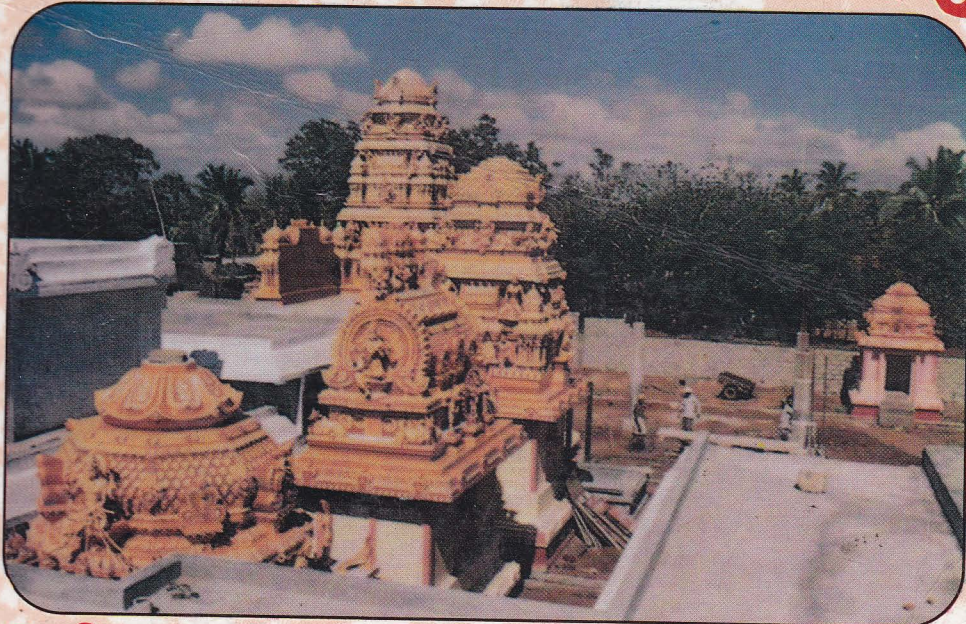
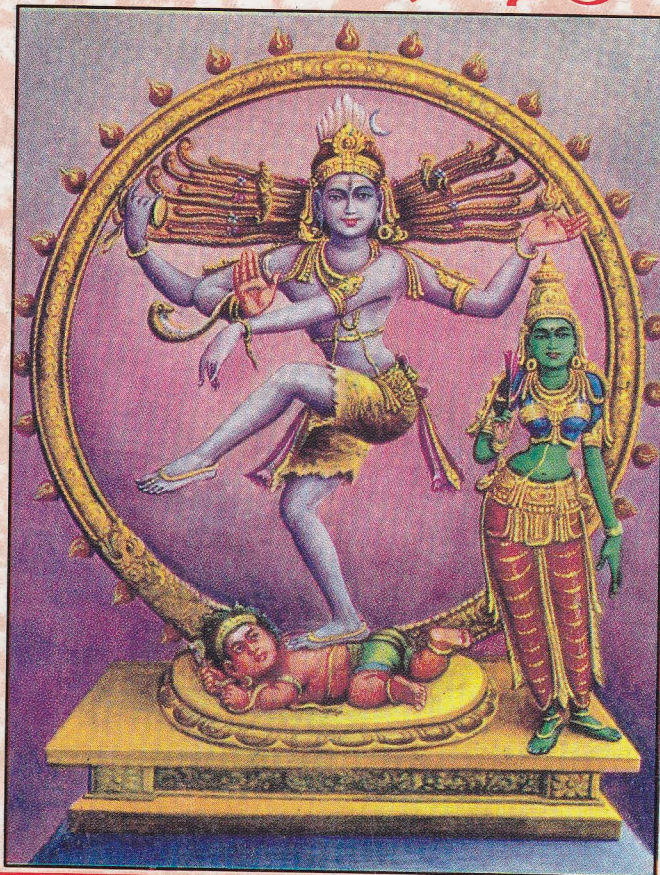

சுவ தத்துவ மலர்

அ ருள்மிகு ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத
ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோவில்

கோவில்குளம், வவுனியா.

14 - 06 - 1996

52
கிலா
-1PR

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சீவ துத்துவ மலர்

அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத
அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோவில்
திருக்குடமுழுக்கு விழா
சிறப்பு வெளியீடு

பதிப்பாசிரியர்

சைவசித்தாந்தபண்டிதர், வாகீசகலாநிதி
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், M. A.

வெளியீடு
தூதுவருடம் வெள்ளிக்கிழமை

14 - 06 - 1996

252
சிவன் 54PR

உ
சிவமயம்
விநாயகர் வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்
பாலினால் நறுநெய்யாற் பழுத்தினாற் பயின்றாட்டி
நூலினால் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தச்
சேலினார் வயல்புடைக்கும் செங்காட்டங்குடியதனுள்
காலினாற் கூற்றுதைத்தான் கணபதியிச்சரத்தானே.
(சம்பந்தர்)

இரும்பினின் வலியரேனும் எழுத்தறிவில்லாரேனும்
மருப்பினாற் பாரதத்தை வரையினிற் பொறித்தான் தன்னை
விருப்பொடு அர்ச்சனையியற்றி விரதமுமநுட்டித்து அன்னோன்
திருப்பதம் மறவார் என்றும் திருவருள் பெறுவரன்றே
(விநாயக புராணம்)
திருச்சிற்றம்பலம்.

“அகிலேசரை வவுனையில் அமைத்த அருள் மாமுனி”

சிவமலர்ன் உள்ளே.....

1. இறைவணக்கம்		
2. பதிப்புரை	- பதிப்பாசிரியர்	7
3. வாழ்த்துச் செய்தி	- காஞ்சி காமகோடிபீடாதிபதி	10
4. ஆசியுரை	- சிவஸ்ரீ. ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக்குருக்கள்	11
5. ஆசியுரை	- கே. கணேஷ் (அரசாங்க அதிபர்)	12
6. அணிந்துரை	- ஆ. தியாகராசா (உதவி அரசாங்க அதிபர்)	13
7. வாழ்த்துரை	- வை. பாலச்சந்திரன் M.P	16
8. ஆசியுரை	- இரா. சண்முகம் J.P	17
9. வாழ்த்துச் செய்தி	- ஜி. ரி. லிங்கநாதன் (தலைவர், நகரசபை)	18
10. வாழ்த்துச் செய்தி	- C.A. இராமஸ்வாமி	19
11. வாழ்த்துரை	- நா. சேனாதிராசா J.P	20
12. வாழ்த்துரை	- மு. கோ. செல்வராசா J.P	21
13. வாழ்த்துரை	- தஞ்சாவூர் தேவசேனாபதி ஸ்தபதி	22
14. வாழ்த்துரை	- வை. செ. தேவராசா	25
15. வாழ்த்துரை	- ஸ்ரீரங்கம் ஆர். பழனியப்பன்	27
16. கோவிற்குளம் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	- "ஆதிப்பூசகர்" கந்தையா சின்னத்தம்பி	28
17. கோயிற்குளம் அகிலாண்டேஸ்வரம் திருத்தலவரலாறு	- ஆ. நவரெத்தினராசா	30
18. வன்னிமாநகரில் சரித்திரம் படைக்கும் திருக்கோவில்	- கா. மகேஸ்வரலிங்கம்	33
19. கும்பாபிஷேகக் குழு மலர்க்குழு விபரம்	-	35
20. அறப்பணியில் அறங்காவலர்கள் விபரம்	-	36
21. விநாயகர்-ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்	-	39
22. கோயில் குளத்தீஸ்வரன் திருப்பள்ளியெழுச்சி	- "ஆழ்கடலான்"	41
23. அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்	- மகாவித்துவான் மீனாக்ஷி சுந்தரம்பிள்ளை	48
24. திருப்பொன்னுஞ்சல்	- "கவிதார்க்கிகசிங்கம்" வ. சிவராசசிங்கம்	49
25. ஆதிசங்கரரும் இந்துமதமும்	- கலாநிதி அ. மகேஸ்வரி	51
26. சிவபரத்துவம்	- வித்துவான், சைவப்புவலர் வ. செல்லையா	54
27. பாணலிங்கம்	- சிவஸ்ரீ. சுவாமிநாத பரேமஸ்வரக்குருக்கள்	57
28. அருள்புரக்கும் அகிலாண்டேஸ்வரி	- வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன் J.P	62
29. சிவத்தமிழ்ப்பாமாலை	- சங்கீதபூஷணம் நா.வி.மு.நவரத்தினம்	65

30. கீர்த்தனைகள்	- கவிஞர். முருகவே பரமநாதன்	68
31. சிவநெறி	- ஆ. குணநாயகம்	69
32. சிவவழிபாடு	- நயினை, சுப்பிரமணியம் கனகரெத்தினம்	72
33. வன்னிச் சிவாலயங்கள்	- இளஞ்சைவப்புலவர் ந. ஞானவேல்	83
34. கோயில்கள் (சிறு குறிப்பு)	- தமிழ்நாடு இரா. நாகசாமி	89
35. கோயில் வழிபாடு	- திருமதி. மா. கனகலெட்சுமி	90
36. தெய்விகத் திருத்தலங்கள்	- வாக்கீசகலாநிதி, கனக. நாகேஸ்வரன், M.A.	92
37. திருமூலர் கண்ட சிவம்	- கலாகீர்த்தி பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்	109
38. கைலைமலையானே போற்றி போற்றி	- தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா	114
39. கண்ணப்பரும் காளத்தியப்பரும்	- “அகலங்கன்”	118
40. சிவலிங்க தத்துவம்	- பண்டிதர், சைவப்புலவர் சி.வடிவேல்	121
41. சிவமூர்த்தி - சிவதத்துவ விளக்கம்	- “சிவத்தமிழ்த் தொண்டன்”	124
42. சைவத்தின் ஊற்றுக்கண்	- குமாரசாமி சோமசுந்தரம் M.A	127
43. திருமுறைகள் தொடரட்டும்	- கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்	131
44. தேவாரங்களும் பண்களும்	- சி. குமாரசாமி M.A	137
45. ஓசையும் ஒலியும்	- சங்கீதபூஷணம் நா.வி.மு. நவரத்தினம்	140
46. பொன்மழைப்பாடல்கள்	- கவிஞர் கண்ணதாசன்	146
47. அநாதிமதம்	- செ. தமிழ்ச்செல்வன்	151
48. இந்துசமயமே மெய்ச்சமயம்	- வேலணை வேணியன்	153
49. சைவமும் தமிழும்	- நயினை, கே.எஸ். அரவிந்தன், B.A	154
50. சைவநீதி	- திருமதி. பூமணி குலசிங்கம்	157
51. இன்றைய சைவச் சமூகமும் சமய உணர்வுநலனும்	- “தமிழ்மணி” நா. பாலேஸ்வரி	160
52. சைவசமய அறிவு	- “அருள் மொழிச்செல்வர்”	165
53. நிரந்தரசஞ்சீவி	- “தமிழ்மணி” தி. இராஜகோபால் J.P	173
54. மெய்ஞ்ஞானபோதம்	- பண்டிதர், வித்துவான் இ. திருநாவுக்கரசு	175
54. திருமந்திரத்தில் சமயஒழுக்கம்	- “பிள்ளைக்கவி” வ. சிவராசசிங்கம்	179
55. பெரியபுராணமும் சைவசித்தாந்தமும்	- பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P	184
56. வேண்டத்தக்கது	- வை. கா. சிவப்பிரகாசம், M.A, Dip-in Ed.	191
57. யாதும் உணையன்றி உண்டோ	- யோகேந்திரா துரைசாமி	194
58. ஆத்மீகவள்ளல் ஆத்மஜோதி	- கே. பொன்னுத்துரை, J.P	195
59. அழிக்கமுடியாத கோயில்குளம் சிவத்திருத்தலத்தின் மறைக்கமுடியாத தலவரலாறு	- திருச்சி. எம். ஹரிலிங்கம்	201
60. பொருளாளர் வாக்கமுதம்	- ஆ. உமாதேவன்	209
61. என்றும் நன்றிக்குரியவர்கள்	- ஆ.நவரத்தினராசா	210
62. படங்கள்		

பதிப்புரை

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே”

(திருமந்திரம்)

உலகம் போற்றும் “சிவதத்துவமலர் - 1996” என்னும் இந்நூல் வவுணைஸ்வரம் (கோயில் குளம்) ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தின் மகாகும்பாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகப் பூர்த்தி ஞாபகமாக வெளியிடப்படுகிறது. இம்மலரிலே ஏறக்குறைய நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சிவமணங்கமழும் சிறந்த அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பின்பற்றுதலுக்கும், சிந்தனைக்கும், ஆய்வுக்கும், அநுபூதிக்குமுரிய கருத்துக்களுக்கு இடந்தருங்கருவலமாகவும் இச்சிறப்புமலர் திகழ்கிறது. இத்தகு மகிமையுள்ள, கனதியானதொரு மலரை வெளியிடவேண்டும் என்று ஏகமனதாக அங்கீகாரம் அளித்த சிவப்பணிச் செல்வர்களான அறங்காவலர் பெருமக்களுக்கும், மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவினருக்கும், மலர்க்குழுவினர்க்கும் தமிழுலகமும், சைவஉலகமும் என்றென்றுங் கடப்பாடுடையதாகும்.

போரும், இடப்பெயர்வும், இழப்புகளும், அவலமும், துன்பமும், துயரமும், இன்னலும், ஏக்கமும், யமபயமும் முழுமையான ஆக்கிரமிப்பாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்மக்களது இன்றைய சீரழிவுகள் நிரம்பிய துன்பியல் வாழ்வில் “அஞ்சேல்” என்று அருள்செய்வானமருங் கோயிலாக இயங்குவது வவுணைஸ்வரச் சிவப்பதி.

“..... எடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே”

என்ற நாவுக்கரசரது திருத்தேவாரத்திற்கொப்ப, தெய்வமானுடப்பிறவிகளாக, அமானுஷ்யத் தோன்றல்களாக, கருவிலே திருவுடைய செம்மல்களாக, மனவிரிவுகொண்ட - உள்ளக்கமலம் வாய்க்கப்பெற்ற உத்தமர்களாக, உலகம் வாழத் தாம் வாழும் மாந்தருள் மாணிக்கங்களாக தாம்நஞ்சுண்டு தேவர்களுக்கு அமுதமளித்த கருநட்டகண்டனான சிவனின் செந்தண்மை வாய்க்கப்பெற்ற புண்ணிய சீலர்களாகத் தோன்றியவர்களே இத்தேவஸ்தானத்தின் பெருமைக்கும் போற்றுதலுக்கும், பாராட்டுக்கும், வாழ்த்துதற்குமுரிய, அறங்காவலர்கள் தர்மகர்த்தாக்கள்,

- (1) சிவமணி பழனியாண்டி இராச சண்முகம் J.P அவர்கள்.
- (2) சிவமணி ஆறுமுகம் நவரெத்தினராசா (செயலாளர்) அவர்கள்.
- (3) சிவமணி ஆறுமுகம் உமாதேவன் (பொருளாளர்) அவர்கள்.
- (4) சிவமணி (திருமதி) இராமநாதன் (அமரர் இராமநாதன்) அவர்கள்.

சோழப்பேரரசர் காலத்துத் தஞ்சை ராஜராஜேஸ்வரம் போன்றதொரு திருப்பணியை இந்நூல்வரும் செய்துள்ளனர். கோயிலெடுப்பது இலேசான காரியமல்ல. மன்னர்களின் பெரும்பணியை இங்கு மக்கள் நிறைவேற்றி மன்னாதி மன்னர்களென்றும் தகைமையைப் பெற்றுவிட்டனர். மனிதர்களாலாகாததொன்றை நிறைவேற்றிய மாமனிதர்களே இவர்கள்.

ஆலயமமைத்தல், ஆலயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்தல், திருத்தொண்டிலீடுபடுதல் அறப்பணிபுரிதல் சிவபுண்ணியம் சேர வாழ்தல் தான் வாழ்வு, அதுவே அர்த்தபுஷ்டியான வாழ்வு; வாழ்வாங்கு வாழும் வாழ்வு; பயனுள்ள வாழ்வு ; பார்போற்றும் வாழ்வு. இதுவே உயர்ந்த பெருநெறி; ஏனையவை சிறுநெறி. சைவம் செம்மையான குறிக் கோளைப்பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளது. சமய நெறியின், சமயவாழ்வின், சமயச்சடங்குகளின், சமய தத்துவங்களின் நோக்கங்களை அறிந்து, தெரிந்து, தெளிந்து வாழ்பவர்களே சமூக வழிகாட்டிகள்; மக்கள்

தொண்டர்கள்; முன்னோடிகள்; மூலவர்கள்; அவதார புருஷர்கள். அத்தகு மதித்தற்கரிய அற்புதமான மாணுடத்தெய்வங்கள் - சிந்தனை வல்லவர்கள், புண்ணிய புருஷர்கள், மகாத்மாக்கள், உத்தமர்கள், சிவப்பணிச் செல்வர்கள் என்னும் இந்தப் பெருமைக்குரியவர்களே அறங்காவலர்கள். தருமத்தைச் சிந்தையிலிருந்தி சிவநெறி நின்று - தொண்டு செய்து - புகழ் நிறுவிச்செல்பவர்களே தருமகர்த்தாக்கள். “சிவபாதம்” விரும்பிகள்.

வவுணேஸ்வரம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தின் அறங்காவலர் சபைத்தலைவர் திருச்சி தஞ்சாவூர் தேவர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த பழநிஆண்டி இராச சண்முகம் J.P அவர்கள். தாய் மீனாட்சி அம்மாள். இப்பெருந்தகை கண்டியிலே 26.03.1945 ஆம் ஆண்டு மூன்று சகோதரர்களுடன் தோன்றினார். திருவாளர்கள் இராமநாதன், பாக்கியநாதன், ஆறுமுகம் என்போர் எமது தலைவருடன் கூடப்பிறந்த குணக்குன்றுகள்.

தலைவர் உயர்திரு இராச சண்முகம் J.P அவர்களதுதுணைவியாரது பெயர் ஸ்ரீமதி செல்லம்மா. இவருக்கு ஆண்குழந்தை மூவரும், பெண்குழந்தையொன்றும் சந்ததி வழித் தோன்றல்கள்.

சிந்தையிற் குடிகொண்ட “சிவாலய நிர்மாணம்” 18.01.1989 ஆம் ஆண்டு செயலுருப் பெறுகிறது. சிவன்கோயிலுக்கான அத்திவாரக்கல்லை - முதற்கல்லினைத் தலைவர் திரு. இரா. சண்முகம் J.P அவர்கள் நாட்டிவைத்தார்கள். அடுத்தகல்லினை நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் அறங்காவலர் சபைத் தலைவரும், தீவ்ப்பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபருமான உயர்திரு. ஆறுமுகம் தியாகராசா அவர்கள் நாட்டினார். அதன் பின்னர் உயர்திரு. ஆ. தியாகராசா அவர்களின் உடன் பிறப்புகளான உயர்திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்களும், உயர்திரு. ஆ. உமாதேவன் அவர்களும் நாட்டினார்கள். ஐந்தாவது அத்திவாரக்கல்லினை உயர்திரு. நாகமுத்து இராமநாதன் அவர்கள் நாட்டினார்கள். இவர்களாலே எழுந்த சிவாலயம் தான் வவுணேஸ்வரம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில். சிவப்பழம் காஞ்சிப் பெரியவரின் அருளாசியுடனும், அருளாணையுடனும் காசியிலிருந்து பாணலிங்கம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டதுஇத்திருத்தலம். இவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது தான் “சிவதத்துவமலர் 1996” என்னும் சிவக்கருவூலம்; சிந்தனைக்களஞ்சியம். இவ்வறங்காவலர்களின் வேணவாதான் இச்சிறப்பு மலர்.

தலைவர் சிவமணி இரா. சண்முகம் J.P அவர்கள் சாந்த சொரூபி, சாத்விககுண சீலர்; கருணைபொழியும் திருமுகமும், பெரிய சந்தனப் பொட்டும் அவரது திருமேனியின் இலட்சணங்கள். பரமசாதுவான இவர் கதைப்பது குறைவு. பிறர் ஆக்ரோஷமாகக் கதைத்தாலும் “ஒரு தலையசைப்பு” அவ்வளவுதான். இவரது தலைமையில் இயங்கும் பரிபாலன சபையினரான ஏனைய மூவரும் ஒருவரையொருவர் விஞ்சும் குணநலச்சிறப்புகள் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள்; அபூர்வப்பிறவிகள் ; அன்புறுசிந்தையர்; இல்லறஞானிகள்.

சிவமணி ஆறுமுகம் நவரெத்தினராசா (செயலாளர்) அவர்கள் தவச்செல்வர்; மகரிஷி; சிவக்கொழுந்து; ஞானமும் மோனமும் வாய்ந்த குணசீலர். சிவபூஜாதுரந்தரர்; சிவலிங்க தத்துவமுணர்ந்தவர். ஆகமநெறி சித்தாந்ததத்துவ விளக்கமும், முறைமைகளும் அனுஷ்டானங்களும் விபரமாகப் புரிந்து கைக்கொள்பவர். சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதை விளங்கி விளக்குபவர்; அனுபவஸ்தர். “வழிபாடே” வாழ்வின் குறிகோள் என்ற உயர் நெறிச் சீலத்தில் உறைப்பான வைராக்யமான பற்றுதலுடன் தங்கடனைச் செய்து கிடப்பவர். பணி, வழிபாடு, தோத்திரம், தொண்டு, சிவாலயம், சிவனடியார் நேசம் இவற்றினையே தமது வாழ்வின் இலட்சியம் என்று கருதுபவர். சிவவழிபாட்டின் பண்பையும் பயனையும் பிரத்தியட்சமாக உணர்ந்து அனுபவித்தும், பிறருக்கு உணர்த்தியும் வாழும் தனிப்பிறவி . பிறவிப்பயனின் பேற்றினை அனுபவித்து வாழும் ஞானச் செல்வர். “ஞானத்தாற்றொழும் ஞானி”. “தொழுகுலமும் தொண்டர்குலமும்” ஆகி நிற்பவர். “இவர் வழிமுறை நின்று நாமும் தொழ வேண்டும்” என்று நினைக்கின்றோமல்லவா? இவ்வாறு நினைப்பதே இவரின் பிறப்பின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பினை விளங்கிக்கொள்ள உதவுமல்லவா? இதனையே நாவரசர் “ஞானத்தாற் தொழுவார்கள்

தொழக்கண்டு, ஞானத்தாயுனை நானுந் தொழுவனே” என்று திருமுறையிற் செப்பினார். ஆராமையினால் அந்தணரையும், அறங்காவலரையும் இணங்கான முடியாத “பரிபக்குவம்” தான் திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்கள்; விசித்திரமான அபூர்வமானவர், ஆழங்காணமுடியாத ஞானசமுத்திரம். நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் அறங்காவலர் பரம்பரையில் உயர்திரு. ஆறுமுகம் அவர்களின் குடும்பத்தில் ஐந்தாவது ஆண்மகன் இவர். இல்லறஞானி வாழ்க்கைத் துணையின் பெயர் ஸ்ரீமதி. சரஸ்வதி, நான்கு பிள்ளைகளில் இருவர் ஆண்கள்.

அம்மையும் அப்பனும் இணைந்துள்ள திருப்பெயரையுடையவர் அறங்காவலர் திருமிகு. ஆ. உமாதேவன் (பொருளாளர்) அவர்கள். திருநாமச்சிறப்புமிக்க இவர் குடும்பத்தில் எட்டாவது ஆண்மகன். பத்தியழகும், இளமையழகும் பண்பு நலன்களும் உடையவர். அமைதியும், அடக்கமும் வாய்ந்தவர். திருப்பணியை நிறைவேற்றுவதில் சமர்த்தர். துடிப்பு மிக்க இளைஞரான இவரின் “தன்னடக்கம்” பரம்பரைச் சொத்து எனலாம். செயலாளரும், பொருளாளரும் செம்மனச் செல்வர்கள்; “குளித்தபுருவத்தினர் கொவ்வைச் செவ்வாயினர்” “சிவதத்துவமலர் 1996” இன் தோற்றத்திற்கு உறுதுணை நின்றவர், திருமிகு. உமாதேவன் அவர்கள். திருமணமானவர்; துணைவியின் பெயர் ஸ்ரீமதி தேவிகா மூவர் பிள்ளைகள். ஏகபுத்திரன் கொண்டவர்.

அறங்காவலர் திருமதி. இராமநாதன் அவர்கள் தமது கணவன் (அமரர்) நாகமுத்து இராமநாதனின் மன எண்ணங்களுக்கு இசைந்து திருப்பணிகளுக்கு மேலும் ஊக்குவிப்புச் செய்த தடாதகை. இன்றைய தடுக்குங்கைகள் தரணியில் உழல்வன. தடாதகைகள் தாரணியின் மதிப்பினைப் பெறுபவர்கள். சிவாலயத் தோற்றப்பாடுகளிலெல்லாம் முழுமனதுடன் உழைத்த சிவநெறிச் செம்மல் உயர்திரு. நா. இராமநாதன் அவர்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றும் பெரும்பாக்கியப்பேறு திருமதி. இராமநாதன் அவர்களது பூர்வ புண்ணியப்பலனாலே வாய்க்கப்பெற்றுள்ளது. இவர் சைவம் வளர்க்கும் மங்கையர் திலகங்களுள் தனிப்பெருமையும் தலைமையும் வாய்ந்தவர். “ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தைபெருமான்” என்றார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். திருமதி. இராமநாதன் அம்மையாரும் அறங்காவலராகச் சிவனால் ஈர்க்கப்பெற்றவர். இவரது ஆசிகளாலும் வாழ்த்துக்களாலும் உருவானதே “சிவதத்துவமலர்”.

மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவினரும், மலர்க்குழுவினரும் இச்சிறப்புமலருக்கு நல்கிய ஒத்துழைப்புகள் மறத்தற்கரியன. சான்றோரொவ்வொருவரும் உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர்கள். அறநெறி, அன்புநெறி, சிவநெறி போற்றுபவர்கள். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள். சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெரும் சிவஞானம் வாய்க்கப்பெற்றவர்.

இம்மலரின் உருவாக்கத்தில் மனமுவந்து பணியாற்றியதுடன் “எதுவித வர்த்தக விளம்பரங்களுமின்றிச்” “சிவம்பரப்பும்” கொள்கையுடனேயே மலர் வெளிவர வேண்டும் என்று உறுதியுடன் கொள்கைச் சான்றோராகி நின்று இம்மலருக்குப் பெரும் பெருமை ஈட்டித்தந்தவர் எம்மால் என்றென்றும் மறக்கமுடியாத பேரன்பர், சைவப்பெரியார், மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவின இணைப்பொருளாளர் உயர்திரு மு. சபாநாதன் அவர்கள். இவர்களனைவரினதும் திருவடிளைத் தொழுதும், “நாயேனையும் ஒரு பொருளாக நயந்து வந்து” அன்புக்கட்டளையிட்டு, என்னையும் ஆட்கொண்ட என்னருமைக்குரிய அறங்காவலர் ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்களது பொன்னார் திருவடிகளுக்கு அடக்கத்துடன் சிரந்தாழ்த்திப் பணிவன்பின் வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், இச் “சிவமலர்” உங்களுவ்வொருவரினதும் இல்லங்களிலேயும் முதன்மையாக இருக்கவேண்டிய “அருளமுதம்” என்பதையும் கூறி, எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரரின் திருவடிப்பாதகமலங்களைப்பணிந்து தொழுது பரவியும், என்குலதெய்வம் நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாளினது திருவருள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதாக என்று பிரார்த்தித்தும் இருகரம் கூப்பி வணங்கியமைகிறேன். திருவருள் வழிநடத்தட்டும்.

“நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்”

அன்பன், “வாகீசகலாநிதி”

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

06.06.1996.

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி

ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்த்

விஜயவாடா
12.04.1996

இலங்கையில் வவுனியாவில் உள்ள அருள்மிகு அகிலாண்டேச்வரி ஸமேதரான அகிலாண்டேசுவரர் திருக்கோவிலில் நமது ஆசியுடன் தொடங்கப்பெற்ற திருப்பணிகள் ஓரளவு பூர்த்தியடைந்துள்ளதையும், கும்பாபிஷேகத்திற்கான வழிபாடுகள் தொடங்கி நடைபெறுவதையும், 01.05.96 அன்று காசிலிருந்து எம் ஆஜ்ஞைப்படி கொண்டு வரப்பெற்ற பாணலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து திருக்கோவிலுக்கும் ஸ்ரீ அகிலாண்டேச்வரி அகிலாண்டேசுவரருக்கும் கும்பாபிஷேகம் நடக்கவிருப்பதையும் அறிந்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். இறைவனின் பக்தியும் சிரத்தையும் மிகுந்து மக்களிடையே நல்லெண்ணமும் நல்லவாக்கும் நற்பணிபுரிதலும் பரவி ஒற்றுமையும் அமைதியும் நலமும் நிலைத்து வாழ்க்கையில் மக்கள் அனைத்துச் சிறப்புகளையும் பெற்று வாழும்படி வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயண ஸ்மிருதி

ஆசீயுரை

கிரியாநுஷணம், சிவாகம திலகம்
சிவநீ ரூநிவாச. நாகேந்திரக்குருக்கள்
சிவன் ஆலயம்,
புங்குடுதீவு 3.

அகிலாண்ட கோடிகளையும் சிருஷ்டித்தும், பின்னையும் கன்னி என மறை பேசும் ஆனந்த ரூப மயிலாம். அன்னை ஸ்ரீஅகிலாண்டேஸ்வரியோடு உடனுறையும் ஆதிநாயகனாம் அகிலாண்டேஸ்வரப் பெருமானுக்கு ஆலயத்தைப் புதிதாக நிர்மாணித்தும், வர்ணம் திட்டியும் புதுப்பொலிவொடு விளங்கும் திருக்கோவிலின் ஆவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் வெகு விமரிசையாக, நடந்தேறியது. இக்கும்பாபிஷேகத்தைக் காணாத கண் ஒரு கண்ணா? “இக லோக கைலாசம்” என்று போற்றக்கூடிய வகையில் அமைந்த யாகங்கள், யாக அமைப்புக்கள், பொருந்தியது என்றால் மிகையாகாது.

பார்த்தவர்கள் கண்கள் குளமாயின.

இவ்வாலய அமைப்பே தனிச்சிறப்பு. ஆலயத்தின் உள்ளே வந்தவர்களை ஈர்க்கும் அமைப்புப் பொருந்தியுள்ளது.

இக்கோயிலை நடாத்தும் அறங்காவலர்கள், கும்பாபிஷேகத்தைத் திறம்பட நடாத்திய கும்பாபிஷேகக் குழுவினர் கும்பாபிஷேகத்தை தரிசிக்க வந்த அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கிய அன்னதான சபையினர். கும்பாபிஷேகத்திற்கு வாரி வழங்கிய வள்ளல்கள் சரீர உதவி, வாகன உதவி, புரிந்த அன்பர்கள், ஆலயத்தை அமைத்த சிற்பிகள், சிலைகளை வடித்துத் தந்த சிற்பாசாரியார்கள். வர்ணம் தீட்டிய அன்பர்கள், கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்த வந்த சிவாச்சார்யார்கள். வேதம் ஓதிய வேத விற்பன்னர்கள். திருமுறை ஓதிய திருமுறை வல்லாளர்கள். மங்கல வாத்தியம் இசைத்த மங்கல வாத்தியம் குழுவினர்கள் ஒலி, ஒளி அமைத்துத் தந்த அன்பர்கள். நண்பர்கள் பல தொண்டு புரிந்த ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் அன்னை அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வர பெருமான் அருள் கிட்டவும், மங்களம் பெருகவும். நல்வாழ்வு கிடைக்கவும். அகிலாண்டேஸ்வரப் பெருமான் பாதகமலங்களை இறைஞ்சியும் பணிந்தும் மனமார்ந்த நல்லாசிகளை நல்குகிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ-
சிவமயம்

ஆசீயுரை

கே. கணேஷ்
அரசாங்க அதிபரும்,
ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருகோயில்
திருக்குடமுழுக்கு விழாத்தலைவரும்
வவுனியா.
30.05.1996.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது இந்துமக்களின் பொன்வாக்கு. இதற்கமைய இந்துக்கள் தம் வாழ்விடங்கள் எல்லாம் கோயில் அமைத்து வழிபாடு இயற்றி வருகின்றனர். இவ்வாறே வவுனியாவில் ஆதிமுதல்வன் சிவனுக்கு ஆலயம் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தி இந்து மதத்தின் புகழையும், மேன்மையையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படும் திருக்குடமுழுக்கு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இப்புனிதக் கிரியையின் மூலம் நாட்டில் சாந்தியும், சமாதானமும் நிலவ வேண்டும்.

1989ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திருக்கோயிலின் திருப்பணி இவ்வாண்டு 15 மில்லியன் ரூபா செலவில் முடிவடைந்துள்ளது. இப்பணியை நிறைவேற்றி முடித்த அறங்காவலர் சபையினருக்கு இந்துமக்கள் என்றென்றும் நன்றியுடையவர்களாவர்.

சிவன் சிவசக்தியோடு நீக்கமின்றி உறையும் திருவருள் கோடி சூரியர்களுக்கு இணையானது. திருஒளியும் புன்முறுவல் பூத்த திருமுகமும், மூன்று கண்களும், கங்கை, பிறை, கொன்றை மாலை அணிந்தவருமான சிவன் வன்னி மாநகரில் எழுந்தருளி மக்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றார் என்பதற்கு ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேக தினத்தன்றே வான்பொழிந்தது சான்றாம்.

இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் மகாகும்பாபிஷேகக்கிரியைகள் சிறப்பாக நடைபெறவும், இதன் மூலம் இந்துக்கள் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறவும், கருணை கொண்ட அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரப் பெருமானை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நயினைஸ் நாகநுஷணி அம்மன் கோவில் அறங்காவலர் சபைத் தலைவரும்,
பரம்பரைத் தர்மகர்த்தாவும், தீவுப்பகுதி தென்மேற்கு உதவி அரசாங்க அதிபரும்,
பிரதேச செயலாளருமாகிய நயினை ஆ. தியாகராசா அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

“வவுனியா கோவில்குளம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் துணை”

“மனிதத் பிறவியும் வேண்டுவதே

இந்த மானிலத்தே”

என்ற அப்பர்வாக்கு என்னைப் பொறுத்தமட்டில் முற்றிலும் நிறைவுபெற்ற அந்தநாளை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது. ஆம் 1989 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 5ம் திகதி (1989.01.18). இன்று 1996.05.01ஆம் திகதி கும்பாபிடேகம் நடைபெறும் வவுனியா கோவில்குளம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் மூலஸ்தாபனத்துக்கு சங்குஸ்தாபனத்தை அடியேன் கையால் வைத்த பாக்கியம் பெற்ற அந்த நன்னாளை என்னால் எப்படி மறக்க முடியும்!

1979 முதல் 1987 வரை வவுனியாவில் கடமைபுரிந்த நாட்களில் பல தொண்டுகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்புகள் இருந்தன. என்றாலும் இடமாற்றம் பெற்று இரண்டு வருடங்களின் பின் அதாவது 1989ஆம் வருடம் தைமாதம் 5 ஆம் திகதி (18.01.89) அன்று நடைபெறவிருந்த எனது தங்கையின் வீட்டு மங்கள சாந்தி விழாவிற்கு நானும் எனது குடும்பத்தினரும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சென்றிருந்தோம். நான் வந்திருப்பதை அறிந்த என் உறவினர்களும் உற்ற நண்பர்களும் தங்கை வீட்டில் பெருமளவில் கூடி கலந்துரையாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

இவ்வாறு கூடிக்கலந்துரையாடி மகிழ்ந்தவர்களில் என் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய திருவாளர்கள் நா. இராமநாதன், சி. சண்முகம் போன்றவர்கள் சிலர். என் அன்பிற்குரிய தம்பியர் ஆ. நவரெத்தினராசாவும், ஆ. உமாதேவனும் உடன் இருந்தார்கள். இந்தவேளையில் தற்போது அமரராகிவிட்ட திரு.நா. இராமநாதன் அவர்கள் என்னைப்பார்த்து ஐயா, நாங்கள் நீண்ட நாட்களாக ஒரு நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தீர்மானம் எடுத்துள்ளோம். உங்கள் கருத்து எப்படி என்றார்கள். என்ன விடயம் என்றேன். வவுனியாவில் சிவன்கோவில் ஒன்று கட்ட எண்ணியுள்ளோம். இடமிருக்கு, வசதி இருக்கு ஊக்கம் தருபவர்கள் தான் இல்லை. ஏதாவது சாக்குப்போக்குக் கூறித்தட்டிக் கழிக்கின்றார்கள் என்றார்கள். “முடிவு எடுத்து விட்டீர்கள் கட்டாயம் காரியம் கைகூடும் செயல்படுத்துங்கள்” என்றேன். இது அவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கத்தையும் தெம்பினையும் கொடுத்தது. சொல்லிவிட்டீர்கள் இன்றைய சூழ்நிலை நல்லபடியாக இல்லை, எப்படி ஐயா ஆகும் என்றார். “இன்பா” அப்படியானால் ஏன் என்னிடம் கூறினீர்கள் என்று சிரித்தபடி கேட்டேன். நீங்கள் கேட்டதன் உள்நோக்கம் புரிகின்றது. வவுனியா சாத்திரி கூளாங்குளம் சிவாலயத் திருப்பணி ஆரம்பித்த பலவருடங்களாகியும் முடியவில்லை. இது விடயமாக நீங்கள் பலமேடைகளில் கூறிய கருத்துக்களை இப்போது யோசிக்கின்றோம் என்றார். “இன்பா” அதாவது சிவன் கோவில் கட்டுவதில் பல இடர்பாடுகள் ஏற்படும். பொருட்படுத்தாமல் செயல்பட வேண்டும். மனத்தளர்வுகள் ஏற்படும் என்று நான் கூறிய கருத்துக்களைத் தான் அவர்கள் கருதி இருக்கலாம். எனவே மீண்டும் அவர்களிடம் தொடரட்டும் உங்கள் பணி என்றும் கூறினேன். எனது இந்தக்கருத்து

அவர்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தந்தது. நான் இங்கு “இன்பா” என்று கூறுவது அமரர் நா. இராமநாதன் அவர்களை. எனது அன்புக்குரிய தம்பியர் ஆ. நவரெத்தினராசாவும், ஆ. உமாதேவனும் அப்பொழுது என் அருகே நின்றார்கள். தாங்களும் இத்திருப்பணிச்சபையில் இருப்பதாகவும் கூறினார்கள். நல்லது என்றேன். திருவாளர் இராமநாதனும், சண்முகம் அண்ணாச்சியும் விடைபெற்றுக் கொண்டு பின்பு வந்து சந்திப்பதாகக் கூறிச் சென்றார்கள். நாங்கள் சாந்திவிழா ஒழுங்குகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

மறுநாள் தலைவர் திரு. இரா. சண்முகம் J.P அவர்களும், திரு.நா. இராமநாதன் பொருளாளரும் வந்து 18.01.89 அதிகாலை 4.00 மணிக்கு சங்குஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதனையும் நீங்கள் தான் செய்யவேண்டும் என்று கூறினார்கள். இதனைத் “தெய்வத்தின் குரலாக” ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். உடன் இருந்த என் மைத்துனர்களும், நயினை அம்பாளின் பெயரால் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள், மறுக்காதீர்கள் என்றார்கள். எல்லாம்வல்ல என் தாயாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணியைக் கருத்தில் கொண்டு ஏற்றுக் கொண்டேன்.

உடன் இருந்த என் தம்பியர் மூலம் சங்குஸ்தாபனத்திற்குரிய சகல ஒழுங்குகளையும் ஆயத்தம் செய்யும்படி கூறி 18.01.89 அதிகாலை சாந்தி விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்ட மங்கள் வாத்தியத்துடன் சங்குஸ்தாபனப் பொருட்களை தங்கை வீட்டில் இருந்து எடுத்துச் சென்று, கோவில்குளம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் வைத்து அவரின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சரியான பிரம்ம முகூர்த்தமான அதிகாலை 4.00 மணிக்கு சகல திரவியங்களையும் இட்ட சங்கை ஸ்தபதியார் தரப்பெற்று, உரிய நிலையத்தில் வைத்து நவதானியம் இட்டு, வாசனைத் திரவியங்கள் தூவி, பால் சொரிந்து சுவர்ண புஷ்பமும், புஷ்பங்களும் இட்டு, தூப தீபம் காட்டி திருமுறையும் அடியேனால் ஒதப்பட்டபோது (புராணமாக “சென்ற காலத்தின் பகுதிலா” - என்ற பெரியபுராணப்பாடலை ஒதியேன்) பிரசாதம் ஸ்தபதியாரால் வழங்கப்பெற்றுக்கொண்டு, உரியவர்கட்கு தட்ஷணைகள் வழங்கி முடிந்த அந்தவேளையில் இடிஇடித்தது, மின்னல்கண்களைப் பறித்தது. சோவென மாரி பொழிந்தது. வானம், மேளம் நனைந்தது. அனைவரும் “அரோகரா அரோகரா” என்று ஆரவாரித்தோம். ஐயா! அப்பன் அருள் கைமேலே என்றார் (இன்பா) திரு. இராமநாதன் தலைவர். இரா. சண்முகம் J.P ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்றார். இது பூரண ஆசி, எம் செயல் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தொடர்டும் உங்கள் பணி என்றேன். பெருக்கெடுத்து வெள்ளம் அத்திவார்க்குளியை மூடிவிட்டது. நனைந்தபடி வீடு வந்தோம். சாந்திவிழாவிற்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் சிவன் கோவிலுக்கு அத்திவாரம் வைத்தார்களாம். அதுதான் தொடர்ந்து மழை என்று கூறியபடியே இருந்தார்கள். முகூர்த்த நேரத்திற்கு மழை விட்டுவிட்டது. நடந்து முடிந்த இத்திருப்பணியில் மங்கள் சாந்தி விழாக்கண்டவர்களின் பங்களிப்பும் பெரிதும் உண்டு.

இவ்வாறு ஆரம்பமான இத்திருப்பணி தொடங்கிய சிலநாட்களின் பின் திருப்பணியின் மகத்துவம் பற்றியும் திருப்பணிக்குச் சகல மக்களின் பங்களிப்பும் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு விஞ்ஞாபனத்தை எழுதி அனுப்பும்படி திரு.நா. இராமநாதன் ஒரு கடிதமூலம் கேட்டிருந்தார். இதன்படி பெரியபுராணத்தில் உள்ள சில பாடல்களின் மேற்கோள்களைக் காட்டி ஒரு விஞ்ஞாபனத்தை எழுதி யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சடித்து அவருக்கு அனுப்பி வைத்தேன். இதைப் பார்த்த அமரர் இராமநாதன் எனக்கு பதில் எழுதிய கடித்தில் ஐயா! திருப்பணி முடிந்த மாதிரித்தான். “இந்த விஞ்ஞாபனம் ஒன்றே போதும் எமக்கு நிதிவந்து குவிய” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

சில சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை காரணமாக வவுனியாவை விட்டு இடம் பெயர்ந்து சிலநாள் யாழ்ப்பாணத்திலும், நயினாதீவிலும் என்னுடன் வாழ வேண்டிய நிலைப்பாடு திரு. இராமநாதனுக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதெல்லாம் இவர் எண்ணம் தன் குடும்பம் பற்றிதாகவோ, தொழில் பற்றியதாகவோ இல்லை. சிவன் திருப்பணி பற்றியதாகவே இருந்தது. அப்போதெல்லாம் ஆறுதல் கூறித்திருப்பணி நடக்கும் என்று கூறிவைத்தேன். பாணலிங்கம் பெறச் சென்றார்.

காஞ்சிப் பெரியவரின் ஆசி பெற்றார். அகிலாண்டேஸ்வரர் திருவடி சேர்ந்தார். இவர் நாமம் என்றென்றும் வாழும்.

பெரியாரின் மறைவும் தொடர்ந்து தொடங்கியபணி இடையூறின்றி நடைபெறவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பில் அன்பும், பண்பும், அடக்கமும் கொண்ட தலைவர் திரு.இரா.சண்முகம் J.P (அண்ணாச்சி என்றும் செல்லமாக அழைப்போம்) தொடர்ந்தார். திருப்பணி நடைபெறும் போது நேரில் சென்று வேலைகளைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு அவ்வப்போது கிடைத்தது. உங்கள் பணி தொடரட்டும் என்று கூறியபோது, “உங்கள் தம்பியர் நவரெத்தினராசாவும், உமாதேவனும் தான் ஐயா சகலதிற்கும் பொறுப்பாகக் செயல்படுகின்றார்கள். அவர்கள் வழிகாட்ட நான் செயல்படுகின்றேன்” என்று தன்னடக்கமாகக் கூறினார்கள். “இந்த அளவு அவர்கள் முன்னின்று செயல்பட மூலகாரண வழிகாட்டி நீங்கள் தான் ஐயா. உங்கள் தம்பியரின் தொண்டு உள்ளம் தான் என்பணியில் தொடர ஊக்குவிக்கின்றது என்றார்.”

அன்று ஆரம்பமான இந்தத்திருப்பணி இன்று சுமார் 2 கோடி ரூபா செலவில் பூர்த்தியாகி இன்று குடமுழுக்கு விழாக்காண்கின்றது. பிறவியெடுத்தவர்க்கெல்லாம் இன்று பெரும்பேறு தமிழ்நாட்டில் பற்பல இடங்களிற் செய்யப்பட்ட தெய்வச்சிலைகளை எடுத்துவர எனது தம்பியார் இந்தியா சென்று வரும்வரை என்மனதில் சாந்திஇல்லை. காரணம் குடும்பச் சூழ்நிலை அப்படி இருந்தது. ஆனால் வரும்வரை எவ்வித சஞ்சலமும் இடம்பெறவில்லை. இது சிவனருள்.

குறைந்த ஒருகால எல்லைக்குள் நிறைந்த ஒரு திருப்பணியைச் செய்து சிறந்த முறையில் குடமுழுக்கு விழாக்காண வைத்த திருப்பணிச்சபையினருக்கும், தொண்டர்களுக்கும் மற்றும் சகல துறையினருக்கும் எல்லாம் வல்ல அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் அநுக்கிரகம் என்றென்றும் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமே இல்லை. இன்று நடைபெறும் இக்குடமுழுக்கில் கலந்து சிறப்பிக்கும்படி அழைப்புக்கள் கிடைத்தன. ஆனால் சூழ்நிலை இடந்தரவில்லை. தரைவழிப் பயணம் இல்லை. கடல்வழிப்பயணம் ஆறமுடியாத துயரம்.

வன்னிவள நாட்டில் வான் உயர் சிவாலயம் கட்டிக் குடமுழுக்குக்கண்ட பெருமையில் நயினைத்தாயின் மைந்தர்கள் முன்னின்றார்கள் என்ற பெருமையை வானொலியில் கேட்டபோது,

“ஈன்றபொழுதில் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்”

கொண்ட பேருவகை கொண்டேன். என் இளவல்கள் கடந்தபல ஆண்டுகளாக இத் திருப்பணிக்கு வன்னி மைந்தர்களோடு இணைந்து உழைத்துவரும் பெருமையை நான் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதுமட்டுமா குடமுழுக்கு அபிடேசமும் நயினைத் தாய் தந்த குருமணி சிவபூர். சாமி. பரமேஸ்வரர்க்குருக்கள் அவர்களால் செய்யப்பட்டது மேலும் ஒரு பேறாக அமைந்து விட்டது.

“போற்றி என்வாழ் முதலாகிய பொருளே”
“தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி”

“அளவறு பிழைகள் பொறுப்பவள் தன்னை
அணிஉருப்பாதியில் வைத்தான்
தளர்பிழை மூன்றே பொறுப்பவர் தன்னை
சடைமுடியிடைவைத்தனன் அதனால்
பிளவியல் மதியம் சூடியபெருமான் பித்தன்
என்றோர் பெயர் பெற்றான்
களமர்மொய் கழனிசூழ் ஆனைக்காமேய
அகிலாண்ட நாயகியே”
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

வாழ்த்துரை

வை.பாலச்சந்திரன்
வன்னிப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.
29.06.1996.

வவுனியா கோவிற்குளம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் திருக்குடமுழுக்குத் திருமலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நீர்வளமும், நிலவளமும் பொருந்திய வவுனியா பிரதேசத்திற்கு அருட் செல்வமாம் ஆன்மீக வளம் சேர்க்கும் வகையில், எல்லாச் சிறப்புக்களும் பொருந்தியதாக ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

பல வருடங்களாக அயராமல் பாடுபட்டு, இப்பெருங் கோவிலை உருவாக்கியுள்ள அன்பர் நவரத்தினம் அவர்களது தலைமையிலான அறங்காவலர் சபையையும், திருக்குடமுழுக்கு விழாவை ஆன்மீகப் பெருவிழாவாக எடுத்த கும்பாபிஷேகக் குழுவினரையும் இந்த அறப்பணிகளுக்கு எல்லாம் உறுதுணையாக இருந்த அரசு அதிபர் கே.கணேஷ் அவர்களையும், அவரோடு இணைந்து செயற்பட்ட பல்வேறு திணைக்களங்களையும் சார்ந்த அதிகாரிகளையும், இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு இந்து சமய நிறுவனங்களையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் பெருமைகள் தரணி எங்கும் பரவும் வகையில் இத்திருக் கோயிலின் மூலம் அறங்காவலர்களின் அறப்பணி சிறந்து ஒங்க வேண்டும். ஈழத்திருநாட்டின் ஆன்மீகத்துறைக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் இத்திருக்கோயிலும் அதனோடு இயைந்த ஆன்மீகப் பணிகளும் செழித்து வளரவேண்டும் என மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

“ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும்

தென் ஆலவாயிலுறை யெம் ஆதியே”

-வணக்கம்-

ஆசீயுரை

R.SHANMUGAM
Justice of Peace
(All Island)
President
Sivan Kovil
VAVUNIYA

EASWARAN COOL BAR
NO. 26/1, Bazaar Street,
VAVUNIYA.

அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர்
தேவஸ்தானத்தின் அறங்காவலர் இரா. சண்முகம் (ஜே.பி)

வன்னிமானிலத்தில் உள்ள கோவில்களுக்கு எல்லாம் நடுநாயகமாகத் திகழ்கின்ற அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் சுவாமி ஆலயத்தின் சரித்திரத்தை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் சிறப்பு மலர் ஒன்றைத் தயாரித்து அதை மண்டலாபிஷேக நேரத்தில் வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது.

அன்புக்கும், பண்புக்கும், புரிந்துணர்வுக்கும் பாலமாக விளங்குகின்ற எமது சிவாலயம் எல்லாச் சிவனடியார்களும் விரும்பி வந்து வழிபாடு செய்யுமளவுக்கு சக்தி படைத்ததாக விளங்கும்.

அந்தச் சக்தியின் மூலம் நலமும், வளமும், பலமும் சேர்ந்து நாம் முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணிகள் ஓங்கவும், இன்னல்கள் நீங்கி எல்லோர் இதயங்களிலும் இன்பம் பொங்கவும், பக்திப்பரவசம் அடையவும் வேண்டுகின்றேன்.

“போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்குழல்கள்”

இப்படிக்கு

இரா. சண்முகம் (ஜே.பி)

(தலைவர், தேவஸ்தான அறங்காவலர் சபை)

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புயங்குளே மயங்குகின்றேன்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புறம் எனைபோக்கங் கண்டாய்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
சய சய போற்றி போற்றி

வவுனியா நகரசபைத் தலைவர் திரு. ஜி.ரி. லிங்கநாதன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

இப் பிரதேசத்தில் ஒரு சிவன் வழிபாட்டுத் தலம் இல்லையே என அங்கலாய்த்த இந்து மக்களுக்கு இச் சிவன் கோவில் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இக் கோவில் மண்டலாபிசேஷக விழா சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கோவில்குளத்தில் தற்போது எழுந்தருளி இருக்கின்ற இச் சிவ ஆலயமானது 1989 ஆம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு சுமார் 6 வருடங்களின் பின் இன்று இப்பகுதியையே பரவசப்படுத்தும் விதத்தில் காட்சி அளிக்கின்றது. இலங்கையில் இருக்கின்ற சிவன் ஆலயங்களுடன் ஒப்பிடும் போது இவ்வாலயம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. குறுகியகால இடைவெளியில் பல இன்னல்கள் மத்தியில் இக் கோவிலை அமைத்து கும்பாபிசேஷம் செய்யப்பட்டது ஒரு சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இவ்வளவு காலமும் கோவிற்குளம் என்ற பெயர் இப்பகுதிக்கு பாவிக்கப்பட்டு வந்திருந்தாலும் கூட இவ்வாலயம் தோற்றம் பெற்றதன் பிற்பாடே அதன் தன்மையை அடைந்திருக்கின்றது.

இக்கோயிலின் ஸ்திரத்திற்கும் மேம்பாட்டிற்கும் அரும்பாடுபட்டுவரும் அறங்காவலர்களான திரு. ஆ. நவரட்ணராஜா. திரு. இரா.சண்முகம், திரு. ஆ.உமாதேவன், திருமதி. இராமநாதன் (அமரர் திரு. இராமநாதன்) ஆகியோருக்கு இவ் வேளையில் நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அகிலாண்டேஸ்வரி அம்பாள் சமேத அகிலாண்டேஸ்வரரின் அருட்கடாட்சம் கிடைப்பதாகுக.

இச் சிவன் கோவில் மேன் மேலும் வளர்ச்சி பெறவும் மண்டலாபிசேஷக விழா சிறப்புற நடைபெறவும் இதனை ஒட்டி வெளியிடப்படும் மலர் சிறப்புவும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளின் அருள்

“கீழ்நோக்கி ஓடுவதே தண்ணீரின் இயற்கை. ஆனால் கதிரவனின் கிரணங்கள் அதனை ஆவியாக்கி வானில் உயர்த்துகின்றன. அது போன்றே மனமும் இழிந்த பொருள்களான விஷய சுகங்களை நாடிப்போவது இயற்கை. ஆனால் கடவுளின் அருள் உயர்ந்த பொருளை நாடிச் செல்லும்படி மனத்தைத் தூக்கிவிடும்.”

-அன்னை சாரதாதேவி.

வவுனியா இந்துமாமன்றத்தினரின்

வாழ்த்துச் செம்த்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ஆடவல்ல சிவன்மதுரை மாநகரில் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைப் புரிந்த ஆடவல்லான். இங்கே வவுனியா கோவில் குளத்தில் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் என்று நாமம் பெற்று அடியவர்களை ஆட்கொண்டு அருள, தனக்கென ஓர் ஆலயத்தைச்சிறப்புற அமைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவனது திருவிளையாடலையார் அறிவார்.

ஆற்றொணாத் துன்பங்களை மக்கள் அனுபவித்து வரும் வேளையில் மாணிக்கவாசகருக்காக வைகையை உடைத்துப் பெருகச் செய்த பெருமான் என்ன காரணத்துக்காகவோ இந்தப்பிரதேச மக்களையெல்லாம் துன்பத்தில் ஆழ்த்தி, ஆற்றல்மிக்க ஆச்சாரியர்களுையெல்லாம் வவுனியா கோவில்குளத்திற்கு வரவழைத்து ஆவர்த்தன மகாகும்பாபிஷேகத்தை குடமுழுக்கை நடாத்திக் கொண்டார். இதற்குப்பிறகு இந்தப்பிரதேசத்தில் பெரும் மாற்றம் ஒன்று நிகழ்த்தான் போகிறது. எம்பெருமானுக்கு ஆவர்த்தனக்குடமுழுக்கு நிகழ்த்தி வைப்பு வாய்ப்புக்கிடைய அடியவர்கள் எல்லோரும் பெருமைக்குரியவர்கள். அவர்கள் என்றும் ஈசன் அருளுக்குப் பாத்திரமானவர்களே. அத்தகைய அடியவர்கள் சகல செல்வங்களும் பெற்று வாழவும், கும்பாபிஷேக மலர் சிறப்புறவும் எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சி.ஏ.இராமஸ்வாமி,
தலைவர்,
இந்துமாமன்றம்
பூங்கா வீதி, வவுனியா.

குருவும் சீடனும்

வேதத்தை கற்றுணர்ந்த பாவமற்றவரும் ஆசைவாய்ப்பட்டு அழியாதவரும் பிரம்ம ஞானிகளில் சிறந்தவரும் பிரம்மநிஷ்டையில் ஒடுங்கி நிற்பவரும் விறகில்லாத நெருப்புப்போல் அமைதியுள்ளவரும் காரணமேதுமின்றிக் கடல்போன்று கருணையுள்ளவரும் தன்னை வணங்கும் நல்லவர்களுக்கு உறவினரும் எவரோ அவரே சிறந்த குரு.

அந்தக்குருவை பக்தியுடனும், நமஸ்காரம், அடக்கம், சேவை முதலியவற்றுடனும் பூஜித்து அவர் சந்தோஷமாயிருக்கையில் அவரை அண்டித்தான் அறிந்து கொள்ள வேண்டியதைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

(சங்கரர்)

உ-
சிவமயம்

வாழ்த்துரை

நா. சேனாதிராசா J.P.

தலைவர்,

வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்.

03.06.1996.

கோயிலும், குளமும் அமைந்த காரணத்தாலோ, என்னவோ? இந்தக் கிராமத்திற்கு “கோவிற்குளம்” என நம்முன்னோர் பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள். இதன் வெளிப்பாடாகத்தான் இக்கிராமத்தில் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் ஆலயத்தை இப்பகுதி மக்கள் முன் நின்று மிகப் பிரமாண்டமாக நிர்மாணித்து இவ்வாண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்துள்ளார்கள்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் நகரத்துக்கு அண்மையில் மிகப் பிரமாண்டமாக கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஒரு கோயில் இங்கே அமையும் என யாரும் முன்பு நினைத்துக்கூடப் பார்த்திருக்கவில்லை.

இந்நிலையில் இக்கோயிலை அமைக்க நிதி உதவி வழங்கிய வள்ளல்களையும், இரவு பகலாக உழைத்த தொண்டர்களையும், கோயில் தர்மகர்த்தா சபையினரையும் வாழ்த்துவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். எல்லாம் வல்ல நடராசப் பெருமான் இவர்களுக்கும், தன்னை வணங்க வருபவர்களுக்கும் அருள்பாலிக்க வேண்டுகின்றேன். இக்குடமுழுக்கு விழா மலருக்கு வாழ்த்து வழங்குவதில் அகமகிழ்கின்றேன்.

நன்றி

-வணக்கம்-

உண்மை

உபநிஷதங்களின் உபதேசத்திற்குறைவிடம் உண்மை. உண்மையானது சூது இல்லாமையும், வாக்கிலும் மனத்திலும் காயத்திலும் கபடமில்லாமையுமாகும்.

பொறுத்தருள்

“சிவனே! கைகளாலோ கால்களாலோ, காதுகளாலோ கண்களாலோ, பேச்சாலோ, உடலாலோ, செயலாலோ மனதாலோ என்னென்ன பிழைகள் செய்துள்ளேனோ செயத்தக்கதை விட்டதாயினும் தகாததைச் செய்ததாயினும் அவற்றையெல்லாம் பொறுத்தருள்வாயாக! கருணைக்கடலே! மகாதேவா! சம்போ! உன்நாமம் வெற்றியுடன் விளங்குவதாக.

-சங்கரர்.

உ
சிவமயம்

திருக்கோணேசர் ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவரின்

வாழ்த்துரை

President:
M.K. Sellarajah
Attorney at Law & Notary Public
Justice of Peace all Island &
Unofficial Magistrate.

143, Main Street,
Trincomalee.
T.P: 22667
Date: 18-04-1996

சிவகுத்துவம்

முழுமுதற் கடவுளை அம்மையப்பராக வழிபடும் சிவநெறி - சிவவழிபாடு இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே சிந்துவெளியில் தோன்றி நிலவிய ஒன்றாகும். சிவன் என்னும் பெயர் (செந்நிறமுடையோன்) "சிவ" என்னும் உரிச்சொல் அடியாகப் பிறந்திருத்தல் கூடும் என்பர் அறிஞர். "அரப்பா" நகரில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூம்புருவான பல பொருட்கள் சிவலிங்க வடிவங்களாகவே கருதப்படுகின்றன. பீடம் சக்தியைக் குறிப்பது. பீடலிங்கம் சக்தியும், சிவமும் இணைந்து உலகைப் படைக்கும் தத்துவத்தை விளக்குகிறது. எனவே சிவகுத்துவமும், சிவவழிபாடும் மிகப்பழையவை எனலாம்.

இத்தகைய முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருட்கு - பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனுக்கு - அதாவது வவுனியா, கோவில் குளம் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் மகா கும்பாபிஷேக தின வெளியீடான "சிவ தத்துவ மலர்" இற்கு இச்செய்தியை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைவதுடன், தங்கள் சிவப்பணி நன்கு நடந்தேற ஏழிசையாய் - இசைப்பயனாய் - அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் விளங்கி நிற்கும் - குரைகடல் சூழ்ந்த கோணமாமலை அமர்ந்தான் அருளால் அவன்தாள் வணங்கி - வேண்டியும் நிற்கின்றேன்.

சிவவழிபாடு வாழ்க! சிறந்தநம் சைவம் வாழ்க!
சிவகுத்துவங்கள் வாழ்க! திருக்கோயில் தலங்கள் வாழ்க!
பவப்பிணி அறுக! மற்றும் பாவங்கள் தொலைக்க மக்கள்
உவப்புடன் ஈழ நாட்டில் உரிமையோடிணைந்து வாழ்க!

பழப்பெரும் சமயமாகப் பார்த்திடும் சைவம், இன்றும்
இளமை மாறாமல் வாழ ஏற்றவை நாளும் செய்க!
அழகிய சமய வாழ்வால் அகிலத்து மக்கள் ஒன்றாய்ப்
பழகிடும் நிலைமை தோன்றிப் பார்த்துமே மகிழ்கமாதோ!

மக்களை மக்களாக்கி மகிழ்ச்சியில் திளைக்க வைக்கத்
தக்கதோர் சமயம் இந்தச் சைவமே! சைவந்தன்னில்
மிக்கதோர் வழியுமில்லை! மேன்மை கொள் நெறியுமில்லை!
சிக்கலை அவிழ்ந்தேகாக்கும் சிவத்தமிழ்ச் சைவம் வாழ்க!

திருச்சிற்றம்பலம்

மு. கோ. செல்லராசா

சிற்பக்கலைஞர் வழங்கிய

வாழ்த்துரை

எஸ். தேவசேனாதிபதிஸ்தபதி
சிற்பக்கலைஞர்
ராஜ வீதி, சுவாமிமலை,
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

(இலங்கை வவுனியாவில் புதியதாக கட்டப்பட்டுள்ள அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி ஸமேத அருள்மிகு அகிலாண்டேசுவரர் திருக்கோவிலுக்கு பஞ்சலோகத்தினால் ஆன உற்சவசிலைகள், ஸ்ரீ சந்திரசேகரர் மற்றும் அம்மன், ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி, ஸ்ரீ நடராஜர், ஸ்ரீ சிவகாமி, ஸ்ரீ விநாயகர், ஸ்ரீ சப்பிரமணியர், ஸ்ரீவள்ளி, ஸ்ரீதேய்வானை, ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர், ஸ்ரீ சண்டேஸ்வரர், கோவில் மணி, மற்றும் கோவில் கலசங்கள். என்னால் செய்து அனுப்பி வைக்கின்ற பாக்கியத்தினைப் பெற்றேன். பல வெளிநாடுகளுக்கு பல கோவில்களுக்கு பல உற்சவர்கள் செய்திருந்தாலும் இக்கோவில் நிர்வாகிகளின் அன்பிற்கும் பண்பிற்கும் மிகச் சிறந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மேலும் இக்கோவில் நிர்வாகிகள் தலைவர் : திரு. சண்முகம் அவர்கள், பொருளாளர் திரு. நவரத்தினராசா என் கலைக்கூடத்திற்கு நேரில் வந்திருந்து விக்கிரகங்களை அவர்கள் பார்த்து திருப்தியுடன் சென்றுது எனக்கு மிக்க மனமகிழ்ச்சியைத் தந்தது. இச்சிலைகள், மற்றும் கலசங்களைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்த திருச்சி நண்பர். திரு. எம். ஹரிலிங்கம் அவர்களின் சேவை என்றும் போற்றுவதுக்குரியது. திரு. எம். ஹரிலிங்கம் இங்கிருந்தபடியே கோவில்களுக்கான பலவேலைகளை பொறுப்பேற்று செவ்வனவே செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.)

கலைஞர் பற்றி

முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் நான்காவது வீடான திருவேரகம் எனப்படும் சுவாமிமலையின் பெயரை கேட்டாலே அங்கு குடிகொண்டுள்ள ஸ்ரீ சுவாமிநாத சுவாமியின் நினைவும், கோவில்களை அலங்கரிக்கும் உற்சவ விக்ரகங்களின் நினைவும் தான் வருகிறது. இந்த உற்சவ விக்ரகங்கள் சுவாமிமலையில் தான் உற்பத்தி ஆகின்றன. இவ்வூரின் கண் பாயும் பொன்னி நதி (காவேரி) கரையில் கிடைக்கும் மிகவும் நேர்த்தியான வண்டல் மண் விக்ரக தொழிலுக்கு மிகவும் உகந்ததாக இருப்பதினால் தான், விக்ரக உற்பத்தி தொழில் இவ்வூரில் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது.

ஸ்ரீ சுவாமிநாத சுவாமி கோவிலின் ஆராய்ச்சி மணியிலிருந்து வரும் ஓங்கார மணி ஓசைக்கு ஒப்ப கோவிலின் அருகிலுள்ள அனேக வீதிகளிலிருந்து மெல்ல மெல்ல காற்றில் மிதந்து வரகிற சிற்றுளிகளின் நாதம் காதிற்ரு மிகவும் ரமயமாக உள்ளது. ஆம், கோவில் சிலைகளை உற்பத்தி செய்யும் சிற்பிகள் தம் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருப்பதை இந்த சிற்றுளியின் ஒளி அறிவுறுத்துகிறது.

சிறுநீரிகளின் ஓசை கவிதைகளில் வரும் ஓசை நயம் போலவே இருக்கின்றது.

பாரம்பரிய மிக்க சிற்பக் கலைக்கு உறைவிடமாக தமிழகம் விளங்குகிறது. உலகில் பண்டைய தமிழக சிற்ப கலை தலை சிறந்த சின்னங்களாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. பல கலைகளை உலகிற்கு இருப்பிடமான தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுவாமிமலை உலோக சிற்ப கலைக்கு தாயகமாக விளங்குகிறது.

சுவாமிமலையில் பாரம்பரியச் சிற்பிகளாக சுமார் 50 குடும்பங்கள், விக்ரக உற்பத்தி கலையில் ஈடுபட்டு இக்கலையை வளர்த்து வருகின்றனர். சுவாமிமலையை சேர்ந்த திரு. எஸ் தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்கள் புகழ்பெற்ற இந்த சிற்பகலை குடும்பத்திலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, இன்று இந்திய அளவிலேயே தேசிய விருது பெற்று, உலகிலேயே மிக உயர்ந்த சிற்ப கலைஞராக விளங்குகிறார். திரு. தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்கள் விக்கிரகங்கள் செய்யும் இத் தெய்வீக பணியினை, தனது தந்தை திரு. எஸ். ஸ்ரீகண்ட ஸ்தபதி அவர்களிடமிருந்தும், தன் சிறிய தகப்பனார் திரு. அண்ணாசாமி ஸ்தபதி அவர்களிடமிருந்தும் இளவயதிலேயே இவர் கற்றார். சிற்பம் மற்றும் ஆலயம் அமைக்கும் விதிமுறைகளை கூறும் காஸ்யப சில்ப சாஸ்திரம், மான சாரம், சில்ப ரத்னம் அபிநய தர்பணம் முதலிய நூல்களை நன்கு கற்று தேர்ந்தவர்.

திரு. தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்கள் இதுவரையில் ஆயிரக்கணக்கான விக்ரகங்களை இந்தியாவிலும், மற்றும் வெளிநாடுகளான மலேசியா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா போன்ற எல்லா வெளிநாடுகளுக்கும் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். சென்றவருடம் கொழும்பு (ஸ்ரீலங்கா) வில் உற்ற ஸ்ரீ கைலாசநாத சுவாமி கோவிலுக்கு ஐந்து அடி உயரத்தில் செய்துள்ள ஸ்ரீ கண்ணகிசிலையும், கோவை வேளாண்மை பல்கலைக்கழகத்திற்கு சுமார் 7 1/2 அடி உயரத்தில் செய்துள்ள நெற்பாவை விக்ரகமும், ஜலகண்டேஸ்வரர் கோட்டை கோவிலுக்கு செய்துள்ள 6 அடி உயரமுள்ள நடராஜர் சிலையும், லண்டனில் உள்ள உறிந்துஸ்தான் லீவருக்கு செய்துள்ள 6 அடி நடராஜர் மேலும் சமயபுரம் ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோவிலுக்கும், திருச்சி உறையூர் வெக்காளி அம்மன் கோவிலுக்கும் செய்துள்ள முறையே ஸ்ரீ மாரியம்மன், வெக்காளியம்மன் விக்ரகங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

மேலும் கர்நாடகா மாநிலத்தில் உள்ள சாண்டீர் முந்தைய மகாராஜாவிடமிருந்து சுமார் 9 அடி உயரமும், சுமார் 1 1/2 டன் எடையுள்ள ஓர் நடராஜர் சிலையினையும், பெங்களூரில் உள்ள ஹரே ராம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஸ்தாபனத்திற்கு 25 அடி உயரத்தில் கொடி மரமும், சுமார் 4 அடி உயரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா, ராதா, சைதன்ய சிலைகளும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இது மாதிரி திரு. தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்கள் செய்துள்ள விக்ரகங்கள் இது மாதிரி பல பல.

திரு. எஸ். தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்களின் மூன்று குமாரர்களும், அவரது சகோதரர்களும் இவருடனேயே இத்தொழிலில் ஈடுபட்டள்ளார்கள். இவருடைய குமாரர்களில் ஒருவர் “கோவில் நிர்மாணகலையில்” பயின்று தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். மற்றொருவர் பட்டதாரி, அடுத்தவர் தந்தைக்கு உதவியாக இருக்கிறார்.

திரு. தேவசேனாபதி ஸ்தபதி அவர்களின் மூதாயர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை சேர்ந்த செஞ்சியை சேர்தவர்கள். இவர்களை கொண்டு தஞ்சையை ஆண்ட ராஜ ராஜ சோழன் தஞ்சை பெரிய கோவிலை கட்டுவித்தார். தஞ்சை கோவில் நிர்மாணத்திற்கு பிறகு இவர்கள் சிற்ப கலைமிக்க தாராசுர கோவிலை கட்டினார்கள். அதன்பிறகு இவர்களில் சிலர் சுவாமிமலையிலேயே தங்கி செப்பு திருமேனிகள் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

அண்மையில் விக்ரகம் செய்யும் இத்தொழில் மேம்மேலும் விருத்தியடைய, மாநில மத்திய அரசுகள் பல திட்டங்கள் தீட்டி இக்கைவினைஞர்களுக்கு பல உதவிகள் செய்து வருகின்றன.

விக்ரக செய்முறை

முதலில் தேவைப்படும் சிலை மெழுகில் வடிவமைக்கப்படுகிறது. அதன் அளவு உத்தம தச தாளம், மத்திம தசதானம், இது போன்ற பல தாள பிரமாணங்களில் சிற்ப சாஸ்திரப்படி மெழுகில்

வடிவமைக்கப்பட்டு வருகிறது. பிறகு ஆற்று வண்டல் மண்ணை கொண்டு அதன் மேல்பூசி “கரு” (மோட்டு) தயார் செய்யப்படுகிறது. பின்னர் அதனை வெய்யிலில் காய வைத்து, எரிபொருளை கொண்டு சூடேற்றப்படுகிறது. அப்பொழுது சூட்டினால் உள்ளே உள்ள மெழுகு உருகி வெளியேற்றப்படுகிறது. தேவையான அளவு செம்பு, பித்தளை, ஈயம் ஆகிய உலோகத்தை முறையே 15, 3 சதவீதத்தில் உருக்கி வார்படம் செய்யப்படுகிறது. அதன் பிறகு கருவின் மேல்பகுதியில் உள்ள மண்ணை உடைத்தால், தேவைப்படும் சிலையின் உலோக உருவத்தின் மேல் பகுதியை செதுக்கு, நகாசு செய்து வேலைபாடு செய்து, மெருக்கேற்றப்படுகிறது. மேலும்சிலைகள் பழங்காலத்தில் செய்தவை போல் காட்சியளிக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கேற்பவாறு வண்ணம் பூசப்படுகிறது.

வவுனியா அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டாஸ்வரர் திருக்கோயில் கும்பாபிஷேகம் இறைவன் திருவருளால் இனிதே நடைபெற்றுச் சைவஉலகு நல்வாழ்வு வாழ இறைவனை வணங்குகிறேன்.

நமஸ்காரங்கள்

அஞ்ஞானத்தை விரட்டுவது ஞானம்

ஆத்மாவிடம் அனாத்மக்கற்பனையே அஞ்ஞானம் எனப்படுவது. அஞ்ஞானத்தின் ஒழிவே மோட்சம். இருள் இருளைப் போக்காது. ஒளியே இருளைப் போக்கும். அஞ்ஞானத்தை விரட்டியடிப்பது அதற்கெதிரிடையான ஞானமேயாகும்.

மாயை முக்குணமானது

மாயை என்பது அவ்யக்தம் எனப் பெயருடையது. அது ஆதியற்றது. அஞ்ஞான வடிவானது. முக்குணமயமானது. பரமேசுவரனுடைய உன்னத சக்தியாயிருப்பது. சிறந்த புத்திமானால் தான் அதனுடைய செயல்களில் அது ஊகித்தறியப்படும்.
-சங்கராள்.

சிவகாமி அம்மையின் வேறு பெயர்கள்

சிவகாம சுந்தரி, சிவகாமவல்லி, நாரணி, கௌமாரி, கௌரி, சத்தன், பரிசக்தி, மூவாமுதல், ஞானச்சுடர், தேவி, அபிராமி, திரிபுரபத்தி, ஆனந்தி, ஏகாட்சரி, திரிலோசனவல்லி, காமாட்சி, மீனாட்சி, விசாலாட்சி, மனோன்மணி, சங்கரி, ஜயை, பார்வதி, துர்க்கை, மகேசுவரி, நீலி, சூலி, பராபரை, நாதந்த நாயகி.
நன்றி: இணு வைச் சிவகாமியம்மை தமிழ்.

வவுனியா இந்துமாமன்றத்தின் செயலாளரும், 75வது திருவாசக முற்றோதல் நிறைவும் திருவாசகம் நூல் வெளியீட்டு விழாவும் கண்ட இறைபணிச்செம்மல், திருவாசகச் செல்வர் உயர்திரு வை. செ. தேவராசா அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துரை

திருச்சிற்றம்பலம்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

வவுனியா கோவிற்குளத்தில் அமைந்து 1996.05.01ல் ஆவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோவில் வவுனியா வாழ் சைவமக்களுக்கு மட்டுமல்ல வடஇலங்கை மக்களுக்கும் அருள்பாலித்து மக்களையும் சைவசமயத்தையும் உய்விக்கும் பெரும்பொக்கிஷமாகத் திகழும் என்பதில் நாம் பெருமகிழ்வு கொள்வோமாக.

இவ்வாலயம் உருவாவதற்கு முன்னின்று உழைத்த பெருமக்களை அவர்களின் பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்குவதைத் தவிர என்னால் எதுவும் இயலாது. அத்தகைய பெருமைக்குரியவர்கள் வவுனியாவில் ஓர் சிவாலயம் உருவாக வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த விருப்பம் கொண்ட யான் இதற்கு முன்னர் இவ்வாலயத்துக்காக அத்திவாரம் வைத்தபோது இரண்டு தடவையும் இதில் கலந்து கொண்டவன் என்பதில் பெருமகிழ்வு கொள்கிறேன். வவுனியாவில் சிவாலயமொன்று இல்லாத குறையை இவ்வாலயம் போக்குவதோடு மிகப்பெரிய ஆலயமாகவும், திருக்கேதீஸ்வரத்தின் அமைப்பிலும் அமைந்தமை. வன்னிமக்கள் செய்த பூர்வ புண்ணியமாகும். இவ்வாலயம் கட்டுவதற்கு தொண்ணூறு வீதம் திருப்பணி நிதியையும் வவுனியா வாழ் வர்த்தகப்பெருமக்கள் வழங்கியதை வவுனியா மக்கள் மறந்துவிட முடியாது. அவனருளாலே அவன்தாழ் வணங்கி சிந்தை மகிழ் நாம் அகிலாண்டேஸ்வரரையும் அகிலாண்டேஸ்வரியையும் வணங்கி முத்திப்பேறு பெற வாய்ப்புண்டு அல்லவா! அதனால் தொண்டினையும் திருப்பணிகளையும் இயன்றவரை செய்து பயன்பெறுவோம்.

அடியேனது 75வது திருவாசக முற்றோதலைப்பூர்த்தி செய்து, திருவாசக நூலையும் வெளியிடவேண்டுமென நினைத்திருந்த வேளையில் ஆலய அறங்காவலர் சபைத்தலைவர் உயர்திரு. இ. சண்முகம் ஜே.பி அவர்களும், அறங்காவலர் சபைச் செயலாளர் உயர்திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்களும், இவ்விரண்டினையும் ஆலய கும்பாபிஷேகத்தோடு சேர்த்து செய்வோம் என்று எனக்கு அனுமதி வழங்கியதை யான் பெற்ற மிகப்பெரிய பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

காரணம் சிவாலயமொன்றில் 75வது திருவாசக முற்றோதலை, அதுவும் ஆலயமூலஸ்தானத்தில் நிறைவேற்றக்கிடத்த பேரானந்தப் பெரும்பேற்றினை, குருந்தமர நிழலில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைச் சிவபெருமான் ஆட்கொண்டது போல் நினைத்து இறும்புதெய்துகிறேன். 28.04.96 மாலை 5 மணி என் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத நாள்.

75 வது திருவாசக முற்றோதல் செய்ய நேரம் காலம் எது என்று தெரியாது கலக்கமடைந்த

எனக்கு அன்புக்கும், பெருமைக்குமுரிய தம்பி, ஆலய அறங்காவலர் சபையின் கௌரவ செயலாளர் ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்கள் அடியேனை அழைத்து நாளைக்காலை 7 மணிக்கு மூலஸ்தானத்தில் திருவாசக முற்றோதலைச் செய்யுங்கள் எனச் சொன்னதுடன் தாமேவந்து திருவாசகத்தைப்பாடித் தொடங்கி வைத்ததை நினைத்து மகிழ்கிறேன்.

திருவாசக முற்றோதலை முதன்முதலாக வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க மண்டபத்தில் நடராஜப்பெருமானின் முன்னிலையில் நிகழ்த்தி 75வது முற்றோதலை அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் மூலஸ்தானத்தில் நிறைவு செய்தது என்பது சிவனருளேயன்றி வேறல்ல. அத்தோடு, இவ்வாலயத் திருப்பணிக்கும் உதவி, கும்பாபிஷேகச் சிவப்பணியை என்னையுமோர் பொருளாக நினைந்து, தானே வந்து ஆட்கொண்டு செய்வித்த எம் பெருமானின் பரங்கருணையையும் திருவருட் பெருமையையும் எண்ணிப் பெருமகிழ்வுறுகிறேன்.

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரப்பெருமானின் திருக்குடமுழுக்கினையும், மண்டலாபிஷேகச் செய்திகளையும் தன்னுளடக்கியும், சிவவழிபாடு, தத்தவம், சைவசித்தாந்தம், திருமுறைகள், மந்திரங்கள், அத்தனையும் தாங்கி அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும், ஆய்வுக்கும் நிலைக்களனாயமைந்து சிறப்புற வெளிவருகின்ற “சிவதத்துவமலர்” எல்லா வழிகளிலேயும் தனித்துவத்துடன் வெளிவந்து சைவமணம் பரப்ப வேண்டுமென்று மனதார வாழ்த்தியமைகிறேன்.

வணக்கம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

நான் பரமசிவன்

நான் அழியாதவன். என்னை அழிக்க முடியாது. நான் ஈசுவரன். உயிருக்கு உயிராகியவன். நான் ஒப்பிலா ஆனந்தம் நிறைந்தவன். நான் பரமசிவன்; நான் அளவிலடங்காதவன்.

விசாரிப்பதில்லை

எதுவரை பொருள் தேடுவதில் ஒருவன் பற்றுள்ளவனாயிருக்கிறானோ அதுவரை அவனுடைய சுற்றம் அவனிடம் ஆசைவைத்திருக்கும். நோயினால் உடல் தளர்ந்துபோன பின்பு அவன் உயிருடனிருந்தால் ஒருவரும் அவனுடைய சமாசாரத்தை விசாரிப்பதில்லை.

உலகம் பொய்

உலகம் விருப்பு வெறுப்புக்களால் நிறைந்துள்ளது. அது ஒரு கனவுக்கொப்பாகும். அஞ்ஞான நிலையில் அது உண்மைபோல் தோன்றினாலும் ஞான விழிப்பு ஏற்பட்டதும் அது பொய்யென்பது உணரப்படும்.

-(சங்கரர்)

ஸ்ரீரங்க சிற்பக்கூட வாழ்த்து

ஆர். பழனியப்பன்
உரிமையாளர்,
ஸ்ரீசாரதாதேவி சிற்பக் கலைக்கூடம்,
ஸ்ரீரங்கம்.

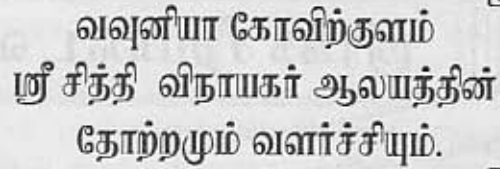
அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி ஸ்ரீமதரான அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோவிலுக்கான விழா 01.05.96ல் நடக்க இருப்பது குறித்து மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இத்திருக்கோவிலின் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விக் கிரகங்கள் யாவும் என்னால் செதுக்கப்பட்டவை என்பதையிட்டு மிகவும் பெருமையடைகின்றேன். நான் இக்கோவிலுக்கான சிற்பங்களுக்கு திருச்சி (கல்பாளையம்) மா. ஹரிலிங்கம் அவர்களிடம் ஆசி பெற்று அட்வான்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு சாரதாதேவி சிற்பக் கலைக்கூடம் என்ற பெயரில் ஆரம்பித்தேன் என்பது மட்டுமல்ல முதல் வேலையே வெளிநாட்டுக்கு கிடைத்த ஆர்டர் என்பது எனது பாக்கியம். இதன் முன்னாள் பொருளாளர் திரு. நா. இராமநாதன் 26.12.93ல் சிற்பக்கூடம் வந்து நேரிடையாக பார்த்து ஸ்ரீ விநாயகர் மற்றும் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி ஆகிய சிலைகளை முற்றுமாக முடித்து 10 நாளில் நான் திரும்பி வரும்போது கையில் எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாக செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டவர். 06.01.94ல் வாரணாசியில் மரணமடைந்தார் என்ற செய்தி என்னை மிகவும் வாட்டிவிட்டது. இந்தச் சிற்பங்கள் யாவையும் திரு. ஹரிலிங்கம் ஐயா அவர்களும் இத்திருக்கோவிலின் தலைவர் திரு. இரா.சண்முகம் J.P. மற்றும் செயலாளர் திரு. நா. இராமநாதன் அய்யாவும் ஆசிகூறி பெற்றுக்கொண்டது என்றுமே மறக்கமுடியாதது. வேலைகள் செய்யும் போது எனது வயது 26. இந்த வயதில் இத்திருக்கோவிலின் விக் கிரக வேலைகள் கிடைத்தது எனது வணக்கத்துக்குரிய குருவான காரைக்குடி கம்பன் மணிவிழா மண்டபம் கட்டிய சண்முக ஸ்தபதியாரையும் மறக்கமுடியாது. கோவில் நிர்வாகம் என்னைக் குடமுழுக்கு விழாவுக்கு வர கேட்டுக் கொண்டார்கள். பிரயாண தஸ்தாவேஜுகள் கிடைக்காத காரணத்தினால் என்னால் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போனது குறித்து மிகவும் வருத்தப்படுகின்றேன்.

அனுப்பப்பட்ட விக் கிரகங்கள்

1. ஸ்ரீ விநாயகர்
2. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர், வள்ளி, தெய்வானை
3. ஸ்ரீ சிவலிங்கம்
4. ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி
5. ஸ்ரீ நந்தி - சிவலிங்கம்
6. ஸ்ரீ பலிபீடம் - லிங்கம்
7. ஸ்ரீ நவக்கிரகம் - வாகனத்துடன் உருப்படி 9
8. ஸ்ரீ நந்தி - அம்மன்
9. பலிபீடம் - அம்மன்

பரிவார மூர்த்திகள்

1. ஸ்ரீ நர்த்தன விநாயகர்
2. ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி
3. ஸ்ரீ லிங்கேஸ்வரர்
4. ஸ்ரீ பிரம்மா
5. ஸ்ரீ தூர்க்கை
6. ஸ்ரீ பைரவர்
7. ஸ்ரீ சண்டீஸ்வரர்
8. ஸ்ரீ சூரியன்
9. ஸ்ரீ சந்திரன்
10. ஸ்ரீ தம்ப விநாயகர்

28

இக்கொட்டகை நிரந்தரமாக இருப்பதற்காக திரு. அரியரெத்தினம்(ராசா) என்பரினால் தகரம் போடப்பட்டது. இவ்வாறு இவ்விநாயகர் ஆலயம் சிறுது சிறிதாக வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. இக்காலகட்டத்தில் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வர அறங்கவலர்களில் ஒருவரான திரு.ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்களது தலைமையில் மீண்டும் இம் முன் மண்டபம் பெரிதாக்கப்பட்டிருப்பதை இப்போதும் அடியார்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாலயத்தின் பரிபாலனத்தை வழிபடுவோர்களால் அமைக்கப்பட்ட சித்திவிநாயகர் ஆலய சைவமகாசபை 1987ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றது.

இதன் செயலாளராக விளங்கிய ஆறுமுகம் நவரெத்தினராசா அவர்களும், தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட திரு.இ.சண்முகம் அவர்களும் பொருளாளராக இருந்த திரு. நா. இராமநாதன் அவர்களும், ஆ. உமாதேவன் அவர்களும் ஆலய வளர்ச்சியில் அரும்பாடு பட்டார்கள். அவர்களது பெரும்பணியே இன்று போற்றப்படுகின்ற சிவாலயத்தின் தோற்றம் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

இவ்விநாயகர் ஆலயத்திற்குரிய கண்டாமணிகள் திரு. மு. சிதம்பரப்பிள்ளை குடும்பத்தினராலும், திரு. ஆ. அம்பலவாணராலும் வழங்கப்பட்டன. இக்கால கட்டங்களில் சிவராத்திரி இன்றும் சிறப்பாகவும், நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, விநாயக சஷ்டி, திருவெம்பாவை என்பன மிகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெற்றுவந்தது.

இவ்விநாயகராலயம் அமைக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இக்காலகட்டம் வரையும் அடியேனே பூசகராக இருந்து வந்துள்ளேன்.

இவ்வாறு இவ்வாலயம் மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து விநாயகப்பெருமானின் பேரருளால் சைவத்தின் முழுமுதற்பொருளாகிய சிவனுக்கு வன்னிப்பகுதியில் ஓர் ஆலயம் கட்டத் திருவருள் கைகூடியுள்ளதை நாம் அனைவரும் கண்களாற் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகாமியம்மை

உலகத்தைகத் தோற்றுவிப்பவர். அனைவரையும் காப்பவர். தாயாக உள்ளவள். தந்திருவடியைத் தன் அன்பர் உள்ளத்தில் பதிப்பவள். சிற்றிடையினள், பொற்றாளினள், சந்திரோதய முகத்தவள், சாற்றவொண்ணாத் தோற்றமுடையவள், சிந்தாமணிபோல வேண்டியன கொடுப்பவள், செந்தாமரை மலர்த் தாளினள், முக்கோணத்துள் இருப்பவள், சட்கோணம் உருவினள், ஓங்காரத்துட் பொருளானவள், தானாகத் தோன்றியவள், சர்ப்பங்களை அணிகளாக உள்ளவள், திருமாலுக்கு இளையவள், சோதிக்குண்டலங்களை அணிந்தவள், எங்கும் நிறைந்தவள், ஆயிரம் நாவுள்ள ஆதிஷேடனாலும் உரைக்க இயலாத பெருமை உள்ளவள், விநாயகருக்கும் கந்தக்கடவுளுக்கும் தாய், மூவாமுதலானவள், மயிற் சாயலுள்ளவள், சத்தும் சித்தும் ஆக விளங்குபவள், வேதத்துட் பொருளாக உள்ளவள், சிங்கவூர்தியினள், தேவர்க்காக மகிடாஷுரன் எனும் அசுரனை அழித்தவள், தூயவெளியினாள், சிலம்பு ஒலிப் நடமிடுபவள், பிறையன்ன நுதலினள், மூன்று கண்கள் உள்ளவள், உலகில் முப்பத்திரண்டு அறம் வளர்ப்பவள், அடியவர் பாசங்களை அழிப்பவள், மலையரசன் மகளாக வந்தவள், அரியும் அயனும் தோன்றற்கு மூலமானவள். கயல் போலும் கண்கள் உள்ளவள், பக்தியோடு பரவுபவர்க்கு வீடுபேறு அருள்பவள், உபநிடத பொருளானவள், கிளி போன்றவள், குயில் போன்றவள், ஐந்தெழுத்தாகவும் ஒரெழுத்தாகவும் உள்ளவள். கரும்பு நிறைந்த மொழியினள்.

ஆதாரம்: இணு வைச் சிவகாமியம்மை தமிழ்
தமிழ்வேள்- க.இ.க. கந்தசாமி
(கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்)

வவுனியா சிவாலயத் திருப்பணி

சித்தி விநாயகர் ஆலய சைவ மகாசபை
கோவில்குளம்,
வவுனியா.

SITHY VINAYAGAR ALAYA SAIVA MAHASABAI
KOVILKULAM,
VAVUNIYA.

வவுனியா கோயிற்குளம் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் துலவரலாறு.

(அருள்மிகு மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்கியம்மன் பூசகர் பரம்பரையில் அநாதியாக விளங்கிய பட்டர் மரபில் வந்தவரும், நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் பரம்பரைத் தர்மகத்தாவாகவும், ஆதிப்பூசகராகவும் விளங்கிய நயினாப்பட்டரின் வழிவந்த ஸ்ரீமான் முத்துக்குமாருவின் மகனான காசிப்பிள்ளை ஆறுமுகம் அவர்களின் ஐந்தாவது தவப்புதல்வராக உதித்தவரும், வவுனியா கோவில்குளம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி உடனுறை அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் பரம்பரைத் தர்மகத்தாவாகவும், கௌரவ செயலாளராகவும் விளங்கும் உயர்திரு.ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்கள் எழுதியது இத் துலவரலாறு.)

துலவரலாறு

வவுனியா மத்திய பஸ்நிலையம், புகையிரதநிலையம் இரண்டு பாதைவழியும் வந்திறங்கியவர்கள் அதிலிருந்து திருகோணமலைக்குச் செல்லும் வீதியில் முதலாம் கட்டையை அடைந்தால் (இத்தூரம் நடந்து செல்லலாம்) தென்படுவது மூன்று பாதைகள் கொண்ட முச்சந்தி. இதிலிருந்து பிரிந்து செல்வது தான் அந்தத் தவப்பேறு பெற்ற கோவில் குளக் கிராமம். இக் கிராமத்தின் முகப்பிலே தென்படுவது தான் அண்டசராசரங்களைத் தன் வயப்படுத்தும் அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில்.

ஆலயமுகப்பில் வழிப்பிள்ளையாராகக் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பவர் சித்தி விநாயகர். இவ்வாலயம் தான் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் மனதைக் குடிகொண்டு இன்று வானளாவிய தூபிகளையும் மாடங்களையும் மண்டபங்களையும் கொண்டு பார்ப்போர் பரவச நிலையடையும் வண்ணம் அருள்பாலிக்கும் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயிலாக விளங்குகின்றது.

முடிக்குரியவர்களால் அன்றைய கால கட்டத்தில் சைவ ஆலயத்துக்காக வழங்கப்பட்டது இக்காணி. காணியின் விஸ்தீரணம் 3 ஏக்கர் 6 பேர்ச்சசாக இருந்து, தற்போது 2 ஏக்கர் 6 பேர்ச்சசாக உள்ளது. இக்காணியில் 1956ம் ஆண்டு அளவில் தற்போது வழிபட்டு வரும் விநாயகரை ஸ்தாபித்து ஆராதித்து வந்துள்ளார்கள். இவர்களில் திரு. சின்னத்தம்பி ஐயா அவர்கள் தான்

ஆலயத்தைப் பராமரித்தும் பூசை செய்தும் வந்துள்ளார் (ஆலய குடமுழுக்கு வரை). ஆனால் இக்காணியில் சிவாலயம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்து வந்துள்ளது. அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவற்றைப் பற்றிய சான்றுகள் ஒன்றும் கிடைத்திலது. அத்துடன் முயற்சி பண்ணியவர்களில் ஒருவர் தான் திரு. சின்னத்தம்பி ஐயா அவர்கள். மற்றவர்கள் ஆலய அடிக்கல் நாட்டுக்கு முன்பே மறைந்து விட்டார்கள்.

சித்திவிநாயகர் பரிபாலனத்தை 1987ம் ஆண்டளவில் பொறுப்பேற்ற நாங்கள் இப்பணியைப் பரிசீலனை செய்து “சிவாலயத் திருப்பணி” என்றபோதே பின்னடைவு எய்திய உறுப்பினர்களை விடுத்து, தனிமனித முயற்சிதான் இதற்கு வேண்டும் என்ற பேராவலுடன் அடியேனும் மறைந்த திரு.நா.இராமநாதன், திரு.இரா.சண்முகம், திரு.ஆறுமுகம் உமாதேவன் ஆகியோர் முன்னிற்க அடியார்கள் ஊக்கமும் ஒத்தரசையும் வழங்கிவர, காஞ்சிப் பெரியவரின் பூரண ஆசீர்வாதத்தின் மத்தியில் 18.08.1989 அதிகாலை 4மணியளவில் எனது மூத்த சகோதரரும், நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தான அறங்காவலர் சபைத்தலைவரும், தீவுப்பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபருமான திரு. ஆறுமுகம் தியாகராசா அவர்களால் சங்குஸ்தாபனம் செய்விக்கப்பட்டது. இப்பணி சிறப்புற நடந்துவரும் நிலையில் 1993ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் காஞ்சிப் பெரியவரின் ஆஞ்ஞைப்படி காசியில் இலிங்கம் பெற்று வரும்போது 1994ம் ஆண்டு தை மாதம் 6ம் திகதி வாரணாசியில் திரு.நா.இராமநாதன் அவர்களுக்குச் சிவபத் பேறு வாய்க்கப் பெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து திருப்பணி சிறப்பாக நாளுக்கு நாள் புதுப்புது மெருகுடன் நடைபெற்று வந்தது. இதற்கான மற்ற மூலவிக் கிரகங்களை தமிழ்நாடு ஸ்ரீரங்கம் திரு.பழனியப்பன் ஸ்தபதியாரும், உற்சவ விக் கிரகங்களைத் தமிழ்நாடு சுவாமிமலை திரு.தேவசேனாபதி ஸ்தபதியாரும் தங்கள் கைவண்ணங்களைச் சிலைவண்ணங்களாக வார்த்துத் தந்தார்கள். அவையாவும் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் பொலிவு கொண்டவை. இவற்றை எல்லாம் நாங்கள் எப்படிச் செய்கின்றோம் என்று கூட நாங்கள் இடைக்கிடை வியப்படைவது உண்டு. எல்லாம் அவனருள்தான் என்று சாந்தி அடைவோம். இவற்றை நானும் இக்கோயிலின் தர்மகத்தாவும் தலைவருமான உயர்திரு இரா.சண்முகம் J. P. அவர்களுமாக இந்தியாவுக்குச் சென்று எடுத்து வந்தோம். இவற்றுக்கான பூரண ஒத்துழைப்பை வவுனியா அரசாங்க அதிபர்களாக இருந்த திரு.லங்காநேசன், திரு.தில்லைநடராசா, திரு.கே.கணேஷ் ஆகியோரும், இந்துக் கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த கௌரவ பி.பி. தேவராஜ், அமைச்சுச் செயலாளராக இருந்த கா.தயாபரன், தற்போதைய கலாச்சார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.யோகநாதன், இந்து சமயத்திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு.க.சண்முகலிங்கம், உதவிப் பணிப்பாளர் திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன், திறைசேரி அதிகாரி சண்முகலிங்கம் போன்றோர் பெருந்துணை புரிந்தார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட விக் கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து குடமுழுக்கைச் செய்வதற்காக, கும்பாபிஷேகக் குழு ஒன்றை, சிவனடியார்களையும், திருப்பணிக்கு வாரி வழங்கிய கொடை வள்ளல்களையும், அனுபவமிக்க ஆலயபரிபாலன சபையினரையும், தத்துவநூல்களைக் கற்றுணர்ந்த கல்விமான்களையும் ஒருங்கு கூட்டி அமைத்து, அதன்படி மகாகும்பாபிஷேக பிரதம குருவாக நயினை சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமேஸ்வராக் குருக்களைக் கொண்டு கடந்த 01.05.1996 இல் ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகத்தையும் இனிதே நடாத்தி முடித்தோம். இவையாவும் “முன்னவன் முன்னின்றால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை” என்பது போல் கருணைக்கடலாம் சித்திவிநாயகர் பேரருளோடும், அம்மையப்பனின் கருணைக் கடாட்சத்தாலும் தான் இனிது நிறைவெய்தின என்பதில் எமக்கு எள்ளளவேனும் சந்தேகமில்லை.

எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்த என் உடன்பிறவா அண்ணன் இரா.சண்முகம் ஜே.பி. அவர்களும், உடன்பிறப்பான திரு.ஆறுமுகம் உமாதேவனும், மறைந்தும் மறவாமல் என்னிடத்தே வந்து நினைவூட்டி வரும் திரு.நா.இராமநாதனும் அவர் குடும்பத்தினரும், நிலையங்கள் எடுக்கும் போது ஏற்படும் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து ஊக்கமளித்த திரு.சின்னத்தம்பி ஐயா, இவர்கள் துணையோடு இச் சிவன் கோவில் திருப்பணியைத் தொடர ஒரு கை கொடுப்பதை

மற்றக்கை கூடத் தெரியக் கூடாது என்ற மனநிலையில் வாரிவழங்கினார்கள் புண்ணிய சீலர்கள். அந்த நிதியில் உயர்ந்தது தான் இச் சிவாலயம். இதை இங்கு வரும் அடியவர்கள் யாவரும் அறிவார்கள். அப்படி அவர்கள் வழங்கிய நிதியைக் கொண்டு ஆலயத்தை அமைத்து, தற்போது 3 காலப்பூசை செய்வதற்கான ஒழுங்குகளும் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் துணையுடன் மேற்கொண்டுள்ளோம். ஏனைய திருப்பணிகள் (கோபுரங்கள், தீர்த்தம், திருத்தேர்கள், உள்வீதிக் கூரைத் தள நிர்மாணங்கள், நால்வர் சந்நிதி உட்பட அறுபத்துநால்வர் திருவுருவச்சிலைப் பிரதிஷ்டை, வாகனசாலை நிர்மாணம், பூந்தோட்டம், அமுதசுரபி மண்டபம், திருக்கல்யாண மண்டபம், திருமுறை மண்டபம்) பற்றியும் தங்கள்முன் விரைவில் அறியத் தருவோம். தாங்கள் அவற்றிற் பங்கு கொண்டு நாம் பிறந்த பிறப்பின் பயனை உணர்ந்து செயற்படுவீராக!

திருமுறை

மழையார் மிடறா மழுவாள் உடையாய்
உழையார் கரவா உமையாள் கணவா
விழவாரும் வெண்ணாவலின் மீதமர்ந்த
அழகா வெனும் ஆயிழையாள் இவளே.

ஓயாத அரக்கன் ஓடிந்தலற
நீயாரருள் செய்து நிகழ்ந்தவனே
வாயார வழுத்துவர் நாகேச்சுரத்
தாயே என வல்வினை தானறுமே.

ஒன்றியிருந்து நினைமின்களுந் தமக் கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தானடி யவற்காய்ச்
சென்று தொழுவின் கள்தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்று வந்தாயென்னு மெம்பெருமான்றன் நிருக்குறிப்பே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடையவெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே.

“காலமுண்டாகவே காதல் செய்துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண்டானுடன் நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண்டான் எங்கள் பாண்டிப் பிரான் தன்னடியார்க்கு
மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்துமுந்துமினே”

“நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொன் அம்பலவனை”

திருச்சிற்றம்பலம்

வன்னிமாநகரில் சரீத்திரம் படைக்கும் திருக்கோயில்

சைவ அடியார் சன்மார்க்க சங்கம்,
வவுனியா.

கா. மகேஸ்வரலிங்கம்
செயலாளர்.

கடவுள் தம்மை மெய்யன்புடன் வழிபடுபவர்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு தமது அருவநிலையிலிருந்து இறங்கி அருவருவத்திருமேனி அல்லது உருவத்திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளிய இடமே ஆலயம் அல்லது திருக்கோயிலாகும். ஆலயம் என்பது ஆ + லயம் என அமைந்து “ஆ” என்பது ஆன்மாவையும் சீவனையும் லயம் என்பது லயித்தல் அல்லது சேர்தலையும் குறிக்கும். ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கும் நல்வாழ்வுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது ஆலயம். ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்கும் ஆணவமலம் அடங்குதற்குரிய இடமும் ஆலயமே. அடுத்து கோயில் என்னும் பதம் கோ + இல் கோயில். இதன் பொருள் “கோ” என்பது இறைவனையும் “இல்” என்பது இறைவன் எழுந்தருளத்திகழும் இடத்தையும் குறிக்கும். மனத்தூய்மையையும் மனவலிமையையும் வளர்த்து ஆன்மபலத்தைக் கொடுக்குமிடம் ஆலயம். மனிதனின் உள்ளத்தையும் உடலையும் வளர்க்க உதவுபவர்கள் பெற்றோர். அறிவை வளர்க்க உதவுபவர்கள் ஆசிரியர்கள் அவனது உயிரை வளர்க்க உதவுபவர்கள் ஆண்டவன். விருப்புவெறுப்பற்ற குணமுடைய ஆண்டவன். கைம்மாறு இல்லாமல் எங்களைக்காத்தருளுகின்றார். அவர் வீற்றிருக்கும் கோவிலில் ஆணவம் அழிந்து அன்பு பெருகும். இதனாலன்றோ அரசர்களும் பெரியோர்களும் கோவில்களைக்கட்டி எழுப்பியுள்ளார்கள். இப்படியாக வவுனியா நகரில் உள்ள கோவில்களும் என்னுமிடத்தில் தலைசிறந்த சைவ அபிமானிகளும் பெரியோர்களும் சேர்ந்து அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டு ஆகம விதிகளுக்கு அமைய சிறந்த சிற்பசாஸ்திரிமார்களைக் கொண்டு பிரமாண்டமான திருக்கோவில் ஒன்றை அவனருளாலே கட்டிமுடித்து மகாகும்பாபிஷேகத்தையும் 01.05.1996 ல் இனிதே செய்து முடிக்கின்றார்கள். மேலும் தொடர்ந்து கட்டுவதற்கு எல்லாம்வல்ல இறைவன் வல்லமையைக் கொடுப்பாராக. இத்திருக்கோயில் வன்னிமாநகரில் உள்ள சிறந்த தேவஸ்தான வரிசையில் இடம் பெறுகின்றது. இத்திருக்கோயில் எதிர்காலத்தில் வன்னிமாநகரில் தனக்கென ஒரு சரீத்திரம் படைக்கும் கோவிலாக மலரும். வன்னி மாநகருக்கு அருளும் அழகும் புகழும் கொடுக்கும் புனித ஸ்தலமாகச் சிறப்பெய்தும் இத்திருக்கோவிலுக்குக் காஞ்சிப்பெரியார் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேசுரர் என்னும் திருநாமத்தைச் சூட்டியுள்ளார் என்று ஆனந்தம் அடைகிறோம். இத்திருவாலயத்தின் திருநாமம் திருவானைக்காவில் கோவில் கொண்டிருக்கும் தேவியரின் பெயராகும். சகல அண்டங்களையும் படைத்து காத்தல் அருளல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் செய்பவராகிய முக்கண்ணன் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேதரராகக் காட்சி கொடுக்கப்போகும் இவ்வாலயம் ஈழத்துத் திருவானைக்காவாகச் சிறப்படையப்போகின்றதென்பது ஆண்டவனின் அருள்போலும்.

வவுனியா நகரில் சிவாலயம் இல்லாத குறையையும் நீக்கி, பிற ஊர்களிலிருந்து யாத்திரிகர்களும் அடியார்களும் வந்து ஆண்டவனை வணங்கிப் போகக்கூடிய தலமாக இத்திருக்கோவில் அமைந்திருக்கின்றது. எம்பெருமானும் அம்மையாரும் எங்களுக்குக் கரும்புதரு சுவையைக்காட்டி எங்களை இரும்பு உள்ளங்களை உருக்கிப்பேரானந்தத்தில் நீந்தச் செய்யப்போகின்றார்கள். இப்புண்ணிய ஆலயத்தில் கற்றோர், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், ஞானிகள் சித்தர்கள் வந்து கூடிச் சைவத்தையும் அவை இனிதாகப் பொதிந்திருக்கும் தமிழையும் சிறப்பிப்பார்கள் என நம்புகிறோம். ஈழநாட்டில் உள்ள சிவாலயங்களில் குடிகொண்டிருக்கும் முறையே மாதுமையாள் சமேத கோணேஸ்வரநாதரும், கௌரி அம்பாள் சமேத கேதீச்சுவரநாதரும், வடிவாம்பிகை சமேத முன்னேச்சுவரநாதரும் இந்நாட்டில் அருள்பாலிப்பது போல் கோவிற் குளத்தில் குடிகொண்டுள்ள அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேசுரர் எங்களுக்கு அருள்சுருப்பாராக. திருமூலரால் சிவபூமி என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட எங்கள் நாட்டில் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க இவ்வாலயம் சிறந்து விளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அன்பே சிவம்.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே

மாதொரு பாகனார்தம் வருவர் மற்றத் தெய்வங்கள்

வேதனைப்படும், இறக்கும், பிறக்கும் மேல் வினையுஞ் செய்யும்

ஆதலான் இவையில்லாதான் அறிந்தருள் செய்வனன்றே” -சிவஞானசித்தியார்

உ

சிவமயம்

வவுனியா சிவாலயம் கோவில்குளம்

கர்ஷ்ணாந் ப்ரக்ஷ்டாத்தம்

(சிவாலய அடிக்கல் நாட்டு வைபவம்)

திரு/ திருவாளர்:

காலம் :- 18.01.1989 தைத்திங்கள் 5ம் நாள் புதன்கிழமை

நேரம் :- அதிகாலை 4 மணிமுதல் 6 மணிவரை

அருள் ஆசிகள் :- காஞ்சிகாமகோடி பீடம் ஜெகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்
ஜெகத்குரு ஸ்ரீ ஜெயந்திரசரஸ்வதி சுவாமிகள்
(குறிக்கப்பட்ட தினத்தையும், ஆலய நிர்மாண மாதிரிப்படத்தையும், ஆலயத்துக்கு
சூடப்பட வேண்டிய திருநாமத்தையும் சுவாமிகளே நல்கியுள்ளார்கள்)

ஸ்தபதி :- தமிழ்நாடு பழனியைச் சேர்ந்த சுவந்தரராஜன் குழுவினர்

சிவனடியார்கள் அனைவரும் வருகை தந்து இச்சிவத் திருப்பணியை நேரில் தரிசித்து
உயர்வு உய்தி பெறுமாறு வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

சிவ! சிவ!! சிவ!!!

திருப்பணிப் பொறுப்பாளர்

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலய சைவமகாசபை

கோவில்குளம், வவுனியா.

உ

சிவமயம்

தலம் பற்றிய முக்கிய குறிப்புகள்

- 1 மூர்த்தி திருநாமம் :- அகிலாண்டேஸ்வரர்
- 2 தலப்பெயர் :- கோயில்குளம் வவுனியா
- 3 தீர்த்தம் - அமிர்தவர்ஷினி
- 4 அம்பாள் பெயர் :- அகிலாண்டேஸ்வரி
- 5 விருட்சம் :- திருக்கொன்றை
- 6 செல்லு ம் வழி :- வவுனியா ரயில் நிலையத்திலிருந்து இரம்பைக்குளம்
திருகோணமலை வீதியில் 1 கிலோமீற்றர் தூரத்தில்வரும்
இறம்பைகுளம் சந்தியிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லு ம்
உமாமகேஸ்வரன் வீதி அல்லது திருக்கோயில் வீதியில் 100 யார்
தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.
- 7 பேருந்துவழி :- வவுனியா பஸ் நிலையத்திலிருந்து சிதம்பரபுரம் பஸ்ஸில் ஏறி
கோயிற்குளம் சிவாலயத்தரிப்பில் கீழைவாசலில் இறங்கவேண்டும்.

கும்பாபிஷேகக் குழுவினர்

1. திரு. கே. கணேஷ்
(அரசாங்க அதிபர், வவுனியா) தலைவர்
2. திரு. த. சண்முகலிங்கம்
(செயலாளர், சைவபரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம்) உபதலைவர்
3. திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா
(அறங்காவலர்) செயலாளர்
4. திரு.வை.செ. தேவராசா
இறைபணிச்செம்மல், திருவாசகச் செல்வர்
(செயலாளர், இந்துமாமன்றம், வவுனியா) உபசெயலாளர்
5. திரு. சி. ஏ. இராமசுவாமி
(தலைவர், இந்துமாமன்றம், வவுனியா) இணைப்பொருளாளர்
6. திரு. மு. சபாநாதன்
(அதிபர், நீம் அரிசி ஆலை) இணைப்பொருளாளர்

மலர்க்குழு

- (1) சைவப்புவர்மணி, சைவசித்தாந்த காவலன், வித்துவான்,
வ. செல்லையா
- (2) சைவசித்தாந்த பண்டிதர், செஞ்சொற்கொண்டல், வாகீசகலாநிதி,
க. நாகேஸ்வரன் M.A
- (3) தமிழருவி, கந்தநிதி
தம்பிராசா சிவகுமாரன் B.A (Hons)
- (4) சைவப்புவர்
செ. குணபாலசிங்கம் B.A
- (5) தமிழ்மணி, திருநெறிய தமிழ் வேந்தர்
நா. தர்மராஜா (அகலங்கன்)
- (6) திரு. பூபாலசிங்கம்
(ஆசிரியர்)

இம்மலரில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைக் கருத்துக்களுக்கு
அவ்வக் கட்டுரையாளர்களே பொறுப்பு.

- மலர்க்குழு -

கவனிப்பு

கோவிற்குளம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானின்
ஆலயத்தில் இயங்கிவந்த
சைவமகாசபையே
தற்போதைய
ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர்
திருக்கோவிலின் அறங்காவலர்கள்

அறப்பணியில் அறங்காவலர்கள்

1. திரு. இரா. சண்முகம்
(சமாதான நீதவான்) தலைவர்
2. திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா
செயலாளர்
3. திரு. ஆ. உமாதேவன்
பொருளாளர்
4. திருமதி: இராமநாதன் (அமரர் நா. இராமநாதன்)
முன்னைநாட் பொருளாளர்

வவுனியா கோயிற்குளம் அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில்

ஆலயக் கட்டிட நிர்மாணம்

தமிழ்நாடு பழனியைச் சேர்ந்த - சௌந்தரராஜன் குழு
வவுனியா கோவில் புதுக்குளம் - எஸ். கந்தசாமி குழு
வட்டுக்கோட்டை சித்தங்கேணி - செல்வானந்தம் குழு (கனகபுரம், கிளிநொச்சி)

ஆலயஸ்தூபி நிர்மாணம்

அராலியூர் எஸ். மகேஸ்வரன்
அமரர் எம். நடராசா (முதலியார்)
நவாலி தி. சந்திரன்

சிற்ப வேலை

தமிழ்நாடு தஞ்சாவூர் எஸ். இராமு (வின்சன்ட்)

ஸ்தூபிகள் வர்ண வேலை

கல்வியங்காடு விசுவம் நடராசா (ஊற்றுங்கரை, முள்ளியவளை)

மண்டப வர்ண வேலை

வவுனியா இறம்பைக்குளம் வை. அதிஷ்டபாலன்

சிலாவிக்கிரகங்கள்

தமிழ்நாடு ஸ்ரீரங்கம் பழனியப்பன் ஸ்தபதி (சார்தா சிற்பக்கூடம்)
வவுனியா எஸ். சண்முகவடிவேல் ஸ்தபதி (அபிராமி சிற்பநிலையம்)

தாமர விக்கிரகங்கள்

தமிழ்நாடு சுவாமிமலை எஸ். தேவசேனாபதி ஸ்தபதி

பிரதிஷ்டா சீவாச்சாரியர்கள்

பிரதிஷ்டா பிரதமகுரு

“பிரதிஷ்டா நுஷணம்” வேதாகம கிரியா சூடாமணி, நயினை சிவாச்சாரிய
சுவாமிநாத பரமேஸ்வர குருக்கள்

சர்வபோதகம்

சிவாகம சிரோன்மணி சிவநீ சுப்பிரமணிய பட்டர்

சர்வசாதகம்

வேதாகம வித்யாநுஷணம் சிவநீ விஸ்வ நாராயணசர்மா
(அதிபர், துர்க்கா வேதாகம பாடசாலை, தெல்லிப்பறை)

வேதபாராயணம்

- (1) தென்னிந்தியா, மயிலாப்பூர் - பிரமநீ. கிருஷ்ண வாத்தியார்
- (2) வேதாகம ஞானபாஸ்கரன் சிவநீ தா. மஹாதேவக்குருக்கள்
(இணுவில்) அதிபர், தர்ம சாஸ்தா குருகுலம்
- (3) சிவநீ பா. சர்வேஸ்வர சர்மா, அரியாலை.
- (4) சிவாகம கிரியா தத்துவநிதி சிவநீ சாமி. சுந்தரேசக்குருக்கள் - தாவடி.

யாகசம்ரட்சணம்

1. ஆகமப்பரவிண சிவநீ கைலை வாம தேவக்குருக்கள்
2. ஆகமப்பரவிண சிவநீ இ. நாதசர்மா
3. ஆலய ஸ்தானீகர் சிவாகமதிலகம் ஸ்ரீநி. நாகேந்திரக்குருக்கள், புங்குடுதீவு

(மேலும் 50 சிவாசாரியர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்)

மங்களவாத்திய இசைக் கலைஞர்கள்

1. இசைமணி, ஸ்வரஞானேகேசரி
என். கே. கணேசன் - நாதஸ்வரம்
(காரைநகர், சிவன்கோவில்)
2. நாதகானமணி
எஸ்.கே. சண்முகசுந்தரம் - நாதஸ்வரம்
3. கரவேக லயஞானேகேசரி
என். கே. வீராச்சாமி - தவில்
4. லயவித்வமணி
ஆர். ஜீவா - தவில்
5. கோண்டாவில் ஆர். ராஜன் - நாதஸ்வரம்
6. நெல்லியடி - எஸ். சுந்தரேசன் - தவில்
7. இசைப் பேரறிஞர் - சாவகச்சேரி எஸ் பஞ்சாபிகேசன் குழுவினர்
8. அளவெட்டி இசைமேதை
எம். பாலகிருஷ்ணன் குழுவினர்

விநாயகர்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

விநாயக மூர்த்தியிலுள்ள ஒவ்வொரு சின்ன சமாச்சாரத்தைக் கவனித்தாலும் அதில் நிறையத் தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைப்பது எதற்காக? விக்கினேசுவரர் தம் அப்பாவான ஈசுவரனைப் பார்த்து “உன் சிரசையே எனக்குப்பலி கொடு” என்று கேட்டுவிட்டாராம். எல்லாவற்றிலும் பார்க்க உயர்ந்தது எதுவோ அதைத்தியாகம் பண்ணினால் தான் மகாகணபதிக்குப் பிரீதி ஏற்படுகிறது. அவ்வளவு பெரிய தியாகம் பண்ணுவதற்குத் தயார் என்ற அறிகுறியாகத் தான் ஈசுவரனை போலவே மூன்று கண்களுடைய தேங்காயைச் சிருஷ்டித்து அந்தக்காயை நாம் அர்ப்பணம் பண்ணும் படியாக ஈசுவரன் அநுக்கிரகித்திருக்கிறான்.

கணபதியைக் காட்டிலும் சரீரத்தில் பருமனான ஸ்வாமி வேறுயாருமில்லை. சிரசு யானையின் தலை, பெரியவயிறு, பெரிய உடம்பு, அவருக்கு. “ஸ்தூலகாயர்” என்று ஒரு பெயர். மலைபோல் இருக்கிறார். அவர் குழந்தை! குழந்தைக்கு எது அழகு? குழந்தை என்ற அப்பருவத்தில் நன்கு சாப்பிடவேண்டும். உடம்பு கொஞ்சம் கூட இளைக்கக்கூடாது. ஒரு சந்தியாசி நிறையச் சாப்பிட்டு உடலை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பது அழகல்ல. வயசாகிவிட்டால் இரவு உபவாசம் இருப்பார்கள். குழந்தை அப்படி இருப்பது அழகா? குழந்தை எப்போதும் கொழு கொழுவென்று இருப்பதே அழகு என்பதை இந்தக்குழந்தை ஸ்வாமி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் யானைபோல இருந்தாலும் நேர்விரோதமான சின்னஞ்சிறு ஆகிருதி உடைய முஞ்சுறுவை வாகனமாகக் கொண்டிருக்கிறார். ஏனைய ஸ்வாமிகளுக்கு இவ்வாறான சிறிய வாகனம் இல்லை. இவர் எத்தனைக்கும் எத்தனை பெரிய ஸ்வாமியாக இருக்கிறாரோ அத்தனைக்கு அத்தனை சின்ன வாகனத்தைக்கொண்டு அதற்கு பெருமையும் அளிக்கிறார். வாகனத்திற்கு ஏற்ப அதன் சக்திக்கு ஏற்ப அதற்குச்சிரமம் இல்லாமல் கெட்டிப் பிள்ளையார் மாதிரியாகக் கனம் இல்லாமல் இருக்கின்றார். அதற்குக் கௌரவம் கொடுக்கும்படியாகத் தம் உடலை வைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

ஒவ்வொரு பிராணிக்கும் ஒவ்வோர் அங்கத்தில் அதிகம் கௌரவம் இருக்கும். கவரிமான் வாலை கௌரவமாகவும், மயில் தோகையைக் கௌரவமாகவும் கொண்டுள்ளன. ஆனால் யானை தனது தந்தத்தை அழகுக்கும் கௌரவத்திற்கும் கர்வத்திற்கும் காரணமாய்க் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறானவற்றிற்குப் பெருமை தரும் தந்தமானது தர்மத்தைக்கூறும் ஒன்றிற்குப் பயன்படுமானால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிறப்பு என்று தனது தந்தத்தை ஒடித்து மகாபாரதத்தை எழுதப் பயன்படுத்தினார். நியாயத்திற்காக தர்மத்திற்காக வித்தைக்காக எதையும் தியாகம் பண்ணவேண்டும் என்பதைத்தானே தியாகம் பண்ணிக் காட்டுகின்றார்.

விநாயகர் பிரணவ ஸ்வரூபி. துதிக்கையோடு இருக்கின்ற இவரது சிரசுகையிலே இருக்கும்படியான மோதகம் இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் பிரணவத்தின் வடிவம் மாதிரி இருக்கும். அந்தப் பிரணவத்தைப் புருவத்தின் மத்தியில் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு ஓளவையார் பண்ணின கிரந்தம் தான் “விநாயக அகவல்” யோகசாஸ்திர தியானம் பண்ணுகிறமுறை எல்லாம் அதில் இருக்கிறது.

பிள்ளையாருக்கு முன் நின்று தோப்புக்கரணம் போடுகிறோமே அதை நமக்குக் காட்டியவர் மகாவிஷ்ணு. இதற்கு ஒரு கதையுண்டு ஒருசமயம் மகாவிஷ்ணுவினுடைய சக்கரத்தைப் பிடுங்கி பிள்ளையார் தம்வாயில் போட்டுக் கொண்டாராம். அதை மீண்டும் பெறுவது என்றால் முடியாது. அவர் மிகவும் பலமுடையவர். அதட்டி மிரட்டி வாங்கவும் முடியாது. அவரைச் சிரிக்கவைத்துச் சந்தோஷத்தில் அவர் வாயிலிருந்து சக்கரம் கீழே விழுந்தால் எடுத்துக்கொண்டு விடலாம் என்று மகாவிஷ்ணு நினைத்தார். உடனே நான்கு கைகளாலும் காதுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆடினாராம். விநாயகர் விழுந்து விழுந்து சிரித்தாராம். சக்கரம் கீழே விழுந்ததாம். உடனே விஷ்ணு எடுத்துக்கொண்டாராம்.

“தோர்பு கர்ணம்” என்பதே தோப்புக் கரணமாக மாறியது. தோர்பு என்றால் “கைகளால்” என்று அர்த்தம். “கர்ணம்” என்றால் காது என்பது அர்த்தம். “தோர்பி கர்ணம்” என்பது கைகளால் காதைப்பிடித்துக்கொள்வது. இதையே நாமும் இன்று செய்கிறோம்.

விநாயகர் பார்வதி பரமேஸ்வரருக்குப்பிள்ளை இந்த உலகத்திற்கே மூலத்திலிருந்து உற்பவித்ததனால் அவரை நாம் விநாயகர் என்பதை விட பிள்ளையார் என அழைக்கின்றோம். எந்தச் சுவாமியை உபாசிப்பதானாலும் முதலில் விநாயகருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால்தான் அந்தக்காரியம் விக்னம் இல்லாமல் நடைபெறும். எனவே தான் நமது தேசத்திலும் ஒவ்வொரு சந்தியிலும் மரத்தடியிலும் வைத்து வணங்குகிறோம். இவரைப் பிரதான மூர்த்தியாக வைத்து வணங்குவதை அல்லது வணங்கும் மதத்திற்குக் கணபதியம் என்று பெயராகும்.

விக்கினேசுவரருடைய அனுக்கிரகத்தினால் யோகத்தில் எல்லாக் காரியங்களும் விக்னம் இல்லாமல் நடைபெறுகின்றன. நாமும் அவருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்று வாழ்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம் நமச்சிவாய

“ஒரு மொழியே பல மொழிக்கும் இடங்கொடுக்கும்
ஒரு மொழியே பல மொழிக்கும் ஒழிக்கும் என்ற
ஒரு மொழியைக் கருத்தினிலே நிறுத்தும் வண்ணம்
ஒருமொழி “ஓம் நமச்சிவாய” வென்பர்
ஹரி ஹரி யென்றிடினும் அஃதே ராமராம
“சிவசிவ” வென்றிட்டாலும் அஃதேயாகும்
தெளிவுறவே “ஓம் சக்தி” யென்று மேலோர்
ஜெபம்புரிவ தப்பொருளின் பெயரேயாகும்”

-மகாகவி பாரதியார்

சுந்தரர் கண்ட சிவனெனுந்தேன்

1. “தேனே இன்னமுதே திருமேற்றளியுறையும்கோனே”
2. “அடியார்கள் தம் உள்ளத் தேன்”
3. “தேவதேவனைத் தித்திக்கும் தேனை”

வடிவனாயம்பதி கோயில்குளத்தீஸ்வரன் கிருப்பள்ளியெழுச்சி

ஆழ்கடலான்
கவிஞர் முருகவே பரமநாதன்
கண்டி.

பொன்னொளி பரப்பியே போந்தனன் கதிரோன்
பூம்பொழி லெங்கும் பொலிந்தன மலர்கள்
தன்னொளி குறைந்தே தாரகை தளர்ந்த
தாவியே விண்மிசை பறவைகள் மிதந்தன
மின்னொளி இழந்த மதியமும் தளர்ந்து
மேற்றிசைக் கடலினில் விழுந்திடும் வேளை
இன்றமிழ் வாணரும் இயம்பினர் கீதம்
ஈஸ்வரனே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

(1)

பாதிரி மல்லிகை பவளம், மென்பன்னீர்
பரிதியின் பார்வையிற் பரிமளித் தல்ந்ந்த
மாதவி கொன்றைநன் மாணெழிற் காந்தி
மருவிய முல்லைமந்தாரை சண்பகங்கள்
தாதவிழ்ந் தொளிர்ந்த தண்புனர் பரப்பின
தாமரை குவளை தளையவிழ் செழுந்தேன்
போதெலாம் விரிந்து புன்சிரிப் புதிர்ந்தன
புத்தமுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(2)

(1. பவளம் - பவள மல்லிகை 2. காந்தி - சூரியகாந்தி)

கோழிகள் கூவின குருவிகள் ஒலித்த
கோயிலின் சங்கொலி மணியொலி தழைத்த
ஆழியின் செல்வனும் அலைக்கரம் கொண்டே
ஆர்த்தனன் ஆநிரை எங்கணும் பரந்த
ஊழியின் தலைவன் உளமகிழ்ந் தெழுந்தே
ஊதினன் வேயங்குழல் ஊரெலா மகிழ்ந்தே
வாழியென் றேத்தியே வண்டமிழ் பாடினர்
மணிகண்டனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(3)

தேனினு மினியன தீந்தமிழ் பாடியே
தேவர் சித்தர்கணம் சினகரம் சேர்ந்தார்
கோனிவ னென்றே குலவிய மஞ்ஞ
கோகழி யாண்டருள் வாசகன் வாசகம்
தேனினு மினிய இசையொடு செழித்த
தேவர்தந் தேவனே கேட்டினி தெழுந்தே
பர்னிலா மதியம் பரித்த செஞ்சடையாய்
பரசிவனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(4)

கிள்ளைகள் கிளர்ந்தே உள்ளகம் கனிந்துன்
கீர்த்தியைப் பாடி மகிழ்ந்தன இதயம்
பிள்ளைக ளெங்கும் பேதலித் தெழுந்தார்
பெண்ணினம் விழித்தே பெருந்துறை சேர்ந்தார்
வெள்ளிய சங்கம் விண்ணள வொலித்தன

வேதனும் தாதையும் வேண்டின ருன்பதம்
வெள்ளிய சிந்தையர் வேதியர் புகுந்தார்
விண்ணரசே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (5)

பாட்டொலி பண்ணொலி பரப்பினார் ஒர்பால்
பரமனின் பாதங்கள் பணிந்தனர் ஒர்பால்
பாட்டளி கொன்றை நன்மாலையர் ஒர்பால்
பனிமலர் கனிவகை தாங்கினர் ஒர்பால்
நீட்பொளி விளக்குகள் ஏற்றினர் ஒர்பால்
நிருமலன் கோயில் நெருங்கினர் அடியார்
கோட்டொலி குழலொலி கொட்டினர் ஒர்பால்
கோமகனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (6)

விண்ணவர் இழிந்தே விரைமலர் தாவி
மீட்டினர் வீணைகள் கந்தருவர்கள்
பண்ணவர் கனிந்தே பரப்பினர் கீதம்
பக்தர்கள் கேட்டே பரவினர் நின்னை
மண்ணவர் எல்லாம் மகிழ்ந்தனர் எழுந்தே
மாதினி யாரொடும் வணங்கினர் மகிழ்ந்தே
எண்ணவர் போற்றும் எழிலுறு கோயிலின்
ஈஸ்வரனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (7)

தாயினு மினிய தண்ணருள் சுரந்தே
தந்தையிற் சிறந்த தலையளி புரிந்தே
சேயினு நல்ல செவ்விகள் மலர்ந்தே
செந்திரு மகளின் செல்வமும் அருளி
நோயினும் துயரினும் மெலிந் துழலாதே
நொய்வினை நீக்கி நுண்ணருள் பொழிவாய்
கோயில் குளத்துறை ஈஸ்வரனே எங்கள்
கொற்றவனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (8)

கனிவளம் சுரக்கும் காவண மெங்கும்
கருங்குயிற் கூவிக் களித்திடு மிசையில்
தனிவளம் தேக்கும் தாமரைப் பொய்கையில்
தள்ளிய வராலும் கெண்டையும் மயங்கும்
பரிவளம் சுரக்கும் பாசமடைத் தவளை
பவ்விய மாயதைப் பார்த்துரசிக்கும்
நனிவளம் கொண்ட கோவில் குளத்துறை
நாயகனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (9)

திண்ணிய உலகிற் தீமைகள் நிறைந்தன
தினந்தினம் மன்பதை கவலையில் குறைய
கண்ணிய வாழ்வினிற் திளைத்தின்பம் மலர
கவலையற் நிற்பொடு காசினி யலர
புண்ணிய முதல்வனே புகலிடம் தருவாய்
பங்கவ சங்கர பொங்கர வணிந்தே
நண்ணிய பொருளே கோவிற் குளத்துறை
நம்பரனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. (10)

ஸ்ரீ சிவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

தியானம்

“வந்தே சம்புமுமாபதிம் ஸுரகுரும் வந்தே ஜகத்காரணம்
வந்தே பன்னகபூஷணம் ம்ருகதரம் வந்தே பஸுநாம்பதிம்
வந்தே ஸூர்யஸஸாங்கவஹ்நி நயனம் வந்தே முகுந்தப்ரியம்
வந்தே பக்தஜநாஸுரயஞ்ச வரதம் வந்தேசிவம் சங்கரம்.

ஓம் சிவாய	நம :	ஓம் காமாரயே	நம :
ஓம் மகேஸ்வராய	நம :	ஓம் அந்தகஸுரஸுதநாய நம :	
ஓம் சம்பவே	நம :	ஓம் கங்காதராய	நம :
ஓம் பிநாகிநே	நம :	ஓம் லலாடாஷாய	நம :
ஓம் சசிசேகராய	நம :	ஓம் காலகாலாய	நம :
ஓம் வாம தேவாய	நம :	ஓம் க்ருபாநிதயே	நம :
ஓம் விருபாஷாய	நம :	ஓம் பீமாய	நம : (39)
ஓம் கபர்திநே	நம :		
ஓம் நீலலோஹிதாய	நம :	ஓம் பரஸுஹஸ்தாய	நம :
ஓம் சூலபாணியே	நம : (10)	ஓம் ம்ருகபாணணுயே	நம :
		ஓம் ஜடாதராய	நம :
ஓம் கட்வாங்கிநே	நம :	ஓம் கைலாஸ வாஸிநே	நம :
ஓம் விஷ்ணு வல்லபாய	நம :	ஓம் கவசிநே	நம :
ஓம் சிபிவிஷ்டாய	நம :	ஓம் கடோராய	நம :
ஓம் அம்பிகாநாதாய	நம :	ஓம் த்ரிபுராந்தகாய	நம :
ஓம் ஸ்ரீ கண்ட்டாய	நம :	ஓம் வருஷங்காய	நம :
ஓம் பக்தவத்ஸலாய	நம :	ஓம் வருஷாபாருடாய	நம :
ஓம் பவாய	நம :	ஓம் பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹாய நம : (40)	
ஓம் ஸர்வாய	நம :		
ஓம் த்ரிலோகேசாய	நம :	ஓம் ஸாமப்ரியாய	நம :
ஓம் சிதி கண்ட்டாய	நம : (20)	ஓம் ஸ்வரம்யாய	நம :
		ஓம் த்ரயீமூர்த்தயே	நம :
ஓம் சிவப்ரியாய	நம :	ஓம் அநீஸ்வராய	நம :
ஓம் உக்ராய	நம :	ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய	நம :
ஓம் கபர்திநே	நம :	ஓம் பரமாத்மநே	நம :

ஓம் ஸோமஸூர்யாக்நி லோசநாய நம:

ஓம் ஹவிஷே நம :
ஓம் யஜ்ஞமயாய நம : (50)

ஓம் ஸோமய நம :
ஓம் பஞ்சவக்தராய நம :
ஓம் ஸதாஸிவாய நம :
ஓம் விஸ்வேஸ்வராய நம :
ஓம் வீரபத்ராய நம :
ஓம் கணநாதாய நம :
ஓம் ப்ரஜாபதயே நம :
ஓம் ஹிரண்யரேதஸே நம :
ஓம் துர்தர்ஷாய நம :
ஓம் கிரீஸாய நம : (60)

ஓம் கிரிசாய நம :
ஓம் அநகாய நம :
ஓம் புஜங்கபூஷணாய நம :
ஓம் பர்காய நம :
ஓம் கிரி தந்வே நம :
ஓம் கிரிப்ரியாய நம :
ஓம் க்ருத்திவாஸஸே நம :
ஓம் புராராதயே நம :
ஓம் பகவதே நம :
ஓம் ப்ரம தாதிபாய நம : (70)

ஓம் ம்ருத்யுஞ்ஞயாய நம :
ஓம் ஸுக்ஷ்மதநவே நம :
ஓம் ஜகத்வ்யாபிநே நம :
ஓம் ஜகத் குரவே நம :
ஓம் வ்யோமகேஸாய நம :
ஓம் மஹாஸோநஜநகாய நம :
ஓம் சாருவிக்ரமாய நம :
ஓம் ருத்ராய நம :
ஓம் பூதபதயே நம :
ஓம் ஸத்தாணவே நம : (80)

ஓம் அஹிர் புத்நயாய நம :
ஓம் திகம்பராய நம :
ஓம் அஷ்டமூர்த்தயே நம :
ஓம் அநேகாத்மநே நம :
ஓம் ஸாத்விகாய நம :
ஓம் சுத்தவிக்ரஹாய நம :
ஓம் சாஸ்வதாய நம :
ஓம் கண்டபரஸுவே நம :
ஓம் அஜாய நம :
ஓம் பாஸவிமோச காய நம : (90)

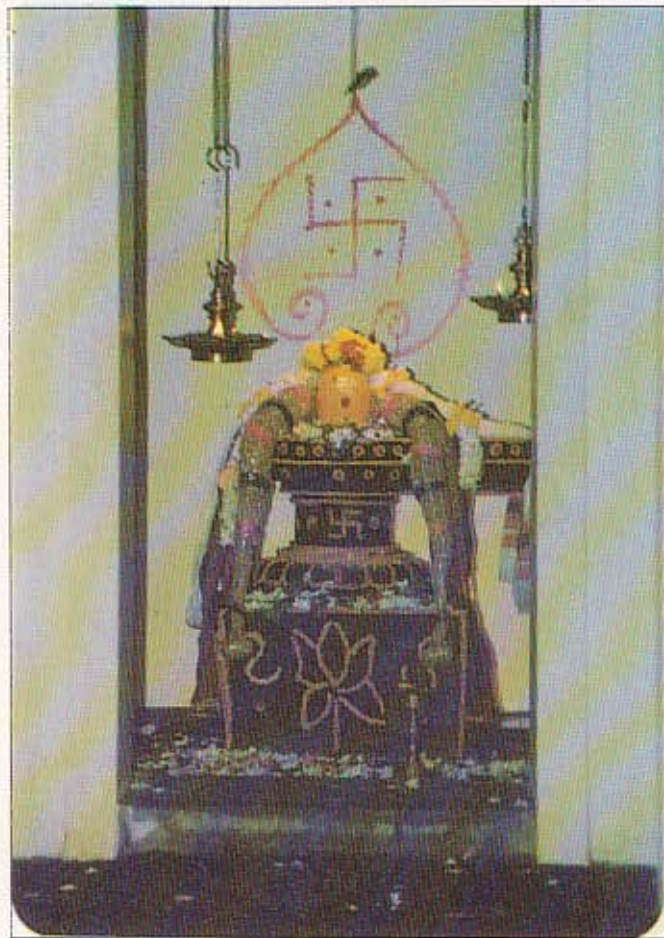
ஓம் ம்ருடாய நம :
ஓம் பஸுபதயே நம :
ஓம் தேவாய நம :
ஓம் மஹாதேவாய நம :
ஓம் அவ்யாய நம :
ஓம் ஹரயே நம :
ஓம் பூஷதந்தபிதே நம :
ஓம் அவ்யக்ராய நம :
ஓம் தஷாத்வரஹாராய நம :
ஓம் ஹராய நம : (100)

ஓம் பகநேத்ர மிதே நம :
ஓம் அவ்யக்தாய நம :
ஓம் ஸஹஸ்ராக்ஷய நம :
ஓம் ஸஹஸ்ரபதே நம :
ஓம் அபவர்க்ப்ரதாய நம :
ஓம் அநந்தாய நம :
ஓம் தாரகாய நம :
ஓம் பரமேஸ்வராய நம : (108)

உ
சிவமயம்

“கோலிற்ருளக் கோமேதகமே
ஆலிக்கு ஆராதே அகிலேசா”

ஸ்ரீ பாணலிங்கம்

மென்மெருகு கைலையிலே பொலிந்த லிங்கம்
பொங்குமறை யாகமநூல் புகன்ற லிங்கம்
என்புருக நினைவாரின் இதயலிங்கம்
ஏழ்பவநோய் தீர்த்தருளும் பஞ்சலிங்கம்
ஒன்பது கோள் நெறிப்படுத்தும் சத்திலிங்கம்
ஓங்காரத்துள் நடிக்கும் சோதி லிங்கம்
அன்பர்தமக் காம்பொருளாம் ஆதிலிங்கம்
அருள் நாகேஸ்வரப்பாணலிங்கம் தானே!

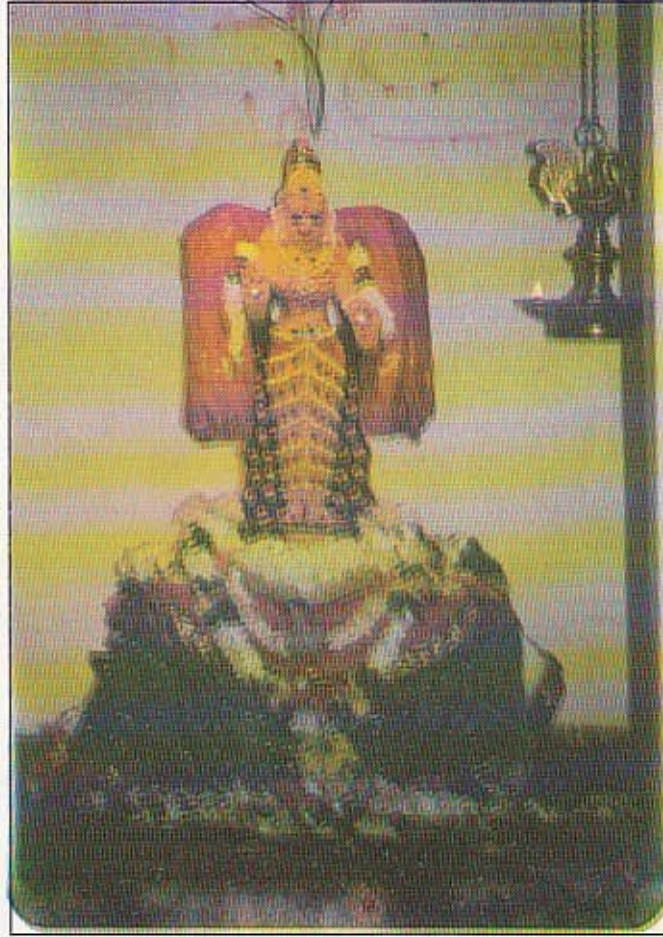
லிங்கம்

ப்ரம்ம முராரி சுரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
ஐன்மய துர்க்க விநாஸக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்.

ஸர்வ சுகந்தி சுரேபித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
சித்த சுராசுர ஸேவித லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்.

குங்கும சந்தன சோபித லிங்கம்
பங்கய கார சுசோபித லிங்கம்
சஞ்சிதபால விநாஸக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம்.

“ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி உனப்புகழ்
அகிலாண்ட கோடி யின்ற அன்னையே”

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி துதி

பூரணி புராதனி சுமங்கலி சுதந்தரி புராந்தகி திரியம்பகி
எழிற் புங்கவி விளங்கு சிவைசங்கரி சகஸ்ரதள புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத நாதாந்த சக்தி யென்றுன்னாமமே
உச்சரித் திடும் அடியர் நாமமே நானுச்சரிக் வசமோ
ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி யெனப்புகழ் அகிலாண்ட கோடியின்ற அன்னையே
பின்னையுங் கண்ணியென மறைபேசும் ஆனந்த ரூபமயிலே
வாரணியுமிரு கொங்கை மாதர் மகிழ் கங்கை புகழ்வளமருவு தேவ அரசே
வரைராசனுக்கிரு கண்மணியாயுதித்த மலைவளர் காதலிப்பெண் உமையே
-தாயுமானவர்

எண்ணிறந்த தாயார் வயிற்றினிலிருந்து பிறந்திடுதுயரமனைத்தும் நீங்க
மண்ணிறந்து புனலிறந்து வயங்கிய செந்தீயிறந்து வளியினோடு
விண்ணிறந்து பெருங்கருணைத் தாயாகி வினை சமமாம் பருவம் தோன்றும்
கண்ணிறந்து கவின்காட்டும் அகிலாண்ட நாயகியைக் கருத்துள்வைப்பாம்

ஸ்ரீ சிவகாமீ சமேத நடராஜர்

விரித்தசெஞ் சடையாட வதன சந்திரனாட
விரிகமல நயனம் ஆட
வெண்முறுவல் நிலவாட நண்ணு தம் ருகம்ஆட
வீசுமொரு செங்கை ஆடத்
தரித்தபுலி அதளாட அபயகரம் ஆடஇரு
தங்குதோல் ஊசல் ஆடத்
தாங்குநூல் ஆடமேல் ஒங்குநீர் ஆடவொளிர்
தண்பவள மேனி ஆட
உரித்தகரி உரிஆட உரககங் கணமாட
உபயபரி புரமும் ஆட
ஒருபதம் எடுத்தாட ஒருபதம் மிதித்தாட
உள்ளே மகிழ்ந்து சற்றே
சிரித்துமலை மங்கை கொண்டாட நின்றாடுமுன்
திருநடனம் என்று காண்பேன்
செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர
நடேசனே சிற்சொரு பானந்தனே.

-சிதம்பரநாதர் பதிகம்.

அகிலாண்டநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

மகாவித்துவான்
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

பொன்னே வருக! மூவுலகும் பூத்தாய் வருக!
நாயேனைப் புரந்தாய் வருக! வழுதியர் கோன் புதல்வீ வருக!
முகிற்கிளைய மின்னே வருக! மெய்ஞ்ஞான விளக்கே வருக!
மறை நான்கின் விரிவே வருக! பேரின்ப விளைவே வருக!
மிகுங் கருணை யன்னே வருக! அகம் நெகுவார்க்கு அணியே வருக!
அலர்மடவார்க் கரசே வருக! உரைப்பருஞ்சீர் அம்மே வருக!
அழற்கரத்து மன்னே ருடலம் பகிர்ந்த இளமயிலே வருக! வருக!
மதமா தங்க வனத்து மட மானே வருக! வருகவே.

(1)

கடக்குஞ் சரக்கடவு மொலியுமிளையோர் தடவு கவனவாம்பரிய மலையுங்
கரியவிருள் சரியச் சிவந்துதயமெழுமெழு கடும்பரிக் கவரியே போ
னடக்குந் தடத்தே குருட்டரவமுங்கடி நலங்கெழுமியத் தமரமும்
நனிர்முத்தலைக் கடலு மிடலுடைக் கருமஞ்சு நாணத் தடிக்கும்வேலை
வடக்குங்குமக் கொங்கை மாதரெழிலானறு மலர்ப் பகழியானை வென்ற
மைந்தரோடுச் சினந் தொளிர் மணிப் பணிகன் மனுநெறிய வெழுமோதையே
யடக்குந் திருப்பொடி வளங் கொளுர லடிவனத் தமரிளம் பிடி வருகவே
அகிலாண்ட முழுவது முயிர்த்து மெழின் முதிரமுதிராத பூங்கொடி வருகவே. (2)

ஸ்ரீ நாகபூஷணி பிள்ளைத்தமிழ்

நெய்தடவி வாரிச் செறிந்திட்ட நீலமணி
நேர்நின்ற கொணடையாட
நிலவுமிழு கலைமதியின் ஒளிர்நித்திலச் சுட்டி
நெற்றியில் வயங்கியாட
வெய்ய கயல்விழி சென்று போராடி மீள் செவி
விளங்கு குழை மகர குண்டலமுமாட
வெண்சங்கு வளையுடன் பரியகம் சூடகம்
மென்மலர்க் கையிலாட
ஐயர் திருமேனியைக் குழைக்க வென்று அமைந்த
மணிமார் பகத்தே
ஆணி முத்தாரமும் அடியவர் பாமாலையும் அசைந்து
இசைந்து ஒலிசெய்தாடச்
செய்ய மலரடி தனிற் கிண்கிணி சிலம்பிடச்
செங்கீரை ஆடி அருளே
தெள்ளு தமிழ் நயினை வளர் கிள்ளை மொழி
நாகம்மை செங்கீரை ஆடி அருளே.

-சிவக்கவி சிவராசசிங்கம்.

வவுணைப்பதி அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் பொன்னுஞ்சல்

ஆங்கம்- பிள்ளைக்கவி
கவிநார்க்கிகசிங்கம் வ.சிவராஜசிங்கம்.

காப்பு

வற்றாத வளஞ்சுரக்கும் மருதவேலி
வயங்குவவு னைப்பதியில் வதியும் கொன்றைப்
பொற்றாது மலர்கூடும் அகிலாண்டேசப்
புண்ணியர்மேல் உளவிருப்பால் ஊஞ்சல்பாட
கற்றார்தம் இதயத்துநின்று ஞானக்
களிநடஞ்செய் சித்திவிநா யகரின்பாதம்
பற்றாக உளத்திருத்தி மதுவார் வெள்ளைப்
பதுமமலர்ப் பாவைபதம் பணிந்து நிற்பாம்.

நூல்

மதுசுரஞ்சூழ் நறுமர்ப்பூஞ் சோலைநாப்பண்
வயங்குமொளிப் பவளக்கால் நிரையநாட்டி
சதுரமுற வைரமணிச் சலாகைபூட்டி
தரளவெளில் விடுவடங்கள் முறையேமாட்டி
அதிநலரத் தினகசித் பீடமீதே
அகிலாண்டேஸ் வரியோடும் இனிதுமேவி
கதியருளும் வவுணைநகர்க் கோயில்வாழும்
கருணையகி லாண்டேசர் ஆடெருஞ்சல். (1)

எழில்வான மேயிலகு பந்தலாக
எண்திசைமா மலைகளும் பொற் றூண்களாக
பொழிதான மதயானை நால்வாய் தாம்பா
பூதலமே பொற்பீட மாகமேவி
நிழலாரும் பொழில்கூழும் வவுணைவைப்பில்
நிதமருளைத் தொழுமடியார் தமக்குநல்கும்
அழகாரும் அகிலவுல கம்மையோடு
அகிலாண்டேஸ்வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (2)

கானமிகு நானமலர்ப் பணிநீராட்டி
கவினுறுபொற் றுகிலால்மெய் ஈரம்வாட்டி
தேனமருங் கொன்றையத்தி மாலைசூட்டி
திகழுமணி கலன்வகைகள் மலியப்பூட்டி
வானகமங் கையர்கூட்டிச் சோபனங்கள்

வாய்மலர அகிலவுல கன்னையாகும்
ஆனனசோதிச் சிவையோ டினிதுமேவி
அகிலாண்டேஸ்வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (3)

வண்டுளப மணிமார்பு நெடுமாலோடு
மாமலர்மே விலக்குமியோர் வடந்தொட்டாட்ட
கண்டுமொழி யெழில்வாணிப் பாவையோடு
கமலமே லவனுமொரு வடந்தொட்டாட்ட
விண்டலநா யகன்சகியோர் வடந்தொட்டாட்ட
வேளினொடு ரதிமின்னோர் வடந் தொட்டாட்ட
அண்டபுவ னம்புரக்கும் அம்மையோடு
அருள்வவுணைப் பதியரசே ஆடெருஞ்சல். (4)

கரையறியா அடியர்மனத் தடத்திலூறிக்
கதிக்கு மன்பு மஞ்சனத்தில் கவினஆட்டி
புரையிலதா யிலகருந்தத் துவப்பூச்சூட்டி
புந்தியிடை யொளிர்ஞானச் சுடரதாகும்
விரைநறுந்து பங்காட்டி விளங்குமான்மா
வெனுமமுது நிவேதித்து வழிபாடாற்ற
அருவினைகள் கெடுத்தாள வவுணைமேவும்
அகிலாண்டேஸ் வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (5)

அகங்குழைந்து பக்தர்கணம் அன்பிற்கூட
அணியோசைப் புகழ்மாலை கவிஞர்பாட
சகமகிழும் இசைப்பாடல் வழியே தோகைச்
சாயலிள மடமாதர் நடனமாட
மிகுபிறவி தருவினைகள் கலங்கியோட
மெய்யடியார் தொழுகரம் சிரசிற்குட
அகிலவுல கம்மையுடன் வவுணைமேவும்
அகிலாண்டேஸ் வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (6)

காமருபு மாலினியும் இந்த்ரநீலக்
கன்னியும்வெண் சாமரைகள் தாங்கிவீச
மாமதிதண் கவிகைபரிவோடு தாங்க
வயங்குகூட ராதவன்தீ பம்பரிக்க
தேமருவுகற்பகப்பூ மடவார்தூவ

திகழ்வருணன் ஒளிமிகுகண்ணாடி காட்ட
ஏமருவு வவுனைநகர் கௌரிபாகம்
இலங்குமகி லாண்டேசர் ஆடெருஞ்சல். (7)

ஈழமணித் திருநாட்டினுத்தரத்தே
இலகுநகு லேஸ்வரமே குணபால் கோணை
மாழைமுடிப் பெருங் கோயில் குடக்கேமன்னார்
வனப்புறுகே தீஸ்வரமும் வளமிக் கோங்கிச்
குழுமெழிற் தெற்கினில்பா ணேஸ்வரமும்
துலங்குறநாப் பண்வவுனேஸ் வரத்தில் வாழும்
ஆழிபரித் தோன்பிரமன் தேடிக்காணா
அகிலாண்டேஸ்வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (8)

பாலாழி யமளிமிசைத் துயில் கொள்நீலப்
பரந்தாமன் மணிமாற்பாம் ஊஞ்சல் மீது
கோலவெழில் அம்மையப் பிள்ளைமேனி
கொண்டசைந்து பின்னர் முசுருந்தன் வேண்ட
ஞாலமதில் ஏழ்விடங்கத் தலங்கள் மேவி
நடமாடல் காணாவெம் ஆவல்தீர
ஆலமுதவிழியுமைசேர் வவுனைவாழும்
அகிலாண்டேஸ்வரநாதர் ஆடெருஞ்சல். (9)

பழுதகன்ற மெய்யடியா ரன்றித் தீய
பாவியரும் நிற்பதியை யணைவாராகி
இழுதெனநெஞ் சுருகிவழிபாடு செய்வார்க் (கு)
ஈனமெலாம் போக்கவென வவுனைதன்னில்
விழுமியநற் கலிஐயா யிரத்தொன்பானெண்
வியன்தாது மேடமொளிர் பதினான்காம் நாள்
அழகுமலி யகிலாண்டேஸ் வரியினோடும்
அமர்ந்தவகி லாண்டேசர் ஆடெருஞ்சல். (10)

வேதாவந் தகன்காமன் தருமன் தக்கன்
வெய்யகயன் சலந்தரன்முப் புரத்தோர்தம்மை
கோதில்கண்டி யூர்க்கோவ லூர்குறுக்கை
குலவுகட வூர்பறிய லூரேகீர்த்திப்
போதமிகு பழவூர்விற் குடிவதிகை
பொருந்துதலங்களில் வெற்றி கொண்ட காட்சிச்
சோதிமிகு வவுனையகி லம்மையோடு
துலங்குமகி லாண்டேசர் ஆடெருஞ்சல். (11)

சதுர்முனிவர்க் கறமுரைத்தீர் ஆடெருஞ்சல்
தயாபரைக்கில்லற மளித்தீர் ஆடெருஞ்சல்
சதுர்முகரின் செருக்கழித்தீர் ஆடெருஞ்சல்
சக்கரமா லுக்களித்தீர் ஆடெருஞ்சல்
மதிக்கொழுந்து படர்சடையீர் ஆடெருஞ்சல்
வருத்தமன்பர்க்கடர் தடையீர் ஆடெருஞ்சல்
கதித்தபுகழ் வவுனைதனிலம்மையோடு
கலந்துறையும் அகிலேசர் ஆடெருஞ்சல். (12)

வாழ்த்து

பூதலமா மகள்வாழ்க அமுதமான
பொன்மாரி வழுவாது பொழிக என்றும்
சீதவள வயல் செழிக்க உயிர்வருக்கம்
சிறந்துமல்க மானிடர்செந் நெறியேறிந்க
மாதுரியமான தமிழ்நாளு மோங்க
வளர்கசிவாகமஅறிவு வவுனைவாழும்
ஆதியந்த மிலாக் கருணா கடாட்சியம்மை
அகிலாண்டேஸ்வரர் கிருபாநோக்கம் வாழ்க.

சிவன் விரதங்கள் எட்டு.

- (1) கார்த்திகை மாதம் திங்கட்கிழமைகளில் கைக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் இருப்பது.
- (2) மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் மேற்கொண்டு, பின் மாதந்தோறும் வரும் திருவாதிரை நாளில் இருப்பது.
- (3) உமாமகேஸ்வர விரதம் கார்த்திகை மாதம் பெளர்ணமியில் கைக்கொண்டு பின்வரும் எல்லாம் பெளர்ணமி நாட்களிலும் இருப்பது.
- (4) மாசித் தேய்பிறை (பதினான்காம் நாள்) சதுர்த்தசியில் (சிவராத்திரியில்) தொடங்கி ஒவ்வொருமாத சிவராத்திரியிலும் மேற்கொள்வது.
- (5) கேதாரகௌரி விரதம்-புரட்டாதி வளர்பிறை அட்டமி முதல் ஐப்பசி அமாவாசை வரை இருப்பது.
- (6) பங்குனி உத்தர நாளில் திருமண விரதம் கடைப்பிடிப்பது.
- (7) தை சதுர்த்தசியில் பாசுபத விரதம் இருப்பது.
- (8) வைகாசி வளர்பிறை அட்டமியில் அட்டமி விரதம் இருப்பது.

-நன்றி, அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற சிறப்புமலர் 1996.

ஆதிசங்கரரும் இந்துமதமும்

கலாநிதி (திருமதி) மகேஸ்வரி அருட்செல்வம்,
உதவிப் பேராசிரியை, சமஸ்கிருதத்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்துசமயத்திற்கு அரும்பெரும் தொண்டு ஆற்றிய பெரியோரில், ஆதிசங்கரர் முதன்மை வாய்ந்தவர். இவர் ஆறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தாரெனத் “தெலாங்” என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் கொள்வர். சங்கராச்சாரியர் கி.பி 680 மட்டிலே வாழ்ந்தாரென்பர் பண்டக்கார். மக்ஸ்முல்லர், மக்டோனல், கீத் என்போர் சங்கரர் எட்டாம் நூற்றாண்டில் இறுதிப்பகுதியில் வாழ்ந்தார் என்பர். இதுவே பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் காலக் கணிப்புமாகும்.

சங்கராச்சாரியர் ஒரு குறுகிய முப்பத்திரண்டு வருடமே இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்தாரெனினும், அவர் இந்து மதத்திற்காற்றிய பங்களிப்பு மகத்தானது. பழைய உபநிடதங்கள் பத்திற்கும் பிரமசூத்திரம், பகவத்கீதைக்கும் உரை கண்டது மட்டுமல்ல விவேகசூடாமணி, ஆத்மபோதம், உபதேசகாகஸரீ தசஸ்லோகி என்னும் அத்துவித வேதாந்த தத்துவ நூல்களையும் வேறு நூல்களையும் எழுதினார். ஒரு நூலுக்கு உரை எழுதுவதே கடினமான விடயம். ஆனால் சங்கராச்சாரியார் இத்தனை நூல்களுக்கும் நீண்டஉரைகள் எழுதியதோடு நிலலாமல் மேலும் வேறு நூல்களையும் இயற்றியமை அவருடைய அபூர்வ மதிநுட்பத்திற்கும் காலத்திறனுக்கும் சான்றாகும்.

சங்கராச்சாரியார் இந்தியாவிலே மலபார் பிரதேசத்தில் காலடி என்னும் ஊரிலே நம்பூதிரிப்பிராமண குலத்திலே பிறந்தார். அவர் இளம் வயதிலேயே துறவு பூண்டார். நர்மதா நதிக்கரையிலே ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்த கோவிந்தரைக் குருவாகக்கொண்டு அத்துவித வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் கற்றார். கோவிந்தர், மாண்டூக்கிய உபநிடதத்திற்கு, மாண்டூக்கிய காரிகையென்னும் பிரசித்திபெற்ற உரை நூல் அமைத்த கௌடபாதரின் சிஷ்யராவர். அத்துவித வேதாந்தக் கருத்துக்களை விளக்கும் மிகப்பழமையான நூல் இந்த மாண்டூக்கிய காரிகையாகும். இதன் ஆக்கியோனாகிய கௌடபாதரின் மாணவராகிய கோவிந்தரைத் தமது குருவாகக் கொண்டமை சங்கரருக்குக்கிடைத்த பெரும் பேறாகும். சங்கரருடைய அத்துவித வேதாந்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் கௌடபாதரிடமிருந்து பெறப்பட்டனவே. அறிவானது விழிப்பு, கனவு, உண்மைநிலையென வெவ்வேறு மட்டங்களில் உணரப்படுவது. மாயை பிரமம், மாற்றமடையாமை போன்ற கோட்பாடுகள் கொடைபாதரின் மாண்டூக்கிய காரிகையிற் காணப்படுவனவே. பௌத்தத்தின் சாயல் இவருடைய தத்துவத்திலும் காணப்படுகின்றது. பௌத்தத்தைப் போலவே கொடைபாதரும் சங்கரரும் உலகம் நிலையற்றது. ஆகாயத்தைப்போல் வெறுமையானது எனக்கொள்வர். எனினும் சங்கராச்சாரியர் பௌத்தத்திற்குமாறாக ஆன்மீக பிரமம் உண்மையென வாதிக்கிறார்.

சங்கராச்சாரியார் வாழ்ந்த எட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலே பௌத்தம் பெருமளவு தென்னாட்டில் ஒழிந்து போய்விட்டது. சமணம் ஓரளவு நிலைகொண்டு இருந்தது. சங்கராச்சாரியாருடைய பிரசாரம் சமண பௌத்தர்களுக்கு எதிராக மட்டுமல்ல, மீமாம்சை தத்துவத்திற்கும் பௌராணிக சமயத்திற்கும் எதிராகவும் அமைந்திருந்தது. அறுவகைத்

தரிசனங்களிலொன்றான (தத்துவப்பிரிவுகளில்) மீமாம்சம் கன்மமார்க்கத்தைப் போதிக்கிறது. சங்கிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் என்னும் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வேத இலக்கியம் விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய கர்மங்களையே எடுத்துரைக்கின்றது என்பதே மீமாம்ஸத்தின் நிலைப்பாடு. ஞானகாண்டமென்று பொதுவாகக் கொள்ளப்படும் உபநிடதங்கள் கூட கிரியை வழியையே கூறுகின்றன வென்று மீமாம்சை வாதிக்கும். இங்ஙனம் வைதிக சமய அனுஷ்டானங்களையும் ஆசாரங்களையும் மக்களிடையே நிலைகொள்ளச் செய்ய மீமாம்ஸம் முயற்சித்தது. இந்தப்போக்கை சங்கரர் எதிர்த்தார். இவ்வுலக மறுவுலக இன்பத்தை நோக்காகக் கொண்ட வேதக் கிரியை வழி ஆன்ம அறிவு முதிர்ச்சியற்றவர்க்கே உகந்ததென்றும் உபநிடதங்கள் கூறும் ஞான வழியே நிரந்தர முத்தியைக் கொடுக்குமென்றும் சங்கரர் கூறினார். ஞானம் அடைந்தவர் வேதக்கிரியைகளை முற்றாகத் துறக்கலாமென்றும் அவர் கூறினார்.

இங்ஙனமே பௌராணிக சமயத்திற்கும் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். சில நூற்றாண்டுகளாகக் குறிப்பாக கி.மு நான்காம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னதாக வேத சமயம் இந்து சமயமாகப் பரிணாமமடைவதை அக்கால இலக்கியங்களாகிய இதிகாச புராணங்களில் நாம் காண்கிறோம். இப்புது இந்து மதத்தில் சிவன், விஷ்ணு, சக்தி என்றும் தெய்வங்கள் முழுமுதற் கடவுளாகப் பாவிக்கப்படுகின்றனர். முருகன், விநாயகர், பிரம்மா, இலக்குமி போன்றோரும் வழிபாடு பெறுகின்றனர். திருவுரு வர்ணனைகளும் கடவுட் கதைகளும் வளர்ச்சிபெற திருக்கோயிலமைத்துத் திருவுருவ வழிபாடு நடத்தும் வழக்கமும் உதயமாயிற்று. வேதங்கள் கூறும் யாகங்களோடு கூட பொதுமக்களிடையே வழக்கிலிருந்த ஆகமப் பூசை முறைகளும் அங்கீகாரம் பெற்றன. இப்பௌராணிக சமயம் உபநிடதங்கள் கூறும் பிரம ஞானத்தினின்றும் விலகிப் போதலைக்கண்ட சங்கரர் இப்புது இந்து மதத்தின் கிரியை முறைகளுக்கெதிராகவும் தம் பிரசாரத்தை நடத்தினார்.

சங்கராச்சாரியாருடைய பிரசித்திபெற்ற பிரம்ம சூத்திர உரையும், உபநிடத உரைகளும் முழுமையான ஒரு தத்துவ ஒழுங்கை விளக்கவில்லை. கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் பாதராயணராலே இயற்றப்பட்ட பிரமசூத்திரம் உபநிடதங்களில் ஆங்காங்கு சிதறிக்கிடந்த தத்துவக் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்த முயற்சிக்கிறது. உபநிடதங்களுக்கு-இந்நூலுக்கு உரையெழுதியோர் அநேகர். சங்கரர் காலத்திற்கு முன்னும் இந்நூலுக்குரைகள் இயற்றப்பட்டவென்று சங்கரரே கூறியுள்ளார். எனினும் அவை இருமைக் கோட்பாட்டை ஆதரித்தன. அதாவது பிரமமும் ஆன்மாவும் வெவ்வேறு. அவை தனித்துவம் வாய்ந்தன என்பதே இந்த நிலைப்பாடு. சங்கராச்சாரியார் இதற்கெதிராகப் பிரமம் ஒன்றே உள்பொருள். பிரமமும் ஆன்மாவும் ஒன்று. பிரமம்பரிணாமமடைந்து உலகாகத் தோன்றுவதில்லையென வாதித்தார். இந்த தமது நிலைப்பாட்டிற்கு சார்பான உபநிடத வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டித் தமது கருத்துகளைப் பிரமசூத்திர உரையில் வெளிக் கொணருகிறார். எனவே முழுமையான அத்துவித தத்துவ விளக்கத்தை இவர் உரைகளிற் காணுதலரிது. இவரை அடியொற்றி இவர் சூலத்திற்குப்பின் எழுந்த அத்துவித ஞானிகளே அத்துவித தத்துவத்தை மேலும் விளக்கியவர்கள்.

பௌத்த சமணங்களைப் போலவே சங்கராச்சாரியரும் அறிவியல் ரீதியாகவே தமது கோட்பாடுகளை நிறுவினார். அக்காலத்தில் பிரபல்யம் பெற்ற காட்சி, அனுமானம், சப்தமென்னும் பிரமாணங்கள் அல்லது அவைதனை இவர் கையாண்ட போதிலும், சப்தத்திற்கே அவர் முதன்மை கொடுக்கிறார். சப்தம் என்பது வேதவாக்கியமாகிய சுருதியாம். காட்சி அனுமான ஆதாரங்களைக் காட்டித்தாம் நிறுவும் கோட்பாடுகள் உபநிடத நோக்குக்கு முரணானவையல்ல என நிரூபிக்கிறார்.

ஞானத்தால் உணரப்படுகிற மாற்றமடையாத நிர்க்குண பிரமமே பிரமத்தின் சொரூப நிலை அல்லது உண்மை நிலையென வாதித்தார். எனினும் பாமர மக்களைப் போலப்பக்தியோடு

குணம் குறிபடைத்த சகுணப் பிரமத்தை வணங்கினாரென்று காண்கிறோம். தட்சணாமூர்த்திஸ் தோத்திரம், செளந்தரியலகரி போன்ற நூல்கள் இவரின் பக்தியுணர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

துறவிகள் தங்கக்கூடிய ஆச்சிரம அமைப்பை இந்து மதத்தினருக்கு அறிமுகம் செய்தவரும் சங்கரரேயாவார். பௌத்தமும் சமணமும் துறவு நிலைக்கு முதன்மை கொடுத்து துறவிகளுக்கெனத் தனி நிறுவனங்களை அமைத்துச் செயல்படுவதைக் கவனித்த சங்கராச்சாரியார் இந்துத் துறவிகளுக்கும் அத்தகைய நிறுவனங்களைத் தாபித்தார். அவர் தெற்கிலே சிருங்கேரியிலும், மேற்கிலே துவாரகையிலும், வடக்கிலே பத்ரிநாத்திலும், கிழக்கிலே பூரியிலுமாகிப் பாரதத்துணைக் கண்டத்தின் நால் முனைகளிலும் ஆச்சிரமங்கள் அமைத்தார். இங்கு வாழ்ந்த துறவிகள் இந்துத்தத்துவ வளர்ச்சிக்காக உழைத்தனர். சங்கரரும் இந்தியாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று தத்துவ வாதங்களியீடுபட்டுத் தாம் கண்ட அத்துவித தத்துவத்தின் உண்மைகளை விளக்கினார்.

பக்தி இயக்கத்தோடு தென்னாட்டின் இந்துமதம்புத்துயிர் பெற்று விளங்கிய போதிலும், அதன் நிரந்தர உறுதிக்கு அறிவியல் ரீதியான விளக்கங்கள் அவசியமென்பதை சங்கராச்சாரியார் உணர்ந்தார். இத்துறையில் சங்கராச்சாரியரின் முயற்சிகளின் பயனாக அத்துவித வேதாந்தம் இந்துமக்கள் அநேகரின் ஆதரவைப் பெற்ற தத்துவத் துறையாக இன்றும் மிளர்கிறது. அத்துவித வேதாந்தத் துறையின்வளர்ச்சிக்கு கௌடபாதரும், பிற்காலத்து அத்துவிதமென்று நாம் நினைக்குமளவிற்குச் சங்கரருடைய நாமமே அத்துவிதத்தோடு பிரிதலின்றி இணைந்துள்ளது. சங்கராச்சாரியார் சமய வாழ்க்கையைப் பற்றிய மரபுவழி வரலாறு மாதவருடைய சங்கர திக்விஜயம், அருணகிரியின் சங்கரவிஜயம் என்னும் நூல்களிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீபசோடச உபகாரம் பயன்

1. தூபம்	- உற்சாகத்தைத் தரும்
2. ஏகதீபம்	- விழிப்பைத்தரும்
3. ஆலிங்கார தீபம்	- சாமராஜ்ஜத்தைத்தரும்
4. நாகதீபம்	- லோகாதிபத்யம் தரும்
5. ரிஷப தீபம்	- அரசை அளிக்கும்
6. புருஷாமிருக தீபம்	- தீபம்
7. சூலதீபம்	- வயிற்றுவலி நீக்கும்
8. ஆமைதீபம்	- ஜூலகண்டத்தைத்தடுக்கும்
9. சுஜதீபம்	- ஜஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்கும்
10. சிம்மதீபம்	- ஆயுளைக் கொடுக்கும்
11. வியாக்ரதீபம்	- விலங்குகளிடத்தில்பயத்தைப் போக்கும்
12. கொடி தீபம்	- சோலையைத் தரும்
13. மயில் தீபம்	- புத்திரப்பேறு அளிக்கும்
14. பஞ்சதட்டுடன் சூம்பம்	- சாம்ராஜ்ஜமளிக்கும்
15. நவத்திரதீபம்	- பாதுகாப்பு
16. மேருதீபம்	- எல்லாநாட்டிலும் செல்வாக்களிக்கும்

சிவபரத்துவம்

ஞான சிரோன்மணி, சைவப்புலவர்மணி
வித்துவான் வ. செல்லையா

சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. நாம் சைவர்கள். நாமும் சிவ சம்பந்தமுடையவர்களே. சிவமே உலகத்தில் உயர்ந்தபொருள் அதனைப் பரம்பொருள் என்றே அழைப்பர். அப்பரம்பொருளுடன் சம்பந்தமுடையவர் எவரும் உயர்ந்தவர்களே. நாமும் சம்பந்தத்தால் உயர்ந்தவர்கள் ஆகியுள்ளோம்.

உலகத்துக்குக் கர்த்தாயாவார்? இச்சைவசமயத்தின் முதல்வினா. அதற்கு விடை சிவபெருமான் என்கிறது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலரின் முதலாம் சைவவினாவிடை இரண்டாம் வினா அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று தொடருகிறது. அதற்கு விடை எல்லாம் வல்லவர். எல்லாம் அறிபவர். எங்கும் நிறைந்தவர் என்று இங்ஙனமாக கடவுளுக்கு எட்டு குணங்கள் கூறுகிறார் நாவலர் பெருமான் இதனையாவது சைவ மக்கள் அவசியமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த உண்மையைத் திருவள்ளுவரும்,

“கோளிற் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை”

தனக்கு மேலொருவன் இல்லாதவனே எங்கட்கு இறை. ஒருவரையும் வணங்க வேண்டியில்லாது, தன்னை வணங்கத் தானிருத்தலே பரத்துவம். இதுவே சிவ பரத்துவமுமாகும். “இறவாமல் பிறவாமல் தனக்கு மேலொருவர் இல்லாதவனாகி, அங்கிங்கெனாது எங்கும் பிரகாசமாகி, அருளொடு கலந்து பாக்குமிடமெங்கனும் நீக்கமற நிறைந்துறைகின்ற பரிபூரணத்துவமே எம்பரம்பொருள். இதனைத் தாயுமானவரும் எடுத்துக் காட்டுவதனைப் பார்ப்போம்.

“அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்

ஆனந்த பூர்த்தியாகி

அருளொடு நிறைந்தது எது? தன்னருள் வெளிக்குளே

அகிலாண்ட கோடி எல்லாம்

தங்கும் படிக்கு இச்சை வைத்து உயிருக்கு உயிராய்த்தழைத்தது எது?

மனவாக்கினில்தட்டாது நின்றது எது?

சமய கோடிகள் எல்லாம் தந்தெய்வம் எந்தெய்வம் என்றுஎங்குந் தொடர்ந்து

எதிர்வழக்கிடவும் நின்றது எது?

எங்கனும் பெருவழக்கமாய் யாதினும் வல்லதொரு சித்தாகி, இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது எது?

மேல் கங்குல் பகல் அறநின்ற எல்லை உளது எது? அது கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே கண்டன எல்லாம் மோன உடுவெளியது அகவும் கருதி அஞ்சலி செய்குவாம்”

என்று சாங்கோ பாங்கமாக சிவபரத்துவத்தையும், சிவதத்துவத்தையும் வினா வெழுப்பி விடைபகருகிறார் தாயுமான சுவாமிகள். சமயகோடிகள் எல்லாம் வாதாடி வழக்குரைத்து முடிவு என்ன? கருத்துக்கு இசைந்தது அதுவே. அதனை அஞ்சலி செய்தலே முடிந்த முடிபாகும். வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சன்மார்க்கத்தில் நின்றவர்கள் தாயுமான சுவாமிகள் நியாய

சாஸ்திர சித்தத்துடன் ஒரு பொருளை எடுத்து காய்தல் உவத்தலின்றி ஆராய்ந்து முடிவு கூறவல்லவர். அவரைப் போல் வேறுயாரும் இருக்கமுடியாது.

கடவுட் கொள்கையில் சைவர்கள், பரந்த நோக்குடையவர்கள். மாணிக்கவாசகரும் கடவுளை நாம் சிவுனெனும் செம்பொருளாகக் கொள்ளுகிறோம். மற்றைய உலகத்தவர் அவனை இறைவனாகக் கொள்ளுகிறார்கள் என்கிறார். இதனை

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

என்ற திருவாசகத் தொடர்களால் அவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இன்னும் “விரிவா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்து

எரிவினாற் சொன்னார் எனும் எம்பிரர்க்கேற்றதாகும்” என்ற சைவசித்தாந்தப்பாடலும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும் இதனை உறுதிப்படுத்த “யாதொரு தெய்வங் கொண்மீர் அத் தெய்வமாகியங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்” என்ற உண்மையும் சைவசித்தாந்தம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இதனால் நம் சமயம் பல தெய்வ வழிபாடுடையது என்பதை மறுத்துரைப்பதனைக் கண்டு கொள்ளலாம் “ஒன்றே சிவம் ஒருவனே தேவன்” என்ற சைவசமயக் கொள்கையும் யாவரும் உணரவேண்டியது.

“ஒருவன் தான் பல பெயர் ஊன்காணமினே” என்ற திருமுறைக் கருத்தையும் ஒப்ப நோக்குவது சாலச்சிறந்தது. சக்தி, சிவம் என்று இறைவனை இரண்டாகக் கண்டாலும் சிவத்தின் வல்லமையென்ற பொருளே சக்தியாகும். ஒருவன், அவனது வல்லமை என்ற இரண்டும் குணி, குணம் என்று பகுத்துப் பார்த்தால் இரண்டும் ஒன்றையெனப் புரியும். குணியின்றேல் குணம் இல்லை, குணமில்லையானால் குணியுமில்லை இவ்வாதத்திலிருந்து நாம் கொள்வதென்ன? இறையும், சக்தியும் ஒன்றென்பதே. அர்த்தநாரீச்சுரர் ஒருவரே என்று தெளிவு.

“தன்னிலமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தரும்சக்தி

பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்ற திரவருட்பயன் குறளும் இதனை உறுதிசெய்வதைக் காணலாம்

“எத்திறம் ஈசன் நின்றான் அத்திறம் அவளும் நிற்பாள்” என்ற சைவசித்தாந்த முடிவும் இங்கு உற்று நோக்கத்தக்கது. “ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க” என்று மாணிவாசர் தம் திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் ஏகன் தான் அவன் அடியாருக்கு அருள் செய்ய எடுத்த மூர்த்தங்கேளா பல, அவரின் ஆயிரமாயிரம் “ஒருநாமம் ஒருருவம் இல்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம்” என்று திருமுறைகள் பகரும் இதனைக் கொண்டு இறைவன் ஒருவன் தான் என்ற நிலையிலிருந்து நாம் மாறிவிடக்கூடாது. இறைவன் “நவம் தருபேதமாய் நாடகம் நடித்தும்

“பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரம்” என்பது முக்காலும் உண்மை. பஞ்ச பூதங்களோடு கலந்து ஒன்றாய் இரண்டாய் விரிந்து ஐந்தினும் ஐந்தாகி அதற்குமப்பாலாய் நின்றலே பரத்துவமாகும். கடவுள் என்ற சொல் கட+உள் என்று இரண்டு பதமாகப் பிரிந்து பொருள் தரும். கட என்பது பஞ்ச புலன்களையுங் கடந்தது. உள் என்பது நமக்குள்ளே (உயிரோடு, உயிர்க்குயிராய்) இருப்பது. ஒன்றோடு சேர்ந்தும், அதனைக் கடந்தும் நின்றலே கடவுள் தன்மையாகும். இதனால் “எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிற்கத்தக்கவர் எவரோ அவரே இறைவன் கடவுள்” என்பது துணிபு.

“தன்னை ஒருவர்க்கு அறிவு அரிதாய்

தானே தானாய் எங்கும் நிறைந்து

உன்னெர்க்கு அரிய பரவெளியாய்

உலவா அமுதாய் ஒளிவிளக்காய்”

நிற்றலே சிவபத்துவமாகும். தன்னை யாரும் அறியமுடியாதவன் இறைவன். “அவன் அருளே கண்ணாக் காணின் அல்லால் இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்றெழுதிக்காட்டொணாதே” என்பது பேருண்மை. நுண்மையிலும் நுண்மைத்தன்மை இறையின் தன்மை அதேவேளை கண்களுக்கு மிகப்புலப்பட “சோதியே, சுடரே, சூழொளி விளக்கே” என்று நின்றும் காட்சிக்கு எளிவரும் தன்மையும் இறைமாட்சியேயாம்.

இறைவன் கேடென்ற ஒன்று இல்லாதவன். நமக்குத் தான் கேடும் ஆக்கமும் உண்டு. அவனோ உலவா அமுது. உலவா என்பது கெடுதலில்லாத அமுது அவன். இன்னும் உலவா என்பது எடுக்க எடுக்க குறையாத என்ற பொருளையும் தரவல்லது. இதனை “உலவாப் பொற்கிழி” என்பதிலிருந்து அறியலாம். இவை இறைவன் ஒருவனுக்கே பொருந்தும். நமக்கல்ல.

குறைவில்லா நிறைவாயும், முடியா முதலாயும் பொன்னம்பலத்தெம் முதலாயும் உள்ளவன் இறைவன், நாம் ஏதோ ஒரு வகையில் குறைவுடையோம். நம்மிடம் உள்ள முதலும் குறைந்து கொண்டுபோய் முடிந்தும் விடுவதை (அழிந்து போவதைக்) காண்கிறோம். இறைவனோ பூரணன் பரிபூரணன் ஆவன் முடியா முதலை உடைய இறைவனே முதல்வனும் ஆகிறான்.

“இலம் எனும் எவ்வம்” எமது வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்துகிறது. ஆயின் இறைக்கோ, இல்லை உண்டு இண்டும் ஒன்றே. எது அவனுக்கு இருந்தாலென்ன இல்லையென்றால் என்ன நாம் அவனின் உடமைப் பொருள் என்பத மகா உண்மை. அதனால் அவன் உடையானாகிறான் என்றும் நமை உடையானேயன்றி நாம் மீளா அடிமையாகிறோம். அதனால் முப்போதுமல்ல எப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழுபவர் ஆவோம் என்று திருமுறைகள் எடுத்துரைக்கின்றன. எம் வணக்கத்திற்குரிய இறைவனோ சங்கரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார் (சங்கரன் என்றால் சுகத்தைச் செய்பவர் என்பது பொருள். எங்கள் சங்கரன் “சலமில்ன்” ஆக இருக்கிறான். “சலமில்ன்” என்றால் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவன் என்பது பொருள்.) தம்மை வழிபட்டவரிடத்து விருப்பும், வழிபடாதவரிடத்து வெறுப்பும் கொள்ளாதவனே இறைவன். அவன் அனைவர்க்கும் சுபத்தைச் செய்பவனாக இருக்கிறான். இங்ஙனம் அருள்பாலித்துக் கருணை புரிபவரே கடவுள். அவரையே சிவபெருமான் என்று சைவர்கள் வழிபடுகிறார்கள் அங்கனமாகிய கடவுள்,

“குலம் இலான் குணங்குறியிலான்
குறைவு இலான் கொடிது கொடிது ஆம்
புலம் இலான் தனக்கு என்ன ஓர்
பற்று இலான் பொருந்தும்
இலம் இலான் மைந்தர், மனைவி இல்
லான் எவன்? அவன் சஞ்
சலமிலான் முத்தி தரு பர
சிவனெனத் தகுமே”

என்று தாயுமான சுவாமிகள் கூறுகிறார்கள். இவற்றால் சிவபரத்துவ மாண்பினை அறிவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நால்வர் துதி

பூழியர் கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் அணைந்த பிரானடி போற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாழ் போற்றி.

பாணலிங்கம்

“பிரதிஷ்டா பூஷணம் சிவாகமஞானபாணு”
பிரதிஷ்டா கலாநிதி
வேதாசாஸ்திர கிரியா சூடாமணி
சிவாசார்ய சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
ஆதீன குரு
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
நயினாதீவு

"Pirathishta Bhooshanam, Sivagamagnanabhanu"
Pirathishta kalanithi
Vedagama Kirey Choodamani
Sivacharya
Swaminatha Parameswara Gurukkal
ADINA CHIEF PRIEST
SRI NAGABHOOSHANI AMBAL DEVASTHANAM
NAINATIVU.

ப்ராதர் லிங்கம் உமாபதேரஹரஹஸ்
ஸந்தர்சனாத் ஸவர்க்கதம்
மத்யாஹ்நே ஹயமேத துல்யபலதம்
ஸாயந்தனே மோஷதம்.

பக்தி என்பது ஒரு சில நிமிடங்களில் வந்து போகின்ற ஒன்றல்ல. நிலைத்து நிற்கவேண்டும். ஆனால் மனித மனம் அவ்வாறு நிலைத்து நிற்காது என்பதால் தான் பார்க்கும் இடங்களில் எல்லாம் கோயில்களும் இறை உருவங்களும் நம்நாட்டில் காணப்படுகின்றன.

“யாதொரு தெய்வம் கண்டீர் அத்தெய்வமாகி
அங்கே மாதொரு பாகர் அருள்வார்”

என்ற முறையில் இறைவனை அவரவர் மனநிலை பக்திக்கேற்ப பரமனின் எந்த வடிவை வணங்கினாலும் அவனருள் கிட்டும் (பரமசிவமாக விளங்கும் இறைவன் சொரூப நிலையில் நம் மனம், வாக்கு காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராகத் திகழ்கிறார். தடத்தநிலையில் இறைவன் உயிர்கள்பால் கருணை கொண்டு உருவத்திருமேனி தாங்கி அடியவரை ஆட்கொள்கின்றான். சிவபெருமான் அருவம், உருவம் அருவருவம் என்னும் மூன்று நிலையில் விளங்குகின்றான். அருவநிலையில் சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து எனத்திகழ்கிறார். உருவநிலையில் மகேஸ்வரன், உருத்திரன், மால், அயன் முதலிய வடிவேற்கிறார். அருவருவநிலையில் சதாசிவமாகக் காட்சி தருகிறார். இவ்அருவருவ வடிவமே சிவாலயத்துள் விளங்கும் மூலலிங்கமான சதாசிவ வடிவம் ஆகும். இதனை சேக்கிழார் சுவாமிகள்

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும்
காரணமாய் நீணாகம் அணிந்தார்க்கு
நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்” என்கிறார்.

சைவசித்தாந்தத்தில் சிவம், சதாசிவம் மகேஸ்வரன் என்னும் மூன்று தத்துவங்கள் சிறப்பித்து கூறப்படுகின்றன. அவை சகளம் - உருவம், நிஷ்களம் - அருவம், சகளநிஷ்களம் - அருவருவம் என்னும் சிறப்பியல்புகளைக் காட்டி நிற்கின்றன.

சிவம் - நிஷ்களம், சதாசிவம் - சகளநிஷ்களம், மகேஸ்வரன் - சகளம் அவயங்கள் ஏதுமில்லா லிங்கமே நிஷ்களத் திருமேனி ஆகும். அவயவங்களுடன் அமைவது உருவத்திருமேனியாகும். இது சகளம் ஆகும். அவயவங்களுடன் அமையப்பெற்ற முகலிங்கமே சகள நிஷ்களத் திருமேனி என்று சொல்லப்படும் களம் என்னும் வடசொல் பெரும்பாலும் “வடிவம்” என்னும் கருத்தைத் தரும். எனவே நிஷ்களம் என்ற நிலையில் வடிவம் இல்லாததன்மை உள்ளது. இந்நிலையில் பரம்பொருளுக்கு ஆதியும் அந்தமும் இல்லை. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்ததாய் ஒப்பில்லாதாய் எவ்வித நிருபணத்தாலும் அறியமுடியாததாய் உள்ளது.

ஓதம் யேந ஐகத் சராசரமிதம்

ப்ரோதஞ்ச சர்வம் சத சித்தாந்த சாராவளி

மனோ மாத்ரராய் பராசக்தியைக் கடந்திருக்கும் பரமசிவனார் ஸ்ருஷ்டியாதி பஞ்சக்ருத்யஞ் செய்யும் நிமித்தம் பராசக்தியோடு கூடிய சதாசிவ முதலான வேறு நாமங்களை அடைகின்றார்

ஊழிக் கால முடிவில் சுத்ததத்துவங்கள், சுத்த புவனங்களைப் படைக்கும் நோக்கத்திற்காகவும் யோகியரின் மல நீக்கத்திற்காகவும் சிவபரம்பொருளின் ஐந்து சக்திகள் உருப்பெறுகின்றன. இவ்ஐந்தும்

1. பராசக்தி - சாந்தியாதீதசக்தி
2. ஆதிசக்தி - சாந்திசக்தி
3. இச்சாசக்தி - வித்தியா சக்தி
4. ஞானசக்தி - பிரதிஷ்டாசக்தி
5. கிரியா சக்தி - நிவர்த்தி சக்தி

என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பராசக்தி - சாந்தியாதீதசக்தி என்று அழைக்கப்படுவதன் காரணம் இறைவனின் சச்சிதானந்த சொரூப அறிவினை அடைவதற்கு அதுவே மூலமாக உள்ளதால் ஆகும். மலம், மாயை, கன்மங்களை அழிப்பதால் ஆதிசக்தி, சாந்திசக்தி எனப்படுகிறது. மாயை, மாயையால் தோற்றுவிக்கப்படும் பொருட்கள் அவற்றினின்றும் வேறுபட்ட ஆன்மா இவற்றைப் புலப்படுத்துவதால் இச்சாசக்தி - வித்யாசக்தி என்றும் இயல்பாகவே அசைவற்றதாயும் மிகநுண்ணியதாகவும் உள்ள புருடதத்துவங்களை உயிர்ப்பிப்பதால் ஞானசக்தி - பிரதிஷ்டாசக்தி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆன்மாக்களின் கன்ம (நன்மை, தீமை) அனுபவங்களை தோற்றுவிப்பதால் கிரியாசக்தியை நிவர்த்தி சக்தி எனவும் கூறுவர். இவ்வாறு மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து சக்திகளிலிருந்தும் ஐந்து சதாசிவ தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன.

1. சிவ சாதாக்கியம் - ஈசன் - வாமதேவம் - வடக்கு
2. அமூர்த்த சாதாக்கியம் - ஈசானன் - தத்புருஷம் - கிழக்கு
3. மூர்த்தசாதாக்கியம் - பிரம்மா - சத்யோஜாதம் - மேற்கு
4. கர்த்ருசாதாக்கியம் - ஈஸ்வரன் - அகோரம் - தெற்கு
5. கர்ம சாதாக்கியம் - சதாசிவம் - ஈசானம் - உச்சி (நடு)

இத்தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றும் அதன் முன் தத்துவத்தைச் சார்ந்துள்ளன. ஆகவே கர்மசாதாக்கியம் தன்னுள்ளே ஏனைய நான்கு சாதாக்கியங்களையும் கொண்டுள்ளது. கர்மசாதாக்கியத்தை விளக்கி நிற்கும் மூர்த்தி படிசகத்திருமேனியுடையவர். இவரது நிறம் முழுநிலவை ஒத்துள்ளது. இவர் ஐந்து தலைகளையும் அவற்றில் ஜடாமகுடங்களையும் கொண்டுள்ளார்.

“கூடிய பாதம் இரண்டும் படிமிசை
பாடிய கைஇரண்டெட்டும் பரந்தெழுந்
தேடுமுகம் ஐந்து செங்கமுனைந்து
நாடும் சதாசிவ நல்லொளிமுத்தே”

இவரது ஐந்து முகங்களுள்

கிழக்கு நோக்கிய முகம் ஈசுவரனுடையது	- தத்புருஷம்
தெற்கு நோக்கிய முகம் ருத்ரனுடையது	- அகோரம்
மேற்கு நோக்கிய முகம் பிரம்மாவினுடையது	- சத்யோஜாதம்
வடக்கு நோக்கிய முகம் விஷ்ணுவினுடையது	- வாமதேவம்
உச்சியில் விளங்கும் முகம் சதாசிவனுடையது	- ஈசானம்

இவ்ஐந்து முகங்களிலும் இருந்தே சைவ ஆகமங்கள் தோற்றுவிக்கப்பெற்று உலகிற்கு வழங்கப்பட்டன. இவ்வந்து முகங்களில் இருந்து ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் ஐந்து வடிவங்கள் வீதம் சோமாஸ்கந்தர் முதல் அர்த்த நாரீஸ்வரர் வரையான இருபத்தைந்து மகேஸ்வர வடிவங்களும் தோன்றின

லிங்கமானது சலமென்றும், அசலமென்றும் இருவகையாகும். கிரஹரங்களில் (வீடு) பூஜிக்கப்படுவது-சலலிங்கமாகும். ஆலயங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது அசலம். இது ஸ்திரலிங்கமாகும். இவை வ்யத்தம், வ்யதீர்வ்யக்தம், அவ்யக்தம் என்று மூன்று விதமாகும்.

மகேஸ்வரரிடத்திலிருந்து தோன்றிய சந்திரசேகரர் முதலான 25 வடிவங்களும் வ்யத்தலிங்கமாகும். நிஷ்களலிங்கம் அவ்யக்தலிங்கமாகும். இது சிவன் என்னும் பெயருடையது. ஆவுடையாரும் லிங்கமுமாக விளங்குவது வ்யத்தாவ்யக்த லிங்கமாகும். இது சாதாக்கியம் எனப்படும்.

ஆலயங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அசலலிங்கமான ஸ்திரலிங்கம் தானே உண்டானது - ஸ்வயம்பூ தேவர்களாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது - தைவிகலிங்கம் கணேசரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது - காணவம் ரிஷிகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது - ஆர்ஷம். மானுடராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது மானுஷம் என ஐந்துவிதமாகும். இவற்றைவிட இரத்த லிங்கம் - 8 விதம், உலோகலிங்கம் - 8 விதம், ஷனிதலிங்கம் 13 விதம், சுயம்புலிங்கம் - 3 வகை ரசலிங்கம் பாணலிங்கம் எனப்பலவகை உண்டு. இவற்றின் இலக்கணம் ஞானரத்னாவளி முதலானவற்றிற் காணப்படுகிறது.

“பாணலிங்கம் அதிஷ்டிதேசம்-

-அர்ச்சியம் ஸ்ரீயை-”

பாணலிங்கமானது ஸ்வயம்பு லிங்கத்திற்கு ஒப்பாகும். இது எப்போதும் ஈஸ்வரனாலே அதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும். இப்பாணலிங்க ஸ்வருபமானது 1/8 அங்குலம் முதல் ஒரு ஹஸ்த பர்யந்தமான பிரமாணமுள்ளதாகவும் பக்குவமான நாவற்பழம் போலவும், மதுவர்ணமாகவும் வண்டு நிறமாகவும், காசுக்கல் நிறமாகவும், நீலவர்ணமாகவும் கோவைப்பழம் போலவும், பச்சைவர்ணமாகவும், தன்னிறமான பீடமுள்ளதாகவும், திக்குப்பாலகர் நிறமாகவும், பசுவின் முலை போலவும் கண்ணாடியைப் போல் பழுபழப்பாகவும் பலவித இலக்கணமாக இருக்கும். இவ்விதமான பாணலிங்கமானது போக மோஷசம்பத்திற்காக எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கது.

பாணாசுரன் என்னும் ஓர் அரசன் பல சாஸ்திரங்களையும் புராணங்களையும் பெரியோர் வாயிலாகக் கேட்டுவரும் போது சிவலிங்க மகிமையைப்பற்றியும் கேட்டான். அதுமுதல் சிவபூஜை செய்யவேண்டும் என்னும் அன்பின் மிகுதியால் சிவபெருமானை நோக்கி அநேக காலம் தவஞ்செய்தான். அத்தவத்தினால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவன் கேட்டபடி பதினான்கு கோடி லிங்கங்கள் கொடுத்தருளினார். அவன் அந்த லிங்கங்களைப் பூஜித்து பூஜையின் முடிவில் அவற்றை லிங்காசலத்திலும், கங்கா நதியின் மத்தியிலும் மற்றும் புண்ணியநதிகளின்

மத்தியிலும், பர்வத (மலை) மத்தியிலும் போட்டுவிட்டான். இவைதான் பாணலிங்கம். அவை ஸவயம்பு லிங்கத்திற்கு ஒப்பாகுமென்று காமிகாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த லிங்கங்களுள் இப்பொழுது காணப்படுவன பல. அவற்றுள் உத்தமமான லிங்கம் எனக் கொள்ளத்தக்கது எந்த லிங்கமெனில் ரேகையாகிய கீறலும், பிந்துவாகிய வட்டமும், களங்கமாகிய சுருப்பும், மிகுந்த கனமும், பல வர்ணங்களாகிய சித்திரங்களும் உச்சிக்குழியும், பருக்கைக்கல்லும், பக்கத்தழும்பும், வெடிப்பும் ஆகிய குற்றங்களில்லாமல், லிங்கத்திற்கமைந்த ஆவடையாளுடன் நீர்க்குமிழி போல எங்கும் உருண்டையாகவும், கருநாவற் பழம்போல் கருப்பாகவும், பார்வைக்குப் பிரியமாகவும் உள்ளதாய் தன்னுடைய ஆசாரியார் கையினாலே தரப்பட்ட பாணலிங்கம் உத்தமோத்தமம் என்று கூறப்படுகிறது.

கடினமான பாணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் புத்ரதாராதிகட்கு ஹாநி (கெடுதல், கஷ்டம்) வரும். நடுவில் ஸ்வேதரேகை விழுந்ததைப் பூஜித்தால் கிரஹத்திற்குப் பங்கம் வரும். ஒரு பக்கம் கருத்திருந்தால் பசு, புத்ர, தார தனாதிகளுக்கு அழிவு வரும். சிரசு பிளந்திருந்தால் வியாதி ஏற்படும். இவ்வாறு பூஜைக்குதவாத நிஷித்தமான பாணலிங்கங்கள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

சிவனால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதால் பாணலிங்கத்தில் சிவப்ரதிஷ்டை அவசியம் செய்ய வேண்டும். தன்னிறமான பீடம் என்றதனால் சிலை மிருத்து லோகம், நல்ல விருஷம், இரத்தினம் இவற்றால் பீடம் செய்யலாம். ஆனால் பீடம் லிங்க சமான வர்ணமாய் இருக்கவேண்டும். அது ஸர்வபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கும்.

பாணலோஹாதி லிங்கங்களுக்கும் பிண்டிகாவிஸ்தாரம் லிங்க விசாலத்திற்குச் சரியாயிருக்க வேண்டும். பிண்டிகையை எட்டாகப் பாகித்து மூன்று பாகம் உயரம் இருக்க வேண்டும். திக்குப் பாலகருக்கு ஒப்பென்றதனால், இந்திராதிதிக்குப் பாலகராலே பூஜிக்கப்பட்டதால் அவர்கள் நிறமுள்ளதாகவும் வஜ்ராத் ஆயுதக் குறியுள்ளதாகவும் இருப்பது கிரகிக்கத்தக்கது.

இந்திரனாலே பூஜிக்கப்பட்ட ஜந்திரலிங்கமானது பசும்பொன் நிறமாயும் அறுகோணமாகவும் வஜ்ரங்கிதமாயும் இருக்கும். அது ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கொடுக்கும்.

ஆக்நேய லிங்கமானது தாமிரவர்ணமாய்ச்சக்தியுடன் கூட அல்லது சக்தியங்கிதமாய் உஷ்ண ஸ்பர்சமுள்ளதாய் இருக்கும். அது தேஜோ விருத்தியைக் கொடுக்கும்.

யாம்ய லிங்கமானது தண்டாகாரமாய் அல்லது தண்டாங்கிதமாய் அவ்யக்தமாய் முகூர்த்த காலத்தில் நிர்மிக்கப்பட்டு உண்டாவதாய் கிருஷ்ண வர்ணமாயிருக்கும். அது சத்ருக்களை அழிக்கும்.

நைருதலிங்கமானது கட்கநிறமாய் தூம்ர (புகை) வர்ணமாயிருக்கும். அது விசேஷமாகச் சத்ரு த்வேஷ விஷயத்தில் நியமிக்கப்படும்.

வாருண லிங்கமானது வருத்தமாய் பாசாங்கிதமாய் சுக்ல வர்ணமாயிருக்கும். அதை ஜலத்தில் விட்டால் அந்த ஜலம் இனிப்பாய் நின்மலமாயிருக்கும்.

கௌபேர லிங்கமானது கதாகாரமாய் பொன்னிறமாய் இருக்கும். அதை இரவில் பயிர் நடுவில் வைத்தால் அந்தப்பயிர் விருத்தியாகும்.

ஈசான லிங்கமானது சூலநிறமாய் பனி, முல்லை, சந்திரன், இவர்க்கெப்பான நிறமுள்ளதாயிருக்கும். அது ஸகலசித்தியையும் கொடுக்கும்.

வைஷ்ணவ லிங்கமானது சங்க சக்ரகதாபத்ம ஸ்ரீவத்ஸ ஸ்வஸ்திக சின்னமும் மத்ஸ கூர்ம வராஹ சின்னமுள்ளதாயிருக்கும் அது ஸர்வ பீஷ்டத்தையும் கொடுக்கும்.

பிரம்ம லிங்கமானது பத்மாங்கிதமாய் பத்மவர்ணமாய் அஷமாலை கமண்டலம் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தாய் மாலை தண்டம் ஆகியவற்றின் குறியுள்ளதாயிருக்கும் அது புத்ராத் விருத்தியைக் கொடுக்கும்.

மேலும் மூன்று அல்லது ஐந்துவிசை தராசில் நிறுக்க எது எடைக்கு ஒவ்வவில்லையோ அதுவே சிரேஷ்டமான பாணலிங்கம் என்று பொதுவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. வெள்ளத்தில் விட்டால் எது மறுபடியும் அகப்படுகிறதோ அதுதான் உத்தமம். மற்றவை கல்லைப்போல் த்யாஜ்யம் (மறையும்) ஆகும். இப்படிப்பட்ட பாணலிங்கமானது அதனைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு போக மோஷங்களைக் கொடுக்கும்.

அமரேஸ்வரமென்னும் பர்வதம், மகேந்திர பர்வதம், நேபாள பர்வதம், கன்யா தீர்த்தம், அதன் சமீப ஆஸ்ரமம் ஆகிய இவ்ஐந்து சேஷத்ரங்களிலும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு கோடி பாணலிங்கங்கள் காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீ சைவத்திலும் லங்க சைவத்திலும், காளிகாகர்த்தத்திலும் தனித்தனியே மூன்று கோடி காணப்படுவதாக கூறப்படுகின்றது. எல்லாம் சேர்ந்து பதினான்கு கோடி பாணலிங்கங்கள் இப்பூவுலகில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவை ஸ்வயம்பூ லிங்கத்திற்கு ஒப்பாகும்.

இப்படியான பாணலிங்கங்களில் சில லிங்கங்கள் பீட சூனியங்களாகவும் பீட சஹிதங்களாகவும் இருக்கும். அவற்றுள் பீடமில்லாதவற்றுக்கு மண், மரம், கல் முதலியனவற்றால் செய்யப்பட்ட ஆலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் அந்த ஆலயங்களுக்கு ஒப்பாகவே மண், மரம், கல் ஆகியவற்றால் பீடங்கள் செய்யப்படவேண்டும். இந்திராதிதிக்குப் பாலகராலே பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் அவர்களுக்கு இந்திராதி பதங்களைக் கொடுத்தமையால் காமயங்களாகும்.

பதினான்குகோடி லிங்கங்களுள் பீட சகித லிங்கங்கள் கிடைப்பதரிது. இவற்றுள் நர்மதா நதியிலுண்டான பாண லிங்கமானது சகல பிராசாதங்களில் ஸ்தாபிக்கவும் சகல பீடங்களோடு சேர்க்கவும் யோக்யமாகும். அவையே முழுஷுவிற்கு முக்தியைக் கொடுக்கும். ஆனால் கிரகஸ்தன் வண்டு நிறமான லிங்கத்தை அந்நிறமான பீடஞ்செய்து சேர்த்து மந்த்ர ஸம்ஸ்காரஞ் செய்து பூஜிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பாணலிங்கப் பூஜாவிஷயத்தில் பிரமாணம் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

பிம்பாதிகளில் தேவதையை ஸ்தாபிக்கும் கிரியையானது பிரதிஷ்டையாகும். லிங்கம் ஞானசக்தி வடிவு. பீடம் கிரியாசக்தி வடிவு. ஆதலால் இவ்விரண்டும் சிவனதிஷ்டிக்கும் தேஹமாயிற்று. அவ்விரண்டையும் சிவசாஸ்திர விதிப்படி சேர்ப்பது பிரதிஷ்டை எனப்படுகிறது. முதல் ஆதார சிலையைச் செய்து அதன் நடுவில் அவ்வியத்தாதி லிங்கஸ்தாபனஞ் செய்யில் பிரதிஷ்டை என்றும், அபின்னமான பீடமுள்ள படிகாதி லிங்கத்தில் மானஸ ஸம்ஸ்காரமாக ஸ்தாபனஞ் செய்யில் ஸ்திதஸ்தாபனம் என்றும், தாதுர்தன் மயமாய் அல்லது லோஹமயமாய் இருக்கும் பாணலிங்கத்தை ஐந்து பாகம் செய்து மூன்று பாகந்தள்ளி இரண்டு பாகத்திலாவது அல்லது மூன்று பாகஞ்செய்து இரண்டு பாகந்தள்ளி ஒரு பாகத்திலாவது லிங்கத்தின் பலாபலத்திற்குதக்கபடி பிண்டிகையின் மத்தியில் ஸ்தாபனஞ் செய்யில் ஸ்தாபனம் என்றும் நான்கு ஹஸ்த பிரமாணமுள்ள லிங்கத்தையாவது வ்யக்தலிங்கத்தையாவது பிண்டிகையோடு கூட்டிப் பிரசாத மத்யத்தில் மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தோடு ஸ்தாபனம் செய்யில் ஆஸ்தாபனம் என்றும் ஜீர்ணமான லிங்கத்தை மறுபடி உத்தாரணஞ் செய்யில் உத்தாபனம் என்றும் ஐந்துவிதமான பிரதிஷ்டை கூறப்படுகிறது.

பாணலிங்கத்தை சிவதீஷ்சை பெற்றவர்கள் மட்டுமே வீட்டில் வைத்துப் பூஜிக்கலாம். ஏனையோர் ஆலயங்கள் சென்று தரிசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெறலாம்.

இவ்வாறு பாணலிங்கமும் அதன் சிறப்பும் பூஜையின் பேறும் ஐந்துவித பிரதிஷ்டையின் பேதங்களும் லிங்கங்களின் வகைகளும் சிறப்புகளும் ஆகமங்களில் இருந்து தொகுக்கப்பெற்றது.

அருள்புரக்கும் அகிலாண்டேஸ்வரி

அருள்மொழி அரகி, வித்துவான்,
வசந்தா வைத்தியநாதன், J.P

அண்டங்களாகி, அவற்றிலுள்ள உயிர்க்குலங்கள் அனைத்துமாகி, உலகை இயக்கிவரும் பேரருட்சக்தி பல்வேறு கோலங்கொண்டு பல்வேறு நாமங்கொண்டு அரிய பெரிய திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தி வருகின்றாள். சக்தி வழிபாடு இன்று நேற்றுத் தோன்றியது அல்ல. தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அறிஞர் சர் ஜான் மார்ஷல் சிந்துவெளிப் பகுதியில் கிடைத்த சக்திவழிபாட்டுச் சின்னங்களைப் போன்றே, பாரசீகம், எகிப்து, துருக்கி, கிரியா, சைப்ரஸ், பாலஸ்தீனம் போன்ற நாடுகளிலும் கிடைத்திருப்பதால் அன்னை வழிபாடு அகிலம் தழுவிய ஒன்றாக இருக்கலாம் என்பார்.

மேலும் மிகப்பழமையான இருக்கு வேதத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாடு பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. சுமேரிய மக்கள் தாங்கள் வழிபடும் பெண்தெய்வத்தை மலைநிலைத்திற்குரிய தெய்வமாகவே கருதி வணங்குகின்றனர். தாய் வழிபாட்டை இந்துமதத்தில் மட்டுமன்றிப் பிறமதங்களிலும் காணலாம்.

சக்தியென்பது இல்லையேல் உலக சுழற்சியோ கோள்களது நிலைபேறுகளோ, இயற்கை நியதிகளோ அல்லது இயற்கை அற்புதங்களோ எதுவுமே இயக்கம் பெறாது. இதனை புதுமைக்கவிஞன் பாரதி கூறுவான்.

“போற்றி உலகொரு மூன்றையும் புணர்ப்பாய்
மாற்றுவாய், துடைப்பாய் வளர்ப்பாய் காப்பாய்
கனியிலே சுவையும் காற்றிலே இயக்கமும்
கலந்தாற் போனநீ அனைத்திலும் கலந்தாய்
உலகெலாந் தானாய் ஒளிர்வாய் போற்றி!
அன்னை போற்றி! அமுதமே போற்றி!
புதியதிற் புதுமையாய் முதியதில் முதுமையாய்
உயிரிலே உயிராய் இறப்பிலும் உயிராய்
உண்கடனும் பொருளில் உண்மையாய் என்னுளே
நானெனும் பொருளாய், நானையே பெருக்கித்
தானென மாற்றுஞ் சாகரச் சுடராய்
கவலைநோய் தீர்க்கும் மருந்தின் கடலாய்
பிணியிருள் கெடுக்கும் போரொளி ஞாயிறாய்
யானென தின்றி யிருக்கு நல் யோகியர்
ஞானமா மகுட நடுத்திகழ் மணியாய்
செய்கையாய் ஊக்கமாய் சித்தமாய் அறிவாய்
நின்றிடுந் தாயே! நித்தமும் போற்றி”

இப்படி சக்தியின் பேரருட்திறத்தை நினைத்து, நினைத்து இறும்புதெய்துகின்றான்.

பூலோக வைகுந்தம் என்று போற்றப்படுவது சோழ நன்னாட்டுக் காவிரிக்கரை மருங்கிலே அமைந்துள்ள திரு ஆனைக்கா என்னும் ஆழ்கிய திருத்தலம். பண்டைக் காலத்திலே திருக்கோயில்கள் ஸ்தலவிருஷங்களை அடியொற்றியே தோன்றின. நெல்லிமரங்கள் நெருங்கிய தலம். நெல்லிக்கா என்றும். பாதிரிமரம் அமைந்த தலம் பாதிரிப்புலியூர் என்றும் மருதமரம் விளங்கிய இடம் மருதூர் என்றும் வழங்கின. அதேபோன்று குரங்குகள் குதித்தாடிய சோலையை “குரக்குக்கா” என்றும் யானை உலவிய சோலையை ஆனைக்கா என்றும் அழைத்தார்கள். வடெமாழியில் கஜாரண்யம் என்றும் இத்தலம் வழங்கலாயிற்று.

இத்திருத்தலத்து அன்னையின் பெயர் “அகிலாண்டேஸ்வரி ஐயனின் திருப்பெயர் ஜம்புகேஸ்வரர். இருவரது கோயில்களும் இணைந்து பெருங்கோயிலாகத் திகழ்கின்றது. திரு ஆனைக்கா பஞ்சபூதத் தலங்களுள் நீராக விளங்குவது.

“வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்

தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று”

என்பதற் கொப்ப அமுதமாக விளங்கும் தண்ணீரை உமாதேவியார் திரட்டி, இலிங்க உருவமாகச் சமைத்தார். அதுவே அப்புலிங்கம்

“செழுநீர்த்திரளைச் சென்றாடினானே” என்ற வாகீசர் வாக்கும் மேற்கூறிய வரலாற்றிற்கு அரண் செய்கின்றது.

கோச்செங்கட் சோழன் சிலந்தியாகப் பிறந்த தன் முற்பிறப்பையுணர்ந்து யானை ஏறமுடியாத எழுபதுமாடக் கோயில்களை அமைத்தான். அதனைத் திருமங்கை மன்னர்,

“இருக்கிலங்கு திருகமாழிவா யெண்தோளீசற்கு

எழில் மாடம் எழுபது செய்துலக மாண்ட

திருக்குலத்து வளச்சோழன்” என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

திரு ஆனைக்கா கோயில் மாடக்கோயில் அமைப்புக் கொண்டது.

கிழக்கு நோக்கி எழுந்தருளி ஓடிவரும் அடியவர்க்கு உண்மைப்பொருளாக, அகிலாண்ட கோடி ஈன்றும் பின்னையும் கன்னியென மறைபேசும் ஆனந்த ரூபமயிலாக ஆனைக்காவுறை அகிலாண்டநாயகி விளங்குகின்றாள்.

“அட்டசித்தி நல் அன்பருக் கருள

விருது கட்டிய பொன் அன்னமே

அண்ட கோடி புகழ்மாலை வாழும்

அகிலாண்ட நாயகி என் அம்மையே”

எனத் தாயுமானவர் புகழும் பராசக்தி கருணைமொழி வதனமும், கம்பிரமான தோற்றமும் கொண்டு காருண்யக் கடலாக விளங்குகிறாள் அகிலாண்டேஸ்வரி.

தண்ணீர் தன்னுள் மூழ்கியவனை மூன்றுமுறை நீரின் மேல் எழுப்பி காப்பாற்றப் பார்க்கும். விதியில்லாவிட்டால் தனது அகட்டினுள்ளே அடக்கிக்கொண்டு விட்டால் தனது அகட்டினுள்ளே அடக்கிக்கொண்டு விடும். தண்ணீர் மூன்றுமுறை பிழை பொறுக்கும் தன்மையுள்ளது. உயிர்கள் செய்யும் அளவில்லாத பிழைகளைப் பொறுக்கும். உனக்கு முதலிடம் தந்து, தனது தலையிலும், தளர் பிழை மூன்றே பொறுக்கும் கங்கையைத் தனது இடையிலும் அல்லவா சிவபெருமான் கொள்ளவேண்டும். அதற்குமாறாக கங்கையைத் தலையிலும், உன்னை இடையிலுமாக வைத்துள்ள அப்பிறைசூடியை உலகினர் “பித்தன்” என்று அழைப்பது மிகமிகப் பொருத்தமானது தான். முன்னுக்குப்பின் முரணாகச் செய்பவன் பைத்தியம் தானே என்று அன்னையைப் புகழ்ந்து பாடும் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் பாடல் மிக அற்புதமானது.

அளவறு பிழைகள் பொறுத்தருள் நின்னை
 அணியுருப் பாதியில் வைத்தான்
 தளர்பிழை மூன்றே பொறுப்பவள் தன்னைச்
 சடைமுடி வைத்தனன் அதனால்
 விளவியல் மதியம் சூடிய பெருமான்
 பித்தன்என் றொரு பெயர் பெற்றான்
 களமர் மொய்கழனி சூழ்திரு ஆனைக்
 கா அகிலாண்ட நாயகியே.

தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று அகிலாண்டேஸ்வரியின் தண்ணருளைப் பெறமுடியாதவர் களுக்காக அன்னை அருள் கூர்ந்து “அகிலாண்டேஸ்வரியாக” எழுந்தருளி வவுனியா கோயிற் குளத்தில் அன்பர்களுக்கு அருளாரமுத்தை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“மூலபண்டாரம் வழங்கின்றான் வந்து முந்துமினே”

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள் மொழிகள்

- (1) பலவீனம் துயரத்தைக் கொடுக்கும்.
- (2) தீய எண்ணம் உடலை வருத்தும் நோய்க்கிருமி.
- (3) மேலான சிந்தனைகளின் சாரத்தையே நாம் கடவுள் என்கிறோம்.
- (4) அன்பு எதையும் சிறுமைப்படுத்துவது இல்லை.
- (5) பிறந்தவை அனைத்திலும் சமயமே உயர்ந்த குழந்தை.
- (6) சமயம் என்பது இந்த உலகத்தைப் பற்றியது அல்ல. அது இதயத்தைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்வதாகும். அதனால் கிடைக்கும் பயன் முக்கியமல்ல.
- (7) மனிதன் என்னும் நிலையில் நமக்குக் கடவுள் தேவை. கடவுள் என்னும் நிலையில் நமக்கு எதுவும் தேவையில்லை.
- (8) துறவியின் காவி உடை சுதந்திரத்தின் அடையாளம்.
- (9) ஆத்மீக உணர்வைக் கூறும் போதுதான் ஒருவரை நாம் தீர்க்கதரிசி என்கிறோம்.

—சுவாமி விவேகானந்தர்.

வெறுப்பு

சிந்தனையைக் கண்டவன் சிரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றான். சிந்தனையைக் காணாதவன் அழுது கொண்டேயிருக்கின்றான். அழாமல் சிரிக்காமல் வாழுகின்றவன் தனது வாழ்க்கையை தானே வெறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

சொர்க்கம்

சொர்க்கத்தை எட்டிப் பார்க்க வேண்டுமா வழி சொல்லுகின்றேன். நீ வாழுகின்ற நரகத்தைச் சுத்தப்படுத்து பார்க்கலாம். போக வேண்டாம்.

சிவஞ்ஞாமிந்ர்ப் பாமாலை

வவுனைப்பதிவாழ் அகிலாண்டேஸ்வரி கீர்த்தனைகள்

இசைப்புலவர்
நா.வி.மு. நவெரத்தினம்
விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

இராகம் : லதாங்கி

தாளம் : ஆதி

வவுனைப்பதிவாழ் / அகிலாண்டேஸ்வரி
வந்தருள்வாய் நீயே / வண்ணக்கலாப மயீ (வவுனை)

தொடுப்பு

சிவனைப் பிரியாத / சிவசக்திருபிணி /
சிற்சபையில் அமரும் / சிவகாமசுந்தரி (வவுனை)

முடிப்பு 1

கவலைக் கடலதனைக் கண்ணீராற் கடந்து வந்தோம்
அவலப் படவுநீ ஆளாது இருப்பதேனோ?
பவனைத் தருமுதல்வீ பர்வதவர்த்தனியே
பவவினை தீர்த்தருளும் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி (வவுனை)

முடிப்பு 2

கோவிற் குளம் அமர்ந்தாய் கோமளவல்லி
நாவிற் கினிமையளே நவிலுமறைப்பொருளே
ஆவிக்கு ஆரமுதே ஆனந்தமா நிதியே
அகில அண்டமும் ஈன்ற ஆதி பராபரையே (வவுனை)

இராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி (சவுக்கம்)

எடுப்பு

இந்த யௌவவன தேவன் யாரோ? தோழி
எந்தனுளமதனைக் கொள்ளை கொண்டானடி (இந்த)

தொடுப்பு

செந்தண் பொழில் சூழ் / கோயில்குளமமர்ந்தே /
சிந்தை கவர்ந்தானடி / செய்வதறியேனடி / (இந்த)

முடிப்பு

பாருக்குள் இவனைப் போல் / பதியழகைக் காணேனடி /
பக்தர்கள் குழாமடி / பகலிரவுகாணேனடி /
பேருக்குள் இவன் நாமம் / அகிலாண்டனென்றானடி
பித்தனவனென் சித்தத்தைக் பெரிதுங் கவர்ந்தானடி (இந்த)

இராக மாலிகை

இராகம் : ஆனந்தபைரவி

எடுப்பு

சம்பு சிவசங்கரனைக் காணவாரீர்
சர்வேச நாயகனைப் பேணவாரீர் (சம்பு)

தொடுப்பு

அம்பிகையைக் காண அடியர் வாரீர்
அகிலாண்ட நாயகியை / அகங்குளிரக்காணீர் / (சம்பு)

முடிப்பு 1

வாய்த்தது உந்தமக்கு / வவுனையில்தேன் பொந்து /
சீர்திகழ் கோயிற்குள / த்தீர்த்தனைத்திருவினை //
பார்திகழ் புகழ்வளர் / பக்தர்தம் பரமனை //
பரம தயாளனைக் / கிருபா கருணாநிதியைச் // (சம்பு)

இராகம் : சரஸ்வதி

முடிப்பு 2

வண்ண வண்ணப் பூம்பொழில்போல் வளர்ந்தோங்கும் கோபுரத்தை
வாணி திருமகளும் வாழ்த்திடும் சந்நிதியைக்
கண்ணிமையாது அடியார்க்கு கரந்திடும் திருஅமுதை
கற்பகக்கனி எனவே விண்ணவர் போற்றிடும். (சம்பு)

இராகம் - சகானா

முடிப்பு 3

ஆதாரம் நீயென்று அன்னையை அனைந்த பேரை
அருள் பெற்று மகிழ்ந்த பேரை அலைகடல்போற்காணுங்கள்
பாதார விந்தம் பணியும் அடியர் குழாம் நிதம்
பகலிரவின்றியே பக்திஇசை பகரும். (சம்பு)

இராகம் : அடானா

முடிப்பு 4

அட்டவீரட்டத்தின் / அருஞ்செயல்காணீர்
அகிலாண்ட நாயகனின் / அருள்தனைக் காணீர்
திட்டமாய்க் கோயிற் குளத்தீர்த்தனைப் பேணீர்
திருவொடு பெருவாழ்வு திண்ணமே பெறுவீர். (சம்பு)

இராகம் : சாமா

அருமறை ஒதிடும் / அந்தணர்குழாமும் //
 அருந்தமிழ் ஒதிடும் / அடியர் குழாமும் //
 திருமுறை போற்றிடும் / தேவாதி தேவனைத் //
 தென்கைலாசனைத் திகழ் அகிலேசனைச் //

(சம்பு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலிங்காயுத மரபு

“இம்மதப் பிரிவினர் இலிங்கத்தைக் கையிற் வைத்தோ அல்லது கழுத்தில் பூண்டோ வழிபடுபவர்களாவர். இலிங்கதாரிகளாகிய இவர்கள் இஷ்டலிங்கத்தை தவிர வேறெதனையும் வழிபட வேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படை நியமத்தைக் கொண்டவர்கள். இதன் காரணமாக பால்வேறுபாடு சாதிவேறுபாடு கடந்த சிந்தனையை உடைய இவர்கள் இலிங்க தாரணம் செய்யாதவர்களிடம் உணவு முதலியன உட்கொள்ளாத கடின கோட்பாடுகளை உடையவர்கள்”

ஆ. சிவநேசச் செல்வன் M.A, M.Sc

(பிரதம ஆசிரியர், வீரகேசரி)

அபிஷேக மலன்

1. வாசனைத்தைலம் - சுகமளிக்கும்
2. மாப்பொடி - கடனைத் தீர்க்கும்
3. நெல்லிமுள்ளி - அரசன்வசம்
4. மஞ்சள்பொடி - ரோகத்தைப் போக்கும்
5. பஞ்சகவ்யம் - பாபத்தைப் போக்கும்
6. பஞ்சாமிர்தம் - புஷ்டி அளிக்கும்
7. பசுவின் நெய் - மோஷமளிக்கும்
8. பசுவின் பால் - ஆயுளைக் கொடுக்கும்
9. பசுவின் தயிர் - பிரஜாவிருத்தி உண்டாகும்
10. தேன் - சுகமளிக்கும்
11. கரும்பின் சாறு - ஆரோக்கியமளிக்கும்
12. சர்க்கரை, பழவர்க்கம், வாழைப்பழம் - பயிரை வளர்க்கும்
13. மாம்பழம் - வச்யம்
14. மாதுளை - கோபத்தைப் போக்கும்
15. பலாப்பழம் - புஷ்டியளிக்கும்
16. எலுமிச்சம்பழம் - நேர்மை
17. இளநீர் - போகமளிக்கும்
18. அன்னாபிஷேகம் - சம்ராஜ்யமளிக்கும்
19. சந்தனம் - லக்ஷியைக் கொடுக்கும்
20. கும்பம் - மோஷப்ரதம்

கீர்த்தனைகள்

ஒங்காரமானவனே
பல்லவி

ராகம் : வாசஸ்பதி

தாளம் : ஆதி

முன்னைப் பழம்பொருளே மூவுக வாகனனே
அன்னைக் கருள்புரிந்தே ஆனந்த மளித்தவனே (முன்னை)
அநுபல்லவி
திருமுறைகள் எல்லாம் தேடிஎடுப்பதற்கோர்
அருமறையாய் முன்னின்ற ஆனந்த விநாயகனே (முன்னை)
சரணம்
சின்னக் கவலைகள் எம்மைத் தின்னத்தகா தென்றே
நின்னைச் சரணடைந்தோம் ஒங்காரமானவனே
கோயில் குளத்துறையும் கோவிந்தன் மருமகனே
சேயில் சிறந்தஎம்மை சேமமுடன் காத்தருளே (முன்னை)
அன்னை அபிராமி அரவணைக்கும் ஆனைமுகத்தோன்
முன்னைப் பழவினை எல்லாம் முடிச்சவிழ்த்தே
சொன்ன தெல்லாம் அளித்து சோபனமாய் வாழ்வதற்கு
மன்னிய கோயில் குளத்தில் கோவிந்தன் மருமகனே (முன்னை)

கருணை மழை பொழியும் கற்பகமே

ராகம் : பேகடா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி
கருணை மழைபொழியும் கற்பக விநாயகனே
தருண மிதுவையா தையபுரிவாய் நீயே (கருணை)
அநுபல்லவி
கோபுரங்கள் மலிந்த கோயில்குளந்தனிலே
நூபுரங்கள் அசைத்தே ஒமென ஒலிமுழக்கி (கருணை)
சரணம்
காலமெலாம் கடந்த கருணாநிதி கஜமுகனே
ஞாலமுதல்வனே நம்பினர்க்கு ஒரு தெய்வமே
மூலப் பொருளான மூன்றெழுத் தோதிடும் பக்தரின்
சீலம் நிறைந்த சிந்தையிற் கோயில் கொண்டே (கருணை)

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதிதிஸ்ரம்

பல்லவி
வவுனைப்பதிவாழ் அன்னையே/ அகிலாண்ட ஈஸ்வரி
சிவனைப்பிரியா சிவப்ரியே / சிவகாமி சுந்தரி (வவுனை)
அனுபல்லவி
உவலைச் சமயங்கள் காண ஒண்ணா/ உமாபதி அருள்நிதியே// (வவுனை)
சரணம்
கவலைக்கடலில் தோய்ந்தே நாம் /
கண்ணீரின்னைந்து வாழ்கின்ற
அவலக்கடலைக் காணாதும் நீ
அருளாதிருப்பதும் அழகாமோ?
அவலை உண்டோன் அருந்தங்காய்
அமுதே! தேனே! அபிராமி
அகிலே சனிதம்பிரியா / திரு
அழகே அழகின் தனிக்குன்றே (வவுனை)

திருச்சிற்றம்பலம்.

-முருவே.பரமநாதன்

சிவநெறி

ஆ. குணநாயகம்,
திருநெறித் தமிழ் மன்றம்,
கொழும்பு.

“சிவன்” என்னும் சொல்லுக்கு அகராதியிற் பொருளைப் பார்த்தால், அது “நன்மை” என்று பொறிக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். நன்மையானவை எவையோ அவற்றை எல்லாம் இந்த ஒரு சொல் அடக்கி நிற்கின்றது. “நெறி” என்றால் “வழி” எனவே, சிவநெறி என்பது நல்ல வழியிலே நடந்து, நல்லதை அடைதல் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

சிவநெறியாகிய நன்னெறி இன்று நேற்று ஏற்பட்டது ஒன்றல்ல. அது, இக்காலம் என்னும் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு மனிதன் எப்போது உலகில் தோன்றினானோ, அந்தக்காலம் தொடர்த்தே, படிப்படியாக அவனது உள்ளத்தில் உண்டுபட்டது எனலாம். இக்கால அகழ்வாராய்ச்சிகளும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இந்துநதிப்பள்ளத்தாக்கின் சிதைவுச் சின்னங்களை ஆராய்ந்த சேர் ஜோன் மார்ஷல் என்னும் பெரியார் இவ்வாறு கூறுவர்.

“மொகெஞ்சதாரோ, ஹரப்பாப் பகுதிகளிற் காணப்பட்டனவற்றுள் மிகவும் அதிசயத்திற்கு உரியதான விடயம், சைவசமயத்தின் வரலாறு கற்காலம் உலோக காலம் என்பனவற்றிற்கு முற்பட்டதே என்பதேயாகும். உலகத்தின் கண்ணே உள்ள சமயங்களுள் மிகவும் தொன்மையானது இது என்பதனை இவ்வாராய்ச்சி புலப்படுத்துகிறது”

இப்பெரியாருடன் இணைந்து செயலாற்றி டாக்டர் பிரான் நாத் என்பவர் சாசனப் பொறிப்புக்களிலிருந்து சுதந்திரமாகத் தன்னால் பெறப்பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சியின் பயனாக, சிவவழிபாடும் அன்னை வழிபாடும் கி.மு 3000 ஆண்டு வரையில் எழுந்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

உலகத்திலேயுள்ள ஏனைய சமய நெறிகளெல்லாம் இவ்வுலகத்திலே மனிதனாகத் தோன்றிய ஒருவரின் பெயரால், அவருடைய அறிவுரைகளுக்கமைய, ஏற்பட்டனவேயாம். சைவநெறியோ அப்படியல்லாது, ஒரு குறித்த மனிதர் எவருடைய பெயருடனே மாத்திரம் தொடர்புடையதல்லாது, சிவபரம்பொருள் ஒன்று உள்ளது. அதுவே எம்மையும், ஆண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் ஒரு ஒழுங்கு முறைப்படி நடாத்திச் செல்கின்றது என்ற, மனித உள்ளத்திலிருந்து எழுந்த சிவ உணர்வினால் ஏற்பட்டது.

இந்த ஒரு காரணத்தினாலேயே, உலகத்தார்க்கு எதிரே நேர்படநின்று, ஒரு அறைகூவுதலை விடுக்கின்றார் அப்பர் சுவாமிகள். “சிவனெனும் ஓசையல்லது அறையோ உலகில் திரு நின்ற செம்மை உளதே?” என்று கேட்கும் இதுவே அந்த அறை கூவுதலாகும். சிவமே பெறும் நல்வினைக்கு ஏதுவாகிய செம்மை வேறு உளதோ? “சிவமே பெறும் திரு எய்திற்றிலேன்” என வருந்தினார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

“சிவன்” என்பது யார், என மேலும் விளக்கம் கூறுகின்றார் அப்பர் சுவாமிகள், பிச்சை எடுத்து உண்ணும் ஒருவர் அவர் வீடு வீடாகப் பிச்சைகேட்டுத் திரிகின்றார். என்ன பிச்சை? எமது ஆணவமென்னும் அறியாமையாகிய பிச்சை. சர்வவியாபகமுடைய உயிரை ஒரு அணுவின் அளவினதாகக் கற்பனை செய்து, அந்த உயிரை அவ்வுயிர் சஞ்சரித்து நிற்கும் உடலோடும்

ஐம்பொறிகளையாகும். அளவுபடுத்திக் கொண்டு, உயிரென்றால் உடல்தான் என்று நினைக்கும் குறுகிய மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணி நிற்கும் எமது அறியாமையை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டால் நாம் அவ்வறியாமையினின்றும் விடுபட்டுக் கொள்ளுவோம். அதற்காகத்தான் சிவபெருமான் “உங்கள் அறியாமையாகிய ஆணவத்தை எனக்குப் பிச்சையாக இடுங்கள்” என்று வீடு வீடாகத்திரிகின்றாராம். சிவபெருமான் உடையாக அணிந்து கொள்வது, மதம் பிடித்த யானையை உரித்ததோல். அதற்கு மேல் அணிந்து கொள்வது, ஆடிக்கொண்டு நிற்கும் பாம்பு. பாம்பு என்றால் உலகத்திலே உள்ள எல்லாரும் பயந்து அதனை வெறுக்கின்றார்கள். இறைவனோ வேண்டாப்பொருள் யாவற்றையும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் பெருங்கருணையாளன். இத்தகைய சிவபெருமான் கரிந்த காட்டையே கோயிலாகக் கொண்டுள்ளார். உலகமெல்லாம் அழிந்து ஒழிந்த காலத்தும் இறைவன் ஒருவனே அழியாது நிற்பவர் என்பதனை அறிவுறுத்துதற்கும், உலகத்தைப்படைக்கும் நான்முகனே ஒரு காலத்தில் அழிந்து போகின்றார் என்பதனைக் காட்ட அவருடைய மண்டைஒட்டையே பிச்சை ஏற்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டும் திரிகின்றார். இதோ அப்பர் சுவாமிகளின் திவ்விய திருமுறை.

“சிவனெனுமோசையல்ல தறையோவுலகில் திருநின்ற செம்மையுளதே
அவனுமோரையமுண்ணி யதளாடையாவது அதன்மேலொராடலரவம்
கவணளவுள்ள வுண்கு கரிகாடு கோயில் கலனாவதோடு கருதில்
அவனது பெற்றி கண்டு மவனீர்னம கண்டு மகநேர்வர் தேவரவரே”

இவ்வளவு தன்மைகளெல்லாம் சிவனிடத்து இருப்பக்கண்டும். அவரது உண்மைப் பெருமையை நோக்கி அப்பெருமானையே முழுமுதற்கடவுளாகத் தேவர்கள் வழிபடுகின்றனர்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சிவபெருமானைத் தேவர்கள் மாத்திரமல்லாது மக்களாகிய நாமும் வழிபடுத்தல் வேண்டுமென்பது அப்பர் சுவாமிகளது கோட்பாடு. அவரது திருவருளைப் பெறுதற்கான ஒரு உபாயத்தையும் சுவாமிகள் எமக்காகச் சொல்லிவைத்துள்ளார்கள். “சிவன்” திவ்விய நாமம் அப்பெருமான் ஒருவர்க்கே உள்ளது. எமது பிறப்பிற்கும், வீடுபேற்றிற்கும் கர்த்தாவாகவுள்ள “பவன்” என்பவரும் அவரே. அவரது திருவருள் கிடைக்க வேண்டுமாயின் அவரது சிவநாமத்தை உள்ளத்தால் தியானித்து உரையால் இடைவிடாது செப்பிவருதல் வேண்டும். இவ்வாறு வழிபட்டுவரின், சிவன் என்னை அழைத்தலை ஒழியான் உனத்திருவுளம் கொண்டு காட்சி தந்தருளுவார்.

“சிவனென்னும் நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்
அவனெனை ஆட்கொண்டு அளித்திடுமாகில் அவன் தனை யான்
பவன் எனும் நாமம் பிடித்துத் திரிந்து பன்னாளழைத்தால்
இவன் எனைப்பன்னாள் அழைப்பொழியான் என்று எதிர்ப்படுமே.”

சிவநெறியின் கண்ணே ஆலய வழிபாடும் அடங்கும். “காயமே கோயில்” என்றும் “உள்ளமே பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்” என்றும் எமது முன்னோர்கள் சொல்லிப்போந்தனர். அண்டமெங்கும் குடிகொண்டிருக்கும் இறைவன் சிறப்பாக மானுட சரீரத்தில் வீற்றிருக்கின்றான் என்பதனைச் சாதாரண மக்களும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவகையிலும் உலகிலும் உடலிலும் உள்ள தத்தவங்களை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியவகையிலும் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இதனாலே தான் ஆலயங்களைத் தாம் தாம் விரும்பியவாறு அமைத்தலாகாது, ஆனால் ஆகமமுறைப்படி கட்டப்படல் வேண்டும் என்றும் கோட்பாடு எழுந்தது. ஒரு மனிதன் கால்களை நீட்டிக்கொண்டு நிலத்தில் நிமிர்ந்து படுத்திருக்கும் பாங்கிலே கோயில் அமைந்திருக்கிறது. தலை கார்ப்பக் கிருகமாகின்றது. குருக்கள் நின்று பூசை செய்யும் அர்த்த மண்டபம் கழுத்தாகின்றது. உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கும் மகாமண்டபம் மார்பு ஆகின்றது. ஓம் குண்டம் உன்னஸ்தபன மண்டபம் வயிறு. வயிற்றுக் கீழேயுள்ள பாகம் கொடிஸ்தம்பம்,

பலிபீடம் முதலியனவுள்ள ஸ்தம்ப மண்டபமாகின்றது. வாத்தியம் இசைக்கப்படும் சபாமண்டபம் அல்லது நிருத்த மண்டபம், தொடைகள் முழந்தாளுக்குக் கீழ்ப்பட்ட கால்கள் கல்யாண மண்டபம் அல்லது உற்சவ மண்டபம் மேல்நோக்கி நிற்கும் பாதங்கள் இராச கோபுரத்தைக் குறிப்பன.

இறை வழிபாடு புறவழிபாடாகவும் அகல வழிபாடாகவும் அமையும். அன்புநெறியில் நிற்பவர்கள் பூவும் நீரும் கொண்டு பூசனை செய்து பன்னிருதிருறைகளைப் பாடிப்பரவுதற்கு முன்னர் ஒவ்வொருவரும் தமது உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். உள்ளத் தூய்மைக்குப் பங்கம் விளைத்து நிற்கும் ஆறு பகைவர்கள் எமது உள்ளத்தில் மறைந்து நிற்கின்றார்கள். அவர் காமக்குரோத லோபமோக மத மாற்சரியம் என்று அழைக்கப்படுவர்.

காமம் என்பது, எவற்றின் மேலும் வரம்பு கடந்த ஆசை பெரும்பான்மை நோக்கிப் பெண் பாலார் மீது நிகழும் மிக்க விருப்பத்தையே இது குறிக்கும்.

குரோதம் அல்லது வெகுளி என்பது வரம்பு கடந்த கோபம்.

உலோபம் அல்லது கடும்பற்றுள்ளம் என்பது பொருட் செல்வத்தின் மீது அளவுகடந்த பற்று.

மோகம் அல்லது உவகை என்பது மகிழ்த்தகாதவற்றிற்கும் மகிழ்தல் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி மயக்கத்தை உண்டுபண்ணும்.

மதம் என்பது செல்வம் அதிகாரம் முதலிய சிறப்புக்களால் ஏற்படும் செருக்கு.

மாற்சரியம் அல்லது மானம் என்பது, தான் ஒரு பொழுதுமே தாழாது, பிறரையே எப்பொழுதும் தாழ்த்தவேண்டும் என்னும் கொடுமையான கோட்பாடு.

இந்த உட்பகை அறுவரையும் வென்ற பின்னர் அடக்கி ஆளப்படவேண்டிய வேறு ஐவரும் உளர். அவையே எமது ஐம்பொறிகள். இவை மூலம் செயற்படும் ஐம்புலன்களையே இனம் வளர் ஐவரென்றார் சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள். அதாவது இவர்கள் சந்ததிப் பெருக்கம் உடையவர்கள். ஐம்புல நுகர்வுக்கு அளவேயில்லை. இவரையடக்க மன ஒருமைப்பாடு வேண்டும். உட்பகை அறுவரையும் வென்று ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, ஒன்றிய உள்ளத்தோடு, உள்ளதாமரை மீது எழுந்தருளும் பரம்பொருளை நியதமும் நினைப்பவர்கள். சிவநெறியைக்கடைப்பிடித்தவராவர். இத்தகையோர் எல்லா நலன்களும் எய்தப்பெற்று இந்நிலவுலகிற் சிறப்புற வாழ்ந்து மறுமையில் சிவமாம் தன்மைப் பெருவாழ்வு எய்துபவருமாவர்.

சிவநெறியின் பெருமை நோக்கி இந்நெறி அமெரிக்க நாட்டிலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஆங்கு ஹாவாய் பிரதேசத்தில் அமெரிக்கன் சுவாமி ஸ்ரீசுப்பிரமுனிய சுவாமிகளும் அவர்களது குருவினரும் பெருமளவில் இந்நெறியைப் பின்பற்றியும் பரப்பியும் வருகின்றனர். பாரிய இறைவன் கோயில் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலைச் சென்றடையும் வழியின் மருங்கில் சைவ நாயன்மார்களது இலைகள் நான்கும் வரிசையாக நாட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நாயன்மார்களது வழிகாட்டலின் பேரிலேயே நாம் இறைவனைச் சென்றடையலாம் என்பது குறிப்பு.

சிவவழிபாடு

-நயினை சுப்பிரமணியம் கனகரெத்தினம்

சிவவழிபாடு எந்தக்காலத்தில் உண்டாயிற்றென்று இன்னும் வரையறுக்க முடியவில்லை. சிந்து வெளியில் மொஹஞ்சதாரோவில் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த மக்கள் சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டு வந்தார்கள் என்ற செய்தி அந்தப்பகுதியில் அகழ்ந்தெடுத்த பழம்பொருட் சிதைவுகளால் தெரிய வருகின்றது. பாரதநாட்டில் சிவவழிபாடு இருந்ததோடன்றி ஜாவா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலும் இருந்தது என்பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

சிவவழிபாடு மிகத் தொன்மையானது, தூய்மையானது. செந்தமிழ் மாந்தர் வாழ்ந்த இடமெங்கும் காணப்படுவது. பரம்பொருளைத் தென்னாடுடைய சிவனாகவும் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாகவும் போற்றி வழிபடுபவர் தமிழர். குணம் குறி கடந்த பேரொளியாக விளங்குபவன் இறைவன். இவ்விறைவனை ஒரு குறியின் கால்வைத்து வழிபடும் பொருட்டு அமைந்தது சிவலிங்கம். அருவருவத்திருமேனியாக விளங்குவது சிவலிங்கம். மண்ணும் விண்ணும் அளாவிய அனல் பிழம்பாய்த் தோன்றிய வடிவம் சிவலிங்கம். சிவ வடிவங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தஞ்சாவூர் சைவத்தமிழ்மணி வித்துவான் ம. சிவகுருநாதபிள்ளை அவர்கள் “சிவலிங்கம் என்பது என்ன? என ஒரு வினாவை எழுப்பி” இலிங்கம் என்றால் குறியீடு (சின்னம்) என்று பொருள். சிவன் என்றால் பரம்பொருள் எனவே சிவலிங்கம் என்பது பரம்பொருளாகச் சிவனைக் குறிக்கும் குறியீடு ஆகும் என விடையும் கூறியுள்ளார்.

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாய் சிவலிங்கம்”

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் சாக்கிய நாயனார் வரலாற்றில் சிவலிங்கத்தின் பெருமையைப் பாராட்டி உரைத்துள்ளார்.

சிவலிங்க வழிபாடு இதிகாச காலத்தில் இராமபிரானால் இராமேஸ்வரத்தில் சிவலிங்கம் வழிபடப்பட்டதையும் நாம் அறிவோம். சிந்து வெளியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருட்களில் இலிங்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ் இலிங்க வடிவங்கள் தீச்சுடரின் கல்வடிவங்கள் என்பர். ஆதிமக்கள் தீச்சுடரை ஒப்பதோர் உருவினைத் தாம் தொழுவதற்கு ஏற்பக்கல்லில் அமைத்தனர். தீ வளர்க்கும் குழியை ஒப்பதான ஒரு வட்டவடிவையும் அக்குழியில் வளர்ந்து எரிகின்ற தீச்சுடரை ஒப்பதான குவிந்ததொரு குழிவடிவையும் அமைத்து குழி வடிவை வட்ட வடிவிற்கோத்து அமைத்த திருவுருவே பிற்காலத்தில் சிவலிங்கம் என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டது. “தீச்சுடரின் வடிவை நினைவு கூருதற்பொருட்டே சிவலிங்க வழிபாட்டின் ஈற்றில் ஓர் ஒளியினைக்காட்டி அதனை முடிப்பாராயினர்” என்று மறைமலையடிகள் கூறியுள்ளார் உங்களையே இறைவனாக நினைத்து வழிபடத் தொடங்கிய காலத்தில் உலகவடிவத்தில் பாணமும் அதனைத் தாங்கிநிற்கும் ஆற்றலை ஆவடையும் என்று கருதி வழிபாடு செய்யப்பெற்றது. கடவுட் காட்சியில் முதற்காட்சி சோதிதான். எரிகின்ற எந்தப் பெருஞ்சோதி நெருப்பும் அடிப்பகுதி அகன்றும் நுனிப்பகுதி குறுகியும் இருக்கும். இங்ஙனம் பாணம் குறுகி எழும் சோதியாகவும், ஆவடை அச்சோதியின் அடிப்பாகமாகவும் கண்டு வழிபாடு செய்யப்பெற்றது சிவப்பொருள், அப்பொருளின் ஆற்றல் சக்தி. “சக்தியாய்ச் சிவமாய் ஒருங்கிணைந்து நின்றிடும் திருமேனி சிவலிங்கத் திருமேனி” என்பர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். செழிப்புக்கடவுள்,

வழிபாட்டு வடிவம், சிவலிங்க வடிவம் என்றும் கூறுவர். சிவலிங்கத்தில் வட்டவடிவமாக இருக்கும் ஆவுடை சக்தி (பெண் தெய்வம்) என்றும், பாணத்தில் கீழ்ப்பகுதி சதுரமாக இருப்பது பிரம்மபாகம் என்றும் அடுத்து இருக்கும் நடுப்பகுதி எண்கோண வடிவம் திருமால் பாகம் என்றும், நீண்ட உருண்டை வடிவமாக இருக்கும் மேற்பகுதி சிவபாகம் என்றும் கூறி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் மொத்தவடிவமாக விளங்கும் திருவுருவம் இலிங்கவடிவம் என்றும் பிற்காலத்திற் கருதப்பட்டது. இவ்வாறு காணாத அருவினுக்கும், உருவினுக்கும் காரணமாய்ச் சிவலிங்க வடிவைக் கண்டனர்.

‘சிவ’ என்ற சொல் செம்மை என்பதன் அடியாகப் பிறந்தது. அது சிவப்பு என்றும், நன்மை, மங்களம் என்றும் பொருள்படும். தமிழ் மக்கள் வேட்டுவ வாழ்க்கை நிலையிலிருந்த போது சிவனை வழிபட்டமையால் தமக்குள் அரிய செயலாய் மதிக்கப்பட்ட புலிக்கொடியையும், பாம்பு வசியத்தையும் அப்பெருமானுக்கு ஏற்றி வணங்கினர். புலித்தோலாடையும் பாம்பணியும் சிவபெருமானுக்கு உரியனவாயின. ‘கூரிய முனையுடைய மழு அக்காலத்துச் சிறந்த படைக் கலமாகும். அது சிவனின் படைக்கலமாயிற்று’ என்று கூறும் அறிஞர் கா. சு. பிள்ளை அவர்கள் கருத்து உளங்கொள்ளத்தக்கது.

சிவலிங்கம் என்ற சொல்லில் லிங்கம் என்னும் தொடர் “சித்திரித்தல்” எனப்பொருள்படும். சிவபெருமான் படைப்பு முதலான ஐந்தொழில்களாலும் பிரபஞ்சத்தைச் சித்திரிக்கின்றதால் “சிவலிங்கம்” எனப் பெயர் ஏற்பட்டது என்பர். கண்ணுக்குப் புலப்படாத அருவத்திருமேனிக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படும் உருவத்திருமேனிக்கும் மூலமான இருப்பிடமாகிய சிவபெருமானை அறிந்து வழிபடுவதற்கு அடையாளமாக விளங்குவது சிவலிங்கம். சிவனுக்கு ஈசானம் தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என்ற ஐந்து முகங்கள் இயற்கையாக அமைந்துள்ளன. நான்கு திக்குகளை நோக்கி நான்கு முகமும் ஆகாயத்தை நோக்கி ஒரு முகமும் கொண்டவன். சிவன் பூமியைப் பார்ப்பதில்லை பூவுலகில் அறத்திற்கு மாறாக நடக்கும் ஒருவரை வதம் செய்யவேண்டிவரும்போதே கீழ் நோக்கிய முகமாக ஒரு முகம் எடுப்பார். அந்த முகத்திற்கு “அதோமுகம்” என்று பெயர். ‘சிவலிங்கம்’ பிரணவயந்திரமாக உபநிடதங்களிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சிவ வடிவங்களில் சதாசிவ வடிவமே எல்லா வடிவத் தோற்றங்களுக்கும் பிறப்பிடமாகும். ஆறு ஆதாரங்களுள் ஆறாவது ஆதாரத்தில் மனோன்மணி என்ற சக்தியுடன் விளங்குவது சதாசிவமாகும்.

இக்கடவுளின் உச்சிமுகமாக ஈசானத்தில் இருந்து 28 சைவ ஆகமங்களும், மற்ற தத்புருட அகோர வாமதேவ, சத்தியோசாத முகங்களிலிருந்து நான் மறைகளும் தோன்றின எனப்படும். மற்றொரு வகையில் இந்த ஐந்து முகங்களில் இருந்து 28 ஆகமங்கள் தோன்றின என்றும் இந்த ஆகமங்கள் 28ம் சிவபிரானின் உறுப்புகள் எனவும் கூறப்படும். மற்றும் முகம் ஒன்றுக்கு ஐந்து வீதம் ஐந்து முகங்களிலிருந்து $5 \times 5 = 25$ சிவ வடிவங்கள் எனப்பெயர் பெற்றன. தத்துவம் (36) முப்பத்தாறு. இவை சேர்ந்தது சிவலிங்கம். சிவம் என்பது வேதம். சக்தி என்பது ஆகமம். ஆண்பால்யாவும் சிவம். பெண்பால் யாவும் சக்தி. யாவும் சிவசக்தியைத் தவிர வேறில்லை. சிவத்துக்கு லிங்கமும் சக்திக்கு திரிகோணமும் அடையாளம்.

சிவம் விந்து - சக்திநாதம்
சிவம் ஸத்து - சக்தி நாதம்
சிவம் மந்திரம் - சக்தி மந்திரதந்திரம்

சொல்லின் பெயர் சிவம். சொல் சக்தி. இந்த சிவசக்தி ஐக்கியமே இமயம் முதல் இலங்கைவரை சிவாலயங்களில் லிங்க வடிவமாகத் திகழ்கிறது. சிவபெருமானுடைய ஐந்து முகங்களிலும், ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் ஐந்து வடிவங்களாக (25) இருபத்தைந்து கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:-

உச்சிமுகம் - ஈசானத்தில் - சோமாஸ்கந்தர், ஆடல்வல்லான்(நடராசர்), ஏறமர் கடவுள் (இடபாருடர்) மணவழகர் (கல்யாண சுந்தரர்), பிறைசூடிய மெம்மான் (சந்திரசேகரர்)

கிழக்கு முகம் - தத்புருடத்தில் - பிச்சைத்தேவர் (சாடனர்) காமனை எரித்தோன் (காமாரி) காலனைக் காய்ந்தவர் (காலாரி) சலந்தரனை அழித்தோன் (சலந்தராரி) முப்புரமெரித்தோன்(திரிபுராரி)

தெற்குமுகம் - அகோரத்தின் :- யானை முக அரக்கனை அழித்தோன் (கஜாசரசம்பரர்) வீரபத்திரர், ஆலமர்செல்வன் (தெட்கிணாமூர்த்தி), விடமுண்டகண்டன் (நீலகண்டன்), வேட்டுருவர் (கிராதமூர்த்தி)

வடக்கு முகம் - வாமதேவத்தில் :- கங்காளர், சக்கரதானர், கஜானனர் (கசமுகாஅறுக்கிரகம்), சண்டேசர அநுக்கிரர், ஒற்றைக்கால்பரமன் (ஏகபாதர்)

மேற்குமுகம் - சத்யோசாதத்தில் - இலிங்கோத்பவர், சுகாசனர், உமாமகேசர், மாலொருபாகன் (சங்கரநாராயணர்) மாதொருபாகன் (அர்த்தநாரீசுவரர்)

மேற்கண்ட வடிவங்களில் சிலவற்றைவிட்டு திரிமூர்த்தி, சரபமூர்த்தி, பைரவர், கங்காதரர் என்ற நான்கும் சேர்த்துக் கூறப்படும்.

இறைவனுக்கு தடத்தம், சொரூபம் என்ற இரு நிலைகள் உண்டு. இவற்றுள் சொரூபம் என்பது தன்னியல்பு. தடத்தம் என்பது அரு, அருஉரு, உரு என்ற மூன்று வடிவங்களாகவரும். குணக்குறிகடந்த பேரொளியாகிய இறைவனை ஒரு குறியின் கண்வைத்து வழிபடும் பொருட்டுத் திகழ்வது சிவலிங்கம். இது இறைவனது அருவுருவத்திருமேனி; சதாசிவத்திருமேனி எனவும் கூறப்பெறும்.

ஒன்றும் புலப்படாத அருவினின்றும் புலப்படும் ஓர் அண்ட வடிவமான பிழம்புருவானது பற்றிய உருவமும் கை, கால் முதலிய உறுப்புகள் எவையும் புலப்படாமை பற்றிய அருவமும் ஒன்றாகக் காணப் படுவதால் இச்சிவலிங்கம் அருஉருவத்திருமேனி எனப்படுவது.

‘சிவம்’ என்ற சொல் சங்க இலக்கியங்களிற் காணப்படவில்லை. எனினும் வேறு சில பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. தொல் முதுகடவுள் (ம.காந்தி 41) ஆலமர் செல்வன் (சிறுபாண் 97) வாலிழை பாகத்தொருவன் (புறம் 6) கறைமிடற்றண்ணல் (புறம் 55) மாற்றமும் கணிச்சி (புறம் 56) முக்கட் செல்வன், காரியுண்டிக் கடவுள் என அவனது அருங்குணங்களையும் செயல்களையும் போற்றியுள்ளனர். ஆலமர் செல்வன் என்னும் தென்முகக் கடவுள் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. ஆனால் சிவலிங்கத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை.

ஆகவே தமிழ் நாட்டில் சிவலிங்க வழிபாடு பல்லவர் காலத்தில் ஏற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார் டாக்டர் க. த. திருநாவுக்கரசு. சிவலிங்கம் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லையெனினும் சங்க இலக்கியங்கள் பெரும்பான்மையும் சிவப்பரம் பொருளையே வாழ்த்துகின்றன. சிவனே கடவுள் அவன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத நிலையுடையவன் என்பதனை ஒளவையார்.

“பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி

நீலமணி மிடற்றொருவன் போல மன்னுக” (புறம் 19)

எனக் கூறக்காண்கிறோம். காப்பிய காலத்தில் ‘சிவம்’ என்ற சொல் காணப்படுகின்றது. சிவம், மங்கலம் நன்மை என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளன. “சிறப்பெனும் செம்பொருள் காண்பதறிவு என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். இளங்கோவடிகள்,

“பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்” என்றும்,

விண்கோரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரும்

உண்ணாத நஞ்சுண்டிருந் தருள் செய்குவாய்”என்னும் கூறியுள்ளார்.

சிவலிங்க வழிபாட்டிற்கு நற்றமிழ் நால்வர் மிகவும் அரும்பாடுபட்டனர். மக்களுடன் சேர்ந்து வீதி வீதியாகச் சென்று வீடுவீடாக சமயநெறியையும் சிவலிங்க வழிபாட்டின் சிறப்புகளையும் எடுத்துரைத்தனர். தேவாரப் பாடல்களைப் பக்தி மேலிட்டால் கருத்துடன் கசிந்துபாடி மக்களையும், மன்னரையும் பக்திமழையில் நீராட்டியவர்கள். சிவபெருமானின் நம்பிக்கையால் “யாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்” என்று அப்பரடிகளும், “யாமார்க்கும் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்” என்று திருவாதவூரரும் பாடிச் சிவலிங்க வழிபாட்டின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தினார்கள். அது மட்டுமன்றிப் பல தலங்கள் தோறும் சென்று தரிசித்தும் பல அற்புதங்களைச் சிவலிங்க வழிபாட்டினால் உலகமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி முத்தியடைந்தும் பிறருக்கு முத்தியடையும் வழியையும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் யாவற்றையும் வழிபட்டதாகும். நினைத்தாலும் எல்லாவற்றையும் நினைத்ததாகும். போய்ப்பார்த்தால் எல்லாவற்றையும் பார்த்ததாகும். இப்படியே வேத உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. சிவலிங்க வழிபாட்டின் பயனை இருபத்தெட்டு(28) ஆகமங்களும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. சமயாசாரியர் இதனை உணர்ந்து வழிபட்டு வீடுபேற்றினை அடைந்தனர் என்றால் சாலவும் பொருந்தும்.

சிவனுக்கு அறுபத்து நான்கு வடிவங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் ஒன்பது வடிவங்கள் பெரும்பாலும் எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் வழிபாட்டில் உள்ளன. அவை இலிங்கம், இலிங்கோத்பவர், சந்திரசேகரர், சோமாஸ்கந்தர், பைரவர், வீரபத்திரர், நிருத்தமூர்த்தி (நடராசர்) தட்சணா மூர்த்தி, பிட்சாடணமூர்த்தி என்பன.

இலிங்கங்கள்

திருக்கோவில்களில் வழிபடப்படும் இலிங்கங்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவை

1. சுயம்பு லிங்கம் - பிறர் எவரும் உருவாக்காமல் தாமாகவே உருவாகியது.
2. காணலிங்கம் - விநாயகர், முருகன் போன்ற தெய்வங்களால் உருவாக்கப்பட்டது.
3. தைவிகலிங்கம் - பிரம்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது.
4. ஆரிடலிங்கம் - தவநெறியில் நிற்போரான ரிஷிகள் மகான்களால் உருவாக்கப்பட்டது.
5. மானிட லிங்கம் - மனிதர்கள் இறை அருளால் முயன்று உருவாக்கியது.

இவற்றைத்தவிர இயற்கையின் ஐந்து கூறுகளையும் ஐந்து இலிங்கமாக வழிபாடு செய்யும் மரபும் உள்ளது. இவற்றைப் பஞ்ச பூதத்தலங்கள் எனக்கூறுவர். அவையாவன:-

1. மணலிங்கம் - திருவாரூர் - காஞ்சிஏகாம்பரேஸ்வரர்
2. நீர் இலிங்கம் - திருவானைக்கா
3. அக்கினிலிங்கம் - திருவண்ணாமலை
4. காற்றுலிங்கம் - திருக்காளத்தி
5. ஆகாயலிங்கம் - சிதம்பரம்

எட்டு (8) சிவபெருமானுக்குரிய எண்ணாகும். சிவனுடைய திருமேனிகள், குணங்கள், திருவிளையாடல்கள் யாவும் எட்டின் மடங்காகவே அமைந்திருக்கக் காணலாம். சிவபெருமானின் இயற்கைத் திருமேனிகள் எட்டாகும். இவை அஷ்ட மூர்த்தங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் (ஆகாயம்) சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா (எஜமானன்) ஆகிய எட்டாகும். மேற்குறித்த எட்டு வடிவங்களின் பெயர்களால் எட்டுச் சிவலிங்கங்கள் எட்டுத்தலங்களில் அமைந்துள்ளன. அவை அஷ்ட மூர்த்தத் தலங்கள் எனப்படும்.

அட்டமூர்த்தத் தலங்கள்

அட்ட மூர்த்தத் தலங்கள் வருமாறு :-

1. மண்லிங்கம் - திருவாரூர், காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர்
2. நீர் லிங்கம் - திருவானைக்காவல்
3. அக்கினி லிங்கம் - திருவண்ணாமலை
4. காற்றுலிங்கம் - திருக்காளத்தி
5. ஆகாயலிங்கம் - சிதம்பரம்
6. சந்திரலிங்கம் - மதுரை
7. சூரியலிங்கம் - திருச்சிராப்பள்ளி
8. ஆன்மலிங்கம் - திருப்பெருந்துறை (ஆவுடையார் கோவில்) சிலர் கருவூர் என்பர்.

இறைவன் அட்ட வீரச்செயல்களைச் செய்ததால் எட்டு இடங்களை அட்ட வீரட்டம் அல்லது அட்டவீரட்டானம் என்று கூறுவர். கண்டியூரில் பிரமனின் தலையைக் கொய்தும், திருவதிகையில் திரிபுரத்தை எரித்தும், திருப்பறியலூரில் தக்கனின் தலையைக் கொய்தும், திருவிற் குடியில் சலந்தரன் என்ற அரக்கனைக் கொன்றும், வழுவூரில் யானையை உரித்தும், திருக்குறுக்கையில் மன்மதனை எரித்தும், திருக்கடவூரில் காலனைக் கொன்றும், திருக்கோவலூரில் அந்தகாசுரன் என்னும் அரக்கனைக் கொன்றும் வீரச்செயல்களைச் செய்தமையால் அட்டவீரட்டானம் என்ற கோவில்கள் எழுந்தன.

இவ் அட்டவீரட்டானங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து தாண்டகவேந்தர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அடைவுத் திருத்தாண்டகப் பதிகத்தில்,

“காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட்டானங், கடவூர் வீரட்டானங், காமரு சீரதிகை மேவிய வீரட்டானம், வழுவை வீரட்டம், வியன்பறியல் வீரட்டம் விடையூர்திக்கிடமாங், கோவல்நகர் வீரட்டங்குறுக்கை வீரட்டங் கோத்திட்டை குடிவீரட்டானமவை கூறி நாவில் நவின்றுரைப் பார்க்கு நணுகச் சென்றால் நமன்தமருஞ் சிவன்தமரென் றகல்வர் நன்கே”

என்று மெய்யுருகிப் பாடியுள்ளார். இவ்வட்டவீரட்டான ஓவியங்களை வவுனியா கோயிற் குளத்தில் அமைந்த அருள்மிகு ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக் கோயிலில் நாம் காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

இலிங்க வழிபாட்டில் தானாகவே ஏற்பட்ட லிங்கங்களைச் ‘சுயம்புலிங்கம்’ என அழைப்பர். அதற்கு ‘விடங்கள்’ என்று பெயர். அவ்வாறு உள்ள விடங்கர் கோயில்கள் ஏழு. அவற்றை சப்தவிடங்கத் தலம் என்று கூறுவர். அவையாவன திருவாரூர், திருநள்ளாறு, திருநாகைக் காரோணம், திருக்காறாயில், திருக்கோளிலி, திருவாய்மூர், திருமறைக்காடு (வேதாரண்யம்) என்பனவாகும். இச்சப்தவிடங்கத் தலங்களில் முறையே அஜபாநடனம், உன்மத்த நடனம், தரங்க நடனம், குக்குட நடனம், பிருங்க நடனம், கமல நடனம் ஹம்சபாத நடனம் போன்ற ஏழுவகையான நடனங்களை இறைவன் ஆடினான் என்று கூறுவர்.

நடன தத்துவம்

1. அஜபாகு நடனம் - மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சில் அசைந்தாடிய நடனம்.
2. உன்மத்த நடனம் - பித்தனைப்போல் தலை சுற்றி ஆடுவது.
3. தரங்கநடனம் - கடல் அலைபோல் ஆடுவது.
4. குக்குட நடனம் - கோழிபோல ஆடுவது.
5. பிருங்க நடனம் - வண்டு மலர் குடைந்து ஆடுவது.
6. கமல நடனம் - தடாகத்தில் தாமரை காற்றில் அசைவது போன்ற நடனம்.
7. ஹம்சபாத நடனம் - அன்னம் போல் அடியெடுத்து வைத்து ஆடுவது.

சிவலிங்க வழிபாட்டின் வளர்ச்சியாகச் சிவப்பரம் பொருளுக்கு பலவிதமான வடிவங்களும் கூறப்பட்டன. சிவனையும் சக்தியையும் இணைத்து அம்மையப்பர் (உமாமகேசுவரன்) என்று கூறப்பட்டது. சிவனை அம்பலத்தில் ஆடும் கூத்தனாக வைத்து வணங்கப்பட்டது. இற்றைக்கு ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட சிலப்பதிகாரச் செய்யுளில்,

“அதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கொற்றையஞ் சடைமுடி மற்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம்பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தோன்”

எனவரும் பகுதி சிவனின் திருநடங்குயியற்றும் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. இறைவன் ஐந்து செயல்களைச் செய்ய ஏழுவகைத் தாண்டவம் ஆடினான் என்பர்.

படைத்தற் செயல்	-	காளிகா தாண்டவம்
காத்தற் செயல்	-	சந்தியா தாண்டவம்
அழித்தற் செயல்	-	சங்கரா தாண்டவம்
மறைத்தற் செயல்	-	திரிபுர தாண்டவம்
அருளற் செயல்	-	ஊர்த்துவ தாண்டவம்
ஐஞ்செயல்	-	ஆனந்த தாண்டவம்
அம்மைக்காக	-	கௌர தாண்டவம்

இவ்வேழு தாண்டவத்தையும், ஏழு இசையுடன் பொருந்திச் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னும் ஏழுவகையான இசைகளினின்றும் ஏழுவகையான தாண்டவங்கள் தோன்றின என்று கூறுவர்.

தில்லையில் சிவகங்கைத் திருக்குளத்தின் வடபால் ‘நவலிங்கங்கள்’ ஒரே கோவிலுக்குட் காணப்படுகின்றன. இவை பிரமலிங்கம், இந்திரலிங்கம், அக்கினிலிங்கம், இயமலிங்கம், நிருதிலிங்கம், வருணலிங்கம், வாயுலிங்கம், குபேரலிங்கம், ஈசான லிங்கம் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. இவற்றைக்காண முக்திகிடைக்கும் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. கோவிலின் நடுவில் பெரியவடிவில் பாணம் பதினாறு பட்டைவடிவில் ஒரு லிங்கமும் அதனைச் சுற்றி அட்டதிக்கிலும் எட்டுப்பட்டைப்பாணங்களையுடைய இலிங்கங்களும் உள்ளன. இவ்வாறு ஆகமத்தில் கூறப்பட்ட நவலிங்க விளக்கம் பற்றி தில்லைக் கோயிலில் இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இவ்வொன்பதும் ஒன்பது கோள்களை (நவக்கிரகங்களை) அடிப்படையாகக் கொண்டு நடுவில் பத்மபீடத்தில் சூரியலிங்கம் பின்சுற்றிலும் சுக்கிரலிங்கம் கேதுலிங்கம் குருலிங்கம் புதன் லிங்கம் எனப்பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. மற்றொரு கருத்து திருத்தொண்டர்கள் திருத் தொண்டத்தொகையில் தனிஅடியார்கள் 63 தொகை அடியார் 9 ஆக 72 பேரைக் குறித்துப் பாடப்பெற்றது. இவருள் தொகை அடியார்கள்:-

1. தில்லைவாழ் அந்தணர்
2. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்
3. பத்தராய்ப்பணிவார்
4. பரமனையே பாடுவார்
5. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
6. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்
7. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்
8. முழுநீறு பூசிய முனிவர்
9. அப்பாலும் அடிசார்ந்தார்

இவ்வொன்பது பெயர்களது நினைவாகக் கொண்டு ‘திருத்தொண்டச்சரம்’ என்னும் பெயருடன் இது விளங்குகிறது எனவும் கூறப்படுகிறது.

சிவலிங்கங்களில் மிகச்சிறப்பானவை சுயம்பு லிங்கங்கள். அவைகள் தானாக பூமியில் எழுந்து இறையருளை உணர்த்துபவை. அந்தச் சுயம்புலிங்கங்களுள் உன்னதப் பெருமை பெற்றவை ஜோதிர்லிங்கங்கள். சிவபெருமான் ஜோதிவடிவாகக் காட்சியளித்து எழுந்தருளிய தலங்களே ஜோதிர்லிங்கத்தலங்கள் ஆகும். பாரதம் முழுவதிலும் (12) பன்னிரெண்டு ஜோதிர்லிங்கங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை,

சோமநாத புரம் :- (சோமநாதர்) தட்சப்பிரஜாபதியின் இருபத்தேழு பெண்களையும் மணந்த சோமன் ரோஹிணி பேரில் மட்டுமே அதிகபாசம் வைத்ததால் மாமனின் சாபத்துக்கு

ஆளாகிறான். சாப விமோசனம் பெற சிவனை அவன் துதித்து, அவருடைய திருக்காட்சி பெற்றதலம் சோமநாதபுரம். இங்குள்ள ஜோதிர்லிங்கத்தைத் தரிசித்து வந்தாலே அனைத்துப்பாவங்களும் விலகும் என்பது ஐதீகம்.

வாரணாசி :- (சிவபெருமான் ஆதியில் ஜோதி சொருபமாக தோன்றிய ஜோதிர்லிங்க தலம் இதுதான் என்பர். “இந்த லிங்கத்தையாரும் தொழக்கூடாது” என்று ஓர் வேற்றுமத அரசன் கட்டளையிட்டுத் தடைசெய்து லிங்கத்தையே மூடிவைக்கச் செய்தான். அதைத் தொடர்ந்து மழை இல்லாமல் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது நாராயணப்பட்டர் என்ற இந்துமத சீலர் இறைவனின் ஜோதிர்லிங்கத்தை வழிபாட்டுக்குத் திறந்தால் மழை பெய்யும் என்றார். குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் பெய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதித்து லிங்க வழிபாட்டிற்கு அனுமதி தர முன்வந்தான் அரசன். அதன்படியே மழை வந்தது. இந்த அற்புதம் கி.பி 1569ல் நிகழ்ந்தது.

இராமேஸ்வரம் :- (இராமநாதர்) இராமேஸ்வரத்தில் அமைந்துள்ள ஜோதிர்லிங்கம் காசியில் இருந்து ஆஞ்சநேயரால் கொண்டுவரப்பட்டது. பிராமணனாகிய இராவணனைக் கொன்றதால் விளையும் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்க ஸ்ரீராமபிரான் ராமேஸ்வரத்தில் சிவபூசை செய்தார். அதற்காக காசிக்குச் சென்று சிவபெருமானிடமிருந்தே ஒரு ஜோதிர்லிங்கத்தைப் பெற்று வர அனுமனை ஏவினார். அனுமன் அதைப்பெற்றுவரத் தாமதமாகி விட்டது. இதற்கிடையில் சீதாபிராட்டி மணலால் அமைத்த லிங்கத்தை வைத்து இராமபிரான் பூஜையை நிகழ்த்திவிட்டார். ஆயினும் அனுமன் கொணர்ந்த லிங்கத்தையும் அங்கேயே பிரதிஷ்டை செய்ததோடு, இராமேஸ்வரத்திற்கு வருபவர்கள் அனுமன் கொண்டுவந்த ஜோதிர்லிங்கத்தை முதலில் தொழுது விட்டுத்தான் தான் வழிபட்ட லிங்கத்தைத் தொழவேண்டும் என்ற நியதியை நெறிப்படுத்தினார். காசிக்குச் செல்பவர்கள் இராமேஸ்வரக்கடலிலிருந்து கல்லையும் மண்ணையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் கங்கையில் கரைக்கிறார்கள். அதேபோல் கங்கை நீரை எடுத்து வந்து இராமபிரான் பிரதிஷ்டை செய்த இராமலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

மகாகானேஸ்வரர் (உஜ்ஜயினி) - ஒரு முறை தூறன் என்ற அசுரன் வேதங்களுக்கும் அறச்சீலர்களுக்கும் பகையாய்த் தோன்றி உஜ்ஜயினி நகரை அழிக்க முயன்றபோது அவனை சங்கரிக்கும்படி “அவதப்ரியா” என்ற மறையவர் தன் புத்திரர்களுடன் யாகம் செய்து சிவனை வேண்டினார். ஒரு புற்றிலிருந்து சிவன் ஜோதியாய்த் தோன்றி அசுரனுக்குக் காட்சியளித்த ஜோதிர்லிங்கத்தலம் இது.

ஓம்காரேஸ்வரர் :- (ஓங்காரம்) “தாமே உயர்ந்த மலை” என்று ஒருமுறை விந்திய பர்வதம் கர்வமுற்ற தாகவும் அந்தக்கர்வத்துக்குப் பரிகாரமாக சிவபெருமானைப் பூஜித்ததாகவும் அவர் ஜோதிர்லிங்கமாய்த் தோன்றி அருள்பாலித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

கோதாரம் - கேதாரேசுவரர்

கேதார்நாத் :- ஜோதிர்லிங்கத்தில் மிகப்பெரியது. கேதார்நாத் லிங்கம்தான். மகாவிஷ்ணுவின் அம்சமான நர நாராயணர்கள் இமாலயச்சாரலில் இருந்து சிவபூஜை செய்ததாகவும் அவர்கள் முன் சிவபெருமான் ஜோதிர்லிங்கமாகத் தோன்றியதாகவும் வரலாறு கூறப்படுகிறது.

ஸ்ரீ சைலம் மல்லிகார்சுனர்:- பெருந்துன்பம் காரணமாக காட்டில் மறைந்து வாழ்ந்த சந்திரவதி என்ற இளவரசி தான் உய்வுபெற மல்லிகை மலர்களால் அர்ச்சித்த லிங்கம் இது. ஓர்பசு தாமாக தன்பாலை அர்ச்சித்து உய்வுற்ற வரலாறும் இங்கே உண்டு.

பரவிவைத்தியநாதம் (வைத்தியநாதர்) :- இராவணன் சிவனிடமிருந்தே பெற்ற ஜோதிர்லிங்கம் இது. இலங்கைக்கு அதைக்கொண்டுவரும் பொழுது வழியில் ஓரிடத்தில்

வைத்துவிட நேர்ந்தது. அதனால் லிங்கம் அங்கேயே அசையாது அமர்ந்து விட்டது.

“சிலகாலமாக பூசாரிகள் அந்த லிங்கத்தைக் கவனியாமல் இருந்தார்களாம். ஆனால் ஓர் ஆயர் சிறுவன் மாத்திரம் தினந்தோறும் அதைத் தன் கையிலிருக்கும் தடியால் ஓர் அடி அடித்துவிட்டுச் செல்வானாம். அவன் அடித்த அடிகளைப்பட்டு மகிழ்ந்த ஈசன் அவனுக்குக் காட்சியளித்து தினம் என்னை பூஜை செய்ய மற்றவர்கள் மறந்தாலும் நீ என்னை மறக்காமல் நாள் தவறாது அடித்தாயே அதுவே சிறந்த பக்தி” என்று வாழ்த்தி வரமருளினராம்.

ஸ்ரீ மாசங்கம் - (மகாராஷ்டிரம்) :- திரிபுராசுரன் என்ற அசுரனை அழிக்க சிவபெருமான் தோன்றிய தலம் இது.

குஸ்மேஸ்வரர் (எல்லோரா குகைகளின் அருகே உள்ள தலம்):- சுதேஹா, சுதர்மா என்ற இரு சகோதரிகள் மூத்தவளான சுதேஹாவுக்கு குழந்தைப்பேறு இல்லாததால் அவள் கணவன் இளையவனான சுதர்மாவையும் திருமணம் செய்து கொண்டான். இளையவளுக்கு குழந்தை பிறந்தது. அதை மூத்தவளால் சகிக்க முடியவில்லை. ஒருநாள் இளையவனின் குழந்தையைக் கொன்றுவிட்டான். இது சிவபூஜையில் இருந்த சுதர்மாவுக்குத் தெரியாது. நதிக்கரைக்கு அவள் வந்தபோது அசரீரியாக அவளுடைய இறந்துபோன மகனின் குரல் கேட்டது. “அம்மா நான் கொல்லப்பட்டு மறுபிறவியும் எடுத்துவிட்டேன்” என்றான். அதைக் கேட்டுத் தாய்பதறவில்லை. துக்கம், மகிழ்ச்சி எந்த உணர்ச்சியும் பாதிக்காத ஸ்திர மனநிலையில் சிவபக்தியில் திளைத்திருந்தாள்.

அந்த அபூர்வபக்திக்கு நெகிழ்ந்து இறைவன் காட்சி அளித்தது இந்த ஜோதிர்லிங்கத்தில் தான்.

நாகேஸ்வரர் (துவாரகை அருகே உள்ள தலம்) :- ‘தாருகா’ என்ற கொடியவனால் வதைத்து சிறையிடப்பட்ட ‘சுப்ரியா’ என்னும் பக்திமானைக் காக்க சிறையில் சிவன் காட்சியளித்த ஜோதிர்லிங்கத்தலம் இது.

மேற்படி (12) பன்னிரண்டு சோதிலிங்கத்தலத்துள் விளங்கும் சிவலிங்கத்திருமேனி வடிவங்கள் தென்னாட்டு இராமேச்சரத்தில் மட்டுமே ஆகம, சிற்ப முறையின்படி பிரம்பீடம், விட்டுணு பீடம், சிவபாகம் ஆகிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. ஏனைய 11ம் பாணம் மட்டுமே சிறியதும் பெரியதுமாகத் தரை மட்டத்தில் இருக்க சுற்றிலும் தொட்டியமைப்பும் மேடை அமைப்பும் இருக்க விளங்குகிறது.

பஞ்ச சபைக் கோயில்கள்:-

திருவாலங்காட்டுக் கோயில் இரத்தின சபையாலும், சிதம்பரம் (கோயில்) கனகசபையாலும், மதுரைக்கோயில் வெள்ளியம்பலத்தாலும், திருநெல்வேலிக்கோயில் தாமிரசபையாலும், திருக்குற்றாலக் கோயில் சித்திர சபையாலும் விசேடமுள்ளவையாக அமைந்துள்ளன.

தட்ஷிணகைலாயம் :-

இதில் மூன்று சிவஸ்தலங்கள் அடங்கும். அவை திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்காளத்தி, திருக்கோணேஸ்வரம் என்பனவாகும். கைலையங்கிரியின் கொடுமுடிகள் மூன்று, வாயுவினால் பெயர்த்து வீசப்பட்டன என்றும், அம்மூன்றுமலைகளும் தட்ஷிணகைலாயம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

இலங்கையில் ஐந்து ஈஸ்வரன் ஆலயங்கள்

வரலாற்று ஆசிரியர்களான பிதா பீரிஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “இலங்கை வரலாறு” என்னும் நூலில் விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், முனிஸ்வரம், தண்டேஸ்வரம் ஆகிய

ஐந்து ஈஸ்வரங்களும் சிறப்புற்று விளங்கியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சிலாபத்தில் அமைந்துள்ள முன்னேஸ்வரம் பிரமதேவரால் லோகோபகாரமாக கருணைகொண்டு பூலோகத்திலுள்ள சிவ கோடிகள் உய்வடையும் பொருட்டு பரார்த்தமாகப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்கப்பட்டது. இதனால் முன்னேஸ்வரம் காசி விஸ்வநாதர் ஆலயத்திற்குச் சமமாகக் கருதப்படுவதாக ஸ்ரீ தட்ஷிண கைலாய புராணம் கூறுகிறது.

சிதம்பரத்தில் பெரும் சிறப்புற்று விளங்குவன ஐந்துசபைகள், இவை சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம், பேரம்பலம், நிருத்தசபை, ராசசபை என்பனவாகும்.

“சேர்க்கும் துடி சிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கில் இறைக்கு
அங்கி நகரம் அடக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்”

ஒங்காரமான பிரணவமே திருவாசி. இத்திருவாசி ஐம்பத்தொரு (51) சுடர்கள் (51) அக்கரங்களாகும்.

ஒங்காரமே நல்திருவாசி உற்றதனில்
நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம்
அற்றார் அறிவர் அணி அம்பலத்தான் ஆடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

இவ்வாறு திருவைந் தெழுத்தின் வடிவாய தில்லையம்பலவன் ஆடும் திருக்கூத்து ஐந்தொழில் ஆற்றுகிறது.

துடி (உடுக்கை ஒலியில்) -	படைத்தல் தொழிலும்
அமைந்தகரம் -	காத்தல் தொழிலும்
அனல் -	அழித்தல் தொழிலும்
ஊன்றிய திருவடி -	மறைத்தல் தொழிலும்
தூக்கியதிருவடி -	அருளல் தொழிலும் ஆற்றுகிறது.

“தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”.

சிதம்பரத்தில் நடராஜப் பெருமான் திருநடம் புரிந்தருளும் இடம் “சிற்றம்பலம்” அங்கு ஆனந்தக் கூத்தியற்றும் ஆடல்வல்லான் திருவடிவம் “நமசிவாய” என்னும் திருவைந்தெழுத்தால் ஆனது.

இறைவனின் திருமுகங்கள் ஐந்தாகவும், அறிகருவி ஐந்தாகவும், தொழிற்கருவி ஐந்தாகவும், மாயுதங்கள் ஐந்தாகவும் இறைவன் ஆணைவழிநின்று ஐந்தொழில்களை நடத்தும் மூர்த்தங்கள் ஐந்தாகவும் விளங்குவனவெல்லாம் இத்திருவைந் தெழுத்தேயாகும்.

சிவவழிபாட்டில் முக்கியம் வாய்ந்தது திருவைந்தெழுத்து. “சிவாயநம” என்ற இவ்வைந்தெழுத்து சிவனுடைய மந்திரங்களின் மூலமும் முடிவுமானது. இந்த ஐந்தெழுத்தின் வடிவமே நடராசத் திருமேனியாகும். வேதத்தின் இடையில் அதன் இருதயமாக விளங்குவது ஐந்தெழுத்தே.

இந்த ஐந்தெழுத்து மந்திரமே உலகினைக் காத்தும், படைத்தும், கரந்தும் விளையாடக் காரணமாக உள்ளது. இதனைத் திருமூலர்,

அஞ்செழுத்தால் ஐந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத்தால் பலயோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத்தால் அவ் அகரிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத்தாலே அமர்ந்து நின்றானே என்றார்.

இதனைச் சிவமூலமந்திரம், சிவவாசகம், மந்திரநாயகம் எனப்பலவாறு அழைப்பர்.

வேதபுருஷனாகிய சிவபெருமானுக்கு யஜுர் வேதமே சிரசாகவும் அதன் மத்தியிலுள்ள ஸ்ரீ ருத்ராத்தபாகம் முகமாகவும், அதன் நடுவிலேயுள்ள பஞ்சாட்சரம் கண்களாகவும், அதன் நடுவிலேயுள்ள “சிவ” எனும் சொல்லே விழியின் கருமணிகளாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தப் பஞ்சாட்சரம் ஐந்து வகைப்படும் ஸ்தூல பஞ்சாட்சரம், சூக்ஷ்ம பஞ்சாட்சரம், காரண பஞ்சாட்சரம், மகாகாரண பஞ்சாட்சரம், மகாமனு என்பனவாகும். நமசிவாய என்பது ஸ்தூல பஞ்சாட்சரம், சிவாயநம என்பது சூக்ஷ்ம பஞ்சாட்சரம் சிவாயசிவ என்பது காரண பஞ்சாட்சரம் சிவ என்பது மகாகாரண பஞ்சாட்சரம். “சி” என்பது மகாமனு.

நமசிவாய என்ற மந்திரத்திற்கு சிவனுக்கு நமஸ்காரம் என்று சொற்பொருள் கூறுவர். ஆயினும் அதன் பொருளையும் தத்துவத்தையும் மிகநுட்பமாகவும் விரிவாகவும் ஆகமங்களும் திருமூலர் திருமந்திரமும், சித்தாந்த சாத்திரங்களும் கூறுகின்றன. நமசிவாய என்றதை மந்திரமாகக் கொள்வதோடன்றி இறைவன் திருநாமமாகவே கொண்டு வழங்குதல் தமிழ் மரபு. மந்திரங்களில் உயர்ந்தது திருவைந்தெழுத்து. தத்துவங்களில் உயர்ந்தது சிவதத்துவம், மந்திர வாக்கியங்களில் உயர்ந்தது துரியசிவம்.

திருத்தொண்டர்கள் அனைவரும் ஒருமையாம் நிலையில் நின்றவர்கள். ஊனம் ஒன்றுமில்லாதவர்கள் நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும் மென்றாலும் துயின்றாலும், விழித்தாலும், இமைத்தாலும், மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாதவர்கள். ஆதலின் அவர்கள் மனத்திலும், செயலிலும், வாக்கிலும், நோக்கிலும் இடையறாது குடிகொண்டிருந்தது. இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். இதனை அவ்வடியவர்கள் வரலாற்றாலும் அவர்கள் அருளிய திருவாக்காலும் நன்கு அறியலாம்.

தாண்டகவேந்தர் திருநாவுக்கரசர் சிவனுக்கு வணக்கம் என்ற பொருளை நினைத்து “மந்திரம் நமச்சிவாயவாக நீறணியப் பெற்றால்” என்று அதனை மந்திரமாகச் சொன்னார்.

“நமச்சிவாய என்றுன்னடி பணியாப் பேயனாகிலும்” என்று மாணிவாசகர் சிவனை நினைந்து பாடினார். இம்மந்திரத்தையே இறைவனுடைய திருநாமமாகக் கொண்டு வழங்குவதைத் தேவாரத்திலும் பிற இடங்களிலும் காணலாம்.

“காதலாகி” என்று தொடங்கும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில் உள்ள பாடல்கள் அனைத்திலும் நமச்சிவாய என்பதை இறைவன் நாமமாக ஒரு மொழியாலும் தொடர் மொழியாலும் கூறும் நாமங்களைப் போன்ற நாமமாக ஞானசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருகிறார்.

“சொற்றுணை வேதியன்” என்று தொடங்கும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப்பாடிய நாவுக்கரசர் கடைசிவரியில் “நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்று பாடியுள்ளார். அதுமட்டுமன்றி “திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்” என்றும் துஞ்சும் போழ்தும் நின்றாமத் திருவெழுத்தஞ்சும் தோன்ற அருளுமையாற்றே” என்னும் பல இடங்களில் திருவைந்தெழுத்தைத் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

“மற்றுப்பற்றெனக் கின்றி” என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் கடைசிவரியில் “நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே” என்று சுந்தரர் பரவசமாகப் பாடியுள்ளார்.

திருப்பெருந்துறையில் (ஆவுடையார் கோவில்) இறைவனே குருவாக எழுந்தருள இவ்வரிய மறையாம் திருவைந்தெழுத்தை அருள அதனைப் பெரும் பேறாகக் கருதிப் பெற்றுய்ந்தவர் மாணிக்கவாசகப்பெருமான். திருவாசகத்தில் உள்ள சிவபுராணம் திருவைந்தெழுத்தை

வாழ்த்தியே தொடங்குகிறது.

இறைவனுடைய திருநாமங்களில் ஒன்றாகவும் மந்திரமாகவும் அமைந்திருப்பது நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்து. அது வேதத்தின் நடுவில் உள்ளது. வேதமென்னும் மாளிகைக்கு நடுவிடமாகவும் வேதபுருஷனுக்கு இருதயமாகவும் விளங்கும் ஸ்ரீருத்ரத்தின் நடுவே ஒளிர்வது இந்தத் திருவைந்தெழுத்து. இதனை உணர்ந்தே ஞானசம்பந்தர் “வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருள் ஆவது” என்று கூறுகிறார். அதுவே நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

இந்துக்களாகிய நாம் சிவவழிபாட்டில் எம்மை அர்ப்பணித்து “சிவாயநம” என்ற திருவைந்தெழுத்தை ஒதி சிவன் திருப்பாதமலர் சேர்வோமாக.

நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறிவிச்சையும்
நமச்சிவாயவே நன்னெறிகாட்டுமே
நமச்சிவாயவே நாநவின் நேத்துமே

(தேவாரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தனைக்கு
“சாதனை இன்றிச் சாதனம் இல்லை”

- மகாதேவசுவாமிகள் -

துறவுநிலை

“..... பக்தி இன்றி உள்ளத்திற் துறவு ஏற்படாது. மாணிக்கவாசகர் பாட்டுக்களைப்படித்துப் பார்த்தால் இது தெரியும். அவர் அறியாத வேதாந்த தத்துவம் இல்லை. அவர் அழுது அழுது பாடியிருக்கிறார். பகவானைத் தன்னைப்பெற்ற தாயாக, தகப்பனாக அதைவிட நெருங்கிய உறவினனாக மாணிக்கவாசகரைப் போல் நாமும் உருகி அன்பு செலுத்த வேண்டும். செலுத்தினால் ஓரளவு அறிவு பெறுவோம். ஆசைகளை அகற்றும் சக்தி ஓரளவு பெறுவோம். ஆசைகளை அகற்றும் சக்தி ஓரளவு பெறுவோம். பக்தியின்றி வெறும் படிப்பினால் துறவு நிலை உண்டாகாது.
நன்றி : ஞானத்தந்தை

பரிமேலழகர் உரைவளம்

“நற்குணங்களாவன துறந்தாரைப் பேணலும் விருந்த அயர்தலும், வறியார் மாட்டு அருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டில் தொழில் வன்மையும் ஒப்புரவு செய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது முதலை அறிந்து அதற்கு இயைய அழித்தல்.”

ஞானம் என்பது தெளிவு
தெளிவு என்பது வாழ்வு
வாழ்வு என்பது உண்மை
உண்மை என்பது கடவுள்
கடவுள் என்பது முழுமை
முழுமை என்பது ஞானம்.

- ▷ பந்தம், பாசம், உலகம், ஆசை உன்னை இழுக்கட்டும்; கடவுளையே நினை
- ▷ “பரமாத்மா, தெளிவு என்ற ஞானத்தைக் கொண்டு தெரிந்துகொள். வழியைத்தான் சொல்வேன், போய் அறி”
- ▷ நாயன்மார்கள் கடவுளை அனுபவித்தவர்கள். கற்பிக்கின்ற அறிவு படைத்தவர்கள். நாம் கற்கின்ற

அறிவு படைத்தவர்கள்.

- ▷ இறைவன் ஞானிகளைப் பிறக்கவைப்பதே இறைவனைப் பற்றி ஞானி உலகில் பிரச்சாரம் செய்ய
- ▷ உலகம் மறந்து போன உணர்வுகளில் ஒன்று நாகரிகம்
- ▷ இறைவன் எட்டக்கூடிய இடத்தில் தான் இருக்கிறான்
- ▷ “நம்பிக்கை ஏற்படும் போது மனித உடலில் அணுக்கள் மாறும், மாறுதல்கள் ஏற்படும் போது சக்தி வெளிப்படும்”

- சுவமி பிரமேந்திரர்

வன்னிச் சிவாலயங்கள்

இளஞ்சைவப்புலவர்
நடேசபிள்ளை ஞானவேல்

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்பதற்கு கிணங்க, எங்கும் நீக்கமற்றிறைந்திருக்கும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளாகிய சிவனை எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாத் தேசங்களிலும் வழிபட்டு வருகின்றனர். அந்தவகையில் இலங்கைத் திருநாட்டின் வன்னிப் பகுதிகளிலும் தொன்றுதொட்டு சிவழிபாடு ஆற்றப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் அனுராதபுரத்துக்கும் இடையே பரந்து விரிந்து கிடக்கும் நிலப்பரப்பே வன்னியாகும். இது மேற்கே மன்னாரையும் கிழக்கே திருகோணமலையையும் எல்லையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. பனங்காமம், முள்ளியவளை, கருநாவல்பற்று, தென்னமரவடி, செட்டிகுளம், குதிரைமலை ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய 3000 சதுரமைல்களைக் கொண்ட நிலப்பரப்பாகும்.

திருகோணமலையில் கோணேசருக்கு கோயில் எடுப்பித்த குளக்கோட்டன், அக்கோயிலையும் அதன் சொத்துக்களையும் பரிபாலிப்பதற்காக பாண்டி நாட்டில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்டவர்களே வன்னியர் ஆவர். மேலும் சோழ படைஎடுப்புக்களின் போது வருகை தந்த போர் வீரர்களும் இவ்வகுப்பினரை சார்ந்தனர். இவ்வாறு வன்னியர் குடியேறிய பகுதியே காலப்போக்கில் வன்னி என அமைக்கப்படலாயிற்று.

கோயில்களை பரிபாலிப்பதை ஒரு நோக்கமாகக் கொண்டு இங்கு வரவழைக்கப்பட்ட வன்னியர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பல ஆலயங்களில் சிவாலயங்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்ட சிவாலயங்கள் பற்றிய முழுமையான வரலாற்று சான்றுகள் கிடைக்காவிட்டாலும் ஆங்காங்கு பெறப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகள் வாயிலாகவும் இலக்கிய சான்றுகள் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

திருக்கேதீஸ்வரம்

வன்னியரால் பரிபாலிக்கப்பட்டதும் வன்னியரது வருகைக்கு முன்பே சிறந்து விளங்கிய சிவாலயமாக மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீஸ்வரம் திகழ்ந்தது. ஆதியில் கேது பகவானினால் பூஜிக்கப்பட்டு இலங்கையின் ஆதிக் குடியினராகிய நாகரினால் வழிபடப்பட்டதாகும். 7ஆம், 8 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தரதும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளதும் தேவார திருப்பதிகங்களால் போற்றப்பட்ட சிவத்தலமாக இது விளங்குகின்றது.

“அங்கம் மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரிற்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேற்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத்தானே”

என்ற சுந்தரது பதிகத்தின் மூலம் அன்றைய திருக்கேதீஸ்வரத்தின் சூழல் சிறப்பையும், தலச் சிறப்பையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

புத்தாம் நூற்றாண்டின் கடைக்கூற்றில் இலங்கையை கைப்பற்றிய சோழ மன்னர்களின் பெரும் ஆதரவையும் இவ்வாலயம் பெற்று இருந்தது. “இராசராசேசுவர மகாதேவன் கோவில்” என அழைக்கப்பட்டு சோழமன்னர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டது பற்றி கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சோழருக்குப்பின் பாண்டியரதும், நாயக்க மன்னர்களதும் செல்வாக்கு இங்கு நிலவியதாக அறிய முடிகின்றது.

1590 ஆம் ஆண்டு மன்னாரைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தையும் அழித்தனர். போர்த்துக்கேய வரலாற்றாகுரியரான குவேறோஸ்சுவாமிகள் “இங்கு கிடைக்கப்பட்ட இருபதுக்கும் மேற்பட்ட இந்து விக்கிரகங்கள் உருக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்றுக்கு மணியாக வார்க்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்டு காடு மண்டிக் கிடந்த திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தை மீண்டும் புத்துயிர் பெற வழிவகுத்தவர். ஈழத்து சைவர்களின் விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய நாவலர் அவர்களே. நாவலரின் கூற்றுக்கு ஏற்ப ஈழத்து சைவர்களினால் 1903இல் புதிய ஆலயம் கட்டப்பட்டது. இக்காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வின் மூலம் புராதன மகாலிங்கம், வினாயகர், சோமாஸ்கந்தர் ஆகிய தெய்வத் திருவுருவங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. 1910, 1952, 1976 ஆகிய ஆண்டுகளில் கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்று இன்று சிறந்த விமானம், கார்ப்பக்கிரகம், கோபுரம், பாலாவித்தீர்த்தம் என்பவற்றோடு திருக்கேதீஸ்வரம் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றது.

திருவிராமேஸ்வரம்

திருக்கேதீஸ்வரம் போன்று மாதோட்டத்தில் இன்னுமொரு சிவாலயம் இருந்ததாக சோழர் கால கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அதாவது முதலாம் இராஜராஜனைப்போன்று முதலாம் இராசேந்திரனால் “திருவிராமேஸ்வரமுடைய மகாதேவன் கோயில்” என்ற பெயரில் ஓர் சிவாலயம் மாதோட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டு காசியில் இருந்து வரவளைக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இன்றைய மாந்தையை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் அது முன்னர் பல கோயில்களைக் கொண்ட கோயிற் பட்டினமாகத் (City of Temples) திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனக்கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கோணேஸ்வரம்

வன்னிநாட்டின் கிழக்கு எல்லையான திருகோணமலையில் அன்றுதொட்டு இன்றுவரையும் சிறப்புற்று விளங்கும் சிவாலயமாக திருக்கோணேஸ்வரம் திகழ்கின்றது. இவ்வாலயம் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது.

தஷண கைலாச புராணத்தின்படி இவ்வாலயத்தை சோழ அரசனான வரராமதேவன் கட்டியதாகவும், அவன் மகன் குளக்கோட்டன் திருப்பணியை பூர்த்தி செய்ததாகவும் அதை பரிபாலிக்க வன்னியர்கள் நிறுத்தப்பட்டமை பற்றி அறியமுடிகின்றது.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோணேஸ்வரப்பெருமானையும் தனது தேவார திருப்பதிகம் மூலம் துதித்துப்பாடியுள்ளார்.

“கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்

அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்

குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே”

என்ற பதிகத்தின் மூலம் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் செல்வச் சிறப்பையும், சூழல் சிறப்பையும்

படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் அமைகின்றது.

கோணேசர் கல்வெட்டின் மூலம் குளக்கோட்டனால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட ஆலயத்தை பரிபாலிக்க பல கிராமங்களை மானியமாக வழங்கி அவற்றை வன்னியர்கள் பரிபாலித்ததாக அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறு வன்னியர்களாலும், சிங்கள மன்னர்களாலும் யாழ்ப்பாண ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளாலும் பரிபாலிக்கப்பட்ட திருக்கோணேஸ்வர ஆலயம் 1624 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேய தளபதியான “கொன்ஸ்ரன் ரைன்டசா” என்பவனால் அழித்து தரைமட்டமாக்கப் பட்டது. இதன் சிறப்புப்பற்றி போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியரான “சுவேதோஸ்” சுவாமிகள் கூறுகையில் “கிறீஸ்தவர்களுக்கு எப்படி ரோமபுரி முக்கியமோ அது போன்று கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களின் ரோமாபுரி” என திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1944 ஆம் ஆண்டு தற்செயலாக கிணறு வெட்டும் போது பெறப்பட்ட செப்பு திருமேனிகளாகிய விநாயகர், சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், பார்வதி ஆகிய தெய்வத் திருவுருவங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன. அத்துடன் 1950 ஆனி 27 ம் திகதி பி.பகல் 5 மணிக்கு ஆழ்கடலில் இருந்து சுழி ஓடிகளால் கோண நாயகரதும் மாதுமையாரதும் விக்கிரகங்கள் மீட்டு எடுக்கப்பட்டன. மீண்டும் கோணேஸ்வரப்பெருமானுக்கு கோணமலையில் நீலக்கடலை நோக்கிய வண்ணம் அழகிய கோபுரத்துடன் கம்பீரமான ஆலயம் கட்டப்பட்டு 1963 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிசேகம் நடாத்தப்பட்டது. ஆண்டுதோறும் பங்குனி உத்திரத்தன்று கொடியேறி தொடர்ந்து 18 நாட்கள் திருவிழா நடைபெறுகின்றது.

தான்தோன்றீஸ்வரம்

வன்னி மன்னர்களது முழுஆணைக்கு உட்பட்டு இருந்த இன்றைய முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஒட்டிசுட்டானில் சிறந்து விளங்கும் சிவாலயமாக ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் திகழ்கின்றது. போர்த்துக்கேயர் வருவதற்கு முன்னர் வன்னியில் சிறந்து விளங்கிய சிவாலயங்களில் ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. தடவண்ண கைலாச புராணத்தில் காணப்படும் “சுயம்பு நாதப்படலம்” என்ற அத்தியாயம் தான்தோன்றீஸ்வரர் பற்றியதாகும்.

இங்கு மூலவராக விளங்கும் சிவலிங்கம் ஆவுடையார் அற்ற நிலையில் நிலத்தில் இருந்து சுயமாக தோன்றியதாகும். அதனால் இப்பொருமானை தான்தோன்றீஸ்வரர் என அழைக்கலாயினர். சோழரதும் வன்னி மன்னரதும் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்ற இவ்ஆலயம் போர்த்துக்கேயரால் அழிக்காது தவிர்க்கப்பட்ட ஆலயமாகக் கூறப்படுகின்றது. எனினும் ஆலயத்துக்கு அண்மையில் உள்ள கிணறு ஒன்றில் இருந்து ஆலயத்துக்குரிய விக்கிரகங்கள் சில எடுக்கப்பட்டன. இன்று உற்சவ மூர்த்தியாக விளங்கும் சந்திரசேகரும் அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட தெய்வத்திருவுருவங்களில் ஒன்றாகும். பண்டாரவன்னியனால் ஆலயத்துக்கு வழக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அண்டா ஒன்றும் அங்குண்டு.

ஆனி அமாவாசையில் கொடியேறி தொடர்ந்து பதினாலு நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்கு நடைபெறும் வேட்டைத் திருவிழா ஈழத்தின் எந்த ஆலயங்களிலும் இல்லாத தனிச் சிறப்புடையது.

உருத்திரபுரீஸ்வரம்

இன்றைய கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் உருத்திரபுரம் என்ற கிராமத்தில் சிறந்து விளங்கும் சிவாலயமாக “உருத்திரபுரம் சிவன் கோவில்” திகழ்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் வழிபாடுகள் 1822 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபராக இருந்த “சேர் வில்லியம் ருவைனம்” அவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டதாகும். இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற சிவலிங்கம் பெரிதாகவும் அதன் ஆவுடையார் நாற்சதுரவடிவம் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன் அமைப்பை

கூர்ந்து நோக்கும் ஆய்வாளர்கள் இது சோழர்காலத்துக்கும் முந்திய சிவலிங்கங்களின் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். மேலும் இங்கு பெறப்பட்ட கட்டிட இடிபாடுகளைக் கொண்டு “உருத்திரபுரீஸ்வரம்” என்ற சிவத்தலம் இருந்திருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். எனினும் இக்கூற்றை வலியுறுத்த போதிய சான்றாதாரங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இங்குள்ள திருக்கிணறு பால்நிறத் தீர்த்தமாக விளங்கும் பெரும் சிறப்பு எங்குங் காணப்படாத ஒன்று.

அம்பிகையை உருத்திரபுரநாயகி என்றும் இறைவனை உருத்திர புரீஸ்வரர் என்றும் அழைத்து 1958 1996 ஆகிய ஆண்டுகளில் கும்பாபிசேகம் செய்து இன்று நித்திய வழிபாடு இடம்பெறும் சிவாலயமாக விளங்குகின்றது.

சந்திரசேகரேச்சரம்

இலங்கையின் தென்கோடியில் விஜயனின் வருகையின் போது காணப்பட்ட “சந்திரசேகரீஸ்வரம்” என்ற சிவாலயம் போன்று வன்னியின் செட்டிகுளப்பகுதியிலும் “சந்திரசேகரீஸ்வரம்” என்ற பெயரில் ஓர் சிவாலயம் இருந்ததாக “வையாபாடல்” மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சந்திரசே கரன்கோயில் தனையுண் டாக்கித்
தாரணியுள் ளோரெவருந் தாழ்ந்து போற்ற
வந்த நதிக் கொருபுடையோர் கிணற்றின் மீதி
லறுபதினா யிரம்யானை சுமந்த பாரந்
தந்திடுபொன் னையும்வைத்துச் சடா சுமுன்
சாத்தனும்வைத் தேகாலஞ் சென்றா னப்பா
லந்தநகர் பறங்கியர் சாண்டா னந்தா
ளதிருட்டா எனனும்பறங்கி யரசை யாண்டான்.

என்ற 33வது வையா பாடல் மூலம் சந்திரசேகரீஸ்வரத்தின் தலவரலாற்றை சுருக்கமாக அறியமுடிகின்றது. இதேபோன்று ஜே.பி. லூயிஸ் என்பவர் எழுதிய நூலில் சுமார் கி.பி 247ல் மதுரையில் இருந்து பல பரவர்களுடன் வந்த வீரவராயன் செட்டி என்ற பெயருடைய வணிகன் ஒருவன் மரக்கலம் உடைந்து மன்னாரின் மேற்குக் கரையை வந்தடைந்தான் என்றும் பின் அவன் தன்னைச் சேர்ந்தாருடன் வந்து செட்டிகுளத்தில் குடியேறி அங்கே “வவ்வாலை” என்ற பெயருடைய கேணி ஒன்றையும் சந்திரசேகருக்குக் கோயில் ஒன்றையும் கி.பி 239 இல் அமைத்தான் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இன்று செட்டிகுளப்பகுதியில் இவ்வாலயம் புத்துயிர் பெறாத போதிலும் இங்கு பழமைவாய்ந்த கல்லாலமரம் ஒன்று நிற்பதாக அறியமுடிகின்றது.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரம்

வன்னியர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட “திருக்கோணேஸ்வரம்” 1624 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரால் அழித்தபோது அங்குள்ள சில விக்ரிகங்களை எடுத்துத் சென்று தம்பலகாமத்தில் ஓர் சிவாலயம் அமைத்தனர். இது இரண்டாம் இராசசிங்கனால் பரிபாலிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாலயம் இன்று தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாத சுவாமி கோவில் என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்குள்ள நர்த்தனமாடும் சிவன், அம்பாள், நந்தி ஆகியன பழைய திருக்கோணேஸ்வரத்தின் பெருமை கூறும் சின்னங்களாகக் காணப்படுகின்றன. தனதர், வாரிப்பத்தர், அடபன்மர் ஆகியவர்களால் பிற்காலத்தில் நிர்வகிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இன்று இவ்வாலயம் வானுயர்ந்த இராஜகோபுரம் அழகிய சிற்பவேலைப்பாடமைந்த விமானம் ஆகியவற்றுடன் சிறந்து விளங்குகின்றது.

அகவகிரி சிவாலயம்

மன்னாரின் மறுச்சுக்கட்டி என்ற இடத்தில் இருந்த சற்று தொலைவில் உள்ள குதிரைமலை என்ற பகுதியில் “அகவகிரி” என்ற சிவத்தலம் இருந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இது பற்றி

தட்ஷண கைலாச மாண்மியத்தில் குறிப்புக்கள் வருகின்றன.

“ஹெக் நெவில்” என்பவர் எழுதிய “தப்பிரபன்னியன்” என்ற நூலில் ஜே.ஹவ்னர் (J.Haffner) என்ற டச்சுத்துரை ஒருவன் யாழ்ப்பாணம் இருந்து கொழும்பு நோக்கி கால்நடையாக மன்னார் ஊடாக சென்று கொண்டு இருக்கும்போது, மறுச்சுக்கட்டியில் இருந்து 7 1/2 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் “கல்லாறு” என்ற இடத்தில் சைவ ஆலயம் ஒன்றின் அழிபாடுகளைக் கண்டதாகவும், இவ்வழியாக இந்தியா செல்லும் யாத்திரிகர்கள் சென்று வந்ததாக அவதானித்ததாகக் கூறுகின்றார். இன்று இப்பகுதியில் எந்த ஒரு சிவாலயமும் இதுவரை கட்டப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மண்ணித்தலைச் சிவாலயம்

இன்று மண்ணித்தலையில் விளங்கும் சிவாலயமும் சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட சிவாலயமாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனது விமானம், கர்ப்பக்கிரகம், கோமுகி, விமானம் தாங்கிப் பொம்மைகள் என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டு, இவை சோழர் கால கலைப்பாணியை பெருமளவில் கொண்டுள்ளமையால் இவ்வாலயம் சோழர்காலத்தில் எழுந்ததாக திரு.பு.புஷ்பரட்ணம் அவர்கள் நிறுவுகின்றார். இவ்வாலயத்துக்கு அண்மையில் கிணறு வெட்டும்போது பெறப்பட்ட சிவலிங்கம் இவ்வாலயத்தில் முன்னர் வைத்து வழிபட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இதற்கும் ஆவுடையார் சதுர வடிவில் இருந்தமையால் இது சோழர்காலத்துக்கு முற்பட்ட சிவலிங்கங்களின் வகையை சார்ந்ததாக கூறப்படுகின்றது. இச் சிவலிங்கம் சூலம் என்பவற்றை வைத்து “விநாயகர் கோவில்” என்ற பெயரில் இன்று இவ்வூர்மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர்.

திருக்கரசைச் சிவாலயம்

முதாரின் சங்குவேலியில் இருந்து எட்டு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ள மகாவலிகங்கையின் கரையில் “திருக்கரசை” என்ற சிவத்தலம் இருந்ததாக அறியவருகின்றது. இதுபற்றி தக்ஷண கைலாசமான்மியத்தில் கூறப்படுகின்ற. அதன் இந்தியாவின் வேதாரணியத்தில் இருந்து வருகை தந்த தவசிரேஷ்டர் ஒருவரினால் தாபிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. தற்போது “அகத்தியர் தாபனம்” என்ற இடத்தில் இவ்வாலயத்துக்குரிய பிள்ளையார், சிவலிங்கம் ஆகியன வைத்து வழிபடப்படுகின்றன. “கரசைப் புராணம்” என்ற பெயரில் இதன் தலவரலாறு கூறும் நூல் ஒன்றும் உண்டு.

வவுனிக்குளச் சிவாலயம்

வவுனிக்குளத்துக்கு அண்மையில் உள்ள “கோயிற்காடு” என்ற இடத்திலும் சிவாலயம் ஒன்று இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. வவுனிக்குளம் பாலிநகர் என்று முன்னர் அழைக்கப்பட்டதாகவும் அங்கு “பாலி ஆறு” ஓடியதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

1954ஆம் ஆண்டு கோயிற்காட்டை (சிவபுரம்) அழித்து குடியேற்றம் செய்யும்போது ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் அம்மன் மற்றும் கட்டிட அழிபாடுகள் தென்பட்டன. இங்கு குடியேறிய மக்கள் “வவுனிக்குள (சிவநகர்) சிவாலயம்” என்ற பெயரில் புதிய ஆலயத்தைக் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். இங்கு பெறப்பட்ட சிவலிங்கம் பெரிதாகவும் ஆவுடையார் சதுரமாகவும் காணப்படுவதனால் இதை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் பிற்கால சிவலிங்கங்களுக்கு

இல்லாத சிறப்பை கொண்டுள்ளமையால் இது சோழர் காலத்துக்கும் முற்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். உருத்திரபுர சிவலிங்கத்துக்கும் வவுனிக்குள சிவலிங்கத்துக்கும் இடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை உண்டு. எனவே இவை இரண்டும் அன்று வன்னியில் திகழ்ந்த முதுபெரும் சிவத்தலங்கள் வரிசையில் வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியவையே.

வெள்ளை வில்வபத்திர கோணேஸ்வரர்

இன்று திருகோணமலையில் விளங்கும் வெள்ளை வில்வபத்திர கோணேஸ்வரர் ஆலயமும் பழமைவாய்ந்த சிவத்தலங்களில் ஒன்றாகும். இங்கு காணப்படும் பாண்டியர் காலத்தை சார்ந்த கல்வெட்டு ஒன்றில் இக்கோவில் திருப்பணிகள் பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது. கிணற்றில் இருந்து பெறப்பட்ட சோழர்கால சிவகாமி அம்மனும் அகழ்வின் போது பெறப்பட்ட இரு தட்சணாமூர்த்தி திருவுருவங்களும் இவ்வாலயத்தின் நீண்ட வரலாற்றை விளக்கும் சான்றாதாரங்களாகும்.

வன்னியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட வன்னியில் கற்சிலை மடு சிவாலயம், பனங்காமம் சிவாலயம், கந்தளாய் திருமங்கலாய் சிவாலயம் ஆகிய சிவன் கோவில்கள் மேலும் இருந்தமைபற்றி அறிய முடிகின்றது.

மேலே கூறப்பட்ட சிவாலயங்களோடு இன்னூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு ஆற்றப்பட்டுவரும் வன்னி சிவாலயங்களாக ஆலங்கேணி சிவன் கோயில், முல்லைத்தீவு கொக்கு தொடுவாய் மகாலிங்கேஸ்வரர் கோயில், திருகோணமலை குச்சுவெளி செம்பீஸ்வரர் கோயில், கிண்ணியா சிவன் கோவில், மாங்குளம் புதுவிளான் குளம் சிவன் கோவில், திருகோணமலை ஸ்ரீ விஸ்வநாத சுவாமி திருக்கோயில் புதுக்குளம் சிவன்கோயில் இதனை இலுப்பங்குளம் சிவாலயம் ஆகிய ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

வவுணைக்கோவிற் குளச் சிவாலயம்

சிவாலயம் ஒன்றை அமைப்பது இலகுவானதும் எளிதானதுமான காரியமல்ல அத்தோடு ஒரு சிவாலயம் ஒரேவேளையிலே அதன் முழு அமைப்பை பெற்று இருக்க வேண்டும் என்பதும் கடினமான காரியம். ஆனால் வவுனியாநகரின் கண்விளங்கும் கோவில்குளம் சிவாலயம் ஒரேவேளையிலேயே சிவாலயத்துக்குரிய எல்லா அம்சங்களும் வாய்க்கப்பெற்று கட்டப்பட்ட சிவத்தலமாகக் காணப்படுகின்றது. வன்னிமண்ணில் முன்னர் நோக்கியது போன்று பல சிவாலயங்கள் இருந்தும் வவுனியா நகரில் ஒரு சிவாலயம் கூட நீண்டகாலமாக இல்லாதமையால் இவ்வூர் சைவப் பெருமக்களின் அயரா முயற்சியால் புதிதாகக் கட்டப்பட்டு நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிவாச்சாரியார்கள் கொண்டு 01.05.96 அன்று திருக்குட முழுக்குப் பெற்றது. திருக்கேதீஸ்வரத்துக்கு அடுத்தபடியாக வன்னியில் சிறந்து விளங்கும் பெரிய சிவாலயமாகவும் விசாலமான கர்பக்கிருகத்துடன் நிர்மானிக்கப்பட்ட சிவாலயமாக இது விளங்குகின்றது. யானையும் சிலந்தியும் சிவனை வழிபட்டு ஈடேற்றம் பெற்ற திருவானைக்காவைப் பின்பற்றி “ஈழத்துத் திருவானைக்கா” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் அளவுக்கு கோவில்குளம் சிவாலயத்திலும் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரரின் அருளாட்சி நிலவுகின்றது.

போர்த்துக்கேயர் வருவதற்கு முன்னர் வன்னியில் சிறந்து விளங்கிய சிவாலயங்கள் பல மேலே கூறியது போன்று புத்துயிர் பெறாது இருக்கின்றன. நாவலர் இறை அடி எய்தி ஒரு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகின்ற இவ்வேளையிலே அவ்வாலயங்களும் புனர்நிர்மாணம் பெற்று மீண்டும் பண்டைய பெருமை கூறும் சிவத்தலங்களாக மாற அவ்வப் பிரதேச சைவ மக்களும் உயர் இந்து நிறுவனங்களும் ஆவனை செய்ய வேண்டும். திருமூலரால் “சிவபூமி” என சிறப்பித்து அழைக்கப்பட்ட இலங்கை திருநாடு எனிவருங்காலங்களிலாவது அந்நாமத்தை நிலை நாட்ட நீண்ட சிவப்பணி செய்ய வேண்டும்.

கோயில்கள்

இரா. நாகசாமி
தமிழ்நாடு

அப்பர் பாசுரத்தைக் கொண்டு பெருங்கோயில், கரக்கோயில், ஞாழற்கோயில், கொகுடக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், ஆலயக்கோயில் முதலான பல வகைக் கோயில்களைப்பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. கோட்டம், நகரம், கோயில், மன்றம், ஆலயம், நியமம், தணி, பொதியில் அம்பலம், பள்ளி, தானம் முதலிய பல பெயர்களும் தேவாலயத்தின் பெயர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

முன்னாளில் சந்திதி எனப்படுவது “திருமுற்றம்” எனவும் பிரகாரம் எனப்படுவது “திருச்சுற்று” என்றும் பெயர் கொண்டிருந்தன. வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வத் திருவுருவங்கள் சமைப்பதற்கு பத்து மூலப்பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன

“கல்லும் உலோகமும் செங்கலும் மரமும்
மண்ணாம் சுதையும் தந்தமும் வண்ணமும் கண்ட சருக்கரையும்
மெழுகும் என்றயிவை பத்தே சிற்பத் தொழிலுக்கு உறுப்பாகும்”

(பிங்கலந்தை 29)

கோயில்கள் மண்ணாலும், மரத்தாலும், செங்கற்களாலும், கல்லாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. கல் அல்லது மரம் போன்ற ஏதாவது ஒரு பொருளை மட்டுமே கொண்டு கட்டப்படுவது “சுத்தக்கோயில்” எனப்படும். கல்லும் சுண்ணாம்பும் அல்லது மரமும் உலோகமும் போன்ற இரு கூட்டுப்பொருளால் கட்டப்படுவது “மிசிரக்கோயில்” எனப்படும். பலபொருட்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் கோயில் சங்கீர்ணக்கோயில் எனப்படும். குறைக்கோயில் குடவரைக்கோயில், ஒற்றைக்கற்றளி, கற்றளி அம்பலம் முதலிய பலவகைக் கோயில்கள் பொலிவையும் புகழையும் தந்துகொண்டிருக்கின்றன.

விமானம் திராவிடம் நாகரம் வேஸரம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுக்கிரகம்	துக்கம்
நீ ஒவ்வொரு விநாடியும் உயிருடன் இருப்பதற்கு இறைவன் அளிக்கின்ற வாய்ப்பு.	அறியாமையில் நீ நினைக்கின்ற நினைப்பு கஷ்டம்
கடவுள்	திறமையின்மையால் உனக்கு ஏற்படுகின்ற சோர்வு
உன்னிடம் இயக்கமாய் இருக்கின்ற நிலையே அவன் கடவுள்.	ஆனந்தம்
பாபம்	திருப்தியை தெரிந்து கொள்கின்ற நிலை
மனிதன் இனிமேல் செய்ய இருக்கின்ற சுயநலத்தின் எதிரொலி	மரணம்
புண்ணியம்	உன்னையே மதிக்காத ஒரு செயல்
செய்கையின் அநுபவம்	ஞானி
	இவரிடத்தில் கிடைப்பதே இலாபம்

பிறவி
இறைவனை அறிகின்ற நிலை

கோயில் வழிபாடு

திருமதி. மா. கனகலெட்சுமி,

ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்தின் பொருட்டே இறைவன் பல்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக் கோயில்களிலே வீற்றிருக்கின்றான். கோயில்களிலே நடைபெறும் விழாக்களும் கொண்டாட்டங்களும் மனித சமுதாயத்தை வளம்படுத்த வழிவகுப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன.

கோயில்களானது மக்கள் ஒன்றுகூடி அவரவர் அறிவுநிலைக்கு ஏற்ப வழிபடும் இடமாக இருப்பதுடன், அங்கு நடைபெறும் விழாக்கள் சமூக வாழ்க்கையைப் புனிதப்படுத்துவனவாயும் அமைந்துள்ளன. அத்துடன் கலைகளின் இருப்பிடமாகவும், ஆன்மீக உணர்வை வளர்க்கும் இடமாகவும் மிளர்கின்றன. கோயில்களிலே நடைபெறும் பூசைகளிலே உயிர்கள் தம் உணர்வைக் கடவுள்பாற் செலுத்தும் பயிற்சியைப் பெறுவதற்கு விக்கிரகங்கள் இன்றியமையாது திகழ்கின்றன.

கோயில் என்பதை நாம் ஆலயம் என்றும் அழைப்போம். ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்துமிடம் ஆலயம். அதாவது ஆலயத்துள் இருக்கும் ஆண்டவனிடம் ஆன்மா தன்னை அர்ப்பணிக்கின்றது என்பது இதன் பொருளாகும். ஆன்மாவானது ஆண்டவனிடம் தன்னை அர்ப்பணித்து இறுதியில் அமைதியைப் பெறுகின்றது.

சிவாச்சாரியர்கள், கோயில்களிலே தினமும், மந்திரமோதி அபிஷேக பூசை செய்து அங்கு இறைவனை எழுந்தருளச் செய்கின்றனர். எல்லோரும் சுகம் அடைக. எல்லோரும் மங்களம் பெறுக என்று நாள்தோறும் இறைவனை வேண்டி ஆணவமாகிய பாசத்திரை விலகி நாம் ஞானத்தினைப் பெற எமக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள். அவர்களின் பரார்த்த பூசை எம்மை இறைவனுக்கு அண்மையிற் கொண்டு சேர்க்கின்றதுடன் இம்மை மறுமைப் பயன்களை நாம் அடையவும் வழிவகுக்கின்றது.

கோயில்கள் நல்லொழுக்கத்தினை வளர்க்கவும், தீய குணங்களை அழிக்கவும், பக்திப்பயிரைச் செழித்தோங்கச் செய்யவும், ஆன்மாவைத் தூய்மையாக்கவும் வழியமைக்கின்றன. இவற்றோடு எமது கலைவளர, பண்பாடு வளர சமூகம் வளர இதயங்களில் அன்புணர்வு பெருக அவை உதவுகின்றன. எனவே இந்து சமயத்தின் உயிர்நாடிகளாகவே கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

நாம் வாழும் உலகில் இன்பதுன்பங்கள் கலந்து காணப்படுகின்றன. எமது பொறிகள் இவற்றின் நுகர்ச்சிகளாலே இன்பதுன்ப உணர்வுகளை எமக்கு அளிக்கின்றன. எமது மனம் உலக பந்தத்திலே பேதலித்து உழலுகிறது. அதனை வேறு இடங்களிலே ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனிலே லயிக்கப் பண்ணுவதற்கு ஏற்ற இடம் அவசியமாகின்றது. புனிதம், அமைதி, தெய்வீகம் என்பனவே அத்தகைய சூழலையும் லயிப்பையும் ஏற்படுத்தவல்லன. எனவே இந்துக்கள் கோயில் வழிபாட்டினை இன்றியமையாததாக உணர்ந்து அதில் முழுமனத்துடன் ஈடுபடுகின்றனர்.

தோத்திரப்பாடல்கள், பண்ணிசைகள், வேதமந்திர ஒலிகள், நறுமணம் கமழும் மலர்கள், கற்பூரதீப, தூப சுகந்த ஆசாரியரின் பயபக்தியோடு கூடிய பூசைகள், கிரியைகள் என்பன தூய்மையற்ற மனத்தையும் பரிசுத்தமாக்கிவிடும். மணியோசை, வாத்தியக் கருவிகளின் இசை என்பன பக்தி எழுச்சியை உண்டாக்கி உணர்வுபூர்வமாக இறைவனை வழிபடத் தூண்டுவதாலும் கோயில் வழிபாடு இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது.

கோயில் வழிபாட்டின் போது மனிதனது தியாகமனப்பான்மையானது மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைகின்றது. தான் செய்யும் எச்செயலும் ஆண்டவன் செயல் என்று தனது கெட்ட சிந்தனைகள் ஒழித்து இறைவனது தியானிப்பில் தன்னை வளர்க்கின்றது. இவ்வாறான உயரிய இடமாக ஆலயம்

விளங்குகிறது. ஆகவே, அலையும் மனத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் ஆலயவழிபாட்டால் உயர்ந்த ஆன்மீகப் பயண வழிகளை இலகுவாக அறிந்து கொள்கின்றன. ஆலயங்களில் ஆண்டவனைக் குறிக்கும் சின்னங்கள் அதிகம் காணப்படுவதால், அங்கு சென்று உருவவழிபாட்டை மேற்கொள்ளும் ஆன்மா தனது மனச் சிந்தனைகளைக் குவியச் செய்து ஒரு நிலைப்படுத்தப் பழகிக் கொள்கிறது. இதனால் உலகியல் வாழ்வில் ஆன்மாக்கள் எத்தனையோ காரியங்களை ஒரு மனத்துடன் திடமாகச் சாதிப்பதற்கு ஆலயவழிபாடு பயிற்சிப்பின்னணியாக அமைகின்றதெனலாம்.

ஆலயத்துள் ஆன்மா சரியைத் தொண்டில் ஈடுபடும்போது சுயநலத்தை விட்டு, ஆன்மிக கிரியை வழிகளில் தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆலயத்தைக் கூட்டுதல், மெழுகுதல், பூத்தொடுத்தல் போன்றன இதேமாதிரியான சுயநலமற்ற மனப்பான்மையுடன் தொண்டுகளைச் செய்வதனையே அவன் சமூகவாழ்விலும் செய்கின்றான். ஆகவே சிறந்த சிக்கலற்ற ஒரு சமூகவாழ்விற்கு ஆலயத்தில் அவன் செய்யும் சரியைத் தொண்டு வழிகாட்டுகிறது. உதாரணமாக ஆலயத்தில் உற்சவகாலங்களில் அங்கு செல்லும் ஒவ்வொருவரும் தமது வேலைகளைச் செய்வது போல் ஒற்றுமையுடன் ஆலயத்தில் தொண்டு செய்வது, சமூக வாழ்வில் ஒரு அமைதியான நிலைக்கு வழிவகுக்கின்றது. இவற்றிருந்து ஆலயவழிபாடு அவசியம் என்பதையும் அதன் உயர்வான நோக்கத்தையும் அறிய முடிகிறது. சமயவாழ்விற்கு மாத்திரமல்ல, சமூக வாழ்விற்கும் சிறந்த பங்களிப்பை ஆலயங்கள் செய்கின்றன என்பது எமக்குத் தெட்டத்தெளிவாகின்றது.

இசைக்கச்சேரிகளை சுதாப்பிரசங்கங்களை தெய்வீகச் சொற்பொழிவுகளை எடுத்துக் கொண்டால், இத்துறையிலீடுபடுபவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாவது அழைப்பித்து அந்நிகழ்ச்சிகள் ஆலயங்களிலே நிகழ்த்துவிக்கப்படுகின்றன. உயர்ந்த கலையையும், கலைஞர்களையும் ஒரு முறை பார்க்கவேண்டும் என்று லயித்து அதன் பயனையும் பெறுகின்றனர். இன்று சமயச்சொற்பொழிவு நிகழாத ஆலயங்களே இல்லை எனலாம்.

மேலும் ஆலயத்துட் சென்றவுடன் பக்தன் அங்குள்ள உருவங்களில் அவற்றின் சாந்த நிலையில் அதன் வயப்படுகின்றான். இந்த உருவங்கள் பக்தனின் சிந்தனைகளை ஒருமுகப்படுத்த, அவன் ஒரேமுக சிந்தனையுடையவனாகத் தன்னைப் பழக்கிக் கொள்ளச் சிறந்த ஒரு சாதனமாக அமைகின்றன. ஒருமுக சிந்தனையுடையவர்கள் உலகியலில் உயர்ந்த நிலையிற் காணப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக மாணவர்கள் தமது சிந்தனையைச் சிதறடிக்கச் செய்யாது, சிந்தனைகளைக் குவியச் செய்து கல்வி கற்பதற்குப் பயிற்சிப்பள்ளியாக ஆலயத்தில் உருவ வழிபாட்டு நிலை இருக்கின்றது. இவற்றைவிட ஆலயங்களில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் மூலம் புராண இதிகாசக் கதைகள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அதன் மூலம் நாம் நல்லவற்றைச் சிறிது நேரஞ் சிந்திப்பதுடன் எமது ஆணவம், அகங்காரம், மமதை, பெருமிதம், அதிகாரம், செருக்கு இவற்றைப் போக்கி நற்செயலில் ஈடுபடக்கூடியதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

விக்கிரகங்களைத் திரை மறைத்து நிற்கிறது. ஆணவத் திரையால் மறைக்கப்பட்டிருந்த நாம் திரைவிலக விடுதலையுணர்வோடு அருள்வயப்பட்டு மூர்த்தியின் தெய்வீகப்பேரழகிலே லயித்து எம்மை மறந்த பரவசநிலையை அடைந்துவிடுகின்றோம். உலக நினைப்பை மறந்து வழிபடுவதற்காகவே மணி, மந்திர, நாத, கீத, ஓசைகள் ஒலிக்கப்படுகின்றன. இச்சத்தங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக நினைப்பை நல்குவன. தீபாராதனையை அடுத்து சோடசோபசாரங்கள் நிகழ்கின்றன. பரம்பொருளின் பிரபஞ்ச சாம்ராஜ்ஜியத்திலே அவனுக்கு அடங்கிய குடிமக்களாக நாம் எம்மைப் பாவனை செய்து கொண்டு அடக்க ஒடுக்கமாகக் கூப்பிய சுரத்தவராய் நிற்கின்றோம்.

சுருங்கக் கூறுவதாயின், ஆலய வழிபாட்டின் மூலம் ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாடுகள், பாரம்பரியங்கள் வளர்க்கப்படுவதுடன் அவை அழியாமல் மேலும் வளர்வதற்கு வழிவகுக்கப்படுகிறது. இந்து ஆலயங்கள் மூலம் இந்துப்பண்பாடு வளர்வதனை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. பண்பாட்டின் ஒரு அம்சமாகிய கலைவளர்ச்சி ஆலய வழிபாட்டிலேயே இடம் பெறுகிறது. உருவங்கள், சிற்பங்கள், கிரியை முறைகள், கிரியைகளின் போது உபயோகிக்கப்படும் அழகிய பாத்திரங்கள், அலங்காரங்கள் எல்லாம் நாள்தோறும் வளர்க்கப்படும் கலைகளாக விளங்குகின்றன. ஆகவே வழிபாட்டின் மூலம் ஒருவன் சுய அனுபவங்களைக் கலையனுபவத்துடன் ஒருங்கே பெற்று ஆன்மீகவழியில் இறுதி இலட்சியத்தை இலகுவாக அடைகிறான்.

திருசிற்றம்பலம்

தெய்விகத் திருத்தலங்கள்

அருள்மொழிச்செல்வர்,
சைவசித்தாந்த பண்டிதர், வாகீசகலாநிதி
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் (எம்.ஏ)

தமிழர்கள் தம் வாழ்வில் தெய்விகத் திருத்தலங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இத்தகைய கோவில்கள் சுயம்பு ஷேத்திரங்களாகவும், முனிபுங்கவர்கள், ரிஷிகள், அநுபூதிச் செல்வர்கள், ஞானிகள் போன்ற அவதார புருஷர்கள் அவர் தம் தவவலிமையால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோவில்கள் போர்களில் வெற்றி பெற்ற அரசர்களால் கட்டப்பட்ட கோவில்கள், சிற்ப சாஸ்திரப்படி கிராம, நகரங்கள் அமைக்கப்பட்டு அதன் நடுவே எழுப்பப்பட்ட கோவில்கள். இப்படியாகப் பல ஆலயங்கள் தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசமெங்கும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படிக் கோவில்கள் பல அமைந்தாலும் கோவில்களில் உறையும் இறைவனின் வரலாறு, திருவிளையாடல் மற்றும் துஷ்டர்களின் சம்ஹாரங்கள் ஆகியவைகள் அல்லப்பட்டு அவதியுறும் மனிதனுக்கு மன அமைதியையும் நிம்மதியையும் ஆனந்தத்தையும் தருவனவாகும்.

அட்டவீரட்டத்தலங்கள்

இராவணன், ஹம்சன் போன்றவர்களால் நாட்டில் அதர்மமும் துன்பங்களும் அதிகரிக்க, அத்துன்பங்களையும், அதர்மத்தையும் நிக்கிரகம் செய்ய ராம, கிருஷ்ண அவதாரங்கள் எப்படி ஏற்பட்டதோ அதேபோல தேவருலகிற்கும், பூலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கொடுந்தீமைகள் செய்த சில அசுரர்களைச் சங்கரிக்கச் சிவன் எடுத்த மூர்த்தங்கள் எட்டு. அவை “அட்டவீரட்டத்தலங்கள்” என்று மிளிர்கின்றன. இதேபோன்று காலை முதல் இரவு வரை ஒரே நாளில் இறைவனைத் தரிசித்து அவன் அருளைப்பெறும் ஷேத்திரங்கள் “பஞ்சாரண்ய ஷேத்திரங்கள்” என்று தமிழ்நாட்டில் இன்றும் உள்ளன. ஒரே நாளில் அவ்வாலயங்களைத் தரிசிப்பது மிகவும் உத்தமம். விசேஷமுகூட, தெய்விகத் திருத்தலங்களின் வரலாற்றையும், அதன் சிறப்புகளையும் நன்கறிந்து கொண்டு தரிசனம் செய்தால் அதற்கு விசேஷ பலனுண்டு.

தேவர் முனிவர் முதலியோர் சிவபெருமானை வழிபட்டு நல்வரங்கள் பெறுவதற்குரிய இடமாக விளங்குவது இம் மண்ணுலகம், தலபுராணங்கள் பலவற்றிலும், திருமுறைகளிலும் திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலியோர் இந்நிலவுலகில் விளங்கும் திருத்தலங்களில் வழிப்பட்டு நல்லருள் பெற்றதைத் தெரிவித்தலைக் காணலாம்.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம்

இந்திய நாட்டின் வடபகுதி புனிதத் தீர்த்தங்களாலும் தென்பகுதி தெய்விகத் திருத்தலங்களாலும் சிறந்துள்ளன. இந்து சமயத்தினர் யாத்திரையாகச் சென்று புனித தீர்த்தங்களில் நீராடியும் ஆலயங்களை வழிபட்டும் நலம்பெற்று வருகின்றனர். எல்லோரும் எல்லாத் தலங்களுக்கும் சென்று வழிபடற்கியலாது. ஆதலால் புராண வரலாற்றுச் சிறப்புடைய திருத்தலங்களையாவது சென்று வழிபடல் நல்லது. அத்தகைய தலங்களைப் பலவாறு தொகையிட்டு அடைவு செய்து கூறியுள்ளனர் பெரியோர். அவற்றுள் ஒரு பிரிவே அட்டவீரட்டத் தலங்கள் சிவபிரானது வரம்பிலா ஆற்றலைக்குறிக்கும் “பழம் பாடல்” பின்வருமாறு.

“பூமன் சிரம் கண்டி, அந்தகன் கோவில், புரம் அதிகை
மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவழுவுர்
காமன் குறுக்கை யமன் கடவுர் இந்தக் காசினியில்
தேமன்று கொன்றையும் திங்களும் குடிகள் சேவகமே”

தேவாரம் அருளிய மூவரும் இத்தலங்களைச் சிறப்பித்து பாடியுள்ளனர். இவற்றைச் சென்று தரிசித்து வருவது சிறந்த சிவபுண்ணியத்தைத் தரும். பஞ்சபூதத்தலங்கள், சப்தமாதர்கள் பூசித்த தலங்கள், முத்தித்தலங்கள், ஆறாதாரத்தலங்கள், முருகப்பெருமானுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகள், சப்ததானத் தலங்கள், ஜோதிர்லிங்கத்தலங்கள் என்பவற்றைச் சென்று தரிசிப்பதும், நினைத்து வழிபடுவதும் சிறந்த சிவபுண்ணியப்பயனைத் தரும். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மனைவியோடு சென்று தான் தீர்த்தம் ஆடுதல், ஆலய வழிபாடு செய்தல் முதலியவற்றை இயற்றவேண்டும் என்பது நம் இந்துசமய மரபு. இலங்கையில் திருக்கோணேஸ்வரமும் திருக்கேதீச்சரமும் பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்கள். இன்னும் முன்னேச்சரம், நகுலேச்சரம், தான்தோன்றிச்சரம் என்னும் சிறப்புமிகு திருத்தலங்களுள் வவுனியா கோவிற்குளத்தில் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேசுரர் திருக்கோவில் கொண்டு தமது எளிவந்த கருணையை உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளார். இனி, சிவத்தலங்களின் தனித்துவ வரலாற்றினை நோக்குவோம்.

கோயில்கள் கலைகளின் உறைவிடம்

பொது வாழ்வோடு கலந்த வழிபாட்டுணர்ச்சியை அடைய மக்கள் விண்ணளாவி நின்று வாளை முட்டுகின்ற திருக்கோவில்களை அமைத்து, நல்லமுறையில் வளர்த்து தமது வாழ்க்கையில் ஓர் அங்கமாகப் பாவித்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். எண்ணிறைந்த சைவாலயங்கள் இருப்பதுமட்டுமன்றி பல விலைமதிக்க முடியாத வேலைப்பாடுகளும் சித்திரச் சிறப்புகளும் கலை வளங்களும் உள்ளன. கோவில்களே கலைகளின் உறைவிடம். கண்ணுக்குங் கருத்துக்குமுரிய உயர்பீடம்.

உடலும் கோயிலும்

பாரிய இயந்திர சாதனங்களில்லாத அக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட இந்த ஆலயங்களின் உயரமும், அகலமும், சுவர்களின் திண்மையும், சிலைகளின் கலையம்சமும் இக்காலத்துப் பொறியியல் வல்லுநர்களையும் திகைத்து வியக்கச் செல்வனவாகும். தமிழ் நாட்டில் விளங்கும் பிரமாண்டமான ஆலயங்கள் வேதகாலத்தில் இருந்ததில்லை. இயற்கையில் சூழ் நிலையே வழிபாட்டுக்குரிய இடங்களாயின. நதி மற்றும் குளக்கரையோரங்களிலும், மரச்சோலைகளிலும் வேள்வித் தீயின் மூலம் இறைவழிபாடு பெரிதும் நிகழ்ந்துவந்தன. அத்தகைய மரச்சோலைகளில் உள்ள உயர்ந்த மரம் தலவிருஷங்களாகவும், நதிகள், குளங்கள், ஆறுகள் புண்ணிய தீர்த்த தலங்களாகவும் மாறின. பின்பு ஆகமமுறைப்படி ஆலயங்கள் கட்டுவிக்கப்பட்டன. ஆலயங்கள் மானிட சரீரத்தை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டு அதன் சின்னங்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

சுகத்தை அருளும் கலங்கரை விளக்குகள்

எல்லையற்ற பரம்பொருளாகிய இறைவன் - ஆதியந்தம் கடந்த பரம்பொருளாகிய இறைவன் - எதிலும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குபவன். அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருப்பினும் சிறப்பாக ஞானிகளின், முனிவர்களின் திருவுள்ளத்திலும் திருக்கோயில்களிலும் விளங்குகிறான். பரம்பிரம்ம சொருபியாய் விளங்கும் இறைவன் உலகில் உள்ள மக்கள் உய்யும் பொருட்டுக்கீழிறங்கி இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பல திருக்கோவில்களில் உருவத்திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி அன்புடன் கண்ணீர் சிந்தித் தொழுது வழிபடுபவர்களுக்கு நன்னெறிகாட்டி உய்வித்துத் தன்னிடம் ஆட்கொள்ளச் செய்கிறான்.

பாலில் நெய்போல் தயிரில் வெண்ணெய்போல் நிலத்தடியில் மறைந்திருக்கும் நிலத்தடி நீர் போல் பசுவின் உடலில் உறைந்திருக்கும் பால் போல், யாண்டும் எதிலும் இறைவன் மறைந்திருந்தாலும் ஆலயத்தின் கண் காட்சிதரும் மூர்த்தியாகவே உள்ளான். எங்கும் நிறைந்து பரந்து காட்சியளிக்கும் அவன் திருவருள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்பட்டு விளங்கும் இடம் இவ்வாலயங்களே. ஆகவே தான் எல்லா வழிபாட்டைக் காட்டிலும் ஆலய வழிபாடே சிறந்தது என அறிகிறோம். வாழ்க்கைச் சாகரத்தில் மூழ்கித் தத்தளித்துத் தடுமாறும் மக்களுக்கு இத்தெய்விகத் திருத்தலங்களே சுகத்தை அளிக்கும் கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்கின்றன.

ஆலய அமைப்பு

ஆலயம் என்பது ஆன்மா லயப்படுவதற்குரிய இடம். அதாவது ஆணவ மலம் அடங்குவதற்குரிய இடம். கடவுள் என்னும் பெயர் மனம். மொழி, மெய் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்பதாகும். ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆலய அமைப்பு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று நம் உடல் அமைப்பை ஒட்டியது. மற்றொன்று நம் இதய அமைப்பையொட்டியது. திருத்தலங்கள் நம் உடம்பு போல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை “ஷேத்திரம் சரீரம் பிரஸ்தாரம்” என்பர். இதனையே திருமூலர்

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்குவாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப்புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே”. என்கிறார்.

ஆகம விதிப்படி ஆலயங்கள் கர்ப்பக்கிரகம் ஒன்று முதல் ஐந்து பிரகாரங்களுடன் கூடிய ராஜகோபுரம், நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம், யாகசாலைமுதலியவற்றுடன் விளங்கும்.

பிண்டமாகிய நம் உடலில் தலை, கழுத்து, மார்பு, நாடி, பாதம் என ஐந்து பிரிவுகள் உண்டு. புருஷ வடிவமாக விளங்கும் சிவாலயத்தை நம் உடலோடு ஒப்பிடும்போது

(1) கர்ப்பக்கிரகம்	- தலை
(2) அர்த்தமண்டபம்	- கழுத்து
(3) மகாமண்டபம்	- மார்பு
(4) யாக சாலை	- நாடி
(5) கோபுரம்	- பாதம்

நமதுடலில் வாய், நாக்கு, அண்ணாக்கு, பஞ்சேந்திரியங்கள், இருதயம், உயிர் என்பன உள்ளன.

(1) ஆலயம்	- உடல்
(2) கோபுரம்	- வாய்
(3) நந்தி	- நாக்கு
(4) துவஜஸ்தம்பம்	- அண்ணாக்கு
(5) தீபங்கள்	- பஞ்சேந்திரியங்கள்
(6) கர்ப்பக்கிரகம்	- இருதயம்
(7) சிவலிங்கம்	- உயிர்

உடலில் அன்மையகோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமய கோசம் போலவும், தூலசரீரம், சூக்குமசரீரம், குணசரீரம், கஞ்சக சரீரம், கிராண சரீரங்கள் போல ஐந்து பிரகாரங்களும் ஐந்து சபைகளும் உள்ளன. உடலில் உள்ள ஆறு ஆதிரங்கள் போல கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் முதலியவை உள்ளன. மேலும் இவ்வாலயங்கள் பொதுவாக ஏழுவகைப் பொருள்களால் ஆனது. நம் உடலும் தோல், இரத்தம், நரம்பு போன்ற ஏழுவகைத் தாதுக்களால் ஆனது.

இராஜகோபுரம்

பெரிய கோவிலொன்று அமைத்து அதற்கு வாயில் ஒன்று வைக்கப்படுகிறது. அந்த வாயிலுக்கு மேல் உயர்ந்த கோபுரம் ஒன்று எடுக்கப்படுகிறது. கோவிலுள்ள ஏனைய கோபுரங்களை விட ராஜகோபுரம் மிகவுயர்ந்தது. நெடுந்தொலைவில் இருந்து பார்த்தால் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும். இது ஸ்தூரவலிங்கமாகும். வெகு தொலைவிலேயே கண்ணிற்படும் போது தெய்வ சொரூபமாகவே எண்ணி வணங்குவர். கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்றும், “கோபுர தரிசனம் பாபவிமோசனம்” என்றும் வழங்குதலுண்டு.

இராஜகோபுரத்தில் பல்வேறு வகைச்சிற்பங்கள், தேவவடிவங்கள், தேவகணங்கள், தெய்வ வடிவங்கள் பட்சிகள், மிருகங்கள், புராண இதிகாச வரலாறுகள், மானிட வடிவங்கள், மெய்யடியார்கள் மற்றும் ஏனைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதன் தத்துவார்த்தம் யாதெனில் “பிரபஞ்ச அமைப்பில்

இவை யாவுக்கும் இடமுண்டு" என்பது கோட்பாடு. விலங்கினம், மக்களினம், தேவர் கூட்டம் ஆகிய எல்லோரும் பிரபஞ்சத்தில் உள்ளார்கள். அண்டத்தில் இன்னது உள்ளது. இன்னது இல்லை என்று எவராலும் பாடுபடுத்த முடியாது என்னும் கோட்பாட்டை இராஜகோபுரம் விளக்குகிறது.

இராஜகோபுரத்தின் மேல்நிலை பொதுவாக ஒற்றைப்பட எண்ணில் அமைந்திருக்கும். மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, இவ்வாறு அதில் அமைந்துள்ளது நிலைகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகி பெருகிக்கொண்டே போகும்.

- இராஜகோபுரத்தின் மூன்று நிலைகள் - சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என மூன்று அவத்தைகளைக் குறிக்கும்
- இராஜகோபுரத்தின் ஐந்து நிலைகள் - ஐம்பொறிகளைக் குறிக்கும்
- இராஜகோபுரத்தின் ஏழு நிலைகள் - ஐம்பொறிகளோடு மனம், புத்தி இரண்டும் சேரும்
- இராஜகோபுரத்தின் ஒன்பது நிலைகள் - அந்த ஏழினொடு சித்தம், ததுங்காரம் என இரண்டும் சேர்ந்து ஒன்பதாகும்.

பஞ்சேந்திரியங்களைக் கொண்டும் மனம், புத்தி, முதலியவைகளைக் கொண்டும் புறவுலகை அறிகிறோம். புறவுலகை அறிகின்ற செயலை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு மனதைத் துணையாகக் கொண்டு பரம்பொருளிடத்துப் பயணம் போகவேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டை இராஜகோபுரவாயில்கள் பண்ணும் பிரவேசம் நமக்கு விளக்கிக்காட்டகிறது.

பலி பீடம்

இராஜகோபுரத்தைத் தாண்டி உள்ளே நுழைந்ததும் நம்கண்ணுக்கு எதிரிற் புலப்படுவது பலிபீடம். அதன் அருகில் சென்று வீழ்ந்து வணங்கி வழிபடும் போது மனதில் எழும் எண்ணமே மிகமுக்கியமானது. அவனது கீழான எண்ணங்கள், இச்சைகள் அனைத்துமே அவன் அவ்வாறு வணங்கும் போது பலிபீடத்தில் பலி கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பலியிட்டபின் தூய சிந்தனை, மேலான எண்ணத்துடன் அவன் எழ வேண்டும். அங்கு மனிதத்தன்மை வாய்ந்த மனிதன் எழுந்திருக்கிறான் என்ற எண்ணம் வலிமை பெறுகிறது. அந்த எண்ணத்தின் சக்தி, அவன் எண்ணத்தின் சக்தி, அவன் புதியதொரு பிறவி எடுத்தற்குச் சமனாகிறது. பலிபீடம் பத்திரலிங்கம் ஆகும்.

கொடிமரம்

பலிபீடத்தை அடுத்துள்ளது கொடிமரம். இது கோபுரம் அல்லது விமானத்தைப் போன்றது. நெடிதுயர்ந்தும், நந்திக்கு எதிரிலோ அல்லது பின்னரோ சில கோவில்களில் காணப்படும். த்வஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், நந்தி ஆகிய மூன்றும் ஒரே நேர்கோட்டில் மூலவரை நோக்கி இருக்கும்.

கொடிமரம் எவ்வாறு நேராக இருக்கிறதோ அதேபோல் உடல் நேராக இருக்க வேண்டும். இதன் உயரம் விமானத்திற்குச் சமமாகவோ அல்லது அதன் முதல் மாடி போன்ற பகுதிகளுக்குச் சமமாகவோ இருத்தல் வேண்டும். இதன் அதிதேவதை சிவன். ஆகவே இது சிவனைக் குறிக்கும். இதனை மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

1. சதுரமான அடிப்பகுதி
2. எண்கோண வேதி போன்ற அமைப்பு
3. உருளை போன்ற தடித்த உயரமான மரம்

சதுரமான அடிப்பகுதி பிரம்மாவையும், எண்கோண வேதி போன்ற பகுதி விஷ்ணுவையும் உருளை போன்ற தடித்த உயரமான மரம் உருத்திரனையும் குறிக்கும் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. கொடிமரத்தின் ஏனைய பாகங்களான மூன்று குறுக்குக்கட்டைகள் இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தியைக்குறிக்கும். இந்த குறுக்குத் தண்டுகள் சூரியன், சந்திரனைக் குறிக்கும். கொடியேற்றம், கயிறு - அணுக்கிரக சக்தி, கொடி - வாயு, கொடியில் வரையப்படும் நந்தி - ஆன்மா.

த்வஜஸ்தம்பம் சைவாகமங்களில் குறிப்பிடும் போது மூன்று பொருள்களான பதி, பசு, பாசம்

என்பவற்றையும் மேலும் பசு எவ்வாறு பாசத்தை ஒழித்து இறையருளுடன் சிவனை அடையமுடியும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

வணங்குதல்

கொடிமரத்தைத் தாண்டி மண்டபத்தில் நுழைந்த உடன் எந்த ஒரு சன்னிதியிலோ அல்லது இடத்திலோ விழுந்து வணங்குதல் கூடாது. கொடி மரத்தில் முன் வணங்கும் ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். (தலை, இரண்டு கைகள், இரு காதுகள், இரு முழங்கால், மார்பு) இவைகள் பூமியில் படும்படி வணங்குதல் வேண்டும். பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். (இரண்டு கைகள், இரண்டு முழங்கால், தலை) இவைகள் பூமியில் படும்படி வணங்குதல் வேண்டும். கொடிமரத்தின் முன் வணங்குபவர்கள் குறைந்தது மூன்று முறையாவது வணங்குதல் வேண்டும். மூன்று முறைக்கு குறைந்து வணங்குதல் கூடாது. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் வடக்கில் தலை வைத்தும் தெற்கில் கால் நீட்டியும் வணங்க வேண்டும். வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியாயின் கிழக்கில் தலைவைத்தும் வணங்க வேண்டும். அவ்வாறு நமஸ்காரம் செய்யும் போது கிழக்காவோ அல்லது வடக்காகவோ சந்நிதிகள் இருந்தால் நமஸ்காரம் செய்தல் கூடாது. தலைமீது இரு கரம் குவித்து வணங்குதல் வேண்டும். தரையில் விழும் போது நமது உடலில் மண் போன்றவைகள் ஒட்டிக்கொள்ளக்கூடும். அவ்வாறு எவ்வளவு மண்கள் நமது உடலில் ஒட்டிக் கொள்கிறதோ, அவ்வளவு காலம் நாம் சிவனின் திருவடிகளில் வாழ்வோம் என வேதம் கூறுகிறது. கோவில் விழாக்காலங்களில் விழாவினைக் குறிக்கும் ஏற்றுக்கொடியை உயர்த்துவதற்காக கொடிமரம் பயன்படுகிறது.

யாகசாலை

இது 36 தத்துவ ஸ்வரூபமாகவும், சிவபெருமானது அட்ட மூர்த்த வடிவமாகவும் கூறப்படும். யாகசாலையில் ஒன்பது குண்டங்களில் அக்னி வளர்க்கப்படும். அவை நாற்கோணம், முக்கோணம், அர்த்த சாஸ்திரம் முதலிய வடிவங்களில் காணப்படும். குண்டங்களைச் சுற்றிப் பசுந்தர்ப்பைகளைப் பரப்பி ஆல், அரசு முதலிய சமித்துக்களைக் குண்டத்தில் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட சுத்தமான அக்னி கொண்டு அதற்குரிய மந்திரங்களைச் சொல்லி அதிதெய்வங்களை மனதில் தியானித்து சிருச்சுருவம், சிருக்கு, சிருவம் என்னும் கருவிகளைக் கொண்டு நெய் சொரிந்து தீ வளர்க்கப்படும். மந்திரம், கிரியை, பாவனை என்ற மூன்றாலும் வழிபாடு நிகழும். ஓமகுண்டத்திலிருந்து எழுகின்ற புகையும் வேதம், சிவாகமங்கள், திருமுறை ஒலிகளும், அன்பர்களின் நல்லெண்ணங்களும் எங்கும் வியாபிக்கின்ற இறைவனது அருட்சக்தியைத் தூண்டி உலகெங்கும் பரவச் செய்து நன்மைகளை உண்டுபண்ணும்.

நந்தி

ஒரு ஆலயத்தில் சிவலிங்கம், நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம் ஆகியவரிசையில் இருக்க காணலாம். நந்தி கர்ப்பகிரகத்தில் உள்ள சிவனைப் பார்த்தவாறு அமர்ந்திருக்கிறது. இது சிவனின் வாகனம். வாகனம் எதுவாயினும் அது ஜீவான்மாவைக் குறிக்கிறது. மூலப்பொருளான இறைவனைப் பார்த்த வண்ணமாக உள்ளது. ஜீவான்மாவின் குறிக்கோள் இறைவனைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பது தான். அந்தக் கோட்பாட்டை விளக்கும் பொருளாக நந்தியம் பெருமான் சிவனை நோக்கி இருக்கின்றார். ஆகவே பக்தர்கள் வலம் வரும்போது நந்திக்குக் குறுக்கே செல்லாமல் அதைச் சுற்றித்தான் வலம் வர வேண்டும். இந்நந்தியின் உத்தரவு பெற்றே கர்ப்பகிரகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவனை நாம் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

பிரகாரம்

ஆலயத்தில் ராஜகோபுரத்தைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் பிரகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் உள்ள பிரகாரங்கள் அவ்வாலய வரலாற்றை ஒட்டிப்பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய பிரகாரங்களின் மதில் சுவர்கள் இறைவனை மறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எந்தத்திசைகளிலிருந்தும் இறைவனைக் காண முடிவதில்லை. பிரதான வாயில் எனப்படும் ராஜகோபுரம் வழியாகத்தான் உள்ளே சென்று நாம் இறைவனை வழிபட முடிகிறது. ஐந்து பிரகாரங்கள் உள்ள

கோயில் மூன்று பிரகாரங்கள் உள்ள கோயில், ஒரு பிரகாரம் உள்ள கோயில் என்று ஆலயங்களைப் பார்க்கலாம். ஐந்து பிரகாரங்கள் அண்ணமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து வித கோசங்களையும் குறிக்கும். மூன்று பிரகாரங்கள் துருல, சூட்சும, காரணம் என்னுமுவகை உடம்புகளைக் குறிக்கும். கோயிலின் வழிபடுவோர் மூன்று முறை, ஐந்துமுறை பிரசாரங்களைச் சுற்ற வேண்டுமென்பது, மூவகை உடம்பையும், ஐந்துவித கோசங்களையும் கடந்து இறைவன் விளங்குகிறான் என்பதை நினைவூட்டும்.

பிரதட்சணம் செய்தல் - வலம் வருதல்

ஆலயத்தில் உள்ள பிரகாரங்களில் பிரதட்சணம் செய்வதால் உண்டாகும் பலன்.

1. காலையில் வலம் வருதல் - நோய் நீங்கும்
2. பகலில் வலம் வரல் - விருப்பம் அளிக்கும்
3. மாலையில் வலம் வரல் - எல்லா பாவத்தையும் அகற்றும்
4. அர்த்தசாமத்தில் வலம் வரல் - மோட்சசித்தி உண்டாகும்
5. விநாயகருக்கு - ஒரு முறைவலம்
6. சூரியனுக்கு - இரண்டுமுறை வலம்
7. சிவனுக்கு - மூன்று முறை வலம்

சாத்திர ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் (விதிப்பிரமாணப்படி) ஓசைகளை மணி அடிப்பது வேதகோஷம், தேவாரம், மேளம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலயம் - அமைதியின் இடம். அடிப்படையில் இதனை உணர்வுடன் ஐயமறப்பிரிந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தத்துவம் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியதுண்டு.

மூலவர்

மூலவர் என்பவர் கர்ப்பக்கிரகத்தில் உள்ள சிவலிங்கம் ஆகும். இவரைத் தரிசிக்க, கருவறை வாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் துவார பாலகர்களிடம் அனுமதி பெற்றே செல்ல வேண்டும். லிங்கம் என்பதற்குக் குறி என்று பொருள். குறி என்றால் அடையாளம். அண்டசராசரங்கள் அனைத்தும் ஒடுங்குமிடம் என்னும் அவ்வாறு ஒடுங்கிய அப்பொருள் உள்ளவன் மீளத்தோன்றுவதற்குரிய இடம் எனவும் பொருள் கூறுவர். காணமுடியாத இறைவனைக் காணுவதற்குரிய அடையாளமே சிவலிங்கமாகும். சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் பிரம்பாகம் என்றும் அவுடையார் விஷ்ணு பாகம் எனவும், பானம் ருத்திரபாகம் என்று அழைக்கப்படும். சிவலிங்கங்கள் பலவகைப்படும். அவைகள் முறையே தானே தோன்றிய சுயம்பு லிங்கம் எனவும், விநாயகர், ராமர், முருகன் போன்ற கணங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைக் கணலிங்கம் என்றும், இருடிகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைக் கணலிங்கம் எனவும், மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை மாணுடலிங்கம் எனவும் கூறுவர். சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் யாவற்றையும் வழிபட்டதாகும். நினைத்தாலும் எல்லாவற்றையும் நினைதலாகும். போய் தரிசித்தால் எல்லாவற்றையும் தரிசித்தலாகும். இவ்வாறு வேதங்களும், உபநிடதங்களும் கூறுகின்றன. இச்சிவலிங்க வழிபாட்டினை 28 ஆகமங்களும் விரிவாக விரிக்கின்றன. இந்தக் கலியுகத்தில் சிவனுடைய சக்தியை அறியும் பொருட்டு பாரெங்கும் பல லட்சக்கணக்கான சிவஸ்தலங்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. பிரதியொருதலத்தில் பல லிங்கங்கள் உள்ளன. சிவலிங்கம் இல்லாத பூமியே இல்லை. கலியுகத்தில் மக்கள் நன்னெறியுடன் வாழ நாயன்மார்கள் அவதரித்து பல தலங்களுக்குச் சென்று தரிசித்து பின் முத்தியடைந்து நமக்கும் முத்தியடையும் மார்க்கத்தையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த கலியுகத்தில் சிவஞானமே சிறந்த ஞானம்.

மகாமண்டபம்

நந்தியின் அருகில் நின்று மூலவரைக் கண்டு வணங்கிய அடியவர், அடுத்துள்ள மகா மண்டபத்திற்குச் செல்கிறார். ஆசாரியர், குருக்கள் எனக் கூறப்படும் இவர்கள் உள்ள இடம் மகாமண்டபம். ஆலய வழிபாடு புரிவோர் தம்முடன் தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது ஆகமவிதி. இவற்றை எடுத்துச் செல்லும் அடியவர் மகா மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆன்ம லிங்கமாகிய குருக்களிடம் அளிக்கவேண்டும். குருக்கள் இவற்றைக் கொண்டு செய்யும் ஆராதனையும் ஓர் தத்துவத்தை விளக்கும்.

- தேங்காய் :- இது வழிபடச் செல்லும் ஆன்மாவைக் குறிக்கும். இதில் உள்ள மூன்றுகண்கள் மும்மலங்களான ஆணவம், கன்மம், மாயைக் குறிக்கும்.
- ஓடு :- ஆன்மாவைப் பதித்து நிற்கும் பாகங்களின் கடினத் தன்மையைக் குறிக்கும்.
- தேங்காய்ப் பருப்பு :- ஆன்மாவைக் குறிக்கும்.
- தேங்காய் உடைக்கும் கருவி :- ஆன்ம விடுதலைக்குத் தேவையான இறைவனது திவருளைக் குறிக்கும்.
- பழங்கள் :- அடியவரின் நல்வினைப் பலன்களைக் குறிக்கும்
- கற்பூரம் :- இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பக்குவம் வாய்ந்த ஆன்ம நிலையை உணர்த்தும்.

இன்னிசைவீணையர் யாழினர் ஒருபால்

பகவானுக்குப் பொன்னையும் பூஷணத்தையும் கொடுத்து பெரிதாகக் கோயில் கட்டி வைத்து, மேளதாள விமரிசையோடு திருவிழாச் செய்யவே Community thanks giving ஆக, சமூக நன்றியறி விப்பாக (Collective offering) ஆக, (கூடி காணிக்கை செலுத்துவதாக) எங்கள் ஆலய வழிபாட்டு முறை அமைந்திருக்கிறது. இங்கே அமைதியை எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. சின்னமணி (பெரிய) கண்டா மணி, அமார்க்களம், ஆரவாரம், மேளதாளம், அதிர்வேட்டு இருக்கத்தானிருக்கும், சங்கு சேமக்கலம், சல்லரி என்பன ஒங்கி ஒலிக்கும். ஒலிபெருக்கியும் மந்திரங்களும், திருமுறை பஜனைகளும் இருக்கத்தானிருக்கும். அமைதியாகத் தியானம் பண்ண அவரவர் வீட்டிலும் பூஜைஅறை உண்டு. ஆற்றங்கரை, குளத்தங்கரை உண்டு. சேர்ச்சிலும், மகுதியிலும், விகாரையிலும் எல்லோரும் சேர்ந்துகூடிப் பெரிதாக ஒலி முகப்பிலே ஆண்டவரைத் தொழுகின்றனர். அதன் மூலம் தெய்வீக உணர்வைப்பெறுதல் என்பதே நோக்கமாகும். இப்படிச் சொன்னதால் கோயிலில் அவரவர்களும் இரைச்சல் போட்டுக்கொண்டு அரட்டை அடித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு “லைசன்ஸ்” தந்ததாக அர்த்தம் இல்லை. சாஸ்திர ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் (விதிப்பிரமாணப்படி) ஓசைகளை மணி அடிப்பது வேதகோஷம், தேவாரம், திவ்யபிரபந்தம் பஜனை மேளம், புறப்பாட்டில் வெடி இவற்றைத் தான் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலயம் - அமைதியின் இடம். அடிப்படையில் இதனை உணர்வுடன் ஐயமறப்பிரிந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தத்துவம் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியதுண்டு.

கோயிலுக்குச் செல்வது அவசியம்

ஆலயங்களில் உள்ள மூர்திகளுக்கு நிவேதனமும், காணிக்கை செலுத்துவதும் எல்லாவற்றையும் படைத்த பரம்பொருளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு அறிகுறியாகச் செய்யப்படுபவைகளே. மனிதனால் ஒரு சிறு புல்லைக்கூட சிருஷ்டிக்க முடியாது. எனவே நாம் உட்கொள்ளுவதை முதலில் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். எல்லாருமே வீட்டில் பூஜை செய்து ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய இயலாது. அதனால் ஆலயங்கள் ஏற்பட்டன.

தவமுறை தியானம்

திருத்தலங்களில் அநேக தர்மங்கள் இருக்கின்றன. கஞ்சிவார்ப்பது, பணஉதவி செய்வது, அன்னதானம் செய்வது எல்லாம் தர்மம் தான், மூலமான தர்மம் ஆலய பூசை குறையாமல் இருக்கிறதா என்று கவனிப்பதுடன் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். விளக்கு இருக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் ஆலயம் இருக்கிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். இப்படி இருந்தாலே போதும். ஏராளமான நவீன வசதிகளுடன் ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுவதனால் நமக்கு என்ன நன்மைகள் உண்டாகிறதோ அது உண்டாகும். ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று தான் ஒளவை சொன்னார்.

“ஆலயம் தொழு”, “அரணை மறவேல்”, “தெய்வம் தொழு” ஒவ்வொன்றும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையைத்தான் நினைவுறுத்துகிறது. இவற்றை நாம் மறக்கக்கூடாது. ஆலயத்தைத் தொழுதாக வேண்டும். வாரத்தில் இரு நாளாவது (செவ்வாய், வெள்ளி) ஆலயத்தைத்தொழுவது, தினமும் நாம் பாராயணம் செய்வது என்று வைத்துக்கொண்டால் நிரந்தரமான நன்மைகள் எல்லாம் உண்டாகும்.

சிவசின்னங்கள் ஏன்?

சிவசின்னங்கள் ஆசாடபூதித்தனத்திற்காக அமைந்தனவல்ல. வெளி வேஷத்துக்காகவுமல்ல. பிறரைப் பேய்க்காட்டிப்பம்மாததுத்தனம் செய்வதற்கல்ல, களவுகளையும் இதர பாவச் செயல்களையும் மறைக்கும் தன்மைக்காவல்ல. ஆயின் இவை ஏன் என்ற வினாவெழுகிறது.

“எந்தப் பிராணியின் உடம்பிலும் தூர்க்கந்தம் வீசும். எல்லாப் பிராணிகளின் மலமும் தூர்க்கந்தமே. மற்றப் பிராணிகளைவிட மனிதனுடைய தேகமே அதிகத் தூர்க்கந்தம் உடையது. ஆனால் பசு மாட்டின் சாணம் அத்தகையதல்ல. எல்லாவிதமான மலத்தையும் போக்குவது பசு மாட்டின் சாணம். எல்லா மலத்தையும் போக்கும் சக்தி அதற்கு இருப்பதனால் அது மிகவும் பரிசுத்தமானது. அந்த சாணத்திலிருந்து உண்டாகும் திருநீறு மிகவும் பரிசுத்தமுடையது. பசுமாடு மற்றப்பிராணிகளைவிடப் பரிசுத்தமான மிருகம். எல்லாத் தெய்வங்களும் பசு மாட்டின் சரீரத்தில் இருக்கின்றன என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன. எல்லாவிதமான தோஷமும் பசு மாட்டின் சாணத்தினால் போகும் என்று சொல்வார்கள். அந்த சாணத்திலிருந்து உண்டாகிற திருநீறு எல்லா மலத்தையும் போக்கும்.

அழியாத நீறு

ஈஸ்வரனான சிவனுக்குரிய ஐந்து அடையாளங்களில் பஸ்மம் எனப்படும் விபூதி ஒன்று. மற்றோர் அடையாளம் ருத்திராட்சம். வில்வம் மற்றொன்று. வில்வம் மகாலக்ஷ்மி வாசம் செய்யும் விருஷம். பஸ்மம் சத்தியஸ்வரூபமானது. அதை ஸாஷத்பரம் சிவனுடைய ஸ்வரூபமே என்று சொல்ல வேண்டும். உலகத்திலுள்ள பொருள் எல்லாம் எரிந்து போனால் நீறாகவேகவே ஆகிவருகிறது. அதை எரித்தால் அது அழிவதில்லை. நீறாகவே நிற்கும். சிவெசாரூபமும் அத்தகையதே.

ருத்திரனுடைய நேத்திரம் ருத்திராஷம். “திருக்கண்மணி” மற்ற விருஷங்களுடையது விதைகளுக்கு இல்லாத சிறப்பு ருத்திராஷத்திற்கு உண்டு. மற்றப்பழங்களில் உள்ள விதைகளுக்கு உள்ளே துளை இல்லை. இயற்கையிலே துளையோடு உண்டாவது ருத்திராஷம் ஒன்று தான். ருத்திராஷம் நேபாளத்தில் விளைகிறது. பஞ்சமுகருத்திராஷம், ஆறுமுகருத்திராஷம், ஏழுமுகருத்திராஷம், ஏகமுகருத்திராஷம், இரண்டு முகம், மூன்று முகம், நான்கு முகம் என்று ருத்திராஷங்களில் பலவகை உண்டு. 7 முதல் 3 வரையிலும் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும். 32 முகம் உள்ள ருத்திராஷங் கூட அருமையாகக் கிடைப்பதும் உண்டு. (நேத்திரம் - கண் : திரிநேத்திரம் - முக்கண்) உருத்திராட்சம் அணிவதால் உள்ளத்தில் ஆனந்தம் உண்டாகி மகிழ்வுண்டாகிறது.

சிவசின்னங்கள்

திருநீறு, ருத்திராஷம், வில்வம், ஸ்படிகலிங்கம், பஞ்சாஷரம். ஸ்ரீருத்திரத்தின் நடுவில் பஞ்சாஷரம் இருக்கிறது. வேதத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பது ஸ்ரீருத்திரம். அதில் மத்திய மணி பஞ்சாஷரம். இந்த மத்திய மணியை எடுத்து விட்டால் ஆபரணம் வியர்தமாகி விடும். வேதத்திற்குத் திலகமாய் இருக்கிறது. பஞ்சாஷரம். அந்தப் பஞ்சாஷரத்தின் மத்தியலே “சிவ” என்ற இரண்டு எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாஷர உபதேசம் நாவுக்கு ஆபரணமாக இருப்பது. இறைவனுக்கு பூசை நடந்து முடியும் வரை மணி அடித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

சுபீஷைகப் பலன்கள்

எவ்வாறு நதிகள் எல்லாம் கடலில் கலந்து தன் நிலை இழந்து ஒரே கடலாவது போல் சீவன் பரமனிடம் ஒன்றிக்கலக்க வேண்டும் என்று உபநிடதம் கூறுகிறது.

1. நீர் - சாந்தி உண்டாகும்
2. வாசனைப் பொருள்களுடன் கூடிய அபிஷேகம் - மல நிவாரணம்
3. வாசனைத் திரவியம் - ஆயுள் வலிமை
4. சந்தனம் - செல்வம் உண்டாதல்
5. சந்தனாதித்தைலம் - சுகம்
6. பால் - ஆயுள் விருத்தி
7. தயிர் - மக்கள் விருத்தி
8. நெய் - மோட்சம்

9. தேன் - சங்கீதம்
10. கருப்பஞ்சாறு - நித்திய சுகம்
11. சர்க்கரை - பகை அழிதல்
15. மாதுளம்பழம் - பகை நீக்கம்
16. நாரத்தம்பழம் - சற்புத்தி
17. எலுமிச்சை - மருத்துவ நிவாரணம்
18. இளநீர் - புத்திரப்பேறு
19. கோரோகனை - தீர்க்க ஆயுள்
25. பஞ்சாமிர்தம் - செல்வம்

12. வாழைப்பழம் - பயிர் அபிவிருத்தி
13. பலாப்பழம் - உலக வசியம்
14. மாம்பழம் - சகல விஜயம்
20. பச்சைக்கற்பூரம் - அச்சம் நீங்குதல்
21. கஸ்தூரி - வெற்றி அடைதல்
22. பன்னீர் - சாசோச்யம்
23. அன்னம் - ஆயுள், ஆரோக்கியம்
24. பஞ்சகவ்யம் - ஆன்மசுத்தி

இவ்வபிஷேகங்களை எத்தெய்வத்திற்குச் செய்தாலும் பலன்கள் ஒன்றே. விநாயகர், முருகன், மற்றும் சிவனுக்கு மட்டுமே விபூதி அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

ஆகமங்கள் கூறும் சோடசோபசாரங்கள்

குடை, கொடி, விசிறி, கண்ணாடி, சுருட்டி, அப்தாகிரி, சாமரம், அர்க்கியபாத்திரம், தீபம், தூபம், நாகதீபம், யானைதீபம், 11 அடுக்கு அலங்காரதீபம், ரிஷப தீபம், அன்னதீபம், புருஷதீபம், குதிரை தீபம், மயில் தீபம், 5 அடுக்கு அலங்கார தீபம், 5 தட்டுக்களுடன் கூடிய பூரண கும்ப தீபம், கோழி தீபம், கிங்க தீபம், நட்சத்திர தீபம், கற்பூர தீபம், மேரு தீபம், ஏழு கிளை கற்பூர ஆரத்தி, கற்பூர ஆரத்தியை இரு கரங்களாலும் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டால் நேத்ர ஆரோக்கியத்துடன் ஞானக்கண்ணும் உண்டாகும்.

அட்டவீரட்டத் தலங்கள்

1. திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்
2. திருக்கோயிலூர் வீரட்டம்
3. திரு அதிகை வீரட்டம்
4. திருக்குறுக்கை வீரட்டம்
5. திருக்கடலூர் வீரட்டம்
6. திருப்பறியலூர் வீரட்டம்
7. திருவிற்குடி வீரட்டம்
8. வழுவுர் வீரட்டம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம் எல்லா வீரட்டங்களின் பெயர்களையும் தொகுத்து கூறுகிறது.

காவிரியின் கரைக் கண்டி வீரட்டானம்
கடலூர் வீரட்டானம், காமருசீர் அதிகை
மேவிய வீரட்டானம் வழுவை வீரட்டம்
வியற்பறியல் வீரட்டம், விடையூர்திக் கிடமாம்
கோவல் நகர் வீரட்டங் குறுக்கை வீரட்டம்
கோத்திட்டடிக்குடி வீரட்டான மிவைகூறி
நாவில் நவின்று உரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால்
நமன் தமரும் சிவன் தமர் என்று அகல்வர் நன்கே.

(அப்பர் திருத்தாண்டகம்)

நால்வர் வயது

அப்பருக் கெண்பத்தொன்றருள் வாதவூர்க்குச்
செப்பிய நாலெட்டிற் றெய்விகம் இப்புவியில்
சுந்தரார்க்கு மூவாறு தொல் ஞானசம்பந்தர்க்கு
அந்தம் பதினாறறி.

திருமுறைச் சிறப்புப் வற்ற திருத்தலங்கள்

இந்த எட்டு தலங்களில் உள்ள மூர்த்திகளின் நாமங்களை நாவில் விரும்பிப்போற்றினாலும் அல்லது இத்தலங்களுக்கு ஏகித்தியானித்து நமஸ்கரித்தாலும் யமனுடைய தூதுவர்கள் நம்மிடம் நெருங்க மாட்டார்கள். அப்படி வந்தாலும் இந்த அஷ்ட வீரட்டத்தல தியானத்தைக் கண்டும், கேட்டும் வழிபடும் அன்பர் சிவனுடைய பக்தன் எனக்கருதி நம்மை விட்டுச் சென்று விடுவார்.

தவிர, காலனை வென்றது, சந்திரனைக் கொன்றது, பிரமன் தலை கொய்தது, மன்மதனை எரித்தது, யானையைக் கொன்று அதன் தோலைப்போர்த்தியது போன்ற சம்பிரதாயங்களைத் தேவார ஆசிரியர்கள் தங்கள் தேவாரப்பாக்களில் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவையாவும் அட்டவீரட்டான வரலாறுகள் ஆகும்.

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் வீர ஆற்றல் வெளிப்பட அஷ்டவீரட்டங்களில் முதலாவதாக எண்ணப்பெறுவது திருக்கண்டியூர். திருவையாற்றைத் தலைமையாகக் கொண்ட சப்தஸ்தானத் தலங்களுள் இத்தலமும் ஒன்றாகும். இது சோழ நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரியின் வடகரையில் உள்ளது. பிரமதேவனுடைய ஒரு தலையை சிவபெருமான் தம் சூலாயுதத்தில் கொய்த காரணத்தால் இத்தலத்திற்கு கண்டனபுரம் என்ற பெயர் உண்டு. சாதாதப முனிவர் இத்தலத்தில் உள்ள வில்வமரத்தில் காளத்திநாதரைக் கண்டு தொழுததால் இத்தலத்திற்கு ஆதிவில் வாரண்யம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. ஆணவமகன்ற பிரமன் இத்தலத்தில் உள்ள இறைவனை வழிபட்டு அருள் பெற்றதால் இத்தலம் "பிரமபுரி" என்றும் வழங்குகிறது. மேலும் இத்தலத்தில் சிவன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகிய மும்மூர்த்திகள் உறைவதால் மும்மூர்த்தித் தலம் என்ற பெயரும் உண்டு.

சிவத்தல மகிமை

குறுமுனியாகிய அகத்தியரின் சீடரும், சாஸ்திரங்களில் கரை கண்டவரும், சிவதத்துவத்தை நன்கறிந்தவரும் சிவதீட்சை பெற்றவரும் பூமியின் கண் உள்ள சகல சிவஸ்தலங்களை அறித்தவரும், சதா திருநீறுங்கண்டிகையும் உடையவருமான சாதாதபமுனிவர் தம் சீடர்களுக்கு சிவத்தல மகிமைகளைக் கூறும்போது,

"உலகில் சிவஸ்தலங்கள் 7742 உள்ளன. அவற்றுள் 3000 உத்தமம். அவையுள் 1000 மிகமேன்மையானது. இவைகளில் சிறந்தது 700. இவைகளில் தலை சிறந்தது 108. அதில் மிக முக்கியமானது 34. அவைகளுள் மிகச்சிறந்தவை சோணைசலம், கேதார், கோகர்ணம், விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா, திருவையாறு, கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர், ஸ்ரீவிரஞ்சயம், மந்தரமலை, கைலாசம், திருவண்ணாமலை, வைத்தீஸ்வரன் கோவில், மதுரை, சீர்காழி, தஷணகோர்ணம், மயூரம், காசி, திருவாவடுதுறை, சிதம்பரம், ஆடகேச்சரம், ஐடநாதம், காளஹஸ்தி போன்றவையாம். இந்தக் தலங்களில் காளத்தி மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்தத் தலத்தில் பிரதோஷ காலத்தில் தரிசிப்பது விஷேசம். சனிப்பிரதோஷத்திலன்று தரிசனம் செய்தால் பிரமகத்தி போன்ற கொடிய பாவங்கள் தீரும். ஆகையால் கங்கை முதல் தனுஷ்கோடிவரை நீராடுகிற பலன் சனிப்பிரதோஷ காலத்தில் திருக்காளத்தி நாதனைத் தரிசிப்பதனால் உண்டாகும் என்று விளங்குகின்றார்.

1. திருக்கண்டியூர் தீர்த்தங்கள்

1. கபால தீர்த்தம் - வைரவர், பிரம்ம தேவனின் தலையைக் கிள்ளிய பின் தன் தவத்தால் பூமியைக் குத்தி அதிலுண்டான தீர்த்தம்.
2. தஷதீர்த்தம் - தஷன் இத்தலத்தை அடைந்து சிவபெருமானை பூஜித்து இத்தீர்த்தத்தை நிறுவினான்.
3. பிரம தீர்த்தம் - பிரம்மனுடைய கலசத்திலிருந்து இது உண்டானது.
4. ஆதி தீர்த்தம், குரு தீர்த்தம், நந்தி தீர்த்தம், பாதாள தீர்த்தம் - நந்தி தேவர் தம் கொம்பினால் ஏற்படுத்தினார்.

2. திருக்கோவலூர் வீரட்டானம்

இறைவனது வீரச்செயல் விளங்கும் எட்டு வீரட்டத்தலங்களில் அந்தகாசரனைச் சிவபிரான் கொன்றருளிய தலம். மெய்ப்பொருள் நாயனார் வாழ்ந்த சிறப்புடையது. அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் இத்தலத்திற்குள்ளது. ஓளவையார் விநாயகர் அகவல் பாடியது இத்தலத்திலேதான். விநாயகர், முருகன், ஏகாதச உருத்திரர், இராமர், பரசுராமர், கிருஷ்ணன், இந்திரன், யமதருமன், கற்பகதரு, காமதேனு, சூரியன், குரு, உரோமச முனிவர், கண்ணுவர் கபிலர், மிருகண்டு, பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், காமன், குபேரன், வாணாசுரன், சப்தரிஷுகள், ஆதிசேஷன் முதலியோர் வழிபட்டு அருள் பெற்றதலம் திருக்கோவலூர் வீரட்டானம்.

“திருக்கோவலூர்”, “திருக்கைவேலூர்”, “கண்ணுவபுரம்”, “கபிலமாபதி”, “காமபுரம்”, “கணேசபுரம்”, “கிருஷ்ணாரணியம்”. வீரட்டநாதனைக் கண்டு தரிசித்துப் பெண்ணை நதி நீரை உண்டவர்கள் பெறும்பேறு ஞானிகட்டும் கிட்டாததாகும். யாது வேண்டினும் பெண்ணையில் மூழ்கி சிவபிராணப் பணிந்து சிறிதுபோது தங்கினோர் விரும்பியவற்றைப் பெற்று சிவகதி அடைவர். கோவல் வீரட்டத்தின் தீர்த்தம் தென்பெண்ணை நதியாகும். பிநாகினி, தட்சிணகாங்கை என்றும் மறுபெயர்களும் உள்ளன. ஓளவையார் பாடலுக்கு மகிழ்ந்து நெய், பால் தலைப்பெய்து வந்த பெருமையுடையது பெண்ணை நதி. ஒவ்வொரு ஆண்டின் தைத்திங்கள் முதல் நாட்களிலும் இந்நதியில் நீராடினால் கங்கையில் நீராடிய பலன் உண்டு.

முத்தெறியும் பெண்ணை முது நீரது தவிர்ந்து
தத்திவரு நெய்பால் தலைப்பெய்து - குத்திச்
செருமலை தெய்வீகன் திருக்கோவலூருக்கு
வருமாவுங் கொண்டோடி வா”.

என்கிறார் ஓளவையார்.

இத்தலத்தில் உருத்திர தீர்த்தம், கபில தீர்த்தம், கண்ணுவ தீர்த்தம், இராம தீர்த்தம், இலக்குமண தீர்த்தம், சீதா தீர்த்தம், பரசுராம தீர்த்தம், யம தீர்த்தம், பிதுர் தீர்த்தம், சத்த விருஷயர் தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் உள.

இவ்வாலயத்திலுள்ள அம்பாளின் பெயர் பிருகந்நாயகி எனப்படும். சிவானந்தவல்லி, வீரட்டானே ஸ்வரருக்கு உரிய வேறு பெயர்கள் :-

1. வினை வென்றான்
2. அந்தகாந்தகன்
3. இருட்கூடறுத்தான்
4. திரிகூலன்
5. பச்சிமாபிமுகத்தான்
6. திருக்கோவலத்தான்
7. பெண்ணைவலத்தான்
8. வீரட்டகாயன்

இவ்வாலயத் தலவிருட்ஷம் கொன்றை.

3. திருவதிகை வீரட்டானம்

மருள்நீக்கியார் எனப்படும் அப்பர் சமண சமயசமயத்திலிருந்து நீங்கித் தமக்கையாரான திலகவதியாரின் துணையுடன் சிவபிரான் திருவருள் பெற்றுத் திருநாவுக்கரசராகப் புறச்சமய இருள் நீக்கப்பெற்றப்பட்டதை எண்ணி உலகம் மகிழ்ந்தது. திருநாவுக்கரசர் சிவசின்னங்கள் அணிந்து உழவாரப் படை ஏந்தி, முக்கரணங்களாலும் பக்தி செய்ய முற்பட்டார். இந்த அதியற்புத நிகழ்ச்சி நடந்த திருத்தலம் தான் திருவதிகை. இதற்கு முற்காலத்தில் அதியரை மங்கை என்ற பெயர் இருந்தது. இப்போது அதுமருவி அதிகை என அழைக்கப்படுகிறது.

இறைவன் பெயர் - திருவதிகை வீரட்டானேஸ்வரர், இறைவி - திரிபுரசுந்தரி, தலவிருட்சம் - சரக்கொன்றை.

இது “ஆதிபுரி”, அரிநகரம், கொன்ஹவன் ஷேத்திரம் என்றும் அழைக்கப்படும். திருவதிகை வீரட்டான ஆலயம் “தென்திசைக் கங்கை” என்று அழைக்கப்படும். இது கெடிலநதிக்கு வடகரையில் அமைந்திருக்கிறது. இத்தலம் மறக்கருணையோடு அறக்கருணையும் புரிந்த தலம் பொதுவாக அட்டவீரட்டத் தலங்களில் உள்ள கோவில்கள் மேற்குப் பார்த்து இருக்கும். இதனினும் மாறுபட்டு கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இரு கோவில்களில் இதுவும் ஒன்று. பிறிதொன்று வழுவுர் திரிபுரசங்காரம்

செய்த இறைவன் வீற்றிருக்கும் திருத்தலம் இதவாகும். இத்தலத்தில் தவம் செய்து இறைவனைத் திருமணம் செய்து கொண்ட உமை ஈஸ்வரனிடம் தான் வலப்பாகத்தில் இருக்க வேண்டும் எனக் கோரிவரம் பெற்றாள். ஏழுநிலை இராஜ கோபுரம் உண்டு.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு இறைவன் திருவடி தீட்சை கொடுத்த இடம் திருவதிகை வீரட்டானமேயாகும். ஞானசம்பந்தருக்கு இறைவன் பார்வதியுடன் சேர்ந்து திருநடனம் புரிந்து காட்டிய இடமும் இதுவாகும். மெய்கண்டார் “உண்மை விளக்கம்” எழுதி இத்தலத்திலுள்ள சோமநாதர் ஆலயத்தில் அரங்கேற்றினார். திருநாவுக்கரசர் கரையேறிய இடம் திருவதிகை வீரட்டானமே. இத்தலத்தில் வாக்கீசர் திருமடம் ஒன்றும், திருநாவுக்கரைய தேவர் திருமடம், திலகவதியார் திருமடம், திருநாவுக்கரசர் திருவிதி என்பனவும் உள். இங்கு கொடி தீர்த்தம், சக்கர தீர்த்தம், கங்கை என்னும் தீர்த்தங்கள் உண்டு.

4.திருப்பறியலூர் வீரட்டானம்

புராண வரலாறுகள் இரண்டு இத்தலத்திற்கு உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே எல்லோராலும் அறியப்பட்டதாகும். மற்றொன்று புற்கலன் என்ற ஓர் மன்னனின் வரலாறாகும். நான்கு தீர்த்தங்கள் இத்தலத்தில் அமைந்துள்ளன. உத்ரவேதித் தீர்த்தம், தேவதீர்த்தம், கமல தீர்த்தம், திசைப்பாலகர் தீர்த்தம் என்பனவாகும். தக்கனது வேள்வியை அழிப்பதற்குத் தோன்றிய வீரபத்திரக் கடவுள் இத்திருக் கோயிலில் விளங்குகின்றார். இறைவன் வீரட்டேசராகவும், இறைவி இளங்கொம்பன்னாளாகவும் விளங்குகின்றனர்.

புற்கலன் வரலாறு:-

முன்னோர் நாளில் மேற்குத்திசைக்கு மன்னனாகப் புற்கலன் என்பான் விளங்கினான். பெண்களோடு ஓர் நாள் புனல் விளையாட்டு ஆடிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது சவுனகர் என்னும் தவமுனிவர் அங்கே வந்தார். அந்தப் பெண்கள் ஓடிவந்து முனிவரை வணங்கினர். ஆனால் புற்கலனோ பெண்கள் பாற் கொண்ட மையலால் மனமயங்கி முனிவரைத் தொழாது நின்றான். முனிவருக்குச் சீற்றம் பிறந்தது. “நீ என்னை அவமதித்தனை அதனால் வேடனாகி அலைவாயாக” என்று சாபமிட்டார். மன்னன் நடுங்கிச்சென்று மாதவர் அடி வீழ்ந்து புலம்பி வேண்டினான். “பரிசாதவனம் என்றோர் காடு சோழ நாட்டின் கண் உள்ளது. அங்கு நீ சென்று திரியுங்காலை முனிவர்கள் ஓர் நாள் வருவர். அவரால் உணக்கிட்ட சாபம் நீங்கும்” என்று நீக்கமும் கூறிச்சென்றனர். இம்முனிவர் நிறைமொழி மாந்தர் அல்லவா? இட்டசாபம் கட்டிய காதலின் வேந்தன் வேடனானான். செங்கோலேந்திய கரத்தே வில்லேந் தினான். பன்னாள் கானகம் எல்லாம் சுற்றியலைந்து இறுதியில் பாரிசாதவனம் என்ற பெயருடைய இத்திருப்பறியலூர் வந்துற்றான். அப்போது தலயாத்திரை செய்து கொண்டு வந்த முனிவர்கள் அங்கு வந்தனர். வேடன் ஆகிய புற்கலன் அவர்கள் பால் இருந்த செருப்பு, குடை முதலியவற்றைப் பாய்ந்தோடி வந்து பறித்தான். அவர்கள் திகம்பரராகி நின்றனர் (திகம்பரார்-ஆடையற்றவர்). அம்முனிவரில் அத்திரி என்ற முனிவன் மூப்புத்துன்பத்தில் தள்ளாமை கொண்டு தளர்ந்ததைக் கண்ட புற்கலன் ஓடினான். அவர்பால் குடை, செருப்பு ஆகியவற்றைக் கொடுத்தான். உடன் அத்திரி முனிவர் அவனைத் தம் கரத்தால் தீண்டி உபதேசம் புரிய வேட்டுவத்தன்மை நீங்கி அருள்படைத்த அரசனாகி மற்றையோரிடம் மற்றவற்றைக் கொடுத்தான். முனிவர் மகிழ்ந்தனர். அவர்கள் பால் பெற்ற உபதேசத்தால் இராம ஜெபம் செய்து உயர்ந்தான். அவ்வேடன் வான்மீகி என்ற பெயரும் பெற்றான். இராமனது வரலாற்றை வடமொழியில் சுற்றோர் வியப்பக் கவியாற் பாடினான். காலத்தை வென்று தலை நிமிர்ந்தோங்கி அந்த இராமகதையும் என்றும் நின்று நிலவலாயிற்று. முத்திப்பேறு பெற்றான். இராமாயணம் பாடியவ வான்மீகி முனிவரும் இம்மண்ணிலேயே வாழ்ந்தனர் என்ற வரலாறு சிறப்பு மிக்கதாகும்.

தக்கன் வரலாறு:-

தக்கனுக்குப் பிறர் யார்க்கும் கிடைக்காத பேறொன்று கிடைத்தது. உமாதேவியை மகளாகப் பெறக்கிடைத்த பெருவாய்ப்பே இதுவாகும். இருப்பினும் சிவபிரானத் தக்கன் மதிக்கவில்லை. தருக்குக் கொண்டிருந்தான். திருமணக் காலத்தில் அம்மையைக் கைப்பற்றிய சிவபெருமான் அப்பொழுது மறைந்தருளித் துன்பம் கொடுத்தார். மறுமுறை தக்கன் அறியாத வண்ணம் வந்து உமையம்மையைத் திருக்கயிலாயம் அழைத்துச் சென்றார். மகளையும் மருமகளையும் கண்டு வரலாமென்று ஒருகால் தக்கன் திருக்கயிலை சென்றபோது துவாரபாலகர்களால் தடுக்கப்பட்டான். இவையே தக்கன்

இறைவனை மதியாமைக்குக் காரணங்களாகும். ஒரு வேள்வி செய்ய எண்ணினான். பாரிசாதவனம் எனப்படும் 'பறியலூரே' அதற்குத் தக்க இடம் என்று நியமித்தான். அங்கே யாகசாலை அமைக்க ஏவலர்க்குக் கட்டளையிட்டான் தக்கன். திருமால், பிரமன் முதலிய தேவராதியர் கூடினர். வியாழபகவான் வேள்விச் சடங்குகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

வேள்வியைச் செய்தியை நாரத முனிவரால் உமையம்மை அறிந்தனள். வேள்விக்குச் செல்லவிழைந்தனள். சிவபிரானுக்கு உமாதேவி தக்க யாகத்திற்குச் செல்வது சரியெனப் புலப்படவில்லை. இருப்பினும் ஒருவாறு இசைவு பெற்றுப் பறியலூர் வந்தனர். தந்தையாகிய தக்கனின் உபசாரம் கிடைக்கவில்லை. உமாதேவியைப் பற்றியும் சிவபிரானைப் பற்றியும் கொடுஞ் சொற்களை அள்ளி வீசினான் தக்கன். தேவியின் மனம் பொறுக்கவில்லை. சினம் மூண்டது. "இந்த யாகம் பொன்றுக. தேவர் சிதைக. நிறதை செய்த நீயும் இப்பொழுதே கெடுக" என்று சாபம் கூறி திருக்கயிலைக்கு விரைந்தனள். தேவதேவன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

உமாதேவியார் உரைத்ததை ஏற்றுச் சிவபிரான் வீரபத்திரக் கடவுளை கூவினார். தக்கன் வேள்விக்குச் சென்று அவியைச் சிவபரம் பொருளுக்குத் தரவேண்டுமென்று மொழியவும், தராவிட்டால் தேவர்களோடு தக்கனையும் ஒருங்கு அழிக்கவும் ஆணையிட்டார். வீரபத்திரரும் விரைந்து பறியலூரை அடைந்தார். யாவரும் அஞ்சினர். தேவர்கள் நிலைகுலைந்தனர். தக்கன் செருக்கடங்கவில்லை. அவியைக் கொடுக்க மறுத்தனன். வீரபத்திரரின் வேகுளி காட்டுத்தீயாக மூண்டது. விஷ்ணு தண்டால் அடிபட்டார். பிரமன் குட்டுப்பட்டான். சூரியன் பற்கள் சிதைக்கப்பட்டான். யமன் தலை வெட்டப்பட்டான். தீ ஏழு நாக்குகளையும் இழந்தான். எச்சன் தலையறுபட்டான். ஈசான உருத்திர கணங்களுமே வீரபத்திரருக்குத் தப்பினர்.

வீரபத்திரரின் வாள் தக்கன் தலையைத் துண்டித்தது. இச்சமயத்தில் திருமால் வீரபத்திரரை எதிர்க்கத் தொடங்கினார். சக்ரப்படையை வீரபத்திரர் மேல் ஏவி விட்டார். வீரபத்திரர் தம் கையில் அதனை வாங்கிக்கொண்டார். திருமாலைக் கொல்ல முற்படுகையில் அசுரீரி 'செற்றம் நீங்குக' என்று எதிர்த்து வீரபத்திரர்சினம் தணிந்தது. எல்லோரும் அடி பணிந்து பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினர். இடபாருபராய்ப் பெருமான் திருக்காட்சி வழங்கினார். வீரபத்திரர் வேள்விக் காலத்தில் இறந்த யாவரையும் எழுப்பி அருளினார். தக்கன் ஆட்டுத்தலையோடு உயிர் பெற்றான். சிவன் லிங்க வடிவமாகி அமர்ந்தார். வீரபத்திரரும் அருகில் விளங்கலானார். தலமும் தட்சபுரம் என வழங்கப்பெறலாயிற்று.

வீரபத்திரர்

ஸ்ரீ தத்வநிதி என்ற ஆன்ம நூலின்படி 4 கைகளுடன் கூடிய வீரபத்திரர் கோரப்பற்களுடன் அச்சத்தை அளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இடக்கையில் வில்லும், கதையும், வலக்கையில் சுத்தியும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். எலும்பு மாலைகளை அணிந்துள்ள அவர் அருகில் பத்ரகாளியும், வலது புறத்தில் ஆட்டுத் தலையுடனும் இரு கைகளைக் கூப்பிய நிலையில் தக்கனும் காணப்பட வேண்டும். காரண ஆகமத்தின்படி வீரபத்திரன் கைகளில் சுத்தி, கேடயம், வில், அம்பு அமைக்கப்பட வேண்டும். அகோர வீரபத்திரன், அக்கினி வீரபத்திரன் என்றும் விளங்குகின்றார். மூன்றாவது வகை சப்த மாதர்களுடன் அமைக்கப்பெறும். இத்தகு வடிவங்கள் ஆகமவிதிப்படி அச்சத்தைப் பயப்பதற்குப் பதிலாக அமைதிதவழும் முகத்துடன் விளங்கும். திருநெல்வேலி மாவட்டம் கணக்காடு சிவாலயத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருவாலீஸ்வரார் கோவிலில் தக்கனது குறையுடலில் ஆட்டுத்தலை வைப்பது போன்ற அரிய வடிவம் உள்ளது. திருப்பறியலூரில் வீரபத்திரரை அமைத்துள்ள பீடத்தில் தக்கன் வீழ்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றான்.

5. திருவிற்குடி வீராட்டானம்

ஜலந்தராசுரனைக் கொன்ற ஒரே செயலே இத்தலத்திற்குத் தனிப்பெருமை அளிக்கின்றது. ஜலந்தராசுரன் வதம் பற்றிப் பத்மபுராணம், கந்தபுராணம் முதலியன பொதுவாகக் கூறுகின்றன. ஜலந்தரன் என்ற சொல் ஜலம் தரித்தவன் என்றும், தண்ணீரால் தாங்கப்பெற்றவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பிரமனது தண்ணீரைத் தன்மீது தரித்ததையும், கடல்நீரால் இவன் தாங்கப் பெற்றதாலும் ஜலந்திரன்

என்ற பெயர் அவனுக்கு ஏற்றது. பிரமதேவனிடத்தில் வரங்கள் பெற்றவன். காலநேமி என்ற அவுணன் மகள் பிருந்ததையை மணந்து கொண்டான். தேவர்கள் ஜலந்திரனுக்கு அஞ்சிக் கயிலைக்கு அடைக்கலம் புகுந்தனர். கயிலாசபதியுடன் போருக்குப் புறப்பட்டான். மனைவி போருக்குச் செல்லக்கூடாது என்று வேண்டி நின்றாள். ஊழ்வினை உந்தச் செல்லலானான். இந்திரன் முதலானோர் அஞ்ச ஈஸ்வரன் கிழ அந்தணராக உருக்கொண்டு ஜலந்திரன் முன்னே சென்று அவனுடன் பேசலானார். இறுமாப்பும், ஆணவமும் கொண்ட ஜலந்திரனிடம் சிவன் காலாற் கீறிய வட்டத்தினைப் பெயர்க்குமாறு கூற அவனும் அதனைத் தனக்கு மேலே உயர்த்த அது ஒரு சக்கரமாகி அவனுடலை இரு கூறுகளாகப் பிளந்தன. பின்னர் அச்சக்கரம் சோதி வடிவமாகி இறைவன் திருக்கரத்தில் சென்று அமர்ந்தது. 'பிருந்தையின் கற்பு என்று அழிகிறதோ அன்றுதான் ஜலந்தரன் அழிவான்' என்ற சாபம் ஒன்றிருந்ததை அறிந்த திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்காக பிருந்தையின் கற்பை அழிக்க முற்பட்டார். திருமால் சில நாள் பிருந்தையுடன் இருந்து இன்பநுகர்ச்சியை அனுபவித்தார். தன்னுடன் வாழ்பவன் மாயையில் தோன்றிய கணவன் என்பதை விரைவில் உணர்ந்த பிருந்தை மனம் வருந்தி, தீய்புகுந்து உயிர் நீத்தாள். பிருந்தையின் பிரிவால் வருந்திய திருமால் அவள் வெந்து தீய்ந்த இடத்திலேயே வீழ்ந்து புரள்வதை உணர்ந்த பார்வதி தேவி தனது இடக்கைச் சிறுவிரலிலிருந்து ஒரு விதையை உண்டாக்கி சிவபெருமானிடம் கொடுக்க பிரம்ம தேவன் அவ்விதையைச் சிவனிடமிருந்து பெற்று பிருந்தை இறந்த இடத்தில் ஊன்றி நீர் வார்க்க அங்கே துளசிச்செடி உண்டாயிற்று. அந்தத் துளசியைத் தன் மேல் அணிந்து மையல் தீர்த்த திருமால் மீண்டும் தன் பழைய நிலையை அடைந்தார்.

காவிரி ஆற்றில் தென்கரையில் அமைந்துள்ள தலங்களில் ஒன்று திருவிற்குடி. ஓர் இயற்கை எழில் வாய்ந்த தலம். திருவாரூரில் இருந்து வடக்கே சுமார் ஆறு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ளது. 'கோத்திட்டைக்குடி வீரட்டானம்' என்று சுந்தரர் திருமுறை பேசுகின்றது. திருவிற்குடி வீரட்டானேஸ்வரரின் சக்தி ஏலவார்குழலியம்மை. சித்தனுக்குச் சிங்காரவேலர் ஏற்றமளிப்பது போலவும், வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்கு முத்துக்குமாரசுவாமி உயர்வு அளிப்பது போலவும் திருவிற்குடியில் உற்சவராக உள்ள சங்கார மூர்த்தி காட்சி தருகிறார். ஞான தீர்த்தம், சங்க தீர்த்தம், சக்கர தீர்த்தம் என்பனவும் உண்டு. தலவிருட்ஷம் துளசி. திருமாயான ஈஸ்வரார் ஆலயத்திற்கு வடபுறமாகப் பிருந்தாவனம் என்ற பெயரோடு துளசி மேடை அமைந்துள்ளது.

'மயானேஸ்வரர்' ஆலயங்கள் சுற்றுக்கோயில்களாக அமைந்துள்ளன. ஜலந்தான் என்ற அசுரனைச் சங்கரித்த மூர்த்தியே மயானேஸ்வரார் என்று பெயர் தாங்கிச் சம்ஹரித்த அந்த இடத்திலேயே தனிக்கோயில் கொண்டு காட்சி தருகிறார்.

6. வழுவூர் வீரட்டானம்

வேதவியாசர் வடமொழியிலியற்றிய சிவமகா புராணத்தில் ஈசான சம்ஹிதையிலும், ஸ்ரீ பத்ம புராணத்திலும், ஸ்கந்த புராணத்திலும் வரலாறுகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கோமதிக்கரையில் உள்ள வசிட்டர் முதலிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரிடம் சிவபுராணத்தைக் கேட்டது, கஜாசுரன் உற்பத்தியும் சம்ஹாரமும், வழுவூர்ப்பெயர்க் காரணம் ஏற்பட்டது. பிரமன் படைப்புத்தொழிலைக் குறித்துத் தவம் செய்தது ஈசானாம் முதலிய 5 தீர்த்தங்களை ஏற்படுத்தியது, பெருமான் தோன்றிக் காட்சியளித்தது. பிப்பலாராணயப் பெருமை, கண்ணிரானுக்கு அருள் செய்தது, விக்கிரம சோழன் சனி தேவனால் துன்புறுத்தப்பட்டு வழுவூரை அடைந்து அருள் பெற்றது. சனீஸ்வரன் பெருமானை வழிபட்டது, கல்மாஷபாதச் சோழன் வழுவூர்ப்பெருமானை வழிபட்டு அருள்பெற்றது, பஞ்சவனங்கள் சூழப்பெற்றது, ஓர் அந்தணனின் தாய் ஹைமவதி என்பவள் சிவத்தியானம் செய்து அருள் பெற்றது, சம்புசர்மா என்பவன் தேவியைப் பூஜித்து அருள் பெற்றது, வீரசோழன் ஆராதித்தது. தேவதாருவனத்தில் உள்ள முனிவர் தருமம் ஒன்றே முத்திக்குச்சாதனம் என்றெண்ணி வந்தபோது பெருமான் பிஷாடன ரூபங்கொண்டு ஞானோபதேசம் செய்யச் சென்றது, முனிவர்கள் பெருஞ்சேரியில் ஆபிசார யாகம் செய்து பல உயிர் பொருள்களை வரச்செய்து பெருமானிடம் ஏவுவது, பெருமான் தன் பெருஞ்சக்தியால் அவைகளை அடக்கி முனிவர்களுக்கு அருள்வது முதலியன இவ்வரலாறுகளில் சிலவாகும்.

பிஷாடணர் வரலாறு:-

வழுவுர் வீரட்டானத் திருத்தலத்துக்கு அருகே தாருகாவனத்திலுள்ள முனிவர்கள் சிவபக்தி இல்லாமல் காமத்திலே யாவற்றையும் அடையலாம் என்றெண்ணியிருந்தனர். அவர்களுக்கு நல்லுணர்வு உண்டாக்கக் கருதிய பெருமான் பலி ஏற்கும் முறையில் பிரம்மகபாலம் கைக்கொண்டு மயங்கும் அழகிய பிஷாடணர் வடிவத்தோடும், திருமால் மோகினி வடிவத்தோடு மோகனம்பாளாகவும் எழுந்தருளினார். இருவரும் ஆச்சிரமம் வந்தனர். அது போழ்து அவ்விருவரின் அழகில் மயக்கமுற்ற நிலையில் முனிவர்களும், முனிபன்னியர்களும் அவர்களைப் பின்தொடரலாயினர். இவ்விதச் செயல்களினால் முனிவர்கள் தவம் குலைந்தது. முனிபன்னியர் நிலை அழிந்து இதையறிந்து தெளிவுற்ற முனிவர்கள் தங்களை இந்த இழி நிலைக்குக் கொணர்ந்த இவ்விருவர் மீதும் அளவில்லாச் சீற்றத்தோடு அவர்களை யாரென வினவ பதிலெதுவும் கிடைக்கப்பெறாமையால் அவர்களை அழிக்கக் கருதி அபிசார வேள்வி செய்தனர். வேள்விக் குண்டத்திலிருந்து கிளம்பித் தங்கள்பால் ஏவப்பட்ட நெருப்பு, புலி, மான், மழு, பாம்பு, முயல்கள், மந்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பெருமான் ஏந்தியும், கொன்றும், அணிந்தும், மிதித்தும் அருள் செய்கின்றார். கடைசியாக யானை உருக்கொண்ட கஜாசுரனை ஏவுகின்றார்கள். பெருமான் மறைகின்றார். உடனே யானை முனிவர்களையே துன்புறுத்தத் தொடங்குகிறது. அப்போது தான் தமக்குமேலே ஒரு சக்தி இயங்குகின்றது என்பதை உணர்ந்து பெருமானை எண்ணித் துதிக்கலாயினர். உடனே பெருமான் அணிமா சக்தியில் சிற்றுருவாகி யானையின் உடலினுள்ளே புகுந்து விடுகின்றார். உலகம் இருண்டு விடுகின்றது. அம்பிகை அச்சம் கொண்டு குழந்தை முருகனைத் தனது வலப்பக்க இடுப்பில் அமர்த்திக் கொண்டிருக்கிறாள். உள்ளிருந்த பெருமானின் துன்பம் தாங்காமல் யானை சத்தியேசாத தீர்த்தத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் விழுந்து தென்மேற்கு மூலையில் கலையேறும் சமயம் சகல வாத்தியங்களும் ஒலிக்க யானையை உரித்து அதன் தோலைப்போர்த்தி அதன் தலையில் நின்று இடது உள்ளங்கால் தெரியும் வண்ணம் வீரநடனம் புரிகின்றார். உலகம் ஒளிமயமாகின்றது. அம்பிகையின் இடுப்பிலுள்ள முருகப்பெருமான் தன் ஆட்காட்டி விரலில் பெருமானைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அம்பிகை அது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றாள். முனிவர்கள் ஞானோபதேசம் பெறுகின்றனர். மேற்கண்டவாறு நடைமுறையில் இத்தலத்தில் மாசிகத்திருநாளில் திருவிழா நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

வழுவுர் என்பது பிரளய காலத்தில் உலகமெல்லாம் அழிந்தும் இவ்வூர் அழியாமல் வழுவின காரணத்தாலும் ருத்ரரீஜம் இவ்விடத்தில் வழுவினத்தாலும் வழுவுர், வழுவை என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாக 'ச்யுதபு' புராணம் அறிவிக்கின்றது. வடமொழியில் 'ச்யுதபுரி' என்று சொல்லப்படுகின்றது. பல தலங்களின் நடுவில் மேலான கைலாசம் போன்று விளங்குவதால் பரகைலாசம் என்றும் தன்னை அடைந்தவர்களுக்குச் சிவஞானத்தை அருள்வதால் ஞானபூமி என்றும், அண்டப்பிரமத்தலம் என்றும் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கல்வெட்டுக்களில் வழுவுர் என்பது காணப்படுகின்றது. வடமொழிப்புராணத்தில் பிரப்பலாரண்யம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. கல்வெட்டுக்களில் சுவாமியின் பெயர் வீரட்டானம் உடையார் வழுவுர் நாயனார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"ஐந்து முகத்தோடு அதோ முகமும் தந்து" என்று கந்தர் கலிவெண்பா கூறும். இந்த ஐந்து முகங்களும் இத்தலத்தின் ஐந்து தீர்த்தங்களாக அமைந்துள்ளன. இவைகள் பிரம்ம தேவரால் உண்டாக்கப்பட்டுப் பஞ்சபிரம்ம மகாபுண்ணியத் தீர்த்தங்கள் எனப்பெயர் விளங்குகின்றன. மூகமோசனம், வித்தாதீர்த்தம், திரிவர்க்கம், ஞானாமருதம் முதலிய வேறு பல தீர்த்தங்களும் சூழ்ந்துள்ளன. 'தீர்த்தனை சிவனை' என்றபடி பெருமானே தீர்த்தமாக விளங்குகின்றான். நீர் புறமாசைப்போக்கி தூய்மைப்படுத்துவது போலத் தீர்த்தம் மனமாசைப்போக்கித் தூய்மைப்படுத்துகின்றது.

7. திருக்கை வீரட்டானம்

தம்மை அடைந்தார்க்கு இன்பமளிக்கும் இறைவன், நெய்யும் பாலும் நீரும் அலருங் கொண்டு ஆட்டி அருச்சித்து காதற் கசிவோடும் கனிந்து உருகும் ஆன்மாக்களுக்குப் பழவினை தீர்த்துப் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் போகமும் திருவும் இம்மையிற் கொடுத்தும், மறுமையில் சுவையமுதூட்டி அமரர்கள் சூழ இருப்ப அளித்தும் அருள் பாலிப்பான் வேண்டி எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களுள் சோழ நாட்டில் விளங்குவனவற்றுள் குறுக்கை என்பதும் ஒன்று.

மன்மதனைப் பொடியாக்கிக் காமதனம் நிகழ்ந்த இடம் இது. இறைவன் யோகீசுவரார். அம்பாள் பெயர் பூர்ணியம்மையார். திருக்குறுக்கை வீரட்டாகத் தலத்துச் சபை காமனங்க நாசினி சபை எனப்பெயர் பெறும். சம்புவனோத சபை எனவும் வழங்கும். இறைவன் உமையம்மையாரைப் பிரிந்து யோகத்தில் அமர்ந்த பெருமை மிக்கது. குறுக்கை விநாயகர் எழுந்தருளி அன்பர்கட்கு வேண்டும் பேறுகளைக் கொடுத்து அருள்பாலிக்கின்றார். கடுக்காய் மரம் தலவிருட்சமாதலின் கடுவனம் எனவும், அரிதகிவனம் (அரிதகி-கடுக்காய்) என்றும், இறைவர் அம்பிகையைப் பிரிந்து யோகஞ் செய்த இடமாதலினால் யோகீசுபுரம் எனவும், காமனைத் தகித்த இடமாதலின் காமதகனபுரம் எனவும், இலக்குமியின் கம்பத்தை (நடுக்கத்தை) ப் போக்கியதால் கம்பகபுரம் எனவும், தீர்க்கவாகு முனிவர் இத்தலத்து வந்து இறைவனை அபிஷேகித்தற்குக் கங்கா நீரினை விரும்பித் தனது கரங்களை நீட்டக் கரங்கள் குறுகினமையால் குறுக்கை எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மற்றும் ஞானாம்பிகைபுரம் முதலிய பெயர்களும் புராணத்திற் காணப்படுகின்றன. இறைவர் திருநாமம் வீரட்டேசுவரர். அம்மையார் நாமம் ஞானாம்பிகை. தலவிருட்சம்-கடுக்காய் மரம்.

8. திருக்கடவூர் வீரட்டானம்

சத்யம் தர்மம் இவைகள் தாம் இறைவன்-ஜோதிப்பிழம்பு. அண்டசராசரங்களையும் வழி நடத்தும் ஆழித்தேர்-ஆனால் இவைகள் தலைகீழாக மாறிவிட்டால்..... சத்தியமே அசத்தியமாய் தர்மமே அதர்மமாய் மாறிவிட்டால்..... என்ன ஆகும்? உலகத்தில் பிரளயம் உண்டாகும். ஊழித் தீ பற்றி எரியும். அனைத்துயிர்களும் படும்பாடு.....அத்தனை உற்பாதங்களும் நடந்து விடத்தான் செய்யும்.....இது வேதத்தின் வாக்கு. திருக்கடவூரிலே பிரமன் விதித்த விதியையே மாற்றினார். மார்க்கண்டேயரது மரணத்தைத் தடுத்த யமதர்மராஜனைத் தனது இடது காலாலர் கடிந்து கால சம்ஹார மூர்த்தியானார். மார்க்கண்டேயருக்கு சிரஞ்சீவியாய் என்றும் பதினாறு வயதுடையவராக இருக்க வரம் அளித்து ஆகி கூறினார்.

குங்கிலியக்கலைய நாயனார், அபிராமிப்பட்டர், காரிநாயனார் அவதாரம் செய்த திருத்தலம் திருக்கடவூர். பொன்னிநதியின் தென்பால் விளங்கும் சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. இத்தலத்திற்கு வில்வவனம், பிஞ்சவனம், கடவூர் என்ற பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. தலவிருட்சம்-பிஞ்சிலம் (சாதிமல்லிகை) என்ற கொடி. மார்க்கண்டேயர் அமுதகடேசருக்கு அபிஷேகத்திற்குக் கங்கையைக் கொண்டு வந்தபோது அக்கங்கை நீருடன் பிஞ்சிலமும் சேர்ந்து வந்ததாக ஐதீகம். இது ஆண்டு முழுவதும் பூத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சுவாமிக்கு மட்டுமே மலர் சாத்தப்படுகின்றது. வில்வமும் தலவிருட்சமாக இரண்டாம் பிரகாரத்திலுள்ளது.

இனி பஞ்சாரன்யத் தலங்கள் பற்றிய பெயர்களை அறிந்து கொள்வோம்.

1. திருக்கடவூர்
2. திருஅவளிவநல்லூர்
3. திருஅரதைப்பெரும்பாழி (அரித்துவார மங்கலம்)
4. திருஇடும்புளை (ஆலங்குடி)
5. திருக்கொள்ளம்புதூர்

வழிபாடு - பயன்

“கண்ணு தற் பெருமான் மேய கோயிலிற் காலந்தோறும்
நண்ணு தற் பூசையாதி விதிப்படி நடத்தல் வேண்டும்
பண்ணு தல் தவறுமாயின் பார்த்திபன் தனக்கும் பாரில்
அண்ணு, பல் லுயிர்க்கும் தீமை அணு குதல் சரதமாமே”

“காலைதொழ அற்றைவினைக் கட்டகலும் கட்டுச்சி
வேளைதொழ இப்பிறப்பில் வெந்துயர் போம் - மாலையினில்
வந்து சிவன் தாளை வந்திக்கில் ஏற்பிறப்பின்
வெந்துயர்மெல்லாம் விடும்.”

(மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை)

“தலையே நீ வணங்காய் தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலி தேருந் தலைவனை
தலையே நீ வணங்காய்”.

(அப்பர்-திருவங்கமாலை)

“மாலறநேயம் மலிந்த வாவேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே”

-சிவஞானபோதம்

-திருச்சிற்றம்பலம்-

*ஆதாரம்:-

1. மங்கை - மங்கையர் மலர்
2. திருமுறைகள்
3. திருமந்திரம்

சந்துஷ்டி

“மனநிறைவு; நினைத்தது நடந்தாலும், நடக்காவிட்டாலும், நினைத்ததை
அடைந்தாலும், அடையாவிட்டாலும் கவலைப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைதான் சந்துஷ்டி”
-சுவாமி விவேகானந்தர்.

- ✉ “விரதத்தின் விளக்கம் விழிப்புணர்வே”
- ★ “சாதகனாகமாறு சாந்தி பெற்றிடுவாய்”
- ◇ “நல்லவர்களை நாடு நலம் பல பெறுவாய்”
- ✧ “ஞானத்தில் நனைந்தால்
ஞாலத்தில் கஷ்டமில்லை”
- ☆ “சர்வம் பிரம்மமயம் ஞானம் என்பது எங்கோ உள்ள கடவுளைக் கொள்வது அல்ல.
உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும் கடவுளாக கொள்க”
- ☞ “உள்ளம் பண்பட்ட நிலம் எண்ணம் தரமான விதை இறைவன் பருவகாலம் பயன்வாழ்க்கை.
நிறைவு உலகம் தேவை ஆராய்ச்சி முடிவு ஞானம் என்றால் துன்பம் தூசி இன்பம் தென்றல்”
- ✧ “பற்றில்லாப் பரம்பொருளைப் பற்றினால் பக்தி தானாகவே வரும்”

(சதாசிவ - பிரமமேந்திரர்)

திருமூலர் கண்ட சீவம்

கலாகீர்த்தி

பேராசிரியர். சி. தில்லைநாதன்

எமது வாழ்வு குறைவற்றதாகவும் அமைதியும் ஆனந்தமும் நிலவுவதாகவும் அமையவேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகின்றோம். ஆனால், எல்லோரும் விழையும் அந்த அமைதி வாய்த்தற்கு அரிய ஒன்றாகவே உள்ளது. எமது உலகியல் வசதிகளையும் பலத்தையும் பெருக்கிக் கொள்ளவென்று பலவழிமுறைகளையும் கருவிகளையும் ஆக்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆயினும், ஒற்றுமையாகவும் அமைதியாகவும் வாழ்வதற்கு வேண்டிய புரிந்துணர்வையும் வழிமுறைகளையும் விழுமியங்களையும் வளர்த்துக்கொள்ளவில்லை.

புறவசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் தேடுவதில் மனிதனுக்குள்ள ஆர்வம் தன்னைத் தேடுவதிலும் தன் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்ந்து வளர்ப்பதிலும் காணப்படவில்லை. தன் உடலையும் அதனுள்ளிருக்கும் உயிரையும் வளர்க்கத் தெரியவில்லை. கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், புலபூண்டுகள் பிராணிகள் முதலானவற்றிலும் பிற மனிதர்களிலும் தங்கிவாழும் மனிதன் தன் பங்கையும் கடமைகளையும் குறித்து அதிகம் சிந்திப்பதில்லை. சூழ்ந்திருக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் தனக்குமுள்ள தொடர்பு யாதென்பதை எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை.

இந்நிலையில், தொல்லைகள் கவலைகள் அழிவுகளால் அலைக்கழியும் மனித குலத்தின் ஆனந்தப்பேற்றுக்கு வழிகாட்டுபவராகவும் வாயிலாகவும் திருமூலர் விளங்குகிறார். இறையருளால் அனைவரும் அமைதியும் மகிழ்வும் பெறலாமென்பது அவரது செய்தி. சத்திய தரிசனம் பெறும் ஆற்றல் மனிதனிடமே உள்ளது என்பதையும், அவ்வாற்றலை வெளிக்கொணர்வதற்கு வேண்டிய சாதனமுறைகளையும் அவர் விளக்குகிறார். மனிதகுல அமைதிக்கான அவரது உத்தரவாதம் அன்புக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தமிழ்நூற் பரப்பினை நோக்கும்போது, “நம்பிரான் திருமூலர்” என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், “முழுத் தமிழின்படி மன்னுவேதத்தின் சொற்படியே பரவிவிட்டு என் உச்சி அடிமன்னவைத்த பிரான் மூலன் ஆகின்ற அங்கணனே” என்று நம்பியாண்டார் நம்பியும், “நந்தி அருள்பெற்ற நான்மறை யோகிகள்” என்றும் “சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோர்” என்றும் சேக்கிழாரும், “சக்கரவர்த்தி தவராசயோகி எனும் மிக்க திருமூலன் அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ” என்று தாயுமானவரும் பாடியிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

திருமூலர் வரலாறு குறித்து நம்பியாண்டார் நம்பி, சேக்கிழார், உமாபதி சிவாச்சாரியார் முதலானவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். திருமூலரது வாக்குக்களை அகச்சான்றாகக் கொண்டு அறியப்படும் சில செய்திகளும் உண்டு. “மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என்றவர் என்னோடு எண்மருமாமே” என்ற அடியிலிருந்து தலைமைச் சித்தர் எனப்போற்றப்படும் சிவபிரானிடம் உபதேசம் பெற்றவர்கள் எனக்கருதப்படும் எண்மருள் (சனகர் சனந்தனர் சனாதனார், சனத்குமாரர், சிவயோகமுனி, பதஞ்சலி, வியாக்கிரமர், திருமூலர்) ஒருவராக அவர் கொள்ளப்படுகின்றார். தமது ஞானாசிரியர் நந்தியம் பெருமான் என்றும், சிதம்பரத்தை வழிபட்டதாகவும், திருவாவடுதுறையினை அடைந்ததாகவும் திருமூலர் கூறுகின்றார். ஆங்கமர்ந்து நிட்டை கூடி உலகம் உய்ய 3000 மந்திரங்களைத் திருமூலர் அருளினரென்று திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும்.

திருமூலர் உலகில் அவதரித்த நோக்கமும் அவரது உலகநோக்கமும் இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

“என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே”

என்பது அவரது கூற்று. இறைவன் தன்னை நன்றாகப்படைத்தது ஆகமங்களைத் தமிழ்மொழியில் அறிவிப்பதற்காகவே என்பது அவரது நிலைப்பாடு. “வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்” என்பதிலிருந்து அவரது பார்வையில் வேதமும் ஆகமமும் பேதமற்றவை என்பதும் புலனாகும். அவரது பாடல்களை நோக்குமிடத்து வேதசாரம் பொதுவாகவும் ஆகமசாரம் சிறப்பாகவும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

“நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உயர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே.”

என்கிறார் திருமூலர். “இறைவன் தரிசனம் கிடைத்தவிடத்து யான் பெற்ற இன்பத்தினை இம்மண்ணுலகும் பெறவேண்டும். உயர்ந்த வேதப்பொருளை எடுத்துக்கூறினால், அதுவே நாவாகிய தசையினைப் பற்றிநின்ற உணர்ச்சியூட்டும் மந்திரமாகும். அம்மந்திரத்தை உச்சரிக்க உச்சரிக்க இறையருள் கிடைக்கப்பெறும்” என்பது அதன் பொருளாகும்.

“நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப”

என்று மந்திரத்துக்கு இலக்கணம் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். “நிறை மொழி மாந்தரென்பது, சொல்லிய சொல்லின் பொருண்மையாண்டுங் குறைவின்றிப் பயக்கச் சொல்லும் ஆற்றலுடையவராவார் ஆணையாற் கிளக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமல் மறைத்துச் சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திரமெனப்படும்.” என்பது அதற்கான பேராசிரியரின் உரையாகும்.

திருமூலர் அருளியவை என்றும் குறைவின்றிப் பயன்நல்கும் திறத்தவையாகையால் திருமந்திரம் எனப்பட்டன. திருமந்திரமாலை, மூவாயிரத் தமிழ், தமிழ் மூவராயிரம், செந்தமிழ் வேதாகமம் என்றெல்லாம் அவை போற்றப்பட்டன. “சதாசிவம் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்” என்கிறார் திருமூலர். அதாவது சதாசிவக் கடவுளுடைய தத்துவத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட தமிழ்மறை, திருமந்திரம் தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. “தோத்திரமும் சாத்திரமுமானார் தாமே” என்று சம்பந்தர் இறைவனைப் பரவியமையும் இங்கு எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது.

“திருமந்திரமே சிவகதிக்கு வித்தாம்
திருமந்திரமே சிவமாம் - அருமந்த
புந்திக் குளேநினைத்துப் போற்றும்அடி யார் தமக்குச்
சந்திக்கும் தற்பரமே தான்.”

என்பது ஒரு தனிப்பாடல். “ஆகமங்களின் உட்பொருளையும், சிவன் சக்தி வழிபாட்டின் தத்துவத்தையும், யோகத்தின் உண்மையான தன்மையையும் மாண்பையும், ஆத்மஞானத்தின் ஒளியையும் பற்றித் திட்பமான தமிழ்பாடல்களடங்கிய ஞானக்களஞ்சியம்.” என்று ஏ. வி. சுப்பிரமணிய அய்யரும், “திருமுறைகளில் திருமந்திரம் புறநடையானது. அது தோத்திரமுமாம், சாத்திரமுமாம். அன்றி, சில பகுதி சித்த பரிபாஷையோடு கூடியதுமாம். திருமந்திரத்தையும் வேதாகம வரிசையில் வைத்துக்கொள்ளல் சாலும்” என்று இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி

சி. கணபதிப்பிள்ளையும் கூறியுள்ளமை எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கவையாம்.

எளிதில் பொருள் அறியப்படாத பகுதிகளும் யோகம் தத்தவம் அறம் சம்பந்தமான கருத்துக்களும் ஆங்காங்கு காணப்படுவதாலும் தேவார திருவாசகங்களைப்போல் அனுபவித்துப் பாட முடியாததாலும் போலும் திருமந்திரம் போதிய கவனத்தைப் பெறவில்லை. ஆயினும், அது முக்கியமான ஒரு நூல் ; பொருட் செறிவும் சொற்சுவையும் மிக்கது ; சிலவியல்புகளிலே திருமுறைகள் அனைத்திலும் மேம்பட்டது; சைவசித்தாந்த தத்துவத்தில் மூலாதார ஊற்றெனத்தக்கது.

இறைவனை அடையும் வழியினை அனுபவவாயிலாக எடுத்துரைப்பது என்று கருதப்படும் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. நூல் ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தந்திரமும் ஒவ்வொரு சைவ ஆகமக் கருத்தைக்கொண்டது என்பது சைவமரபாகும். திருவாவடுதிறையில் மறைந்துகிடந்த திருமந்திர நூலைத் திருஞானசம்பந்தர் வெளிப்படுத்தியருளினார் என்பது செவிவழிச் செய்தியாக வழங்குகின்றது. தமிழகத்தில் திருமூலர் நீண்டகாலமாகப் போற்றப்பட்டமைக்குச் சான்றாகச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், நம்பியாண்டார் நம்பி, சேக்கிழார், தாயுமானவர் முதலானவர்களின் கூற்றுக்கள் உள்ளன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த தாயுமானவர் தமது ஆசிரியர் திருமூலர் மரபில் வந்த மௌனகுரு என்பர். தாயுமானவருக்கும் சீடர்கள் இருந்தனராகையால், திருமூலமரபு 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னும் நிலைத்தமை தெளிவாகும்.

திருமூலரின் உலகநோக்கும் குறிக்கோளும் தெளிவானவை. “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்றாரைத்த திருமூலர் மனுக்குலத்தை ஒக்க நோக்கியதோடு உயிருள்ளனவற்றிலும் இல்லாதனவற்றிலும் இறைவனைத் தரிசித்தார். “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற கூற்று அவரது உலகளாவி விரிந்த குறிக்கோளைப் புலப்படுத்துவதாகும். மனித குலத்துக்குப் புத்துயிருட்ட விழைந்த திருமூலர் உலக ஆசாபாசங்களில் அலைக்கழிந்தவர்களிடையே ஆன்மீக ஒளியினைப் பாய்ச்சினார். உறுதியான பக்தியினால் ஒவ்வொருவரும் இறைவனின் பாதாரவிந்தங்களை அடைய முடியுமென்று எடுத்துக்காட்டினார். உடல் சார்பான வாழ்க்கையிலிருந்து ஆன்மீக வாழ்க்கையில் உச்சநிலையினை எய்துவதற்குச் செய்யவேண்டிய முயற்சிகளை விண்ணுரைத்தார்.

இவ்வுலகத்து உடலின்ப வாழ்க்கை நிலையற்றது என்பதை வற்புறுத்திய திருமூலர், நீதிநெறி தவறாது நடுவுநிலை நின்று வாழ வேண்டியமையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்.

“நடுவுநின் நார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை

நடுவுநின் நார்க்கு நரகமும் இல்லை

நடுவுநின் நார் நல்ல தேவரும் ஆவர்

நடுவிநின் நார்வழி நானுநின் றேனே!

என்று திருமூலர் “நடுவுநின் நார்நல்ல நம்பனும் ஆமே” அதாவது நடுநிலை தவறாதவர்கள் சிவனாக விளங்குவர் என்கிறார். நல்லவற்றைப் பேணித் தீயவற்றை விலக்கி நெறிப்படி வாழவேண்டியமையின் அவசியத்தை விளக்கக் கருதியவிடத்து,

“நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்

நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முள்பாயும்

நெறியில் வழுவாது இயங்கவல் லார்க்கு

நெறியில் நெருஞ்சில்முள் பாய கிலாவே.”

என்றார். நெறியைப் படைத்த கடவுளே நெருஞ்சில் முள்ளையும் படைத்தது நெறிதவறி நடப்போருக்கு இடர்விளைக்கவேயாம்.

அறம் செய்ய வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைத் திருமூலர் பலவாறாகப் பன்னிப் பன்னிக் கூறுகிறார்.

“அறம் அறியார் அண்ணல் பாதம் நினையும்
திறம் அறியார்”

என்பது அவரது வாக்கு. செல்வத்தின் தேவையை மறுக்காத திருமூலர் அதன் அறவழிகளிற் செலவிட வேண்டியமையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார். எல்லோரையும் காப்பாற்றக்கூடிய எதுவோ அதுவே அறம் என்ற அசோகச்சக்கரவர்த்தி கூற்றும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

கல்வி, பெரியாரைத் துணைக்கோடல், தவம், துறவு, புலனடக்கம், அன்பு, பொறை, ஒழுக்கம், வாய்மை முதலானவற்றினால் உண்டாகும் நன்மைகளையும் கல்லாமை, கொலை, பிறன்மனை நயத்தல், புறங்கூறல், கள்ளுண்ணல், புலாலுண்ணல், அவா முதலியவற்றின் தீமைகளையும் திருமூலர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுத்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லான் இயமத் திடையில்நின் றானே.”

என்பது திருமூலர் வாக்கு. கொலை, பொய், திருட்டு, குற்றம், கட்டுடி, காமவேட்கை ஆகியவற்றை ஒழித்து நற்குணங்கள், அடக்கம், நடுநிலை, பகுத்துண்ணும் பண்பு ஆகியவற்றை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன் இயமம் எனப்படும் யோகப் பயிற்சியில் நின்றவனாவான் என்பது அதன் பொருள். இயமம் என்றால், தீயனவற்றுற் செல்லாது சிந்தையைக் கட்டுப்படுத்தல். இயமத்தில் ஈடுபடுவோர் இறைவனிடத்து விரும்புவதைப் பெறுவர் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

மக்கள் படும் துன்பங்கள் பலவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாவது ஆசை என்றே சான்றோர் பலரும் செப்குகின்றனர்.

“ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆகுமே.”

என்ற திருமூலர் செய்யுள் பலராலும் அடிக்கடி மேற்கோள்காட்டப்படுவதாகும்.

மக்கள் நலனில் ஆர்வம் கொண்ட திருமூலர் அரச நிர்வாகம் நல்லமுறையில் விழிப்புடன் நடைபெறவேண்டுமென்பதை விரும்பியதும் இன்று எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கதாகும். “கல்லா அரசனில் காலன் மிக நல்லன்” என்றுரைத்த திருமூலர்,

“நாடொறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாடொறும் நாடி அவன்நெறி நாடானேல்
நாடொறும் நாடு கெடும்மூடம் நண்ணுமால்
நாடொறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே.” என்று கூறியுள்ளார்.

சமயத்தை வாதப்பொருளாக்காமல் அதனை வாழ்க்கை நலன் நோக்கி அனுட்டிக்கப்பட வேண்டியதாகக் கொண்ட திருமூலர் சமூகத்தின் சாதாரண மனிதர்களையும் அவர்களது தேவைகளையும் மறந்துவிடவில்லை.

“படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்கு அது ஆமே.”

என்றது மனித நேயத்தின் விளைவான குரலாகும். இறைவனுக்குத் தருபவை மக்களைச் சேரமாட்டா என்பதும் மக்களுக்குத் தருபவை இறைவனைச் சேரும் என்பதும் திருமூலர் கொள்கை.

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்ந்து உயர் பேற்றினை எட்ட வழிகாட்டிய திருமூலர் இறைவனை அன்பின் வடிவாகக் கண்டார். தூய அன்பினால் இறைவனை அடையலாம் என்றார்.

“அன்புஞ்சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.”

என்பதன் மூலம், அன்பே சிவம் என்பதை உணர்ந்த சில ஞானியர் கடவுள் தன்மை பெற்றவர் என்கிறார். அன்பு வடிவான உண்மைப் பரம்பொருளை அறியும் ஆர்வத்தினால் உந்தப்பட்டு ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் உறுதியோடு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது திருமூலர் கருத்தென்று தெரிகிறது. புறக்கருவிகளைப் பெருக்கி ஆதிக்கம் செலுத்த முனைபவர்கள் தம் உள்ளாற்றலை வளர்க்க முடியாதவர்களாய் உள்ளனர். திருமூலர் காட்டிய வழியில் உடம்பினை ஒம்பி உயிரினை வளர்த்தல் எளிதன்று. இன்று பலர் குறுக்குவழிகளில் இறையருள் பெற அவசர எத்தனங்களை மேற்கொள்கின்றனர். சிலர் அதனைப் பணங்கொடுத்துச் சுலபமாக வேண்டி விடலாமென்றும் நினைக்கின்றனர். சிவத்தையோ சத்தியத்தையோ அடையவேண்டுமாயின் அதனிடத்து உண்மையான இடையறாத அன்பு வேண்டும். கோயில்கள், கிரியைகள், வேதங்கள், தேவசாத்திரங்கள், சமயத்ததுவங்கள், நோன்புகள், விரதங்கள் முதலானவை அன்பு மார்க்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகளே ஆகும். அன்போடு உருகி மனங்குழைவதனாலன்றி எலும்பை விறகாக்கித் தசைகளை வறுத்தாலும் இறைவனை அடைய முடியாதென்று மனித மேம்பாட்டில் ஆர்வமுள்ள திருமூலர் அறுதியிட்டுக்கூறுகிறார்.

“என்பே விறகாய் இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம்குழை வார்க்கன்றி
என்போல் மணியினை எய்தஒண் ணாதே”

திருமூலர் கூற்றுப்படி அன்பே சிவம். அதனை அடைவதற்கான வழியும் அன்பேதான். சிவம் என்றால் உயர்வு என்றும் நன்மை என்றும் பொருள்படும். மனிதவாழ்வு ஆற்றலும் ஆனந்தமும் அமைதியும் உடைத்தவாதை உயர்வென்றும் நன்மையென்றும் கொள்ளவியலும் இன்றியமையாத அடிப்படைகளாகத் திருமூலர் கருதியது அன்புடைமை, அறன்வழுவாமை, ஆர்வமுடைமை ஆகியவற்றையேயாம்.

கைலைமலையானே போற்றி போற்றி

-தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா

“நீராவி யான நிழலே போற்றி
நேர்வார் ஒருவரையும் இல்லாய் போற்றி
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி”

என்பது நாவரசரது அமுதவாக்கு. அடிகள் அருளிய கயிலாயப் பதிகத்தில் இந்த அநுபவத்தை நாம் நுகரலாம். இயற்கையின் விளையாடல்கள் யாவும் இறையனுபவத்துடன் இணைந்து பிணைந்திருக்கக் கூடுமென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கைலை யாத்திரையை மேற்கொண்டு சென்ற அப்பரடிகள், உலகின் உயர்ந்த மலைச் சிகரத்தில் நிற்கும்போது அப்பகுதிக் காட்சிகளில் தன்மனத்தினைப் பறிகொடுத்து நின்றார். இமயப் பேராறுகளில் பகலவனது கடுஞ்சூடுபட்டு வெப்பத்தினால் ஆவி புகைந்தெழுவதனைக் கண்டார். ஆவி உயர்ந்து பரந்து செல்லும்போது நிழல்பரப்பிச் செல்லும் தன்மையையுங் கண்ட அவர் அதனை இறைவனது அருளாடல் எனக்கொண்டார். அதனால், “நீராவியான நிழலே போற்றி” என இறைவனைப் புகழ்ந்து நின்றார். நீராவியின் ஆற்றல் நிகரற்றது என்பதை இன்றைய விஞ்ஞான உலகமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஒப்புவமை சொல்லத்தக்க பொருள் எதுவுமே இல்லாது தன்னில்தானே சிறந்துள்ள இறைவனுக்கு நீராவியை உவமை சொல்லி, “நேர்வார் ஒருவரையும் இல்லாய் போற்றி” என அடுத்துக் கூறுகின்றார்.

மாணிக்க வாசகரும் இறைவனைக் காணுகின்றார். விரிந்த வானவெளியில் மிதந்தோடிக் கொண்டிருக்கும் இப்பூவுலகம் கோள்கள், ஞாயிறு, விண்மீன்கள், நட்சத்திர மண்டலங்கள் என்பனவற்றைக் கண்டு அதிசயித்து நிற்கின்றார். அதனாற் பாடலும் பிறக்கின்றது.

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக்கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை சுதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின் ”

எனத் தொடர்கின்றார். அண்டம் எனப்படும் பேருலகின் பகுதியாகிய உருண்டை வடிவினது விளக்கமும் அளவிடுவதற்கு அரிதாகிய தன்மையும், வளமான பெருங்காட்சியும் ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்து நின்ற அழகைச் சொல்லுவோமாயின் அவை அனைத்தும் நூற்றொரு கோடியினும் மேற்பட்டு விரிந்துள்ளன. வீட்டில் நுழைகின்ற சூரிய கிரணத்தில் நெருங்கிய அணுக்களை ஒத்து இறைவன் சிறியவனாகும்படி பெரியவனாயிருப்பான் எனப் புகழ்கின்றார்.

அண்டம் முட்டை வடிவானதால் அப்பெயரைப் பெற்றது. பூவுலகம், மேல் உலகம் ஏழு, கீழ் உலகம் ஏழு அவற்றிற்கு மேல் அண்டச்சுவர் என அண்டம் மிகப்பரந்து காணப்படுகின்றது. பூவுலகம் ஒன்றினையே நாம் காண்கின்றோம். ஆதலினால், அண்டங்களின் அளவை முழுவதும் காணமுடியாதாகையால், அளப்பருந்தன்மை என்றார். கோளங்களின் தோற்றங்களை

வனப்புறக்கண்டு, “வளப்பெருங்காட்சி” என்றார். இவ்வண்டங்களெல்லாம் இறைவனது பெருமைக்கு முன் வீட்டில் நுழையும் சூரிய கிரணத்தில் தோன்றும் சிறு துகள்களுக்கு ஒப்பாகும் என்று இறைவனது பெருமையைப் புகழ்கின்றார். அத்தகைய அணுவினது நடுப்பகுதியைச் சுற்றிப் பல வட்டங்களில் மின்துகள்கள் இடைவிடாது சுற்றிச்சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அணுவினது இயக்கத்தை அறிவியலறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கூறியதை இறையடியவர்கள் தம் அனுபவபூர்வமாகக் கூறவுந் தலைப்பட்டனர்.

“ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்று மில்லார்க்கு

ஆயிரந் திருநாமம்பாடி நாம் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ”

என்று பாடியவரும் மாணிக்கவாசகர் தான். உருவம் ஒன்றின்றி எங்குமாய் எல்லாமாய் நிற்கும் பரமசிவத்திற்குச் சிவாலயங்களில் முதலுருவாகச் சிவலிங்கத்தையும் நடராஜர், தட்சணாமூர்த்தி போன்றவற்றையும் விநாயகர், சுப்பிரமணியர் போன்ற மூர்த்திகளையும் அமைத்து வழிபட்டனர்.

தத்துவ ஞானிகள் இறைவனது இயல்பு என இரண்டினைக் குறிப்பிட்டனர். சொரூப லக்கணம், தடத்தலக்கணமே அவையாகும். சொரூபலக்கணம் உருவம், குணம், குறி, செயல் எவையுமே இல்லாதது, நிமலமானது, ஒன்றாய் என்றுமுள்ளது, உயிர்களுக்குள்ளுணர்வாய் நித்தியமாய் எவற்றையும் விட்டு நீங்காததாய் உள்ளது. சகல உயிர்களுக்கும் புகலிடமாய் சிறியதிற் சிறியதாய், பெரியதிற் பெரியதாய் விளங்குகின்றது. இத்தகைய நிலையில் அந்த இறைவனுக்கு எட்டுக் குணங்களையும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றனர் தத்துவ ஆசிரியர்கள். தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், பேரருளுடையவனாதல், வரம்பில் ஆற்றலுடைய வனாதல், முடிவில் இன்பமுடையவனாதல் என்பவையே இறைவனது எட்டுக் குணங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை யாவும் கடந்த நிலையில் சச்சிதானந்த மூர்த்தியாக என்றும் அறிவே வடிவான ஆனந்தமூர்த்தியாக இருப்பதும் இறைவனது இயல்பான சொரூபலக் கணமாகும்.

பரிபூரணரான இறைவன், அநாதியே பாசபந்தங்களோடு கிடக்கும் ஆன்மாக்களை அந்த வலையிலிருந்து விடுவித்து உய்விக்க வேண்டுமென்ற கருணையினால் தடத்தநிலையில் நின்று ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றார். இந்த நேரத்தில் இறைவன் கொள்ளும் திருமேனிகள் மூன்று எனலாம். அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்பவையே அவை. அருவத்திருமேனி ஊனக்கண்களுக்குப் புலப்படாதது, நுண்ணியது, அகக்கண் கொண்டு உள்நோக்கும் யோகிகளுக்கு மட்டுமே புலனாவது எனலாம். அடுத்தது உருவத்திருமேனி கை கால் முதலிய உறுப்புக்களுடன் கூடியது. இவை இரண்டுமற்ற உருவமும் அருவமும் கலந்த தனி நிலையிலுள்ள உருவம் ஒன்றுண்டு. இது உருவத்துக்கு வேண்டியதான கை, கால் முதலிய உறுப்புகள் இல்லாததினால் அருவமாகியும் கண்ணாற் பார்க்கும் பொழுதும், கையாற் தொடும் பொழுதும் உணரத்தக்கதனால் உருவமாகியும் இருநிலைகளும் கொண்டதாக அமையப்பெற்றது. இத்தகைய தோற்றம் சிவனுக்கு மட்டுமே உரியது. அதனால் சிவலிங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. மனம் வாக்குகளுக்கு எட்டாத இறைவனை வாழ்த்தி வணங்கும் பொழுதும், நினைக்கும் பொழுதும் அவனை உணர முற்படுவோர்களுக்கு “லிங்கம்” அந்த இறைவனையே குறிக்கும் அடையாளமாகின்றது. பொருள் ஒன்றினை நேரிற்காட்ட முடியாத சந்தர்ப்பத்தில், அப்பொருள் இத்தன்மையதாக இருக்குமென, அத்தன்மையை விளக்குவதாக அமைந்தவொரு குறியைக் காட்டுவது வழக்கம். அதுபோல, சிவப்பரம்பொருளை நேரிற் காட்ட முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் காட்டும் அடையாளமே லிங்கம். இது உலகின் தோற்ற ஒடுக்கத்தைக் குறித்து நிற்கும் அடையாளமுமாகின்றது. “லிங்” என்னும் சொல் லயம் அல்லது அடங்குதல் என்றும் “கம்” தோன்றுதல் என்றும் பொருள்படும். லிங்கம் உருவ அமைப்பு இல்லாதது. அதனால் லிங்கம் சிவத்தையும், பீடம் சக்தியையும் குறிக்கின்றது எனலாம். பீடம் எனப்படும்

ஆவுடையார்புகுதி வளைந்து காணப்படுவதுடன் ஒரு பக்கத்தில் சிறிது நீண்டுமிருக்கின்றது. இதனைக் “கோமுகி” என்றும் குறிப்பிடுவர். கோவாகிய உயிர்களைத் தன்னிடத்தில் அழைத்து மலநீக்கம் செய்து சிவமாக்கும் செயலுக்கு அறிகுறியாக கோமுகி அமைந்துள்ளது என்பர்.

அருவருவத் திருமேனியான சிவலிங்கம் ஞானசோதி வடிவினதாகவுள்ளது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கநெறி வாழ்பவர்களும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளைச் அவரவர் பக்குவத்திற்கு ஏற்ற முறையில் வழிபடுதற்குரியவர். சரியையாளர் இறைவனது உருவத்திருமேனிகளை சிவனெனக் கொண்டு வழிபடுவர். கிரியையாளர் அருவமாகிய பரம்பொருளே இலிங்கம் முதலிய திருவருக் கொண்டருளினார் எனத் தெளிந்து மந்திரத்தினால் சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமானைப் பதித்து வழிபடுவர். யோகிகள் தமது உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கும் இறைவனே சிவலிங்கத் திருமேனியிலிருந்து பூசைகொண்டருளுவன் என்று எண்ணி வழிபடுவர். ஞானிகள் மெய்யன்பினால் ஞானரூபத்தில் சிவலிங்கத்தை எண்ணி வழிபடுவர்.

சிவலிங்கம் இரண்டு வகையினது எனக் கூறுவர். “பரார்த்தலிங்கம்”, “ஆன்மார்த்தலிங்கம்” என அவற்றை வகைப்படுத்துவர். யாவரும் வழிபடுவதற்கெனத் திருக்கோவில்களில் நிலையாகத் தாபிக்கப்படுவது பரார்த்தலிங்கம் எனப்படும். இதனை தாவரலிங்கம் எனவுங் கூறுவர். அதுவன்றித் தானே தோன்றியதாக இருந்தால் அதனைச் “சுயம்புலிங்கம்” என்பர். விசேட தீட்சை பெற்றவர்கள் தாமே சிவலிங்கத் திருமேனியைத் தீண்டி வழிபட்டு நற்கதி பெறவேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் தமது குருவிடம் பெற்று அவரது உபதேசப்படி பூசிக்கும் லிங்கம் “ஆன்மார்த்தலிங்கம்” எனலாம்.

சிவபெருமான் சிவலிங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர் என்பதற்கு எத்தனையோ அடியவரது வரலாறுகள் சான்றாக அமைகின்றன. “அறிவிலா அமணர் மறைக்க நாம் இருந்தோம் வாக்கீசன் நம்மைக்கண்டு வணங்க உண்ணாதிருக்கின்றான், நம்மை வெளிப்படுத்துக” என்பது இறைவன் கூறிய கூற்றாகும். வடதளியில் சிவலிங்கத்தைச் சமணர்கள் மறைத்துவிட்டு, அவ்விடத்திலே தாம் ஒரு பள்ளி அமைத்திருந்தபோது இறைவன் அவ்வூர் அரசனிடம் கூறிய கூற்றாகும். சிவலிங்கத்தைச் சிவனெனவே வணங்க வேண்டுமென்பதற்கு இது தக்கதொரு உதாரணமாகின்றது. மார்க்கண்டேயர் சிவலிங்கத்தை வணங்கி என்றும் பதினாறு வயதாக இருக்க வரம்பெற்றார், கண்ணப்பநாயனார் வரலாறும் சிவலிங்கத்தோடு தொடர்புடையதே இப்படி எத்தனை எத்தனையோ அடியவரது பக்திப்பெருக்கை பெரியபுராணம் எடுத்துக்கூறுகிறது.

ஆன்மாக்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் இறைவன், தடத்தத் திருமேனி கொண்டு உருவம் தாங்கி வருவதை சிவாகமங்கள் விளக்குகின்றன. நடராஜர், சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், ரிஷபாஸ்தர், கலியாண சுந்தரர், பிச்சாடணர், அர்த்த நாரீஸ்வரர், சோமாஸ்கந்தர், தட்சிணாமூர்த்தி முதலான இருபத்தைந்து வகைப்படும் என்கின்றன சிவாகமங்கள். இதில் நடராஜ வடிவம் இறைவனது ஐந்தொழில்களைக் காட்டும் வடிவமாகின்றது எனலாம். அணுமுதல் அண்டம் வரை இடைவிடாது அசைந்து கொண்டிருக்க முதற்காரணம் இவரது ஆனந்த தாண்டவமேயாகும். உலகப்படைப்பு எல்லாம் பொருளற்ற, ராக தாளங்களுக்கு இசையாத ஒரு பேய்க்கூத்து அல்ல, வெறியாட்டம் அல்ல, ராகதாளங்களுக்கு இசைய நடைபெறும் ஓர் ஆனந்த தாண்டவம். “அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்பதற்கு இந்தத் தாண்டவமே காரணமாகின்றது.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல், என்னும் ஐந்தொழில்களும் இத்தாண்டவத்தில் ஒருங்கே நிகழ்கின்றன. நடராஜரது கை உடுக்கை என்ற வாத்தியத்தைத் தாங்கியுள்ளது. அதிலிருந்து சத்தம் பிறக்கும். சத்தம் ஆகாயத்தில் உண்டாவது. பஞ்சபூதங்களில் இது மென்மையானது. அதிலிருந்தே வாயு தோன்றியது. அதனைத் தொடர்ந்து நெருப்பும்,

நெருப்பிலிருந்து நீரும், நீரிலிருந்து நிலமும் தோன்றியது என்பர். இதனாலேதான் “தோற்றந் துடியதனில்” எனக் கூறப்பட்டது. நடராஜ வடிவத்தின் அபயகரம் “அஞ்சேல்” என்னும் குறிப்பினைக் காட்டிக் “காத்தல்” தொழிலை மேற்கொள்கிறது என்பர். கையில் ஏந்திய தீ சங்காரத் தொழிலாகிய அழித்தல் தொழிலைச் செய்கின்றது என்பர். முயலகன் ஆணவத்தின் வடிவம் என்றும், அவனை மிதித்த திருவடி “மறைத்தல்” தொழிலைப் புரிகின்றது என்பர். தூக்கிய பாதத்தின் நிழலிலே “அருளல்” தொழில் நடைபெறுகின்றது என்றுங் கூறுவர். இதனைத் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

“அரன்துடி தோற்றம் அமைப்பில் திதியாம்
அரன் அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம்
அரனுற்றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி
அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே”

மக்கள் கண்ணினைப் பெற்ற பயன் இந்த ஆனந்த நடனத்தைக் காண்பதேயாம். “தில்லையம் பலத்தாடுகின்ற அத்தா உன்னாடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே” எனத் தம்மை நடராஜப் பெருமானுக்கு அறிமுகப்படுத்திக்கொண்ட அப்பர் சுவாமிகள், அந்த ஆனந்தக்காட்சி பெற்றதும் அம்பலக்கூத்தனைத் தினைத்துணைப் பொழுதும் தம்மால் மறந்துய்ய முடியாதென்கிறார். தாம் பெற்ற இன்பம் இத்தரணியும் பெறவேண்டுமெனப் பாடியும் வைக்கிறார்.

பனைக்கை மும்மத வேழமுரித்தவன்
நினைப்பவர் மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக்கூத்தனைத்
தினைத்துணைப் பொழுதும் மறந்துய்வனோ
அப்பர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவ அட்ட மங்கலங்கள்

1. கண்ணாடி
2. இடபம்
3. தீபம்
4. ஸ்ரீ வற்சம்
5. இரட்டைச்சாமரம்
6. சங்கு
7. ஸ்வத்திகம்
8. பூரணகும்பம்

தேவர்கள் எண்மர்

1. இந்திரன்
2. அக்கினி
3. யமன்
4. நிருதி
5. வருணன்
6. வாயு
7. குபேரன்
8. ஈசானன்

ஐந்து கண்ணராவர் யாவர்?

1. வாசுதேவர்
2. நாராயணர்
3. பிரத்தியும்நர்
4. அறிருத்தர்
5. சங்கர்ஷணர்

எண்வகை மணங்களுமெவை?

1. பிரமம்
2. தெய்வம்
3. ஆரிடம்
4. பிரசாபத்தியம்
5. சாந்தருவம்
6. ஆசுரம்
7. இராக்கதம்
8. கைகாசம்

ஐந்து கண்ணரமைத்த ஐந்து பொய்கைகள் எவை?

1. சூரியபுஷ்கரணி
2. சந்திரபுஷ்கரணி
3. அக்னி புஷ்கரணி
4. சுவர்ண புஷ்கரணி
5. அமிர்தபுஷ்கரணி

கண்ணியமும் காளத்தியம்பும்

திருநெறிய தமிழ்வேந்தர்
தமிழ்மணி
அகலங்கன்

ஆதியும் அந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ்சோதியாய் இருக்கும் சிவபெருமானை முழுமுதற் பரம் பொருளாகக், கடவுளாக வழிபடும் சைவசமயத்திற்கும் ஆதியுமில்லை அந்தமுமில்லை. தொன்மையும் வன்மையும் மிக்க சைவசமயத்தில் வழிபாட்டு முறைகளை நான்காக வகுத்தனர் முன்னோர்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவையே அவை, இப்படி வகுத்துக் கூறியபோதும் இவை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது ஆழ்ந்த பக்தியே என்பது அவர்கள் கண்ட உண்மையாகும்.

அன்பெனும் வலையில் அகப்படும் இறைவன்மேல் பக்திசெலுத்துவதே முக்திக்கு வழிகோலும் என்று, ஞானமார்க்கத்தில் நின்று சாயுச்சிய முத்தியடைந்தவரான மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அச்சோப்பதிகத்தில் அற்புதமாகத் தெளிவாகப் பாடுகின்றார்.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்

பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்

சிதமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட

அத்தனைக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே.

பிராமணர்களும், ரிஷிகளும் ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தெக்கிணாகனியம், எனும் முத்தீ வளர்த்து ஆகுதி சொரிந்து முத்தி அடைந்தார்கள். சாதாரணர்களோ பக்தி வளர்த்து அன்பைச் சொரிந்து முத்தியடைந்தார்கள்.

ஆண்டவனைப் பற்றிய அறிவோ அல்லது ஆண்டவனுக்குரிய பூசை விதிமுறைகளைப் பற்றிய அறிவோ சிறிதும் இல்லாத, மிருகங்களைக் கொன்று தின்னும் பாவச்செயலில் அன்றாடம் ஈடுபடும் வேடுவர் குலத்தில் தோன்றி கொல், எறி, குத்து, வெட்டு என்னும் சொற்களையன்றித் தோத்திரச் சொற்களோ சாத்திரச் சொற்களோ தெரியாதவராய் வளர்ந்த கண்ணப்பநாயனார் என அழைக்கப்படும். திண்ணனார், காளத்தியப்பர்மேல் செலுத்திய பக்தி அவருக்கு முத்தி கொடுத்த வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்திலே படித்துப் புளகாங்கிதம் அடைகிறோம்.

“பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவன்” என்று போற்றப்படும் சேக்கிழார் பெருமான் கண்ணப்ப நாயனார், பக்தி ஒன்றையே மூலதனமாகக் கொண்டு ஆறு நாட்களுக்குள் முத்தியடைந்த வரலாற்றை அதிஅற்புதமாகப் பாடியிருக்கிறார்.

பொத்தப்பி நாட்டிலுள்ள உடுப்பூர் என்னும் காட்டுப்பகுதியில் வாழ்ந்த வேடுவர் தலைவன் நாகனுக்கும், அவன் மனைவி தத்தைக்கும் முருகன் அருளால் திண்ணனார் பிறந்தார். கையிலே தூக்குவதற்குக் கனமாக (பாரம்) இருந்த காரணத்தால் திண்ணனார் என அவர்க்குப் பெயர் சூட்டினர். திண்ணனார் வளர்ந்து வில்வித்தை முதலான படைக்கலப் பயிற்சி பெற்று வேடுவர் குலத்தின் தலைமைப் பொறுப்பைப் பெற்றார்.

தன்குல மறவர்களாம் வேடுவர்களோடு வேட்டைக்குச் சென்ற திண்ணனார், மிகவும் வல்லமை பொருந்திய பெரியபன்றி ஒன்று தாங்கள் கட்டிய வார் வலையையும் அறுத்துக் கொண்டு ஓடுவதைக் கண்டு அதனைத் துரத்திச் சென்றார்.

நாணன், காடன் என்ற இருவரும் திண்ணனாரைத் தொடர்ந்து சென்றனர். திண்ணனார் தாம் துரத்திச் சென்ற அப்பன்றியை வாளினால் வெட்டிக் கொன்றார். பின்பு நாணனும் காடனும் வந்துசேர் நீர் வேட்கையினாலே, பன்றியைத் தூக்கி வரும்படி பணித்து விட்டுப் பொன்முகலி ஆற்றுக்குச் சென்றார்.

பொன்முகலி ஆற்றங்கரையை அடைவதற்கு முன்பே, காளத்தி மலையைக் கண்டு அதன் மேலே ஏறவேண்டும் என்ற தாளாத விருப்புக் கொண்டார். காடனைப் பன்றியைச் சுடுவதற்குத் தீ மூட்டும்படி பணித்து விட்டு நாணனோடு திருக்காளத்தி மலையிலே இருக்கின்ற குடுமித் தேவரைக் கும்பிடச் சென்ற திண்ணனார் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பக்திவசமாகத் தொடங்கினார்.

குடுமித் தேவரைக் கண்டவுடனே ஓடிச் சென்று கட்டித் தழுவி உச்சிமுகர்ந்து தலையன்பாம் தாயன்பைக் காட்டி நின்றார். அவரது அந்நிலையைப் “பொருவில் அன்பு உருவமானார்” என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் புகழ்கின்றார்.

அந்தக் காளத்தியப்பருக்குச் சிவகோசரியார் என்னும் பிராமணோத்தமர் ஆகம விதிமுறை பிறழாவண்ணம் மஞ்சனமாட்டி மலரிட்டு மந்திரமோதி நெய்வேத்தியம் நிவேதித்துப் பூசை செய்திருந்ததைக் கூடப்பூரிந்து கொள்ள முடியாதவராக நாணனைப்பார்த்து “இந்தப் பச்சிலையோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து மச்சிது செய்தார் யாரோ” என்று கேட்க நாணன் சொல்கிறான். உன் தந்தையும் நானும் முன்பு இங்குவந்தபோது ஒரு பிராமணர் இப்பெருமானைக் குளிர்நீராட்டி இலைகள் பொருந்திய பூவையும் சூட்டி, உணவுபடைத்து முன்னால் நின்று ஏதோ சொன்னார். அவர் செயலே இதுவாக இருக்கும் என்கிறான்.

வன்திறல் உந்தையோடு
மாவேட்டை ஆடிப்பண்டுஇக்
குன்றிடை வந்தோமாகக்
குளிர்ந்தநீர் இவரை ஆட்டி
ஒன்றிய இலைப்பூச்சூட்டி
ஊட்டி முன் அறைந்தோர்பார்ப்பான்
அன்றிது செய்தான் இன்றும்
அவன் செய்த தாகும் என்றான்

(பெரி கண் - 109)

அதுவே ஆண்டவனுக்குப் பிடித்தமான பூசையென அறிந்து கொண்ட அவர் அதே வழிபாட்டைத் தானுஞ் செய்ய விரும்பினார். இருப்பினும் அவர் செய்த பூசை முற்று முழுதாக அனாச்சாரமாகவே இருந்தது.

மலர்களைப் பறித்துத் தன் தலையிலே சுமந்து கொண்டு, பொன்முகலியாற்றுப் புனித நீரைத் தன் வாயிலே முகந்து கொண்டு, பன்றியைச் சுட்டுப் பதப்படுத்தித் தன் வாயில் போட்டுக் கடித்துச் சுவை பார்த்த பின்பு தேக்கங்கல்லையில் இட்டு ஒருகையில் தூக்கியபடி ஒருகையில் வில்லம்பைத் தாங்கிக் காளத்தியப்பரின் அருகே வந்த திண்ணனார் சிவகோசரியார் அங்கிருந்த சிவலிங்கப் பெருமானின் திருமுடியில் சொரிந்து வழிபட்டதால் கிடந்த பூக்களாகிய நிர்மாலியங்களைத் தன் தோற் செருப்பணிந்த காலினால் தட்டித் தன்வாயில் முகந்து கொண்டுவந்த நீரினால் திருமஞ்சனம் செய்து தலையில் சுமந்து வந்த பூக்களைத் திருமுடிமேல் சிந்தி வாயில் அதுக்கிப் பதம்பார்த்துக் கொண்டு வந்த பன்றி இறைச்சியைத் திருமுன்பு படைத்து மந்திரத்துக்குப் பதிலாகப் பன்றியிறைச்சியின் சுவையின் பெருமையைச் சொல்லி வழிபாடாற்றினார்.

இவரது வழிபாட்டு முறையிலே அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய பக்தி வெளிப்பட்டதே அன்றி ஆசாரம் சிறிதும் இருக்கவில்லை. ஆகம முறைப்படி பூசை செய்யும் சிவகோசரியார் ஆசாரமற்ற திண்ணனாரின் பூசையை வெறுத்து ஆண்டவனிடம் முறையிட்ட பொழுது சிவபெருமான் சிவகோசரியாரின் கனவில் தோன்றித் திண்ணனாரின் செய்கைகளைப்பற்றிச் சிறப்பாகப் பாராட்டுகின்றார்.

திண்ணனாரின் செருப்புப் பாதங்கள் தன் திருமுடியிலே படும் பொழுது இளம்பருவத்து முருகப்பெருமானின் பாதங்கள் தன்மேல் பட்டது போலிருந்ததாகவும், திண்ணனார் வாயிலே முகந்து கொண்டுவந்து தன் முடிமேல் ஊற்றிய நீர் புனித கங்கை நீரிலும் சிறப்பானது என்றும், திண்ணனார் தனது தலையிலே சுமந்து கொண்டுவந்து தனது முடிமேல் சிந்திய மலர்கள் பிரம்மா விஷ்ணு முதலான தேவர்கள் தன்மேல் சொரிகின்ற கற்பக தருக்களின் மலர்களிலும் சிறப்பானவை என்றும், பல்லினார்

கடித்து நாவினால் சுவைபார்த்துக் கொண்டு வந்து வைத்த பன்றி இறைச்சி சிறந்த வேதங்களை ஒதுகின்ற பிராமணர்கள் வேதமுறைப்படி செய்கின்ற வேள்வியில், அக்கினியில் இடும் “அவி” உணவிலும் மிகவும் சிறப்பான தென்றும், திண்ணனார் சொல்லுகின்ற வார்த்தைகள், மந்திரங்களைவிடச் சிறப்பானவை, முனிவர்களின் தோத்திரங்களை விடச் சிறப்பானவை என்றும் சொல்லித், திண்ணனார் தம்மேல் வைத்த பக்தியின் உச்சத்தை நாளை காட்டுவதாகக் கூறி மறைகின்றார்.

மறுநாள் வழமைபோலத் திண்ணனார் வந்து கொண்டிருந்தார். சிவகோசரியார் மறைந்து நின்று பார்த்தார். சிவலிங்கத் திருமேனியின் வலது கண்ணிலே இருந்து இரத்தம் வழிந்தோடுவதைக் கண்டு திண்ணனார் திகைத்துப் போனார். யார் இக் கொடுமை செய்தார் என்று கோபித்தார். பச்சிலை மூலிகைகளைப் பறித்து வந்து கண்ணிலே பிழிந்து பார்த்தார். இரத்தம் நிற்கவில்லை.

பெருகிய இரத்தங் கண்டு உருகிய மனங்கொண்டவராய் “ஊனுக்கு ஊன் மருந்து” என்னும் வேடர்களின் வாக்கு நினைவுக்குவர, கூரிய ஓர் அம்பை எடுத்துத் தனது ஒரு கண்ணைத் தோண்டி அப்பினார். அக்கண்ணில் நின்று இரத்தம் வருவது கட்டுப்பட ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

சிறிது நேரத்தில் இடக்கண்ணிலிருந்தும் இரத்தம் பெருகச் செய்தார் சிவபெருமான். திண்ணனார் சிறிதும் மனந் தளரவில்லை. கலங்கவில்லை. தனது மற்றைக் கண்ணையும் தோண்டி அப்ப முயன்றார். தனது செருப்புக் காலை அடையாளமாக இரத்தம் வந்த கண்ணிலே ஊன்றித் தனது கண்ணைத் தோண்ட முயலும் போது சிவபெருமான் தனது கைகளால் அவரது கையைப் பிடித்துத் தடுத்து “நில்லு கண்ணப்ப” எனக் கூறினார். அத்தோடு தனது வலப்பாகத்தில் என்றும் நீங்காமல் நிலைத்திருக்கும் அரியபேற்றையும் நல்கினார்.

சேக்கிழார் பெருமான் இக்கதையின் மூலமாக வழிபாட்டுக்குப் பக்தி எவ்வளவு சிறந்தது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். புற ஆசாரங்கள் பக்தியாகா. அவை பக்திக்கு வழிகாட்டுபவையே. உத்தமனார் வேண்டுவது உள்ளக் கமலமே. உள்ளத்தில் கண்டு கொண்டால் சிவனை வெளியிலும் காணலாம்.

“நில்லு கண்ணப்ப” என்று சிவபெருமானால் தடுக்கப்பட்டதால் கண்ணப்பர் என அவர் பெயர் பெற்றுக் “கண்ணப்ப நாயனார்” எனப் பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழாரால் பெருமையோடு பேசப்படுகிறார்.

கண்ணப்ப நாயனாரின் ஆழ்ந்த பக்திபற்றிப்பலரும் பலவாறாகப் புகழ்ந்துள்ளனர். “நாளாறிற் கண்டிடந்து அப்ப வல்லேன் அல்லேன்” என்று பட்டினத்தாரும் “கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி” என மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் போற்றித் துதிக்கின்றனர்.

அகத்தைத் தூய்மை செய்து அன்பின் வலிமையால் ஆண்டவனை உள்ளத்தமர்த்திப் பக்தியால் வழிபாடாற்றிப் பரமனைப்பணிந்து வாழ்வோம்.

திருசிறற்பலம்

சிவ லிங்க தத்துவம்

ஞானசிரோன்மணி
சைவப்புவலவர் - பண்டிதர்
இ. வடிவேல்
(திருகோணமலை)

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர்
அத்தெய்வமாகியாங்கே

மாதொருபாகனார் தாம் வருவர்”

-சிவஞானசித்தியார்.

“உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்” என்று சிவனைப் பாடினார் அப்பரடிகள். இந்து மதத்தில் சண்மதக்கோட்பாட்டின் விரிவும் விளக்கமும் பேசப்படுகின்றது. சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், செளரம் என்பன தத்தம் கோட்பாட்டிற்கமைய மூர்த்தி பேதங்களை வகுத்து வரையறை செய்து மக்களை இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தியுள்ளன. எந்த மூர்த்தியை வழிபட்டாலும் அத்தெய்வமாக வெளிப்பட்டு நின்று அருள்புரிபவன் சிவபெருமான் என்று கூறுகிறது சிவஞானசித்தியார்.

ஆலயங்களில் கோபுரவாசலில் காட்சியளிக்கின்ற துவார பாலகர்களில் ஒருவர் ஆள்காட்டி விரலைக்காட்டி நிற்கிறார். இது ஆலயத்தினுள்ளே வழிபடச் செல்வோருக்கு கடவுள் ஒன்றே என்பதை அறிவுறுத்துகின்றது. மற்றொரு துவாரபாலகர் ஒரு கையை விரித்துக்காட்டி நிற்கிறார். கடவுள் ஒன்றேயொன்று தான். அதைத்தவிர வேறொரு தெய்வமூலில்லையென உணர்த்துகிறது.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதியில்லை நுஞ்சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர் நினைந்துய்மினே”

-திருமந்திரம்

செந்தமிழ் நாட்டில் முன்னாளில் எல்லோரும் சிவனையே வழிபட்டனர். அதனால் சைவர் என்ற ஒரு குலமே இருந்தது. தொழில்பற்றிய குலங்கள் பல இருந்தபோதிலும் வழிபாட்டுக்கலம் ஒன்றுதானிருந்தது. அது சைவர் என்ற குலம் இதனால் ஒன்றேகுலம் என்றும் இம்மறைமொழி எழுவதாயிற்று. அது போல சிவபெருமானையே செந்தமிழ் முழுமுதற் தெய்வமாகக் கொண்டு வணங்கினார்கள். இதனால் ஒருவனே தேவனும் என்னும் மறைமொழி எழுவதாயிற்று. எனவே இறைவழிபாடு செய்வோர் தெய்வபேதம், மூர்த்திபேதம் குறித்து மாறுபட்டு மலையாது நிலையான அன்பினால் சிவனைக் குறித்து வழிபடவேண்டும்.

“அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக என்பரமல்லா இன்னருள் தந்தாய்” என்று மாணிக்கவாசகர்கள் திருவாசகத்தில் ஒரு வாசகத்தை அருளிச் செய்தார். தேவாரங்கள் அருளிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரரும், திருவாசகம் அருளிய மாணிக்க வாசகரும் சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாக வைத்துப் பாடியுள்ளார்கள். சிவனையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் அவர்கள் பாடவில்லை.

ஒரு நாணயத்துக்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பது போல இறைவனுக்கும் இரண்டு பக்கங்களுண்டு. ஒன்று வெப்பம். மற்றொன்று தட்பம். வெப்பம் சிவம், தட்பம் சக்தி. வெப்பமும் தட்பமும் சமமாக இருந்தால்தான் இந்த உடம்போடு உயிரிடை நட்புப் பொருந்தியிருக்கும். ஏதாவதொன்று கூடினால் குடம்பை தனித்தொழியப் புள் பறப்பது போல உடம்பைவிட்டு உயிர் பிரிந்துவிடும். வெப்பமும் தட்பமும் சமமாக இருந்தால்தான் மலர் மலராகக் காட்சியளிக்கும். வெப்பம் மிகுந்தால் மலர் வாடும். தட்பம் மிகுந்தால் மலர் அழுகும்.

வெப்பத்தின் நுண்மை சிவம், தட்பத்தின் நுண்மை சக்தி சிவாலயங்களில் வெந்தநீறும் தீர்த்தமுமும் பிரசாதமாக வழங்குகிறார்கள். சிவப்பிரசாதம் திருநீறு. சக்திப்பிரசாதம் தீர்த்தம்.

“தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசனருள் அறிவாரில்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன் நல்லன்பர்க்கு
தாயினும் நல்லன் தாழ் சடையோனே”

-திருமந்திரம்

தீயைக்காட்டிலும் மிகவும் வெப்பமுள்ளவன் சிவன். இந்நிலை தனியாய் நிற்கும் கடந்தநிலை. புனலைவிடக் குளிர்ந்தவன். இந்நிலை அருளுடன் கூடி அனைத்து உயிரையும் இயக்கி ஆளும் வழிநிலை. அருள்நிலை. (அருள் - சக்தி) சுட்டுணர்வாலும், சிற்றுணர்வாலும் அறியப்படாத சேயனாயினும் நல்லன் அவனை தாயினும் நல்ல தாழ் சடையோன் என்கிறார் திருமூலர். “பால் நினைந்தாட்டும் தாய்” என்றார் மாணிக்கவாசகர். வெப்பதட்பச் சமநிலைபோல சிவத்தின் கடந்தநிலையும், (அதீதவியாபக நிலை) சக்தியின் அருள்நிலையும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பது சிவலிங்கம்.

சிவன்கோயில்களில் மூலஸ்தானம் எனப்படும் மிக முக்கியமான இடத்திலுள்ளது சிவலிங்கம். சிவலிங்க வழிபாடு மிகப் பழமையானது. சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் சிவலிங்கங்களும் காணப்பட்ட மையால் அக்காலத்திற்கு முன்னிருந்தே சிவலிங்க வழிபாடு நடைபெற்று வந்துள்ளது தெரிய வருகிறது.

மனிதன் காரண காரிய முறையில் அறியமுடியாத இயற்கையின் மகாசக்தியைக் கண்டு அஞ்சி அதனைக் கடவுளாக வழிபடத் தொடங்கினான். சூரியன், சந்திரன், மின்னல், இடி, புயல், மழை (பெருவெள்ளம்) முதலியவற்றில் கடவுளின் ஆற்றலை அனுபவத்தில் கண்டான். ஆதிமனிதனுடைய கந்தழி வழிபாட்டிலிருந்து சிவலிங்கவழிபாடு ஆரம்பித்திருக்கலாம்.

திருமூலர் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் என்னும் நூலில் அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவலிங்கம், சிவலிங்கம், ஆத்மலிங்கம், ஞானலிங்கம் முதலியவைகளின் விபரத்தைக் காணலாம். அனக்கலாகாத அனந்த சொருபமாக பாதாளம் முதல் ஆகாசம் வரை பரந்து விரிந்து நிறைந்திருப்பது அண்டலிங்கமெனத் திருமூலர் விளக்கந் தருகிறார். சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து முதலிய அருவத் திருமேனிகளையும் சதாசிவன் மகேஸ்வரன் உருத்திரன் முதலிய உருவத்திருமேனிகளையும் உடையது. அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கம்.

சிவலிங்கத் திருமேனியில் எல்லாத் தத்துவங்களும் அடங்கியிருப்பதை சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என்னும் ஐந்து மூர்த்தங்களும் சிவலிங்கத்தில் அடங்கியிருப்பதால் சிவலிங்கத்தைப் பஞ்சப்பிரம்ம மூர்த்தமென ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. ஈசானம் வடகிழக்கை நோக்கியுள்ள உச்சிமுகம். தத்புருஷம் கிழக்கை நோக்கியுள்ள முகம். அகோரம் தென்முகமாகவுள்ளது. வாமதேவம் வடக்கு நோக்கியுள்ளது. சத்தியோஜாதம் மேற்கு நோக்கியுள்ளது. இவ்வாறு பஞ்சமுகங்களையுடையது சதாசிவலிங்கமென்று திருமந்திரம் கூறுகிறது. இவைகளையெல்லாம் தொகுத்து “காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீள் நாகமணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்” என்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் கூறுகின்றார்.

அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்திலடங்கியுள்ள சிவத் தத்துவங்கள் யாவும், உருவத்திருமேனிகளாக சிவாலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று வழிபடப்படுகின்றன. அவை சோமாஸ்கந்தர், தெட்சணாமூர்த்தி, நடராஜர், பிட்சாடணர், சந்திரசேகரர் முதலிய உருவத் திருமேனிகளாகும். இவர்களை வழிபடுவதும் சிவவழிபாடே. அன்றியும் ஆலயங்களில் அம்பிகை, விநாயகர், முருகன், திருமால் முதலிய உருவத்திருமேனிகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று வழிபடப்படுகின்றன. இவர்களை வழிபடுவதும் சிவவழிபாடே. “ஆதலின் நமது சக்தி ஆறுமுகன் அவனும் யாமும் பேதகமன்று, நம்போல் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்” என்ற கந்தபுராணக் கூற்று சிவமவேறு முருகன் வேறல்ல என்பதை உணர்த்துகின்றது.

எங்கும் நிறைந்து எல்லாமாயிருப்பது சிவம், “பார்க்குமிடமெங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணாந்தம்” சிவம் “அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளோடு நிறைந்தது சிவம். “வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய் கோனாகி யான் எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி” நிற்பது சிவம். சிவபெருமானென்று நான் அழைத்தேத்த தவபெருமானென்று தான் வந்து நிற்பது” சிவம். தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல் முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்குதல் முதலிய எண்குணங்களை உடையது சிவம். பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ளும் வெளியும் நிறைந்த சைதன்னிய சக்தியே சிவம்.

ஆலயங்களில் எழுந்தருளியுள்ள திருவுருவங்கள் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் சிவனருள் பெற்றுய்ந்த சான்றோர்களாலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற காரணத்தால் சாந்நித்தியமடைந்து சைதன்னிய சக்தியை எங்கும் எப்பொழுதும் பிரபையாக வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சிவசக்தியானது வழிபடுவோருடைய வல்வினைகளை அகற்றி வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திருவருட்சக்தி விறகில் தீயும், பாலில் நெய்யும் கரந்திருப்பதுபோல் சிவத்திருவுருவத்தில் மறைந்திருப்பதாக அப்பரடிகள் கூறுகின்றார்.

“விறகில் தீயினன் பாலில்படு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவுகோல் நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
முறுகவாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே”

கட்டையில் கட்டையை வைத்துக் கடைந்தால் கனல் பிறக்கின்றது. கட்டையே கனலாக மாறிவிடுகின்றது. பாலைக்காச்சித் தயிராக்கி அதில் மத்திட்டுக் கடைந்தால் நெய் பிறக்கின்றது.

உடம்பிலே உயிரும், உயிரிலே இறைவனும் தங்கியிருக்கின்றது. உடம்புக்கும் உயிருக்கு முள்ள உறவையும், உயிருக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள உறவையும் உற்று உணர்ந்து உருகிஊறி உள்கசிவாகிய உறவுகோல் நட்டு உணர்வாகிய கயிறிட்டுக் கடைந்தால் திருவருள் சக்தியாகிய சைதன்னியப் பேரானந்தத்தை அனுபவித்து உய்தியடையலாம். “அன்புடன் ஆசாரபூசை செய்து உய்ந்திட வாணாள் வீணாள்படாது” என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆச்சைக்கே இரைதேடி ஆலமந்து
காக்கைக்கே இரையாகிக் கழிவரே”
“திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழாராகியல்
உன்பதன்முன் மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே”

என்று சிவவழிபாடு செய்யாத சீவர்களுக்காக அப்பர் சுவாமிகள், கழிவிர்க்கபடுகிறார். பசுவின் உடம்பு முழுவதும் பால் பரவியிருப்பினும் மடியின் மூலமாக அதைப் பெறுதல்போல எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனுடைய திருவருளை திருக்கோயில்களிலுள்ள சிவத்திரு மேனிகளை வழிபட்டுப் பெறுதல் வேண்டும்.

“புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு

அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரியா நிற்கும்” என்பது திருமந்திரம். பொக்கமிக்கவர் பூவும் நீரும்கண்டு நக்கு நிற்பவன் சிவபெருமானாதலால் நெக்கு நெக்குருகிப் பூவும் நீரும் கொண்டு சிவவழிபாடு செய்து பிறவிப் பயனை அடைவோமாக.

சிவமூர்த்தி

1. நிசும்பன் என்னும் அசுரன் தேவரை வருத்த அவனைக் கொன்றவர்.
2. பிரமதேவனுக்குச் சிருஷ்டியின் பொருட்டுப் பஞ்சாட்சர உபதேசம் செய்தவர்.
3. பிருதுவியில் சர்வராயும், அப்புலில் பலராயும், தீயில் உருத்திராயும் காற்றில் உக்கிரராயும், ஆகாயத்தில் வீமராயும், சூரியமண்டலத்தில் ஈசானராயும், ஆன்மாவில் பசுபதியாயும் அமர்பவர்.
4. சக்தியை ஐந்துமுகத்துடன் தமது முகத்திற் சிருஷ்டித்தவர்.
5. உபமன்பு முனிவருக்குத் தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாத முனிவர் வேண்டுகோளின்படி பாற்கடலளித்தவர்.
6. வீரபத்திரரைத் தக்கயாகத்தின் பொருட்டுப் படைத்து அதை அழிக்க ஏவி அதிலழிந்த தேவரை மீண்டும் உமைவேண்ட உயிர்ப்பித்துத் தக்கனுக்கு ஆட்டுத் தலையருளியவர்.
7. இராவணன் திருக்கயிலையைச் சிவபூசைப்பொருட்டு பெயர்க்கத் திருவடியின் திருவிரலால் ஊன்றி மதமடக்கி அவன் துதிக்க அநுக்கிரகித்தவர்.
8. பிரமன் கர்வித்த காலத்துப் பயிரவரை ஏவி அவனது நடுத்தலையைக் கிள்ளி எறிந்து அவன் வேண்டுகோளால் கபாலத்தைக் கையிற் பற்றியவர்.
9. உமை, தமதருளால் உலகஞ் செழித்திருக்கிறதென்று எண்ணியதையறிந்து, தமது உலக உருவமாகிய கலைகளைத் தணிவித்தனர். அதனால் உயிர்கள் ஒடுங்கின. இதனையறிந்த பிராட்டியார் இறைவனை வேண்ட அதனால் அநுக்கிரகித்தவர்.
10. சர்வசங்கார காலத்தில் பிரமன், விஷ்ணு இந்திராதி தேவர்களை அழித்து அவர்களின் எலும்புகளையும் நீற்றையும் அவர்களது நிலையின்மை தெரிந்துய்யத் திருமேனியிலணியபவர்.
11. தாருகாவனத்து இருடிகளும் அவர்களின் பத்தினியரும் செருக்குற்றிருத்தலைத் தேவர்கூறி வேண்டவிஷ்ணுவை மோகினிஉருக்கொண்டு இருஷகளிடம் போக ஏவித்தாம் பைரவத் திருக்கோலத்துடன் இருஷபத்தினிகளிடஞ் சென்று அவர்கள் கற்புக்கெட்டு வேண்ட அவர்களை மதுரையில் தீண்டுகிறோமெனக் கூறி மறைந்து அப்பெண்களின் கணவர்கள் அபிசாரவேள்வி செய்து தம்மீது ஏவிய டமருகம், மழு, சூலம் இவற்றைக் கையிற் பிடித்தும் புலியைக் கொன்று தோலையுடுத்தும் பாம்பினைப் பயன்படுத்தித் திருவடியில் அடக்கியும், பிரமதகனத்தையும் பேயையும் உடனிருக்கச் செய்தும், மாணைகையிற் பிடித்து வலியடக்கியும் வெண்டலையை அணிந்தும், முயலகளை எலும்பொடிய முதுகில் அழுத்தியும் குற்றமில்லாது இருந்தவர்.
12. யானையுருக்கொண்டு செருக்கடைந்து தேவர்களை வருத்தி தம்மையெதிர்க்கவந்து தம்மை எதிர்த்து விழுங்கிய தயாசுரனை உடல்பிளந்து வெளிவந்து அவன் தோலையுரித்துப் போர்த்துக் கஜரிமூர்த்தியெனத் திருநாமம் பெற்றவர்.
13. இந்திரன் ஒரு காலத்துக் கர்வப்படப் பூதவுருக்கொண்டு அவன்முன் சென்று கோமித்து அவனாலுண்டான கோபத்தைக் கடலில் விட்டனர். அது குழந்தையுருவாய் சலந்தரனெனப்பட்டது.
14. சர்வசம்மார காலத்து இடபவுருக் கொண்டு தம்மையடைந்த தருமத்தை அதன் வேண்டு கோளின்படி வாகனமாக வூர்ந்து இடபாருடத் திருநாமமடைந்தனர்.
15. பாற்கடலிலிருந்து வந்த விஷத்துக்கஞ்சிவந்த தேவர்களுக்கு அபயமளித்துத் தாம் அதை

வருவித்துப்புகித்துக்கண்ட மட்டில் அடக்கி நீலகண்டத்திருநாமம் அடைந்தவர்.

16. உமை/பார்வதி தமது திரிநேத்திரங்களை மறைத்தலால் அவர் விரல்களில் உண்டாகிப் பெருகிய கங்கையைத் தேவர்வேண்டச் சடையிலணிந்து கங்காதரத் திருநாமம் பெற்றவர்.
17. பகீரதன் பிதுர்கள் நற்கதியடையக் கொணர்ந்த ஆகாசகங்கையின் வீறடக்கி சடையிலணிந்து அவன் வேண்டுகோட்படி பூமியில் விட்டுக் கங்கா விசர்ஜனமூர்த்தியெனும் திருநாமம் பெற்றவர்.
18. பிரமன் வேண்டுகோளின்படி புஜத்தில் சனகர் முதலியவர்களைப் படைத்தளித்தவர்.
19. கயமுகாசுரனை வெல்ல ஒரு புத்திரனை அளிக்க வேண்டுமென்று தேவர் வேண்ட விநாயக மூர்த்தியைப்பிறப்பித்து அத்துன்பத்தை நீக்கினவர்.
20. சூரபன்மனுக்கு வச்சிரயாக்கை, இந்திர ஞாலத்தேர் முதலியன அளித்து அவன் செருக்குற்றகாலத்து அவன் செய்த யாகத்தை அழிக்கக் கங்கையைப் பூமியில் வருவித்துக் குமரக்கடவுளால் அவனைச் சங்கரிப்பித்தவர்.
21. விபுலன் பொருட்டுக் காலனைச் சூலத்தாற் குத்தித் தாக்கினவர்.
22. பிங்கலன் எனும் வேடன் பொருட்டுக் காலபடைரைக் காய்ந்தவர்.
23. ஆதிசேடன் தவஞ்செய்து தன்னைத் திருமேனியில் அணிந்துகொள்ள வேண்ட விரலாழியாகத்தரித்துப் புஜங்கபூஷணத் திருநாமம் அடைந்தவர்.
24. கந்தமூர்த்தி திருவவதரிக்க வேண்டத் தமது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளைப் படைத்து அவற்றை அக்நி, வாயு, இவ்விருவரையுங் கொண்டு சரவணத்திலிடக் கட்டளையிட்டுக் கங்கையாலும், கார்த்திகை முதலானவராலும் வளர்ப்பித்து சூரன் முதலியவரை வெல்லக் கட்டளையிட்டவர்.
25. பிரமனைக் கந்தமூர்த்தி பிரணவத்திற்குப் பொருள் வினாவியகாலத்து அவனைச் சிறை செய்தலால் விஷ்ணுவாதியர் முறையிடப் பிரமனைச் சிறைவிடக் கட்டளையிட்டு அதன் பொருள் வினாவிச் சுவாமிநாதன் திருநாமம் குமரனுக்களித்தவர்.
26. பகாசுரன் எனப் பெயர் கொண்ட கொக்குருக்கொண்ட அசுரன், ஒருவனை, உயிர்மாய்த்து, கர்வம் அடைந்தார். இவ்வகை யாவர்? என்று அவன் இறகில் ஒன்றை முடியில் அணிந்தவர்.
27. அந்தகாசுரன் கர்வித்தகாலத்து அவனைச் சூலத்தாற்குத்தி வெயிலில் உலர்த்தியவர்.
28. அக்நி, வாயு, குபேரன், ஈசானன், நிருதி, யமன், வருணன் முதலியோர் தவஞ்செய்த காலத்து அவர்க்குத் தரிசனம் தந்து பதமளித்தவர்.
29. தேவர் பொருட்டுக் காளியுடன் சண்ட தாண்டவமாடி ஆதிசேடன், முஞ்சிகேசன், கார்க்கோடகன், காரைக்காலம்மையார், விஷ்ணு மூர்த்தி இவர்களுக்கு நடனத்தரிசனம் அருளியவர். இவர் நடனத்தில் காதணிநழுவ அதனைத் தாமே அணிந்தவர்.
30. தனகுத்தன் மனைவி பொருட்டுத் தாயுருக்கொண்டு மருத்துவம் பார்த்துத் தாயுமான திருநாமம் பெற்றவர்.
31. மன்மதன் தேவர் வேண்டுகோளால் சிவன்யோகத்திருக்கையில் புஷ்பபாணத்தை ஏவித் தீவழிப்பட்டழியரதிதேவி சிவமூர்த்தியைத் துதித்துப் புருஷபிச்சை கேட்க அளித்துக் காமாரித் திருநாமம் பெற்றவர்.
32. திரிபுராதிகள் பொன், வெள்ளி, இரும்புக் கோட்டைகளை செய்வித்து அக்கோட்டைகளுடன் பறந்து தேவர்களை வருந்திவந்தனர். இதனால் தேவர்கள் சிவமூர்த்தியை வேண்டி அவர்களில் மூவர் பிழைக்க மற்றவர்களை நீறாக்கித் திரிபுராரிமூர்த்தித் திருநாமமடைந்தவர்.
33. பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டி வளர்த்து அவர்களை மந்திரிகளாக்கியமை.
34. நாரை ஒன்று பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் மீனுண்ண வந்து ஞானோதயம் பெற்றுத் தியானிக்க முத்தியளித்தவர்.

சைவத்தின் ஊற்றுக்கண்

குமாரசாமி சோமசுந்தரம்
கல்வி ஆலோசக நிபுணர்.

இந்த உலகத்திற்குக் கருத்தா யார்? அண்டங்கள், சராசரங்கள் ஆகியவற்றைப் படைத்தவர் யார்? இவ்வாறான வினாக்கள் மிகப்பழைய காலத்திலிருந்து மனிதர்களால் கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய வினாக்கள் முதன் முதலில் எழுப்பப்பட்ட காலம் தான், அறிவின் வேட்கை, ஆய்வுத்தாகம் என்பன மனிதரிடம்குடி புகுந்த காலம் எனலாம்.

காரியங்களுக்குக் காரணங்கள் உண்டு என்று தெளிந்ததும், அந்தக் காரணங்களுக்கும் காரியங்களுக்கும் எல்லாம் காரணமாக உள்ள முதற் காரணம், மூலகாரணம் ஒன்று இருக்கத்தானே வேண்டுமென்ற எண்ணம் மக்களிடம் தோன்றியது. யாவற்றிற்கும் முதலும், மூலமூலமாக விளங்குகின்ற அந்தப்பொருளைப் பரம்பொருள் என்றனர். இந்த முழுமுதற்பொருள் பற்றிய ஆய்வும் தொடங்கியது. மனிதருக்கு இயல்பாக உள்ளது. ஆராய்வுக்கம். ஆராய்ச்சி என்பது தணியாதவேட்கை. அதனால் உந்தப்பட்ட மனிதர்கள் சிலர் தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்தனர்.

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருள், மிகப்பெரிய பொருள். அது பரம்பொருள். ஆயவாளரோ, ஆய்வுப் பொருளோடு ஒப்பிடும்போது அணுவிலும் சிறியர். அவர்கள் சிற்றறிவுடைய மனிதர்கள் மனிதரின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட புத்திக்கும், விவேகத்திற்கும் வரம்பும் எல்லையும் அற்ற பரம்பொருளை முற்றிலாக ஆராய்ச்சிக்குள் அடக்குவது அறிவது என்பவை இயலாத காரியம்.

எத்துணை பலமும், பராக்கிரமமும் படைக்கப் பெற்றவன் ஆகிலும், தான் அமர்ந்திருக்கின்ற ஆசனத்தை அவ்வாறு அமர்ந்து கொண்டே தூக்கிவிட முடியாது. இதிலிருந்து ஓர் உண்மை புலப்படும். எது தன்னை ஆதாரமாகத் தாங்குகின்றதோ, அதனை அவனால் பெயர்த்து எடுக்க முடியாது என்பதே அந்த உண்மையாகும். ஆசனத்தை விட்டு இறங்கிய பின்னரே அதனைத் தூக்க முடியும்.

மனிதனுடைய அறிவோ, ஆற்றலோ, புத்தியோ, விவேகமோ, ஊக்கமோ, வேட்கையோ பரம்பொருளை விட்டு விலகித் தனியாக இயங்கும் தன்மையை அடைந்துவிடவில்லை. இயலாமையும் ஆற்றாமையும் மனிதலட்சணங்கள். மனிதன் இயங்குவதற்குத் துணை தேவை. அந்தத் தேவை பரம்பொருளினாலேயே நிறைவு செய்யப்படுகிறது. அந்தநிலையில் பரம்பொருளை ஆராய்வதற்கும், அறிந்து கொள்வதற்கும், அதன் துணை தேவை அப்படியானால், அப்பரம்பொருளை தனது குறுகிய அறிவு எல்லைக்குள் மனிதரால் கொண்டுவரமுடியாது. மனிதன் நினைக்கிறான், எதனையும் தன் அறிவுத்திறத்தால், ஆராய்ச்சி முயற்சியால் கண்டறிந்து அதன் உண்மை, பொய்யை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று. சடப்பொருள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் மனிதன் சில வெற்றிகளை அடைந்துள்ளான். ஆனால் பரம்பொருள் அத்தகைய சடப்பொருள் அல்லவே! இவையாவற்றையும் கடந்து நிற்கின்ற முழுமுதற் பொருள், அப்பரம்பொருள்.

மனிதனுடைய மூளை, மிக அற்புதமான அமைப்பாக விளங்குகின்ற போதிலும், நூதனமான பொறியாக உள்ள நிலையிலும், அந்தப் “பென்னம் பெரிய” பரம்பொருளை, இந்தச் “சின்னஞ்

சிறிய” மனித மூளை எனும் அமைப்பினுள் அடக்க முடியாது என்பது வெள்ளிடைமலை. அத்துடன், மனிதனின் மூளையோ, புத்தியோ அந்தப் பரம்பொருளின் ஒரு சிறிய பாகமே என்பதை உணர்ந்தால், அந்தச் சிறிய பாகத்தினுள் பரம்பொருளை எவ்வாறு அடக்கமுடியும் என்பதையுந் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

பரம்பொருளை விஞ்ஞான ரீதியில் விளங்கிக் கொள்ள முயல்பவர்களின் ஆராய்ச்சி வீணானது எதை விஞ்ஞானப் பரிசோதனை மூலம் அறிந்து நிறுவமுடியாமல் உள்ளதோ, அந்தப் பொருள் இல்லவேயில்லை என்று கூறிவிடுகிறார்கள். விஞ்ஞான அறிவுக்கு எட்டாதவற்றைப், பொய் என்று கூறிவைப்பதில் எத்துணை பெருமைகொள்கின்றனர். மனித அறிவு, புத்தி, விவேகம் என்பவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டதும், விஞ்ஞான ஆய்வு, பரிசோதனைகள் ஆகியவற்றின் எல்லைகளைத் தாண்டியதும் ஆன பரம்பொருள் ஒன்று உண்டு என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு விஞ்ஞான வழி பொருத்தமற்றது. அதற்கு மெய்ஞ்ஞான வழியையே நாடவேண்டும்.

நமது முன்னோர்கள், பரம்பொருளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு மெய்ஞ்ஞான வழியையே நாடினார்கள். பரம்பொருளின் திருவருட் சக்தியின் துணையுடன் உள்ளுணர்வின் மூலம் முனிவர்கள், ரிஷிகள், அருளாளர்கள் என்போர் பரம்பொருளைப் பற்றிச் சிறிதளவிலாவது அறிந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மகாவாக்கியங்களாக அவை நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. மிக ஆழமான, நுண்ணிய பொருள் கொண்டுள்ள மகாவாக்கியங்கள் உணர்த்துவனவற்றை உள்ளபடி அறிந்து தெளிந்து கொள்வதே பெருஞ்சிரமம். பலர் பலவாறு பொருள் கொண்டும் உள்ளனர்.

கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது காண முடியாதது, பரமரகசியமாக உள்ளது, உலகளவு எனலாம். இவ்விதம் கற்றலுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் அகப்படாத பரமரகசியத்தைப் பற்றியே வேதம், உபநிஷதம், பகவத்கீதை, திருமுறைகள் சமய சாத்திரங்கள், முனிவர்களின் மகாவாக்கியங்கள், தருமநூல்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் என்பன விளக்குகின்றன. இவற்றை எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

வெறும் பரிசோதனைகள், வெளிப்படையான பிரமாணங்கள், விதிகள், யுக்தி, புத்தி என்பவற்றின் துணையுடன் அறிய முடியாத இந்த விடயத்தை அல்லது பொருளை, அப்பரம்பொருளின் அருளைத் துணையாகக் கொண்டு, பக்தி, தியானம், நியமம், தூய்மை, சாந்தி, தவம் முதலிய ஒழுக்கங்களில் நின்று தான் இதனை ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று வேதமும், மற்றும் சமய நூல்களும் கூறுகின்றன. நமது புலன்கள், மனம் ஆகியவற்றிற்கு அடங்காததும், அவற்றின் அனுபவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதுமான பாரமார்த்திக விடயங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும், அறிந்து கொள்வதற்கும் நமது புறக்கரணங்களையும், அகக்கரணங்களையும் அடக்கி, மனதை ஒருவழிப்படுத்தி நிறுத்துவது முன் நிபந்தனையாகும். இதனையே தவம் என்பர். தவம் செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார். இங்கு தன் கருமம் என்பது பரம்பொருளை அறிதல். தன்னையறிதல், தன்னையுணர்தல், தன்னிறைவு பெறல் என்பவற்றின் மூலமே இது கைகூடும்.

இவ்வாறு இருந்துமே, பரம்பொருள், உயிர்கள், உலகம் என்பன பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள், கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் என்பன முன்வைக்கப்பட்டிருத்தலை நாம் அறிவோம்.

மனித மனத்திற்கும், அறிவிற்கும் எட்டாத பரம்பொருளை ஒவ்வொருவரும் அல்லது குழுவினரும் தத்தம் வழியில் வருணிக்கவும், விளக்கவும் முயன்றனர். அதன் பயனே வேறுபட்ட கருத்துக்களின் பிறப்பு எனலாம். இவற்றால் பல கொள்கைகள் ஒன்றிற்கொன்று முரணாக தோன்றினவேதவிர, எதுவும் முழுமையான வருணனையையோ, விளக்கத்தையோ பரம்பொருள் பற்றியோ, உயிர்கள் பற்றியோ, அவற்றிற்கிடையிலான உறவுகள், தொடர்புகள் பற்றியோ தரவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

பரம்பொருள் பற்றிய ஒவ்வொரு வர்ணனையும், வர்ணிக்கப்பட்ட அளவிற்கு உண்மையெனலாமே தவிர, பரம்பொருள் பற்றிய முழுமையான வர்ணனையல்ல. ஏழுகுருடர்கள் யானை ஒன்றின் வெவ்வேறு அங்கங்களைத் தடவிப்பார்த்துவிட்டு, அதன்படி யானையை விவரித்து, அதுவே யானையின் முழுமையான வடிவம் எனக்கொண்டு, மற்றவர்களின் விவரணங்கள் எல்லாம் பிழை என விதண்டாவாதம் புரிந்த செயலுக்கு ஒப்பாக இதனைக்கூறலாம். இன்னும் சிலர் பரம்பொருளை வரையறுக்க வேண்டி ஆராய்தல், பரம்பொருளை மறுத்தலுக்குச் சமம் ஆகும் என்றும் கூறுவர்.

வேதங்கள் பரம்பொருளை எதிர்மறைவழியில் - நேதி, இதல்ல- என்றவாறு வருணிக்கவும், விளக்கவும் முற்பட்டன.

இருக்குவேதத்தில், “இறைவனே! நீயே எங்கள் தந்தை; எங்கள் சகோதரன்; எங்கள் நண்பன்” என்று கூறப்படும் பகுதி வருகின்றது. இதேகருத்து “இறைவன் எங்கள் தந்தையாக, எம்மைப் படைத்தவனாக, எமது நண்பனாக உள்ளான்” என அதர்வேதத்தில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

யசுர் வேதத்தில், “இறைவனை எங்கள் நண்பன், எங்கள் தந்தை, எம்மைப்படைத்தவன், அவன் எல்லா நிலைகளையும் அறிந்தவன், அனைத்துப் படைப்புக்களையும் அறிந்தவன்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வேதங்கள், இறைவன் பற்றிய தெளிவான கருத்தைக் கொண்டுள்ளன. இறைவனாலேயே இப்பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் படைப்புக்கள் அனைத்தும் இறைவனுடன் தந்தை மகவு உறவு கொண்டிருப்பதையும், அந்த உறவு நட்பின்பாற்பட்டது என்பதையும் இக்கூற்றுக்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பரம்பொருளையே பதி என்றும், உயிர்களைப் பசு என்றும் அழைப்பர். உயிர்களுக்குத் தந்தையாகவும், தலைவனாகவும் உறவு கொண்டு விளங்குவது பரம்பொருள். அதேவேளை உயிர்களுக்கிடையே உள்ள உறவு சகோதரஉறவாக இருப்பதையும் நாம் சிந்தித்து உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

வேத இலக்கியங்கள் இறைபற்றிய சிந்தனையை முன்வைத்துள்ளன. வேதகாலத்து முற்பகுதியில் இது தெய்வம் என எண்ணப்பட்டது. பின்னர் உபநிடத காலத்தில் “பிரம்மம்” எனக் கொள்ளப்பட்டது. இருக்குவேதத்திலே இந்திரன், அக்கினி, வருணன், வாயு, உருத்திரன், விஷ்ணு எனப் பல தெய்வங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இயற்கையின் பல்வேறு கூறுகள் இவ்வாறு தெய்வங்களாக உருவகிக்கப்பட்டிருந்தன. உலகின் ஒழுங்கிற்கும், செயற்பாட்டிற்கும் இத்தெய்வங்கள் பொறுப்பாக இருந்தன என்று நம்பப்பட்டது.

பல தெய்வங்கள் வணங்கப்பட்டபோதிலும், வேத காலத்தில் நிலவியது பல தெய்வக் கோட்பாடு அன்று, ஒரு தெய்வக் கோட்பாடேயாகும் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இதற்குச் சான்று உண்டு. “இந்திரன், மித்திரன், வருணன் முதலிய பல பெயர்களை இட்டு அழைத்தாலும் அழைக்கப்படுபவன் ஒருவனே தான்” இக்கருத்தைப் புலப்படுத்தும் இருக்குவேதப்பாடல் ஒன்று சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது.

எல்லாத் தெய்வங்களுள்ளும் மேலான தெய்வம், பிரஜாபதி என அழைக்கப்பட்டது. பிரஜாபதி எனும் எண்ணக்கருவே பின்னர் உபநிடத காலத்தில் “பிரம்மம்” என்று கொள்ளப்பட்ட ஒப்பற்ற ஒரே உயர்பொருள் என்ற சிந்தனை தோற்றம் பெறுவதற்கு வழிவகுத்தது என்று அறிஞர் கூறுவர்.

உபநிடதங்கள், பிரம்மம் பற்றிய கருத்தைக் கூறும்போது, “இதுவே உலகம், உயிர் யாவற்றிற்கும் முழுமுதற் காரணமாக நின்று அவற்றைத் தன்னிலிருந்து தோற்றுவித்து இயக்கி நிற்பது” என்கின்றன.

“பிரம்மம் பிராணன்களின் பிராணன். அங்கு கண் செல்லாது, வாக்கும் செல்லாது, மனமுஞ் செல்லாது. அதை நாம் உள்ளபடி அறியமாட்டோம்”

பிரம்மம் என்னும் மேலான நிகரற்ற பரம்பொருளை இவ்வாறு உபநிடதங்கள் கோட்டுக் காட்டுகின்றன. பிரம்மத்தினின்றே சகலமும் தோன்றின என்பதை ஆலம் விதையினின்று ஆலமரம் தோன்றியமையை எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பிரம்மம் ஆனது சகலவற்றிலும் கலந்தும், கட்புலனாகாது மறைந்தும் நிற்கும் நிலையினை நீரிற் கலந்துள்ள உப்புக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உபநிடதங்களில் பிரம்மத்தையும், ஆன்மாவையும் பற்றிய விவரங்கள் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பிரம்மம் பற்றிய அறிவினைப் பரஞானம் என்பர். உலகம் சம்பந்தப்பட்ட அறிவை அபரஞானம் என்கின்றனர். ஆன்மா, தன்னையும் பிரம்மத்தையும் உள்ளவாறு அறிதல் அவசியம். அதற்கு ஆன்மா பரஞானம் எய்தப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். உபநிடதங்கள் இதையே வற்புறுத்துகின்றன. பரஞானம் பெற்று ஆன்மா விடுதலையானதும் அது பிரம்மமாகவே ஆகிவிடுகின்றது. புலன்களை அடக்கி, மனதை ஒருவழிப்படுத்தி, குருவின் துணையுடன் மேற்கொள்ளும் தொடர்முயற்சிகளின் மூலமே ஆன்ம விடுதலை சாத்தியமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திரபுரம் - கற்சிலைமடு - செட்டிகுளம் சிவன்

மாணிக்கவாசகர் கண்ட சிவனெனுந்தேன்

1. தேனை ஆனெயைக் கரும்பினின் தேறலைச் சிவனை
2. தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளிவை
3. தேனையும் பாலையும் கண்ணலையும் அமுதத்தையும் ஒத்து
4. தேனாய் அமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
5. தேனைப்பழச்சுவையாயினானை
6. கண்ணகத்தே நின்று கணிதருதேனே
7. நெல்லிக்கனியைத் தேனைப்பாலை
8. தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்

திருமுறைகள் தொடர்ட்டும்

கம்பவாரிதி - இ. ஜெயராஜ்
(அமைப்பாளர், அகில இலங்கைக்கம்பன் கழகம்)

(எமக்குத் தற்போது திருவருளாலே கிடைத்திருக்கும் சைவத்திருமுறைகளனைத்தையும் மாசறக்கற்கும் பேறு வாய்க்கவில்லை. வகுக்கப்பட்டுள்ள பன்னிரு திருமுறைகளும் மனனஞ் செய்யப்பட வேண்டியவை. கிறைவாக்காக அமைந்துள்ள பன்னிரு திருமுறைகளையும் முதலிலே தாடனமான பயிற்சியை மேற்கொள்ளமுனையும் போதே ஆயுள் பூர்த்தியெய்தும். அத்தகு கடினமும், ஆழமும், அநுபூதியும், ஞானமும், முத்தியும் நல்குந்தன்மை பன்னிரு திருமுறைகளுக்குண்டு. கிது சமயச்சார்பான அடித்தள நம்பிக்கை; பரிபூரண நம்பிக்கை. திருமுறைகளை சீதுவதால் மட்டுமே நற்பலனுண்டு. யமபயம் நீங்கும்; செல்வம் பெருகும்.

கிக்கட்டுரைச் சிந்தனை ஒரு விவாதப்பொருள். கித்திருக்கோயிலில் பஞ்சபுராண பாராயணத்தின்போது திருப்புகழ் சிதப்படுவதில்லை. தற்போதும் நடைமுறையில் உண்டு. எனினும் கிச்சிந்தனைக்கட்டுரை கிளைஞர் சிந்தனைக்குரியதொரு களமாக கிம்மலரில் கிடம்பெறுகிறது.)

-மலர்க்குழு-

முன்னைப் பழமைக்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாய்ப் பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்தும் அப்பெற்றியதாய் என்றும் நின்று நிலைப்பது நம் சைவசமயம்.

நம் சிவனைப் போலவே சைவமும் முதலும் முடிவும் இல்லாதது.

எழுதாமறை எனப்படும் வேதத்தைச் செய்தவன் இறைவனே என்பது சைவர்கள் முடிவு. வேதத்தின் தொடக்கம் யாரும் அறியாதது.

வேதம் இறைவாக்கியமென ஒத்துக்கொண்டாலும் மற்றைய மதத்தவர்கள் போல் அதுவே முடிந்த முடிவென்றோ, அதற்கு மேல் வேறுநூல் பிறத்தல் தவறென்றோ சைவர்கள் கருதவில்லை.

இதனால் வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் எனவும் தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் எனவும் நம் சமயநூல் வரிசை முடிவின்றி நீண்டது.

“இறை வாக்கின்பின் மனித வாக்குகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாமா” என்ற கேள்விக்குத் தெளிவான விளக்கத்தோடு “ஆம்” எனப் பதிலிடுத்து, காலம் கடந்து நிற்பது நம் சைவத்தின் பெருமை.

“இல்லது பிறவாது” என்ற சற்காரிய வாதம் நம் சைவத்தின் அடிப்படை.

இந்நாளில் மனிதர்களாகத் தோன்றியோர் பாடியவையும், சூக்குமமாய் “வெளிப்படாமல் நின்ற மறை பொருளே” எனவும் காலத்திற்குகந்த வகையில் இறைவனே அப்பொருள்களை அநுபுதிமான்கள் வாய்வழி வெளிப்படுத்தினான் எனவும் சைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதால் சைவநூல்வரிசை பல்கிப் பெருகிற்று.

உடலையும், உயிரையும் இணைத்து நிற்கும் சுத்தமாயா தத்துவமாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தின் காரியமாய், மூலாதாரத்தில் சூக்குமமாய்ப் பிறந்து தூலவைகரியாய் விரிந்த வாக்கினைத் தம் ஆதம் அனுபவத்தால் மீண்டும் மூலாதாரத்தில் ஒடுக்கி இருவினை ஒப்பெய்தி சிவாநுபவம்

பெற்று, அதன் பயனாய்ச் சிவவாக்கையே தம் வாக்காக்கிய சீவன் முத்தர்களின் வாக்கை இறை வாக்கியமென விளங்கிக் கொண்டது நம் சமயம்.

அதனால் பின்வந்த நூல்களும், முதல் நூலாகிய வேதத்திற்கு ஒப்ப நம் சைவத்தில் மதிக்கப்பட்டன.

கால அளவை நிராகரிக்கப்பட்டு, கருத்தளவை கொண்டே நூல்கள் மதிப்பிடப்பட்டன.

“தொன்மையவாம் எனும் எவையும் நன்றாகா பின்பு
தோன்றிய நூல் எனும் எவையும் தீதாகா”

எனும் சந்தானகுரவர் உமாதிசிவாசாரியாரின் கூற்று நம் சிந்தனைத் தெளிவிற்கோர் சான்று.

வேதமுடிவுகளுக்கு ஒப்ப அவற்றை விரித்துச் சொல்லும் பிறநூல்களும் நம் சைவர்களால் ஏற்றுப் பூஜிக்கப்பட்டன. இச்சிந்தனை நம் தமிழ்மொழிக்கும் உரியது. நூல்களை முதல், வழி, சார்பென மூவகையாய் பிரித்து கருத்தொற்றுமையால் அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடும் நிலையை வரைபு செய்தது நம் தமிழ் இலக்கணம்.

தமிழிலக்கணமும் முதனூல் செய்தவன் இறைவனே என்று வலியுறுத்துகிறது.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல்நூல் ஆகும்”

என்பது தொல்காப்பியம். சைவமும் தமிழும் பிரிக்க முடியாதவை என்பதற்கு இக்கருத் தொற்றுமையும் ஒரு தக்க சான்று.

இவ்வாறு பின்வந்த ஞானியர், அவர்தம் வாக்குகள் என அனைத்தையும் தகுதிகண்டு ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை பெற்றதாலேயே தனை அழிக்க வந்த பிற சமயங்களையும் அவற்றின் கருத்துக்களையும் உள்வாங்கி, அழிக்க வந்தவை அழிந்து போக மாறாத பெருமையுடன் நம் சைவம் நின்று நிலைக்கிறது.

“அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்களுக்கும் அடியேன்” எனும் சுந்தரர் வாக்கும் நாத்திகத் தையும் புறப்புறச் சமயமாய் ஏற்றுக்கொண்ட சிந்தனைத் தெளிவும் நம் சைவத்தின் “ஏற்றுக் கொள்ளும்” தன்மைக்கோர் தக்க சான்று.

இடையில் வந்துற்ற இடர்:-

இவ்வாறு தெளிந்த சிந்தையுடன் தொடர்ந்த நம் சைவச் சிந்தனை நிர்வாக மயப்படுத்தப்பட்ட பிற சமயங்களின் வருகையாலும், அவற்றின் திட்டமிட்ட உலகியல் வளர்ச்சியினாலும் பாதிப்புற்றது.

நம் சைவத்தின் பாரம்பரிய சிந்தனைக்கு முரணான எல்லைப்படுத்தல் வேண்டும் எனும் தீமை தரும் புதிய சிந்தனை, சைவத்தின் மேல் கொண்ட அக்கறையாலும், தெளிவின்மையாலும் சில சைவர்களிடம் உதித்தது.

மற்றைய சமயத்தவர்கள் போல் வழிபாட்டுச் சீருடை குறித்தநாளில் ஆலயவழிபாடு, சமயத்தலைமைப்பீடம், பயிற்றப்பட்ட அருள் வெளிப்பாட்டுமுறை என்பவையோடு, சமய நூல்களை எல்லைப்படுத்தும் சிந்தனையும் வெளிப்பட்டது.

இப்புதிய சிந்தனையானது நம் சமயப் பாதையில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒருவகைத் தேக்க நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தோத்திரங்களின் உதிப்பும், திருமுறைத் தொகுப்பும்:-

நம் சைவ நூல் வரிசையில் “தமிழ் வேதம்” என்று போற்றப்படுபவை தோத்திரங்களாக அமைந்த திருமுறைகள். இவை அநுபூதிமான்களால் ஆக்கப்பட்டவை. வேதத்தின் உட்பொருளைத் தெரிவிப்பவை.

வழிபட்டோர்க்கு அருளையும், அற்புதங்களையும் விளைவித்தன. இத்தகைய பெறற்கரிய பல தோத்திர நூல்கள் நம் சைவ உலகில் தோன்றிச் சிதறிக்கிடந்தன.

இவற்றைத் தொகுத்துப்பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையை உணர்ந்தான். நம் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் அரும்பெரும் தொண்டாற்றிய மன்னன் இராஜராஜசோழன். சிதறிக்கிடந்த தோத்திர நூல்களைத் திருமுறைகளாகத் தொகுப்பிக்க வேண்டும் என எண்ணினான் அவன்.

அநுபூதி நூல்களைத் தேர்ந்து தொகுப்பதில் உள்ள சிரமத்தை அறிந்த அவன் அச்சிவகாரியத்தைப் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடம் பாடம் கேட்ட நம்பியாண்டார் நம்பி எனும் அநுபூதிமானிடமே ஒப்படைத்தான்.

இராஜராஜ சோழனின் வேண்டுகோளைச் சிவகட்டளையாய் ஏற்றுத் திருமுறைகளைத் தொகுக்கும் பணியைச் செய்து முடித்தார் நம்பியாண்டார் நம்பி.

நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டவை ஏழு திருமுறைகளே எனவும் அவையே “அடங்கன் முறை” என அழைக்கப்படுகின்றதெனவும் ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

தேவாரங்கள் தவிர்ந்த மற்றைய தோத்திர நூல்களும் தொகுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டு எட்டாம், ஒன்பதாம், பத்தாம், பதினோராம் திருமுறைகள் காலப்போக்கில் தொகுக்கப்பட்டதென்பது அவ்வாராய்ச்சியாளர்கள் கருத்து. திருமுறை கண்ட புராணத்தின்படி, நம்பியாண்டார் நம்பியால் தொகுக்கப்பட்டவை பதினொரு திருமுறைகள்.

எது எப்படியோ இன்று நம் சொத்தாயுள்ள பன்னிரண்டு திருமுறைகளும் ஒரே தரத்தில் தொகுக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவு.

பின்னாளில் சேக்கிழார் சுவாமிகளால் பாடப்பெற்ற பெரியபுராணம் சைவ உலகால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு பன்னிரண்டாவது திருமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதில் எவர்க்கும் கருத்து முரண்பாடில்லை. இச்சேர்ப்பு நம் சைவச் சிந்தனைக்கொப்ப நடந்த தென்பது கவனிக்கத் தக்கது.

திருமுறைத் தொகுப்பு ஒரு அரசபணியே!

திருமுறைகளைத் தொகுத்தபணி ஆரம்பத்தில் அரசபணியாகவே நடந்துள்ளது. தக்க, தனியொரு அறிஞனை நியமித்து இத்திருமுறைத் தொகுப்புப் பணியினை ஒரு அரச பணியாகவே இராஜராஜசோழன் செய்வித்தான்.

அத்தொகுப்பினைச் செய்யத் தேவையான நிதியுதவி முதலியவற்றை வழங்கியதும், பல்வேறிடங்களிலும் சிதறிக்கிடந்த சுவடிகளை ஒன்றுபடுத்தி ஒரிடத்திற் சேர்ப்பதற்குத் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதுமே அவன் செய்த காரியம்.

சுவடிகளைத் தர மறுத்த தில்லைவாழ் அந்தணரிடம் மூவர் விக்கிர உருவங்களைக் காட்டி, அம் மூவரும் ஒருமித்து வந்ததாய் நிறுவி, அவை சிலைகளெனின், தில்லைச்சிவனும் சிலையே எனத் தர்க்கித்து, சுதவுதிறப்பித்து, தேவாரச் சுவடிகளை அவன் வாங்கிக் கொடுத்தாகப் பின்னாளில் கதைகள் விரிந்தன. மொத்தத்தில் அரசபணியாய் இத் திருமுறைத் தொகுப்பு நிகழ்ந்ததென்பது உறுதி. பின்வந்த தொலைநோக்கற்ற குறுகிய சிந்தனையாளர் இப்பணி முடிவுற்றதாக எல்லைப்படுத்தி நம் சைவத்தின் பரந்த சிந்தனைக்கு மாசேற்படுத்தினர்.

திருமுறைகள் தொடர்ந்து தொகுக்கப்படுதல் தவறா?

இராஜராஜசோழனால் ஏழாகத் தொகுப்பிக்கப்பட்ட திருமுறைகள், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மேலும் பல நூல்களைச் சேர்த்து பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக வளர்ச்சி யுற்றது. ஆனால் அவ் வளர்ச்சி இருபதாம் நூற்றாண்டின் எல்லையை அடையும் இன்றைய காலகட்டம்வரை மேலும் வளர்ச்சியுறாமல் நின்றதேன்?

சிந்தித்தல் அவசியமாகிறது!. இவ்வளர்ச்சி தடைப்பட்டமைக்குக் கூறக்கிடீய காரணங்கள் மூன்று அவை:-

- (1) பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின்பின் அநுபூதிமான்கள் தோன்றாதிருந்திருக்க வேண்டும்.
- (2) தோன்றிய அநுபூதிமான்கள் சிவவாக்கை வெளிப்படுத்தி நூல்கள் செய்யாதிருந்திருத்தல் வேண்டும்.
- (3) காலாகாலமாகத் தொடரும் நம் சமய அறிவு முற்றுப்பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

இம்மூன்று காரணங்களுமேயன்றிப் புதிய திருமுறைகள் தொகுக்கப்படாமையுக்கு தக்க காரணங்கள் வேறுகாட்டுதல் இயலாது. மேற்கூறிய காரணங்கள் பொருந்துமாற்றை ஆராய்வோம்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின்பின் அநுபூதிமான்கள் தோன்றவில்லை என்பது நகைப்புக்குரியது. பிறவிகளில் அழுந்தி, மலத்தினின்னும் விடுபட்ட ஆன்மாக்கள் இல்லாத ஒரு காலமும் உண்டா? உண்டெனின் அது நம் சிவனுக்கு இழுக்காகும். ஆன்மாக்களுக்காய் அவன் செய்யும் ஐந்தொழில் பயனற்றதாகக் கருதப்பட்டு மாசுறும். எனவே அநுபூதிமான்கள் இல்லாத காலமொன்றுண்டு எனக்கூறுவது அறியாமையின் வெளிப்பாடாகும். எனவே முதற்காரணம் நிராகரிக்கப்படுகிறது.

அருளாளர்கள் தோன்றினும், சிவவாக்கை வெளிப்படுத்தவில்லையோ எனின் அதுவுமன்று. காரணம் திருமுறைகளில் தொகுக்கப்படாத பல தோத்திரநூல்கள் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின்பின் தோன்றிச் சைவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பக்தியோடு ஒதுவார்க்கு அருளையும், அற்புதங்களையும் விளைவித்து காலங்கடந்து நிற்பது கண்கூடு. எனவே இரண்டாவது காரணமும் நீக்கப்படுகிறது.

அதுவுமன்றி நம் சமய அறிவு முற்றுப்பெற்றதோ எனின் நிச்சயம் இல்லை என்றும் அந்நிலை கூடாது. ஆண்டவனையே அறிவெனக் கருதுபவர்கள் நாம். பொறிகள் கருவியாக மனம் அறிவாகவும், மனம் கருவியாக ஆன்மா அறிவாகவும், ஆன்மா கருவியாக ஆண்டவன் அறிவாகவும் இருக்கிறான் எனச் சொல்வது நம் சமயம். இதனாலேயே ஆண்டவனை அறிவுக் கறிவே என அழைத்து மகிழ்ந்தனர். நம் ஆன்றோர் ஆண்டவனே அறிவென ஒத்துக்கொண்டபின் அறிவு முற்றுப்பெற்றதெனக் கூறுதல் அறியாமையன்றோ! முதலும், முடிவும் இல்லாத இறைவன் முற்றுப்பெற்றாலன்றி, அறிவு முற்றுப்பெற்றதாகக் கூறுதல் சாத்தியமில்லை. எனவே இம்மூன்று காரணங்களும் தவறென்றாகின்றது. இம்மூன்று காரணங்களும் இல்லையென்றானதும், திருமுறைகள் தொடர்ந்து தொகுக்கப்படாது ஏன்? என்ற கேள்வி விசுவரூபம் எடுக்கிறது. நம் சமயத்தின் அடிப்படைச் சிந்தனைகளை விளங்காது பிறமதச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கி, நம் சைவமரபு மறந்த ஒருசில சமயவாதிகளின் எல்லைப்படுத்தும் சிந்தனையே திருமுறைத் தொகுப்பின் வழியடைத்துக் கிடப்பதாய்த் தெரிகிறது.

பிறர்பாதிப்பால், புதியன ஏற்கும் மரபும், நல்லவை தழுவும் மரபும் நீங்க, திருமுறைகள் பன்னிரண்டுதான் எனவும் அத்தோடு அவை முடிந்து போயிற்று எனவும், மேலும் திருமுறைகள் தொகுக்கப்படவேண்டும் எனும் சிந்தனையே சிவநிந்தனையாகக் கருதப்படவேண்டும் எனவும் கருத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு, பரவவிடப்பட்டதால் திருமுறைத் தொகுப்பு பன்னிரண்டுடன் தடைப்பட்டுத் தேங்கி நிற்கிறது. ஒரு சில சமய அறிஞர்கள் சிவஞானபோதக் சூத்திரங்கள் பன்னிரண்டுக்கும் அமையவே திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் தொகுக்கப்பட்டதாக எடுத்துக்காட்ட முயல்கின்றனர்.

காலத்தாற் பிந்திய சிவஞானபோதச் சூத்திரங்கள், காலத்தால் முந்திய திருமுறைகளின் தொகுப்புக்கு அடிப்படையெனும் கூற்று நகைப்புக்குரியது. அது தவிர, ஒரு சில சூத்திரங்களைத் தவிர்ந்த ஏனையவையின் பொருத்தப்பாடினமையும் வெளிப்படையே.

தேக்கநிலை உடையட்டும்:-

மேற்கூறிய காரணங்களால் உண்மைநிலை உணர்ந்து திருமுறைத் தொகுப்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் தேக்க நிலையைத் தகர்க்க சைவஉலகம் முன்வரவேண்டும். காலங்கடந்தும் நம் சைவக் கருத்துக்கள் தொடரும் என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சைவ உலகு பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் திருமுறைகளைத் தொகுப்பிக்கும் கைங்கரியத்தை இந்நூற்றாண்டின் நிறைவிலேனும் செய்தல் வேண்டும்.

யார் செய்வது?

பூனைக்கு மணி கட்டுவது யார்? என்பது போன்று இக்காரியத்தைச் செய்வது யார் என்ற கேள்வி பிறக்கும். பலரின் கண்டனங்களுக்குள் எனக்கப்போகும் இச்சிவப்பணியை இந்நூற்றாண்டில் செய்து முடிக்கப்போகிறவர் யார்? காலாகாலமாக நம் சமயத்தில் புரட்சியாளர் பலர் தோன்றித் தேக்க நிலையைத் தகர்த்து நம் சைவத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அத்தகைய ஒருவரால் இப்பணியும் செய்து முடிக்கப்படும் என்பதும் திண்ணம்.

தமிழகத்தில் நம் சைவ மரபில் தோன்றிய பல ஆதீனங்கள் உள்ளன. தக்கோர் பலர் அவ் ஆதீனகர்த்தர்களாகப் பொறுபேற்றுச் சிவப்பணியாற்றி வருகின்றனர். அத்தகைய ஆதீனகர்த்தர்கள் பழமையைப் போற்றுதலோடு தம் கடமை முடிந்ததெனக் கருதாது இப்புதிய தொகுப்பணியை நடைமுறைப்படுத்த முன்வருதல் வேண்டும். மூடச் சம்பிரதாயங்களை உடைத்து நம் சைவத்தைச் சகல வழிகளிலேயும் முன்னெடுத்து வளர்த்துச் செல்ல மனவிரிவுடன் முன்வரவேண்டும்.

இலங்கையும் செய்யலாம்:-

தமிழகத்தார் தான் இக்காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. காலகாலமாக இலங்கையும் சைவநெறியைக் கட்டிக்காத்து ஒழுகி வருவது வெளிப்படை. இலங்கைக்கு விஜயம் செய்யும் தமிழக அறிஞர்கள் தமிழகத்தைவிட இலங்கையிலேயே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலேயே சைவமும், தமிழும் ஒங்கி வளர்வதாய்ப் புகழ்ந்துரைப்பது வழக்கம். இத்திருமுறைத் தொகுப்புப் பணியைச் செய்வதன் மூலம் அப்புகழுரையை நாம் நிஜப்படுத்தலாம். இங்கு ஒரு காலத்தில் இந்து கலாச்சார அமைச்சும், பின் அதுவே மாற்றமடைந்து இந்து கலாச்சாரத்திணைக்களமுமாகச் சமயப்பணியாற்ற வகை செய்யப்பட்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. சிறு விழாக்களை அமைப்பதோடும், சமயமுயற்சிகளை ஊக்கப்படுத்துவதோடும் தம்பணி முடிந்துவிட்டதாக நினைக்காமல் திணைக்களத்தார் இத்தகைய புரட்சிகரமான செயல்களைச் செய்து சமயவிழிப்புணர்ச்சியையு மூட்டலாம்.

சைவம், தமிழோடு இரண்டறக் கலந்தது போல் யாழ்ப்பாணத்துடனும் இரண்டறக்கலந்தது. ஆறுமுகநாவலர் போன்ற அறிஞர் பெருமக்களையும், யோகர் சுவாமிகள் போன்ற ஞானியரையும் உருவாக்கிப் பெருமை கொண்டது. தமிழகத்தாரால் “நாவலர்” எனப்பட்டம் சூட்டப்பட்டும் போற்றப்பட்டவர் நம் நாவலர். தன் வாழ்வையே சைவதிற்கு அர்ப்பணித்துப் புதுமைகள் பல செய்த புரட்சியாளர். அவர் வழியில் இன்று தமிழ்ப்பேரறிஞர்களாய் விளங்கும் பண்டிதர் ஏழாலை மு. கந்தையா இலக்கணவித்தகர் இ. நமசிவாயதேசிகர் போன்ற பல சீரிய சிந்தனையாளர்கள் ஆழமான பாரம்பரியத் தமிழ்க்கல்வியுடனும், புதுமையை மறுக்காத சிந்தனைத் தெளிவுடனும் ஆத்மிகநெறி நின்று யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகைய சமய நம்பிக்கையுள்ள அறிஞர்கள் கூடி இத்திருமுறைத் தொகுப்புப் பணியினை முன்னெடுப்பது பற்றிச் சிந்தித்து யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியப் பெருமையை நிலைநிறுத்தலாம். அறிஞர்கள் கண்டமுடித்தனமாக எதிர்ப்பதையோ ஆதரிப்பதையோ விடுத்து, நடுவுநிலைமையில் நின்று, மரபறிந்து சிந்தித்துத் தம் ஆலோசனைகளை வழங்கி உதவலாம்.

தொகுப்பில் கவனிக்கப்பட வேண்டியதும், தொகுக்கப்பட வேண்டிய நூல்களும்:-

பதினமூன்றாம், பதினான்காம் திருமுறைகளைத் தொகுப்பதென முடிவானால் அக்காரியம் மிகுந்த சிரத்தையுடன் செய்யப்படவேண்டும். இதுவரை பன்னிரண்டு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டவை அநுபூதிமாண்களால் பாடப்பட்ட அருள் நூல்கள் வெறுங் கல்வியாளர்களால் பாடப்பெற்ற அறிவுநூல்களைச் செல்வாக்குக் கருதித் திருமுறைகளுள் சேர்க்கத் தலைப்படின அதனால் முன்னைய திருமுறைகளும் மாசுறும். எனவே மிகுந்த கவனத்துடன் அறிவு நூல்களைத் தவிர்த்து அருள்நூல்கள் தொகுக்கப்படுதல் அவசியம்.

அருள் நூல்களைக் கணிப்பதற்கு காலத்தைத் தக்கதோர் அளவுகோலாய்க் கொள்ளுதலும் தகும். சிறந்த அருள்நூல்கள் காலங்கடந்து தம் சக்தியால் மக்கள் மனதில் பதிந்து அவர்களால் ஒதப்பட்டு அருளும் அற்புதமும் செய்து தன் தெய்வத் தன்மையைக் காட்டிநிற்கும். எனவே திருமுறைகளைத் தொகுக்கத் தலைப்படுவோர் சமகால நூல்களை விடுத்து காலம் கடந்த, அருள்செய்து மக்களால் ஒதப்படும் வழக்கிலுள்ள அருள்நூல்களைத் தொகுக்கலாம். பஞ்சபுராணத்தோடு இன்று இயல்பாய்க் கலந்து மக்களால் ஒதப்படும் திருப்புகழ் போன்ற பல நூல்களுண்டு.

தொகுக்கப்படக்கூடிய நூல்கள்:-

இவ்வாறு தொகுக்கப்படக்கூடிய நூல் வரிசையொன்றை மேலோட்டமாக உதாரணத்தி ற்குத் தருகின்றேன். இவை நிச்சயிக்கப்பட்டவையல்ல, சிந்திக்கத்தகுந்தவை. அருணகிரிநாதர் அருளிய “திருப்புகழ்”, “கந்தரநுபூதி”, “கந்தலங்காரம்”, மற்றும் “கந்தர்கலிவெண்பா” அபிராமிப் பட்டர் அருளிச்செய்த “அபிராமி அந்தாதி” ஓளவையார் அருளிச் செய்த “விநாயகர் அகவல்” தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்கள் யோகசுவாமியின் “நற்சிந்தனை” முதலிய மேற்கூறிய இலட்சணங்களோடு நின்று நிலைக்கும் அருள் நூல்கள்.

இப்பணி ஆரம்பத்தில் சில எதிர்ப்புக்களைத் தேடித்தரினும், வலிமையாகத் தக்க விளக்கத் தோடு இப்பணி நிறைவேறுமாயின் சைவ உலகம் இதைக்கைகூப்பி ஏற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. காலப்போக்கில் திருமுறைகள் பதினைந்தாக, பதினாறாக விரிந்து இறைவனைப்போல் முடிவின்றி, பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்தும் அப்பெற்றியதாய் நின்று நிலைக்கும். இது திண்ணம்.

இந்த நற்பணியைத் தொடங்கப்போகும் இராஜராஜ சோழனையும், நம்பியாண்டார் நம்பியையும் கண்டு களிக்க, உண்மைச் சைவ உலகம் விழைந்து நிற்கிறது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனின் கருணை பொழி திருமுகம்

“அஞ்செலன்ற கரதலமுங் கணபண கங்கணமு
அரைக்கசைத்த புலியுடையு மம்புலிச் செஞ்சடையு
கஞ்சுமலர்ச் சேவடியுங் கணகழலுஞ் சிலம்புங்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்களொரு முன்று
நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முந்நூலு மார்பு
நலந்திகழ் வெண்ணீற் றொளியு மறிமானு மழுவு
பஞ்சடிச் சிற்றிடையுமையா ளொப்பனைப் பாகமுமாய்ப்
பால்வண்ண னுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ எமக்கே”

-அதிவீரராம பாண்டியன்.

தேவாரங்களும் பண்களும்

அருட்கலைத்திலகம்
சி.குமாரசாமி, M.A

இந்திய சங்கீத சரித்திரத்தில் எமக்குக் கிடைத்துள்ள இராகதாள அமைப்புடன் கூடிய உருப்படிகளில் மிகப் பழையமையானது தேவாரப்பதிகங்களாகும். வேதகாலம் முந்தியதாயினும் அது தாள அமைப்புக்குப் பாடப்படவில்லை.

தெய்வத்தன்மையுள்ள தேவாரங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவர்களான திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகியோர் சிவபெருமானின் அருட்கொடையினால் இசைவடிவங்களுடனேயே இவற்றை அருளிச் செய்தனர் என அறிகின்றோம். சம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சிறுவயதிலேயே பொற்றாளம் திருக்கோலக்கா எனும் தலத்தில் கிடைத்த வரலாற்றின் மூலம் தேவாரங்கள் தாளத்துடனேயே பாடப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது.

தேவாரங்கள் பண்ணுடன் பாடப்பட்டன. பாடப்படவேண்டியன. கீர்த்தனைகள் இராகமுறையில் பாடப்படுவன. கீர்த்தனைகள் பிற்காலத்தன. தேவாரங்கள் 1300 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தன. “பண்” என்பது இராகம் அல்ல. பண்ணுக்குள் இராகம் தாளம் அடங்குவன. “பண்” என்பது பாவோடு அணைதல் என்று கூறப்படுகிறது. பண்ணுக்கும் பிற்காலத்தில் வந்த இராகத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்ப்போம். உதாரணமாக “தோடுடைய செவியன்” என்ற தேவாரத்துக்குரிய பண் நட்பாடையாகும். இப்பண்ணுக்குரிய இக்கால இராகம் கம்பீர நாட்டை தாளம் ரூபகம். இதே பண்ணில் அமைந்த “அங்கமும் வேதமும்” என்ற தேவாரத்தில் இராகம் கம்பீர நாட்டையானாலும் தாளம் ஆதியாகும். பண்ணுக்குள் எங்கே தாளம் உள்ளது. என்றால் இதனையே கட்டளைபேதம் என ஒதுவார்கள் கூறுகின்றனர். தாளம் என்பது சொற்களின் அடுக்கில் உள்ளது. இவை எல்லாம் பண்ணின் நுணுக்கங்கள்.

பண்கள் தமிழரின் சங்ககாலத்திருந்தே தோன்றின. நிலத்தினை ஐந்தாகப் பிரித்தார்கள். குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம், பாலை என்ற ஐந்திணைகளுக்கும் வெவ்வேறான பண்கள் இருந்துள்ளன. மேலும், பசுவில் பாடக்கூடிய பண்களை “பகற்பண்” என்றும் இரவிற்பாட வேண்டியதை “இரவுப்பண்” என்றும், பொதுவாகப் பாடக்கூடியவற்றைப் “பொதுப்பண்” என்றும் கூறினர். இப்பண்களை இசைத்தோர் பாணர் எனவும், இவர்களின் பெண்பாலார் “விறலி” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பாடும்போது இசைத்த கருவிக்கள் “யாழ்” எனப்பட்டன. எத்தனையோவிதமான யாழ்கள் இருந்துள்ளன. “சீரியாழ்” “பேரியாழ்” செங்கோட்டு யாழ் “மகரயாழ்” எனப் பலவகையான யாழ்கள் இருந்தன. யாழ் என்பது நரம்பு அல்லது தந்திகளைக் கொண்ட வாத்தியம். குறிப்பிட்ட சில பண்களையே சில யாழ்களில் வாசிக்கமுடிந்தது.

முற்காலத்தில் 103 பண்கள் இருந்தன என்றும் தமிழ் நரம்புகள் குரல், துத்தம், உழை, இளி, விளரி, தாரம், கைக்கிளை என்ற ஏழும் வழக்கில் இருந்துள்ளன என்றும் “யாழ்நூல்” தந்த முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளின் கூற்றால் உணரமுடிகிறது. இப்பெருமகனார் பல்லாண்டு காலம் ஆராய்ந்து எமக்களித்த நூல் இசைக்கலையின் பொக்கிஷம் எனலாம்.

யாழ்நூலின் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் பண்ணியம்பற்றியும், ஆறாம் அத்தியாயத்தில் தேவாரவியல் பற்றியும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. திருஞானசம்பந்தரின் கவித்திறனையும் இயற்கை வர்ணனையையும் பெரிதும் புகழ்ந்துள்ள அடிகள் தமது யாழ்நூலின் அரங்கேற்றத்தை ஆளுடைய பிள்ளையின் குருபூசைத் தினத்தில் (வைகாசி மூலம்) நடத்தியது மிகப் பொருத்தமானது.

வேதாந்தமடத்தினைக் சார்ந்தாலும் சித்தாந்தக் கருத்துக்களைக் கூறும் பண்சுமந்த பாடல்கள் அவரின் இதயத்தைக் கவர்ந்தன போலும்!

இசைப் பேராசிரியர் பி.சாம்பமுர்த்தி அவர்கள் சென்னை, ஆந்திரா போன்ற பல்கலைக் கழகங்களில் பேராசானாக விளங்கியதோடு அமையாது இசையியலில் ஒரு நிபுணராகவும் கணிக்கப்பட்டவர். அவர் தேவாரப்பண்களைப் பற்றிக்கூறியன யாவை?

“இந்தியாவில் தேவாரப் பண்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. வேதகானம் தேவாரத்துக்கு முந்தியதாயினும் அது ஒரு தாளத்துக்கு அமையப்பாடப்படவில்லை. ஆனால் தேவாரங்கள் தாளங்களுக்கு அமையப்பண்ணுடன் பாடப்பட்டன. ஒதுவார்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக இப்பண்களைக் காத்து வந்துள்ளனர். ஆதலால் தேவாரப் பண்கள் புராதன மானவை. மேலும் தேவாரங்கள் அருளப்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவில், வட இந்தியசங்கீதம் தென்னிந்திய சங்கீதம் என்ற பாகுபாடு கிடையாது. தேவாரங்கள் “ரக்தி” இராகங்கள், கர்நாடக இசை தோன்றுவதற்குத் தேவாரப்பண்களே ஆதாரமாய் அமைந்தள்ளன.

இராஜராஜ சோழ மாமன்னால் தேவாரங்கள் புத்துயிர்பெற்று எழுந்தபோது அனேக பண்கள் மறைந்து விட்டன என்றும் மூவரின் தேவாரங்களின் தொகை கணிசமான அளவு குறைந்து விட்டது எனவும் “திருமுறை கண்டபுராணம்” மூலம் அறிகிறோம். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் மரபில் உதித்த பெண் ஒருத்தி மூலம் திரும்பவும் பண்கள் அமைக்கப்பட்டன. சோழமாமன்னன் தேவாரம் பாடுவோருக்கு நெல்விளையும் நிலங்களும் பசுக்களும் வசிக்க வீடுகளும் நல்கினான் என “நிவந்தம்” கல்வெட்டுக்கள் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது. ஒதுவார்களுக்கு நாம் என்ன கொடுக்கிறோம்?

சைவாதீனங்கள் தேவாரப்பண்களைப் பேணிக்காத்து வந்தன. 16ஆம் நூற்றாண்டு வரை பண்கள் சிதைவின்றியிருந்துள்ளன. வேற்றுமொழிபேசும் மன்னர்கள் தமிழகத்தினைக் கைப்பற்றியபோது பண்கள் அழிவுறத் தொடங்கின. தெலுங்கு மொழிப்பாடல்களும், பின்னர் கர்நாடக இசையும் வளர ஆரம்பித்தன. சாரங்கதேவர் தமிழக ஆலயங்கள் தோறும் சென்று தேவார ஏடுகளைச் சேகரித்தே தமது இசைநூலை யாத்தார் என அறிகிறோம்.

திருமயிலையில் பூம்பாவை உயிர்பெற்றதும், அப்பூதியடிகளின் மகன் உயிர் பெற்றதும், அவிநாசியில் முதலையுண்ட பாலகன் மீண்டும் மண்ணுலகுக்கு வந்ததும் தேவாரத் தமிழிசையால் அன்றோ!

இத்தமிழ் வேதங்களின் இன்றைய நிலை என்ன என்பதை ஒவ்வொரு சைவத்தமிழனும் சிந்திக்கவேண்டிய காலம் வந்துள்ளது. ஆலயங்களிலே பூசைகள் முடிந்தவுடன் வேதம் ஒதப்படும். அதன் பின்னர் பஞ்ச தோத்திரம் ஒதப்படும். அதன் பின்னரே ஆசீர்வாதம் நடைபெறவேண்டும்.

கொடியேற்றம் கொடியிறக்க விழாக்களின் போது நவசந்திகளிலும் கொடிமரத்தடியிலும் பண்கள் பாடப்படவேண்டும் என்பது ஆகம் நியதி. எத்தனை ஆலயங்களில் இவை நடைபெறுகின்றன. கொடிச்சீலை முதலாக பரிசாக ஈறாக எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்யும் ஆலய நிர்வாகம் ஒதுவார் விடயத்தில் கண்முடித் தனமாக இருத்தல் ஏனோ?

கொடிமரத்தடியில் பாடப்படவேண்டிய

பண்கள்:

1. தக்கராகம்
2. காந்தாரபஞ்சமம்
3. நட்டபாடை
4. இந்தளம்

நவசந்திகளில் பாடப்படவேண்டியன:

1. பிரமசந்தி - மேகராகக் குறிஞ்சி
2. இந்திரசந்தி - காந்தாரம்
3. அக்கினி - கொல்லி
4. யமன் - கௌசிகம்
5. நிருதி - நட்டபாடை
6. வருணன் - சீகாமரம்
7. வாயு - தக்கேசி
8. குபேரன் - தக்கராகம்
9. ஈசானம் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி

தேவாரப்பண்களின் முன்னோடியாக விளங்கிய மங்கையர் திலகமாம் காரைக்காலம்மை யாரை நாம் மறக்கமுடியாது. நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அவரே சிவபெருமான் பற்றிய பண் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். பண்கள் நட்பாடை, கொல்லி, இந்தளம் ஆகிய பண்களில் பாடிய பாடல்களைப் பின்பற்றி சம்பந்தரும் அப்பரும் சுந்தரரும் முறையே நாட்டாடை கொல்லி இந்தளம் ஆகியவற்றிலே தமது முதல் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர். கர்நாடக இசைக்கு புரந்தரதாசர் பிதாமகர்போல் தேவாரப் பண்களுக்கு அம்மையார் காரணகர்த்தா ஆவார்!

ஆராய்ச்சி முயற்சிகள்:

சென்னைத் தமிழிசை மன்றில் அண்ணாமலைச் செட்டியார் செட்டிநாட்டரசர் தேவாரப்பண்ணாராய்ச்சித் துறையினை 1949ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்துவைத்தார். சென்னை அண்ணாமலை மன்றத்தில் இது சுமார் அரைநூற்றாண்டு காலமாக இயங்கி வருகிறது. பண்ணாராய்ச்சியின் முன்னோடிகளாக இருந்து வழிகாட்டிய சுவாமி விபுலாநந்தரையும் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதரையும் நன்றி உணர்வோடு நினைந்து அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆராய்ச்சியின் தலைவராக இருந்து நெறிப்படுத்திய பேராசிரியர் பி. சாம்பமூர்த்தியவர்களையும் நினைவு கூருவோம். மேலும், இயற்றமிழ்ப் பேராசிரியர்களான கலாநிதி. ரா.பி சேதுப்பிள்ளை, கலாநிதி மு. வரதராசனார், பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணனார் நூற்றுக்கணக்கான ஒதுவார் மூர்த்திகள் ஒன்றுகூடி கடந்த 47 ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி நடாத்தி வருகிறார்கள்.

இலங்கையில் பண்ணிசைத்துறை வளர்ச்சியடைந்து வருவதை அனேகர் அறிய வாய்ப்பில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைப்பிரிவில் பண்ணிசை, கர்நாடக இசைகளின் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்துவரும் ஞானசிரோமணி நா.வி.மு. நவரத்தினம் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டு, தேவாரப்பண்ணிசைக்குத் தனிப்பிரிவு அமைத்துள்ளார். பண்ணிசையில் நான்கு வருட பட்டப்படிப்பு பல்கலைக்கழக அங்கீகாரம் பெற்று நடைபெறுகிறது என்பது சைவமக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமன்றோ!

சுவாமி விபுலாநந்தரின் கனவும் நனவாகிறது!

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் மெலிவொடு மூப்புவந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளும் குறிக்கோளிலாது கெட்டேன்
சேலுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச்சரத்துள்ளானே. (-அப்பர்)
திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சபுராணம் என்பது

“நிறையருட் பாடலாகி நிரம்பு தேவாரம் யாரும்
அறைதிரு வாசகம் சீர் அமை இசைப்பா பல்லாண்டு
குறைதவிர் புராணம் இன்ன கொண்டுறத் துதித்தல் செய்து
மறைபுகல் விபூதிமேனி வளைந்திரு கையால் ஏற்க”

-சிவாலயத் தரிசனவிதி

மகாவித்துவான் மினாட்சிக் சுந்தரம்பிள்ளை.

ஓசையும் ஒலியும்

ஞானசிரோன்மணி,
திருநெறிய தமிழிசை அரசு,
நா.வி.மு. நவரத்தினம்,
விரிவுரையாளர், இசைத்துறையாழ்வர்கலைக்கழகம்.
(தலைவர், திருநெறிய தமிழிசைச்சங்கம், யாழ்ப்பாணம்)

“ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே” என்பது அப்பர்திருத்தாண்டகம். ஓசையும் ஒலியும் இயற்றமிழ்பாலும் இசைத்தமிழ்பாலும் பேராதிக்கங் கொண்டு விளங்குதல் காணலாம்.

இயற்றமிழில் நின்று இசைத்தமிழை இவை எவ்வாறு வழிப்படுத்துகின்றன என்பதை இயற்றமிழாரோ, இசைத்தமிழ் இசைப்பாரோ உணர்வது இன்று அருகிவிட்டது. இன்றைய தேவை இவற்றையெல்லாம் மறந்து தாயைவிட்டுப் பிள்ளையைப் போற்றும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. தமிழின் துரதிர்ஷ்டமே.

பண்பாடலின் அமைதி இலக்கணங்கூறுவது பண் இயல் எனப்படும். இவை பாடற்கு உயர்வையும் அழகையும் தருவதாகும். இவ் இலக்கண மரபு சங்க காலத்திருந்தே உயர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் பெற்றுள்ளது. இவ்வகையில் இயற்றமிழ் முதனூலாகியின்று நாம் காணும் தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் யாப்பின் நாயகமாக விளங்குதல் காண்போம். இங்கு எழுத்தியலின், சொல்லியலின், பொருளியலினதும் கூறுகளின் ஆழ்ந்த விரிவுகளும், பண் தமிழ்ப்பாடல்கள் கொண்டியங்கும், யாப்பு நிலைகளையும், இசை வண்ணங்களையும், யாப்பியலிலும் அதன் விரிவாகக் காணும் யாப்பருங்கலமும் கொண்டு நின்றல் காணலாம். அணியியலின் சிறப்புக்களை அணியியலிலும் காணலாம். எனவே பண்ணின் இயற்றமிழ் கூறுகளது மூலபண்டாரமாக விளங்குவது தொல்காப்பியம் அன்றியும் மேற்கண்ட ஐந்து இலக்கணங்களுடன்

இசையியலிற் காணும், குழல், யாழ் ஆகியவற்றின் பகுதியை நரம்பின் பகுதி எனக்குறித்தல் காணலாம். தொல்காப்பியஞ் சுட்டும் நாற்பெரும்பண்களிலிருந்து நூற்று மூன்று பண்களும் அவற்றின் கிளைகளாக பன்னீராயிரம் இசை வகுப்பும் அன்று வண்ணப் பாடல்களாகக் கையாளப்பட்டிருத்தல் காணலாம். இவற்றின் கண் காணும், யாழும், முழவும், குழலும், பறையும் முறையே நரம்பிசையின் நுணுக்கங்கட்கும் தாளவிசை நுணுக்கங்கட்கும் ஆதாரமாய் விளங்குவது சிலப்பதிகாரத்தாலும், பஞ்சமரபு முதலி உரை நூல்களாலும் பெறப்படும்.

உலகில் தோன்றிய மனித வாக்கத்தில் பண்ணை முதன்முதலாக இசைத்தவர்கள் தரையில் வாழ்ந்த நாகர்கள் என்பதும், அவர்கள் ஈழத்தில் கூடுதலாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் அவர்களது தாய்மொழி தமிழ் என்பதும் நாம் முன்னர் “ஈழமும் பாணரும்” என்ற ஆய்வில் கூறியிருப்பது காணலாம். தமிழ் இசைவண்ணங்களின் பிதாமகர்கள் பாணராகி விளங்கிய நாகர்கள் என்பது அங்கு பெறப்பட்டது.

மேற்கூறியபடி தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட பரிபாடலால் இவை தெளிவுபெறும். எனவே தமிழ்இயலின் இலக்கணங்களும், இசைக்கருவிகளது நரம்பியல் நுணுக்க இலக்கணங்களும் இணைந்து நிறைந்ததே பண்இசை ஆகும்.

தமிழில் 31 வரிவடிவ எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவற்றில் உயிர் 12 மெய் 18 ஆயுதம் ஒன்றும் அடங்கும். உயிர் எழுத்து தனித்து இயங்குதல் போல் நம் உயிரும் தனித்து இயங்கும் அதுபோல்

சிவன்பால் எழுந்த திருமுறை 12ம் தனித்து உயிர் வாழ்தன்மை மிக்கன. மெய்எழுத்து உயிரின்றி இயங்கமாட்டாதவை. அதுபோல் நம்உடலும் உயிரின்றி இயங்கமாட்டாது. திருமுறையில் காணும் இயற்றமிழ் இறையாகி இசையாய்வரும் உயிரின்றி பண்வழி இயங்கமாட்டாது. இவற்றையே சம்பந்தர்

“பண்ணும்பதம் ஏழும் பல ஓசைத்தமிழ் அவையும்

உண்ணின்றதோர் சுவையும் உறுதாளத் தொலி பலவும்” என்பார்.

திருமுறைகளைப் பன்னிரண்டாக வகுத்த பெரியோர் உயிரின் தனித்தன்மையையும், மெய்யின்றியங்கும் திருத்தன்மையும் வைத்து திருமுறை 12 என வகுத்ததனால் இன்றளவும் சிவம்பெருகி அவை யார் துணையுமின்றியியங்கி வருதல் கண்கூடு.

இயலிலும் இசையிலும் அ, இ, உ, எ, ஒ என்ற ஐந்து உயிர் எழுத்துக்களும் ஒரு மாத்திரை அளவுடைய ஓசை அலகினை உடையவை. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள ஆகிய (7) ஏழு எழுத்துக்களும் நொடிக்கு இருமாத்திரை அளவுடைய ஓசை அலகினையுடையவை.

மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் மூவினங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு க், ச், ட், த், ப், ற் வல்லினம் எனவும் ங், ஞ், த், ண், ம், ன் மெல்லினம் எனவும் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் இடையினமென வகுக்கப்பட்டு, உயிராயும், மெய்யாயும், உயிர்மெய்யாயும் ஒலியுருப்பும் ஓசையாகி இசையிலக்கணங்களுடன் சொற்பதப்பொருளாகி உயிரையும் உள்ளத்தையும் பிணைப்பதுடன் மிக உன்னதமான விளைவுகளையும் நிறைபயனையும் கொண்டு உலகில் உள்ள உயிர்கட்கும், விண்ணில் உள்ள உயிர்க்கும் பாதாள லோகத்தில் உள்ள உயிர்க்கும் பேரின்பம் தரவல்லனவாகி உள்ளன. இவற்றையே பண்ணிசை எனப் பொதுப்பெயரால் அழைப்பர். இவை அனைத்தும் சிவப்பரம் பொருளால் முன்மொழியப்பட்டவை சம்பந்தர்பாடல்களால் வழிமொழியப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை சம்பந்தரின் 3ம் திருமுறை வழிமொழித்திருப்பதிகங்களாலும் சுந்தரர் பாடிய நாளுமின்னிசையாற் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன் தாளமீந்து அவன் பாடலுக் கிரங்கும் தன் மையாளனை என்ற 7ம் திருமுறைப்பாடல்கள் மூலமும் உரிமைச்சாட்சிப்படுத்தப்படுதல் காணலாம்.

சரீர யாமும் சாரீரமும்

இவ்வாறு ஒலிநுட்பங்களுடன் ஒலியும் ஓசையும் கூடிய தமிழ் பண் என்பது கண்டோம். இவ்வாறான பண்ணைத் தமிழை இசைக்கும், கருமூலகளமாக விளங்குவது மனிதமிடறு ஆகும். உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து எவ்வாறு தமிழ் வழங்கப்படுகிறதோ அதுபோல் மெய்யும் உயிருமாக விளங்கும் மனிதமிடறு பல ஒலிக்கூறுபாடுகளையும் சொற்பதங்கள் பொருள் நிறை இன்னிய ஓசைக்கூறுபாடுகளையும் தன்பால் கொண்டது ஆகும். இதையே சம்பந்தர்

“மண்ணும்புனல் உயிரும் வரு

காற்றும் சுடர் மூன்றும் விண்ணும் முழுதானான்”

என நாதவியாபகமாய் விளங்கும் நாதனைப் போற்றுதல் காணலாம். இவ்வாறு நாதன் நாமம் நின்றியங்கும் களம் இவ்வுடம்பு. இது ஒன்றால் மாத்திரம் பண் இசையை அதாவது சொற்பதப் பொருளியைந்த தமிழ் இசையை உணரவும், பாடி உணர்விக்கவும் முடியும். எனவே பண்இசை என்பது மிடற்றிசையின் மறுபெயர் என்பது உணர்ந்தின் புறற்பாலதாம்.

இறைவனை எப்படி இசையால் வழுத்துவது என்பது மணிவாசகர் கூறும் “சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர்” என்பதாற் பெறப்படும். இவ்வாறு மனிதர் உட்பட உலகிற்காணும் அனைத்து சீவராசிகளும் ஒரு குறிப்பிட்டவேளையில் தம் உடலால் வருந்தி ஒலியையும், ஓசையையும் வெளிக்காட்டி நிற்பதை சேவல் அதிகாலையில் “சொக்கநாதா” எனக் கூவுவதாலும், காகம் எமைஎல்லாம் “காகா” கார் கார் எனக் உளமுருகிக் கரைவதாலும்

பசுக்கன்று உலகமாதாவை வேண்டி “அம்மா அம்மா” என அலறுவதாலும் நாம் உணரலாம். இவ்வாறான ஒலியையும் ஓசையையும் சேவலுக்கும், காகத்திற்கும், பசுவுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தவர் யார்? என்பதும் ஒலியாகி ஓசையாகி நிற்கும் இறைவனே என்பதும் உலகியலின் கண் உணர்ந்து பெறப்படும்.

இவ்வகையில் மிடற்றினை மிடற்றிசையினைக் கொண்டுள்ள மனித சமூகம் எதை உணர்ந்து எப்படி? ஏன்? எதற்காக? எங்கே? செய்யவேண்டும் என்பது சிறுகுழந்தையாற்கூட உணர்ந்து பெறப்படும் விடயமாகும். பொருளுடன் இயைந்த பாடல் தமிழில் உள்ளதா. ஆம் அது என்ன பண்ணிசை அதையே விரும்பி இறைவன் உகந்து ஏற்றான்? “அர்ச்சனை பாட்டேயாம் மண் மேல் நம்மைச் சொற்றமிழாற்பாடு” என்பது சிவன் சுந்தரர்க்கு இட்ட கட்டளை என்போம்.

“இயலிசையெனும் பொருளின் திறமாம்

புயலன மிடறுடைப்புண்ணியனே”

என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். இறைவன் இயலாகி இசையாகி, பொருளின் திறமாகியுடைய தமிழிசை விற்பன்னன் என்பதை இது சம்பந்த வழிமொழிப் பாடல்களாற் காட்டும். பூமியும், உயிர்களும், அதன் வாக்கங்களும் ஒங்காரத்தை உரக்க உச்சரித்து இறைவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றன. இறைவன் விரும்பிய தமிழால் நாம் இசைக்க மறுக்கிறோம். ஏன்??

கலிதோஷ நீவாரணி

உலகில் தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைதியின்மை, மறத்தன்மைகள், நோய்கள், பாவச்செயல்கள், பழி வாங்கல்கள் அனைத்தும் கலியின் கீற்றத்தினால் ஏற்பட்டவை. இச்சீற்றத்தைத் தணிக்கக்கூடிய அருமருந்து ஒன்று நம்மிடம் உள்ளது. அவற்றை இதுகாறும் உலகம் இன்னது என அறியாதிருந்தமை உலகத்தினரின் துர்லபமே. உலகில் சிவனைக்குறிக்கும் மிக அனாதியாம் தமிழ்ப்பாடல்கள் திருமுறைகள் ஆகும். இவற்றில் சம்பந்தர் அருளிய பாடல்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகள் ஆகும். இவை இறைவனால் சம்பந்தப்பிள்ளைக்கு ஞானப்பால் மூலமாக முன்மொழியப்பட அதை உண்ட பிள்ளையார் திருநெறிய தமிழ் இசையாகத் தமது பாடல்கள் மூலம் வழிமொழிந்தனர். இவ்வாறு வழிமொழியப்பட்ட பாடல்களே கலியின் கீற்றத்தைத் தடுக்க வல்லன என்பதைச் சம்பந்தப்பிள்ளையாரே தாம் அருளிய பதிகவாயிலாகத் திருமுறை 3ல், பதிகம் 325ல் அருளியிருப்பது அறியலாம். இவை

“ஒழுகலரிதழி கலியிலுழியுலகு
பழிபெருகு வழியை நினையா
முழுதுடலி லெழுமயிர்கடழுவுமுனி
குழுவினொடு கெழுவு சிவனைத்
தொழுதுலகி லிழுகுமல மழியும் வகை
கழுவுமுறை கழுமல நகர்ப்
பழுதிலிறை யெழுதுமொழி தமிழ்விர்கள்
வழிமொழிகண் மொழி தகையவே.

என்பதால் பெறப்படும். மறமும் பாவமும், தீராதோய்களும் நிறைந்த கலியின் கீற்றம் சம்பந்தர் வழிமொழிந்த தமிழிசைப் பாடல்களாகிய சிவனைக் குறிக்கும் தேவாரங்களைப், பண் ஒன்றப்பாடுவதாலும் பாடுவிப்பதாலும், கேட்பதாலும், கேட்பிப்பதாலும், மாத்திரமே தீரும் என்பது இவன்கண் பெறப்படும். இவற்றேகாணும் உயர்வினைச் சம்பந்தப் பிள்ளை முதற் திருமுறையில் பண்நட்டபாடையில் வரும் 11ஆம் பதிகத்தால்.

“பண்ணும் பதம் ஏழும் பல ஒசைத் தமிழ் அவையும்
உண்ணின்றதோர் சுவையும் உறுதாளத்தொலிபலவும்
மண்ணும் புனலுயிரும் வருகாற்றுஞ் சுடர்மூன்றும்
விண்ணும் முழுதானானிடம் வீழிம்மிழலையே.

எனச் சிவத்தினதும், தமிழினதும், இசையினதும், உலகினதும் உயிர்வருக்கங்களதும் பெருமையினையும் அவையியங்கும் வகையினையும் சுட்டுவதுடன் சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் பாடல்களைப் பாடுபவர்.

“அச்சமிலர் பாவமிலர் கேடுமிலரடியார்
நிச்சமுறு நோயுமிலர்”

எனப்பதிகம் 18ல் இதே திருமுறையில் குறிப்பிடுதலைக் காணலாம். சிவனைப் போற்றும் அனைத்து வழிமுறைகளிலும் மிகமிக உயர்வாகப் போற்றப்படுவது திருமுறைகளும் அவற்றுள் காணும் பண்ணமைந்த பதிகங்களும் தமிழ்மக்கட்கும் சிவாலய வழிபாட்டிற்கும் கருமூலநிதியமானவையாகும். இவற்றைவிடுத்து சிவனுக்குச் செய்யும் எவ்வழிபாடும் எப்பயனும் அற்றவை என்பது சிவன் திருவாயாற் பெறப்படுவது. “அர்ச்சனை பாட்டேயாகும் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழாற் பாடுக என்றார் தூமறைபாடும்வாயார்” என்பதாலும், திருவாசகத்தை மாணிவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையான் எழுதியதில் இருந்தும் சிவனுக்குத் தமிழ்இசையில் இருந்த விருப்பம் பெறப்படும். இதனால் எழுந்த பன்னிரு திருமுறை திருக்கோயில்களில் இன்று முதன்மை பெறுவது தமிழகம் எங்கும் காணலாம். பன்னிருதிருமுறை வளர்ச்சிக்கு என தமிழக ஆதீனங்களில் குறிப்பாக தருமை திருப்பனந்தாள் முதலியன பல கோடி ரூபாக்களை வங்கி வைப்பாக வைத்து அவற்றிலிருந்து பெறும் வட்டியில் இருந்து சிவாலயங்கள் எங்கும் திருமுறை வளரத் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். இவ்வழியை நமது சிவாலயங்களும் பின்பற்றுவது சாலவும் சிறந்ததாகும்.

இவ்வாறான சிவம்பெருக்கும் தேவாரங்களைப் பாடுவதால் ஏற்படும் பயன் என்ன என வினாவுவது மனிதஇயல்பும் சிற்றறிவின் தன்மையுமாகும். அவற்றிற்கும் தக்க விடைகளைச் சம்பந்தப்பிள்ளை கூறியிருப்பதை மிக்க இரத்தினச் சுருக்கமாக இங்கு தருவாம். பதிகம் 79.

கலிகெழுபாரிடை
கலைஞான சம்பந்தன தமிழின்
ஒலிகெழுமாலையென்னு ரை செய்தபத்தும்
உண்மையினானினைந் தேத்தவல்லார்மேல்
மெலிகெழு துயரடையாவினை சிந்தும்
விண்ணவராற்றலின் மிகப்பெறுவரே

என்பதும் பதிகம் 21ல் திருமுறை ஒன்றில் வரும்,

“சிவனது சிவபுரம் நினைபவர் செழுநிலனினில் நிலைபெறுபவரே” என்பதாலும்
“சிவபுரநகர் தொழுமவர்புகழ் மிகும் உலகிலே”
“சிவபுரநினைபவர் செயமகள் துணைவரே”
“சிவபுரநினைபவர் கலைமகள் தர நிகழ்வரே”
“சிவபுரநினைபவர் திகழ்குலம் நிலனிடை நிகழுமே”
“சிவபுரநினைபவர் செழுநிலனினில் நிகழ்வு உடையவரே”
“தமிழ் விரகனது உரை நலமலி ஒருபதும் நவில்பவர்

நிலநிறை திரு உரு நிகரில, கொடை மிகு சயமகள், புகழ் புவிவளர் வழி அடிமையின் மிகைபுணர் தர நலமிகுவரே என்பவற்றாலும் பதிகம் 132ல் வரும்.

“இன்னிசையாற்பாடவல்லார் இருநிலத்தில் ஈசன் எனும் இயல்பினாரே” என்பதாலும்

திருமுறை 2 பதிகம் 250ல் வரும்,

“கேதாரத்தை ஆய்ந்து சொன்ன அருந்தமிழ்கள்

பத்தும் இசைவல்லார் வேந்தராகி உலகாண்டு

வீடுகதி பெறுவரே என்பதாலும்.

பதிகம் 364 திருமுறை 3ல் வரும்,

“காழியுண் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன கருத்தின் தமிழ்மாலை ஆழியிவ்வையகத்தேத்த வல்லாரவர்க்கும் தமருக்கும் ஊழியொரு பெருமின்பம் ஓர்க்கும் உருவும் உயர்வாமே” என்பதாலும் சிவம் பெருக்கும் சம்பந்த பிள்ளையாரின் திருநெறிய பாடல்களிற் பெறும்பயனை உணர்வாம்.

இத்துணைச் சிறப்பின் கருவாக விளங்கும் தேவாரத் திருமுறைகள் உட்பட, பன்னிரு திருமுறைகளும் சிவாலயங்களில் தினமும் பயிலப்படுவது மிக அவசியமாகும். எப்படி நமது உடலுக்கு உயிர்வாழ உணவு அவசியமோ அது போன்று உடலும் உயிரும் நிலைபெறத் திருமுறைகள் தக்காரைக் கொண்டு ஒதப்படுவது அவசியமாகும். இவற்றுள் உடற்கும் உயிர்க்குமுறுதி பயக்கும் பஞ்சாட்சர நமச்சிவாயப்பதிகங்கள் முதன்மையானவையாகும். திருமுறைகளைச் சொற்பதப் பொருள் இருள் அறுத்து ஒதவேண்டும். நித்திய வழிபாட்டில் சுத்தாங்கமாகவும், தாளாங்கமாகவும் திருமுறை இசைக்கும் வழக்கம் தமிழகச் சிவாலயம் எங்கும் இசைக்கப்படுவது நாம் செய்த தவப்பயனே. இலங்கையில் இவ்வழிபாட்டு முறைமை அருகி அனாதையாகிவிட்டது. நாம் இன்று காணுந் துன்ப துயரங்கட்கு மூலமாகக் கூட இது இருக்கலாம் என்பது திருவருள் வழிநின்று சிந்தித்தால் உணர முடியும். சிவவழிபாடு கொள்ளும், தாபனங்களும், திருக்கோயில்களும், தனி அன்பர்களும் இவற்றிற்கான திட்டங்களைச் சிறப்பற அமைப்பார்களாக.

சிவாலயத்தின் மிக முக்கியமாகத் தென்மேற்கு மூலைக்குச் சற்றுத் தெற்கின் முன் நால்வர் திருக்கோயிலும் திருமுறைமாடமும் அமைவதும் வழிபாடாற்றுதலும் மிகமிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் இதேதிசையிலிருந்தே இவை ராஜராஜ சோழனால், நம்பியின் துணைக்கொண்டும், திருமுறை தந்த விநாயகன் திருவருளாலும் வெளிக் கொணரப்பட்டன. இதனைக் காட்டுமாறும் உளங்கொள்ளுமாறும் சிவாலயங்கள் எங்கும் இவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை சிவ அன்பர்களால் அறியப்பட வேண்டுவனவாகும்.

நாளும் இன்னிசையாற் தமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன் தாளமீந்து அவன் பாடற்கிரங்கும் தன்மையாளனை நாமும் அதே இசைப்பாடல்களாற் பாடி மேற்சொன்ன நற்பலன்களை அடைய எண்ணு தல் வேண்டும்.

சிவபுண்ணியச் சீலர்கள் நிறைந்த வவுனியா கோயிற்குளம் இன்று அருள்மிகு அகிலாண்டநாயகி உடனுறை அகிலாண்ட ஈஸ்வரமாக மாறி நமக்கு எல்லாம் வற்றாதருள் பொழிவது வழிபாடு செய்யும். மக்கள் பெற்ற மகாபாக்கியமே யாம்.

“திருக்கோயிலில்லாத திருவிலாரும்

திருவெண்ணீறணியாத திருவிலாரும்

பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவுரும்

பாங்கினொடு பலதளிருமில்லாவுரும்

விருப்போடு வெண்சங்க மூதாவுரும்

விதானமும் வெண்கொடியுமில்லாவுரும்

அருப்போடு மலர் பறித்திட்டுண்ணாவுரும்

அவையெல்லாமுரல்ல அடவிகாடே”

திருச்சிற்றம்பலம்.

-(அப்பர் திருத்தாண்டகம்)

உ
சிவமயம்

“நாதன் தாள் வாழ்க”

75ஆவது திருவாசக முற்றோதல் நிறைவும் திருவாசக நூல் வெளியீட்டு விழாவும்

- இடம் : வவுனியா கோவிற்குளம் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரப் பெருமான் தேவஸ்தானம்.
- காலம் : 01.05.1996 புதன்கிழமை மாலை 10.00மணி.
- தலைமை : உயர்திரு. கே. கணேஸ் அவர்கள்.
(அரச அதிர். வவுனியா, கும்பாபிஷேகக் குழுத்தலைவர்)
- ஆசியுரை : சிவஸ்ரீ சு. பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
(நயினை தேவஸ்தானம்)
- வெளியீட்டுரை : தமிழருவி த. சிவகுமாரன் B.A (Hons)
- முதற்பிரதி பெறுநர் : திரு. இராச சண்முகம் J.P
(தலைவர், அறங்காவலர் சபை, சிவன்கோயில்)
- சிறப்புப் பிரதி பெறுநர் : திரு.த.சண்முகலிங்கம் J.P
திரு. C.A.இராமசுவாமி (தலைவர், இந்துமாமன்றம், வவுனியா)
(தலைவர், சுத்தானந்த இ.இ.சங்கம்)
- விதப்புரை : தமிழ்மணி திரு.நா. தர்மராசா (அகலங்கன்)
- கௌரவிப்பு : இறைபணிச் செம்மல், வை.செ.தேவராசா அவர்களைக்
கௌரவித்தல்
- வாழ்த்துரை : வாகீச கலாநிதி. க. நாகேஸ்வரன் M.A
- நன்றியுரை : சைவப்புலவர் செ. குணபாலசிங்கம் B.A

தனிப்பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 100/=
அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

-மேற்படி விழாக் குழுவினர்.

சிவமயம்

ஆதிசங்கரர் அருளிய

சுனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

கவிஞர் கண்ணதாசன்

பொன்மழைப் பாடல்கள்

மாலவன் மார்பில் நிற்கும்
மங்கலக் கமலச் செல்வீ!
மரகத மலரில் மொய்க்கும்
மாணிக்கச் சுரும்பு போன்றாய்!
நீலமாமேகம் போல
நிற்கின்ற திருமா லுந்தன்
நேயத்தால் மெய்சி லிர்த்து
நிகரிலாச் செல்வம் கொண்டான்! (1)

நீலமா மலரைப் பார்த்து
நிலையிலாது அலையும் வண்டு
நிற்பதும் பறப்பதும் போய்
நின்விழி மயக்கம் கொண்டு
கோலமார் நெடுமால் வண்ணக்
குளிர்முகம் தன்னைக் கண்டு
கொஞ்சிடும், பிறகு நானும்
கோதையார் குணத்தில் நின்று! (3)

நற்குடிப் பிறந்த பெண்கள்
நாயகன் தனைப்பார்த் தாலும்
நாணத்தால் முகம்பு தைத்து
நாலிலோர் பாகம் பார்ப்பார்!
பற்பல நினைந்த போதும்
பாதிக்கண் திறந்து மூடி
பரம்பரைப் பெருமை காப்பார்!
பாற்கடல் அமுதே நீயும். (5)

மாலவன் மீது வைத்த
மாயப்பொன் விழிஇரண்டை
மாதுநீ என்னி டத்தில்
வைத்தனை என்றால் நானும்
காலமா கடலில் உந்தன்
கருணையால் செல்வம் பெற்று
கண்ணிறை வாழ்வு கொள்வேன்
கண்வைப்பாய் கமலத் தாயே! (2)

ஏலமார் குழலி அந்த
இருவிழி சிறிது நேரம்
என்வசம் திரும்பு மாயின்
ஏங்கிய காலம் சென்று
ஆலமா மரங்கள் போல
அழிவிலாச் செல்வம் கொண்டு
அடியவன் வாழ்வு காண்பேன்
அருள்செய்வாய் கமலத்தாயே! (4)

அற்புத விழிகளாலே
அச்சுதன் முகுந்தன் மேனி
அப்படிச் காண்ப துண்டு
ஆனந்தம் கொள்வதுண்டு
இப்பொழுது அந்தக்கண்ணை
என்னிடம் திருப்பு தாயே
இருமையும் செழித்து வாழ
இகத்தினில் அருள்வாய் நீயே! (6)

மதுஎனும் பெயரில் வாழ்ந்த
மனமிலா அரக்கன் தன்னை
மாபெரும் போரில் வென்ற
மாலவன் மாப்பிலாடும்
அதிசய நீல மாலை
அன்னநின் விழிகள் கண்டு
அண்ணலும் காலந்தோறும்
ஆனந்தம் கொள்வதுண்டு. (7)

கைடப அரக்கன் தன்னை
கடிந்தநின் கணவன் மாப்பு
கார்முகில் அன்னத் தோன்றி
கருணைநீர் பொழியுங் காலை
மைதவழ் மாப்பில் வீசும்
மயக்குறும் மின்னல் ஒன்று!
மயக்குபவன் திருமால், பின்னர்
மகிழ்வன் நின் விழிதானென்று! (9)

போரினில் அரக்கர் கூட்டம்
புறங்கண்ட நெடியோன் தன்னை
போரின்றிக் குருதி யின்றிப்
புறங்காணத் துடித்து வந்த
மாரனை ஊக்கு வித்த
வாளெது கமல தங்காய்?
மங்கை நின் விழிகளன்றோ!
மாலவன் தன்மை வென்ற! (11)

மந்திரம் உரைத்தாற் போதும்
மலரடி தொழுதாற் போதும்
மாந்தருக்கு அருள்வேன் என்று
மலர்மகள் நினைத்தால் போதும்
இந்திர பதவி கூடும்
இகத்திலும் பரங் கொண்டாடும்
இணையறு செல்வம் கோடி
இல்லத்தின் நடுவில் சேரும்! (13)

எத்தனை பேர்க்குக் கிட்டும்
இறையருள் ஆன்ம சாந்தி!
இகமெனும் கடலில் வீழ்ந்து
எவர்பிழைத்தார்கள் நீந்தி!
தத்துவப் படியே யாவும்
தலைமுறை வழியே கிட்டும்!
தவமெனும் முயற்சியாலே
பவவினை தணிந்து போகும்! (15)

பதுமேநர் முகத்தினாளே!
பதுமத்தில் உறையும் செல்வி!
பாற்கடல் மயக்கும் கண்ணை
பதியின்மேற் பாய்ந்த கண்ணை
பேர்தெடுத் தென்மேல் வைத்தால்
பிழைப்பன் யான் அருள் செய்வாயே
பேரருள் ஒருங்கே கொண்ட
பிழையிலாக் கமலத் தாயே! (8)

செய்தவப் பிருகு வம்சச்
சேயெனப் பிறந்து எங்கள்
திருவென வளர்ந்த நங்காய்!
தினமும் யாம் வணங்கும் கண்ணாய்!
கொய்தெடு விழியை என்மேல்
கொண்டுவந் தருள்செய்வாயே
கொற்றவர் பணிகள் செய்யும்
கோலமார் கமலத் தாயே! (10)

தேரிய மாரன் உன்னைத்
தேரெனக் கொண்ட தாலே
திருமலை வேங்கடேசன்
திறத்தினை வென்றான் அன்றோ!
கூரிய விழியாய் உன்றன்
குறுவிழி தன்னை என்பால்
கொண்டுவந் தாலயான் உய்வேன்
கொடுத்தருள் கமலத்தாயே! (12)

சந்திர வதனி கண்கள்
சாடையிற் பார்த்தாற் போதும்
தாய்விழிப் பட்ட கல்லும்
தரணியில் தங்கமாகும்
எந்தவோர் பதவி வேண்டேன்
எளியனுக்கு அருள்செய்வாயே!
இகத்தினில் செல்வம் தந்து
இயக்குவாய் கமலத் தாயே! (14)

அத்தனை முயற்சி என்ன
அண்ணல்மா தேவி கண்ணில்
அருள்மழை வந்தாற் போதும்
அகம்புறம் முக்தியாகும்!
இத்தனை சொன்ன பின்பும்
இன்னுமா தயக்கம் தாயே!
இல்லத்தைச் செல்வமாக்கி
இன்னருள் புரிவாய் நீயே! (16)

நீருண்ட மேகக் கண்கள்
நிழலுண்ட கரிய கூந்தல்
நேர்கொண்ட மாந்தர் வீட்டில்
நிலைகொண்ட செல்வப்பந்தல்!
சீர்கொண்ட அமுதச் செல்வி
சில்லென்ற காற்றுப் பாய்ந்தால்
சேர்கின்ற மேகத் தண்ணீர்
சிதறுண்டு பாய்தைப்போல்! (17)

ஆக்கலும் அழித்தல் காத்தல்
அருள் நிறை இறைவன் சக்தி!
அன்னவன் தோளில் நீயே
அனைத்துமாய் விளங்கும் சக்தி!
ஆக்கலில் வாணி யாவாய்
அளித்தலில் திருவாய் நிற்பாய்
அழிக்கின்ற வேளை வந்தால்
அந்தமில் தூர்க்கை யாவாய்! (19)

வேதத்தின் விளைவே போற்றி!
வினைப்பயன் விளைப்பாய் போற்றி!
சீதத்தா மரையே போற்றி!
செம்மைசேர் அழகே போற்றி!
கோதைப்பண்புடையாய் போற்றி!
குளிர்ந்த மாமழையே போற்றி!
ஓர் தத்துவத்தில் நிற்கும்
உமையவள் வடிவே போற்றி! (21)

அன்றலர் கமலம் போன்ற
அழகிய வதனி போற்றி!
அலைகடல் அமுத மாக
அவதரித் தெழுந்தாய் போற்றி!
குன்றிடா அமுதத்தோடு
கூடவே பிறந்தாய் போற்றி!
குளிர்ந்தமா மதியி னோடும்
குடிவந்த உறவே போற்றி! (23)

தாமரை மலரில் நிற்கும்
தளிரன்ன திருவே போற்றி!
தாமரை வதனங் கொண்ட
தங்கமா மணியே போற்றி
தாமரை கரத்தில் ஏந்தித்
தவமென நிற்பாய் போற்றி
தாமரைக் கண்ணான் காக்கும்
தரணியைக் காப்பாய் போற்றி! (25)

வேர் கொண்ட பாவமேனும்
வினைகொண்ட பாவமேனும்
வேய்கொண்ட தோளி னாய்உன்
விழிகண்டால் தீர்ந்து போகும்!
தேர்கொண்டேன் புரவி இல்லை
செல்வமாம் புரவியாலே
திருவருள் செய்வாய் நீயே
தேப்பெரும் கமலத்தாயே! (18)

தீக்கொண்ட கரத்து நாதன்
திருப்பரா சக்தி யாக
திரிபுரம் ஏழு லோகம்
திருவருள் புரிந்து நிற்பாய்
வாக்குயர் கமலச் செல்வி
வாடைநீ தென்றல் நீயே!
வளமென இரப்போர்க் கெல்லாம்
வந்தருள் புரிகின்றாயே! (20)

பாதத்தைக் கமலம் தாங்க
பல்லுயிர் காப்பாய் போற்றி!
நாதத்து நெடியோன் கொண்ட
நங்கை நீ போற்றி போற்றி!
பாதத்தில் கிரசை வைத்துப்
பணிகின்றேன் போற்றி! போற்றி!
மாதத்தில் ஒருநாள் கூட
மறந்திடாய் போற்றி போற்றி! (22)

மன்றத்து வேங்க டேசன்
மனங்கவர் மலரே போற்றி!
மாயவன் மார்பில் நின்று
மயிலெனச் சிரிப்பாய் போற்றி!
என்றைக்கும் நீங்கா தாக
இருக்கின்ற திருவே போற்றி!
எளியவன் வணங்கு கின்றேன்
இன்னருள் போற்றி! போற்றி! (24)

தாமரை போல வந்த
தவமுனி தேவர்க்கெல்லாம்
தாமரைக் கைகள் காட்டி
தயைசெயும் திருவே போற்றி!
தாமரைக் கண்ணால் செல்வம்
தந்தருள் புரிவாய் போற்றி!
தாள், மறை, நானோ வார்த்தை
தர்மமே போற்றி போற்றி! (26)

பெண்ணெனப் பிறந்தா யேனும்
பெரும் திறன் கொண்டாய் போற்றி!
பிருகுவம் சத்தில் வந்த
பீடுடை வதனம் போற்றி!
தண்ணளி வேங்கடத்தான்
தழுவிடும் கிளியே போற்றி!
தத்துதீர்க் குளத்தில் ஆடும்
தருணியே லஷ்மி போற்றி! (27)

கண்களைப் பறிக்கும் காட்சி
கவிந்தநின் வடிவம் போற்றி!
கமலப்பூ வதனம் போற்றி!
கமலமா விழிகள் போற்றி!
மண்ணிலும் விண்ணு னோர்க்கும்
மங்கலம் நிறைப்பாய் போற்றி!
மண்டல இயக்கத் திற்கே
மந்திர(ம்) ஆனாய் போற்றி! (29)

மைவழிக் குவளைக் கண்ணாய்!
வரையிலாத் திருவே போற்றி!
வானவர் மண்ணோர்க் கெல்லாம்
வணக்கமாய் நின்றாய் போற்றி!
மெய்விழி செவிவாய் நாசி
விழைந்திடும் இன்பம் போற்றி!
விரித்தமேற் புலனுக் கெல்லாம்
விளங்காத பொருளே போற்றி! (31)

மோகனன் துணையே போற்றி!
முழுநில வடிவே போற்றி!
மூவுலகங்கள் தேடும்
முதற்பெரும் பொருளே போற்றி!
தேகத்தே ஒளியை வைத்த
செம்மணிக் குன்றே போற்றி
தீராத ஆசைக்குள்ளே
திருவென நிற்பாய் போற்றி! (33)

கண்பட்டால் மனது பாடும்
கார்குழல் அலையே போற்றி!
காதளவோடும் கண்ணால்
காசினி அளந்தாய் போற்றி!
வெண்பட்டால் அழகை மூடும்
வியத்தகும் சிலையே போற்றி!
வெண்மல்லி கைப்பு மாலை
விளையாடும் தோளீ போற்றி! (35)

சித்திரக் கொடியே போற்றி!
செம்மணி நகையே போற்றி!
ஸ்ரீதரன் திருப்பா தங்கள்
சேவை செய் குயிலே போற்றி!
பத்தினிப் பெண்டிதர் தம்மைப்
பார்வையில் வைப்பாய் போற்றி!
பக்தருக்(கு) அருள்வாய் போற்றி!
பணிந்தனம் போற்றி போற்றி! (28)

விண்ணவர் வணங்கும் தேவி
விந்தையின் மூலம் போற்றி
விரிமலர்க் கண்ணன் தேவன்
விரும்பிடும் நகையே போற்றி!
எண்ணியபடியே உன்னை
ஏத்தினேன் போற்றி போற்றி
இசைபட வாழ வைப்பாய்
இலக்குமி போற்றி போற்றி! (30)

கைநிறை செல்வம் யாவும்
கடைக் கண்ணால் அருள்வாய் போற்றி!
காக்கையை அரச னாக்கும்
கைமலர் உடையாய் போற்றி!
செய்த தீ வினையை எல்லாம்
தீர்க்கின்ற நெருப்பே போற்றி!
சிறுமையைப் பெருமையாக்கும்
திருப்பதம் போற்றி போற்றி! (32)

ஓர் கணம் தொழுதாற் கூட
ஓடிவந் தளிப்பாய் போற்றி!
ஊர்ந்தமா மேக வண்ணன்
உவப்புறச் சிரிப்பாய் போற்றி!
தாதாள்களில் பணிந்தே னம்மா
தண்ணருள் தருவாய் போற்றி!
தலைமுதல் பாதம் மட்டும்
தாழ்கின்றேன் போற்றி! போற்றி! (34)

பண்பட்டார் இல்லாதார் தம்
பக்குவம் அறிவாய் போற்றி!
பணிபவர் இதயத் துள்ளே
பாகரம் படிப்பாய் போற்றி!
விண்முட்டும் ஞானம் பெற்ற
வேதநாயகியே போற்றி!
வேயிரு தோளின் சக்தி
விரித்தருள் போற்றி போற்றி! (36)

மண்டலத் திசைகள் தோறும்
மதகரி குடங்கள் ஏந்தி
மங்கைக்கு நன்னீராட்ட
கங்கை நீர் குடத்தில் மாந்தி
தண்டைலக் கூந்தல் ஊற
சர்வமங்கள் நீராட்டி
தாமரைப் பூவின் மேலோர்
தாமரைப் பூவைச் சூட்டி. (37)

பூவினில் உறையும் பூவே!
பொன்னிடை உறையும் பொன்னே!
பூஜைக்கே உரியோன் பூஜை
புரிகின்ற காதற் செல்வி!
ஏவுமோர் உலகத் துள்ளே
இன்மையான் ஒருவனேதான்
இவனுனை இரந்து நிற்க!
இதுவொரு நியாயம் போதும்! (39)

முப்புவி ஈன்ற தாயே
மோகனச் சிரிப்பின் செல்வி!
மூவிரண் டொன்றாய் வந்த
பிரமத்தின் மொத்தமாக
அற்புதம் காட்டி நிற்கும்
அழகிய சிற்பச் சோதி
ஆனந்தத் தெய்வ மாதா
அரும்பெறல் அன்னை பேரில். (41)

மண்டிய தூய்மைத் தாய்க்கு
மற்றுமோர் தூய்மை நல்கி
மறுவிலாப் பளிங்கின் மேனி
மாசறத் துலங்கச் செய்யும்
அண்டமா நெடியோன் தேவீ
அலைகடல் அரசன் பெண்ணே!
அரிதுயில் கொள்ளும் காலை
அடியவன் வணங்குகின்றேன்! (38)

தாவுநீர்க் கடலைப் போல
தண்ணருள் அலைகள் பொங்கும்
சந்திரப் பிறைப் பூங்கண்ணி
சற்றுநீ திரும்பிப் பார்த்தால்
மேவிய வறுமை தீர்ப்பேன்
மெல்லிடை பூக்கோதாய் நின்
மின்னிடும் விழிகள் கான
விழைந்தனன் போற்றி போற்றி! (40)

இப்பொழுது துரைத்தபாடல்
எவரெங்கு பாடினாலும்
இப்புவி உனநாள் மட்டும்
இன்பமும் அறிவும் சேரும்
நற்பெரும் பேறும் கிட்டும்
நன்னிலை வளரும் என்றும்
நாட்டுக்கே ஒருவராக
நாளவர் உய்வார் உண்மை! (42)

தமிழ் இன்ப அன்பு வாழ்வு

“காவியங்கள் பல திறத்தன. அவைகளுள் சிலவற்றில் உலகைக் காணலாம். சிலவற்றில் கடவுளைக் காணலாம். சிலவற்றில் உயிரைக் காணலாம். மூன்றையும் ஒருங்கே காட்டும் காவியங்கள் மிகச் சில. அச் சிலவற்றுள் பெரியபுராணமும் ஒன்று. உலகியர் கடவுள் மூன்றும் சேர்ந்த இடத்திலேயே இன்ப அன்பு வாழ்வு நிகழும். இன்ப அன்பு அற்ற வாழ்வு வாழ்வாகாது. அது வற்றல் மரம் போன்றது. பெரியபுராணத்தில் தமிழ் இன்ப அன்பு வாழ்வு யாண்டும் பொலிதல் வெள்ளிடை.

திரு. வி.க.

ஆண்டவனைப் பற்றுதல்

கோயில் விளக்குகளைத் துடைத்துக் கொண்டே இருந்த துணி தீவட்டிக்குப் பயன்பட்டு விடுகிறது. அதேபோல் ஆண்டவனை எண்ணி உருகிக் கொண்டே இரு. உலகிற்குப் பயன்பட்டு விடுவாய்.

அநாத் மதம்

செ. தமிழ்ச்செல்வன் (ஆசிரியர்)
புசல்லாவ.

இந்துமதம் அநாதியானது. விஞ்ஞான பூர்வமானது. உலக மதங்களில் தொன்மையானது. பிரபஞ்ச உண்மைகளையும் உயிரின் இயக்கத்தையும் துல்லியமாக உணர்த்துவது இந்துமதம்.

இந்தியநாட்டில் தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் இந்துமதமானது அறுவகைச் சமயப் பிரிவுகளுடன் ஆல்போல் வேருன்றிப் பரந்து உலகளாவிய ரீதியில் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

சிவனுக்கு இறைமை கூறுவது சைவம். விஷ்ணுவுக்கு இறைமை கூறுவது வைணவம். சக்திக்கு இறைமை கூறுவது சாக்தம். கணபதிக்கு இறைமை கூறுவது காணாபத்யம். முருகனுக்கு இறைமை கூறுவது கௌமாரம். சூரியனுக்கு இறைமை கூறுவது செளரம். இவ்வாறு அறுவகையாய்ப் பிரிப்புக் கொண்டிருந்தாலும் காலப்போக்கில் சைவம், வைணவம் ஆகிய இரு சமயங்கள் மாத்திரமே மக்களோடு மக்களாக இல்லங்களினுள் குடிகொண்டிருக்கின்றன.

மற்ற நால்வகைப் பிரிவுகளும் சைவத்தின் உள்ளும், வைணவத்தினுள்ளும் அடங்கி வாழ்வு பெற்றுவருகின்றது.

இந்துமதத்தைத் தோற்றிவைத்தவர் என்று ஒருவர் இல்லை. உலகம் தோன்றிய அன்றே ஒரு சக்திதோன்றியிருக்க வேண்டும். அச்சக்தியே இந்துமதமாக இன்றும் வளமையுடன் வாழ்ந்து வருகின்றது.

இந்திய நாட்டினரின் மதமாதலால் இந்துமதம் எனப்பெயர் வந்தது எனக் கூறுபவர் உண்டு. சிந்துவெளி நதிக்கரையில் ஆரியர் குடியேறி இந்துமதத்தைத் தோற்றுவித்தமையால் இந்துமதம் எனப் பெயர் வந்தது எனவும் கூறுவோருளர்.

ஆன்றோர் ஒருவரின் கூற்றுப்படி பார்க்கும்போது “ஹிம்சை என்பதில் எவன் துன்பப்படுகிறானோ அவன் இந்து என அழைக்கப்படுகின்றான். அவன் பின்பற்றும் மதம் இந்துமதம்” என்பதாகும் இக்கூற்று. கவனிக்கற்பாலது அதாவது எவன் உயிரினங்களில் அன்புடன் இருக்கின்றானோ அவனே இந்து. இதனையே திருமூலரும் “அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்” என்ற பாடலில் விளக்குகின்றார். அன்பே சிவம் என்ற இந்துமதம் முழுமுதற் கடவுள் சிவன் என்கின்றது.

கடவுள் ஒருவர்தானே மும்மூர்த்திகள் ஏன்? கல்விக்கு என்று ஒரு கடவுள், செல்வத்துக்கு என்றும், வீரத்திற்கு என்றும் கடவுள்கள் தேவைதானா? என்ற சந்தேகம் பலருக்கு எழலாம்.

சாதாரண ஆசிரியர் ஒருவரை எடுத்துக்கொள்வோம். பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும், மனைவியிடம் கணவனாகவும், பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகவும், தந்தைக்கு மகனாகவும், தத்தாவுக்குப் பேரனாகவும், பேரனுக்குத் தாத்தாவாகவும் பல கடமைப்பொறுப்புக்களை வகிக்கின்றார். சாதாரண ஆசிரியரே இவ்வாறு என்றால் உலக முழுமுதற் கடவுள் எத்தனை வடிவம் எடுக்க வேண்டும். தன் கடமைக்கேற்ற உருவை இறைவன் எடுத்து வாழ்வின் தத்துவத்தை உலகிற்குணர்த்துகின்றார்.

சிவம் என்றும் சக்தியுடனே இணைந்து காணப்படுகின்றது. சிவத்தில் சக்தி நீங்கில் அது முழுமையற்றதாகக் காணப்படும்.

சூரியன் தன் ஒளியைக் கொண்டு இருளை விரட்டி வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பது போல்

சிவனும் உயிர்களின் மயக்கத்தை சக்தியைக் கொண்டு ஒழித்து மெய்யறிவைப் போதிக்கின்றார்.

சுடரில் தீயும் உண்டு, வெப்பமும் உண்டு. வெப்பத்தையும் தீயையும் எக்காரணங்கொண்டும் பிரிக்க முடியாது. அதுபோல் சிவனும் சக்தியும் ஒன்றிணைந்து உலகமக்களுக்கு உறுதுணைபுரிகின்றனர்.

ஒரு மனிதன் உலகில் பிறந்து மோட்சமடைய வேண்டுமாயின் அதற்கு இறையருள் அவசியமாகின்றது. அவ்விறையருளை இந்துமதம் நான்கு வகையில் அடைய வழிவகுக்கின்றது. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமாகும்.

புறத்தொழில் மாத்திரத்தால் இறைவனை வழிபடுதல் சரியை ஆகின்றது. இது தாசமார்க்கம் எனப்படும். தந்தையும் மகனும் உள்ளத்தாலும் உடலாலும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுகின்றரே அவ்வாறு அன்பாகப்பேசி அருகில் நின்று வழிபடுதல் கிரியை வழியாகும். இதனை சற்புத்திர மார்க்கம் எனவும் வழங்குவர்.

அகத்தால் மாத்திரம் இறைவனின் அருவத்திருமேனியை வணங்குதல் யோகமாகும். இது நண்பனோடு ஒரு நண்பன் உரிமையுடன் பழகுவதை ஒக்கும். இது சகமார்க்கம் எனப்படுகின்றது.

சோதிமயமான இறைவனாக அனைத்துக்கடந்து நின்று வழிபடும் முறை ஞானமாகும். இது கணவன், மனைவி உறவுமுறையையொத்த சன்மார்க்கமாகும்.

மேற்கண்ட நான்கு மார்க்க வழிகளில் இறைவனை அடையலாம் என இந்துமதம் கூறி நிற்கின்றது.

இந்துமத்திலே கட்டுப்பாடு இல்லை. எனவே கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டது இம்மதம். நீ இவ்வாறு தான் இந்நேரத்தில், இம்முறையில் தான் இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கவில்லை. சுதந்திரமாக இறைவனை எப்படியும் வணங்கலாம் என்கின்றது. இந்துமதம் தூணிலும் இருப்பான் துரும்பிலும் இறைவன் இருக்கின்றான் என்ற மாபெரும் உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தியது எமது மதமாகும். ஆஸ்திகன் மாத்திரமன்றி நாஸ்திகனுக்குரிய ஒரு சமயமாக இது விளங்குகின்றது.

திருநின்றவூரில் பூசலாரின் மனத்தில் கட்டிய கோயிலுக்கு இறைவன் குடிவந்தகதையாவரும் அறிந்ததே. பூசலார் நாயனாரின் கதையினூடாக மனிதஉடலே இறைவன் குடிகொள்ளும் உயராலயம் என்ற உயர்த்தத்துவத்தை நாம் காண்கின்றோம்.

இல்லறத்தானும், துறவறத்தானும் இறைவனை அடையலாம் எனக் கூறிநிற்கும் உயர் சமயம் எமது சமயமாகும்.

மனிதனைக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படுத்தாது சுதந்திரத்துடனும், விருப்பத்துடனும் இறைவனை அன்பு ஒன்றினாலே வழிபடச் செய்வது இம்மதமாகும்.

நிலையற்ற உலகில் பொருள்களிற்பற்றொழிவதற்கு நிலையான இறைவனைப்பற்றி நின்றல் நன்மையுக்கும் என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக பற்று வீடற்கு” என்பது திருக்குறள்

ஆகவே இந்து மதமானது வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை தன்னகத்தே கொண்டு அன்பே சிவமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இம்மதத்தின் எளிமையே இன்றும் எம்மத்தியில் வளமையாக இருக்கின்றது.

வாழ்க இந்துமதம், வளர்க சிவத்தொண்டு

ஒங்குக அதன்புகழ், வெல்க அகிம்சைத் தத்துவம்.

இந்துசமயமே மெய்ச்சமயம்

-வேலணை வேணியன் (ஜே.பி)

இப்பூவுலகில் பிறந்த மக்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் புண்ணியம் செய்த ஆன்மாக்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. நாம் இந்துக்களாகப் பிறந்தோம் என்றால் அதையிட்டு நாமொவ்வொரு வரும் பெருமைப்பட வேண்டியவர்கள். அதே நேரத்தில் மற்றைய எல்லா மதத்தினரையும் மதிக்கும் சிறந்த பண்பு, நேசிக்கும் பண்பு எம் இந்து மதத்தவர்கள் மத்தியில் நிரம்ப உண்டு. யான் சிறந்த ஒரு இந்துவாக வாழ்நாள் பூராக வாழ விரும்புகிறேன் என்பதில் மனத்தளப்பம் இருக்கக்கூடாது.

உலகிலே அதிக அகிம்சை, சத்தியம், தார்மீக சிந்தனைகள், கொள்கைகள் மீது மிக நம்பிக்கையும் அதில் வெற்றியையும் அற்புதத்தையும் கண்டு பலன்பெற்ற மக்கள் இந்துமக்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலைத்தேய நாடுகளிலே வசிக்கும் பிறமதத்தவர்கள் தாமும் எமது இந்துமதத்தின் மீது நம்பிக்கையும் கொண்டு ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு எமது பாரம்பரிய விழாக்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டு எம்மிலும் பார்க்கப் பயபக்தியுடன் கலந்து கொள்கிறார்கள். இவற்றைப் பல தேசிய தினசரி செய்தித்தாள்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டுள்ளோம். இதிலிருந்து நாம் இந்துசமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதில் இந்துக்களாகிய நாங்கள் பெருமைப்படவேண்டியவர்கள்.

தெய்விகநம்பிக்கையும் தெய்வ வழிபாடும் எமக்கு இன்பப்பேற்றைத் தரும். “மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்” என்பது ஒரு முதுமொழி. சமயவழிபாட்டை எமக்கு ஆணித்தரமாக ஊட்டி வளர்க்க ஸ்ரீல ஸ்ரீஆறுமுகநாவலர் பெருமான், சித்தர் சிவயோக சுவாமிகள், நயினைச் சித்தர் முத்துலிங்க சுவாமி அடிகளார் போன்ற பலர் எழுத்தில் எத்தனையோ நூல்களை எழுதித் தந்துவிட்டு சமாதி நிலையடைந்தார்கள். அவையெல்லாம் பொன்மொழிகள் என்பது மட்டுமல்ல எமக்குப் பெரும் பொக்கிஷங்கள்.

இப்பிறவியில் நாங்கள் பொன்னைச் சேர்த்து வைத்தென்ன? பொருளைச் சேர்த்து வைத்தென்ன? ஏதொரு பலனுமில்லை. அது நிலையானது அல்ல. இறையருளைத் தேடி வைத்தவர்களுக்கும் ஒரு குறையுமில்லை இன்னும் அவனருளை அதிகம் தேட முயற்சிப்பவர்களுக்கும் யாதொரு குறையுமில்லை. நாங்கள் தேடிவைத்த செல்வமெல்லாம் சற்றும் குறையாது முற்றும் முழுதுமாக எம்முடன் நிலைத்து இன்று எம்மிடம் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதா? இல்லவே இல்லை.

கண்ணீரையும், செந்நீரையும் கண்டு துவண்டு போய் இன்று வாழும் நாங்கள், இறைவன் சோதனையால் மனம் துவண்டுவிடாது சிக்கென அவன் பாதங்களை இறுகத் தழுவிப் பிடிப்போமானால் எமது துன்ப துயர்களெல்லாம் பஞ்செனப் பறந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய நிலையில் எம்மைத் தெய்வம் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி எமது இந்துமத நம்பிக்கையில் நடைமுறையில் நம்பிக்கையுடன் வாழ்க்கையை நடாத்தி வருவோமானால் அவனருள் கிடைக்கும். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, இறையருளால் மிக விரைவில் நாட்டில் சாந்தி சமாதானம் நிலவப்பிராத்திப்போமாக. எம்மக்கள் கண்ணீரைத் துடைத்து வினைகளெல்லாம் தீர்த்தெறியப்படும் எனும் நம்பிக்கையுடன் உண்மை இந்துக்களாக வாழ்வோமாக.

வவுனியா கோயிற்குளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் பெருமான் எல்லாமக்களுக்கும் சாந்தியையும், சமாதானத்தையும், சுதந்திரத்தையும் அருளப் பிரார்த்திப்போமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவமும் தமிழும்

நயினை
கே. எஸ். அரவிந்தன் B.A
இறம்பைக்குளம்
வவுனியா.

சிவம் செம்மையானது. சைவம் சிவமானது. சைவம் என்பது சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட மதத்தினைக்குறிக்கும். இம்மதத்தவர்களைச் சைவர்கள் என்கிறோம். இவர்கள் பேசும் மொழியைத் தமிழ் என்கின்றோம்.

தமிழ் பண்டைத் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றாகும். ஏனைய மொழிகள் யாவற்றிற்கும் மூலமும் முதலுமாகவும் இதுவே உள்ளது. இதனை அன்பு என்கின்றோம். தூய்மை என்கின்றோம். அமிழ்தம் இனிமை என்றெல்லாம் கூறுகின்றோம்.

நாமக்கல் கவிஞர் இதனை,

“தமிழர் என்றோரினமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமண்டு
அமிழ்தம் அவனுடைய மொழியாகும்
அன்பே அவனுடைய வழியாகும்” என்றார்.

ஐயனாரிதனார்,

“கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே
வாளொடு முன் தோன்றிய மூத்த குடி” என்றார்.

பாரதிதாசன்,

“தமிழிற்கு அமுதென்று பேர் அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிரிற்கு நேர்” என்று பாடினார்.

இவ்வாறெல்லாம் எமது மொழியாகிய இன்பத் தமிழைப்போற்றியிசைக்கின்றார்களே! அது ஏன்? தமிழ் சைவத்துடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. அது ஏன்? என்று எப்போது எவரால் எங்கே தோற்றுவிக்கப்பட்டது என இன்றும் என்றும் எங்கள் மண்டையைப் பிசைந்து கொண்டிருக்கின்றோமே! சைவம் எவ்வாறு அநாதியாகக் காணப்படுகின்றதோ அதேபோன்றே அதனைப் போற்றியும் ஏற்றியும் வழிபடும் தமிழும் அநாதியானது.

எமது நாயன்மார்களது பாடல்களிலே தமிழ்பெறும் முக்கியத்துவத்தினை உணர்வதன் மூலம் சைவத்திலே அது கொண்டுள்ள சமய தத்துவம்சார்ந்த உணர்வுகளையும், சிறப்புகளையும் கண்டு கொள்ள முடியும்.

முத்தமிழ் இயல், இசை, நாடகம் ஆகும்.

“தொன்று நிகழ்ந்தது அனைத்தும் உணர்ந்திடு
சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்
என்று பிறந் தவள் என்றுணராத
இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்” என்கிறார் பாரதியார்.

தமிழைச் சிவனே வகுத்தருளினார் என்பது,

“வடமொழியைப் பாணிணிக்கு
வகுத்தருளி அதற்கிணையாத்
தொடர்புடைய தென்மொழியை
உலகெலாம் தொழுதேத்தும்
குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார்
கொல்லேற்றுப் பாகர்”

என்ற பாடல் மூலம் அறியற்பாலது. இப்பாடலிற் குறிப்பிடப்படும் மொழிகளின் பழமையை நோக்கியே இவை இறைவனால் அருளப்பட்ட மொழிகள் எனப்படுகின்றன. அன்பும் அறிவும்போல, சக்தியும் சிவமும்போலவே சைவமும் தமிழும், இந்தியாவையும் இந்து நாகரிகத்தையும் பிரிக்க முடியாது. இந்தியநாகரிக பண்பாடென்றாலும், இந்துநாகரிக பண்பாடென்றாலும் ஒன்றுதான். தத்துவ ஆன்மிக ஞானங்களுக்கும் சமயங்களுக்கும் பண்டுதொட்டு இந்தியாவே இருப்பிடமாகும். இந்துமதத்துக் குரிய சிறப்பான அடிப்படைத் தத்துவங்களுண்டு. இறைவன் உயிர், உடம்பு எனும் முப்பொருள் விளக்கம் மறுபிறப்பு, ஊழ்வினை, ஆலயவழிபாடு, உருவழிபாடு, கொல்லாமை, எல்லா உயிர்களிலும் அன்பு செலுத்தல் என்பனவாகும்.

தமிழே அன்பாகும். அதுவே அமிழ்தமாகும். இன்றைய தமிழ்மொழியும் தமிழ்நாடும் வேதகால நாகரிகத்திற்கு நெடுந்தொலைவிலேயே இருக்கின்றன. “இறையணர்ச்சிக்குத் தமிழ்மொழியே சிறந்தகருவி என்கிறார் பேராசிரியர் “பேசிர்சிமெல் மேலும் பண்டைத் திராவிடமொழியில் சைவமும் தமிழும் இணைந்து இருந்ததென்பதனையும் அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

தமிழ்மறைகள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணலாம். இம்மறைகள் குமரிநாட்டின் மலைகளில் ஒன்றாகிய மகேந்திரத்தில் தோன்றியவை என மணிவாசகப்பெருமான் பாடுகின்றார்.

“மன்னு மாமலை மகேந்திரமதனில்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித்தருளியும்
..... மகேந்திரத்திருந்து

உற்றவைம்குங்களைப் பணித்தருளியும்” -என வருகின்றன.

தமிழ்மறைகள் முப்பொருளுண்மை வினைப்பயன், மறுபிறப்பு, கொல்லாமை முதலிய தத்துவ ஞானங்களைக் கூறும் நூல்களாகும். இந்நூல்கள் வழிநின்று பிற்காலத்தில் திருக்குறளும், திருமந்திரமும் தமிழ்மறைகளின் பொருளைக் கூறுகின்றன. இன்றுள்ள வடமொழிஆகமங்கள், புராணங்கள் தமிழிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை என்ற கருத்துமொன்றுளது.

சைவமே தமிழர் சமயமாகும். சைவசமயக் கொள்கைகளைத் தொல்காப்பியத்திற் காணமுடியும். தெல்காப்பியக்காலத்திலும், சிந்துவெளிக்காலத்திலும் தமிழர் சமயம் பற்றிய சமயஉணர்ச்சி தமிழர் சமுதாயத்தால் அனாதியாகவே தோன்றி இன்றுவரையும் நீடித்து நிலைத்திருக்கின்றது.

இறைவன் ஒருவன் உளன். அவன் பெயர், குணம், குறி இல்லாதவன். மனம், வாக்கு, காயங்களிற்கு எட்டாதவன். உயிர்கள் பிறந்து இறந்து துன்பப்படுகின்றன. மறுபிறப்பு உண்டு என்றும் அறம், கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை போன்ற சைவமதக்கொள்கைகளும் ஆதாரங்களும் தொல்காப்பியத்திலிருந்தே இன்றும் பேணப்படுகின்றன என்ற கருத்தினை முன்வைக்கின்றார் மறைமலை அடிகள். தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தை மறைமலை அடிகளே ஆவர்.

சைவசமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைச் சங்ககாலப் பாடல்களிலும் அதன்பின் தோன்றிய தேவார, திருவாசக, திருமந்திரங்களிலும், சைவசித்தாந்த தத்துவநூல்களிலும் நாம் தெளிவாகக் காணலாம்.

“சான்றவராய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள்

மூன்றுள மறையெல்லாம் மொழிய நின்றன

ஆன்றோர் தொல்பதி யாருயிர்த் தொகை

வான்றிதது தனையென வகுப்ப ரன்னவே” என்கிறது கந்தபுராணம்.

சைவசித்தாந்தமானது தென்னிந்தியாவுக்கே சிறப்பாக உரிய சமயமாகும், தத்துவமாகும். தென்னிந்தியாவிலே வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட இச்சமயம் தமிழ் மக்கள் நெஞ்சங்களில் இன்றும் நிலைத்துள்ளது ஐயமில்லை என சேர். ஜோன். மார்ஷல் கூறுகின்றார்.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”-என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

அங்கே தான் தமிழ் பிறந்தது. சைவம் வளர்ந்தது. சிவநெறியும், லிங்கவழிபாடும் பரவியிருந்தன.

எது எவ்வாறிருந்தாலும் சங்ககாலத்திற்குப் பின்பு தென்னாட்டில் சமணமும் பௌத்தமும் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இவை வடநாட்டிலே தோன்றிய போதிலும் பௌராணிக மதத்திற்கு எதிரான புரட்சிகளாகும். வேதசமயம் திராவிட சமயத்துடன் சேர்ந்து பௌராணிகமதமாயிற்று. சங்ககாலத்திற்குப் பின்பு பௌராணிக மதமும் சைவமுங் கலந்தன. சமயத் துறையில் சமரச மனப்பான்மையுடைய இந்தியமக்கள் “எம்மதமும் சம்மதம்” என்றனர். இந்து சமயத்தால் பல சமயக் கொள்கைகளும் கலந்தபோதிலும் அடிப்படையில் சைவம் திராவிடர் சமயமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இறைவனிடம் இல்லாதது நம்மிடமுள்ளது.

“ஞானிகளுக்கும் இறைவனுக்கும் நம் நன்றியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு ஏதாவது காணிக்கை அளிக்க வேண்டுமெனத் தோன்றினால் அவர்களிடம் எது இல்லை நாம் கொடுக்க, எல்லாப் பொருட்களின் மூலமும் அவர்களோ யோசித்துப் பாருங்கள். அவர்களிடம் இல்லாமல் நம்மிடம் மட்டுக் இருக்கும் பொருளின் நினைவு பளீரென்று தெரியும். அதுதான் அறியாமை. ஞானிகளுக்கும் இறைவனுக்கும் நம்மிடமுள்ள அறியாமையைக் காணிக்கையாகக் செலுத்தி நல்லறிவைப் பெறுவோம்!

(பிரும்மேந்திரர்)

சைவநீதி

ஞானசிரோன்மணி
திருமதி. நுமணி குலசிங்கம்
கொழும்பு.

“அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்று பாடினார் ஓளவைப்பிராட்டியார். இறைவனது பல்வேறு படைப்புகளில் மனிதனே உயர்நிலையிற் காணப்படுகின்றான். காரணம் மனிதனுக்கு மட்டுமே சிவனடி சேரக்கூடிய தகைமையுண்டு. உயிர்கள் யாவும் உணவு தேடுவதும் இனத்தைப் பெருக்குவதும், உயிர் பிழைப்பதையுமே நோக்காகக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் மனிதன் சற்று வேறுபட்டவனே. அவனிடம் மனமும் சிந்திக்குமாற்றலும் பேச்சுவன்மையும் உண்டு. தனித்து வாழ்வோ அல்லது பிழைக்க மட்டுமோ தோன்றியவனில்லை. சமூகத்தில் பிறருடன் கூடிவாழ்ந்து நெறிமுறையான வாழ்வை மேற்கொள்ள ஓர் கலாச்சாரப் பண்பாடுண்டு.

இறைவனடி சேர்வதே சைவசித்தாந்தர்களின் நோக்கமாகும். இக்குறிக்கோளை அடையும் வழிமுறைகளையும் மார்க்கத்தையுமே சமயம் காட்டுகின்றது. எனவே எமது சமயம் வெறும் நம்பிக்கைகளையும், கிரியைகளையுங் கொண்டதல்ல. மனம் என்னும் கருவியினால் ஆணவமலத்தை நீக்கி, அறவாழ்வைத் தழுவி, ஆன்மிக மேம்பாட்டிற்கு அல்லது ஆளுமை விருத்திக்கு வழிவகுக்கின்றது. நல்லது தீயது, சரியானது தவறானது என்று அறிந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதனை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கும் மனவலிமையினை உருவாக்கி, நடத்தையில் பழக்கமாக்கிக் கொள்வது அவசியம். இது அனுபவத்தால் பிறக்குமெயொளிய நூலறிவினாலோ போதனையினாலோ பிறப்பதன்று. இந்த அனுபவம் முழு நம்பிக்கையுடன் சிவவழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்காகவும், அயராது ஊக்கத்துடன் பின்பற்றுவதனாலுமே பிறக்கும்.

இன்றைய பிரச்சனை:-

நவீன உலகில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும், தொழில்நுட்ப விருத்தியும், மனிதனின் சமூக, பொருளாதார கலாசார வாழ்க்கையில் பற்பல மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளது. தான் வல்லவன், தன்னால் எதையும் சாதிக்கமுடியும் என்ற ஆணவம் தலைதூக்கியுள்ளது. பணமும் அந்தஸ்தும் முதலிடம் பெறுகின்றன. வாழ்க்கைத்தரம் பணத்தால் அளக்கப்படுகிறதே ஒளிய, நெறிமுறையான வாழ்வாலல்ல. சமயம் அகற்றமுயலும் ஆணவம் பதவி என்ற பற்றுகள் தழுவப்படுவதனால் ஒழுக்கவாழ்வு சீர்குலைகிறது. திருவள்ளுவரின் வாக்கு,

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப்படும்” -என்ற வாக்கு அர்த்தமற்றதாகியுள்ளது.

இன்று சுயநலம், அநீதி, தெய்வநிந்தனை என்பன தலைவிரித்தாடுகின்றன. பொருள் சேர்க்கும் அவாவினால் போட்டி பொறாமை, அச்சம், நெறிபிறழ்வு, உளநோய், நரம்புத்தளர்ச்சி என்பன வளர்ச்சியுற்று வருவதை அவதானிக்கலாம். இத்தகைய போராட்டங்களினின்று தப்பிக் கொள்வதற்கு மனிதன் மதுபோதைக்கு அடிமையாகி வன்செயல்களில் இறங்கித் தனது மனஅமைதியினையும் இழந்து சமுதாய ஒற்றுமையினையும் ஒழுங்கு, அமைதியையும் சீர்குலைக்கின்றான். தனக்கும் சமூகத்திற்கும் பிரச்சனையினை உருவாக்குகின்றான். இந்த நிலையினைச் சீர்திருத்தச் சமயத்தை மையமாகக் கொண்ட அறவாழ்வே சைவநீதியே அவசியமாகும்.

சித்தாந்தம் காட்டும் வழி:-

எமது சமயம் இறைவனும் ஆன்மாவும் நித்தியமானவை என்ற உண்மையினை வலியுறுத்துகின்றது. “பதியினைப்போல் பசுபாசம் நித்தியமானது” என்று திருமுலர் கூறுகின்றார். ஆன்மா பாசம் என்ற ஆணவமலத் தொடர்பினால் அறிவு முற்றிலும் இழந்துள்ளது. இந்த அறிவினைப் பெறும் பொருட்டே எமக்கு இந்த உடலையும் உட்கருவிகளையும், உலகையும் பரம்பொருளாகிய சிவன் கொடுத்துள்ளார். அரிசிக்குத் தவிடு இருப்பது போன்று ஆன்மா ஆணவமலத்தாற் சூழப்பட்டுள்ளது. அரிசியை உலக்கையாற் குத்தித் தவிட்டைப்போக்குவதைப் போல ஆணவத்தை நீக்குவதற்கு விடாமுயற்சியும் வைராக்கியமும் கொண்ட வழிபாட்டு முறைகள் இன்றியமையாதன. இறைவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள தனு, கரண, புவன போகங்களுக்கு நன்றிக்கடனைச் செலுத்தி எம்மைப்பற்றியுள்ள மலத்தைப் போக்கச் சைவநீதியின் படிவாழ்வதற்கு அவசியமான மனத்தூய்மையினைப் பெறவேண்டும்.

இறைவனை இடையறாது கைகூப்பி வழிபட்டு நமஸ்கரித்து, அவர் புகழ்பாடி, அவர் அருளை நாடல் வேண்டும். முழுநம்பிக்கையுடனும், பக்தியுடனும் வழிபடும் போது ஆணவம் தேய்கிறது. மனத்தூய்மை, பணிவு, நேர்மை, அடக்கம் என்னும் சைவநெறி சுட்டும் சீலங்கள் சிறிதுசிறிதாக மலரும். இம்முயற்சி சிறுபிராயத்திலிருந்தே இடம்பெறவேண்டும். இதனையே சைவநீதி என்கிறோம்.

நால்வர் காட்டிய தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் இறைவனடி சேர்க்கும் அன்பு மார்க்கங்களாகும். “என் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே” என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடினார். பிறரைத்தன் உயிர் போன்று மதித்து அவர்களுக்கு அன்புடன் செலுத்தும்பணி இறைபணியாகும் என்ற கருத்தை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கொண்டுள்ளார். அன்புமயமான சிவப்பரம்பொருளை அடைய நாமும் அன்புமயமாதல் வேண்டும் என்கிறது சைவநீதி.

மனிதனின் உயர்விற்கும் தாழ்விற்கும் காரணம் அவனது மனம். மனம் பக்குவத்தைப் பெற, இறைபற்று, இறைநம்பிக்கை, இறைவழிபாடு, விரத அனுட்டானங்கள், தேவார திருவாசகம் ஓதுதல் என்ற செயன்முறைகளை சைவநீதிநெறிநின்ற ஞானிகள் உருவாக்கியுள்ளனர்.

“ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்” என ஓளவையார் பாடினார். வீடுகளில் தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் சந்தியாவந்தனம் செய்தல் நலம். மூத்தோரைப் பார்த்துச் சிறியோரும் இப்பழக்கத்தைப் பழகிக்கொள்வர். இறை வழிபாட்டின்பின் தூய சிந்தனையுடன் புரியும் கருமங்கள் யாவும் நன்மையினையே பயக்கும் என்கிறது சைவநீதி.

“கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதன் பொருள் இறைவழிபாடின்றி ஒரு கருமமும் நிறைவுபெறதென்பதே, குருடனுக்கு ஊன்றுகோல் வழிகாட்டி போன்று மனிதனுக்கு உறுதுணை இறைவழிபாடாகும். இறைதுணையின்றி எதையும் சாதிக்க முடியாது.

கோயில்வழிபாடு, பிரார்த்தனை, அபிஷேகம், பூசைகளில் பங்குபெறல், தேவாரம் பாடுதல், திருநாமத்தை ஓதுதல், விழாக்கள், விரதங்கள் அனுஷ்டித்தல் தனிப்பட்ட முறையில் மனத்தூய்மையினையும் அடக்கம், பணிவு, மனஅமைதியையும் தோற்றுவிக்கவல்லன. சிந்தனை, பேச்சு, செயலில் பிறர்நலங்கருதும் அறவாழ்விற்கு வித்திடும். இவற்றை நல்குவது சைவநீதி.

எமது தமிழ் இலக்கியங்களும் ஒழுக்கத்தையே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. புராணங்கள், காப்பியங்கள் கூட ஆன்மிக விருத்தியினையே கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தி நற்கருமங்களைச் செய்து, நற்பயனையே அடைவது மானிட நோக்காக ஞானிகளும், புலவர்களும் கருதினர். அதற்கேற்ப வாழ்க்கை முறையினையும் கலாசாரத்தையும் வளர்த்தனர். இவை மேன்மைகொள் சைவநீதியின் கருவூலங்களாகும்.

முடிவுரை

எமது சமய வழிபாட்டுமுறைகள், விரதங்கள் விழாக்கள், பண்டிகைகள், கிரியைகள், சடங்குகள் யாவும் சைவநீதியை நிலைநாட்டும் வகையில் மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தி நல்லொழுக்கப்பாதையிலேயே இட்டுச் செல்கின்றன. ஆணவமல நீக்கமே வாழ்வின் இலக்கு என்று தேசிக்கின்றது சைவநீதி. எனவே முழுநம்பிக்கையுடன் இறைவனை வழிபட்டு அவர்புகழ் பாடி அவர் அருளாலே மனத்தூய்மையினைப் பெறவேண்டும். இது சைவநீதி நெறிமுறை சார்ந்த வாழ்விற்கு இட்டுச் செல்லும். அப்பொழுது வீட்டிலும் நாட்டிலும் ஒற்றுமையும் இன்பமும் அமைதியும் நிலவும்.

“இன்பமே சூழ்க. எல்லோரும் வாழ்க”

என்ற சைவநீதியும் நிலை பெறும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைவனிடம் கூறுங்கள் நிவாரணம் கிடைக்கும்.

-(ஸ்ரீ சதாசிவ மிரும்மேந்திரர்)

நமக்கு வேண்டிய ஒருவரிடம் நமது துக்கத்தைக் கூறி மன ஆறுதல் அடைவது நமது வழக்கமாகி விட்டது. அவ்வாறு சாதாரண மனிதரைச் சார்ந்திராமல் சர்வசக்திவாய்ந்த இறைவனைச் சார்ந்திருக்குமாறு செய்வதுதான் உருவ வழிபாட்டின் நோக்கம்.

ஒரு சிறுவன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது தனது நண்பன் அடித்துவிட்டால் அழுது கொண்டு அம்மாவிடம் போய்க் கூறுவான். சிறிது வயது முதிரும் பொழுதும் அம்மா அடித்ததையும் சகோதரன் ஏகியதையும் நண்பனிடம் கூறுவான். பின்னர் தன்னை நேசிக்கும் பெண்ணிடம் தனது துன்பங்களைக்கூறி ஆறுதல் பெற முயற்சிக்கின்றான். அப்பெண்மணியும் தன்னுடைய துன்பங்களை அவனிடம் கூறுகின்றாள். ஆனால் அங்குமிங்கும் துக்கத்தைக் கூறுவதால் இரண்டு மடங்கு துக்கத்தை அனுபவிக்கின்றோமே தவிர துக்க நிவர்த்தி ஏற்படுவதில்லை. சிறியபாம்புக்குட்டி பெரிய தவளையை விழுங்க முயற்சிக்கும் போது இரண்டும் துன்பத் தீயில் கருகுவதைப்போல அவ்விருவரும் துன்பப்படுகின்றனர். உங்களுக்கு பூரண சாந்தியளிக்க எந்த மனிதனாலும் முடியாது. இறைவன் ஒருவனால் மட்டுமே அத்தகைய சாந்தியளிக்க முடியும். உங்கள் வாழ்வின் கஷ்டங்களை இறைவனிடம் கூறும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டால் நிரந்தரமான அமைதி கிட்டும். இறைவன் நமக்கு ஆனந்தம் மட்டுமே தரக்கூடியவர்.

எல்லோருக்கும் உருவமற்ற இறைவனிடம் விரைவில் பக்தி தோன்றுவதில்லை. சாதாரண மக்களுக்கு உருவமற்ற வழிபாட்டில் முழுத்திருப்தி தோன்றுவதில்லை. பக்தியில்லாத இறை வழிபாடு கல்லைத் தின்பது போன்றதாகும். உருவமற்ற இறைவனுக்கு உருவம் கொடுக்கவும் தெரியும். முடியும். சர்வசக்தி வாய்ந்தவனாகிய இறைவன் பக்தர்களுக்காக உருவம் தாங்கி வரவும் தயங்கமாட்டார். தண்ணீர் பனிக்கட்டியாகவும், கடல்நீர் சமையல் உப்பாகவும் மாறுவதில்லையா?

எம்மைப்படைத்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் எமது நன்மைக்காக, எமக்கு நல்லுபதேசம் செய்வதற்காக எமக்கு முத்திப்பேற்றை அளிப்பதற்காகப் பல்வேறு உருவம் தரிக்கின்றார். எந்தத்துன்பத்தையும் மற்றவர்களிடம் கூறி இரட்டிப்பாக்காமல் இறைவனிடம் கூறி நிவாரணம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

இன்றைய சைவச்சமூகமும் சமய உணர்வு நலனும்.

தமிழ்மணி,

திருமதி. பாலேஸ்வரி நல்லரெட்ணசிங்கம்

திருகோணமலை.

ஒரு சமுதாயம் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தாந்தான் அந்த நாடே உருப்படும். இதற்கான வழிவகைகளை எமது சைவநெறிகள் காட்டுவதை நாம் உணரமுடிகிறது. ஆகவே சிவவழிபாடு எமது வாழ்க்கைக்கு எத்துணை அவசியமாகிறது என்பதை அறிந்து அதன்படி ஒழுக்க வேண்டும்.

உயர்ந்த நிலை என்று கூறும்போது செல்வம், அந்தஸ்து மூலம் உயர்வதை இங்கே குறிப்பிடவில்லை. மனிதனால் உயரும் நிலையை அதாவது மனிதமேம்பாட்டையே இங்கே குறிப்பிட வந்தேன். இந்தவகையில் சைவம் காட்டும் உயர்ந்த நிலைகள் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

எந்த சமயமாக இருந்தாலும் அது நல்ல வழிகளையே மனிதனுக்குக் காட்டி மனிதனை வாழ வைக்கின்றன. “அன்பே சிவம்” என்றார் திருமூலர். அந்த அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் சைவம்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது” என்றார் வள்ளுவரும்.

ஆனால் இன்றைய உலகில் சுயநலமற்ற அன்பைக் காணமுடியவில்லை. இந்த சுயநலம் மனிதனின் ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்து அவனைக் கீழானநிலைக்குக் கொண்டு செல்வதை நாம் நாளாந்தம் பார்க்கக் கூடியதாய் உள்ளது. இன்று எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சமாபாதங்கள் மலிந்துள்ளன. கொலை, களவு, கற்பழிப்பு, கொள்ளை போன்ற செயல்கள் பற்றியே செய்திகள் வருகின்றன.

ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த சமுதாயம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அபிவிருத்தி அடையாதிருந்தபோதும் ஒழுக்கம் மேலோங்கி இருந்தது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

தற்காலம் போன்று மாடமானிகைகள், கூடகோபுரங்கள், குளிர்சாதனப்பெட்டிகள், கருவிகள், தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி போன்றவை இல்லாதிருந்த போதும் ஆன்மீக வளர்ச்சி சோரம் போகவில்லை. மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்தான். அதன் அடிப்படைக்காரணம் என்ன? அன்று சமயமும் வாழ்க்கையும் ஒன்றாக இணைந்திருந்தது. இன்று சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்று நினைந்து மனிதன் மனம் போனபடியெல்லாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

சமயநெறிகள், புறக்கணிக்கப்பட்டு அவை வெறும் சம்பிரதாயங்களாக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணத்துக்கு ஒரு சிலவற்றை எடுத்துக்கூறலாம் என நினைக்கிறேன்.

பாதஅணிகளுடன் ஆலயத்துள் சைவசமயிகள் செல்வதில்லை. அது சமயநெறியாகத் தொன்று தொட்டுப் பேணப்பட்டு வருகிறது. நிறைகுடம் வைக்கும்போது இதயசுத்தியுடன் அகம் மனம் இரண்டும் தூய்மைபட இச்சடங்கு செய்யப்படும். விளக்கை பயபக்தியுடன் ஏற்றுவார்கள்.

இன்றும் விழாக்கள், கருத்தரங்குகள், திருமணம், மங்களகரமான நிகழ்ச்சிகளில் இந்தக் குத்துவிளக்கேற்றும் சடங்கு நடைபெறுகிறது. ஆனால் “குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசுவது போல்” பாதரட்சை அணிந்து கொண்டே இவ்வைபவத்தை நடாத்துகிறார்கள். இதில் நகைப்புக்குரிய விடயம் பிறமதத்தவருக்குத்தான் இதன் தார்ப்பரியம் புரியவில்லை என்றாலும் நம்மவர்களே

பாதசாரிகளைக் களையாமல் ஏற்றுகிறார்கள். இதனால் விளக்கேற்றுவதன் புனிதத்தன்மையே கெட்டு விடுகிறது.

அரச அதிகாரிகள் தலைவர்கள் என்றால் தீட்டுடன் கூட ஆலயத்துள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கௌரவம் அளிக்கப்படுகிறார்கள். பாவம்! இந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு எமது இந்து தர்மம் புரியாமல் எம்மவர் வேண்டுகோளைத் தட்டமுடியாமல் அன்புக்கட்டளைக்குப் பணிகிறார்கள். யானையே தன் தலையில் மண் கொட்டுவது போல் நாமும் எமது சமயத்தை நாசமாக்குகிறோம்.

பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த பெரியார்கள் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்ததால் இளம் சமுதாயத்தினரும் தம் முன்னோரைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர்.

“அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள்” என்று ஆன்றோர் கூறுவர். அதுதான் இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆட்சிநடத்துபவர்கள் கொலை கொள்ளை ஊழல் ஆகியவற்றில் ஊறிப்போய் இருப்பதால் மக்களும் அவ்வழியையே பின்பற்றுகின்றனர். யார் யாரைத் திருத்துவது என்ற விவத்தை இல்லாமல் போய்விட்டது.

இன்று எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் மக்களை ஆள்பவர்களும் வழிகாட்டுபவர்களும் தவறான பாதையில் நடப்பதால் மனிதநேயம் என்பது மனிதகுலத்தில் அறவே அற்றுவிட்டது.

அத்துடன் இன்று காட்டப்படும் சினிமாப்படங்கள் சிறு நாடகங்கள், போன்றவற்றாலும் மனிதமேம்பாட்டுக்கான எந்த செயலும் இடம் பெறுவதில்லை. இவற்றைப் பார்க்கும் இளம் சமுதாயம் அவற்றைப் பின்பற்றவே தூண்டப்படுகின்றது.

இன்று மனிதனுக்கு பணம்தான் அடிப்படைத் தேவையாகி விட்டது. தனது அன்றாடத் தேவைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதை மனிதன் ஒரு தொழிலாக்கிக் கொண்டான். இதனால் எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்தால் போதும் என்கிற கீழான நிலைக்கு அவன் தள்ளப்பட்டுள்ளான். தன் சுயதேவைகளையும் சுற்றுப் புறத்தேவைகளையும் பெருக்கிக் கொள்ளும் மனித சமுதாயம் தன் அகத்தூய்மையைப்பற்றி ஒரு சிறிதும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

இன்று மனித உயிருக்கு மதிப்பே அற்றுவிட்டது. அன்று ஒரு பூச்சி புழுவைக் கொல்லவே பயப்பட்ட மனிதன் இன்று மனித உயிர்களை வேட்டையாடும் ஓநாய்களாக மாறிவிட்டான் என்றே கூறவேண்டும். இதைக் கருத்திற் கொண்டே,

“உன் எண்ணங்களில் நீ துரோகியாக இராதே. நற்சிந்தனையுடன் இரு, மனச்சாட்சியுடன் செயற்படு. இறுதியில் நீ வெற்றி பெறுவாய். உண்மையாகவும் எளிய மனதுடனும் பிரார்த்தனை செய்தால் உன் பிரார்த்தனை கேட்கப்படும்” என்றார் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

இன்று அறநெறிப்பாடசாலைகள் நாடெங்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆன்மீகரீதியில் பணிபுரிந்து வருகின்றன. பாடசாலைகளில் சமயக்கல்வி போதிக்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் சமயத்துக் கென்று புறம்பான அமைச்சுக்களே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமயப்போட்டிகள், கருத்தரங்குகள், சமயத்துக்கென்றே புறம்பாகப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் என்று இப்படியாக எல்லாம் இருந்தும் மனிதகுலம் மீண்டும் மீண்டும் படுகுழியிலே விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கான தவறு எங்கே உள்ளது என்பவற்றையிட்டு நாம் சிறிது சிந்திக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம்.

சிந்தனை சமய நிறுவனங்கள் பாடசாலைகள் ஆசிரியர்கள் என்று இவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சாதிக்க முடியாத ஒன்றை எப்படித் தனியாக ஒரே இடத்தில் இருந்து கொண்டு பல சமயப் பெரியார் யாருடைய ஒத்துழைப்புமின்றி தமது போதனைகளால், வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கை நெறியால் எத்தனையோ இலட்சம் மக்களைத் தம்பால் ஈர்த்தெடுத்தனர் என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம்.

உதாரணமாக ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணபரமஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், யேசுபிரான், புத்தபிரான், முகமது நபி ஆகியோர்களை இங்கே குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். இவர்களது வெற்றிக்குக் காரணம் இவர்களது சிந்தனையும் செயலும் தூய்மையாக இருந்ததே ஆகும்.

“சிந்தனை, வாக்கு, செயல் ஆகியவற்றில் உண்மையாயிரு. உனக்கு அருள் கிட்டியதை நீ உணர்வாய். பூமியில் உள்ள சகல ஜீவராசிகளுக்கும் இறைவன் எப்போதும் அருள் செய்கிறான். அதற்கு அஞ்ச வேண்டியதில்லை. சிந்தனையுடன் தியானமும் செய்யப்படுகு, அவனது எல்லையில்லாக் கருணையை நீ உணர்வாய். இறைவன் நேர்மை, உண்மை, மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றையே விரும்புகிறான். உதட்டளவில் செய்யப்படுகின்ற பிரார்த்தனைகள் அவன்வரை சென்று அவனைத் தொடுவதில்லை” என்று அன்னை சாரதாதேவி கூறியது நோக்கற்பாலதாகும்.

அற்புதமான குணங்களுடைய மனிதனாக நான் வெளிவரவேண்டும் என்ற எண்ணம் நம் எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. இது நியாயமான ஆசை. நிறைவுதரும் ஆசை, புனிதமான ஆசை நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் ஆசை.

இதேவேளை நம்மை நாம் சிறிது அலசிப் பார்க்க வேண்டும். நாம் செய்த தவறுகள் என்ன? எந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். நாம் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டோம். நமக்குள் எத்தகைய மனிதன் - எத்தகைய மனம் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பலவாறு சிந்திக்கிறோம். எமது தவறுக்காக எம்மை நாமே நொந்து கொள்கிறோம். தண்டித்துக் கொள்கிறோம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் ஒன்றை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். எமது உணர்வுகள் தான் எம்மைப் பாதிக்கின்றன என்ற உண்மையை நாம் அறிகிறோம். எமது உணர்வுகள் சிலவேளைகளில் எமது உடல்நிலையையும் மனநிலையையும் மாற்றி நம்மை வேறு மனிதனாகச் நிறுத்தி விடுகின்றது.

கெட்ட உணர்வுகளை மனதில் தேக்கத்தேக்க மனமும் கெட்டுக்கொண்டே போகிறது. எமக்குப் பிடிக்காத ஒரு சம்பவத்தையோ விடயத்தையோ மனதில் தேக்கி அதையிட்டுச் சிந்திக்கும் போது எமது மனநிலையும் உடல்நிலையும் மாறுபடுகின்றன என்பதை உணர்கிறோம்.

மாறாக ஒரு நல்ல சிந்தனையையோ அல்லது சுவையான செய்தியையோ மனதில் இருக்கும்போது எமது உடல் நிலையும் மனநிலையும் கூட நல்லமாதிரி மாறிவிடுகிறது. இப்படியான எண்ணங்கள் எம்மைப் புனிதப்படுத்துகின்றன. ஆகவே எண்ணங்கள் தான் உணர்வுகளின் மூலம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த உலகில் நாம்படும் அலைக்கழிப்புக்கள் வேதனைகள் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் எமது மனதில் எழுகின்ற அல்லது பதிந்துபோய் இருக்கின்ற தீய உணர்வுகளே, ஆணவம் கவலை கோபம் பயம் போன்ற உணர்வுகள் எம்மை வாட்டி வதைக்கின்றன.

ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு போதும் காழ்ப்புணர்ச்சி ஏற்படக்கூடாது. காழ்ப்புணர்ச்சி ஏற்படும் போதும் இயலாமை ஏற்படும்போதும் அவன் தன்னை மறந்து பல தீய செயல்களில் ஈடுபடுகிறான். வறுமையும் ஒரு பொல்லாத உணர்வு தான்.

சிலர் கோபப்படும்போது அல்லது விரக்தியடையும்போது தமக்கு அதுவரை வசதியளித்து வந்த பல பொருட்களை கண்முடித்தனமாக உடைத்தெறிகிறார்கள். இந்நிலையில் அவர்கள் மனதிலும் ஒரு சூனியம் சூழ்கிறது. பிறகு தமது வாழ்க்கை இப்படிச் சூனியமானதற்குக் காரணம் புரியாமல் விழிக்கிறார்கள்.

மற்ற உடல் உறுப்புக்களைப்போல் மனம் என்ற உறுப்பு உடலில் தனியாக இல்லை. ஆனால் உடலைத் தனியாக இயக்குவதில் மனதுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. மனநிலை தெளிவாகவும், திடமாகவும் உற்சாகமாகவும் இயங்குமானால் மெலிந்த உடல் நிலை உள்ளவர்களும் வலிமை பெற்ற உடற்கட்டைப் பெறமுடியும். அதேபோல் நல்ல உடற்கட்டும் வலிமையும் பெற்றவன் மனநிலையிலி கோளாறும் குழப்பமும் ஏற்படும்போது வெகுசீக்கிரம் அந்த உடற்கட்டும் வலிமையும் பாழாகி விடும். இவ்வாறே மிகவும் உயர்ந்தநிலையில் செல்வாக்கும் செல்வமும் பெற்று வாழ்ந்த மனிதன் தீரென வீழ்ச்சியுற்று செல்வச் செழுமையிழந்து, வலிமையிழந்து வறுமை நிலையடைந்து விடுவானானால் உடல் ஆரோக்கியம் கெட்ட உடல்

இளைத்து அவன் நடைப்பிணமாகி விடுவதை நாம் காண்கிறோம். அதேபோன்று மிகத்தாழ்ந்த நிலையில் வறுமையில் உழன்று கிடப்பவர்களுக்குத் திடீர் என்று பெருஞ் செல்வம் கிடைத்து விட்டால் அவர்கள் உடல் அமைப்பு மிகவும் மாற்றமடைந்து வலிமையும் செழுமையும் பெற்று மின்னுவதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்த உண்மைகளை உற்று நோக்கும்போது மனிதன் வாழ்நாள் முழுவதும் இளமைத் தோற்றத்துடனும் வலிமையுடனும் விளங்குவதற்கு உடல் அரோக்கியமும் சத்தான உணவும் மட்டுமே போதா, மனிதத்திடமே முக்கியம் என்பது புரிகிறது.

இந்த மனவலிமை இரண்டொரு நாளிலோ மாதங்களிலோ பெற்றுவிடக்கூடிய ஒன்றல்ல. இதற்கு நிலையான மனப்பயிற்சி வேண்டும். நீண்ட பயிற்சிக்குப் பின்னர்தான் இந்த மனவலிமையை நாம் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். தீய நினைவுகள் கட்டுப்பாடற்ற சிந்தனைகள் தெளிவற்ற மனவோட்டம் ஆகியவை மனவலிமையைக் கெடுக்கும் சக்திகளாகும்.

நல்ல சிந்தனைகளை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஓய்வு நேரங்களில் நல்ல அறிவு தரும் இலக்கியங்களைப் படிக்கவேண்டும். படிக்கும் பழக்கம் எம்வாழ்க்கையில் ஒரு அம்சமாக வேண்டும். நேரமில்லை என்று கூறிப் படிக்கும் பழக்கத்தை தட்டிக்கழிக்காமல் நேரம் கிடைக்கும் போது படிக்கப் பழகவேண்டும். படிப்பது பொழுபோக்குக்காக மட்டும் அல்லாமல் எமது அறிவையும் சிந்தனையையும் வளர்க்க உதவுவதாக இருக்க வேண்டும்.

இதேவேளை நல்ல அறிஞர்களின் பேருரைகளைக் கேட்பதும் படிப்பது நல்ல பழக்கமாக அமையும். இவற்றை கேட்டபின் நாம் அவற்றை எம்மனதில் இருத்திச்சிந்திக்க வேண்டும். அத்துடன் அவற்றை எம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பழகவேண்டும். நல்ல எண்ணங்கள் உயர்ந்த சிந்தனைகள் இனிய நினைவுகள் ஆகியவை எம்மனதில் குடி கொண்டிருந்தால் மன சமநிலைபெற்று அமைதியுறும். அமைதிதான் மனவலிமையின் அடித்தளம். அமைதிநிலை பெருகப் பெருக அவ்வளவுக்கவ்வளவு மனதின் வலிமை நிலையும் உறுதி பெறும்.

சமுதாயத்தின் உயர்ந்த நிலைபற்றி நாம் பேசும்போது காந்தியடிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. சாதாரண காந்தியாகப் பிறந்து மகாத்மா ஆகிய சிறப்பு அவருக்கு மட்டுமே உண்டு. இன்றைய இளைஞர்களிடம் மகாத்மா பற்றிக் கேட்டால் பாரதநாட்டக்குச் சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுத்தவர் என்றும்மட்டும் வெறுமனே கூறுவர்.

ஆனால் காந்தியடிகள் தமது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டிய விதந்தான் அவரது பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் காரணமாயுள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது. காந்தியடிகள் பற்றி நாம் பூரணமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அவரது விடுதலைப் போராட்ட வாழ்க்கையை மட்டும் தெரிந்து கொண்டு பயனில்லை. அவரது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் நாம் நுணுகிப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தமது வாழ்க்கையை ஒரு சத்தியசோதனை என்று குறிப்பிட்ட மகாத்மா அதை ஒரு நூலாகவும் எழுதியுள்ளார்.

சிறுவயதிலிருந்தே அவரது வாழ்க்கையை நாம் எடுத்துப்பார்ப்போமானால் அவரது இளமைப்பருவம் முதலாக அவர் பல சோதனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. விபரம் அறியாச் சிறுவயதில் இவர் தற்செயலாகப் பார்த்த அரிச்சந்திரன் நாடகம் அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி அவரை மகாத்மா ஆக்கியது. எம்மைப்போல் சிறுவயதில் அவரும் ஒரு சில தவறுகளைச் செய்தவர்கள். ஆனால் தந்தையின் முன் அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு தன்னைத் திருத்திக்கொண்டார்.

மதிப்பு, மரியாதை, கௌரவம் இவை ஒரு மனிதனை சமுதாயத்தில் உயரவைக்கக்கூடிய தகைமைகள் என்று கூறலாம். ஆனால் இவற்றை தவறான கண்ணோட்டத்துடன் நாம் நோக்கக்கூடாது. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று அம்சங்களும் எம்மைத் தேடி வரவேண்டுமே தவிர அவற்றைத் தேடி நாம் போகக்கூடாது. இதை எமது கொள்கையாகக் கொண்டு வாழப்பழக

வேண்டும்.இன்றைய காலகட்டத்தில் பாரிய மாறுதல்கள் இடம்பெறுவதை நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. மாறுதல்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே. ஆனால் எல்லா மாறுதல்களும்

நியாயமானவை அல்லது வரவேற்கக் கூடியவை என்று மட்டும் நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. சில மாறுதல்கள் ஆரோக்கியமானவை சில நோய்த்தன்மை வாய்ந்தவை.

ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன் அடிமைப்பட்டிருந்த எமது நாடு இரத்தம் சிந்தாமல் சுதந்திரம் பெற்றது. இது வரவேற்கத்தக்க ஆரோக்கியம் மிக்க ஒரு மாறுதலாகும்.

ஆனால் இன்று சுதந்திரம் கிடைத்த ஐம்பது ஆண்டுகளின் பின் ஏற்பட்ட மாறுதல்களில் சிலவற்றை நோக்கும்போது வரவேற்கமுடியாதவையாக அதாவது ஆரோக்கியமற்றவை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. அன்று தேசபக்தி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட அரசியல்வாதிகள் தான் எம்மிடையே இருந்தனர். இன்றோ இனவாதம் சமயவாதம் மொழிவாதம் மிக்க அரசியல் வாதிகளையே காணமுடிகிறது. இதனால் எம்நாடு பலவகையிலும் ஆரோக்கிய மற்ற நிலையை அடைந்து விட்டது.

இதேபோல சமுதாயத்திலும் இப்படியான பல விடயங்களைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கடந்தகாலத்தில் குடும்பங்கள் ஒற்றுமையாகவும் சேர்ந்தும் வாழ்ந்து சிறப்படைந்தது. குடும்பப்பொறுப்பைத் தலைமகன் ஏற்று நடாத்துவான். அண்ணன் தம்பி வீடுகளில் ஏதாவது விசேடம் என்றால் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக சேர்ந்து நடாத்துவார்கள்.

ஆனால் இன்றோ நிலைவேறு. கடைசி மகன் பலாத்காரத்தினால் அக்குடும்பத்திற்கே ஒற்றுமை குறைந்து ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே குடும்பம் நடாத்த முற்படுகின்றனர். தாய்தந்தையருக்கு வயதாகிவிட்டால் அவர்களை வேண்டா வெறுப்புடன் நடாத்துகிறார்கள். ஒரு சிலர் முதியோர் இல்லங்களிலும் சேர்த்துவிட்டுப் பொறுப்பற்று நடக்கின்றனர்.

கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்த விஞ்ஞானிகள் மூலமாக அறிவை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள அச்சுஇயந்திரங்கள், பிரயாண வாகனங்கள், காகிதானங்கள், வானிலை ஆராய்ச்சிகள், பஞ்சாலைகள் ஆக்கசக்தி பெற்ற ஆயுதங்கள் முதலியவற்றைக் கண்டுபிடித்தார்கள். இதனால் மனித சமுதாயம் வளர்ச்சிகண்டது.

ஆனால் இன்றோ மேல்குறிப்பிட்ட இயந்திரங்கள் பலவற்றைக் கண்டுபிடித்தாலும் விஞ்ஞான அறிவை அழிக்கும் சாதனங்கள் கண்டுபிடிக்கத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். மனித சமுதாயத்தைக் பூண்டோடு அழிக்கும் அணுக் குண்டுகள் ஹட்ரஜன் குண்டுகள் இன்னும் இவற்றைவிட நாசம் விளைவிக்கும் பயங்கரக் கருவிகளைத்தான் தற்காலத்தில் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் கண்டுபிடிக்க முற்படுகிறார்கள்.

மாறுதல்கள்தான் சமுதாய வளர்ச்சிக்கான தூண்டு கோலாக அமைகின்றன. ஆனால் மாறுதல்கள் முறையாக அமையாவிட்டால் அதைவிடப் பயங்கரமான சமுதாயச்சீர்கேடு வேறு இல்லை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாடு வளர வளர மக்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க பழமையின் பெருமை புதுமை மோகத்தினால் குன்றுவது இயற்கை. பழங்கால மக்கள் ஒழுக்கத்துக்கு வழிகாட்டியாய் நடந்தனர். அறமும் அன்பும் சேர்ந்து நெறி தவறாமல் குடும்பம் நடத்தினர். தமது உயிரைக்காட்டிலும் ஒழுக்கத்தைச் சிறப்புடன் போற்றினர். ஆனால் புதிய நாகரீகம் புறநீசல் போல் பரவிவிட்ட இன்று வழிபடும் கோவில்கள் தண்டிக்கும் நீதிமன்றங்கள் கண்டிக்கும் பத்திரிகைகள் எல்லாம் இருந்தும் நாளுக்குநாள் குற்றம் செய்வோரும் குற்றங்களும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. மேல்நாடுகளில் தற்போது சிறுவர்கள் குற்றங்கள் செய்வதுதான் அதிகரித்து இருக்கிறது.

புதுமை வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று. ஆனால் புதுமை என்ற பெயரால் மக்களின் வாழ்வில் பண்பையும் ஒழுக்கத்தையும் சிதைக்கக் கூடிய எதையும் கண்மூடித்தனமாக நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

இப்படி நாம் வாழ்பபழகினால் சைவ சமுதாயத்தின் உயர்ந்த நிலைக்கு வரலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமய அறிவு

1. சனாதனம், வைதிகம் என்றழைக்கப்படும் சமயமெது? இந்துசமயம்
2. “வேதமோடாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்” என்று கூறியவர் யார்? திருமூலர்
3. இருக்குவேத சங்கிதைகளெவை?
சாகலம், வாஸ்கலம், மாண்டுக்ம்
4. வேதங்களை அருளிச் செய்தவர் யார்? இறைவன் (சிவன்)
5. வேதங்களை நான்காக வகுத்தவர் யார்? வேதவியாசர்
6. இருக்குவேத பிராமணங்கள் 2 தருக? ஐதரேயம், கௌஷீதகீயம்
7. இருக்குவேத ஆரணியகம் எது? ஐதரேயம்
8. யசுர்வேத சங்கிதைகள் 2 தருக. தைத்திரீயம், காடகம்
9. யசுர்வேதப் பிராமணங்களெவை? தைத்திரீயம், சதபதம்
10. சாமவேத சங்கிதைகள் மூன்று தருக? கௌதமம், ராணாயணீயம், சைமினியம்
11. சாமவேதப் பிராமணங்கள் 2 தருக. தாண்டவம், தலவகாரம்
12. அதர்வவேத சங்கிதைகளெவை? செளனகம், பைப்பலாதம்
13. அதர்வவேத பிராமணம் எது? கோபதம்
14. “மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானு மரனெனத் தொழுமே” என்று வரும் நூலெது?
சிவஞானபோதம்
15. செளமியன், வசுமதி, கலைஞானி, சுப்பிரதீபர் என்போர் எதனால் மோட்சமடைந்தனர்?
உருத்திராக்கம் தரித்தலினால்
16. “காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீணாகம் அணிந்தார்க்கு
நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்” எனப்பாடியவர் யார்? சேக்கிழார் சுவாமிகள்
17. சிவனடியார்களை வழிபட்டு வீட்டின்பம் அடைந்த ஐவர் பெயர் தருக?
 1. திருநீலகண்டர் 2. இயற்பகையார் 3. சிறுத்தொண்டர் 4. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
 5. விறன்மிண்டர்
18. அப்பர் - சரியைநெறி - தாசமார்க்கம் - சலோகமூர்த்தி
சம்பந்தர் - கிரியைநெறி - சற்புத்திரமார்க்கம் - சாமீப மூர்த்தி
சுந்தரர் - யோகநெறி - சகமார்க்கம் - சாரூபமூர்த்தி
மாணிக்கவாசகர் - ஞானநெறி - சன்மார்க்கம் - சாயுச்சியமூர்த்தி
19. பஞ்சபூதத்தலங்களெவை?
 1. நிலம் (மண்) - திருவாரூர் அல்லது காஞ்சிபுரம்
 2. நீர் - திருவாணைக்கா
 3. தேயு - திருவண்ணாமலை
 4. வாயு - திருக்காளத்தி

5. ஆகாயம் - சிதம்பரம்
20. பதிவிரதா சிரோமணிகள் ஐவர் பெயர்களுமெவை?
 1. சந்திரமதி - அரிச்சந்திரன்
 2. தமயந்தி - நளமகாராசன்
 3. அநகுயை - அத்திரிமுனிவர்
 4. நளாயினி - கௌஷிகர்
 5. வாசுகி - திருவள்ளுவர்
21. "சிவனொடொக்கும் தெய்வம் தேடினுமில்லை" என்ற தொடர் என்னூலிடம் பெறுகிறது? திருமந்திரத்தில்
22. பெண்களுக்கு எந்தக்கண், எந்தத்தோள் துடித்தால் நன்மையும் வெற்றியுமுண்டு? இடதுகண், இடது தோள்
23. ஆண்களுக்கு எந்தக்கண்? எந்தத்தோள் துடித்தால் நன்மையுண்டு? வலதுகண், வலதுதோள்
24. அட்டசீலங்களுமெவை?
 1. நல்லறிவு 2. நலநினைவு 3. நற்பேச்சு 4. நற்செயல் 5. நல்வாழ்வு 6. நன்முயற்சி 7. நல்விழிப்பு 8. நல்லொருமை
25. முயலகன் எதன் அடையாளம்? ஆணவத்தின்
26. திருக்கோயிலை காலை, பகல், மாலையில் வணங்கினால் முறையே நோய் நீங்கும், வேண்டியவற்றைப் பெறலாம், எல்லாப்பாவத்தையும் நீக்கும்.
27. திருக்கோவிலை வலப்பக்கமாக வலம் வந்தால் ஏற்படும் பயன்? போகம்
28. திருச்சந்தவிருத்தம் பாடியவர் யார்? திருமழிசை ஆழ்வார்
29. கணபதிக்குரிய நான்கு சக்திகள் யாவர்? வல்லபை, நீலசரஸ்வதி, சித்தி, புத்தி
30. விநாயகரின் பாசம் ஏந்தியகை - படைத்தலைக் குறிக்கும்
விநாயகரின் தந்தம் - காத்தலைக் குறிக்கும்
விநாயகரின் அங்குசம் - அழித்தலைக்குறிக்கும்
விநாயகரின் மோதகம் - அருளல் தொழிலைக் குறிக்கும்
விநாயகரின் தும்பிக்கை - மறைத்தலைக் குறிக்கும்
31. நவதானியங்கள் எவை? உழுந்து, எள், கடலை, கொள்ளு, சாமை, திணை, துவரை, நெல், பயறு
32. இலங்கையில் பல்கைலக்கழக மட்டத்தில் பண்ணிசைத்துறை எத்தனையாம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது? 1992 தை
33. சம்பந்தர் குருபூசை - வைகாசி மூலம்
அப்பர் குருபூசை - சித்திரைச்சதயம்
சுந்தரர் குருபூசை - ஆடிச்சோதி
மாணிக்கவாசகர் குருபூசை - ஆனிமகம்
34. அஷ்டமாதாக்கள் - பிராஹ்மி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வாராஹி, மாஹேந்திரி, சாமுண்டி, மகாலக்ஷ்மி
35. இரகசியங்கள் 3 - திரிபுராகசியம், சிதம்பரரகசியம், வரிவஸ்யா ரகசியம்
36. ஆறுவிதமான கவலைகள்? பசி, தாகம், சோகம், மோகம், மூப்பு, மரணம்

37. மூகாம்பிகை சந்நிதி எங்குள்ளது? திருவிடைமருதூர்
38. ஆதிசங்கரரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ சக்கரம் அமைந்துள்ள பிறிதொரு ஆலயம் எது? ஸ்ரீ சைவம் பிரமராம்பாள்
39. அன்னையின் ஒரு காதில் ஸ்ரீ சக்கரமும் மறுகாதில் சிவசக்கரமும் தோடுகளா அமைந்துள்ளன. எத்தலத்திலுள்ள அம்மனின் திருக்கோலம் எது?
திருவானைக்கா அகிலாண்டேஸ்வரி
40. ஸப்தசமுத்திரங்கள் அல்லது ஏழ்கடல்களுமெவை?
உவர்நீர், நன்னீர், பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன்
41. சிவதத்துவங்கள் ஐந்துமெவை? சிவம், சக்தி, சாதாக்கியம், சுத்தவித்தை, ஈசுரம்
42. வித்தியாதத்துவங்கள் 7 - காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை
43. முத்திக்குரிய சாதனங்களெவை?
திருக்கோயில், திருவைந்தெழுத்து, திருநீறு, சிவனடியார் வரலாறு திருவருட்பாக்கள், சிவனடியார் சங்கமம், நாற்பாதங்கள்
44. “சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது” என்று பாடியவர் யார்? அருணந்தி சிவாசாரியார்
45. திருமுறைகள் என்றால் என்ன?
சிவத்தினை அடையச்செய்யும் நெறியினை முறைப்படுத்தி உணர்த்தும் நூல்
46. வேத, சிவாகம, திருமுறை, மெய்கண்டநூல் ஆகியவற்றின் தொடர்பை விளக்கக் கூறிய உவமை யாது?
வேதம் - பசு சிவாகம் - பால் திருமுறை - நெய் மெய்கண்டநூல் - சுவை
47. திருஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்களெவை?
1. மூன்று வயதில் தேவாரம் பாடியமை
 2. முத்துப்பல்லக்கும் பொற்றாளமும் பெற்றமை
 3. பாம்பினால் இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தமை
 4. கொல்லிமழவனின் மகனின் நோயை நீக்கியமை
 5. இறைவனிடம் படிக்காசு பெற்றமை
 6. ஏட்டை நெருப்பில் எரியாமற் செய்தமை
 7. வைகையில் ஏட்டை எதிரேறச் செய்தமை
 8. குளிர்சுரத்தை நீக்கியமை
 9. பலைநிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியமை
 10. பூம்பாவையை உயிர்ப்பித்தமை
48. திருநாவுக்கரசர் செய்த அற்புதங்களெவை?
1. நீற்றறையில் இறவாதிருந்தமை
 2. நஞ்சுகலந்த உணவை உண்டும் இறவாமை
 3. கொல்லவந்த மதயானையால் வணங்கப் பெற்றமை
 4. கடலில் கல்லுடன் மிதந்தமை
 5. பஞ்சம் நீங்கப் படிக்காசு பெற்றமை
 6. அப்பூதியடிகளின் மகனை உயிர்ப்பித்தமை
 7. பதிகம் பாடி திருக்கதவும் திறந்தவை
 8. திருவையாற்றில் சிவன் பார்வதியைக் கண்டமை
49. சுந்தரர் அற்புதங்கள்

1. சிவபிரானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டமை
2. செங்கற்களைப் பொன்கட்டிகளாக்கியமை
3. சிவபிரானிடம் பொதிசோறு பெற்றமை
4. பரவையாரிடம் சிவனைத் தூதாக அனுப்பியமை
5. ஆற்றிலிட்ட பொன்னைக் குளத்திலேஎடுத்தமை
6. முதலையுண்ட பாலகனை உயிர்ப்பித்தமை
7. வெள்ளையானையில் திருக்கயிலைக்குச் சென்றமை
50. ஆன்மாவின் ஆறு குணங்களுமெவை?
 1. மோகம் 2. மதம் 3. இராகம் 4. விசாரம் 5. கோசம் 6. வைசித்திரியம்
51. ஆன்மாவின் மூவகைக் கன்மங்களும் எவை?
 1. பிராரப்தம் - அனுபவிக்கப்படுகின்ற வினை
 2. ஆகாமியம் - புதிதாகச் செய்யும் வினை
 3. சஞ்சிதம் - அனுபவிக்கப்படாது எஞ்சியவினை
52. 7 வகைத் தீட்சைகளுமெவை? நயனம், ஸ்பரிசம், மானசம், வாசகம், சாத்திரம், யோகம், ஓளத்திரி
53. ஐந்தெழுத்திலடங்குபவை எவை?

சிவம், சக்தி, ஆன்மா, திரோதானசக்தி, மலம்
54. நகராதிபஞ்சாட்சரம், சிகராதி பஞ்சாட்சரப்பலன் யாது?

நகராதி - உலகப்பேறுகளுக்குரியது

சிகராதி - வீடுபேற்றிற்குரியது
55. கற்பூரம் எரித்தலின் தத்துவம் யாது?

ஆன்மா சிவத்ததுடன் அத்துவதமாதல் (தீ - சிவம், கற்பூரம் - ஆன்மா)
56. திருஞானசம்பநதரின் மறுபெயர்களெவை?

முத்தமிழ் விரகர், பரசமயகோளரி, பாலறாவாயர், சைவசிகாமணி, சண்பையர் காவலன், கௌணியர் கோன், சிவஞானக் கன்று, காழிவேந்தன்
57. திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் மறுபெயர்களெவை?

ஆளுடைய அரசு, வாகீசர், தாண்டக வேந்தர், வாக்கின் மன்னர், சொற்கோ, அப்பர், மருணீக்கியார், தேவர், நாவுடைப்பெருமான்
58. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் மறுபெயர்களெவை?

நம்பியாரூர், ஆளுடையநம்பி, நாவலூரார், வன்றொண்டர், தம்பிரான் தோழர், சேரமான் தோழர், சிங்கடியப்பன்வனப்பகையன், திருத்தொண்டத் தொகையாளி
59. சைவத்தின் 3 பிரிவுகளுமெவை?

காஷ்மீர சைவம், சித்தாந்த சைவம், வீரசைவம்
60. சிவஞானேபாதத்தின் சார்புநூல் யாது? சிவப்பிரகாசம்
61. உமாபதிசிவாச்சாரியாரின் குரு யார்? மறைஞானசம்பந்தர்
62. திருமறைக்காட்டில் (வேதாரணியத்தில்) திருக்கதவு திறக்கப்பட்டவர் யார்? திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள்
63. சிவஞானசித்தியார், இருபாஇருபஃது என்ற நூல்களின் ஆசிரியர் யார்? அருணந்திசிவாச்சாரியார்
64. சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, மூத்தவிநாயனார், திருவிரட்டை மணிமாலை,

- சிவபெருமான் திருவந்தாதி பாடியவர் யார்? கபிலதேவர்
65. பதினென்புராணங்களும் யாரால் இயற்றப்பட்டன? வேதவியாசர்
66. சூதாட்டத்தில் ஈடுபட்டநாயனார் யார்? மூர்க்க நாயனார்
67. மயிரைவைத்து விளக்கெரித்த நாயனார் யார்? கணம்புல்லர்
68. ஆறுமுகநாவலரின் குரு யார்? சேனாதிராய முதலியார்
69. உபநிடதங்கள் என்றால் என்ன?
வேதங்களின் ஞானநூற் பொருளைக்கூறும் நூல்கள்
70. பஞ்சாட்சர மந்திரம் எவ்வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறது? யசர்வேதத்தில்
71. திருமுறை கண்டபுராணம் பாடியவர் யார்? உமாபதிசிவாச்சாரியார்
72. குமரகுருபரசுவாமிகள் பாடிய நூல்களெவை?
கந்தர்கலிவெண்பா, மினாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், சகலகலாவல்லிமாலை, காசி விநாயகர் பதிகம், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், பண்டாரமும்மனிக்கோவை, சிதம்பரநான்மணிக் கோவை.
73. திருவாசகத்தில் எத்தனை திருப்பதிகங்கள் உள? 51
74. திருவிளையாடற்புராண வசனம், பெரியபுராணவசனம் எழுதியவர் யார்?
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்
75. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் பிள்ளைத்திருநாமம் எது? நம்பியாரூர்
76. கொடிக்கவி பாடியவர் யார்? உமாபதி சிவாச்சாரியார்
77. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் பிள்ளைத் திருநாமம் எது? திருவாதவூரர்
78. சிவசின்னங்கள் எவை?
விபூதி, உருத்திராக்கம், காவிவஸ்திரம், தீட்டை
79. சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளை விரிவாகக் கூறும் சிவஞானபோதம் நூலின் 4 இயல்களுமெவை?
பிரமாண இயல், இலக்கணஇயல், சாதன இயல், பயனியல்
80. சாக்த சமயத்தின் ஆதாரநூல்களெவை?
தேவிபாகவதம், ஆனந்தலஹரி, செந்தர்யலஹரி
81. அருணகிரிநாதர் அருளிய நூல்களெவை?
திருப்புகழ், சுந்தரலங்காரம், சுந்தரநூபுதி, சுந்தரந்தாதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம்
82. சமணர்கள் நாவுக்கரசருக்கு ஆற்றிய தீயகொடுமைகள் எவை?
1. நீற்றறையிலிட்டமை 2. நஞ்சூட்டியமை 3. யானையை ஏவியமை 4. கல்லோடு கட்டிக் கடலில் விட்டமை
83. இந்துசமயத்தின் ஏனைய பிரிவுகளுமெவை?
சாக்தம், வைணவம், கணாபத்யம், கௌமாரம், ரௌரம்
84. கல்விக்குப் பயன் அறிவு, அறிவுக்குப்பயன் ஒழுக்கம் இது யார் வாக்கு?
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் வாக்கு
85. சிந்துவெளியிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட “முத்தலைமூர்த்தி” யார்? சிவன்
86. சிவனின் ஐந்து திருமுகங்களுமெவை?
ஈசானம், தற்புருஷம், ஆகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம்
87. சிந்துவெளியில் முக்காலி ஒன்றின் மீது பாற்கிண்ணம் இருப்பது எதனைக் குறிக்கும்?

- நாக வணக்கம் நிகழ்ந்துவந்துள்ளமையைக் குறிக்கும்.
88. சிந்துவெளியில் நிலவிய 5 வணக்கங்களைக் கூறுக.
சிவவணக்கம், லிங்க வணக்கம், விலங்கு வணக்கம், மரவணக்கம், நாகவணக்கம்
89. வேதகாலமக்கள் வழிபட்ட விண்ணைச் சார்ந்த தெய்வங்கள் 6 தருக.
மித்திரன், வருணன், சூரியன், புதன், விஷ்ணு,
90. வேதகால மண்ணைச் சார்ந்த தெய்வங்கள் எவை?
பிருதுவி, அக்கினி, பிருகஸ்பதி, சோமன், சிந்து, சரஸ்வதி
91. லிங்காயதம் என வழங்கும் சமயமெது? வீரசைவம்
92. சக்திபீடங்களைப் பற்றிக்கூறும் 2 நூல்கள்? தேவிபாகவதம், காளிகாபுராணம்
93. தெய்வயானையின் சுரத்திலிருக்கும் மலரின் பெயரென்ன? நீலோற்பல மலர்
94. திருமுறைகள் எத்தனையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன? 12ஆக
95. ஆறுபடை வீடுகளுமெவை?
1. திருப்பரங்குன்றம் 2. திருச்செந்தூர் 3. திருவாவினன் குடி (பழனிமலை) 4. திருவேரகம் (சுவாமிமலை) 5. குன்றுதோறாடல் 6. பழமுதிர் சோலை (அழகர்மலை)
96. வள்ளியின் சுரத்திலிருக்கும் மலரெது? தாமரைமலர்
97. முருகக்கடவுளை வணங்கி முத்திபெற்றோர் யார்?
நக்கீரர், ஓளவையார், அருணகிரிநாதர், அகத்தியமுனிவர், சிகண்டிமுனிவர், நல்லியக்கோடன், கச்சியப்பர், முருகம்மையாள், பொய்யாமொழிப்புலவர், பகழிக்கடத்தர், இராமலிங்க சுவாமிகள்
98. சிவனை வழிபட பாரதம் கூறும் சிறந்த வழிகளிரண்டுமெவை?
தியானம், செயம்
99. தீபங்கள் மூன்று முறை சுற்றிக் காட்டப்படுவது எதற்காக?
1. உலக நன்மைக்காக
2. கிராமத்தின் நன்மைக்காக
3. உயிர்களின் நன்மைக்காக
100. அருவ, உருவ, அருவுருவத் திருமேனிகளெவை?
சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து - அருவத்திருமேனி
மகேஸ்வரன், உருத்திரன், மால், அயன் - உருவத்திருமேனி
சிவலிங்கம் - அருவுருவத்திருமேனி
101. ஐம்பொறிகள், ஐம்பூதங்கள் எவை?
பொறிகள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
பூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்
102. பஞ்சாமிர்தம் என்பதில் அடங்கும் பொருள்களெவை?
நெய், தேன், பழம், கற்கண்டு, தேங்காய்.
103. சிவவிரதங்கள் 3?
சோமவாரம், திருவாதிரை, பிரேதாஷ்விரதம்
104. சைவாதீனங்கள் 6?
தருமபுர ஆதீனம், திருவாவடுதுறையாதீனம், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம், மதுரை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், குன்றக்குடி ஆதீனம், மெய்கண்டார் ஆதீனம்.
105. கீரிமலையிலுள்ள தீர்த்தத்தின் பெயரென்ன? கண்டகி தீர்த்தம்

106. முருகப்பெருமான் வேதத்துக்கு விளக்கம் கேட்டச் சிறைப்பிடித்தது யாரை? பிரமனை
107. திருவாதவூரடிகள் புராணத்தை இயற்றியவர் யார்? கடவுண்மாமுனிவர்
108. “முத்தி” என்பதன் பொருள் என்ன? விடுதலை
109. அட்டமூர்த்திகளும் யாவர்?
- இந்திரன், அக்கின், இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்
110. நால்வகை ஆச்சிரமங்களுமெவை?
- பிரமக்கரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம்
111. “யாழ்நூல்” எங்கு அரங்கேற்றப்பட்டது? திருக்கொள்ளம்புத்தூர்
112. பஞ்சாயுதங்களெவை?
- சங்கு, சக்கரம், வில்,வாள், தண்டு
113. வசிட்ட மாமுனிவரின் புதல்வர் பெயரென்ன? சத்திமுனிவர்
114. சூரனின் மூத்தபுதல்வன்யார்? பானுகோபன்
115. இந்திரனின் மைந்தன் பெயர்? சயந்தன்
116. கந்தபுராணத்தில் மந்திரி தருமகோபனைக் கொன்றவர் யார்? வீரவாகு தேவர்
117. வில்லவனையும், வாதாவியையும் கொன்றவர் யார்? அகத்தியர்
118. அசமுகியின் தோழியின் பெயரென்ன? துன்முகி
119. வியாழபகவானின் மனைவியின் பெயரென்ன? தாரை
120. பாவம் பத்து?
1. தீச்சிந்தை 2. ஆசை 3. கோபம் 4. கடுஞ்சொல் 5. பொய்யுரை 6. பயனிலை கூறல் 7. குறளை கூறல் 8. களவு 9. கொலை 10. பயனில் செயல்
121. “நூலளவேயாகுமாம் நுண்ணறிவு” என்று பாடியவர் யார்?
- ஒளவையார்
122. “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
- தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்று பாடியவர் யார்? திருமூலர்
123. அருச்சுனனின் வில்லுக்குப் பெயரென்ன? காண்டபம்
124. அஞ்ஞாதவாதத்தின்போது வீமன் பூண்ட பெயரென்ன? பலாயனன்
125. விராடனின் மனைவி பெயரென்ன? சுதேட்டினை
126. தமிழ்ப் புத்தாண்டுத் தினத்தன்று சூரியன் நண்பகலில் மூலஸ்தானத்திற்கு உச்சங் கொடுக்கும் ஆலயம் எது? மதுரைமீனாக்ஷியம்மை
127. சித்தாந்தம் இலக்கணம் என்றால் அதன் இலக்கியம் எது? திருமுறைகள்
128. சிவஞானேபாதத்திற்கு உரை செய்தவர் யார்? சிவஞானமுனிவர்
129. “நாயகன் வடிவம் கண்டேன் நற்றவப் பயனீதன்றோ” என வியந்தவர் யார்? சூரபன்மன்
130. “சிவபெருமான் திருவந்தாதி” என்ற நூலைப் பாடியவர் யார்? பரணதேவர்
131. சிவபெருமான் மும்மணிக்கோவை பாடியவர் யார்? இளம் பெருமானடிகள்
132. 64 திருவிளையாடல்களும் நிகழ்த்தப்பட்ட தலம் எது? மதுரை (திருவாலவாய்)
133. மணிகண்டன் திருநீலகண்டன் யார்? சிவன்
134. இடபமாக நின்று இறைவனைத் தாங்குபவர் யார்? திருமால்
135. நவசக்தி பேதங்களுமெவை?
1. மனோன்மணி 2. சர்வபூத மணி 3. பலப்பிரதமணி 4. பலவிகரணி 5. கலவிகரணி 6. காளி 7. 7. சேஷ்டை 8. ரௌத்திரி 9. வாமை

136. பிரமதேவரும் சரஸ்வதியும் முருகப்பெருமானைத் தரிசித்து வணங்கிய தலமெது? திருத்தணிகை
137. முருகப்பெறுமானுடைய அம்சமாக அவதரித்த நாயனார் யார்? திருஞானசம்பந்தர்
138. அருச்சுனன் சிவனை லிங்கவடிவில் வழிபட்டு யாரை வெல்லும் வலிமை பெற்றான்? அசுவத்தாமாவை
139. “நீங்கள் கடவுளைப் பார்த்ததுண்டா? யார் யாரைப்பார்த்துக் கேட்டது? ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணரைப் பார்த்துச் சுவாமி விவேகானந்தர் கேட்டது
140. பாண்டவர்களதும் கௌரவர்களதும் பாட்டன் யார்? பீஷ்மர்
141. வருணபகவானின் புதல்வர் பெயரென்ன? வசிஷ்டர்
142. அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகிய இரு கன்னியரையும் திருமணஞ் செய்தவன் யார்? விசித்திரவீரியன்
143. குருதிக்குச் சூரியபகவானை நினைக்கும் மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொடுத்தவர் யார்? துர்வாசமுனிவர்
144. வாயுபகவானுக்கும் குந்திக்கும் பிறந்தவன் யார்? வீமன்
145. கௌரவர்களின் தங்கையின் பெயரென்ன? துச்சலை
146. இதிகாசங்கள் எவை? பாரதம், இராமாயணம், சிவரகசியம்
147. பரத்துவாச முனிவரின் புதல்வர் பெயர் என்ன? துரோணர்
148. துரோணாச்சாரியாரோடு ஒன்றாகப் படித்தவர் யார்? துருபதன்
149. முரசுக்கொடியோன் யார்? துரியோதனன்
150. சிவனுக்குச் “சூடாமணி நிகண்டில்” வரும் பெயர்கள் சில தருக?
1. சங்கரன் 2. இறையோன் 3. சம்பு 4. சதாசிவன் 5. பேயோடாடி 6. பொங்கரவணிந்தமூர்த்தி
 7. புராந்தகன் 8. பூதநாதன் 9. கங்கை வேணியன் 10. கங்காளன் 11. கடுக்கையங்கண்ணிகுடி
 12. மங்கையோர்பாகன் 13. முன்னோன் 14. மகேஸ்வரன் 15. வாமேதவன் 16. காலகாலன்
 17. கபாலி 18. உருத்திரன் 19. கயிலையாளி 20. ஆலமர் கடவுள் 21. நித்தன் 22. ஐம்முகன்
 23. பரசுபாணி

திருசிற்றம்பலம்

தொகுப்பு :- செஞ்சொற்கொண்டல், நவரஸக் கலைஞானி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், M.A

தியானமும் பிரார்த்தனையும்

எவ்வளவோ தீவிரமாக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பினும் கடவுளை நினைத்து வணங்கவாவது வேண்டும். கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தியானமும் பிரார்த்தனையும் செய்யும் நேரத்தை அதிகமாக்க வேண்டும்.

(அன்னை சாரதாதேவி)

நீரந்தர சஞ்சீனி

தமிழ்மணி தி. இராஜகோபால் J.P
நுண்டிலோயா.

இமயமலைமுதல் இலங்கைக் கதிரைமலை வரை சைவம் வைஷ்ணவம் கலந்த இந்துக்கலாச்சாரம் ஒருமைப்பாட்டுடன் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தாபிக்கப்பட்டதே சனாதான தர்மம். இந்த எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் சென்று விளங்கக்கூடிய முறையிலும் இந்துமதம் என்னும் தர்மவிதிகள் தொகுக்கப்பட்டன.

காலத்தை நிர்ணயிக்க முடியாத சிவத்தோற்றம். இப்பிரபஞ்சத்தின் மையம். இதற்கு சிவனின் ஆனந்த நடனம் சாட்சி! இந்தச்சாட்சி நிரந்தரமானது! இன்றும் நடனம் தொடர்கின்றது.

காலை உதயம் இந்தச்சாட்சியின் சின்னம். உலகை நோக்கி வீசப்பட்டிருந்த இருள் போர்வை விலகுகிறது. காக்கை குருவிகள் பறக்கின்றன. மக்கள் உற்சாகமாக இயங்குகின்றனர். மனித உருவாக்கங்களான வாகனங்கள் அங்குமிங்கும் ஓடுகின்றன. ஒளிக்கிரணங்கள் எங்கும் வியாபிக்கின்றன. எங்கும் அசைவுகள்! ஒரு சீரான அசைவு. அதற்கு ஏற்றமுறையில் காற்றசைவு. அதனிடையே மெல்லிய ஒலி. அது ஒரு இயல்பான இசைவு. அசைவும், இசைவும்! இதை நடனமும், பாட்டும் என்ற கலைச் சொற்களால் அழைக்கலாம்.

இப்பிரபஞ்சத்தை, உலகங்களைப் படைக்கும்போது சிவனுக்குள் ஏற்பட்ட ஆனந்தம். நடனசுகம்! தினசரி நடக்கின்றது. ஆகவே சிவன் சதானந்தன். இந்த ஆனந்தத்தில் சத்தும், சித்தும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே அவன் சத் + சித் + ஆனந்தன். சச்சிதானந்தம் இது நிரந்தரம்! ஆனாலும் இந்தத்தத்துவத்தை உயிரோட்டமுள்ள வேதாந்தமாகவும், சித்தாந்தமாகவும் கொண்டுவிடவேண்டும். அந்த அந்தங்களினது தொகுப்பு இந்துமதம்!

சனாதன தர்மத்தை நோக்கி விரிவாக எடுக்கப்பட்ட விதிகளே வேதங்களாகவும், திருமுறைகளாகவும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. உலக முன்னேற்றங்களுக்கு ஏற்றவகையில் இயல்பாகவே ரிஷிகளாகவும், முனிவர்களாகவும் தோன்றியவர்களால் தர்மம் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டன.

இந்து என்பது ஒரு சனாதன தர்ம இயக்கம். இயற்கையோடு இணைந்த இயக்கம். ரிஷிகளாலும், முனிவர்களாலும், ஞானிகளாலும் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாக அலசி ஆராயப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு, பிழியப்பட்டு, உலர்த்தி எடுக்கப்பட்ட முடிவு. அதாவது முடிந்த முடிவுகளின் தொகுப்பு.

சிவவழிபாடு தோன்றி, பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு அல்லத பலயுகங்கள் கடந்தபின் முனிவர்கள் என்கிற சிறப்பு மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது இந்து தர்மம். அவர்கள் முறையே ஆதிசங்கரர், ஸ்ரீராமானுஜர், ஸ்ரீமத்துவாச முனிவர் என்று தெளிவுபடுத்தப் படுகிறது.

எழுதியும், எழுதப்படாமலும், சிதைந்தும், சிதையப்படாமலும் இருந்த வேதங்களும், திருமுறைகளும் உயிர் பெற்ற நிலைப்பாட்டுக்கு ஞானிகளே காரணம்! ஸ்ரீ நம்பியாண்டார் நம்பி எனும் சைவமகான். இன்னும் எத்தனையோ ஞானஉயிர்களின் திருத்தோற்றங்கள்.

எங்கும் சிவமயம் என்பதன் அடையாளங்கள்! அதன் இறுதியான - தீர்க்கமான கண்டு பிடிப்பே இந்துமதம்! வேதங்களும், தேவாரங்களும், புராணங்களும், சைவசித்தாந்த மறைகளும் இவ்வுலகில் நிலையாக நின்று அடையாளம் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அழிவில்லாத தர்மம்!

பரமாத்மா கீதையில் சொல்கின்றார்.

“யார் யார் என்னை எந்த வடிவத்தில் அர்ச்சிக்க விரும்புகிறார்களோ அதற்கேற்ற வகையில் நான் என் வடிவங்களை மேற்கொள்கின்றேன்”

இது சிவச்சொல். இந்த தர்மச்சொற்கள். சூரியநாராயணின் திருவாய்ச் சொற்கள். இதன் விளைவுகளை நாம் தினசரி பார்க்கின்றோம்.

உலகம் முழுவதிலும் வழிபாட்டு முறையில் நெளியும் வித்தியாசங்கள் மிகச்சிறியது. ஆனால் வணக்கங்களின் மொத்த விளைவு ஒன்றில் போய் அடங்குகிறது. சூரிய பகவானின் ஒளிக்கிரணங்களில் கலந்து ஐக்கியமாகிறது. இதுவே பரமாத்மனின் வடிவ தத்துவம்! இவற்றை அறிந்து கொள்வதே ஆனந்தம்! இது வழி, வழியாக வரும் ஆன்மீகக் கலாச்சாரம்! யாரானும் மறுக்கத் தகுதியில்லை. ஏனென்றால் அந்தத் திருச்சொற்கள் அண்டங்களை அடக்கி மலரப்பட்ட வேதவாக்கியம்.

ஆகவே இயற்கையின் தொகுப்பு இந்துக்கலைமரபு. மனிதன் இவற்றை ஏற்பதும் பகவானின் விளையாட்டு மனிதனால் மறுக்கப்படுவதும் அவனுடைய திருவிளையாட்டு.

ஏற்பதையும், மறுப்பதையும் அவனே படைக்கின்றான். தமிழ்மொழியைப்படைத்த முழுமுதற்கடவுள் சிவனின் ஆட்சியே இந்துமதக்கலாச்சாரத்தின் மையம்!

“பல்லுயிரும் பலவுலகும், படைத்தளித்துத் துடைக்கினும் ஓர் எல்லையறு பரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பது”

என்ற பாடலில் தமிழ்மொழியின் கலாச்சார மரபு இந்துமதத்தோடு எவ்வாறு அடிப்படைத் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது என்பது உலகறிந்த உண்மை.

ஏனைய சமயங்களுக்கும் அடிப்படை வழிகாட்டியாக சமாதான தூதுபகரும் அசைக்கமுடியாத கருத்துக்கள் அடங்கிய திருமறைப்பாடல்களைக் கொண்ட ஞான வழிகாட்டியே நமது கலாச்சாரம்!

இவை உலகின் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானது. மக்கள் மட்டுமல்ல சகல ஜீவராசிகளின் ஆன்ம ஈடேற்றம் இந்துக்கலை மரபின் ஆணிவேராகும்.

சைவத்துக்கு நாயன்மார்களும், வைணவத்துக்கு ஆழ்வார்களும் உலகுக்களித்த கலைமரவு நிலையாக நிற்கின்றன. சைவமும் வைணவமும் சேர்ந்த மரபுக்கலை இந்து என்ற நாமத்தின் நிழலில் நீடிய பயணம் செய்கின்றது.

திருவரங்கத்தில் அதாவது ஸ்ரீரங்கத்தில் (அ)ரங்கநாத பெருமாள் துயில் கொள்ளும் காட்சியை ஒரு மரபு வழியிற் பாடுகின்றார் தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்.

கங்கையிற் புனித மாய
காவிரி நடுவு பாட்டுப்
பொங்கு நீர் பரந்து பாயும்
பூம்பொழில் அரங்கந் தன்னுள்
எங்கள் மால் இறைவன், ஈசன்
கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும்
எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்
ஏழையேன் ஏழையேனே!

இப்பாடலைக் கண்ட இலங்கை மன்னன் பரராசசிங்கன், “காவிரித் திரு நதியிலே ஒரு கருணைமாமுகில் துயிலுமே” இப்படி அழகு தமிழில் பாடி மகிழ்ந்தான் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

நாகரிக உலகின் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு நல்லதொரு நிரந்தர சஞ்சீவி இந்துக்கலை மரபு.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்ஞ்ஞான போதம்

வித்துவான், பண்டிதர், சைவப்புலவர்
இணுவில் இ. திருநாவுக்கரசு
(அறங்காவலர், வண்- நாவலர் தர்மகர்தா சபை)

“உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா விளையாட்டுடையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.”

இப்பாசரம் இந்துசமய தத்துவங்களைச் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது. இதன் பொருளாவது உலகங்கள் யாவற்றையும் ஆகுபெயராக அவ்வுலகங்களில் வாழும் உயிர்வர்க்கங்கள் ஆகிய அண்ட சராசரங்களையும் படைப்பவரும், அவற்றைத் தநு, கரண, புவன போகங்களைக் கொடுத்துக்காப்பவரும், அவ்வுயிர்களுக்குச் சுகத்தைச் செய்தவற்றுக்காகச் சங்கரன் என்ற காரண நாடகத்தோடு அழிப்பவரும், மகேஸ்வரன் என்ற பெயரில் மறைப்பவரும், சதாசிவன் என்ற பெயரில் அதனை நடாத்திப் பக்குவிகளை முத்தியுலக்கு அழைப்பவனும் வினைசம்பந்தமாக மலபந்த முள்ள உயிர்களை அவற்றின் எச்சவினைக்கேற்ற உடம்பு முதலாயினவற்றைக் கொடுத்து மீண்டும் மீண்டும் பிறவியில் இட்டு இறுதியிலே கொடுப்பவருமாகிய வைத்தியநாதன் ஆன இறைவன் ஒருவனே எம் உயிர் உலகுக்கெல்லாம் தலைவர் ஆவார். ஆன்மாக்களாகிய நாம் எல்லாம் அவரது பாதங்களையே சரண் அடைந்து உய்தி பெறுகின்றோம் என்பது இதன் பொருள்.

இறைவன் உலகுயிர்களைப் படைத்தல் முதலான ஐந்து தொழில்களையும் செய்தருளுவது அவருக்கு ஒரு விளையாட்டு. நல்லாசிரியன் ஒருவன், மாணவர்களுக்கு விளையாட்டாகவே பெரியதத்துவங்களைக் கற்பிப்பான். அவ்வாறே இறைவன் திருவிளையாடல் ஆன்மாக்கள் ஆகிய நன் மாணாக்கர்களுக்கு தன் நிலைமையான பேரானந்த நிலையை அடையச் செய்யும் இச்சையினால் தன்விளையாட்டுக்குத் தன் சிற்சக்தியாகிய அகிலாண்டேஸ்வரியைத் துணைகொண்டுள்ளான். அண்டசராசரங்களையும் படைத்தும் காத்தும் கலந்தும் விளையாடுகிறான்.

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தரும்சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள்பிரான்”

என உமாபதிசிவம் அகிலாண்டேஸ்வரியாகிய அம்பிகையோடு நெருப்பும் சூடும் போலப் பின்னமறக்கலந்து அகிலாண்டேஸ்வரர் உலகுயிர்களை ஈடேற்றுகின்றார் என விளக்கியுள்ளார்.

பக்குவிகளாகிச், சரியை கிரியை யோக மார்க்கங்களில் அநுபூதி கொண்ட அவர் பக்குவ நிலைகண்டு, மணிவாசகரைக் குருந்த மரநிலுவின் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளி ஆட்கொண்டது போலவும், சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் ஆகிய நான்கு பக்குவிகளுக்கும் இறைவன் தெட்சணாமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்து ஞானபோதம் அளித்தருளி சிவசாயுச்சியமான முத்தியின் பதத்தையருளிய தன்மையையும் பின்வரும் பாசரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. திருக்கைலாசமலையிலுள்ள ஆலவிருட்சம் கல்லால், அதன்கீழ்

தென்முகமாக மௌனசமாதி நிலையில் அமர்ந்து இறைவன் சொல்லாமற் சொல்லி நினையாமல் நினைந்து, சனகாதி முனிவர்களுக்கு உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதி உணர்த்தியவை ஞான போதம் ஆகும்.

“கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறை
ஆறங்கம் முதல் கற்றவேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை
இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்து வினைத் தொடக்கை வெல்வாம்”

என்பது அகிலாண்டேஸ்வரராகிய கைலாசபதி பக்குவிகளை ஈடேற்றி ஞான பாதந்தந்து உய்யக்கொண்டு, சீவன்களைக் சிவமாக்கக் கொண்ட மூர்த்தமே தெட்சணாமூர்த்தம் ஆகும்.

ஐனகாதி முனிவர்கள் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களையும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற வேதங்களையும் அந்த இறைவன் ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சக்தியோசாதம் என்னும் ஐந்து முகங்களோடு, மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில் அருளிச் செய்த இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களையும், வேதாங்களாகிய ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தவேதம் ஆகிய நான்கினையும், மேலும் தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாமவேதம் என்ற வகைகளையும் வியாசமகாமுனிவர் சூதமகாமுனிவர் என்ற பெயரோடு, தருப்பை வழிகாட்ட முனிபுங்கவர்கள் சென்றடைந்த காரண நாமம் கொண்ட நைமிசாரணியவனத்திலே அச்சூதமகாமுனிவரால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற பதினெண்புராணங்களையும், வியாசமகாபாரதம் வான்மீகி இராமாயணம் முதலான இதிகாசங்களையும் வழிவந்தவாகிய மநுஸ்மிருதிகள் மகரிஷிகள் அருளிய உபநிடதங்கள் மற்றும் சாஸ்திரங்களை ஒதி உணர்ந்தும் பிறருக்கு உரைத்தும், மெய்ஞ்ஞான போதம் கைகூடாமையாலேயே இறைவனை ஞானபோதம் தந்தருள வேண்டி நின்றார்கள். சனகாதி முனிவர்களின் உள்ளக்குறை ஞானத்தின் மேலானது. ஆகவேதான் இறைவன் முன் முத்திரை காட்டி மேநிலை சமாதிநிலை கொண்டு மெய்ஞ்ஞான கருவூலத்தை வாயாற் சொல்லாமற் சொல்லி, அம்முனிவர்கள் உள்ளங்கள் பரிபக்குவமோடடைய நினையாமல் நினைத்து ஞானபோதம் உணர்த்தியருளினார். ஞானம் கைவந்த சனகாதி முனிவர்கள் மெய்ஞ்ஞான வீடுபேறெய்தினர். இதற்கான கால எல்லை பல நூறு கற்பங்கள் கழிந்தன எனக் கந்தபுராணம் தெளிவாகக் கூறும்.

இறைவன் அம்பிகையைக் கயிலையில் பிரிவறியாதவர், சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஞானபோதம் தருவதாயின் அம்பிகையைப் பிரிந்தேயாகவேண்டும், அச்சங்கற்பத்தையும் இறைவனே தோற்றுவித்தார். கைலாசத்தில் நந்தவனத்தில் இன்ப விளையாட்டில் மெல்லிய தன் விரல்களால் பொத்தி விளையாடினார். அவர் திருக்கண்கள் சோமன் சூரியன் அக்கினி ஆகிய திரிநயனங்கள், அவை திரிபுர சங்காரம் செய்தவை அல்லவா? பிரமவிஷ்ணுக்கள் தெளியும் வண்ணமாகச் சோதிப்பிழம்பான அக்கினியானவை. அந்த வெம்மைக்கு ஆற்றாத அம்பிகையின் விரல்களில் வியர்வைத்துளிகளாக, ஆகாயகங்கை ஊற்றெடுத்தது. வான் கங்கையின் பிரவாகம் அண்டசராசரங்களையே அழித்துவிடும் உக்கிரம் கொண்டது. இறைவன் அக்கங்கையைச் சடாபாரத்தில் தாங்கி, உலகுக்கு அமிர்தமான கங்கையாக மெல்லென ஒழுகவிட்டார். அம்பிகை தான் விளையாட்டாகச் கண்களை பொத்திய குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு வேண்டினார். இறைவன் பரிகாரமாகவும், அம்பிகையைத்தனக்கு மகளாகப்

பெறுதற்குக் கடுந்தவம் புரிந்த தக்கனுக்கு அருளும் வகையிலும் அம்பிகையைப் பூமண்டலத்திலே திருவவதாரம் செய்யுமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அம்பிகை புண்ணியபூமியாகிய பரத கண்டத்து கங்கையும் யமுனையும் சங்கமிக்கும் புண்ணிய காளிநதி நதியில் ஒரு செந்தாமரை மலரின் மேலே வலம்புரிச்சங்குவடிவாக அவதரித்தார்.

மாசிமக நன்னாளில் புனிதநீராட்டத்துக்கு காளிந்ததி நதிக்கு எழுந்தருளிய தக்கன் அந்த வலம்புரிச் சங்கைக் கண்டு வியந்து கரங்களால் எடுத்தான். அவ்வலம்புரி ஒரு பெண் குழந்தையாயிற்று. பெருமகிழ்வு கொண்ட தக்கன் அப்பெண்குழந்தையை மறைக்கொடி என்னும் மனைவியாகிய வேதவல்லி கையிற் கொடுத்து கண்ணை இமைகாப்பது போலத் காத்து “தாட்ஷாயினி” என நாமம் சூட்டி வளர்த்தான். அம்பிகை கைலை நீங்கிய காலமே இறைவன் சனகாதி முனிவர்க்கு ஞானபோதம் உணர்த்திய காலமாகும். இறைவன் அம்பிகையை நீங்கி ஏகனாகிச் சனகாதி முனிவர்களுக்கு அருள் ஞானம் அருளியகாலத்தில் பல நூறு கற்பங்கள் கழிந்தன என முன்னரே சொன்னோம்.

அக்காலத்திலே பூமண்டலம் இருள் சூழ்ந்தது. சிருஷ்டி முதலான செயல்கள் ஒழித்து அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் வருந்தினர். சூரன் முதலாகிய அசுரகுலம் தலையெடுத்தது. அசுரர்கள் அண்டசராசரங்களையும் ஆட்சி செய்தனர். தேவகுலம் மடிந்து அசுரர்களுக்கு அடிமையாகிச் சிறை புகுந்தனர். இவற்றையுணர்ந்த அரிபிரமன், இந்திரன் ஆகிய தேவர்கள் இறைவனது மோனநிலை நீங்கவும், அம்பிகையைத் திருக்கல்யாணத்தினால் அணையவும் விரும்பி மன்மதனை இறைவன்மீது மலர்பாணங்களைச் சொரியுமாறு கைலைக்கு அனுப்பினர். இறைவன் நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதன் சாம்பரானான். அதனால் பிரலாபித்த தேவர் துயர்தீர்க்க இறைவன் கருணை கொண்டார். தக்கன் மகளாகப் பிறந்த குற்றத்தை நீக்குமாறு அம்பிகை இறைவனை வேண்டினார். அதனால் இறைவன் உமையை மலையரசனுக்கு மகளாக மீண்டும் திருவவதாரம் செய்வித்தருளினார்.

தேவர்களுக்கு இடுக்கண் செய்த சூரனையும், கிளையையும் அழிவு செய்வதற்காக இறைவன் மலையரசன் மகளான உமையம்மையாரைத் திருமணம் செய்தார். உமையம்மையார் அகிலாண்ட நாயகியாகச் சகல உலகுயிர்களையும் தோற்றுவித்தார். இறைவன் சூரனாதி யோரைச் சங்காரம் செய்தற்காக முருகக்கடவுளைத் திருவவதாரம் செய்வித்தார்.

முருகக்கடவுள் கலியுகவரதராகத் திருவவதாரம் செய்து சரவண பூந்தடத்தில் ஆறு குழந்தைகளாக விளையாட்டாய் அமர்ந்திருந்தார். உமையம்மையார் இறைவனோடு சென்று சரவணப்பூந்தடத்தில் ஆறு குழந்தைகளையும் அன்போடு கட்டித்தழுவினார். கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தன் எனப்பேர் புனைந்தார். முருகன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும், நூற்றெட்டு யுகமாக ஆட்சிசெய்து தேவர் முதலானவர்க்கெல்லாம் கொடுமை செய்தவனையும், அவன் கிளைகளையும் சங்காரம் செய்து விண்குடியேற்றி, மீண்டும் உலகுயிர்கள் உலகில் இன்பமாக வாழக்கருணையளித்தருளினார்.

அவ்வாறே வவுனியாநகரில் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளி மகாகும்பாபிஷேகச் சிறப்புக்களைக் கண்ட இறைவனும் அம்பிகையும் இன்று தேவர் உலகம் போன்ற வடபகுதியிலிருந்து வவுனியாவில் தஞ்சம்புகுந்துள்ள பழம் பெருமக்களாகிய இலங்கைத் தமிழருக்கும் துயர்துடைப்பார் என்பது எங்கள் பூரண நம்பிக்கை. சூரனாதியோரைச் சங்காரம் செய்து தேவர்கள் இந்திரலோகத்தில் மீளக்குடியமர்ந்தது போல அகிலாண்டநாயகிசமேத அகிலாண்டேஸ்வரத்திற்கு இடம்பெயர்ந்த மக்களும் மண்டலாபிஷேகப் பூர்த்திக்குமுவினர் வலிகாமத்தில் மீளக்குடியமர்வார்கள் என்பதும் தமிழ்மக்கள் துயர் தீர தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகன் கருணை பாலிப்பார் என்பதும் எமது பூரணநம்பிக்கை.

“மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்

எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை

கண்ணில் நல்ல ஃதுறுஉம் கழுமல வளநகர்
பெண்ணி நல்லாளொடு பெருந்தகை இருந்ததே”

“ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பை(க்)
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீர் அடியரெல்லாம்”

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவன்

“திங்களொடு கங்கைமுடி சேர்த்த சிவன் நீயே
திரிபுரங்கள் நிறுபடப்பார்த்த சிவன் நீயே
சங்கினொரு சக்கரங்கள் தாங்கியமால் நீயே
தசமுகனைப்போரிலுயிர் வாங்கியமால் நீயே
நங்கை கலை மங்கை தவழ் நாவிலயன் நீயே
நாரணனார் உந்திவரு பூவிலயன் நீயே
எங்குமுள பரம்பொருளே என்றுமுள பொருளே
யானைமுகப் பொருளே வந்தேழையெனக் கருளே”
(கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

அருள்மொழிகள்

1. பலவீனம் துயரத்தைத் கொடுக்கும்.
2. தீய எண்ணம் உடலை வருத்தும் நோய்க்கிருமி
3. மேலான சிந்தனைகளின் சாரத்தையே நாம் கடவுள் என்கிறோம்.
4. அன்பு எதையும் சிறுமைப்படுத்தவது இல்லை.
5. பிறந்தவை அனைத்திலும் சமயமே உயர்ந்த குழந்தை
6. சமயம் என்பது இந்த உலகத்தைப் பற்றியது அல்ல. அது இதயத்தைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்வதாகும். அதனால் கிடைக்கும் பயன் முக்கியமல்ல.
7. மனிதன் என்னும் நிலையில் நமக்குக் கடவுள் தேவை. கடவுள் என்னும் நிலையில் நமக்கு எதுவும் தேவையில்லை.
8. துறவியின் காவி உடை சுதந்திரத்தின் அடையாளம்
9. ஆத்மீக உணர்வைக் கூறும்போதுதான் ஒருவரை நாம் தீர்க்கதரிசி என்கிறோம்.

-சுவாமி விவேகானந்தர்

திருமந்திரத்தில் சமய ஒழுக்கம்

பிள்ளைக்கவி வ. சிவாராஜசிங்கம்

திருமூலர் அருளியுள்ள திருமந்திரம் சமுதாய நலக்குறிக்கோளும் தோத்திரமும் சாத்திரமுமாய் அமைந்ததோர் சமய மஞ்சரி. திருமந்திரத்தின் ஐந்தாவது தந்திரம் சமயநெறிகள் பற்றிய விளக்கத்தைக் கொண்டு திகழ்வது. இதில் சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம் ஆகிய நெறிகளும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய மார்க்கங்களும் துலக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அம்மார்க்கங்களால் எய்தப் பெறும் முத்தி நிலைகளும் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

இவற்றுள் முதலில் குறிக்கப்பெற்ற சுத்தசைவமாவது, சடங்காசாரம் அளவிலே நில்லாது சம்பிரதாயங்களைக்கடந்து, உயிரானது தன்னையும், தலைவனையும், தலைவனை அடைவதற்குத் தடையாயுள்ளதன் தன்மையினையும் உணர்ந்து தடையினின்று நங்கித் தலைவன் திருவடிச்சார்பு பெற்று வாழ்வதாம். இந்நிலையினரான சுத்த சைவர்க்கு நேயப் பொருளான பரசிவத்தின் பெருமையும் இப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சத்து, அசத்தது, சதசத்து என்ற முன்றினையும் தான் அறிந்து, இத்தோடும் அசித்தோடும் பொருந்துறாமல், சுத்தமும் அசுத்தமும் ஆகிய மாயை உட்படாது நின்ற நித்தியப் பொருளே பரசிவம் ஆம். அதுவே சுத்த சைவர்க்கு நேயப் பொருளாம். இக்கருத்தைக் குறிக்கும் பாடல் பின்வருமாறு.

சத்தும் அசத்தும் சதசத்தும் தான்கண்டு

சித்தும் அசித்தும் சேர்வுறாமே நீத்த

சுத்தம் அசுத்தமும் தோய்வுறாமே நின்ற

நித்தம் பரம் சுத்த சைவர்க்கு நேயமே.

அடுத்து அசுத்த சைவத்தின் இயல்பு விளக்கப்படுகின்றது. அசுத்தசைவம் என்பது மேலான இயற்கைச் செந்நெறி எனப்பொருள்படும்.

அசுத்தசைவம் என்ன கூறுகின்றது?

மனிதமனம் குரங்குபோன்றது. குரங்கு கொம்புக்குக் கொம்பர் தாவுவது போன்று மனம் ஆசாபாசங்களால் அலைக்கழிவுறுகின்றது. புலன்கள் வழிச்செல்லும் நினைப்பையும் செயலையும் நாம் காட்டாற்று வெள்ளம்போல கரையின்றி ஓடவிடலாகாது. வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வயலுக்குப் பாய்ச்சிப் பயன்பெறுதல் போலே நினைவு, சொல் செயல்களை கட்டுப்படுத்தி இறைவனை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டும். இறைவன் சம்பந்தமாகச் செய்வன எல்லாம் சரியை. நினைப்பதும் சொல்வதும், செய்வதும் கலந்தநிலை கிரியை. இவ்விரண்டும் சுத்த சைவமாகிய ஞானநிலைக்கு வாயில்கள் அவற்றையடையும் வரையில் அந்நிலையில் ஒழுகல் வேண்டும். அத்தகைய நிலைதான் அசுத்த சைவம்.

அசுத்த சைவம் என்பதில் முன்னுள்ள அகரம் தலைமை, அழகு என்னும் மேலான பொருளை உணர்த்தி நின்றது.

அசுத்த சைவமாவது திருவேடப் பொலிவோடு சரியை கிரியை என்னும் இரண்டு நெறியிற் பயில்வார் நிலையாம். இவர்கள் சீலம், நோன்பு ஆகிய மார்க்கங்களில் நிற்பவர்களாகி கோயில்களில் கைத்தொண்டு புரிந்தும், வழி பாடியற்றியும் அமைவுறுவர்.

இணையார் திருவடி ஏத்துஞ் சீரங்கத்து
 இணையார் இணைக்குழை ஈரணை முத்திரை
 குணமார் இணைக்கண்ட மாலையும் குன்றாது
 அணைவாஞ் சரியை கிரியை யினார்க்கே.

ஒப்பற்ற நூலுணர்வு நுகர்வுணர்வுகளாகிய இரு திருவடிகளையும் தொழுந்தன்மை உடையவர்களின் உடம்பு சிறப்புடம்பாகும். இவர்களுக்கு இரு குண்டலங்கள் காதணியாக விளங்கும் விபூதியும் பஞ்சாட்சரமும் பொலிவுற்று விளங்கும். தலையிலும் மார்பிலும் சிவமணி மாலைகள் குறையாது நிகழும். இனி மூன்றாவதாகிய மார்க்க சைவம்.

மார்க்க சைவம்

நமது வாழ்வில் பதவிக்கேற்ற கோலமும் வேலைக்கேற்ற வேடமும் தாங்கவேண்டியது அவசியம். நகரகாவலர் காக்கி அணியவேண்டுவது கட்டாயம். இராணுவ வீரர் துப்பாக்கி ஏந்த வேண்டியது இன்றியமையாது. அரசியற் கட்சி உறுப்பினர் கட்சி வர்ணத்தில் கஞ்சகம் அணிவதும் இயல்பே. அதுபோல சுத்த சைவமாகிய ஞானநிலையடைய, அசுத்த சைவமாகிய சரியை, கிரியை நெறிகளில் நிற்க, அவற்றுக்கடையாளமாகிய விபூதி, உருத்திராக்கதாரணம் ஆகம்புராண சாத்திரப் பயிற்சி என்றின்ன சாதனங்களை மேற்கொண்டு ஒழுகுதல் அவசியமாகும். ஈக இச்சாதனங்களைத் தரித்தும் கைக்கொண்டு டொழுகுதல் மார்க்க சைவமாகும். விபூதிருத்திராக்கம் ஆகிய சிவசின்னங்கள் அணிகை இயன்று சரியை ஆதி நெறிகள் முதலான மார்க்கங்களில் நின்று பழகிஞானம் பெறும் தன்மையது மார்க்கசைவமாகும்.

பொன்னாலியன்ற உருத்திராக்கமாகிய சிவசின்னமும் விபூதி சாதனமும், ஞானத்துக்குச் சாதனமாகிய திருவைந்தெழுத்தும், தீநெறிசாராத சற்சங்கமும் அடியார் வழிபாடும் ஆகிய பண்புகளும் உடையவர்கள் பயில நின்ற நெறியே மார்க்க சைவமாகும்.

கேடறுஞானி கிளர்ஞானபூபதி

பாடறுவேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்

ஊடுறு ஞானோதயன் உண்மை முத்தியோன்

பாடுது சுத்த சைவப்பத்தநித்தேனே.

குற்றத்தினீங்கிய ஞானியானவன் மேலும் மேலும் கிளர்ந்தெழும் ஞானத்தலைவன் ஆவான். மாசற்ற வேதாந்த சித்தாந்தப் பகுதியிலுள்ள சிவம்போல் அறிவுத் தோற்றமுடையவனாவான். அவன் அவாவென்றும் பசையற்ற வீடுபேற்று உண்மைநிலை உணர்ந்தவனாவான் அவனேமார்க்க சைவமென்னும் மெய்யுணர்வுச் சிவநெறியினனாவான்.

இப்பாடலில் வேதாந்த சித்தாந்த பாகம் எனக் குறிக்கப்பட்ட தொடர் சிந்தனைக்குரியது. வேதங்களின் முடியை ஒத்த சித்தாந்தப்பகுதி எனப்பொருள் கொள்ளல் பொருத்தமுடையது.

இனிக் கடுஞ்சுத்த சைவமாவது, ஞானமுதிர்ச்சிநிலையில், வேடமாகியசாதனங்களிலுள்ள பற்றுக்கழன்றுபோக மலமாயை கன்மங்களின் நீங்கிய எல்லையில் சிவபோதகநிலை எய்தப் பெறுதலாகும்.

வேடங்கடந்த விகிர்தன்தன் பால்மேவி

ஆடம்பரமின்றி ஆசாபாசம் செற்று

பாடொன்று பாகம் பசுத்துவம் பாழ்படச்

சாடும் சிவபோதகர்சுத்த சைவரே.

விபூதிருத்திராக்கம் முதலாயிய புறச்சாதனங்கள் மீதான பற்றைக்கடந்து, விகிர்தனாகிய சிவனைச் சார்ந்து உலகியல் ஆடம்பரங்கள், ஆசாபாசங்கள் சற்றேதுமின்றி அகப்பற்றுப்

புறப்பற்றுக்களாகிய பிணிப்புகளை நீக்கி, துன்பத்துக்கேதுவாகிய பாசமும் பசுத்தன்மையும் கெட்டொழிய, சிவஞானம் வந்து கைகூடப் பெற்றவரே கடுஞ்சுத்த சைவராவார்.

சரியை நெறி

சுத்த சைவர்க்கு உயிர்போல்வதாகிய நெறி இச்சரியை நெறியாகும். சரியை நெறியைப் புலப்படுத்தற்குமுன், நால்வகை நெறிகளின் தன்மைகளை சுருக்கமாக அறிமுகஞ் செய்யத் தொடங்கி ஒரு பாடலில், சரியை ஒழிந்த முன்றினையும் விளக்குகின்றார்.

உயிர்க்குயிராய் நின்றல் ஒண்ணானபூசை

உயிர்க்கு ஒளிநோக்கல் மகாயோகபூசை

உயிர்ப்பெறும் ஆவாகனம் புறப்பூசை

செயிற்கடை நேசம் சிவபூசையாமே.

உயிர்க்கு உயிராக இறைவன் நின்றலை உணர்தல் சிறந்த ஞானபூசையாகும். இறைவன் உயிர்குள் ஒளியாக நின்று அறிவு விளக்கும் உண்மை காண்டல் யோகபூசையாகும். தன்னகத்தே திகழும் இறைவனை ஆவாகனம் என்னும் அழைத்தல் முதலிய முயற்சிகளால் புறத்தே திருவுருவில் தாபித்தப் பூசித்தல் தலையன்பாற் செய்யப்படும் சிவபூசையாம். பிறிதொருபாடலில் சரியைப்பூசையின் தன்மையைக் கூறத்தொடங்கி ஆலயவழிபாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார். சரியைத் தொண்டில் நிற்போர், அடியார்கள் உய்திகருதி இறைவன் எழுந்தருளி விளங்கும் ஊர்தோறும் உள்ள கோயில்களெல்லாஞ் சென்று தலையாரக்கும்பிட்டு ஒழுகுவர். அப்படிச் சும்பிடுபவர் அகம்புறமாய் முறையே பாடியும் பணிந்தும் வழிபாடாற்றுவார் அத்தகைய வழிபாடுடையார் நெஞ்சங்களைக் கோயிலாக்கொள்வன் இறைவன்.

இனி சரியை முதலாம் நெறிகளில் நிற்பவர்கள் தன்மைகளைக் கூறுமிடத்து சரியைக்கண் நிற்போர் பக்தர்கள் எனவும். கிரியையில் நிற்போர் அன்போடு சிவேவடந்தாங்கி தொண்டு செய்பவர்கள் எனவும் இயமநியம முதலான அட்டாங்க யோகங்களைச் சாதிப்பவர் யோக நெறியாளர் எனவும் ஞானநெறி நின்றார். சிவஞானம் பெற்ற சித்தர்கள் எனவும் குறிப்பிடுவர். இனிச்சரியை பற்றிய விளக்கத்தை எட்டுப்பாடல்களில் எடுத்துக்கூறியுள்ளார் திருமூலர். சரியைத் தொண்டானது மெய்யினால், தீயனவேதும் புரியாது சிவத்தொடர்புடையனவே செய்தலால் சுத்தசைவத்திற்கு உயிர்போல்வது, இனித் சிவநெறியில் நிற்பார்க்கு வழங்கப்படும் தீட்சைகளும் இப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தீட்சை சமயதீட்சை விசேட தீட்சை நிர்வாண தீட்சை என மூன்று வகைப்படும். சமய தீட்சையாவது நன்னெறிக்குத் தடையான தீமைகள் பலவற்றின் இயல்புகளை உணர்த்தி அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தலாகும். அத்துடன் சிவனருள் துணையின்றி எவர்க்கும் எவ்விடத்தும் எச்செயலும் புரியுமாறில்லை என்னும் உண்மையுணர்ந்து தற்செயல்நிலை கெடுதலுமாகும். விசேட தீட்சையாவது சமயதீட்சை பெற்றுச் சமய ஆசார சீலனாய்த் திகழும் சீடனுக்கு நந்தி நாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தினை உபதேசித்து சரியை கிரியை யோகப் பயிற்சி சேர்ந்த சிவபூசை செய்தொழுகுமாறு உபதேசிப்பது சரியை கிரியை யோகப் பயிற்சி சேர்ந்த சிவபூசை செய்தொழுகுமாறு உபதேசிப்பது நிர்வாண தீட்சையாவது மந்திரம், பதம் வண்ணம் தத்துவம் புவனம் கலை என்னும் அத்துவாக்களை அல்லது வழிகளை தூய்மைப்படுத்தி சிவோகம்பாவனை, செய்யும் வண்ணம் உபதேசித்தலாகும். சிவ அகம்பாவனை - அதாவது சிவனை உள்ளத்தில் இருத்தி வணங்கல் - சிவயோகம் பாவனையாகும். இனி, சிவோகம்பாவனையிலே முற்றிய ஞானவானாகிய சீடனுக்குத் தன்னைப்போல் தீட்சிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்குவதாகிய அபிடேகத்தைச் செய்வது ஞானதீட்சை எனப்படும்.

இனிக்கிரியை யாவது சிந்தனையும் செயலுமிணைந்து இறைத் தொடர்புடையதாய் விளங்குமிடத்துச் சிவபூசையாக மலர்கிறது என்பதும் சிவபூசையில் தியானம் மந்திரம் என்பன சிறந்த இடம் வகிப்பன என்பதும் ஆறு பாடல்களால் விளக்கப் பெறுகின்றன. (யோக நெறி பற்றி

சற்று முன்னர்தானே சிறந்த விளக்கம் பெற்றவர்கள்) நமது பிராணனைக் குண்டலினி என்றும் சக்தியோடு கிளரச் செய்து மேல் உள்ள உச்சியில் விளங்கும் இறையோடு சேரத்தியானித்து அதற்குமேல் துவாதச அந்தத்தில் அதாவது 12 அங்குல அளவில் விளங்கும் ஒளிப்பிழம்பாகிய பரசிவத்தோடு ஒன்றவைப்பதே யோகமாகும்.

இனி நான்காவது மார்க்கமாகிய ஞானம் அல்லது மெய்யுணர்வு நெறியில் நிற்போர் சிவஞானிகளேயாவர் என்பது விளக்கப்படுகிறது.

சரியை, கிரியை, யோக, ஞானமார்க்கங்களின் பண்புகளை மேலும் விளக்கக் கருதி அவற்றின் பரியாய நாமங்களான தாச, சற்புத்திர, சக, சன்மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் கீழ் அவற்றின் இலக்கணங்களை விரித்துரைக்கின்றார்.

இனி சரியை, கிரியை, யோக, ஞானமார்க்கங்களால் எய்தப் பெறும் நிலைகள் முறையே சாலோகம் சாமீபம் சாருபம் சாயுச்சியம் என்பன என்று விளக்கி சர்லோகமாவது இறைவனின் உலகில் வாழ்வது எனவும், சாமீபமாவது இறைவனுக்கு அண்மையில் இருத்தல் எனவும் சாருபமென்பது இறையுருப் பொருந்தல் எனவும் சாயுச்சியம் என்பது சிவனோடு வேறன்மையாக நின்றல் எனவும் விளக்குவர். முன்னைய மூன்றும் பதமுத்திகள் எனவும் சாயுத்தியம் பரமுத்தி எனவும் பேசப்படும்.

இவ்வகையான பதமுத்திகளையும் பரமுத்தியையும் அடைதற்குரிய மக்களின் பரிபாகநிலை, மந்ததரம் மந்தம், தவிரம், தீவிரதரம் என நான்கு வகைப்படும். இந்நான்கும் சத்திநிதிபாதம் என வழங்கப்பெறும். சக்தி நிபாதமாவது திருவருட்பதிவு மந்ததரத்தில் சக்திநிபாதம் இடம்பெயர்வு இயல்பு நான்கு பாடல்களால் உணர்த்தப்படுகிறது. அவற்றுள் ஒன்று.

இருட்டறை மூலை இருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல்குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பலகாட்டி
மருட்டி அவனை மணம்புரிந்தாளே.

ஒளியற்ற அஞ்ஞானமாகிய உடலில் ஒரு மூலையில் கிடந்த சக்தி ஞானசூனியனாகிய ஆன்மாவைக் கூடுதற்கு எண்ணி அவ்வான்மாவின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி தன்னியல்பும் தடையில்பும் தலைவன் உபகாரமும் உணரச் செய்து அவனைச் சார்ந்து தன்வசமாக்கி ஆன்மகுணம் கேட்டு அருட்குணம் பொருந்தச் செய்து நித்தியானந்தம் நல்கினாள் என்பது இதன் பொருளாகும்.

இங்கு சக்தி ஒரு பெண்ணாகவும் அஞ்ஞானம் இருளாகவும், மாயாகாரியமாகிய உடல் அறையாகவும், அநாதியே ஆணவமலச் சேர்க்கையில் அஞ்ஞானத்தில் அழுந்தும் ஆன்மா குருட்டுக்கிழவனாகவும் உருவகிக்கப்பட்டமை கருத்திற் கொள்ளற்பாலது. குமரி மருட்டியதாவது திருவருட்சக்தி தன்வசமாக்கியது. மணம் புரிந்தவாறாவது உயிரினது ஆன்ம குணம்போக்கி அருட்குணம் சாரச் செய்தமையாகும்.

இனி ஏனைய வகைச் சத்தி நிபாதங்களின் இயல்புகளும் இத்தகைய சுவைமிக்க பாடல்களால் உணர்த்தப்படுகின்றன. தீவிரதரத்தில் சத்தி பரவும் முறை பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

இரவும் பகலும் இலாத விடத்தே
குரவும் செய்கின்ற குழலியை உன்னி
அரவஞ் செய்யாமல் அவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி வாழும் பராபரை தானே.

இராப்பகல் அற்ற இடத்தில் இருந்து கொண்டு குராமலரையணிந்த கூந்தலையுடைய

சக்தியைத் தியானித்து மௌமாக அவளுடன் கூடியிருக்க பராபரையாகிய அவளும் அன்போடு இவனைப் பொருந்தி வாழ்வள் என்பது இப்பாடலின் திரண்டபொருளாகும்.

இரவும் பகலும் அற்ற இடமாவது மதிமண்டலமாகிய சரத்திராரம் - குரவும் செய்கின்ற சூழலில் என்பது குண்டலினியாகிய பராசக்தி. குழலியை உன்னுதலாவது பிராணவாயுவை மூலதாரம் முதல் முறையே ஏற்றி பிரமரந்திரத்தை யடையச் செய்து மீட்டும் கீழ் இறங்காதவாறு தியானித்தல்.

ஐந்தாவது தந்திரத்தில் இறுதிப்பகுதியாக உட்சமயம் அகச்சமயங்கள் ஆறின் இயல்புகள் உணர்த்தி நிற்கிறது. ஆறு அகச்சமயத்தவர்களும் ஏகன் அநேகன் இருள் கருமம் மாயை இரண்டு ஆகிய தத்துவக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் ஆகையால் அவ்வகைச் சமயங்கள் பற்றியும் இவ்வதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் இவ்வதிகாரத்துள் சிவமே முதற்கடவுள் என்பதும் சன்மார்க்க நெறியே சைவநெறி என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன. அவற்றுக்குரிய மந்திரங்கள் வருமாறு.

இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னம்
அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்
சமயங்கள் ஆறுந்தன் தானினை நாட
அமையங் குழல்கின்ற ஆதிப் பிரானே.

சைவசமயத் தனிநாயகன் நந்தி
உய்யவகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்த்துய்ய
வையத்துளார்க்கு வகுத்துவைத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிநாடு

“எல்லை வடக்கில் எழில் யாழ் பரவு கடல்
வல்லோர் புகழ்ருவி தெற்கெல்லை-நல்லதிருக்
கோணமலை கீழ்பால் கேதீச்சரமேற்கில்
மாணத் திகழ் வன்னிநாடு.”

சைவப் பெண்ணின் கடமை

“உலக வாழ்க்கைக்கு ஐவ ஒளியாகப் பெண் குலமே அமைய வேண்டும். தர்மம், சத்தியம், தூய்மை, பொறுமை, கருணை, கற்பு, தன்னம்பிக்கை, தன்னடக்கம் ஆகியவை அனைத்தும் பெண்குலத்துக்குப் பெருமை தருவன. பிறந்த இடத்துக்கும், புகுந்த இடத்துக்கும் பெருமையைத் தேடி கணவனைக் கண்கண்ட தெய்வமாகப் போற்றி விளங்க வேண்டிய கடமை பெண்களுக்கு உண்டு..”

-சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி.

பெரியபுராணமும் சைவசித்தாந்தமும்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J. P.
(தலைவர், தூக்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை)

“இறைவரோ தொண்டருள்ளத் தொடுக்கம்

தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே”

என்பது ஓளவையாரின் வாக்கு. நினைப்பவர் மனம் கோவிலாய்க் கொண்டவன் பெருமான். இதனாலேயே அடியவர்களின் பெருமை ஆண்டவனின் பெருமையிலும் பார்க்க விஞ்சி நிற்கிறது. இத்தகைய பெருமையுடையவர்களைப் பற்றிப் பேசிய புராணம் பெரியபுராணம் என்று போற்றப்படுகிறது. முதற்பதினொரு திருமுறைகளும் இறையின்பத்தின் நிலைமையை எடுத்தோதுவன. ஈற்றிலுள்ள பன்னிரண்டாந் திருமுறை மாத்திரந்தான் இறையின் பத்திற் திளைத்த அடியார்களைப் பற்றிக் கூறுவது. அவர்கள் இறையின்பத்தில் திளைத்தவர்கள்.

“காலையும் மாலையும் கைதொழுவார்மனம்

ஆலய மாமே அரநெறி யார்க்கே”

என்னும் திருமுறைக்கேற்ப அடியவர்களின் உள்ளமே ஆண்டவனுக்குரிய இடமாகும். இறைவன் திருவருள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டு விளங்குவது சிவனடியார்களிடத்திலே தான் என்று அறிகிறோம். இதனை நீதிவெண்பா என்ற நூல் அழகான முறையில் விளக்குகிறது. வெப்பமானதாகிய சூரியனது கிரணத்தில் நின்றாலும் நிற்கலாம். அக்கிரணத்தைப் பெற்று வெப்பமாக விளங்கும் மணலின்மேல் நின்றல் முடியாது. அதேபோன்று இறைவனுடைய அருளாற்றலிலும் பார்க்க அவ்வருளைப் பெற்று நிற்கும் அடியவர்களின் அருளாற்றல் வியத்தற்குரியதாகும்.

“ஈசனெதிர் நின்றாலும் ஈசனருள் பெற்றுயர்ந்த

நேசரெதிர் நிற்ப தரிதாமே - தேசவளர்

செங்கதிர்முன் நின்றாலும் செங்கதிரவன் கிரணம்

தங்குமணல் நிற்பதரிதே தான்”

இவ்வாறு நீதிவெண்பா என்ற நூல் அழகாக விளக்குகிறது.

சேக்கிழார் நற்பணி

தோத்திரங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு காலத்திலேயே சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாழ்ந்தார். மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் முடிமணிபோன்று விளங்கும் சிவஞானபோதத்தையருளிய மெய்கண்ட தேவநாயனாருக்கு எழுபது வருடம் முந்தி வாழ்ந்தவர் இவர். காலத்தை நோக்கி இவர் ஆற்றிய இந்தச் சேவையினால் சைவத்தமிழுலகம் மூன்றுபெரும் பயன்களை அடைந்ததெனலாம். முதலாவது ஆட்சிபீடத்தில் சைவத்தை ஏற்றிவைத்த பெருமையாகும். இரண்டாவது நாயன்மார்கள் வரலாற்றை உலகுக்குக் காட்டிய சிறப்பாகும்.

முன்றாவது சைவ சித்தாந்தத்துக்கு விளக்கங்கொடுத்த பெருமையாகும். இதனாலேயே சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் எட்டு நூல்களை ஆக்கிய உமாபதிசிவாச்சாரியார் சேக்கிழாருக்கு ஒரு தனிப்புராணம் இயற்றினார். மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் “எங்கள் பாக்கியப் பயன் சேக்கிழார் என்று போற்றினார். இன்னும்,

“தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி

வாக்கினாற் சொல்ல வல்ல பிரான்”

என்று குறித்தருளினார்.

நூலின் கதார்ப்பம்

அரசன் அநபாயசோழன் திருமுறை முதலிய நூல்களில் ஈடுபட்டுத் திருவருளைப் பெற்று உய்யாமற் சீவகசிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்களிலே ஈடுபாடு கொண்டு சுவைப்பதைச் சேக்கிழார் உணர்ந்தார். இந்த ஈடுபாட்டை மாற்றவேண்டுமென்று கருதி அரசனுக்குச் சிவகதைகள் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்கினார். இதனால் திருத்தொண்டர்களது வரலாற்றை விரிவாகப் பாடித்தரும்படி அவனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு திருத்தொண்டர்களது வரலாற்றை எடுத்துப் பாடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஆனால் பாடுவதற்குத் தனக்குத் தகுதியுண்டா என்று எண்ணி, ஏங்கி இறைவனை நினைந்தார்.

“ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை

ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடி”

என்னும் சைவசித்தாந்த விளக்கப்படி இறைவனை தனக்கு உள்நின்று உணர்த்த வேண்டுமென்று நினைத்தார். தில்லையை நோக்கிச் சென்றார். அதன் எல்லையிலே வீழ்ந்து வணங்கினார். திருக்கோயிலில் புகுந்து வலம் வந்து கனகசபையிலே கூத்தப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி “எம்பெருமானே! உன்னடியார்களது பெரும்புகழைப்பாட அடியேனுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளல் வேண்டும்” என்று வணங்கினார்.

உலகெலாம்

தில்லையம்பலவன் திருவருளால் அப்பொழுது “உலகெலாம்” என்ற பேரொலி அசரீரியாக எழுந்தது. இதனை அறிந்து கொண்ட தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் சேக்கிழாரது திருவருட் பெருமையை வியந்து கூத்தப்பெருமானது திருமாலையைத் திருநீற்றுடன் அவருக்கு அளித்துப் பரிவட்டங்கட்டி வாழ்த்துக்கூறி நின்றார்கள். அவையனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையடைந்து “உலகெலாம்” என்ற அச்சொல்லையே முதலாகக் கொண்டு புராணத்தைப்பாடத் தொடங்கினார்.

“உலகெலாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்

நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்

அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்

மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”

கூத்தப்பெருமான் எடுத்துக்கொடுத்த இந்த உலகெலாம் என்ற தொடரை முதலாகக் கொண்டு பாடிய சேக்கிழார் இறைவனது திருவடியையே அதன் பொருளாகக் கொண்டு முதற்பாடலைப் பாடிமுடித்தார்.

முதற்பாடல் தரும் சீத்தாந்த விளக்கம்

உலகு என்பது உயிர்களைக் குறித்து நிற்கிறது. இறைவன் உயிர்களின் சொல்லையும் நினைவையும் கடந்தவன். அதனாலேயே கடவுள் எனப்படுகிறான். பாச ஞானங்களுக்கும் பசு ஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவனாகிய இறைவனை அரியவனாகக் காட்டிய அடிகள்,

உணர்தல் என்பதால் மனத்தையும், ஓதுதல் என்பதால் வாக்கையும் காட்டி வாக்குமனாதீதன் என்பதை விளக்குகின்றார். இது இறைவனுடைய சொருபநிலையாகும். ஆனால் உணர்வதற்கு அரியவனானயினும் எளியவனாக உருவந்தாங்கி நின்றலால் இரண்டாவதடியில் “நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்” என்கிறார். எனவே இது இறைவனது தடத்த நிலையைக் கூறுகிறது. அத்தடத்த நிலையில் அனந்தசக்தி எனப்படும் அளவில்லாத ஆற்றல்களை உடையவனாய் உயிர்களைப் பஞ்சகிருத்தியம் செய்து உய்விப்பதை விளக்கி அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான் என மூன்றாமடியில் அருளுகிறார். “மலர் சிலம்படி” என்பதால் எல்லாப் பொருள்களும் அவனது திருவடியினின்றே தோன்றுவது உணர்த்தப் படுகிறது. பக்குவமுள்ள அன்பர்களின் உள்ளத்திலே மலர்கின்ற சிலம்படி இதுவாகும். நினைத்தல், வாழ்த்தல், வணங்கல் ஆகிய முக்கரண வழிபாட்டையும் சிலம்படிக்குக் கூறித் தொடங்குகிறார். கூத்தப்பெருமான் எடுத்துக்கொடுக்க “உலகெலாம்” என்பதை முதலாகக் கொண்டு ‘தமது வியாபாரத்தை நன்கு செய்தார்’ என்று மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பாடிச் சேக்கிழாரைச் சிறப்பிக்கின்றார். இவ்வாக்கினை முதல், நடு, முடிவு என்னும் மூன்றிடத்திலுஞ் சிறப்பாக அமைத்து முடித்திருக்கிறார். திருஞான சம்பந்தர் இறைவன் அளித்த முத்துச்சிவிகையை ஏற்று அதனை வலம்வந்து வணங்கி அஞ்செழுத்து ஒதி அதன்மீது அமர்ந்தார் என்பதை எடுத்துக்காட்டிய இடத்தில்,

“சோதி முகத்தின் சிவிகை சூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்து வெண்ணீற்றொளி போற்றி நின்(று)
ஆதியார் அருள் ஆதலின் அஞ்செழுத்து
ஒதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்”

எனப்பாடியுள்ளார். நாலாயிரத்து இருநூற்று எண்பத்தொரு பாடல்களில் ஏறக்குறையப்பாதி அளவில் மேற்காட்டிய பாடல் அமைந்து நடுவில் “உலகெலாம்” என்பது விளங்குகிறது. திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கும் திருவாரூர்ப் பெருமானே அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். வகை நூலாகிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிக்கும் திருநாரையூர்ப் பிள்ளையார் அருள் அளித்தார். விரிபாடிய சேக்கிழாருக்கும் அம்பலவாணனே அடியெடுத்துக் கொடுத்தார்.

சுத்தாத்துவித சைவசீத்தாந்தப் புதையல்

சைவத்தின் குலக் கவிஞராகிய சேக்கிழார் சித்தாந்த உண்மைகளைத் தெளிவுபட இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார். இவர் காலத்துக்கு முன் சமயசாரியார்களின் பாடல்களும் திருமந்திரமும், ஞானாமிர்தம் போன்ற சித்தாந்த சாத்திரங்களும் தோன்றியிருந்த போதிலும் சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் உண்மைகளையும் சாதனம், பயன் முதலிய இயல்புகளையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாத விளக்கங்களையும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டு விளக்கங்களையும் மிகச் சிறப்பாக விளக்கிய பெருமை சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்கே உண்டு. உயிரின் இயல்புகளையும் பசு, பாச, ஞானங்களின் இயல்புகளையும், பதி ஞானத்தின் உயர்வையும், அணைந்தோர் தன்மையையும் அடியார்களின் பெருமையையும், அவர்கள் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்த தன்மையையுந் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார்.

இருவகை ஞானம்

திருத்தோணிபுரத்தில் ஞானப்பாலூட்டப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் முதல்வர் சம்பந்தர் ஞானம் பெற்ற தன்மையை விளக்குமிடத்திற்பாடிய,

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம்

உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம்

தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்”

என்ற பாட்டில் விளக்கிய ஞான வாய்மையே சிவஞானசித்தியாரில் அப்படியே அடியொற்றிக் கூறப்படுகிறது.

“கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல்நிட்டை

கிளத்தலென வீரரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்”

என்கிறார் அருணந்திசிவம். கேட்டல், சிந்தித்தல் இரண்டும் நூல் பற்றியதாகையால் அபரஞானம் என்றும், தெளிதல் நிற்பல் இரண்டும் நூல் பற்றாததாகையால் பரஞானம் என்றும் கூறப்படும். உவமையில்லாக் கலைஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞானம் என்றும் பிரித்துச் சேக்கிழார் காட்டியபடியே அருணந்திசிவமும் பிரித்து விளக்கியுள்ளார்.

திருப்பாகர விளக்கம்

திருஞானசம்பந்தர் சமணருடன் புனல்வாதஞ் செய்யச் சித்தங்கொண்டு சைவத்தின் பெருமையை உலகிற்குக் காட்டி அருளிய பதிகம் திருப்பாகரமாகும். இது ஞானாபாத முடிவாய்ச் சிவஞானபோதத்தின் விளக்கமாய் அமைந்துள்ளது. முதல் மூன்று பாட்டுக்களும் பொதுவகையிலும், பின்பாட்டுக்கள் சிறப்புவகையிலும் அமைந்துள்ளன. “வாழ்க அந்தணர்” என்ற பாட்டின் விளக்கத்தில் சங்கராக்கடவுளாகிய சங்கரனே முதல்வன் என விளக்கி வேள்விகள், அர்ச்சனைகள் வழிபாடுகள் யாவும் அவனுக்கே உரியதெனக் காட்டுகிறார்.

“அந்தணர் தேவர் ஆனினங்கள் வாழ்கவென்று

இந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலகமின்புறச்

சந்தவேள்விகள் முதற் சங்கரார்க்குமுன்

வந்த வர்ச்சனை வழிபாடு மென்னுவாம்”

எனக்கூறி அடுத்தபாட்டில் “உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம் பெரிய நல்லடையாளங்கள் பேசினர்” என விளக்கி, இறைவன் உண்மையன்பர்க்கே காட்சி கொடுப்பான் என்பதையுங் கூறி, பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப் படர்ந்த பெருமையையும் விளக்கியுள்ளார். சிவஞானபோதம் 8 ஆம் சூத்திரப்பொருளைச் சேக்கிழார் மெய்கண்டாருக்கு முன்னமே கூறிப்போந்தார்.

“தம்மையே சிந்தியா வெனுந் தன்மைதான்

மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென

இம்மையே நினைவார்தம் இருவினைப்

பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம்”

இவ்வாறு பல சைவசித்தாந்தக்கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கும் திட்டத்தைத் திருப்பாகர விளக்கத்திற் காட்டியுள்ளார்.

மும்மலங்கள் பற்றிய விளக்கம்

சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் மும்மலங்கள் பற்றி விளக்கி நிற்கின்றவெனினும் அவற்றுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக நின்று விளக்கத் தந்தவர் சேக்கிழார்.

நாவுக்கரசரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போடுகிறார்கள். “கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்ற பதிகம் பாடுகிறார். கல் மிதக்கிறது. தெப்பம்போல் அதன் மேல் உட்கார்ந்து வருகிறார் நாவரசர். இந்த இடத்திற் சேக்கிழார்

அதிசயத்தோடு உணர்ந்த ஒரு உணர்வைத் தருகிறார். “இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின், வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட, அருளும் மெய்யஞ் செழுத்து” என்று கூறி வினையாகிய மூன்றையும் இணைத்து பிறவியெனும் கடலில் தடுமாறும் மக்களைக் கரையேற்றும் சக்தி திருவைந்தெழுத்துக்கு உண்டு என்பதை விளக்கி அத்தகைய ஐந்தெழுத்து திருநாவுக்கரசரை ஒரு கல்லோடு பிணிக்கப்பட்டபோது கரையேற்றாமல் இருக்க முடியுமா என்கிறார். கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தில் இன்னும் சிறப்பாக மும்மல விளக்கத்தைக் காண்கிறோம்.

“முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
இன்புறு வேதத்திரும்பு பொன்னாளாற் போல்யாக்கை
தன்பரிசும் வினையிரண்டும் சாருமல மூன்றுமற
அன்பு பிழம்பாய்த்திரிவர் அவர் கருத்தின் இளவினரோ”

திருக்காளத்தி அப்பரைச் தரிசித்த மாத்திரத்திலே திண்ணனாரிடத்திற் காணப்பட்ட மாற்றங்களைக் கூறுகிறார். யாக்கை தன்பரிசு என்பது மாயையாகும். மும்மலக்கழிவு குறித்துக் சிவச்சார்பு பற்றி நின்றதைக் காட்டுகிறார். அன்புப் பிழம்பாகிய அடியவரின் மலநாசத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றம் இரசவாதத்தால் இரும்பு பொன்னாளாற் போன்று பெருமாற்றமாகும். “பேணுதத்துவங்களென்னும் பெருகுசோபனமேறி ஆணையாம் சிவத்தைச்சார”ச் சென்றவர் அவர். இங்கே தத்துவங்களின் படிமுறையினையும் தசகாரியம் எனப்படும். சோபன முறையையுஞ் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கிறார்.

கூன்பாண்டியன் வெப்புநோய் காரணமாக அல்லலுற்ற நேரத்தில் ஞானசம்பந்தர் பாண்டியனுக்குத் திருநீற்றினைப் பூசிப்பதிகம் பாடி வெப்பை நீக்கிய இடத்திலும் இக்குறிப்பு வருகிறது.

“தென்னவன் மாறன் தானும் சிவபுரத்தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றையார் தம் திருநீறு பூசப்பெற்று
முன்னைவல் வினையும் நீங்கி முதல்வனையறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென நின்றலாலே”

ஞானசம்பந்தரால் நோக்கம் பெற்றவுடனையும் அவர் நாமம் கேட்டவுடனையும் திருநீறு பூசப்பட்டு பரிசுதீட்சை பெற்றவுடனையும் முன்வினை நீங்கி இறைவனை அறியுந் தன்மையை அடைந்தான் பாண்டியன் எனக் காட்டுகிறார். இளையான் குடிமாற நாயனார் தமது வீட்டுக் கொல்லையில் உள்ள கீரைவகைகளைப் பிடுங்கிச் சிவனடியாருக்குத் திருவமுதூட்ட நின்ற சமயத்தில்,

“குழி நிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழி முதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவைகறிக்கு நல்க”

என்பதால் நாயனாருடைய பாசம், பழிபாவங்கள் அனைத்தையும் வேரோடு களைவது போல அங்கிருந்த குறும்பயிரைக் களைந்தாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உய்வானுளன்

சாக்கிய நாயனார் புராணத்தில் மற்றொரு சைவசித்தாந்தக் கருத்தைக் காண்கிறோம். சாக்கியநாயனார் புத்தர்களது அறத்தின் வழியைச் சார்ந்து நல்ல ஞானமடைவதற்குப் பலவழிகளையும் ஆராய்ந்து, அச்சமய முடிவுகளெல்லாம் உண்மைப் பொருளை உணர்த்தாவென்றும் ஈற்றில் சிவநன்னெறியே மெய்ப்பொருளாவதென்றும் உணர்ந்தார். சிவனை அடைவதே உய்யும் வகை என்றும் உணர்ந்து கொண்டார்.

“செய்வினையும் செய்வானும் அதன்பயனும் சேர்ப்பானும்
மெய்வகையா னான்காகும் விதித்த பொருளெனக் கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவநெறியல்லவற்றுக் கில்லையென
உய்வகையாற் பொருள் சிவனென்றருளாலே உணர்ந்தறிந்தார்”

அதாவது செய்யும் வினை ஒன்று; செய்பவனாகிய கருத்தா ஒன்று : அதன் பயன் ஒன்று; அதனைக் கொடுத்து ஊட்டுபவனாகிய முதல்வன் ஒன்று என எண்ணப்படும் நான்குமே உண்மைக் கூறுபாட்டால் துணியப்பட்ட பொருள் எனக்கொண்டு இந்தச் சிறப்பு சைவநெறிக்கே உண்டென்றும் ஏனையவற்றுக்கு இல்லையென்றும் துணிந்து திருவருளால் உண்மைப்பொருள் சிவனெனத் தெளிந்தார் என்பதாம். உமாபதிசிவம் திருவருட் பயனில் இக்கருத்தின் விளக்கமாகவே.

“செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வானுளன் என்றுணர்” எனப் பாடினார்.

முடிவுரை

திருமுறைகளின் இறுதியாக விளங்கும் இப்பெரிய புராணமும் சிவஞானபோதத்தின் இறுதிச் சூத்திரமும் பொருந்திக் காட்டும் உண்மைப்பொருள் யாதெனில் சிவனடியாரையும் சிவாலயங்களையும் சிவனெனவே கண்டு வழிபடுதல் வேண்டும் என்பதாகும்.

“செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
அம்மலங்கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலறநேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந்தானு மரனெனத் தொழுமே”

என்னும் 12ஆம் சூத்திரப் பொருளுக்கு இலக்கியமே பெரியபுராணம் என்று கூறினால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. இறைவனுடைய சிவந்த தாமரை மலர்கள் போன்ற திருவடிகளை அடையவிடாது தடுத்து நிற்கும் மலத்தினின்றும் விடுபட்டுச் சிவனடியார்களோடு மருவி மேலும் மயக்கம் நீங்குவதால் சிவனடியார்களின் திருவேடத்தையும் திருக்கோவிலையும், சிவபிரானே எனக்கண்டு தொழுது நிற்பர் என்பது சூத்திரப்பொருளாகும். இத்தகைய நிலையில் சீவன் முத்தர்களாக வாழ்ந்தவர்களே பெரியபுராணம் போற்றும் சிவனடியார்களாவர். இவர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட இந்நூலுக்கு “மாக்கதை” என்று பெயர் குறிக்கிறார் சேக்கிழார்.

“எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்களிற்றைக் கருத்து எரிருத்துவாம்”

பக்திச்சுவை சொட்டச் சொட்டப்பாடப்பட்ட இச்சிவனடியார் சரித்திரத்தைப் படிப்பவர் களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் பிறவியிலிருந்து மீளக்கூடிய பெரும்பேறு கிடைக்கும் என்பதையே முதலடியில் “எடுக்கும் மாக்கதை” என்பதால் விளக்குகிறார். “எடுக்கும்” என்பது பிறவிக் கடலிலிருந்து தூக்கி எடுக்கும் என்னும் பொருள் விளக்கத்துக்குரியது. “எடுக்கும் மாக்கதை” என்று இதனைக் குறிப்பிடுவது மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவு சாராமல் உய்தியளிப்பது இந்நூல் என்பது புலனாகிறது.

இத்திருவருட் காவியத்தில் எக்கருத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சைவசித்தாந்த அடிப்படையிலேயே அவை கூறப்பட்டுள்ளன. “தோடுடைய செவியன்” என்று ஒங்காரத்தில் தொடங்கி “உலகெலாம்” ‘ம’ கா ஒற்றில் முடிகிறது. இதனால் திருமுறைகளனைத்தும் ஒங்காரத்தின் விரிவாதல் விளங்கும். ஆண்டவன் பெருமையில் தொடங்கி அடியவர்கள்

பெருமையில் முடிவதைத் திருமுறைகளின் தொகுப்பிற் காண்கிறோம். திருமுறைகளை எமது உயிராகப் பேணி இறைவனோடு இசைந்த இன்பமும், இன்பத்தோடு இசைந்த வாழ்வும் வாழ்ந்து நற்பயனடைவோமாக.

“என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்றுளாரடியாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அறங்கள் 32.

(1) ஆதுலர்க்குச் சாலை.	(17) நாவிதர்.
(2) ஒதுவார்க்குணவு.	(18) கண்ணாடி.
(3) அறுசமயத்தோர்க்கு உண்டி.	(19) கூதோலை.
(4) பசுவிற்கு வாயுறை.	(20) கண்மருந்து.
(5) சிறைச்சோறு.	(21) தலைக்கெண்ணெய்.
(6) பிச்சையிடுதல்.	(22) பெண்போகம்.
(7) தின்பண்டம் நல்கல்.	(23) பிறர் துயர் காத்தல்.
(8) அறவைச் சோறு.	(24) தண்ணீர்ப்பந்தல்.
(9) மகப்பெறுவித்தல்.	(25) மடம்.
(10) மகவு வளர்த்தல்.	(26) தடாகம்.
(11) மகப்பால் வார்த்தல்.	(27) பூஞ்சோலை.
(12) அறவைப் பிணஞ்சுடுதல்.	(28) ஆவுருஞ்சு தளி நாட்டல்.
(13) அறவைத் தூரியம்.	(29) விலங்குகளுக்கு உணவு கொடுத்தல்.
(14) சுண்ணம்.	(30) ஏறுவித்தல்.
(15) நோய் மருந்து.	(31) விலை கொடுத்துயிர் விடுத்தல்.
(16) வண்ணார்.	(32) கன்னிகாதானம்.

உடல் நலம்

கட்டுப்பாடான உணவும், மருந்தை உட்கொள்ளுதலும் எந்த நோயாளியால் பின்பற்றப் படுகிறதோ அவனுக்கு உடல்நலம் கைகூடுவது காணப்படுகிறது. மற்றொருவனால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட இச்செயல்களால் இவனுக்கு உடல்நலம் சித்திப்பதென்பதில்லை.

-சங்கரர்.

வேண்டத்தக்கது

வை.கா.சிவப்பிரகாசம் M.A(Ed) M.A (Tamil) Dip - in - Ed
(முன்னாள் அதிபர், அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலை, கோப்பாய்.)

தக்கது இது, தகாதது இது என்னும் வேறுபாட்டுத்தெளிவு வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய வேண்டும் என்னும் இலட்சியம் பூண்ட அனைவருக்கும் அவசியமாகும். உலகியல் வாழ்வில் வெற்றிபெறத் துணைபுரியும் இத்தெளிவு ஆன்மிக வாழ்வில் மேம்பாடுகாண விழைவோருக்கு மிகமிக இன்றியமையாததாகும். இறைவனிடம் வேண்டத்தக்கது இன்னது, வேண்டத்தகாதது இன்னது என்னும் தெள்ளறிவு இல்லாதவர்களே ஆன்மிகத்துறையில் அடையவேண்டிய ஈடேற்றத்தை அடையத் தவறுகின்றனர்.

உலகியல் வாழ்வில் மக்கள் எய்த விரும்பும் பேறுகள் பல. அவற்றைப் பதினாறு என வரையறுத்துள்ள ஆன்றோர்கள் ஒருவரை வாழ்த்தும்போது “பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க” என்று கூறுவதை அறிவோம். முழுமையான கல்வி, நீண்ட ஆயுள், நல்லோர் நட்பு, குறையாத செல்வம், இளமைத்தோற்றம், உடல்நலம், மனத்திட்டம், மக்கட்பேறு, பெரும்புகழ், மாறாவாக்கு, கொடைத்திறன், நிறை நிதி, நல்லாட்சி, துன்பமில்லா வாழ்வு, தெய்வபக்தி என்னும் இப்பதினாறு பேறுகளும் பெருமைசேர் வாழ்வுக்குத் தக்கவை என்பது சமயச்சான்றோர் கருத்து. அபிராமிப்பட்டர் என்னும் சாக்தச்சான்றோர் இப்பேறுகளை,

“கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி யிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே
ஆதிகடவுரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே”

என்னும் துதிப்பாடலில் அருமையாக நிரல்பட அமைத்துள்ளார். கலையாத கல்வி தொடக்கம் தெய்வத்தின் மீதுள்ள திருவடியன்பு ஈறாகக் கூறப்பட்ட பதினாறு அடைவுகளும், உலகியல்வாழ்வு மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை என்னும் விளக்கத் தெளிவு உலகியலுக்கு ஒவ்வாதவற்றை வேறுபடுத்தத் துணை புரிகின்றது. இதுபோலவே தக்கவை தகாதவை பற்றிய வேறுபாட்டுத்

தெளிவு ஆன்மிகத்துறையில் மெய்யுணர்வு எய்தி ஈடேற்றம் அடையவும் வழிகோலும். உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபட்ட அபிராமிப்பட்டர் இத்தகைய தெள்ளறிவு பெற்றிருந்த காரணத்தினாற்றான் பக்திமார்க்கத்தில் வாழ்வை நெறிப்படுத்தி அன்னை அபிராமியின் அருளைப் பெற முடிந்தது.

தக்கது - தகாதது வேறுபாடு பற்றிய இத்தெளிவு பக்திமார்க்கத்தினர்க்கேயன்றி ஏனைய மார்க்கத்தினர்க்கும் சிறப்பாக ஞானமார்க்கத்தினர்க்கும் துணைபுரியும் கருவியாகும். ஞானவிசாரணையிலே வாழ்வின் சிறந்த பகுதியைக் கழித்த மணிவாசகப் பெருமான் இவ்வுண்மையைத்தாமும் நன்றாக உணர்ந்துள்ளார். நமக்கும் அருமையாக உணர்த்தியுள்ளார்.

உலக மக்களிற் பெரும்பாலோர் புகழ், செல்வம், மண்ணுலபோகம், விண்ணுலக இன்பம், விருப்புக்குரிய பிறப்பு, இறப்பு என்பவற்றை வேண்டத்தக்கவை என மயங்கி வேண்டுவர். இவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை வாழ்வில் அனுபவித்து பேரும் புகழும் பெற்று வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகர். அதனால் அவற்றை வேண்டத்தகாதவை என உணர்ந்த அச்சான்றோர்.

“வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம்

வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்

வேண்டேன் பிறப்பிறப்பு.....” உயிருண்ணிப்பத்து - 7 எனவும்

போகம் வேண்டி வேண்டு வேன்

புரந்தராதி இன்பமும்”

(திருச்சதகம் - 72 எனவும் விதந்து கூறியுள்ளார்.)

வேண்டாததகாதவை மீதுள்ள மயல் தீர்ந்த மாணிக்கவாசகர் இறைவன்பால் வேண்டத்தக்கது யாது என்பது பற்றிய கருத்துத் தெளிவைப் பெற்றிருந்தார். எனவே வேண்டும் நின்கழற்கண் அன்பு என்று அவர் தமது தெள்ளறிவுணர்த்திய உண்மையைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். இத்தகைய அருஞ்சிறப்புமிக்க திருவடியன்பு பொய்ம்மையைத் தீர்த்து மெய்ம்மையைத் தோற்றும். அதன்பயனாக வேண்டத் தக்கது எதுவென உணர்ந்த நல்லுயிருக்கு ஈசன் அருள் வாய்க்கும். எனவே ஒன்றை வேண்ட எண்ணு வோரின் சிந்தனைக்கு முதலில் சமர்ப்பிக்கத்தக்க வேண்டுதல் திருவடியன்பே” என்பது தெளிவு.

“வேண்டு நின்கழற்கன்பு பொய்ம்மை தீர்ந்து மெய்ம்மையே

யாண்டு கொண்டு நாயினேனை யாவவென்று அருளுநீ”

என்பது மாணிக்கவாசகரின் தெளிபொருள் விளக்கம்.

உண்மையாக வேண்டத்தக்கது யாது என்னும் முடிபொருள் பற்றிய தெளிவைப் பெற்ற பேரறிவாளர் - இறைவன் - ஒருவரேயாவார். அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் மெய்யான அன்பும் அறிவுத் தெளிவும் பெற்ற மக்களில் ஒருசாரார் பேரறிவுமிக்க மெய்ஞ்ஞானியர் எனப்படுவர். இத்தகைய மதிப்பும் சிறப்பும் பெற்று “அறிவாற் சிவன்” என்னும் சான்றோர் போற்றுதலைக் கொண்ட மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

“வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ”

வேண்டத்தக்க விழுமியமான திருவடியன்பைத் தன்னிடம் இரப்போர் அதனை முழுமையாக அடைய ஈசன் துணை நிற்பான்.

“வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ”

வேண்டத்தக்க பொருளாகிய அன்பை வேண்டுவாரிடம் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற் குரிய தகுதி இருத்தல் வேண்டும். அகந்தையற்றவர்களே அன்புப் பேற்றுக்குரிய தகுதியுடைய வர்கள். அகந்தையற்றவர்க்குக் காட்சிக்கு எளியரான ஈசன். அகந்தையற்றவர்க்கு காட்சிக்கு அரியராவர்.

வேண்டும் அயன் மாலுக்கு அரியோய் நீ

வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய்.

அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்தெடுத்த அடியார்களை, அன்பர்களைத் தாமாகவே ஆட்கொண்டு அருள்புரிதல் ஈசன் இயல்பு. ஈசனின் இவ்வியல்பைப் புரிந்துகொண்ட தெள்ளறிவுடையார் இறைவனிடம் எதனைக்கேட்க வேண்டுமோ அதனை அவனிடம் வெளிப்படையாகவும் முனைப்பாகவும் கேட்காமல் இறைவன் தான் விரும்பியவாறு விரும்பிய சந்தர்ப்பத்தில் தரட்டும் என்னும் மனப்பாங்குடன் வாழ்வார்.

“வேண்டி நீயாது அருள் செய்தாய்

யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்

வேண்டும் பரிசு ஒன்றுஉண்டு என்னில்

அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே”

இறைவன் இட்ட பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தல், அவன் பால் அனைத்தையும் ஒப்படைத்தல் அவன் மீது முழுநம்பிக்கை பூண்டு அவன் அருளும் போது அதனைப் பெற்றாய்வுக் காத்திருத்தல் என்னும் உண்மைக்கூறுகள் அடங்கிய ஆத்தும் நிவேதனத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டது. மணிவாசகப் பெருமானின் குழைத்த பத்து மெய்யுணர்வுக் கவர்ச்சியான குழைத்தபத்து என்னும் பதிகத்தில் “வேண்டத்தக்கது பற்றிய சிந்தனை வீச்சுச்சுடர் விடும் பாடல் :-

“வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ

வேண்டும் அயன் மாலுக்கு அரியோய்நீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்

வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்

வேண்டும் பரிசு ஒன்றுண்டு என்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே”

(குழைத்தபத்து - 6)

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்

காண்டற்கரிய கடவுள் கண்டாய்

கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லாங் கண்டாய்

மாண்டமனத்தார் மனந்தான் கண்டாய்

மறை காட்டுறையும் மணாளன் தானே.

-அப்பர் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

‘யாதும் உனையன்றி உண்டோ?’

யோகேந்திரா துரைசுவாமி
தலைவர், இலங்கை இந்துப்பேரவை, கொழும்பு.

“அனைத்துஞ் சிவன் செயல் என்று நாம் எண்ணுவோம்
ஆன்மாக்களிடத்தில் அன்பு நாம் பண்ணுவோம்”

என்பது யோகர் சுவாமிகளின் திருவாக்கு. இறைவனின் அருட்செயல்களால் தான், யாவும் நடைபெறுகின்றன என்பதனை நம் பெரியோர்கள் பல்வேறு விதங்களில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். “அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது” என்பது ஒரு பேருண்மை.

“ஒருவனோ டொருத்தி யென்றுரைத்திடு முலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே
தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்”

என்று சிவஞான சித்தியாரில் பாடியிருப்பதிலிருந்து உலகத்தை ஆக்கவும் இருக்கவும் மறையவும் செய்யும் ஒரு மூல ஆற்றல் தான் அவன், இறைவன். எல்லாப் பொருள்களோடு உள்நின்று கலந்தும், அவையாவையும் கடந்து இருப்பதால் இப்பரம்பொருளையே “யாவையுமாம் அல்லையுமாய்” என்று ஆன்றோர் பாடியுள்ளனர். எனவே, பார்க்குமிடமெங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறைந்து ஒழிவற விளங்கி, யாதொன்றினும் பற்றாமல் என்றும் எண்ணெயும், பழமும் சுவையும், நெருப்பும் சூடும், மணியும் ஒளியும்

போல் பிரகாசிக்கும் மறைப்பொருள் தான் அப்பரம்பொருள்.

இறைவன், இப்படியன்: இந்நிறத்தன், இவ்வண்ணத்தன் என்று அவனருளாலே கண்ணாகக் காணின் அல்லால், காணமுடியாது. ஆகவே அவனைக் காண்பதும் அவன் செயலாகும். பாவச்செயல்களைத் தவிர்த்து புண்ணியச் செயல்களைச் செய்து, “யான்” “எனது” என்ற அகங்கார மமகாரங்களையும், பற்றுக்களையும் அறவே ஒழித்து, “எல்லாம் உன் உடைமை, உன் அடிமை உன் செயல்” என்றவாறு வாழ்ந்து வந்தால் அப்பரடிகள் பாடியதுபோல,

“விறகிற் நியினன் பாலிற் படுநெய் போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவுக் கோல் நட்டு உணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே

அதாவது, விறகினிடத்தில் நெருப்பும் போலவும், பாலில் நெய் போலவும், மாணிக்கத்தில் ஒளிபோலவும் மறைந்து நின்ற போதிலும், பக்தியுடனும், ஞானத்துடனும் நிதமும் பிரார்த்தித்து வழிபடுவோமானால், இறைவன் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்தருளுவான்.

இவ்விறைவனே உலகிலுள்ள அனைத்துக்கும் அனைவருக்கும் ஆதாரம். எமக்கு இந்த உடலைத்தந்து, அதனை பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கு நிலம், நீர், காற்று, உணவு ஆகியவற்றையும், இவை நின்று நிலவுவதற்கு சூரியனையுஞ் சந்திரனையும் எல்லாவற்றையும் தந்தருளியுள்ளான் இறைவன். “ஆண்ட நீ அருளிலையானால் வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடியிருப்பதிலிருந்து உண்மை புலனாகிறது.

திருவையாற்றில் எழுந்தருளிய ஈசனைப் பரவிப்பாடிய ஞானசம்பந்தப்பெருமான் புலன்களும், பொறிகளும், நெறிகளும் மயங்கி அறிவழிந்து நிற்கும்போது திருவையாற்றில் அமர்ந்திருக்கும் இறைவன் ஒருவனே, அருள் புரிவான்.

“புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
அறிவழிந்திட்டு ஐம்மேல் உந்தி
அலமந்த போதாக “அஞ்சேல்” என்று
அருள்செய்வான் அமருங்கோயில்

.....

திருவையாறே”

என்று பாடியருளினார்.

எனவே எம்பெருமான் எம்மை என்றும் ஈடேற்றி ஆட்கொள்ளும் இன்னருள் வாய்ந்தவன். எமக்கு என்றும் பொன்றாப் புகலிடமாய் இருப்பவன். எம்பிரானின் திருவடி நிழலை அடைந்து பேரின்பம் பெறுவதற்காகவே தூய்மை நிறைந்த மனிதப்பிறவி எடுத்துள்ளோம். ஏன், அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கும் உன்னத பேறு மக்களாகப் பிறந்த எமக்கே உரியது.

“யாதும் உனையன்றி உண்டோ” என்றவாறு கருணைக் கடலாகிய பரம்பொருளின் திருப்பாதங்களில் எம்மை அர்ப்பணித்து, “நாம் செய்வதற்கு யாதொன்றுமில்லை எல்லாம் உன் செயலே” என்று பிரார்த்திப்போமாக.

கே, பொன்னுத்துரை (ஜே.பி)
செயலாளர், மலையக ஆன்மீகக் கலை இலக்கியமன்றம்,
(தினகரன், வானொலி நிருபர்)
நாவலப்பிட்டி.

பிறப்பின் சிறப்பு:-

“நங்கடம்பனைப் பெற்றவன் பங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

என்னும் அப்பர் சுவாமியின் வாக்குக்கேற்ப பணிசெய்த ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் 1918 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 25 ஆம் திகதி ஏழாலை கிழக்கில் பிறந்தார். தந்தையார் நாகமணி, தயார் பொன்னுப்பிள்ளை. மணியும் பொன்னும் சேர்ந்து முத்தொன்றைப் பெற்றெடுத்திருக்கின்றனர் என்று பிரபல எழுத்தாளர் ‘நந்தி’ அவர்கள் முன்னொரு போது இவரைப்பாராட்டியது மிகவும் பொருத்தமானது.

கல்வியும் தொழிலும்:-

மாணவர் முத்தையா கத்தோலிக்கப் பாடசாலை, மைலணி சைவ வித்தியாசாலை ஆகியவற்றில் தமது ஆரம்ப கல்வியை முடித்துக் கொண்டு திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி சாதனா பாடசாலையில் ஆசிரிய தராதரப்படிப்பை மேற்கொண்டார். தராதரப்படிப்பைச் சிறித்தொத்தியெய்தி 1937 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்து பயின்று 1939ல் ஆசிரியராகும் தகைமையுடன் வெளியேறினார். இக்கலாசாலையில் படிக்கும் காலத்திலேயே பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பக்குவப்பார்வை இவர் மீதும் விழுந்தது.

1939 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் திகதி நாவலப்பிட்டியிலுள்ள புனிதமேரிஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பதவியேற்றார். 1948ல் நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் (குமார) மகாவித்தியாலயத்திற்கு மாற்றம் பெற்று 1976ல் ஓய்வு பெறும்வரை அங்கேயே கடமையாற்றினார். 1960இல் இருந்து 1976 வரை அவ்வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணிபுரிந்தார்.

பல ஆசிரியர் மாணவர் மத்தியில் ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்ட கடுஞ்சொற்களையும் பிரம்பையுமே பாவித்துவந்த அந்தக் காலத்தில் முத்தையா அவர்கள் புன்முறுவரையும் அரவணைப்பையும் ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தினார். ஆசிரியர்களைக் கண்டால் பயந்து ஒடுகின்ற காலத்தில் அன்பாலும் பண்பாலும் ஆசிரிய மாணவ நல்லுறவை வளர்த்துக் கற்பித்தல் முறையில் சலசலப்பற்ற புரட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்திய பெருமை இவரைச்சாரும். இதனால் இவரைச் சுற்றி மாணவர்களை எப்போதும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. நாவலப்பிட்டித் தமிழ் உலகில் முத்தையா என்ற சொல் எல்லோரது நாவிலும் மட்டுமன்றி மனதிலும் இடம்பெறலாயிற்று.

ஆசிரிய சங்கங்களிலும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு ஆசிரியர்களையும் வழிப்படுத்தத் தொடங்கினார் முத்தையா அவர்கள். 1942 முதல் நாவலப்பிட்டி ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சில ஆண்டுகளின்பின் சங்கம் அவரைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்து இளைப்பாறும் வரை அவரையே தலைவராகத் தொடர்ந்து வைத்திருத்தலில் பெருமை கண்டது.

1945ஆம் ஆண்டில் மத்திய மாகாணத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கச்செயலாளர் பதவியினையும் ஏற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து அதன் முன்னேற்றத்திற்காகப் பலவாறு உழைத்துப் பிற்காலத்தில் அதன் தலைவராகவும் இளைப்பாறும் வரை பணியாற்றினார்.

அகில இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்க உபகாரியதரிசியாகவும் 1950 ஆம் ஆண்டு தெரிவானார். அச்சங்கத்தின் பரீட்சைக் காரியதரிசியாகவும் உபதலைவராகவும் இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு இவர் ஆற்றியதொண்டு அளப்பரியது.

சமயப்பணிகள்:-

முத்தையா அவர்களின் சமயப்பணி மிகச் சிறுவயதிலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது எனலாம். இவரது பெற்றோர் செம்மனச் செல்வர்கள். சிவபக்த சீலர்கள் பசுப்பாலைக் காசுக்கு விற்றல் பாவம் எனக்கருதி இலவசமாக வேண்டுமோர்க்குக் கொடுத்துவி வந்த பரம்பரையைச் சேர்ந்த பாற்பண்ணைக் கமக்காரர்கள். ஏழாலை கிழக்கில் இலந்தை கட்டி என்னும் திருவிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஞானவைரவர் இவர்களது குலதெய்வம். இவ்வாலயத்தில் சிறுவயதிலிருந்தே சரியைத் தொண்டு புரிவது முத்தையா அவர்களின் வழக்கமாகும்.

புராணம் படித்தல், சமயச் சொற்பொழிவாற்றல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்ட போதிலும் முத்தையா அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான வழிபாட்டுமுறை கூட்டுப்பிரார்த்தனையாகும். கூட்டுப்பிரார்த்தனையைத் தமது கிராமத்தில் அடிக்கடி நடத்தி அதனை வளர்த்தெடுத்த பெருமை இவரைச்சாரும். 1958 ஆம் ஆண்டில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் தேர்த்திருவிழாவன்று இலந்தைகட்டி ஞானவைரவர் ஆலயத்தில் உயிர்ப்பலி இடுவதைத் தடுத்து நிறுத்திய பெருமை இவருக்கு உரியது. வாக்குவாதங்கள் கலவரங்கள் எதுவுமின்றி சுமுகமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட இப்பிரச்சனை ஊர் மக்கள் இவர்மீது கொண்டுள்ள மதிப்பை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

முத்தையா அவர்களின் மொழி, சமயம், சமூகம் எனும் முத்திறப் பணிகளால் நற்பயனடைந்தவர்கள் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களே எனின் மிகையாகாது. 1939ம் ஆண்டு முதலாக நாவலப்பிட்டியைக் களமாகக் கொண்டு மலைநாட்டுத் தமிழர்களுக்கு முக்கியமாகத் தோட்டங்களில் வேலைபுரியத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களது குடும்பப்பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தல், நீதி நியாயங்களை விளக்குதல், நல்வழிக்கான ஆலோசனைகளை வழங்குதல் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் நடத்துதல், திருமுறை ஒதுதல், நற்சிந்தனைப் பேச்சுக்களை நிகழ்த்துதல் முதலாய் தொண்டுகளைச் செய்து ஆன்மீகவாழ்விற்கு இட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்.

1940 முதல் நாவலப்பிட்டி இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் செயலாளர் பதவியினை ஏற்று அச்சங்கத்தின் மூலம் இளைஞர்கள் மத்தியில் சகல விழிப்புணர்ச்சியையும் தோற்றுவிக்க அயராது உழைத்திருக்கின்றார். இத்தகைய உழைப்பின் கைகண்ட பலனாகத் தோட்டத்துக் கோவில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும்முறை கொண்டு வரப்பட்டது.

அந்தர் யோகப்பயிற்சி வகுப்புக்கள் நடத்தியதையும் ஆசிரியர் சங்கத்தின் மூலம் சைவசமயப் பாட ஆசிரியர்களுக்குச் சமயக் கருத்தரங்குகள் ஒழுங்கு செய்தமையையும் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

சமய இலக்கியம்:-

'ஆத்மஜோதி' பத்திரிகை 1947 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. விளங்க முடியாத பல இந்து சமயத் தத்துவங்களைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கும் வகையில் எளிமையான,

இனிமையான மொழியிலான கட்டுரைகளாகவும் கதைகளாகவும் தாமாக எழுதியும் பிற அறிஞர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்தும் மக்கள் மத்தியில் சமய அறிவை இப்பத்திரிகை மூலம் பரப்ப முத்தையா அவர்கள் பொருட் செலவையும் நோக்காது அமைதியான முறையில் உழைத்ததை அனைவரும் அறிவர். சமய இலக்கிய வளர்ச்சியில் “ஆத்மஜோதி” யின் பங்கு தனியாக ஆராயப்பட வேண்டித் தோன்று.

முத்தையா அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் (அகரவரிசையில்) பின்வருமாறு--

1. இந்தோனேசியாவில் இரண்டு வருடங்கள்.
2. இலங்கையிலே ஓர் இல்லற ஞானி.
3. இளைஞர்களுக்கு ஏற்ற இந்தோனேசியக் கதைகள்.
4. ஈழத்துச் சித்தர்கள்.
5. ஏழாலை.
6. கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம்.
7. சிவபால யோகேஸ்வரர்.
8. தத்துவக் கதைகள்.
9. திருமுறைச் செல்வம்.
10. திருமுறைக் காட்சி.
11. நிழலின் பின்னே மனிதன்.
12. பன்னிருமாத நினைவுகள்.
13. மாணவருக்கு ஏற்ற மாண்புறு கதைகள்.
14. முப்பெரும் சித்தர்.

இவற்றுள் தத்துவக் கதைகள், ஏழாலைச் சித்தர்கள், கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம் ஆகியவை இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு பெற்ற நூல்களாகும்.

அவையத் தறிஞர்:-

முத்தையா அவர்கள் சர்வதேசரீதியில் நடைபெற்ற பல சமய மகாநாடுகளிற் கலந்து கொண்டு கருத்துரைகள் வழங்கி யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பரம்பரையினரின் அறிவுத் திறத்துக்குச் சான்றாக விளங்கி வருகின்றார்.

1954 ஆம் ஆண்டு வினோபாவே புத்தகாயாவில் நடத்திய சர்வோதய மாநாட்டுக்கு இலங்கைப் பிரதிநிதியாகச் சென்றிருக்கின்றார். கங்கைக் கரையிலுள்ள புத்தகாயா பட்டினம் புத்தபிரான் ஞானம் பெற்ற புண்ணிய தலமாகும்.

1979ம் ஆண்டு மகான் சங்கராச்சாரியார் நடத்திய அகில உலக இந்துசமய மகாநாட்டிற் பங்குபற்றிய இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் குழுவுக்குத் தலைவராக முத்தையா அவர்கள் சென்றார்கள். இதே மகாநாடு 1980ஆம் ஆண்டு மலேஷியாவில் நடைபெற்ற போதும் அதிற்குலந்து கொண்ட இலங்கை அறிஞர் குழுவுக்கு இவர் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இம்மகாநாட்டில் பசு வதையை நிறுத்தும் தீர்மானத்தை முன்வைத்து முத்தையா அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார்கள். 1994 ஆம் ஆண்டில் கனடாவில் நடைபெற்ற அனைத்துலகச் சைவ சமய மகாநாட்டிலும் பங்குபற்றிச் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

திருக்கூட்டத் தொடர்பு:-

பிறந்த நாட்டிலே விபுலானந்த அடிகளார், சித்தானைச்சுட்டிச் சுவாமிகள், யோகசுவாமிகள் போன்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடன் இணங்கியிருந்த தன்மையினால் மனப்பக்குவமும்

சிவவைரக்கியமும் பெற்ற முத்தையா அவர்கள் தனிப்பட்ட யாத்திரைகளாலும் சர்வதேச மகாநாடுகளிற் கலந்துகொண்ட வகையாலும் கிடைக்கப்பெற்ற பல மகான்களின் தரிசனங்களால் “மகாத்மா” நிலையை எய்தியிருப்பது அவர்களது பணிகளாலும் தோற்றத்தாலும் வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

1945இல் பகவான் ரமணமகரிஷியினதும் 1948இல் பகவான் அரவிந்தரினதும் தரிசனங்கள் கிடைத்தமையை இன்றும் பக்திப் பரவசத்துடன் முத்தையா அவர்கள் நினைவு கூருகின்றார். சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார், இராமதாஸ் சுவாமிகள், அன்னை கிருஷ்ணாபாய், சுவாமி சிவானந்தர் ஆகியோரின் தரிசனங்களும் இவருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. பித்துக்களி முருகதாஸ் அவர்களின் நட்புறவும் இவருக்கு உண்டு.

1955ஆம் ஆண்டில் இவர் மேற்கொண்ட இமயமலையாத்திரையின்போது கேதாரநாத் (பாண்டவர்கள் பூசித்த சிவலிங்கம் உள்ள தலம்) பத்திரிநாத் (கண்ணபிரான் தலம்) துங்கநாத் (இராவணன் பூசித்த ஹரிகரலிங்கம் உள்ள தலம்) ஆகிய திருவிடங்களில் பல சித்தர்களினதும் முனிவர்களினதும் தரிசனங்களைப் பெற்றுச் சிறப்பெய்தினார்.

1967ல் முத்தையா அவர்களுக்கு ஒரு கட்டளை கிடைத்தது. அது புட்டபத்தியில் வைத்து ஸ்ரீ சத்யசாயிபாபா அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. பொதுவாகத் தரிசனத்தால் ஆசீர்வதிக்கும் பகவான் ஸ்ரீசத்ய சாயிபாபா முத்தையா அவர்களுடன் பேச்சுக்கொடுத்தது பெரியபேறாகும். கட்டளை இது:

“தற்பொழுது மக்கள் மத்தியில் சமய நம்பிக்கையும் பக்தியும் குறைந்து வருகின்றன. அதனால் இவைபற்றிமக்களுக்கு எழுத்து மூலமும் பேச்சு மூலமும் பிரசாரம் செய்க”

இதன்பின் முத்தையா அவர்கள் ஊன் உறக்கமின்றிச் சமயப்பணிகளில் மேலும் தீவிரமாக ஈடுபடலானார்.

இந்தோனேசியாவில் ஏற்றிய தீபம்:-

1980ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் நடைபெற்ற அகில உலக இந்து சமயமகாநாட்டில் முத்தையா அவர்கள் கலந்து கொள்ளச் சென்றபோது அங்கு வருகை தந்திருந்த இந்தோனேஷியப் பிரதிநிதிகள் அவரை இந்தோனேஷியாவுக்கு அழைத்திருந்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து முத்தையா அவர்களின் சமயப்பணிகள் அங்கும் தொடரலாயின. இந்தோனேஷியாவில் வாழும் வயோதிபத் தமிழர்களுக்குத் தமிழ் பேசத் தெரியும். வாலிபர்களுக்குத் தமிழ் பேசத் தெரியாது. ஆனால் பிறர் பேசினால் விளங்கும். சிறுவர்களுக்குப் பேசவும் தெரியாது. பேசினாலும் விளங்காது. அதனால் சமயஅறிவும் அவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. இந்நிலைமைகளை நன்கு அறிந்த முத்தையா அவர்கள் ஆறு சமயப் பள்ளிகளை அங்குள்ள ஆர்வலர்களின் உதவியுடன் தோற்றுவித்தார். பூபால் கந்தை அவுரி, மேடான், கசண்டால் ஆகிய இடங்களில் அப்பள்ளிகள் அமைக்கப்பெற்றன. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் இவ்விரு ஆசிரியர்களாக ஓரளவு தமிழ் பேசத் தெரிந்த பன்னிரண்டு ஆசிரியர்கள் கற்பித்தற் பொறுப்புகளை ஏற்றனர். இவர்களுக்கு கற்பித்தல் முறையிலும் இந்து சமயத்திலும் தமிழ் மொழியிலும் முத்தையா அவர்கள் பயிற்சி அளித்தார்கள்.

1984 - 1986ஆம் ஆண்டுகளில் இந்தோனேஷியாவில் இவர் தங்கியிருந்து தம்மால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பெற்ற சமயப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் ஆன்மிக நன்மைப் பாடுகளுக்கும் அயராது உழைக்கலாயினர். வழக்கம் போலப் பஜனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். இவ்வழிபாடு,

1. குடும்பப் பிரார்த்தனை 2. வீட்டுப் பிரார்த்தனை 3. கூட்டுப் பிரார்த்தனை என மூவகைப்பட்டிருந்தது.

குடும்பப்பிரார்த்தனை இராப் போசனத்திற்குமுன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் நாளாந்தம் செய்வது. வீட்டுப்பிரார்த்தனை என்பது 15 - 20 வீடுகள் ஒன்றுசேர்ந்து வாரத்துக்கு ஒருமுறை நடத்துவது. கூட்டுப்பிரார்த்தனை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கோவில்களில் நிகழ்த்துவது. மேலதிக விபரங்களை முத்தையா அவர்கள் எழுதிய “இந்தோனேஷியாவில் இரண்டு வருடங்கள்” என்ற நூலிற் கண்டறியலாம்.

இந்துசமய பேரவை:-

யாழ்ப்பாணம் இந்து சமயப்பேரவை 1992 ஜனவரி 25ஆம் திகதி அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. இதன் தலைவராக திரு. நா. முத்தையா அவர்களும், செயலாளராக திரு. சி. சக்திகிரீவன் அவர்களும், பொருளாளராகச் சட்டத்தரணி சி. நாகராசா அவர்களும் தொண்டாற்றுகின்றனர். ஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் மகாராஜஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆகிய பெரியோர் இப்பேரவையின் காப்பாளர்களாவர். இதன் தலைமைச் செயலகம் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் அமைந்துள்ளது.

இந்துசமயப் பேரவைப் மேற்கொண்டுவரும் பணிகளுள் கைதடியிலுள்ள சைவச்சிறுவர் இல்லத்தைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வருகின்றமை முக்கியமான தொன்றாகும். 60 சிறுவர்களைப் பேரவை இப்பொழுது பராமரித்து வருகின்றது. இவர்களிற் பலர் அனாதைக் குழந்தைகள்.

வீடும் வேண்டா விறல்:-

சமய ஞானம் பெற்றவர்கள் பட்டம் பதவிகளை எதிர்பார்த்துப் பணிகள் புரிவதில்லை. ஆணவப் பேச்சுகள் பேசுவதில்லை. அறியாமைச் சண்டைகள் பிடிப்பதில்லை. போட்டி பொறாமைகளுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் சமயத்திலிடமில்லை. அன்பினால் பக்குவப்பட்டவர்கள் வீடுபேறாகிய அந்தப்பதவியைக்கூட எதிர்பாராது இறைவனை ஏத்துத் தைவராக்கியும் படைத்தவர்கள்.

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்

ஓடும் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்

கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேயன்றி

வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்”

என்பது சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணச் செய்யுள். முத்தையா அவர்களைப் பட்டங்களும் பாராட்டுக்களும் தேடிவரவே செய்தன. தன்னலமற்ற சேவையைச் சமுதாயம் எளிதில் இனம் கண்டு கொள்ளும். சமயப்பணிக்குத் தன்னையே அர்ப்பணித்த சுத்த பிரமச்சரியருக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் பல பாராட்டுக்கூட்டங்களை நடத்தியும், பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட பட்டங்களை வழங்கியும் அன்பர்கள் ஆராதித்திருக்கின்றனர். மணிவிழா ஒன்றை நடத்தியும் மகிழ்ந்திருக்கின்றார். பட்டங்களுள் “ஆத்மீக வள்ளல்” என்பதும் ஒன்று. இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் சூட்டப்பட்டது. எனினும் இப்பட்டங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகி முத்தையா அவர்களின் பத்திரிகையின் பெயராகிய “ஆத்மஜோதி” என்பதனையே அன்பர்கள் அவரது பெயருக்கு முன்னால் பயன்படுத்தி வந்ததன் விளைவாக அதுவே இயல்பான ஒரு பட்டமுமாகிவிட்டது. தமது பேச்சுக்களாலும் எழுத்துக்களாலும் பிறதொண்டுகளாலும் எத்தனையோ ஆத்மாக்களைச் சிவசம்பந்தப்படுத்தி அறிவாகிய ஒளியேற்றிய முத்தையா அவர்களுக்கு “ஆத்மஜோதி” என்பதே பொருத்தமானது என்பது தெய்வசித்தம் போலும். அது எப்பொழுதோ முடிவான காரியம்.

காலத்திற் கேற்ற சுவாமி:-

ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் சுவாமிப் பட்டம் தரிக்காத காவியுடை அணியாத ஒரு சுவாமி. காவியுடை தொடர்பாக நடந்த ஓர் உரையாடலில் அவரது சீடர் திரு. சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கு ஆத்மஜோதி அவர்கள் அளித்த விளக்கம் பின்வருமாறு,

“காவிஉடை அணிந்தால் மக்கள் தங்களிலும் உயர்வான சுவாமி என எண்ணுவார்கள். அத்தகைய எண்ணம் மக்களிலிருந்து என்னைப் பிரித்துவிடும். மக்களுடன் சேர்ந்து மக்களுக்குக் சேவை செய்ய முடியாது. காவியுடை தரித்த சந்தியசாசி, மக்கள் வீடுகளில் தங்கலாகாது. மக்களுடன் உறவாடி மக்களுக்குச் சேவை செய்வதையே மகத்தான சேவையாக மகேஸ்வரச் சேவையாகயான் கருதுவதால் காவியுடைகளை அணிவதில்லை. யோகர்சுவாமிகள், இராமகிருஷ்ணர் ஆகியோரும் காவியுடைகளை அணியவில்லை. உண்மையான அணி உயர்வான பணியாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசை

அங்கம் தளர்ந்துவிட்டது. தலை நரைத்துவிட்டது. வாய், பல் இல்லாததாக ஆகிவிட்டது. கிழவன் சோலை ஊன்றிக்கொண்டு நடக்கிறான் என்றாலும் அவனுடைய மாமிச பிண்டத்தை ஆசைவிடவில்லை.

பற்று

குழந்தையாயிருக்கும் பொழுது விளையாட்டில் பற்று. யௌவனத்தில் பருவப் பெண்ணிடம் பற்று. வயது முதிர்ந்த பொழுது கவலை. பரப்பிரமத்திடம் பற்றுக் கொண்டவன் எவனுமில்லை

சிந்தனை செய்

“மதிகெட்டவனே! பொருள் சேர்ப்பதில் ஆசையை விட்டொழி. வீணான ஆசைகளினின்று விலகிய நல்ல எண்ணங்களை மனதில் சிந்தனை செய். உன்னுடைய நிலைக்கேற்ற கருமங்களைச் செய்வதால் கிடைக்கக்கூடிய பொருளைக்கொண்டு மனதைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொள்”

நோயும் அகங்காரமும்

தாமரையிலை மேலுள்ள தண்ணீர் மிகவும் சஞ்சலமானது. அதே மாதிரித்தான் (உடலில்) உயிரும் அதிசயிக்கும்படி சஞ்சலமானது. உலகனைத்தும் நோயாலும் அகங்காரத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்பப்படுவதால் கொல்லப்படுகிறதென்பதை அறிவாயாக.

பக்திதான் தலை சிறந்தது

முத்திக்குதவும் சாதனங்களுள் பக்திதான் தலை சிறந்தது. தன்னுடைய உண்மை நிலையில் நாட்டமே பக்தியெனப்படும்.

-(சங்கரர்)

அழிக்கமுடியாத கோயில்குளம் சீவத்திருத்தலத்தின் மறைக்கமுடியாத தலவரலாறு.

[அனுபவக்கட்டுரை]

அன்பர். எம். ஹரிலிங்கம் ஸ்தபதி
(திருச்சி)

ஸ்ரீலங்கா வவுனியா கோவிற்குளம் அருள்மிகு சித்திவிநாயகர் கோவில் மகாசபையின் நிர்வாகஸ்தரின் அன்பு வேண்டுகோளுக்கிணங்கியும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டும் திருச்சிமலைச்சோட்டை ஸ்ரீ சித்திவிநாயகரின் ஆசியோடு இதை எழுத ஆரம்பிக்கின்றேன்.

1992ல் அடியேன் ஸ்ரீலங்கா சென்றிருந்தபோது இலங்கையின் பல இடங்களுக்கும் போயிருந்தேன். எனது அண்ணன் மகன்மார் வவுனியாவில் இருப்பதினால் அவர்களின் வற்புறுத்தலின் காரணமாக மூன்றுமுறை வவுனியாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். வவுனியா டவுனிலுள்ள முக்கிய இடங்களையும் கோவில்களையும் தரிசித்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. 3வது தடவை இந்தியப்பயணம் ஆயத்தமானபோது முதல்நாள் காலையில் என்னை ஒரு மரியாதைக்குரியவர் பார்க்கவேண்டும் என்று எனது அண்ணன்மகன் தர்மலிங்கம் என்பவர் சொன்னார். அவர் கோயிலின் பொருளாளர் என்றும் அவருக்குக் கோயில் பூசைப்பொருட்கள் ஒன்றிரண்டு தேவைப்படுவதாகவும் எப்போது பார்க்கலாம் என்றும் கேட்டு அனுப்பியிருந்தார். காலஞ்சென்ற இராமநாதன் அவர்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களேயாவர்.

“இம்பா பாமஸி” என்னும் இடத்திற்குச் சென்றோம். பார்வையிலே அவர் ஒரு மரியாதைக்குரியவர், பெரியவர் என்பதனைத் தெரிந்து கொண்டேன். வழக்கமான உபசரிப்புகளுடன் டீ சாப்பிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினாலும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டேன். “ஐயா! நீங்கள் எனக்கு ஒரு உதவி இந்தியாவில் செய்து தரவேண்டும் செய்வீர்களா? என்றார். இந்தியாவில் கோவில்சுதைவேலை செய்யக்கூடிய நல்ல சிற்பி ஒருவர் வேண்டும் என்றும், முன்னர் இந்தியாவில் இருந்து வந்து வேலை செய்த சிற்பி நாட்டின் கலவரம் காரணமாக பொம்மை வேலையே ஆரம்பிக்காமல் போய்விட்டார் என்றார். எனக்கு இதுகளில் பெரிய அனுபவம் கிடையாது. இருந்தாலும் வேலை செய்த சிற்பியின் விலாசம் கொடுத்தால் நான் நிச்சயம் அவரையே அனுப்பி வைப்பேன் அதற்கு நான் ஒத்துழைப்புத் தருவேன் என்று கூற “உங்களுடைய கொழும்பு விலாசம் கொடுத்துப் போங்கள் நான் அந்த விலாசத்துக்கு அனுப்புகிறேன்” என்றார். அதன்படி நான் புறப்பட இரண்டே நாள் இருக்கும்போது அந்தச் சிற்பியின் விலாசத்தை அனுப்பியிருந்தேன். சிற்பி பழனியிலிருப்பதால் நிச்சயம் அனுப்புவேன் என்று தொலைபேசியில் உறுதிசூறியதில் திருப்தி ஏற்பட்டது. நான் சுமார் 20 நாட்களின் பின் பழனிக்குச் சென்றேன். பழனியில் தேவஸ்தானத்தில் ரும் பதிவுசெய்து தங்கி மறுநாட்காலை சுவாமி தரிசனம் செய்து சிவத்தொண்டு நல்லபடியாக நடக்க நாம் ஒரு சிறிய ஊசி அளவு உதவியதாக அவர் எண்ணவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டேன்.

சிற்பியின் விலாசத்தைக் சிரமப்பட்டுக் கண்டுபிடித்தேன். வீட்டைக் கண்டுபிடித்தேன். ஆனால் அவர் வெளியில் போய்விட்டதாக வீட்டார் கூறினார்கள். மாலை 5.00 மணிக்கு வாருங்கள் என்றனர். நானும் வவுனியாவில் வேலைசெய்த கோவில் சம்பந்தமாக வருகிறேன் என்றதும் அவர் மனைவியின் முகம் அவ்வளவாக நன்றாக இல்லை. அவர்கள் ஏற்கனவே கூட்டிப் போனார்கள். அவர் உயிர் தப்பி வந்ததே தெய்வச்செயல், மேலும் வரும்போது மிகவும் சிரமப்பட்டு வந்தார் என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். எதற்கும் நீங்கள் அவரை இருக்கச் சொல்லுங்கள் நான் மாலை வந்து சந்தித்து விபரம் சொல்லுகிறேன் என்றேன். அதன்படி மீண்டும் 5.30 மணியளவில் போனேன். அவரும் வீட்டில் என் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்.

நான் வவுனியா சென்றிருந்தபோது திரு. ராமநாதன் அவர்களைக் சந்தித்த விபரமும் வேலைகளை முற்றுப்பெறச் செய்து வரவேண்டுமென்ற விபரத்தையும் சொன்னேன். “இனி வவுனியா போவதற்கு இல்லை என்றும் அங்கு வேலை செய்யும் போது நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தின் நேரடிப்பாதிப்பைக் கண்கூடாகப்பார்த்து அதிர்ந்து பயந்து உயிர்தப்பி வந்தேத பெரிது” என்றும் கூறினார். ஆறுதலும் தேறுதலும் சொல்லி இனி அப்படி நடக்க வாய்ப்பு இல்லை என்றும் நான் 3 தடவைகள் வவுனியா போன போது அங்கு சுமுகநிலை காணப்பட்டதையும் கூறினதில், மறுநாள் காலை யோசித்து முடிவு சொல்வதாகவும் சொன்னார். அதன்படி மீண்டும் மறுநாள் சென்றபோது தான் இன்னும் 4-5 நாளில் திருச்சியில் நேரில் சந்தித்து முடிவு செல்வதாகவும் சொன்னார். பின் திருச்சிவந்து சந்தித்து, தான் போவதற்கு என்னையே ஏற்பாடு செய்து தரும்படியும், மற்றும் தனது சம்பள வீட்டு வாடகைக்கு நானே முழுப்பொறுப்பு இந்தியாவிலேயே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து தரவும் எனவும் கூறினார். இது விஷயமாக கோவில் பொருளாளர் திரு. ராமநாதனுடன் தொடர்பு கொள்வதாகவும் இலங்கை செல்ல ஆயத்தமாக இருக்கும்படியும் கூறி அனுப்பினேன்.

ஆனால் பாஸ்போட் காலாவதியாகிவிட்டதனாலும், தான்வேறு ஒரு இடத்தில் வேலை செய்ய ஒப்புக்கொண்டுவிட்டதாலும் 3 மாதத்துக்கு மேல் ஆகும் என்றும் சொன்னார். வேறொருநபரை அனுப்பியெம்வேலைகளைச் செய்யலாம் என்றும் கூற மீண்டும் இலங்கைக்கு எழுதி அவர்களுடைய ஒப்புதல் வந்த பிறகு தான் செய்யமுடியும் என்று கூறி அவரை அனுப்பி விட்டேன். எனக்குப்பெரிய ஏமாற்றமாகிவிட்டது.

பல இடங்களில் ஸ்தபதியர்களைப் பார்த்தேன். திருவாணைக்கோவில் இலங்கையில் வேலை செய்துவந்த ஸ்தபதியார்கள் குழு வொன்று இருப்பதாகவும் அவர்களில் யாரையாவது கண்டுபிடிக்க முனைந்தேன். திருவாணைக்காவியமும் கைகூடவில்லை. இப்படியிருக்கையில் தஞ்சாவூரில் ஒரு சிலரைப் பார்த்தேன். எல்லாருமே இலங்கைக்குப் போவதில்பயத்தில் இருந்தது தெரியவந்தது. இந்நேரத்தில் எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் இப்போது இக்கோவிலில் வேலைசெய்து கொண்டு இருக்கும் வின்சென்ட் என்ற ராமுவைப் பற்றிக் கூறினார். நான் அவரை மறுநாள் மாலை 7 மணியளவில் சந்தித்தேன். தனது வேலைத் தளத்தையும் கூறி விட்டுச் சென்றபடியால் அவரது வேலைத்தளத்திலே அவரது வேலையைப்பார்த்ததில் வேலை எனக்கு மிகவும் பிடித்தது. பொம்மைகளுக்கான விபரங்களைக்கூறி இவைகளைத் தயாரித்துக்கொண்டு வரும்படி கூறினேன். சொன்னநேரத்துக்கு ஒரு மணி நேரம் கழித்து வராததால் இவரையும் யாரே பயமுறுத்திவிட்டார்கள் போல் தெரிகின்றது என்று ரொம்பவும் நொந்துபோனேன். திரு. ராமநாதனிடம் கொடுத்த சொல்லை காப்பாற்ற முடியாமல் போகுமோ என்றமனப்பயமும் வந்துவிட்டது.

சரியான நேரத்துக்கு வரமுடியாது போய்விட்டமைக்குக் காரணங்கூறி, தான் தயாரித்துக் கொண்டு வந்த எஸ்டிமேட்டையும் கொடுத்தார். அது உருப்படிக்கணக்காகத் தயார்பண்ணப் பட்டிருந்தது. மாதச்சம்பளம், தங்குமிடம், சாப்பாடு கோயில் கணக்கில் போக்குவரத்து ஒழுங்கு பண்ணுவதாகவும் கூறி நாளொன்றுக்கு ரூபா 150/- வீதம் பேசி அவரை ஒப்புக் கொள்ளவைத்து பின் இலங்கைக்குத் தகவல் அனுப்பி ஒப்புதலும் பெற்றேன். இடையில் ஒரு நாள் வந்து,

வவுனியாரொம்ப மோசமான பகுதி அங்கு போய் உயிரை விட விரும்பவில்லை என்றும் பயந்துபோய்க் கூறினார். நானும், அவரது மனைவியும் தேறுதல் கூறி இவ்வளவு ஏற்பாடும் பண்ணிவிட்டு நிற்கக்கூடாது. நமக்கு வரவேண்டியது எங்கிருந்தாலும் வந்தே தீரும் என்று தைரியம் சொன்னதும் தான் போக ஒப்புக் கொண்டார். இலங்கையிலிருந்தும் அனுப்பும்படி பதில் வந்தது. விமானத்தில் ஏற்றி 17.01.93ல் நல்லபடி இலங்கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். நல்லபடியாக வேலை செய்கிறார். வேலைகள் யாவும் பிடித்திருக்கின்றன என்று பாராட்டி எழுதினார்கள். ஸ்தபதியும் தனக்குக் கோவில் தர்மகர்த்தாக்கள் அன்புகாட்டுகிறார்கள் நினைத்ததுக்குமேல் நன்றாகப் பழகுகிறார்கள் என்றும் நன்றி கூறியும் கடிதம் எழுதினார்.

கோவிலுக்குச் சில கல்விக்கிரகங்கள் தேவைப்படுவதாகவும் அதையும் நல்லஸ்தபதி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து வேலை செய்து அனுப்பவேண்டும் என்று எழுதி விக்கிரகங்களின் அளவுகளையும் அனுப்பிவைத்தார். அதற்காகவும் பல சிற்பக்கூடங்களை அணுகி விசாரித்து வந்தேன். ஸ்ரீரங்கம் அம்மாமண்டபத்தில் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக ஒரு ஸ்ரீரங்கநாதர் பள்ளிகொண்ட சிலையைச் சிற்பி ஒருவர் வடித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். (இந்தச்சிலை இன்னும் அனுப்பப்படாமலே இருக்கிறது) அவரை அணுகிக் சிலைகள் விஷயமாகக் கேட்டேன். அவரும் தான் நல்லமுறையில் அமைத்துத் தருவதாக ஒரு எஸ்டிமேட்டையும் கொடுத்தார். மற்றவர்களது எஸ்டிமேட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் நியாமாகவும், திருப்தியாகவும் இருந்ததினால் அவரிடம் போய் ஐந்து ஆயிரம் ரூபா மட்டும் அட்வான்ஸ் கொடுத்து ஆரம்பிக்கக் சொன்னேன்.

இந்தநூபாயைத் கொண்டு தானே தனியாக சிற்பக்கலைக்கூடம் ஸ்ரீரங்கத்திலேயே சாரதாதேவி சிற்பக் கலைக்கூடம் என்ற பெயரிலெயமைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார். வேலையும் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார். நல்லபடியாக நடக்கத் தொடங்கியது. இதற்கிடையில் சிற்பவேலை செய்த வின்சென்டும் ஒருமுறை குடும்பத்தைப் பார்ப்பதற்காக வந்து திரும்பிப் போய் வேலைநடக்கும் விபரங்களைத் திரு. ஆ. நவரத்தினராசா அவர்களிடம் கூறியதும் தான் போய் வேலைகளைப் பார்த்து, காசிக்குப்போய் லிங்கம் வாங்கிவர வேண்டும் என்று விரும்பியதுடன் அந்த லிங்கத்தையும் காஞ்சிப் பெரியாரின் ஆசியுடன் வாங்க வேண்டும் என்று விரும்பி, திரு. ராமநாதன் 27.12.94ல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். நாளை தன்னைத் திருச்சி விமான நிலையத்தில் சந்திக்கும்படி போண் பண்ணிக் கூறினார். நானும் விமானம் வருவதற்கு முன்பே போய்விட்டேன். காரணம் அவருடைய முகம் சரியான நினைவில் இல்லை. விமானம் வந்திறங்கியது. ஒவ்வொருவராக வெளியில் வரத்தொடங்கினார்கள். அவரைநான் அடையாளம் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அவர் வந்த சமயம் யாரும் வரவேற்பதற்கு ஆள் இல்லாததுடன் முகமும் அன்றே முன்பு கண்ட முகமாக இருந்தாலும் அவரும் என்னை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாமல் தேடியது தெரிந்தது. நீங்கள் தானே வவுனியா திரு.ராமநாதன் என்றேன். அவரும் ஓம் ஐயா என்று கூறி, ஹரிலிங்கம் ஐயா வரவில்லையா என்று கேட்டார். நான் தான் அவர் என்றேன். உடனடியாக விமான நிலையத்தை விட்டுப்பறப்பட்டு எனது சம்மந்தியார் வீட்டில் இறங்கியதும் எனது மருமகளின் தங்கையைக் காப்பி போடும்படி கூறிச்சாப்பிட்டபின் எங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றோம் (5) உடன் தன் மகளுக்கு போண்பண்ண வேண்டும் என்றும் அதன்பிறகு ஸ்ரீரங்கம் சிற்பவேலைகளைப்பார்க்க வேண்டும் என்றார். நான் சிறிது ஆறுதல் செய்து சாப்பாட்டின் பின் ஸ்ரீரங்கம் போகலாம் என்றேன். சாப்பாட்டுக்கு நேரம் இருப்பதால் ஸ்ரீரங்கம் பக்கத்தில் தான் என்று சொல்வதால் போய்ப்பார்த்து வந்துவிடுவோம் என்றார். ஆட்டோவில் சென்று டெலிபோன் பேசிவிட்டு, ஸ்ரீரங்கம் சென்று வேலைகளின் வேலைப்பாட்டைப்பார்த்துத் திருப்திப்பட்டதோடு மேலும் இவைகள் சிலவற்றுக்கும் ஆடர் கொடுத்தார். அத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கும் விநாயகர் மற்றும் அம்மன் சிலைகளை முடித்துத்தரும்படியும், இந்த இரண்டு சிலைகளையும் கையில் கொண்டு சென்றால் தான் நான் இந்தியா வந்ததற்கும் அர்த்தமாக இருக்கும் என்றார். சிற்பியாரும் தான் முடித்துத் தருவதாகக் கூறினார்.

அதன்பிறகு வீட்டுக்கு வந்து பகல் உணவு அருந்தினோம் சாப்பிடும் போதே அவர்களை இரண்டு நாளாவது ஓய்வெடுத்துப்பிறகு வெளியூர் செல்வதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நானும் எனது மனைவியாரும் கூறினோம். இதற்கிடையில் அவர் காசிபோய் லிங்கம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் அதற்குமுன்பு காஞ்சிபோய் பெரியவரிடம் ஆசிபெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கூறி என்னையும் தன்னுடன் வரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். நான் பல வேலைகள் இருப்பதால் 06.01.94க்கு பிறகு தான் வரமுடியும் என்றேன். அவர் பிடிவாதமாகப் போகவேண்டும் என்று கூறியதால் நான் சிற்பியின் மகன் ராஜனைத் துணைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகும்படியும், அவருடைய வீட்டுக்குப்போகும் விபரத்தையும் கூறி 27.12.93 சாயந்தரமே அவரைத் தஞ்சை பஸ்ஸில் ஏற்றிவிட்டேன். அப்போது அவர் நீங்கள் திறமையான சிற்பியை அனுப்பி கோபுரப் பொம்மைகள் செய்ய உதவினீர்கள். சிற்பியையே வைத்து முழுவேலையையும் செய்யவேண்டுமென அமைச்சர் பி.பி. தேவராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதே நேரத்தில் நீங்கள் 2 வது தடவையாக சிற்பியார் வந்தபோது அனுப்பின 3 செப்புக் கலசங்களும் மிகத் திறமையானதாக இருந்ததாகவும் கூறினார். இதை எழுதும்போது விமானநிலையத்தில் இருந்த கண்காணிப்பாளரை எனது மகனைக் கொண்டு அணுகியபோது அவரும் எந்தத்தடங்கலும் சொல்லாமல் பார்சல்களைப் பிரிக்காமலே அனுப்பினார். ஆனால் அவரும் திரு. ராமநாதன் அவர்கள் சிவபதமடைந்த ஒரு சில தினங்களில் காலமாகிவிட்டார் என்பதனை வருத்தத்துடன் எழுதவேண்டியுள்ளது.

அப்போது நீங்கள் கலசத்தை மிகச் சுலபமாக அனுப்பிவிட்டீர்கள். நாங்கள் அங்கு (இலங்கையில்) அதை வெளியில் எடுக்க சுமார் 1 வாரம் ஆகிவிட்டதுதென்றும், இந்தியாவில் எங்கள் கோவிலுக்காக எல்லாவற்றையும் நாங்கள் நினைத்ததுக்கு மேலாக நல்லமுறையில் தெரிவித்தீர்கள். இனியும் செப்பு விக் கிரகங்களைத் செய்வித்து நல்லமுறையில் கிடைக்கக் செய்யவும் மற்றும் எங்களுக்காகத் துணையாக நின்று வேலை செய்வதில் நாங்கள் உங்களுக்கு நன்றி சொல்வேண்டும் எனதுடன் எங்களுடைய கும்பாபிஷேகத்திலும் கலந்துகொண்டும் எங்களது நன்றியை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அது தனது பணிவான வேண்டுகோள் என்றும் கூறிப்போனார்.

போனவர் நான் கூறிய விபரங்களைக் கொண்டு சிற்பியின் மகன் ராஜனை மறுநாள் காலையில் கண்டுபிடித்துவிட்டார். உடனடியாகத் தன்னுடன் காஞ்சிக்குப்போக வரும்படி கேட்டு அவரும்போய் இருவரும் காஞ்சிப் பெரியவர் அவர்களிடம் ஆசிபெற்றுக் கடிதமும் பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து காசி போய்விட்டார்கள். அங்கு சில பொருட்களை தனது குடும்பத்துக்கும், மற்றும் கோவிலுக்கான லிங்கத்தையும் முறைப்படி வாங்கியுள்ளார். அதன்பிறகு திருச்சி திரும்புவதில் ஈடுபட்டு இருக்கவும் திரும்பும்போதே அவருக்கு உடல்நிலை நல்லநிலையில் இல்லாமல் இருந்திருக்க, தான் எப்படியும் திருச்சிபோய்க் குறிப்பிட்ட சிற்பியாரிடம் கல்விக் கிரகங்கள் இரண்டையும் பெற்று, சிலோன் திரும்பவேண்டும் என்ற ஆவா இருந்திருக்கிறது. நாம் நினைக்க அந்த அன்பரின் எண்ணம் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் போகும் என்பதை அவர் அறிந்தே இருக்கமாட்டார்.

அவர் காசியிலிருந்து திரும்பும் வழியில் ரயிலிலேயே நெஞ்சுவலி கூடிச் சத்தம் போட்டு இருக்கிறார், கூட இருந்த ராஜனும் சக பயணிகளும் உதவிய போதும் அவருடைய ஆன்மா பிரிந்துவிட்டது. அந்தரயில்பெட்டியில் இரு டாக்டர்கள் கணவன்மனைவி பிரயாணம் செய்தவர்களின் உதவியுடன் அவரை எம்பெருமான் தமது திருவடிநீழலிற் சேர்த்துக் கொண்டார். உடனடியாக அபாயச்சங்கிலியை இழுத்து ரயிலை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்த ஸ்டேசனில் பூதவுடலை இறக்கிவிட்டார்கள். அதன்பிறகு முறைப்படியான பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளது. ராஜனும் கூடவே இருந்தாலும் அவருக்கு ஹிந்திபுரியாது தமிழ்மட்டுமே தெரியும். மற்றவர்களுக்கும் ஹிந்தி தெரியாத நிலையில் பிரேதபரிசோதனை முடிக்கப்பட்டு ராஜனிடம் தாங்கள் பூதவுடலை நல்லடக்கம் செய்யக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

தாங்கள் ஹிந்தி முறைப்படியோ அல்லது ராஜன் விரும்பும் எந்த முறைப்படியானாலும் எரிப்பதானாலும் சரி அல்லது புதைப்பதானாலுஞ் சரி செய்து தருவதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

இதற்குக் காரணம் ராஜனின் அம்மா கிறிஸ்தவர் இவருடைய தகப்பனார் ஹிந்து மதத்திலிருந்து மனைவியை மணம் முடித்ததன் காரணமாக ஹிந்து மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறியவர். அதனால் அவரால் ஏதும் முடிவுபண்ண முடியாமல் போய்விட்டது.

மேலும் பூதவுடலைத் திருச்சிக்குக் கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்து அங்குள்ளவர்களிடம் எப்படியோ புரியவைத்துள்ளார். இவை நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே தான் எப்படியோ அமரர் முதல்நாள் பண்ணின தொலைபேசி நம்பரைக் கண்டுபிடித்து அவரது வீட்டுக்கு போண்பண்ணி இருக்கிறார்.

எப்படியோ அவர் எனக்குத் தான் போண்பண்ணி முதலில் தெரிவித்து விடவேண்டும் என்று மிகவும் பிரயாசப்பட்டு அமரரின் டைரி மற்றவைகளால் புரட்டிப்பார்த்தும் என்னுடைய விலாசம் மட்டுமே இருந்திருக்கிறது. முடியாமல் போகவே வவுனியாவுக்குப் போண்பண்ணி இருக்கிறார். பண்ணியவர் அமரரின் மகள்தான் தொலைபேசியை எடுத்து இருக்கிறார். வயது ராஜனிலுங் குறைவானது காரணமாகவும், அனுபவம் போதாமையினாலும் எடுத்த எடுப்பிலேயே தான் ராஜன் என்பவர் என்றும், தகப்பனாரும் ஒத்தாசைபண்ணினவர் என்றும் சொல்லிவிட்டு “உங்களது தகப்பன் காலமாகிவிட்டார்” என்று சொன்னதும் மகள் அதிர்ச்சியினால் டெலிபோன் ரிசீவரைக் கீழே போட்டவிட்டார். அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் கூடி விட்டனர். ராஜனும் முழுமையாக ஏதும்பேசுவோ விபரம் சொல்லவோ வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

சொந்தவேலை காரணமாக தஞ்சாவூர் போய் 06.01.94 காலை சுமார் 10.00 மணிக்கு வந்தேன். எங்களது தொலைபேசி முதலாவது மாடியில் அலுவலகத்தில் உள்ளது. எனது மகள் அலுவலகத்தில் இல்லாதபோது தான் கீழே ரிசீவரை எடுப்பது வழக்கம். அவர் அங்கு இருந்தபடியால் நான் எடுக்கவில்லை. அவர் தான் பேசி இருக்கிறார். அப்போது தான் அவருக்கு அமரர் காலஞ்சென்ற விபரம் தெரியவந்தது. அவரும் அதிர்ச்சியடைந்துவிட்டார். கடும் அதிர்ச்சியில் அங்கிருந்து கிடைத்த தொலைபேசி இலக்கத்தைப் பிழையாகக் குறித்துவிட்டார்.

அதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் இன்னும் அவர் இறந்ததைச் சொன்னதும் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு கணம் அதிர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் பேசமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. “ஒரு சிவ தொண்டருக்கு மரணம். உற்றார், உறவினர் இல்லாத இடத்தில் நடந்து போய்விட்டதை எங்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. மேலும் இது வட இந்தியாவில் நடந்ததும் அங்கு யாருமே இல்லாத அநாதையானதை நினைக்கத் தெய்வத்தின் மேலேயே கூட ஒரு கணம் வெறுப்பு அடைய நேர்ந்தது. முன் ஒருவாறு அவருடன் பழகியதையும் வந்தநேரத்தில் இப்படி ஆகிவிட்டதை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று கவலைப்படவைத்து விட்டது. பின்பு அவர்கள் கொடுத்த தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ள அது கொழும்பில் வேறு ஒரு இடத்துடன் தொடர்கொண்டுள்ளதாகத் தகவல் கிடைக்கவே (ஒருநாளுக்கு நாலுதுருகுரு) என்ன செய்வது என்று கவலைப்படவேண்டியதாயிற்று. சரி எப்படிக் மீண்டும் தொடர்பு கொள்வார்கள் என்று நினைத்து அவர்களின் அடுத்த தகவலுக்காகக் காத்திருந்தோம்.

அமரர் இராமநாதன் அவர்களது உறவினர் ஒருவர் ஜேர்மனியிலிருந்து என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார். அவர், பூதவுடலை எப்படிக் வவுனியாவுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று என்னை மிகவும் வேண்டிக்கொண்டார். சரி முயற்சி செய்கிறேன் என்று கூறினேனாயினும், அதனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவது என்பது லேசானகாரியமில்லை. அதற்கான நடைமுறைகள் எதுவுமே தெரியாதநிலையில் என்ன செய்வது என்பது ஒரு புறம், மறுபுறம் முடிந்ததைச் செய்யவேண்டும் என்ற வைராக்கியமும் ஏற்பட்டாலும் பூதவுடல் சுமார் 2000 கிலோமீற்றருக்கு அப்பால் இருக்கிறதே? அதனை எந்த விபரமும் தெரியாமல் எப்படி இங்கு கொண்டு வருவது என்றெல்லாம் யோசிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

இப்பொழுது கொழும்பிலிருந்து திரு. ஆ. நவரத்தினராசா தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்

கொண்டார். அவர் தாம் கோவிலின் காரியதரிசி என்றும், குடும்பத்தினர் அனைவரும் இங்குள்ளதால் அமரர் இராமநாதனின் பூதவுடலை இலங்கைக்கு வவுனியாவுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யும்படி கூறினார். அவருடைய பேச்சின் தன்மையும் பணிவும் பொறுப்பும் இருப்பதைக் கேட்க எனக்கு மிகவும் கவலையாகிவிட்டாலும், என்னை நேரிலே பார்த்திராவிட்டாலும் என்னில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார் என்பதும் தெரிந்தது, இவர் ஒரு கடமையே கண்ணானவர் என்பது அவர் அடுத்தடுத்துத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டபோது தெரிந்ததுடன் கோவிலின் தலைவர் திரு. இரா. சண்முகம் என்பவர் வவுனியாவில் இருப்பதாக அவருக்கு, தான் கொழும்பிலிருந்து தகவல்களை அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லி என்னை குறிப்பிட்ட FAX நம்பருடன் தொடர்புகொண்டு தகவலைப் பெறவேண்டிக்கொண்டார். நானும் ஆட்டோ ஒன்று எடுத்துக்கொண்டு FAX வசதி உள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் போய் அவர்கள் கொடுத்த நம்பரைக் கொடுத்தால், அப்படி நம்பரே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டனர். இரவு 7 மணியளவில் மீண்டும் போண்பண்ணினர். அப்போது, விபரம் கேட்டபோது அது சரியான FAX நம்பர் இல்லை என்றும் தவறுதலான நம்பர் என்றும் கூறினர். ஏதேதோ எங்கோ நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்ற எண்ணம்.

மறுநாள் 7 ஆந் திகதி பலமுறை சிலோன், கனடாவில் இருந்தும் தகவல்கள் வந்தனவா என்று கேட்டார்களே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அடுத்த நாள் 8 ஆம் திகதி கொழும்பிலிருந்து ஒரு தகவல் அதுயார் கூறினது என்பது தெரியவில்லை. “பாடி போஸ்மோட்டம்” செய்து ரயியில் வருவதாகவும் என்னை அதற்கான ஆயத்தங்களுடன் இருக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டதாக தகவல் வந்து அதை ஊர்ஜிதம் செய்ய மீண்டும் இலங்கைக்கு போண்பண்ணிக் கேட்டபோது அவர்களும் அப்படித்தான் தகவல் கிடைத்துள்ளதாகவும் எங்கிருந்து எப்படி வருகின்றது என்பது தெரியவில்லை என்றும் கூறியதுடன், அங்கு வேலை செய்யப்போன ஸ்தபதி வின்சென்ட் மற்றும் செல்வராஜா உடனடியாக அனுப்பி அவர்கள் சென்னையில் ரெயில்வேயில் தொடர்பு கொள்வார்கள் என்றும் தகவல் வந்தது. 9 ஆம் திகதி இரவு வரை 24 மணி நேரம் அம்புலன்ஸ் வண்டியுடன் ஏமாற்றமடைந்தோம். அம்புலன்ஸ்க்கும் 1200/ = க்கு பதிலாகக் கொஞ்சம் தொகையைக் கழித்து வாங்கிக்கொண்டார்கள். 10ஆம் திகதி அதிகாலை இலங்கையிலிருந்து சென்னை வந்த வின்சென்ட் மற்றும் செல்வராஜ் இருவரும் திருச்சிவந்து விபரங்களைச் சொன்னார்கள். ஆயினும் அவர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குத் தஞ்சாவூர் போய் வந்துவிடுவதாகவும், இரவுக்குள் வந்துவிடுவதாகவும் கூறிப்போனார்கள்.

அந்தோ 11ஆந் திகதி அதிகாலை 3.00 மணி நான் ஏதாவது தகவல்கள் பெறுவதற்காக எதிர்பார்த்து எங்களுடைய அலுவலகமும் சம்மந்தியார் வீடுமாகிய நாச்சியார் தெரு 16ஆம் நம்பர் வீட்டில் படுத்திருந்தேன். கேட் படபடவென்று தட்டும் சத்தம் அதற்கடுத்ததாக அமரர் ராமநாதனுடன் சென்ற ராஜனின் குரல், “ஐயா பூதவுடலைக் கொண்டுவந்து விட்டேன் என்ற பெரிய சத்தம் தூக்கிவாரிப் போட்டநிலையில் நானும் எனது சம்மந்தியாரும் தள்ளுகேற்றைத் திறக்கப் போனோம். மிகநெடிய பிணவாடை “இதை என்பாம் பண்ணவில்லையா” என்று கேட்டேன். அப்படி ஏதும் செய்யவில்லை ஐஸ்போட்டுக் கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் ராஜன் மற்றும் ஜீப்பில் இருந்த 3 வட இந்தியர்களும் திக்பிரசை பிடித்தவர்கள் போல், சாப்பாடு, உறக்கமில்லாமல் இருந்தனர். அவர்களைப் பக்கத்தில் போய் முகம் கழுவிச் சாப்பிடச் சொல்லிவிட்டு எனது உடன் பிறவாச்சகோதரர் அவர்களின் தஞ்சாவூர் கடைக்கு போண்பண்ணி, ஆட்டோ எடுத்து வின்சென்ட் செல்வராஜ் இருவரையும் கூட்டுவந்து பஸ்ஸில் ஏற்றி விடுமாறும் தகவல் கொடுத்தேன்.

பூதவுடல் நல்லநிலையில் இல்லாததால் மகள் அட்வான்ஸ் கொடுத்து FENCO வுக்கு போண்பண்ணி நிலைமையைச் சொன்னேன். “அதற்கு மேல் கெட்டுப்போகாமல் இருக்கத்தான் செய்யமுடியும். கெட்டதை ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது” என்று தெரிவித்துச் சீக்கிரம் ஒப்படைக்கும் படி கூறினார்.

அமரரின் பயண பாஸ்போர்ட் மற்றும் நெயில்வே பொலிசினால் போஸ்ட்மாட்டம் செய்து அதற்காகக் கொடுத்த அத்தாட்சி என்பன மட்டுமே உண்டு. அவை இந்தியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

உளுந்தூர்பேட்டை யூடாக மெட்ராஸ் நோக்கிப் பூதவுடலைச் சுமந்து கொண்டு வண்டிவந்து கொண்டிருந்தது. தாம்பரம்வரை வந்து வண்டி தற்போது மெட்ராஸ் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாகவும் அவ்வண்டியைத் தவறவிட்டுவிட்ட எங்களைத் தேடி ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்குச் சென்றுள்ளதாகவும் அவர்கள் வரவேண்டும் என்றனர். பின் ராமச்சந்திர மருத்துவமனை எங்களுடைய மையவேனிலேயே கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் அதன்பிறகு பூதவுடலை எம்பாம் செய்து எடுத்துக்கொண்டு காலையில் தங்களுடைய அலுவலகத்துக்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதாகவும் கூறினார். இப்போது மணி இரவு 11.30. தற்போது மையம் ராமச்சந்திரா மெடிக்கல் காலேஜிலில், இனி FENCO வினர், எங்களில் எவரும் வரவேண்டியதில்லை என்று கூறியதன் பேரில் இரண்டு தங்கும் அறைகள் எடுத்து ஓய்வுஎடுத்தோமானாலும் நல்ல தூக்கமில்லை. சிலர் வாந்தியெடுத்தனர். சிலர் அலுமினியப் பெட்டி தயார் செய்துகொண்டிருந்தனர். மையப்பெட்டியில் ஏதோ அடியில் போட்டு பிரேதத்தைவைத்து மீண்டும் மேல் பகுதியை மூடி வெல்டு செய்தனர். நாம் இலங்கை உதவி ஹைகமிஷனுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்போய்விட்டோம்.

12.01.93 காலை 10.15 மணியளவில் ஸ்தானிகர் ATTACHE ADMINISTRATION அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார். திரு. ராமநாதன் உங்களுக்கு என்னவேண்டும் (என்னமுறை) என்றார். எனது நண்பர் அவர் என்றேன். பிறகு திரு.நவரத்தின ராசா என்பவர் யார் என்றார். அவரும் அவருக்கு நண்பர் என்றும் இருவரும் வவுனியா கோவில் குளம் சிவன் கோவில் அறங்காவலர்கள் என்ற விபரத்தையும் சொன்னேன். இரத்த சம்பந்தமான அமரருடைய மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் தான் ஈடுபட முடியும் உங்களுக்கும் இதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது என்றதுடன் சரியான ரிக்கார்டு (RECORDS) இல்லாமல் தங்களுக்கு அனுமதி தரக்கூடியதாக இல்லை என்று கூறிவிட்டனர். அதன்பிறகு ஹைகமிஷனர் டாக்டர் வில்சன் என்பவரும் அவருடைய அறையிலிருந்து வெளியே வந்து எங்களுடைய விவாதத்தில் கலந்து கொண்டார். இறந்த அத்தாட்சி (DEATH CERTIFICATE) இல்லாமல் ஏதும் செய்யக்கூடியதாக இல்லை என்றார். நாங்கள், “இது வாரணாசியில் இறந்தது. அவைகளெல்லாம் எடுக்கக்கூடிய சாத்தியமில்லை” என்றேன். அவர் அப்படியானால் இங்கேயே அடக்கம் செய்துவிடலாமே தவிர முற்றும் கெட்டுப்போன பிரேதத்தை அனுப்புவதில் என்ன பிரஜோஜனம் என்று கூறினார்கள்.

இராமச்சந்திரா மெடிகல் காலேஜுடன் தொடர்புகொண்டு பூதவுடலின் விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்டாலும் தங்களுக்கு எனக்கு அதை அனுப்ப சரியான தகவல் கிடைக்காமல் செய்யமுடியாது என்று கூறிவிட்டார். சரியாகச் சுமார் 12.30 மணி இருக்கும் என்னிலையை அறிந்து டாக்டர். வில்சன் ஹைகமிஷனர் மீண்டும் அவர் அறையில் இருந்து வந்து மீண்டும் அறிந்து, “தனக்கு இலங்கையில் இருந்து திரு. ராமநாதனின் மகன் அல்லது மனைவியைத் தன்னுடைய அலுவலகத்தில் FAX மூலம் என்னிடம் பூதவுடல் ஒப்படைக்கப்படலாம்” என்று தகவல் அனுப்பும்படி கூறி, தனது FAX NO ஐயும் கொடுத்து அதை J.P. ஒருவர் உறுதி செய்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். இதனை திரு.ஆ. நவரத்தினராசா அவர்களுக்கு அறிவித்தேன். சற்று நேரத்திலேயே FENCO வுக்கு போன் வந்தது. விபரத்தை இலங்கையிலிருந்து வாசிக்க அவர் எடுத்துக் கொண்டார்.

13.01.96 மறுநாள் பொங்கல். ஹைகமிஷன் மற்றும் (ATTACHE ADMINISTRATION) வரவேற்பாளர் திருமதி. லெட்சுமி என்பவருடன் ஆபிஸ் பியோன் மட்டும் இருந்தனர். அவர்களிடம் RECORDS வாங்கிக்கொண்டு இந்த RECORDS ஃ TRANSPORT AGENT அவர்களிடம் ஒப்படைத்தேன். அவர்களும் தாங்கள் AIR போர்ட்டுக்கு தகவல் தந்துள்ளதாகவும் எப்படியும் இன்று அனுப்பிவிடுவோம் என்றனர். “நாங்கள், பூதவுடல் போய்விட்டது” என்று நிம்மதியுடன்

பேசிக்கொண்டிருக்க, விமானநிலையத்திலிருந்து பேழையுடன் கூடப்போக ஆளில்லாத காரணத்தினால் அனுப்பவில்லை என்றும் என்னை உடனடியாக விமான நிலையம் வரும்படியும் கூறினர். தலைசுற்றத் துவங்கிவிட்டது. விமானநிலையம் சென்றபோது ஆளில்லாமல் பூதவுடலைத் தாங்கியபேழை போனால் யார் அதனை ஏற்பவர் என்பது தெரியாமல் பேழை விமான நிலையத்தில் கிடக்கநேரிடும் என்றனர். எனவே எங்களுக்கு ஆதாரம் வேண்டும் என்றனர். இலங்கையுடன் மீண்டும் தொடர்புகொண்டு திரு. ஆ. நவரெத்தின ராசாவுடன் போனில் விபரத்தைக் கூறினேன். 15 நிமிடத்தில் FAX வந்துவிட்டது. இதில் திரு. ஆ. நவரெத்தினராசா அவர்கள் ஆற்றிய சேவை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. எந்தநேரத்தில் டெலிபோனில் கூப்பிட்டாலும் உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்வார். தகவல்களைத் தலைவர் திரு. சண்முகத்துக்கு வவுனியாக்குக் கொடுத்துவிடுவார். திரு. நவரெத்தினராசா அவர்கள் என்னுடைய இந்தச் சேவைக்கு “தான் வந்து என் காலில் விழவேண்டும்” என்றும் எழுதியதுடன் கோவில் தலைவர் இரா.சண்முகம் J.P. இன்னுள் சில தினங்களில் சந்திப்பார் என்றும் கோயிலுக்கான சேவையை இந்தியாவிலிருந்து தொடர்ந்து செய்து கும்பாபிஷேகத்திலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் அன்பு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

இரண்டு வாரத்திலேயே தலைவர் திரு. சண்முகம் வந்துவிட்டார். தலைவர் திரு. இரா. சண்முகத்தின் சிரித்தமுகம் இவர் நல்ல பதவிக்கு ஏற்றவர் கோவில் வேலைக்குத் தகுதியானவர் மட்டுமல்ல இவர் தன்னுடைய சிரிப்பால் எல்லாவற்றையும் சாதித்து விடுவார் என்று நினைத்தேன். அதன்பிறகு தான் தெரியும் இவருடைய குடும்பமும் உறையூரிலேயே இருப்பது. இந்தியாவில் கோவில் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதுபோலவே தொடர்ந்து செய்துதவவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

தலைவர் இரா. சண்முகம் J.P. அவர்களுடைய சிரித்தமுகத்துடன் மென்மையான குரலையும் மறுக்கமுடியுமா? மௌனத்தால் சம்மதம் தெரிவித்தேன். அப்போது சாமிமலை ஸ்தலத்தினால் தேவசேனாபதி அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு கோவிலுக்கான உலோகவிக்கிரகங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தோம். திரு. தேவசேனாபதி சுவாமிமலையில் முன்னணியில் உள்ளவர். இவரைத் தெரியாதவர்கள் எவருமே இல்லை. சுவாமிமலை என்றால் சிற்பம். சிற்பம் என்றால் திரு.தேவசேனாபதி தான். தி.மு.க தலைவர் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதிக்கு மனுநீதிச்சோழன் வெள்ளிரதம் செய்து கொடுத்ததற்காகத் தங்கமோதிரம் பரிசுபெற்று 10.03.95ல் மணிவிழாக் கொண்டாடியவர். கல்விக்கிரகங்கள் திரு. பழனியப்பனிடமிருந்து பெற என்னையும் அழைத்துப்போய் கல்விக்கிரகங்களுடன் போய் உலோக விக்கிரகங்கள் செய்த திரு. எஸ். தேவசேனாபதியிடம் ஒப்படைத்தோம். அதன்பின் அவர்கள் இக்கல்விக்கிரகங்களுடன் தங்களுடைய உலோக விக்கிரகங்களையும் நல்ல முறையில் அனுப்பிவைத்துக் கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புடன் செய்தது பெருமைப்படக்கூடிய விதத்தில் அமைந்திருந்தது மட்டுமல்ல நல்ல முறையில் சிவாலயம் கோவில்குளம் என்ற இடத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

முன்பே இவ்விடத்தில் பிரசித்திபெற்ற கோவில் அமைய போகின்றதை முன்னோர்களே எதிர்பார்த்திருக்கின்றார்கள் என்பதை ஞாபகமுட்டுகின்றது.

முற்றும்.

பொருளாளர் வாக்கமுதம்

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில்
கோவிற்குளம்,
வவுனியா
05.06.1996.

அறங்காவலர்,
நயினை ஆ. உமாதேவன்
பொருளாளர்.

பேரருள் சுரக்கும் அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் பாதாரவிந்தத்தை
என்றும் வேண்டி வழுத்தி,

“தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

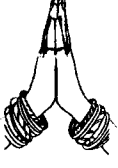
என்ற நாவுக்கரசர் வாக்கிற்கமைய சிவப்பணி என்னும் அறப்பணி செய்யும் பாக்கியம்
“என்முன்னோர் செய்ததவப்பயனோ? அன்றி நான் செய்த பூர்வபுண்ணியமோ?”
“நாயிற்கடைப்பட்ட நாயேனையும்” நயந்து வந்து ஆட்கொண்ட தன்மை எம்பெருமான்
மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையைக் குருந்த மரநிழலில் தன்வசப்படுத்தி ஆட்கொண்ட
தன்மையே போல், அன்னை நாகபூஷணியாளின் புண்ணிய பூமியில் பிறந்த என்னை இந்த
சிவபூமிக்குக் கொணர்ந்த தன் பணியைச் செய்வித்த தன்மை, அடியேன் உள்ளத்தில்
பேரானந்தத்தை அளிக்கின்றது.

சைவஉலக வரலாற்றில் மன்னர்களாலும், பெரும் தனவந்தர்களாலும்
செய்யப்பட்டுவந்துள்ள ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த
மகாகும்பாபிஷேகத்தை சாதாரண மக்களாகிய நம்மால் செய்து முடிக்கப்பட்டது என்றால் அது
எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் பெருங்கருணையே அன்றி வேறொன்றும் இல்லை. நடமாடும்
தெய்வம் என்று போற்றப்படும் காஞ்சிப்பெரியவரின் பரிபூரண பேராசியும், தமது ஆத்மாக்களையே
காணிக்கைகள் ஆக்கிய சிவாத்மாக்கள் திருவுள்ள வேட்கைகளும், இப்பணியின் வளர்ச்சியை
ஒங்கி வளரச் செய்தன.

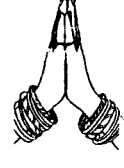
மனித வாழ்வில் நாம் எத்தனையோ செல்வங்களைச் சேர்க்கலாம். அவை எல்லாம் நாம்
வரும்போது கொண்டு வருவதும் இல்லை. இறக்கும்போது கொண்டு போவதும் இல்லை. நாம்
சிவதர்மங்களுக்குச் செய்யும் தொண்டும், காணிக்கைகளும் தான் ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவை
அடையும் போது கூடவரும். இந்த அமைவுக்கு அமைய வவுனியா வாழ் மக்கள் பெரும்
புண்ணியவான்கள். திருப்பணி கேட்டு நாம் சென்ற போதெல்லாம் மனம் கோணுதல் இன்றி,
பரிபூரண உள்ளத்தோடு உவந்தளித்தார்கள். குறுகிய கால இடைவெளியில் இப்பாரிய பணியைச்
செய்து முடிக்க முடிந்தது என்றால் அந்தப்பெருமை. அவர்களையும்சாரும்.

மேலும், இப்பெரும்பணியின்தொடர்பணி இன்னும் உள்ளன. அவற்றை தம்பணி என்று
உள்ளத்தே கொண்டு பரிபூரணப்படுத்த ஒவ்வொரு சைவமக்களும் பங்காற்றவேண்டும் என்று
வேண்டுகின்றேன். இதுவரை நடந்த திருப்பணிகள், கிரியைகள், மற்றும் நிகழ்ச்சிகள் யாவிலும்
உள்ளார்ந்தமாக பங்காற்றிய அனைத்து மக்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல அகிலாண்டேஸ்வரி
சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் கிருபா கடாட்சமும், பெரும் பேறும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

-திருச்சிற்றம்பலம் -

என்றும் நுன்றிக்குரியவர்கள்.....

எமது திருக்கோவிலின் ஆவர்த்தனப்பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாக நிகழ்ந்தேறுவதற்கு உறுதுணைபுரிந்த எல்லாம்வல்ல கோயில் குளம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமானதும், அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் கருணையையும், திருவருளையும் எண்ணியெண்ணி வியந்து மகிழ்கிறோம். முதற்கண் எல்லாம்வல்ல திருவருளுக்கு நன்றி.

திருக்கோயிற் கட்டிடங்களையும், விக்ரகங்களையும், தூபிகளையும் அமைத்துத்தந்த கட்டிட, சிற்ப, சித்திர, ஓவிய, விக்ரகவியற் கலை நிபுணர்களுக்கு எமது நன்றி.

திருக்குடமுழுக்கினை 1996.05.01 ஆந் திகதி வெகு சிறப்பாக நிகழ்த்திவைத்த பிரதமகுரு, பிரதிஷ்டா பூஷணம், கிரியாகூடாமணி, சிவாச்சாரியார் நயினைசாமி பரமேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களுக்கும், சர்வசாதகம் நிகழ்த்திய வேதாகம வித்யாபூஷணம் தெல்லிப்பழை துர்க்கா வேதாகமபாடசாலை அதிபர் சிவஸ்ரீ விஸ்வ நாராயண சர்மா அவர்களுக்கும் இணைந்து பங்குபற்றிய ஏனைய சிவாச்சாரிய குருமணிகளுக்கும் எமது திருக்கோவிலின் சார்பாக நன்றியறிதலையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து பிரதம குருவாகப் பணியாற்றிவரும் சிவாகம கிரியா திலகம் புங்குடுதீவு சிவன்கோவில் பிரதமகுரு பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ நாகேந்திரக்குருக்கள் அவர்களுக்கு எமது நன்றியுரித்தாகுக.

மகாகும்பாபிஷேகம் எல்லாவகையாலும் வெகு விமரிசையாக நடைபெறவும் அதனைத் தொடர்ந்து 48 தினங்கள் மிகுந்த பக்திபூர்வமாக மண்டல அபிஷேகங்கள், சங்காபிஷேகம் நிழவும் இரவுபகலென்று பாராது ஓயாமற் பணியாற்றி ஒத்துழைப்பும், உதவியும் நல்கிய மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவினர் எமது விசேட பாராட்டுதலுக்கும், பெருமைக்கும் நன்றிக்குமுரியவர்கள்.

வவுனியா அரசாங்க அதிபராகவும், மகாகும்பாபிஷேகக்குழுவின் தலைவராகவுமிருந்து பெரும்பணி புரிந்து பாராட்டுதலைப் பெறுபவர் சிவத்திரு. கே. கணேஷ் அவர்கள். சீலமும், தண்டைக்கமும், அமைதியும், மதிப்பும் வாய்ந்த அரசாங்க அதிபர் அவர்கட்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மகாகும்பாபிஷேகம் ஆகம மரபுகள் வழிநின்று சிவபரத்துவம் மேலோங்கி நிகழ ஆலோசனைகள் நல்கி அரும்பாடுபட்டவர் மகாகும்பாபிஷேகக்குழுவின் உபதலைவரும், யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையின் கௌரவ செயலாளராகவும் விளங்கும் உயர்திரு. த. சண்முகலிங்கம் அவர்கள். இந்திய நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பல்வேறு சிவத்தலங்களையும் தீர்த்தங்களையும் தரிசித்து யாத்திரை செய்த இவர் தமது வாழ்வில் உயர்தனிப் பெரும்பணியென ஏற்று, இக்கும்பாபிஷேகத்தினை முழுமுச்சுடன் வெகு சிறப்பாக நிறைவேறுவதற்கு உறுதுணைபுரிந்தார்கள். அவருக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவின் இணைப்பொருளாளர்களுள் ஒருவராக இருந்து அளப்பரிய பங்குப்பணிகளையாற்றுபவர் வவுனியா இந்துமாமன்றத்தின் பெருந்தலைவர் சிவநெறிக்காவலர் உயர்திரு. C. A. இராமஸ்வாமி அவர்கள் நல்லபல சிவப்பணிகளிலே நேரத்தைச் செலவழித்து

ஈடுபாடுகாட்டும் பெருமைக்குரிய இவர்கள் எமக்கு நல்கிய பேராதரவுக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவின் இணைப்பொருளாளராயிருந்து இவ்வாலய மகாகும்பாபிஷேகத்தின் பரிபூரண நிறைவுக்கும், மண்டலாபிஷேகம் சங்காபிஷேகம் ஆகியனவற்றின் நிறைவுக்கும் அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டு உழைத்தவர் “நீம்” அரிசிஆலை அதிபர், சைவப்பெரியார் உயர்திரு. மு. சபாநாதன் அவர்கள். இவரது உள்ளமும், உணர்வும் இச்சிவத்தலத்தின் உயர்ச்சியிலும், வளர்ச்சியிலுமே சங்கமித்திருந்தன, இருக்கின்றன. இவர்களின் உள்ளத்துயர்வும், அறப்பணி ஈடுபாடும் என்றென்றும் எம் நன்றிக்குரியன. இவருக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மகாகும்பாபிஷேகக்குழுவின் மற்றுமொரு துடிப்பான சிவதொண்டர் “இறைபணிச் செம்மல்”, திருவாசகச் செல்வர் உயர்திரு. வை. செ.. தேவராசா அவர்கள். ஆலயப்பணிகளெவற்றிலும் மனமொன்றி ஈடுபடும் இவர் திருவாசகத்தினை 75 தடவைக் முழுதும் ஓதியும், ஒதுவித்தும் அருள்வாழ்வு வாழ்பவர். சிவனடியே சிந்திக்கும் தவப்பயன் வாய்க்கப்பெற்றவர். இச்சிவாலயத்திலேயே இவரால் வெளியிடப்பட்ட “திருவாசகம்” நூல் அரங்கேற்றப்பட்டதும் இறைவனின் திருவருட்செயலே யாம். வவுனியா இந்துமாமன்றத்தின் கௌரவ செயலாளராகவும் சிவப்பணி புரியும் இவருக்கு எமது வாழ்த்துக்களையும் அன்பான நன்றியறிதலையும் தெரிவித்து மகிழ்கிறோம். இன்னும் மகாகும்பாபிஷேகக் குழுவில் அங்கம் வகித்த அனைத்துத் தொண்டர் பெருமக்களுக்கும் எமது நன்றியுரித்தாகுக.

திருக்கோயிலின் மகாகும்பாபிஷேகம் பற்றிய செய்திகளை பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்துதவிய தேசியநாளிதழ்களுக்கு எமது நன்றி. குறிப்பாக “வீரகேசரி” பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் உயர்திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் M.A., M.Sc அவர்கள் எமக்கு நல்கிய ஆதரவுக்கும், ஆலோசனைகளுக்கும், அன்பிற்கும் நன்றியுரித்தாகுக. வவுனியா நிருபர்களுக்கும், நன்றியுரித்தாகுக. வவுனியா நிருபர் அன்பர் பி. மாணிக்கவாசகம் அவர்கட்கும் எம் நன்றிகள்.

மகாகும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளை வானொலியிலே நேர்முக அஞ்சல் ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சியாக நிகழ்த்திய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர், பணிப்பாளர் நாயகம், தமிழ்த்தேசிய சேவைப் பணிப்பாளர், நேர்முகவர்ணனையாளர்கள், பொறியியலாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி.

நாதஸ்வர, தவில் இசைமழை பொழிந்த கலைஞர்கள், வித்துவான்கள் அனைவர்க்கும் நன்றியுரித்தாகுக. காரைநகர் நாதஸ்வரவித்துவான் கணேசன், தவில் வித்துவான் வீராச்சாமி, அளவெட்டி நாதஸ்வரவித்துவான் சிதம்பரநாதன், சாவகச்சேரி நாதஸ்வரவித்துவான் பஞ்சாபிகேசன் குழுவினர், இணுவில் தவில்வித்துவான் நித்தியானந்தம் மற்றும் கலைஞர்களனைவருக்கும் நன்றியுரித்தாகுக.

இசையரங்குகளிலும், பண்ணிசையரங்குகளிலும் சிறப்பாகப் பங்குபற்றிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இசைத்துறை விரிவுரையாளர், ஞானசிரோன்மணி, தமிழிசையரசு, இசைப்புலவர், கீதாமிர்தவாரிதி, சங்கீத பூஷணம். நா. வி. மு. நவரத்தினம் அவர்கட்கும், பக்கவாத்தியக் கலைஞர்கள், மண்டலாபிஷேக தினங்களில் முதல் ஏழு தினங்களும் தெய்விகப்பேருரையாற்றிய மணிமொழிவாரி, செஞ்சொற்கொண்டல், சைவசித்தாந்த பண்டிதர், வாக்கீசகலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A. அவர்களுக்கும் தொடர்ந்து மண்டலாபிஷேகத்தின் போது திருவிளையாடற் புராணத்தை அடியொற்றித் தெய்விகப் பேருரையைச் சிறப்பான முறையிலே பக்திரஸம் ததும்ப எடுத்துரைத்து பக்தகோடிகளது உள்ளங்களில் நீங்காதோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ள காரைநகர் கம்பன் கழக அமைப்பாளரும்,

ஆசிரியருமான தமிழ்ருவி, கந்தநிதி “கதாவாரிதி” திரு.த.சிவகுமாரன் B.A(Hons) அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள்.

மகாகும்பாபிலேகத்தின் போதும், மண்டலாபிலேக பேருரையின் போதும், வசந்தமண்டப் பூசைகள், வேதபாராயணம், திருமுறைப்பாராயணம் என்பவற்றின் போதும் சிறந்த முறையில் ஒலி, ஒளி அமைப்புகளைத் திறம்படச் செய்தோருக்கும் எமது நன்றிகள்.

சிறப்பான முறையிலே மகாகும்பாபிலேகம் தொடக்கம் மண்டலாபிலேகப் பூர்த்திவரை தினமும் அன்னதானத்தை சிறப்புற நடத்திய “அகிலாண்டேஸ்வரி அமுத சுரபி” அன்னதானசபையினருக்கும் அதன் பொறுப்பு நிர்வாகியாக இருந்து அன்புடன் உபசரித்துப் பொருமையுடன் அமுதளித்துப் பாராட்டைப்பெறுபவர் வவுனியா குடியிருப்பைச் சேர்ந்த திரு. ந. தனபாலசிங்கம் அவர்கள். இவருக்கு எம் நன்றி. அன்னதானப்பணி சிறப்புற நிகழத் தாமாகவே மனமுவந்து முன்வந்து வாரிவழங்கிய கொடைமடம் படைத்த சிவபுண்ணியச் செல்வர்கள் அனைவர்க்கும் எமது பாராட்டுக்களும் நன்றிகளும் உரித்தாகுக. அதேபோல் “அகிலாண்டேஸ்வரர் தாகசாந்தி நிலையம்” அமைத்துக் “குடிநீர்” வழங்கித் தொண்டுபுரிந்தோருக்கும் நன்றிகள்.

1996.05.01 இல் நிகழ்ந்தேறிய மகாகும்பாபிலேகதினத்தையொட்டி வெளியிடப்படும் “சிவதத்துவமலர் 1996” என்னும் சிறப்புமலரை வெளியிட்ட மலர்க்குழுவினர்க்கு எமது நன்றியும் பாராட்டும் உரித்தாகுக. ஞானசிரோன்மணி, சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான், சைவப்பெரியார் வ. செல்லையா அவர்கள், சைவப்புலவர் செ. குணபாலசிங்கம் B.A அவர்கள், திருநெறியதமிழ்வேந்தன், தமிழ்மணி நா. தர்மராஜா (அகலங்கன்) அவர்கள், தமிழ்ருவி, கதாவாரிதி த. சிவகுமாரன் B.A(Hons) அவர்கள், திரு. எஸ். பூபாலசிங்கம் (ஆசிரியர்) ஆகியோருக்கும், “சிவதத்துவமலர் - 1996” பதிப்பாசிரியர், நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் பரம்பரை அறங்காவலர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்துறையின் முன்னாள் விரிவுரையாளர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர், வாகீசகலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A அவர்களுக்கும் எமது நன்றியுரித்தாகுக.

எமது வேண்டுகலை ஏற்றுச்சிறப்புமலருக்குக் கட்டுரைகளையும் வாழ்த்துக்களையும் எழுதி உதவிய சமயப்பெரியார்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பண்டிதர்கள், அறிஞர்கள், கல்விமான்கள், கவிஞர்கள், மாணவர்கள், பிறதுறையினர் அனைவர்க்கும் எமது நன்றிகள்.

“சிவதத்துவமலர்” அச்சிலே சிறப்புற வெளிவர உதவியவர்கள் கொழும்பு லஷ்மி அச்சக நிர்வாகி உயர்திரு. திருநீலகண்டன் அவர்களும், அச்சகமுகாமையாளர் திரு. எம். விக்கி அவர்களுமாவார்கள். அவ்வவ்போது நல்லபல ஆலோசனைகளைக் கொழும்பிலிருந்து நல்கியுதவியவர் திரு. த. சண்முகலிங்கம் அவர்கள். கண்டியிலிருந்து கடிதமூலமாக அரியபல நல்ல பயனுள்ள உதவிகளைப் புரிந்தவர் “ஆழ்கடலான்” கவிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள். இத்தனை பெரியார்களுக்கும், மலரைச் சிறப்புற அழகுற அமைத்துத் தந்த அச்சக ஊழியர்கள், கண்ணிப்பொறி நிபுணர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றியுரித்தாகுக. ஒப்புநோக்கிய திரு. கே. எஸ். அரவிந்தன், B. A. அவர்களுக்கும், விரிவுரையாளர் நா. வி. மு. நவரத்தினம் அவர்களுக்கும் நன்றி.

பாதுகாப்புச் சேவையை நல்கிய பாதுகாப்புத்துறை உயரதிகாரிகள், உத்தியோகத்தார்களுக்கும் எமது நன்றியுரித்தாகுக.

நித்திய, நைமித்திய பூசைகளை முன்வந்து உபயமாக ஏற்று என்னும் “சிவவழிபாடு” குன்றாது நிகழ்வதற்கு உறுதுணை புரிந்துள்ள பெருமக்களுக்கும், ஒத்துழைத்த

இத்திருக்கோவிலின் வளர்ச்சிக்கும், திருக்குடமுழுக்கு நிகழ்ச்சிக்கும், தொடர்ந்து நடைபெறும் அனைத்துத் தெய்வீகப்பணிகளுக்கும் என்றென்றும் பேராதரவுதரும் அனைத்துத்துறை அரசு உயர் அதிகாரிகளுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் திருவருள் வளத்தையும் நலத்தையும் நல்குவதாகுக.

வவுனியா நகரசபை ஆணையாளர், மற்று சக உத்தியோகத்தார்கள், பணியாளர்கள் என்றென்றும் அகிலாண்டேஸ்வரரின் திருவருளுக்குப்பாத்திரமானவர்கள். இவர்கள் பணி மகத்தானது. பாணலிங்கத்தைக் காசியிலிருந்து கொண்டுவரச் சென்று அங்கேயே சிவபதமடைந்த அமரர் நா. இராமநாதன் அவர்களது நினைவு எம் நெஞ்சைவிட்டகலாது. தமது தன்னலமற்ற சேவையை இத்தொடர்பில் நல்கிய திருச்சி, உறையூர் அன்பர் எம். ஹரிலிங்கம் அவர்களது “மனவிசாலம்” மிகப்பெரிது.

எமது நன்றியும் அன்பும் அவருக்குரித்தாகுக.

எமது திருக்கோவிலில் இதர திருப்பணிகளைச் செய்யஇருக்கின்ற சிவபுண்ணியச் செல்வர்களனைவருக்கும் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரரின் திருவருள் நீண்டாயுளையும், சௌபாக்கியத்தையும் நல்கவேண்டுமென எம்பெருமானின் திருவடிகளை இறைஞ்சுகிறோம்.

வவுனியாவிலுள்ள தொழிலதிபர்கள், அரிசிஆலை அதிபர்கள், இதர இடங்களிலுமுள்ள கொடை வள்ளல்கள் அனைவரும் சிவனின் திருப்பணிக்கு நிதியை வாரிவாரி வழங்கியுள்ளார்கள். இன்னும் திருப்பணிகள் நிறைய நடைபெறவேண்டியிருப்பதால் இவர்கள் மூலமான சேவையை அகிலாண்டேஸ்வரர் துணையோடு நிறைவேற்றவிருக்கும் தொண்டுள்ளம் படைத்த அனைத்துக் சிவபுண்ணிய சீலர்களுக்கும் அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரப் பெருமானது பரிபூரணமான திருவருள் என்றென்றும் கிடைக்க வேண்டுமென இறைஞ்சுகிறோம்.

யாராவது தவறுதலாக மறக்கப்பட்டிருப்பின் அவர்களுக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சித்திவிநாயகரதும், அகிலாண்டேஸ்வரினதும் திருவருள் சிவாலயத் தொடர்புடைய அனைவர்க்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று திருவடிகளைத் தொழுது வாழ்த்தியமைகிறோம்.

இவ்வண்ணம்.

ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத
ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில்,
கோயிற்குளம். வவுனியா.

14.06.1996

ஆ. நவரெத்தினராசா,
அறங்காவலரும் செயலாளரும்,
திருக்குடமுழுக்கு விழாச் செயலாளரும்.

திருஞானசம்பந்தரின் பக்தி இயக்கம்.

பேராசிரியர், டாக்டர்.

வை. இரத்தினசபாபதி
சென்னை.

திருஞானசம்பந்தர் :

“சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார்” எனவும் சிவானந்தத் தெள்ளமுது எனப்பெறும் ஞானவாரமுதம் உண்ட பிள்ளையார் எனவும் ஆளுடைய பிள்ளையெனவும் போற்றிப் புகழ்ப் பெறுகின்ற திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை அருளிய நற்குரவர்கள் எனப்பெறும் அருளாசிரியர்கள் மூவரில் முதல் நின்ற பெருந்தகையாவர்.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடையில் வாழ்ந்த இவர் பல பெயர்களால் பலரால் பாராட்டிக் கூறப்பெற்ற பெருமையுடையவராக இருந்த போதிலும் “திருஞானசம்பந்தன்” என்ற ஒரு பெயராலேயே உலகமறிய வாழ்ந்தவர் என்று இவரை நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தாம் இயற்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலையில் (68.69 கண்ணிகள்)

“ தீதறுசீர்க் காலத் தொகுதியும் நான்மறையின் காரணமும்
மூலப் பொருளும் முழுதுணர்ந்த - சீலத்திருஞானசம்பந்தன்
என்று உலகம் சேர்ந்த ஒரு நாமத்தால் உயர்ந்த கோ”

என்று கூறுவதால் உணரலாம். இக்கருத்தைத் திருஞானசம்பந்தரே தாம் ஞாலப்பாலருந்தியவுடன் அருளிய முதல் திருப்பதிகமாகிய “தோடுடைய செவியன்” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தின் இறுதிப்பாட்டில் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துக் கூறியருளுகின்றார்.

“அருநெறிய மறை வல்ல முனியகன்

பொய்கை அலர் மேய

பெருநெறிய பிராமாபுரம் மேவிய

பெம்மான் இவன் தன்னை

ஒரு நெறிய மனம் வைத்து உணர்

ஞானசம்பந்தன் உரை செய்த

திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை

தீர்தல் எளிதாமே”

(முதல் திருமுறை, முதற்பதிகம் செய்யுள் 11)

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. அழிந்தொழிந்தன போக அருளாளர்களால் தொகுக்கப்பெற்று இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் திருப்பதிகங்கள் மொத்தம் 384க்குத் திருப்பாடல்கள் 4158 ஆகும். திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற சிவத்தலங்கள் 220. சிவத்தலத்திருப்பதிகம் 377, பொதுத் திருப்பதிகங்கள் 7. இவைகளே திருஞானசம்பந்தரின் ஆய்வுக்குரிய முதன்மை மூலங்களாகக் கருதப்பெறுகின்றன.

வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், மிகுசைவத்துறை விளங்கவும், பூதபரம்பரை பொலியவும்

புனித வாய் மலர்ந்து அழுத சீதவள வயற் புகலித் திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றைத் தெய்வச் சேக்கிழார் தாம் அருளிய 4286 செய்யுட்களைக் கொண்ட திருத்தொண்டர் புராணத்துள் (பெரியபுராணம்) 1256 செய்யுட்களால் விரிவாக எடுத்து விளக்கியிருக்கின்றார்.

திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் கீழ்க்கண்ட ஆறுநூல்களால் திருஞானசம்பந்தரைப் போற்றிப் பரவியுள்ளார்.

1. ஆளுடைய பிள்ளையார் திரு அந்தாதி
2. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்
3. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை
4. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமலை
5. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்
6. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை

பதிகப் பெருவழிகண்ட பாலறாவாயர்

பத்துப் பாடல்களால் இறைவன் புகழைப் பலவாறு ஏத்திப்பாடுதல் அமையும். பத்துப்பாடல்கள் பாடியபின் 11 ஆவது பாடலில் பாடியவர் பெயர், பாடப்பெற்றவர் பெயர், பாடிய முறை, படிப்பவர் படிக்க வேண்டிய முறை, படித்தால் பெறும் பயன் என்ற ஐந்தையும் இணைத்துக்கூறி முடிக்கப் பெறும் அமைப்பைத் திருப்பதிகம் என்று கொள்ளலாம். இத்தகைய அமைப்புடைய 11 ஆவது பாடலைத் “திருக்கடைக்காப்பு” என்பது மரபு.

திருப்பதிக முறையை முதன்முதல் அமைத்து நெறிப்படுத்தியவர் காரைக்கால் அம்மையார் அவர்களே. பேயார் என்று போற்றுப்பெறும் காரைக்காலம்மையார்,

“திருவாலங்காட்டுப் பதிகம்”

“திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம்”

என இரண்டு பதிகங்கள் பாடி இத்தகைய பதிகப் பெருவழிக்குக் கால்கோள் செய்தார்.

காரைக்கால் அம்மையாரை உடன்கொண்டு அம்மையாரைச் சார்ந்து வரும் அருள்நெறி இளவலாக அமைந்த ஞானப்பெருந்தகையாகிய திருஞானசம்பந்தர் (திருப்பதிகப் பெருவழியை) அமைத்துக் காட்டுகின்றார்.

திருப்பதிகங்களைப் பாடி வழிபடுவதன் மூலமாகவே இறைவன் அருளைப் பெற்றுவிட முடியும் என்பது தான் திருப்பதிகப் பெருவழி என்பதன் பொருள்.

“ஆறது ஏறுஞ் சடையான் அருள்மேவ

அவனியர்க்கு

வீறது ஏறும் தமிழால் வழிகண்டவன்”

என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தத்தின் ஐந்தாஞ் செய்யுளிலும்,

“பதிகப் பெருவழி காட்டப்

பருப் பதக்கோன் பயந்த

மதியத் திருநுதல் பாங்கன்

அருள்பெற வைத்த எங்கள் நிதி”

என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதியின் இரண்டாஞ் செய்யுளிலும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் எடுத்துக் கூறிச் சிறப்பித்துள்ளமையை நோக்கினால் திருப்பதிகப் பெருவழியைக் கண்டவர் திருஞானசம்பந்தரே என்பது புலனாகும்.

பக்திநெறி : மனிதன் இறைவனை அடைய வேண்டுமென எண்ணியபின் அவன் மேற்கொள்ளும் வழிகளில் ஒன்று பக்தி வழி. ஒரு பொருளை அடைய எண்ணியவன், அடைய வேண்டிய பொருளை மறவாது ஏத்திப்புகழ்ந்து செயலாற்றியும் விடாது கொள்ளும் ஒருவகைத் தொடர்பை இங்கே நாம் பக்தி என்று பொதுவாகக் கொள்ளலாம் (விரிந்த ஆய்வை இங்கே நான் மேற்கொள்ள வில்லை)

திருஞானசம்பந்தருக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட மாணிக்கவாசகர்,

“முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்

பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்

சித்தமலம் அறுவித்துச்சிவமாக்கி எனையாண்ட

அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே”-திருவாசம் 51-1

என்று கூறியுள்ளமை கொண்டு தெளியலாம். இவ்வாறே அண்மைக்காலத்தே வாழ்ந்த அருணகிரியாரும்,

“பக்தியால் யான் உனைப் பலகாலும்

பற்றியே மாதிரும்புகழ் - பாடி

முத்தன் ஆமாறு எனைப் பெருவாழ்வின்

முத்தியே சேர்வதற்கு - அருள்வாயே

-(திருப்புகழ் 349)

என்ற திருப்புகழால் வெளிப்படுத்தியமை உணரலாம்.

பக்திநெறியில் நின்ற ஒருவன் தன்னால் பக்தி செய்யப்பெறும் பொருளின் மேல் இடையறாத நினைவுத் தொடர்பு கொண்டு, அதைத்தவிர வேறு ஒன்றையும் எண்ணாதவனாய் உள்ளம் உருகி, உருகி அழியும் நிலை பெற வேண்டும். இதனை

“வெள்ளம் தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்

பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்

பள்ளம் தாழ்உறு புனலின் கீழ் மேலாகப்

பதைத்து உருகும் அவர் நிற்க என்னை ஆண்டாய்க்கு

உள்ளம் தான் நின்று உச்சியளவும் நெஞ்சாய்

உருகாதால் உடம்பு எல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா

வெள்ளம் தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்

கண் இணையும் மரமாம் தீவினையினேற்கே”

என்றும்,

“..... இரும்பின் பாவை

அணைய நான் பாடேன் நின்று ஆடேன் அந்தோ

அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்

முனைவனே முறையோ நான் ஆனவாறு”

என்றும் வரும் திருவாசகப் பாடல்களால் அறியலாம். -திருவாசகம் 25, 26.

இத்தகைய நிலையில் மனம் உருகி உருகிப் பாயுமாறு இறைவனிடம் ஆன்மாவானது ஈடுபட்டு நிற்கும் நிலையைப் பக்திநெறி என்று கொள்ளலாம். இந்நிலையினையே அண்மைக் காலத்து வாழ்ந்த மரணமிலாப் பெருவாழ்வின் ஏற்றத்தையே தேற்ற மிகு கொள்கையாகக் கொண்டு “அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை” என்ற மகாமந்திரத்தை ஏற்று, சகாக்கலை நெறியைப் பரப்பிய இராமலிங்க அடிகள்,

“நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து
 நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பே
 நிறைந்து நிறைந்து ஊற்று எழும்
 கண்ணீர் அதனால் உடம்பு
 நனைந்து நனைந்து அருளமுதே
 நன்னிதியே ஞான
 நடத்தரசே என் உரிமை
 நாயகளே என்று
 வனைந்து வனைந்து ஏத்துதும் நாம்
 வம்மின் உலகியலீர்” (திரு அருட்பா, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு - 1)

என்று கூறி இந்நெறியை விளங்கவைப்பதைக் காணலாம்.

உள்ளம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து உருகி உருகி தானெனும் தற்போதம் அழிந்து நின்றலே பக்திநெறியின் இயல்பு என்பதைத் தெளிய உணர்த்தும் சாத்திரப் பகுதி ஒன்றையும் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

சைவசித்தாந்தச் செம்பொருள் நெறியைத் தெளிய உணர்த்தும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் முதலில் நின்ற நூல் “திருவுந்தியார்” என்பது. இதனை அருளியவர் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்.

திருவுந்தியாரின் ஏழாவது பாடல் பக்திநெறியின் இயல்பைத் தெளிய உணர்த்துகின்றது.

“உள்ளம் உருகின் உடன் ஆவர் அல்லாது
 தெள்ள அரியர் என்று உந்தீ பற
 சிற்பரச்செல்வர் என்று உந்தீபற”

உள்ளம் உருகி நின்ற காலத்தே தான் இறைவன், உடனாகி நின்று இன்பம் தருவானே அன்றி, அவனை இன்னான் என்று ஆய்வு செய்து அணுக முற்படும் போது, அவன் அருமையுடையவனாகி விலகியே சென்றுவிடுவான் என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது மேலே குறிப்பிடப் பெற்ற “திருவுந்தியார்” பாடல்

இத்தகைய பக்திநெறியைக் “கருதா மறவா நெறி” என்றும் “அயரா அன்பு நெறி” என்றும் “அவனே தானே ஆகிய செந்நெறி” என்றும் சாத்திர நூல்களும் தோத்திர நூல்களும் வலியுறுத்தி உள்ளன.

திருஞானசம்பந்தரின் பக்திநெறி:-

திருஞானசம்பந்தரின் பக்திநெறி இயல்பைக் கீழ்வரும் அவர்தம் தேவாரப் பகுதிகளாற் காணலாம்.

“இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய்
 தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
 கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
 மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே”

“வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
 வீழினும் உனகழல் விடுவே னலேன்
 தாழினந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்
 போழின மதிவைத்த புண்ணியனே”

“நனவிலும் கனவினும், நம்பா உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்”

“தும்மலோடு அருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மலர் அடியலால் அரற்றாது என்நா”

“கையது வீழிறும் கழிவுறினும்
செய்கழல் அடியலால் சிந்தை செய்யேன்”

“வெத்துயர் தோன்றி ஓர் வெருவு உறினும்
எந்தாய் உன் அடியலால் ஏத்தாது என்நா”

“வெப்போடு விரவி ஓர் வெருவு உறினும்
அப்பாஉன் அடியலால் அரற்றாது என்நா”

“பேரிடர் பெருகி ஓர் பிணிவரினும்
சீருடைக் கழல் அலால் சிந்தை செய்யேன்”

“உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
ஒண்மலர் அடியலால் உரையாது என்நா”

என்று வரும். திருவாவடுதுறைப் பதிக வரிகளால் திருஞானசம்பந்தர் பக்திநெறியின் இயல்பைப்பலப்படுத்தி அருளியமையைக் கண்டு தெளியலாம்.

பக்தி இயக்கம்:-

காரைக்காலம்மையார் பக்தி நெறியைத் திருப்பதிகங்களின் மூலம் கால்கோள் செய்து திருப்பதிகப் பெருவழியை அமைத்தார் என்பது உண்மையே.

மணிவாசகப் பெருமான் பக்திநெறியைப்பற்றித் தனக்கு இறைவன் அருளிச் செய்தான் என்பதும் உண்மையே.

ஆனால் திருஞானசம்பந்தர் தாமே பக்திநெறியைத் திருப்பதிகப் பெருவழியின் மூலம் இயக்க வடிவு கொடுத்துச் செயற்படுத்தினர் என்பது வரலாற்று வாய்மை.

திருஞானசம்பந்தர் தலங்கள் தோறும் சென்று, அடியவர்களை உடன் அழைத்துச் சென்று வழிப்பாட்டினைச் செம்மையாகச் செய்யுமாறு செய்து பதிகம் பாடி, மக்களையும் திருக்கோயில் இறைவனையும் இணைத்து ஒற்றுமைப்படுத்தும் திருத்தொண்டினைச் செய்தார்.

கோயிலைச் சார்ந்த குடிகள் என்றும் குடிகளைச் சார்ந்த கோயில் என்றும் கூறப்பெறும் தொண்டுநெறியை நேர் நின்று நிகழ்த்திக் காட்டினார்.

சற்றொப்ப இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள வரலாற்றின் அடிப்படையிலும், பதிகங்களின் அடிப்படையிலும் நோக்கினால், 220 தலங்களுக்குச் சென்று சில தலங்கள் தவிர, மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு - மக்களுடன் இணைந்து சென்று, திருக்கோயில் வழிபாடு செய்தும் கூட்டுப்பிராத்தனைகள் நடத்தியும் பக்திநெறிக்கு இயக்கவுருவம் கொடுத்து, அதனைச் செயல்படுத்தியுள்ளார்.

சமயப் பணியையும் சமுதாயப்பணியையும் இணைய நிறுத்தித் தொண்டுகள் செய்வதன் மூலம் பக்தி இயக்கத்தை வலிவுடையதாகச் செய்த பெருமை திருஞானசம்பந்தருக்கு உண்டு. மக்களுக்குப் பஞ்சம் வந்தபோது உணவளித்துத் தொண்டு செய்தும், மறைக்க தவம் திறந்தும், இறந்தாரை எழும்பியும், துணையின்றி நின்ற செட்டிப் பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்து வாழ்வளித்தும் பக்திநெறி இயக்கத்தின் செயற்பாட்டு முறைகளை வலிமைப்படுத்தியதும் திருஞானசம்பந்தரே.

பக்திநெறி இயக்கத்தின் தலைசிறந்த வெளிப்பாடாக ஒரு புதிய கொள்கையை உருவாக்கிக் கொடுத்தபெருமையும் திருஞானசம்பந்தருக்கு உண்டு.

இறைவனை நேர்நிறுத்திப்பக்தி செய்வதைப் போலவே இறைவன் அடியவர்களை நேர்நிறுத்திப் பக்தி செய்தலும் சிறந்தது என்று எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். முன்னதைவிடப் பின்னதே சிறந்ததும் எளிமையுடையதும் ஆகும் என வரையறை செய்து பக்தி இயக்கத்தின் புதிய பரிமாணத்தை அமைத்துக் காட்டிய பெருமையும் திருஞானசம்பந்தருக்கே.

பக்திநெறியை உலகப் பொது நெறியாக்குதல்:-

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வாழ்நாளின் இறுதியாகச் செய்த அற்புதம் மயிலாப்பூரில் நடைபெற்றது.

இறந்த பெண்ணின் எலும்பிலிருந்து “பூம்பாவை” என்ற பெண்ணை எழுப்புகிறார். இதற்காக அமைக்கப்பெற்ற பூம்பாவைப் பதிகத்தில் சைவம் உயர்ந்தது. அதனால் எலும்பு பெண்ணாகட்டும் என்று கூறவில்லை.

உலகப் பொதுநெறியாகிய அடியவர்க்கு உணவிடுதல் என்பதையே மையமாகக் கொண்டு அப்பதிகத்தை அமைத்துள்ளார். அப்பதிகத்தின் நுட்பம் உணர்ந்த சேக்கிழார் பெருமான்.

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடும்

அண்ணலார் அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல்

கண்ணினால் அவர்தம் நல்விழாப் பொலிவு கண்டு ஆர்தல்

உண்மையாம் எனில் உலகர் முன்வருக” என உரைப்பர்

பெரியபுராணம் 2990 என்று கூறுவதன் மூலம் உணரலாம்.

உடம்பெடுத்த எந்த ஓர் உயிரையும் இறைவன் வாழும் திருக்கோயில் எனக்கருதிச் சோறளித்தல் என்ற கொள்கை சமயம், சாதி, நாடு ஆகிய அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்த பொதுமை நிலைவாய்ந்தது.

ஒருபிடி சோறு கொடுக்கும் போது ஓர்எண்ணம் தேவை. நாம் தனிமனிதனுக்குக் கொடுக்கவில்லை, இறைவன் வாழும் இடம் என எண்ணிக் கொடுத்தாலே போதும் என்ற விரிந்த கொள்கையாக்கி பக்திநெறி இயக்கமாக ஆக்கி உலகப் பொதுமை நெறியாக விரிவடையச் செய்தவர் திருஞானசம்பந்தர் என்பதை உணர்ந்து தெளிதல் நலம்பயக்கும்.

“வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க

பூதபரம்பரை பொலிய புனிதவாய் மலர்ந்தழுத

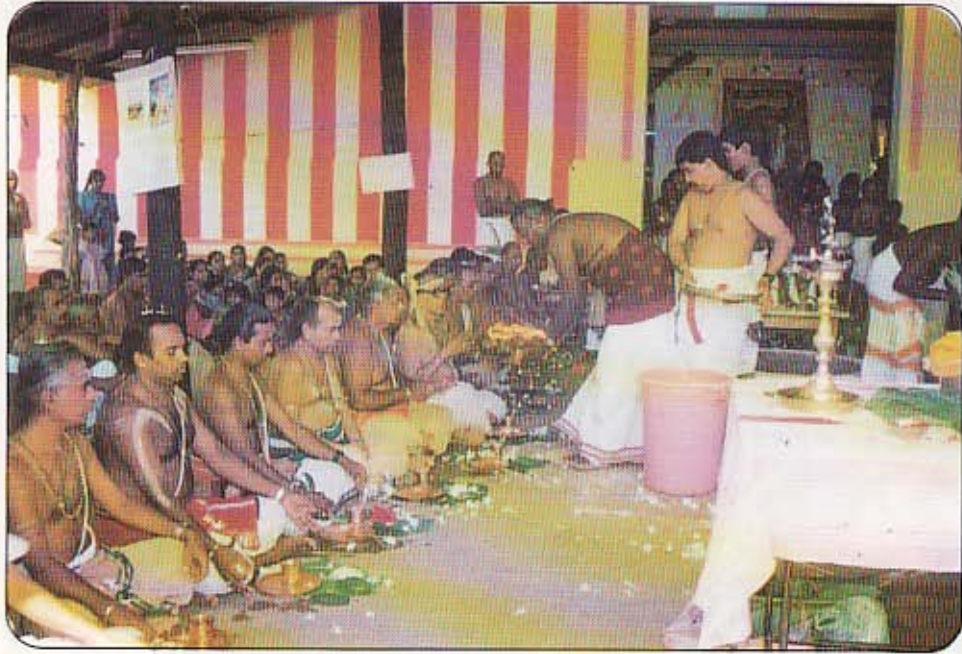
சீதவளவயற் புகலி திருஞானசம்பந்தர்

பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்”.

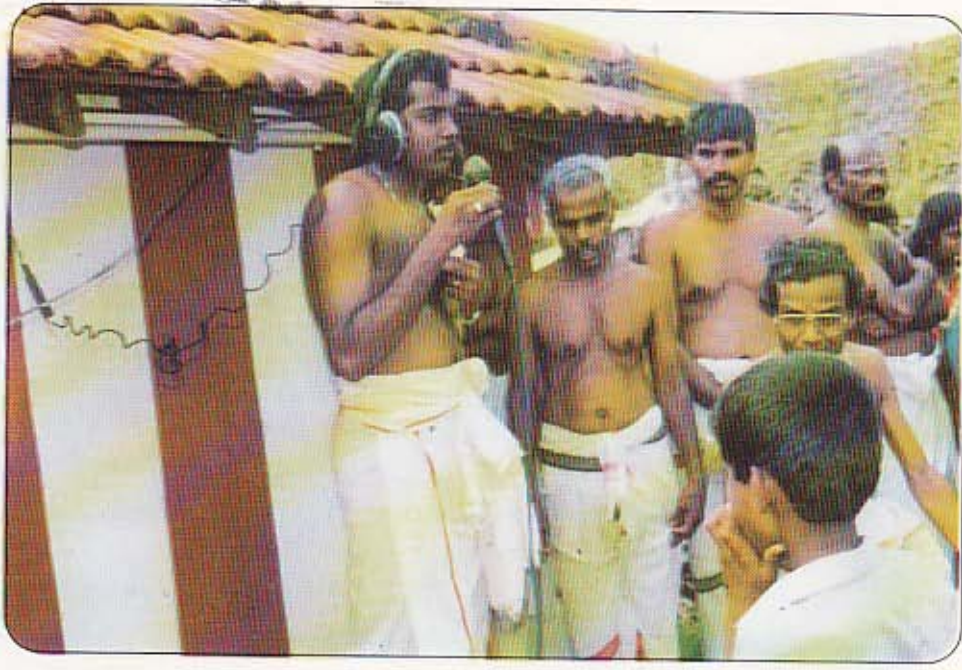
-பெரியபுராணம்.

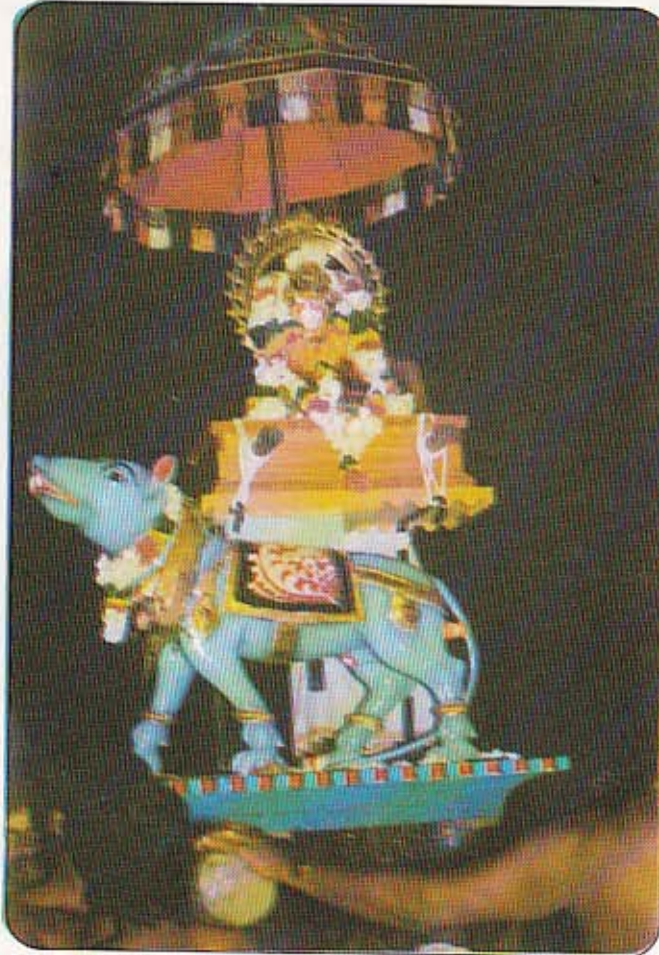
திருக்குடமுழுக்குக்குக்காக வரவழைக்கப்பட்ட சிவாச்சாரியர்கள் பூர்வாங்க கிரியைகட்காக அறங்காவலர்களும், அடியவர்களும் புடைசூழ அழைத்து வரும் காட்சி.

திருக்குடமுழுக்குக்கு வருகை தந்த சிவாச்சாரியர்களின் பகுதியினர் சந்தியா வந்தனம் நிகழ்த்தும் காட்சி.

அருள்மிகு அகிலாண்டநாதர் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபன
நேரடி வருணனை நடுப்பகுதி

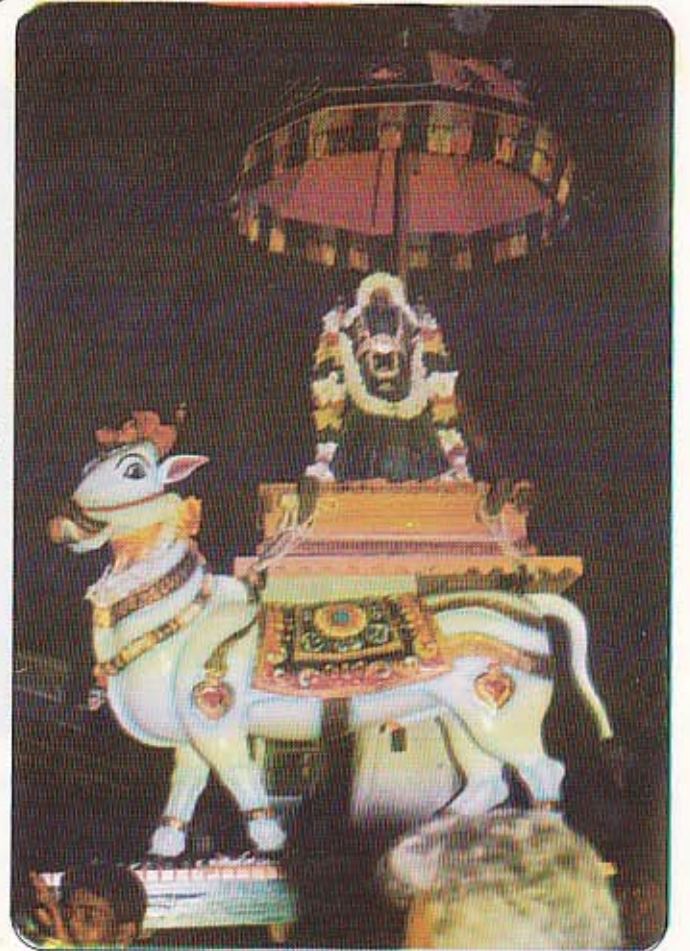

திருக்குடமுழுக்கு பிற்பகல் அருள்மிகு விநாயகப் பெருமான் மூலிகவாகனத்தில் அரோகணித்து அடியார்க்கு
அருள்வழங்கி வலம் வரும் காட்சி

வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப் பெருமான்
விநாயகப் பெருமானைத் தொடர்ந்து அருள்
சூட்டிவரும் திருக்காட்சி

திருக்குடமுழுக்கன்று அன்னை அகிலாண்ட நாயகி
அருள்மழை பொழிந்து வலம்வந்து அடியவர்களை
ஈர்க்கும் அற்புதக்காட்சி

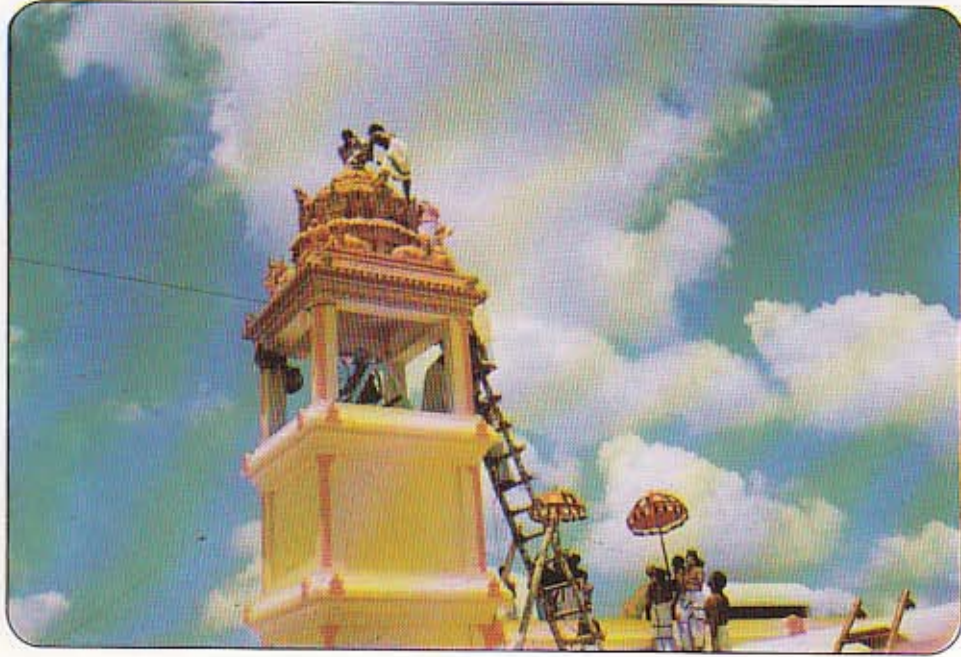
பிரதான மூலகும்பம் பிரதான யாகசாலையிருந்து ஆலய பிரதம குருஅவர்களால் பெயர்க்கப்படும் திருக்காட்சி

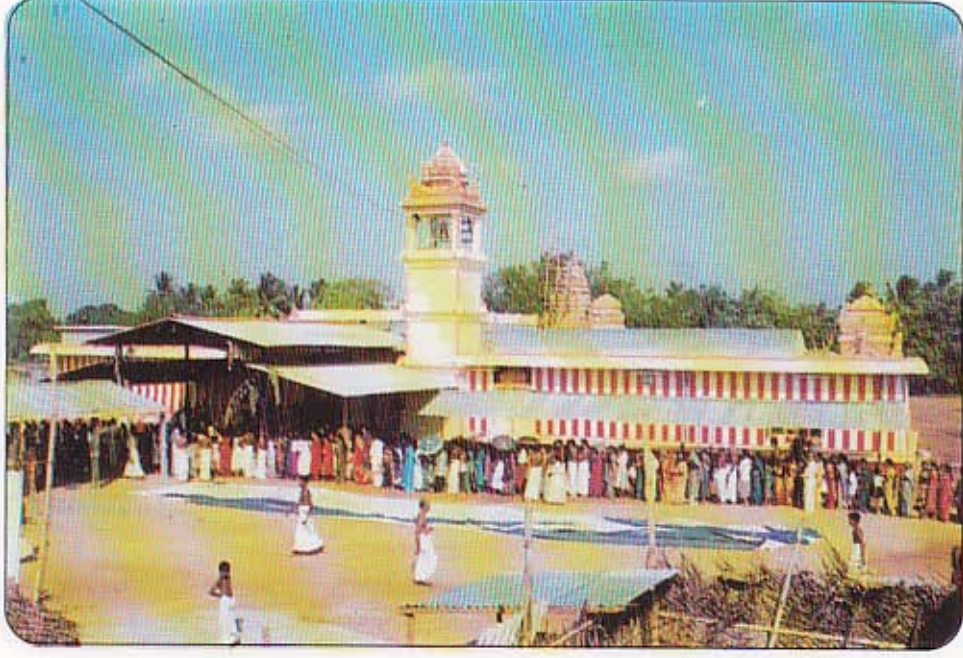
பிரதான மூல கும்பம் அடியார்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் அணைந்து வரும் அருட் காட்சி

பிரதான தூபியில் சிவாச்சாரியர்கள் குடமுழுக்குக்கு ஆயத்த நிலையில்

திருக்குடமுழுக்கு அன்று அகிலாண்ட ஈசர் அருள் மழை வானின்று வழங்கி மழையாக அருள் பொழி காட்சி

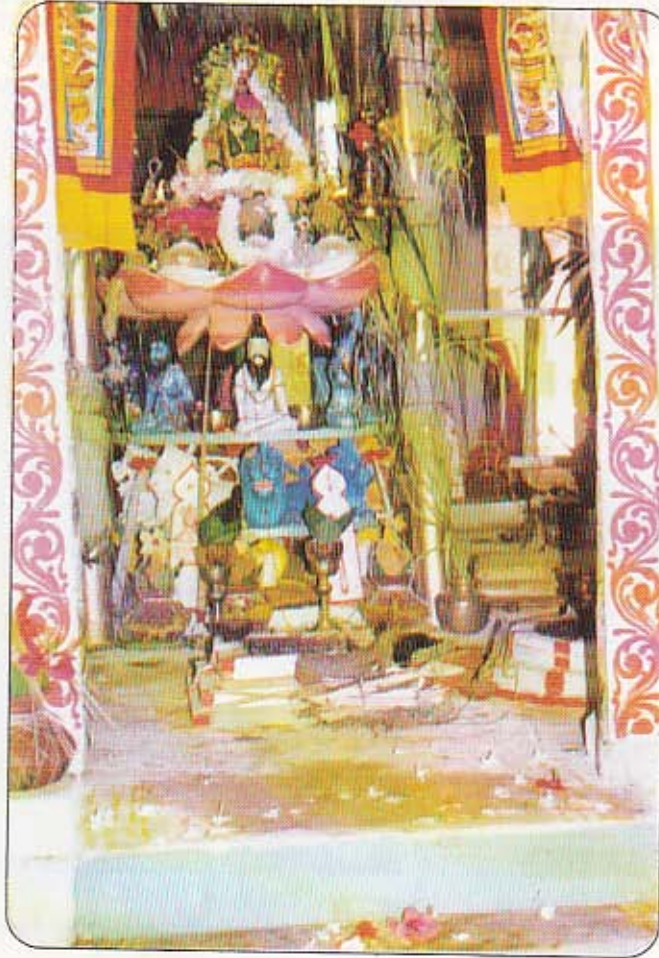
“மெய்யடியார்கள் விரைந்துவம்மின்” என்ற வேண்டுதற்கிணங்க பக்த குழாம் அமைதி பேணி திருநெய் சாத்த ஆயத்தமாகி நிற்கும் திருக்காட்சி

திருக்குடமுழுக்கு விழாத்தலைவரும் வவுனியா அரச அதிபருமான உயர் திரு கே. கணேஷ் அவர்கள் ஆதி அகிலாண்ட நாயகர்க்கு திருநெய் சாத்தும்காட்சி.

திருக்குடமுழுக்கின் ஆரம்ப நிகழ்வு கணபதி ஓம். இதற்கான ஆகுதியை திருக்கோயில் பொருளாளர். அறங்காவலர் உயர்திரு ஆ. உமாதேவன் வழங்குவதைக் காணலாம்.

திருக்குடமுழுக்குப் பிரதான கும்பம் பஞ்ச ஆசனத்தில் கொலுவிருக்கும் காட்சி - பிரதம யாகசாலை

அடியார்களின் பக்தி வெள்ளத்தில் திருக்குடமுழுக்கன்றுமாலை திருக்கல்யாண உற்சவம் முடிந்து அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்ட ஈஸ்வரர் பூங்கா தண்டிகையில் வலம் வந்து அகில லோகத்திற்கும் அருள்மழை பொழியும் அற்புதத் திருக்காட்சி

திருக்குடமுழுக்கின் பிரதம சிவச்சாரியார் அவர்கள் திருக்குடமுழுக்கு விழாத்தலைவர், உப தலைவர் ஆகியோரைக் கௌரவிக்கும் காட்சி

கொழும்பில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டொன்றில் அமரர் நா. இராமநாதர்
(கேகாலை, சுதிர்வேலாயுத சுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தா)

ஆலய தூபிகளின் சுதை நிர்மாணி தஞ்சை இராமு அவர்கள்

சிவ தத்துவ மலர் - 1996

திருச்சிற்றம்பலம்
 “ஞாலம் ஏழுமாம் ஆலவாயிலார்
 சீலமே சொலர் காலன் வீடலே”
 -சம்பந்தர்-
 திருச்சிற்றம்பலம்